Giới thiệu Tôi Sẽ Khiến Anh Phải Tỏ Tình Với Tôi

Nó là một đứa con gái hồn nhiên, tính tình hơi kỳ quái nhưng lại rất quan tâm người khác. Nó gặp hắn trong một lần chuyển trường, cả hai lúc đầu ghét lẫn nhau vì những trò quậy phá của nó, thế nhưng không biết từ lúc nào nó đã yêu hắn.

Năm năm đơn phương, đến khi tỏ tình thì hắn lại từ chối và nói thích người bạn thân của nó, nó không hiểu, cho đến một ngày...

Từ đó trở đi nó đã có 1 ý nghĩ sẽ làm mọi cách để khiến hắn tỏ tình với mình. Năm 20 tuổi, hắn biết được sự thật đằng sau chuyện hiểu lầm ấy đó cũng chính là lúc nó quyết tâm quên hắn đi và đến 1 vùng đất mới. Năm 25 tuổi nó trở về và đã có người bên cạnh luôn giúp đỡ và quan tâm nó, nhưng hình bóng hắn vẫn luôn lăng văng trong đầu nó. Đến 1 ngày tình cờ hắn và nó gặp lại hắn quyết tâm theo đuổi nó. Liệu nó có tha thứ và quay về bên hắn không. Mời mọi người đón xem truyện của mình nha.

Bạn đang đọc truyện *Tôi Sẽ Khiến Anh Phải Tỏ Tình Với Tôi* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1-1: Giới thiệu nhân vật

Trần Hoàng Bảo Nhiên (nó) vui tính,hòa đồng,dễ thương,hay có nhiều tâm sự nhưng lại ít khi tâm sự với ai,tính tình điên điên khùng khùng có lúc lại rất nghiêm túc nhất là trong vấn đề tình cảm,học giỏi,được thầy cô trong trường ai cũng biết vì suốt ngày đánh nhau,nhưng không bao giờ phải chịu phạt,thích hắn từ năm lớp 11 bị hắn từ chối và quyết tâm bắt hắn phải tỏ tình với mình nhưng rồi nó cũng từ bỏ cái tình cảm đơn phương ấy.Nó ghét bác sĩ Nguyễn Nhật Phong (hắn) lạnh lùng với những người xung quanh nhưng thực tế bên trong thì không phải như vậy ngược lại còn rất năng nổ,học giỏi được thầy cô giáo quý,ghét nó vì tính điên điên của nó,hiểu lầm nó nên không chấp nhận tình cảm của nó nhưng đến lúc nhận ra đó là hiểu lầm cũng chính là lúc nó phải đi du học,hắn vẫn tin là nó sẽ về và theo đuổi nó,hắn thích làm bác sĩ,sau này làm trong bệnh viện bác nó

Trần Hoàng Thiên Băng (em nó) đanh đá với mỗi mình nó,hay chửi nhau và làm khó bạn nó nhưng cũng chỉ là nó quan tâm đến chị nó thôi ,hay tâm sự và quan tâm nó,được bố mẹ chiều chuộng nên không hề sợ nó

Vũ Đăng Quốc Nam (bạn nó) học giỏi,vui tính ,dễ gần,hay giúp đỡ nó trong mọi việc,thích em nó,

Phạm Thanh Hoa (chị họ nó) xinh đẹp,hay chơi bời,thay bồ như thay áo,nhưng thích nhất mỗi 1 người,bị mẹ đánh suốt ngày vì hay mang điện thoại của bạn về nhà và nhắn tin với con trai

Nguyễn Khánh Huy (em kết nghĩa của nó) ; thích chị nó,hay đánh nhau đã có lần đánh nhau vì chị nó rồi đấy lăng mạn ghê,nghe lời nó,hay hỏi ý kiến nó

Lê Minh Trang (bạn nó) bạn thân với nhau từ bé,mặc dù không học cùng nhưng vẫn thân,là bồ của con em nó,hay tâm sự và luôn khuyên nó từ bỏ và bắt đầu tình yêu mới tốt đẹp hơn

Nguyễn Khánh Linh (bạn thân nó) lúc nó tỏ tình với hắn 2 đứa quen biết và làm bạn thân hay tâm sự với nó nhưng không ngờ Linh lợi dụng nó để làm thân với hắn nhưng rồi tất cả là 1 sự sắp đặt chỉ để nó từ bỏ hắn không phải theo đuổi tình yêu không có kết quả

Hoàng Công Đạt (bạn hắn) thân với hắn,hay đi cùng hắn,nghe hắn tâm sự nhiều chuyện,thích bạn thân của nó nhưng không dám nói,giúp hắn hiểu ra nhiều điều về tình cảm

Phạm Hữu Tân: người sau này xuất hiện luôn giúp đỡ nó,lúc nó đi du học và theo đuổi nó mấy năm trời,kết quả nó cũng chấp nhận tình cảm của Tân nhưng chỉ là thay thế nhưng Tân không từ bỏ vẫn quyết tâm và không bao giờ ép nó phải chọn mình,tôn trọng quyết định của nó,chính Tân sau này là cầu nối giúp 2 đứa nó nhận ra tình cảm của nhau

Còn 1 số nhân vật và các tình tiết truyện mình sẽ viết sau.Đây là lần đầu tiên mình viết truyện nên mong chỗ nào không hay mọi người bỏ qua cho ạ,và gửi góp ý về cho mình để mình lấy đó làm kinh nghiệm viết chuyện sau nha,cảm ơn mọi người đã đọc truyện của mình.Mỗi ngày mình sẽ cố gắng ra 1 chap đến 2 chap lúc nào nghi buổi chiều mình sẽ viết nhiều hơn,còn nếu mình bận làm bài (tại mình lớp 12) mình sẽ bù cho các bạn sau nha.Chúc các bạn ngủ ngon,ai có người thương thì mơ người thương không có thì mơ tác giả nha.Yêu mọi người nhiều lắm chụt chụt <3<3<3

Sorry mấy bạn nha mấy chap đầu hơi ngắn chút tại mình chưa miêu tả cảnh mình sẽ sửa ở những chap sau nha

Bạn đang đọc truyện *Tôi Sẽ Khiến Anh Phải Tỏ Tình Với Tôi* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 1-2: Rời xa trường cũ đến trường mới

-Mẹ! Sao lúc nào mẹ cũng bênh nó vậy,đi đâu mẹ cũng cho nó đi còn con thì sao cả nhà về quê,con lúc nào cũng phải ở 1 mình,mẹ có biết con sợ như nào không? -tiếng nó vừa khóc vừa nói trông đáng thương làm sao - vậy bây giờ con muốn sao?-mẹ nó bất lực nhìn sâu vào đôi mắt đang khóc của nó

-con muốn chuyển trường,con muốn về quê

-được mẹ sẽ cho 2 đứa về quê tự học,tự chăm sóc bản thân

Ngày hôm sau mẹ nó đến trường xin cho nó chuyển đi,nó không nói với bất kì ai ngoài con bạn học cùng với nó 1 năm.Nó đi lại quanh trường nhìn lại khung cảnh,nó nhớ lại những kỉ niệm vui,buồn,những lần bị mọi người coi thương,nó vui vì không phải làm chân sai vặt nữa,nó có thể được về nơi mà nó luôn mong muốn rồi nhưng nó buồn vì không còn được gặp những con bạn suốt ngày đi chơi với nhau nữa.Nó lững thững bước đi chợt có tiếng vỗ vai bên cạnh

-hây! sắp đi rồi nên muốn nhìn lại mọi thứ phải không?-không ai khác đó là cái Hương bạn với nó 1 năm.

Nó luôn cười nói vui vẻ như chưa có chuyện gì xảy ra,quay sang ôm lấy con bạn

-Tao sẽ nhớ tụi mày nhiều lắm

--không sao từ đấy ra đến đây có 2 tiếng thôi mà

Ngày nó đi mọi người không hề biết để chào tạm biệt nó .Nó về nhà đồ đạc đã chuẩn bị xong,nó leo lên xe bố nó chở nó về nhà trong quê,nó nhìn cảnh vật lần cuối căn nhà gắn bó với nó 6 năm,mọi người trong khu tập thể cũng qua chào nó và chúc 2 chị em nó bình an,học giỏi .Bố mẹ nó đưa 2 chị em về rồi đi luôn vì cơ quan mẹ nó mai đi liên hoan.Trước khi đi mẹ nó dặn

-Ở trường mới tụi nó sơ vin với đi dép quai hậu chứ không như trường cũ thích đi sao cũng được đâu

-Nhưng dép đã mua đâu

-Để mẹ gọi cho chị Hoa mang sang trường cho

-Vâng,thôi mẹ đi đi kẻo muộn

Nó xách đồ đạc cùng em nó vào nhà,nó nghĩ "cuộc sống tự do đây rồi,thoải mái quá đi ".2 đứa tối hôm đó mỗi đứa 1 gói mì tôm,sáng dậy nó đèo em nó sang trường mới,đứng đợi 1 lúc mới thấy chị nó mang dép sang,rồi ông nó đến dẫn 2 chị em nó vào lớp trường (ông cậu của mẹ dạy ở trường này) .Nó nhìn cảnh sân trường toàn bộ học sinh đều truy bài ngoài sân nó đẹp hơn trường cũ nhiều,cây xanh to,dãy nhà khang trang và đang xây thêm 1 dãy nhà mới.Ông dẫn em nó đến lớp 6A,chúng nó mà nó chỉ muốn cho tụi nó ăn dép vào mồm thôi

-thầy ơi! lớp em đủ rồi không cho học sinh mới vào nữa đâu thầy

Bác nó từ xa đi lại (bác nó dậy cấp 1)

-Sao vậy cậu

-Không sao.Ông nói rồi quay sang lớp trưởng lớp đấy

_ bạn mới vào tý nữa nói với cô giáo xếp chỗ cho bạn nha

Ông nó dẫn 2 đứa lên phòng hiệu trưởng,đi qua mấy anh chị lớp 9 cứ chỉ trỏ này nọ,nó ghét kinh khủng.Đến cửa phong hiệu trưởng,nó cũng chỉ bé như phòng của học sinh thôi,nhìn cô hiệu trưởng hiền và thân thiện lắm cô đến và nói chuyện với nó như quen biết từ lâu rồi ý

-Thôi để tôi đưa cháu lên lớp đây,chào cô

-em chào cô,em lên lớp đây ạ

-chào em mong là chúng ta sẽ được nói chuyện với nhau nhiều hơn

nó theo ông nó lên lớp có ghi lớp 7A,vừa vào đến cửa lớp nó đã nghe thấy 1 bạn nữa đứng ở hành lang nói vọng xuống bên dưới:

Bạn đang đọc truyện *Tôi Sẽ Khiến Anh Phải Tỏ Tình Với Tôi* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 2: 2 lần nhận nhầm lớp trưởng

-Chúng mày làm nhanh lên không cô sắp lên rồi Trong đầu nó chợt nghĩ "đây là lớp trưởng lớp mình sao,sao mà dữ vậy,thế này sống sao đây?".Nó theo ông nó vào lớp,nhìn xung quanh lớp toàn nam có mấy đứa con gái

- Lớp trưởng đâu rồi

Ở dưới lớp 1 đứa con trai đứng lên,nó quay sang chỗ khác không thèm nhìn thằng lớp trưởng luôn (chị ơi sao mà chị kiêu vậy,người ta đẹp thế mà không nhìn)

-Dạ,thầy gọi em

-Tiết này ai dậy vậy

-Cô NGuyệt Văn ạ

-Bảo cô là nay có bạn mới nha

ông quay sang tôi nói

-Cháu chọn chỗ nào ngồi đi

Nó lững thững đi xuống không biết ngồi đâu thì 1 bạn con gái đứng lên và bảo nó ngồi vào đây

-Thầy ơi! Để bạn đấy ngồi với em cũng được -Giọng bạn đấy vang lên ngọt như kẹo ấy lại hiền và tốt bụng nữa chứ

-Cảm ơn cậu nha

Cậu ấy chỉ cười và không nói gì nữa

Bây giờ nó mới quay xuống nhìn thằng lớp trưởng (chị này hám trai thấy mồ) trong đầu nó bây giờ chỉ có 1 suy nghĩ "What the,sao nó vừa gầy,vừa xấu vậy trời lại còn thấp nữa chứ,vậy lúc nãy không phải bạn nữa kia làm lớp trưởng à "

1 lúc sau cô giáo vào là 1 cô giáo đã có tuổi

-Cô ơi nay lớp có học sinh mới ạ! -tiếng bọn con trai vang lên làm nó cúi mặt xuống bàn

-Là Nhiên à

-Vâng là cháu đây ạ

Bọn nó ngớ người ra,có đứa bàn trên quay xuống hỏi

-Ủa cậu là cháu cô Nguyệt à

-Ừ! Bà cô không thân lắm

Cả 1 tiết đầu tiên nó chả học được cái gì cả,cô dậy khó hiểu kinh lên được ý.Giờ ra chơi thầy giáo chủ nhiệm bước vào chúng nó đã nhao nhao lên

-Thầy ơi! Nay lớp có bạn mới ạ

-Thầy biết rồi,em là Trần Hoàng Bảo Nhiên à -thầy quay sang nó và hỏi

'Trời ơi sao mà thầy đẹp trai quá vậy " nó đang suy nghĩ tự nhiên bạn bên cạnh vỗ vai,nó quay sang cười với thầy

-Vâng ạ

-Em chọn được chỗ ngồi chưa

Thầy cho em ngồi với bạn này được không ạ?

-2 đứa tên Nhiên ngồi với nhau à

"Cái gì bạn ấy cũng tên Nhiên,không phải là Nhiên A ngày xưa,đứa mà mình luôn muốn gặp đó chứ " Nó ngơ ngác 1 lúc rồi lên tiếng

- Có sao đâu thầy như vầy cũng được mà

-Tùy em thôi

Thầy giáo ra khỏi lớp cũng là tiếng trống vào lớp của tiết sau.1 cô giáo trẻ bước vào lớp

- Hôm nay lớp vắng ai không lớp trưởng

-Không ạ nhưng có thêm 1 bạn mới ạ

"What the, đây mới là lớp trưởng á,vậy là ngày đầu tiên đi học đã nhận nhầm lớp trưởng 2 lần,chết mất thôi.Mà nhìn hắn cũng đẹp trai,cao nhưng mỗi tội đen " (chị cứ- đọi đấy rồi người ta trở thành hot boy cho mà xem)

Cô giáo đi đến chỗ nó

-Are you a new student?

-Yes,I am a new student

-what is your name?

-Trần Hoàng Bảo Nhiên

-great name

-Thanks for the praise of her. And you?

-Hà Thị Quỳnh Trang

-Quỳnh Trang!Good name!

-why did you transfer school?

-that's why I am not comfortable revealing own,hoping she sympathized(đó là lý do riêng của em không tiện tiết lộ mong cô thông cảm)

Cô bắt đầu sang những câu hỏi khác,với vốn tiếng anh đã học của mình nó trả lời hết mọi cậu khiến cả lớp há mồm không hiểu cô trò nó đang nói gì.Tiết học của lớp bắt đầu,cô giảng những cái phần nó học rồi nên nó chỉ nghe qua và trả lời được hầu hết tất cả các câu trong bài.Giờ ra chơi,nó ngồi yên 1 chỗ rất nhiều bạn bè trong lớp đến hỏi thăm nó,nó chợt nhớ ra 1 chuyện quay sang hỏi:

Bạn đang đọc truyện *Tôi Sẽ Khiến Anh Phải Tỏ Tình Với Tôi* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 3: Nhận bạn bè cũ

-Ê nhiên ngày trước cậu học lớp 1C cô Lưu phải không?-sao cậu biết hay vậy,không lẽ cậu là Nhiên B ngày trước đây phải không?

-Ừ đúng rồi,tớ mong gặp lại cậu quá à

-hihi chắc là do duyên số cho chúng ta gặp lại nhau

-Yêu quá à,nhưng mà giờ chắc Nhiên C giờ là Nhiên B rồi nhỉ?

-Ư chắc cậu giờ là Nhiên C rồi,thôi không sao chúng ta được học với nhau là tốt lắm rồi

-Ừ Ok sao cũng được hết á.Nụ cười của nó khiến trái tim của 1 con người rung động

- Ê con kia mày có nhớ tao không đấy -Giọng 1 đứa con trai vang lên

-Cậu là....nó suy nghĩ nhưng không hề nghĩ ra

-Biết ngay là không nhớ 1 đứa đẹp trai,vui tính như tao rồi

-Mày im cái đi,mày mà đẹp trai á xấu như con chó ý bày đặt đẹp trai vui tính cơ -Giọng thánh thót của 1 đứa con gái phản bác

-Ê tao chỉ nói sự thật thôi,tao biết mày gato với sắc đẹp của tao mà

-Nhiên ơi cậu không nên cho cái thằng ảo tưởng này vào trong đầu cậu,không sẽ bị giống nó thì chết đó

-uK ok cậu tớ cũng không thích những người hay tự sướng đâu ahihi

-Đúng rồi ấy,mà cậu chưa biết tên tớ nhỉ Hà Huyền Trang

- Có mà Đường Huyền Trang ý,đã đi tu lại còn bày đặt làm quen với bạn mới cơ

-Ừ thì sao,mày thích chết à,hôm nay mày giỏi lắm rồi đấy

-Tao vẫn giỏi không cần mày phải khen tao đâu

-Mày im ngay cho tao nhờ

-Tao không im đấy mày làm gì được tao

Thế là chúng nó cứ cãi nhau đuổi vòng quanh lớp học tiếng chửi của Trang làm cả lớp cười ồ lên

-Nhiên A cậu ấy là ai vậy,ngày trường học với mình à

-Ừ nó là Duy Anh đấy cái thằng béo nhất lớp ấy

-À nhớ rồi nhà nó gần chợ phải hông?

-Ừ cậu

Thế rồi rất nhiều người hỏi thăm nó cả người quen,người mới nhưng nó vui vì ngày đầu tiên đi học có thể gặp lại những người bạn nó hằng mong muốn

Phía cuối lớp có 2 ánh mắt đang nhìn về phía nó,1 ánh mắt trìu mến thân thương,và 1 ánh ắt hình viên đạn

Bàn của hắn

-Ê mày thấy đứa mới chuyển tới thế nào -Tiếng Đạt bạn thân nó vang lên

-Có vẻ học giỏi,cũng đã quen biết rất nhiều người trước đó -Hắn nhìn về phía nó

-Nhưng tao có cảm giác không thích nó

-MỚi ngày đầu đã không thích bạn mới rồi à

-Ừ không biết chỉ là cảm thấy không thích thôi

-Ừ kệ mày tao không quan tâm cho lắm

Tiếng nói tiếng cười vui vẻ ở chỗ nó,nó đã nghĩ "không lẽ chuyển trường là 1 sự đúng đắn với nó chăng ".Tiếng trống cắt ngang bầu không khí vui vẻ,mọi người về hết chỗ của mình,nó cũng về bàn và mượn sách của Nhiên A xem những kiến thức tụi nó đã học

-Mượn sách của tớ này,chữ tớ đẹp hơn -Không ai khác đó là tiếng của Duy Anh béo

-Mày có im đi không hả thằng kia để yên cho NHiên của tao học đâu có như mày suốt ngày chỉ biết tự sướng ảo tưởng về sắc đẹp chứ

-Tao làm sao kệ tao mắc mớ gì đến mày mà mày luôn xen vào chuyện của tao

-tao không thèm quan tâm đến mày,tao chỉ lo cho tương lai cho Nhiên C thôi

Nó chỉ cười trừ và tiếp tục công việc chép bài của mình,cho đến kia thầy chủ nhiệm bước vào 2 đứa kia mới thôi cãi nha(bó tay với 2 anh chị đó luôn đấy)

TẠI LỚP EM NÓ

Không gian trong lớp yên tĩnh hơn không vui vẻ như ở lớp nó,nhìn lớp cũng có thể đoán được lớp chia thành bè phái,em nó là người mới nên chỉ 1 mình 1 góc lũ bạn luôn nói ra nói vào em nó nhưng em nó không nói gì chỉ biết cúi mặt làm bài tập của mình

Từ xa 1 bạn gái đi đến chỗ nó

-Cậu là Trần Hoàng Thiên Băng à,tên cậu hay quá,cho tớ làm quen được không?tớ là Nguyễn THanh HƯơng

-Ừ cậu,cảm ơn cạu đã đến bắt chuyện với tớ nha,mà sao tiết này không có ai dậy à?

_à chắc cô Thủy lên muộn đó

-Cô đó là cô chủ nhiệm lớp mình à

-Ừ đúng rồi cậu mà thôi cô vào rồi,tớ về chỗ đây ra chơi mình nói chuyện tiếp nha

-Ừ bye cậu

Cô giáo lớp em nó bước vào là 1 cô đã ngoài 30 nhưng vẫn toát lên 1 vẻ đẹp phúc hậu

-Cô ơi hôm nay lớp mình có bạn mới ạ -tiếng cái Ngọc lớp trưởng

-Ừ cô biết rồi.Cô bước đến chỗ em nó

-Em là học sinh mới sao,em tên là gì?

Em nó rụt rè đứng lên (ở nhà đánh chị nó suốt ngày mà giờ lại yếu ớt thế này,chị này hay thật đấy)

-Em tên Trần Hoàng Thiên Băng

-Em ngồi đây 1 mình được không?Lớp cũng hết chỗ rồi

-Không sao cô ạ,em ngồi đây được rồi

Cô trở lại bàn bắt đầu công việc dậy học của mình

Tiếng trống trường vang lên kết thúc buổi học đầu tiên của tụi nó.Nó cùng bạn bè nói cười vui vẻ,nó đi lấy xe chiều nay nó được nghỉ nên 2 chị em nó về nhà

-Hôm nay đi học thế nào?-Nó thấy không gian yên tĩnh nên lên tiếng hỏi

-Tồi tệ! Tụi nó khinh thường tao,lớp đó còn chia bè chia phái nữa chứ

-Tao thì lại rất vui vì có thể gặp lại được 1 số đứa bạn cũ

-Vậy là ổn rồi,tao mệt quá thôi mày đèo tao nha

-Chỉ được cái bắt nạt tao là giỏi

Về tới nhà tụi nó ngại nấu cơm nên nấu mỳ tôm ăn tạm.Nó ăn xong leo lên giường mở điện thoại lên nhắn tin cho con bạn chí cốt

-Ê mày đang làm gì đấy nhớ tao không?

1 lúc lâu sau mới thấy Trang trả lời

-Nhớ mày á thà tao nhớ con chó nhà hàng xóm còn hơn

-Chết mày!Đến con chó mày cũng không tha

_tao cho mày chết giờ chứ lại ý tao nói mày không bằng con chó nhà hàng xóm

-Miễn giải thích,tao không quan tâm đâu nha

-Vậy nhắn tin cho tao có chuyện gì hay mày nhớ tao đấy

-Mày ảo tưởng à

-Rồi hôm nay mày đi học ngày đầu tiên ở trường mới thế nào?

-Cũng được tao cũng quen được khá nhiều trước rồi

-Trước á?

-Ừ cấp 1 tao chả học ở đây à

-Ừ nhỉ vậy có gì vui không?

-Có tao nhận nhầm thằng lớp trưởng 2 lần

-HAAH ngu người,rồi sao

-Nhưng không ai biết chỉ là tao không để ý nên nhìn nhầm thôi

-Chết mày nó thế nào có đẹp trai không,học giỏi không....

-Mày im đi Trần Hoàng BẢo Nhiên ta không mê trai nha-bạn nó đang nói nó chen vào (đến bó tay luôn)

Thế là cuộc nói chuyện của nó kéo dài mãi đến lúc bố mẹ nó gọi điện hỏi thăm,tụi nó mới thôi nhắn tin

-Hôm nay đi học thế nào con?

_cũng bình thường thôi ạ

-Vậy là được rồi,ăn gì chưa?

-Con mới ăn xong mì tôm

-sao không nấu cơm

-NGại với mệt nữa ạ

-Thế cái Băng đâu?

-tâm trạng bất ổn đang nằm trong nhà ý

-VẬy thôi để nó nghỉ đi

-Hôm nào mẹ về?

-2 hôm nữa -

-Mua quà cho con nha

-Lớn rồi còn quà gì nữa

-Kệ chứ

2 Mẹ con cứ nói chuyện hơn tiếng đồng hồ nó buồn ngủ và lăn ra ngủ đến lúc dậy cũng đã tối rồi.Bữa tối của nó lại mì tôm (chị này lười hết mức luôn)

Ở nhà hắn

-Hôm nay lớp mày có học sinh mới à -chị hắn hỏi

-Ừ sao tự nhiên quan tâm đến con nhỏ đó

-Không thấy có nhân vật mới nên hỏi thôi

-Tùy thôi ăn cơm đi

hắn tự nhiên nghĩ đến nụ cười tỏa nắng sáng nay nhưng tự nhiên hắn thấy mình vô duyên quá thế là bỏ cái suy nghĩ đó ra ngoài và tiếng tục công việc ăn cơm của mình

-Ừ

Bạn đang đọc truyện *Tôi Sẽ Khiến Anh Phải Tỏ Tình Với Tôi* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 4: Bắt đầu đối mặt với sự đố kị

-Dậy,mày có dậy không thì bảo -Đứa nào,đứa nào phá giấc ngủ của tao

-Bố mày đây,mày có dậy không 6h 30 rồi

-Cái gì 6H 30 sao mày không gọi tao dậy sớm

-Ừ giờ gọi rồi đấy mày có dậy nhanh lên,tao cho mày 10 phút để chuẩn bị

-Ok đợi tao chút,nó bay luôn xuống phòng tắm,10 phút nó đi lên 1 bát mì tôm nóng hổi đặt trên bàn

-ăn đi

-Con kia mày dám lừa tao

-Chỉ có những đứa ngu mới tin lời tao

-Mày cứ đợi đấy tao sẽ cho mày biết thế nào là phá hỏng giấc ngủ ngàn vàng của tao

-Tao đợi xem mày làm gì được tao,thôi ăn đi còn đi học

-Hừ đợi đấy

Nó đi ra cửa tự nhiên nhớ ra quên cái gì đó,à hóa ra cái luôn đi kèm với nó "Chiếc kính thần thánh"

-Ê mày ra cổng trước đi tao quay lại lấy cái kính

-Đồ hậu đậu

-Kệ tao liên quan gì đến mày

Nó đến trường khung cảnh buổi sáng bình minh thật đẹp những tia nắng chiếu xuống sân trường lấp lánh nó dang tay đón lấy sự yên bình này

-Mày bị điên à?Dắt xe đi

_sao mày hay phá tao thế,ngắm cảnh hít thở không khí cũng không xong

Nó mang xe vào nhà xe đã thấy hắn ở đó,nó ngay từ đầu đã không ưa hắn nên không thèm chào hỏi đi lên lớp luôn

-SAo nay đi sớm vậy -tiếng Nhiên A vang lên

Nghĩ lại thấy bực

-À tớ ở nhà không có việc gì làm nên đi đến sớm thôi à

-Có mà nhớ tớ ấy -Đó là tiếng của Duy Anh,không ai khác ngoài sự ảo tưởng ấy

-à uk tớ nhớ cậu lắm Duy anh ý,mới từ tối qua đến giờ thôi mà đã muốn gặp cậu rồi,tớ mất ăn,mất ngủ vì cậu luôn rồi này

-uây tớ cũng có vinh hạnh khiến Nhiên C mất ăn,mất ngủ cơ à

-Dĩ nhiên cậu đẹp trai thế này cơ mà

Nó vừa nói vừa tiến gần vào chỗ Duy Anh

-Nè nè làm gì thế

-Có làm gì cậu đâu,chỉ muốn cậu bồi thường vì khiến tớ mất ăn,mất ngủ thôi

Nó và Nhiên A lăn ra mà cười khi nhìn thấy bộ mặt dở khóc,dở cười của Duy Anh béo.Ở phía dưới cũng có 1 người đang cười nhưng không ai biết được người đó đang cười,trong đầu hắn chợt có suy nghĩ "Cô ta cũng ma mãnh thật đấy "

Ở lớp em nó

Em nó đến chỉ biết gục đầu xuống bàn,bỗng 1 cánh tay đập vào vai,không ai khác là Hương

-Cậu sao thế,mệt à

-Tớ không sao đâu

-CẬu đừng để ý đến bọn họ,tớ sẽ làm bạn với cậu,người ta nói chỉ cần 1 người bạn tốt thế là đủ

-Cảm ơn cậu nha

-HƯơng ra tao bảo -tiếng con Ngọc lớp trưởng

Hương đang lưỡng lự thì em nó lên tiếng

-THôi cậu cứ đi đi không sao đâu tớ ổn mà

-Thế tớ đi tý về nói chuyện với cậu nha

-Tớ ra ngoài chút nha -giọng nó vang lên

Ở 1 góc khuất tiếng con Ngọc chửi Hương

-Taao đã nói với mày là không chơi với nó rồi cơ mà

-có sao đâu,bạn ý là bạn mới nên tớ chơi có sao đâu

-Mày dám cái tao hả -Ngọc dơ tay lên định đánh Hương thì nó bước ra giữ lại cái tay của Ngọc

-đứa nào dám cản tao

-là tao

-Chị,đây không phải là chuyện của chị

-1 đám đánh 1 đứa không thấy nhục à

-Chị

-Chị gì mà chị,còn chuyện người ta chơi với ai thì mặc người ta không liên quan đến tụi bay nha

Ngọc tức giận bỏ đi

-Em cảm ơn chị nha -Hương vừa khóc vừa nói

-Không sao,em cứ làm điều mình thích thôi,em về lớp đi

Nó quay trở lại lớp tâm trạng buồn bã nhưng vẫn nở nụ cười với tụi bạn nhưng từ lúc nó vào hắn đã phát hiện điều không ổn trên khuôn mặt nó nhưng rồi cũng không quan tâm nữa

Trống tan,nó đợi chị họ nó về cùng,hôm nay nó học 5 tiết,chiều lại đi học nữa nên nó về bác

-Ê đợi ai đấy

-Mày nghĩ tụi này đợi ai

-Đi về thôi

Tụi nó về nhà cơm đã được chuẩn bị xong,ăn xong chúng nó lên giường đi ngủ

HẮn nằm trên giường bỗng nhớ đến cảnh nó hít thở không khí sáng nay thật hồn nhiên nhưng rồi hắn tự hỏi sao lúc vào lớp mặt nó lại buồn đến vậy "Nguyễn Nhật Phong,mày điên rồi sao lại nghĩ tới cô ta "

Giờ sinh hoạt cuối tuần

Thầy chủ nhiệm bước vào lớp,phổ biến các công việc xong,xoay xuống chỗ lớp trưởng

-Phong ! tuần này lớp ta có xảy ra chuyện gì không

-Thưa thầy không ạ

-HẠnh! có ai mất trật tự không?

-Có bạn NHiên C,Duy Anh,Hoàng,HÀi,Hiếu

hắn quay xuông nhìn HẠnh

-Không phải cậu cũng không thích nó sao -HẠnh thấy hắn nhìn nên lên tiếng

"What the,sao lại có tên mình trong đây mình có làm gì đâu '

Cả lớp về đi những người mắc lỗi ở lại

_ Nhiên lý do của em là gì.em là học sinh mới vào đã như vậy rồi

Nó định lên tiếng nói phản kháng nhưng rồi lại thôi,đành bịa ra 1 lý do vậy

-Thưa thầy tại bạn Duy Anh hỏi bài em nên em trả lời thôi ạ

-Có phải không Duy Anh?

nó lo lắng chờ đợi câu trả lời của Duy anh

-VÂng tụi em chỉ hỏi bài thôi ạ

'cảm ơn bạn Duy anh nhiều nha"

_CÁc em lấy 1 tờ giấy ra

-Làm gì thầy -nó khó hiểu lên tiếng

-Viết bản kiểm điểm

3 chữ BẢN KIỂM ĐIỂM nó có nghe nhầm không,từ hồi đi học tới giờ nó chưa bao giờ phải viết bản kiểm điểm vậy mà mới tuần đầu tiên ở trường mới đã phải viết rồi

Nó viết xong đi ra ngoài đã thấy mặt con Hạnh ở trước cửa,nó không thèm nhìn thì con Hạnh đến hỏi

-CẬu có bị sao không

Giải tạo quá vậy

-À tớ không sao,tớ không nói ra cậu làm vậy với tớ đâu,cậu không cần lo

-Dĩ nhiên là không sao rồi,bao nhiêu tội thằng này gánh cả rồi mà

-Duy Anh đẹp traii không chấp tớ đúng không

Thầy từ trong lớp bước ra

-sao các em chưa về

-Em chuẩn bị về đây,tạm biệt thầy

Nó về nhà mở điện thoại và nhắn tin than thở với nhỏ Trang

-Lần đầu tiên bổn cung phải viết Bản KIểm Điểm

-AHhhahha ngu người

-Con bạn đểu,cút đi

-Thôi có gì kể tao nghe

Nó kể lại toàn bộ câu chuyện cho nhỏ nghe,nghe xong nó thốt ra 1 câu

-Thôi mày đi chết đi,có vậy mà cũng không nói cho thầy biết thầy xử lý nó

-Tao không thích gây gổ

chúng nó bắt đầu câu chuyện trên trời dưới đất

Những tuần sau nó vẫn bị ghi mất trật tự

Nó bực lắm,nó phải tìm cho ra lý do tại sao con HẠnh lại làm thế.Nó quay sang NHiên A

-CẬu có biết vì sao Hạnh không thích tớ không

-TỚ không biết

-Ngày trước cậu ý học với mình à

-Không cậu ấy chuyển về đây hồi lớp 4 thấy bảo lúc đầu cậu ý về không có ai chơi

Vậy là nó đã hiểu tại sao Hạnh lại ghét nó rồi

-NHiên C,mai em bảo mẹ gọi điện cho thầy

-LÀm gì ạ

-Em vi phạm quá nhiều lỗi

-NHưng

-Không nhưng nhịn gì hết.Nó chưa nói hết câu thầy đã chặn ngang cổ nó rồi

Bạn đang đọc truyện *Tôi Sẽ Khiến Anh Phải Tỏ Tình Với Tôi* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 5: Lớp phó

Nó tiu nghỉu không nói gì cúi mặt xuống bàn,Nhiên A thấy vậy quay sang -Cậu không sao chứ

-Tớ không sao đâu cậu đừng lo hihi

Nó về nhà lấy điện thoại gọi cho mẹ nó:

-Alo! MẸ à! Thầy chủ nhiệm bảo mẹ gọi cho thầy ấy có việc gì ấy ạ

-Con lại gây sự gì rồi phải không

-Con làm gì có gây sự gì,thôi mẹ cứ gọi đi rồi biết

1 tiếng,2 tiếng trôi qua nó chưa thấy mẹ nó gọi lại,đang nấu cơm bỗng chuông reo lên nó cũng đoán được là ai gọi

-Con nghe nè mẹ

Nó lo sợ khi bị mẹ nó chửi,từ trước tới giờ nó luôn sợ bị đánh và bị chửi

-Kêu không có gì vậy mà thầy bảo tuần nào cũng bị ghi nói chuyện thế hả

-Con đâu có nói đâu tại con đấy nó cứ ghi con đấy chứ,nó tức con quá mà

-VẬy sao không nói với thầy

-Con không muốn làm to chuyện

-Để lúc nào mẹ đến trường xem thế nào

-Vâng,bao giờ mẹ về

-Mẹ chưa biết,2 đứa nhớ nấu cơm ăn đấy đừng có suốt ngày ăn mì tôm,mẹ mà về lúc nào không thấy nấu cơm thì đừng có trách

-Con biết rồi

Nó nấu xong con em nó đi chơi chưa về nó lại nhắn tin với nhỏ Trang than thở

-Hôm nay ông thầy bảo mẹ tao gọi điện cho ông ấy vì vụ tao nói chuyện nhiều

-Vậy mẹ mày bảo sao

-Chả sao cả,tao nói hết cho mẹ tao nghe,mẹ tao bảo hôm sau tới trường xem mặt con đấy

-Căng nhỉ

-Kệ tao không quan tâm

Sáng hôm sau vừa đến cửa lớp mấy đứa bạn đã ra hỏi thăm nó

-Có sao không?Hôm qua thầy nói gì thế

-Có bị mẹ đánh hay chửi gì không?

-Rồi mẹ cậu xử lý thế nào?

babalababala bao nhiêu câu hỏi của mọi người bao vây tới nó

-Ngưng nha,tớ không có sao cả,mẹ tớ nói hôm sau đến trường nói chuyện với 1 số đứa thích chơi trội

Tất cả mọi người đều quay về phiá cái Hạnh nhìn nó bây giờ lo sợ hơn lúc nào hết.Nó về chỗ dở sách ra làm bài con hắn thì nhìn theo nó "VẬy là không sao rồi"

Hôm nay nhà ông cậu nó có cỗ nên nó về đó ăn cỗ

-Dạo này mấy đứa học hành thế nào rồi?

-Cũng bình thường thôi ông

-Đấy ông xem thế nào chứ ở lớp cháu ông suốt ngày bị người ta ghi mất trật tự không có lý do -Tiếng mẹ nó từ ngoài vang vào

Ngày hôm sau đến lớp tiết đầu tiên là tiết của thầy Chủ nhiệm,thầy bước vào:

-Hạnh! Đưa sổ ghi chép người mất trật tự cho Nhiên,từ bây giờ NHiên C sẽ là lớp Phó của lớp chúng ta

Nó ngạc nhiên,tại sao lại như vậy

Khác với những ý nghĩ của mọi người nó,không hề ghi Hạnh mất trật tự và lớp từ khi có nó làm lớp phó trở nên yên tĩnh không mất trật tự nữa,nó tự do đi lại trong lớp,quản lớp khi chưa có giáo viên,bắt đầu từ đây nó cũng đã biết đánh người nhiều

hơn nhưng không ai dám làm gì nó,nó lộng hành các kiểu nhưng thành tích học tập của nó vẫn vậy không hề giảm sút.

TẠi lớp em nó

không gian vẫn yên tĩnh như ngày nào,nhưng giờ đây em nó cũng đã có nhiều bạn hơn,Hương cũng đã trở thành bạn thân của nó 2 đứa đi đâu cũng quấn lấy nhau như hình với bóng,em nó cũng đã cười nhiều hơn mỗi khi đến lớp còn về nhà thì nó vẫn bắt nạt chị nó như ngày nào

-Sắp thi rồi đấy cậu đã học được gì chưa _Hương lên tiếng hỏi

-Tớ chưa chi biết sơ qua thôi

-Hay chiều nay tớ qua nhà cậu học nhóm đi

-Hả qua nhà tớ á

-Ừ sao vậy,không được à

-À không

-Bố mẹ cậu có nhà không?

-Không có tớ với chị tớ thôi

-thế chiều cậu đón tớ ở cổng trường nha

-Ok cậu

Chiều hôm đó em nó dẫn HƯơng sang nhà chơi và ôn luyện

-Cậu vào nhà đi

-Uk cậu nhà cậu đẹp thật đấy

-cảm ơn cậu

Hương vào nhìn thấy có người trong nhà nhưng đang quay lưng lại với tụi nó,Hương lên tiếng

-Em chào chị ạ

nghe thấy tiếng chào nó quay lại,Hương ngớ người trước người đang đứng trước mặt mình

Bạn đang đọc truyện *Tôi Sẽ Khiến Anh Phải Tỏ Tình Với Tôi* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 6: Người quen ,ôn thi ,kết quả thi

-HÁ? sao lại là chị -Có sao đâu em nhà chị mà

-Ơ?

-Hihi chị với Băng là 2 chị em mà

-Hả -mắt chữ O mồn chữ A của Hương nhìn đến là buồn cười đâu

-Hai người quen nhau sao

-Đúng rồi chị ấy đã giúp mình -Hương bắt đầu kể lại chuyện của con Ngọc cho em nó nghe

Em nó quay sang nhìn nó ánh mắt khó hiểu "1 đứa suốt ngày bị người ta bắt nạt lại trở nên mạnh mẽ ra tay giúp đỡ người khác như này á "

-Đừng nhìn tao,tao không còn là con bé ngày xưa nữa đâu -Thấy sự ngạc nhiên của em nó,nó lên tiếng

-Ừ không sao vậy cũng tốt

-Mà 2 người là chị em thật à?-lại 1 câu hỏi ngây thơ của cái Hương

-Chứ em /cậu nghĩ sao không phải là chị em mà lại sống chung cùng nhà,thinh thoảng lại về cùng nhau -đồng thanh tập 1

-2 người thân lắm à,em thấy thường 2 chị em rất hay cãi nhau

-Em/cậu nghĩ sao mà lại nghĩ tụi chị/tớ chơi thân đánh nhau suốt ngày đấy -đồng thanh tập 2

-Nếu 2 người mà là 1 trai,1 gái cứ đồng thanh như này không khéo người ta hiểu lầm đấy?

-Có gì đâu mà hiểu lầm chứ -đồng thanh tập 3

-bó tay với 2 người luôn đấy,mà Băng sao ở lớp cậu ít nói vậy mà về nhà lại hay bắt nạt chị cậu vậy

-Tớ đâu bắt nạt chị tớ đâu

-Có mà

-em thật có mắt nhìn đó Hương -tiếng nó vang lên

-Mà chị ôn thi gì chưa ạ,sắp thi rồi em lo quá à?

-Không sao đâu em cứ làm hết sức của mình thôi,thôi 2 đứa học đi chị xuống pha nước cho 2 đứa uống nha

-cảm ơn chị yêu

1 lúc sau nó đi lên với 3 ly nước trên tay,đang uống bỗng cái Hương lên tiếng hỏi

-Chị này! chị có người yêu chưa?

Câu nói của HƯơng vừa thoát ra nó sặc nước

-Bình tĩnh,chị mới có lớp 7 thôi em nghĩ sao mà kêu chị có người yêu chưa chứ?

-CÁi đó bình thường mà chị,lớp em có đầy rồi đấy

-Chị ấy hả có chó nó lấy?tiếng em nó cất lên khiến nó chỉ muốn cho cái dép ngay vào mồm em nó luôn

-Cứ đợi đấy sau này tao sẽ khiến được 1 đứa đẹp trai,nhà giàu,học giỏi cho mày xem

-Tao chờ ngày đấy không biết nó có xảy ra hay không nhỉ

-Cứ chờ đi rồi biết

không gian yên tĩnh hẳn đi,nó ngồi nghịch linh tinh bỗng cái Hương nhí nhảnh nói

-Chị ơi! Chị không phải học ạ

-Cậu hỏi câu thừa quá,chị ấy có bao giờ chịu làm bài tập ở nhà đâu

-Hả vậy sao chị vẫn giỏi

-Chị có giỏi gì đâu em,phần lớn chị học bài trên lớp rồi nên về nhà chị toàn chơi thôi

-OA giỏi thế ạ,vậy chị giảng bài cho em được không?

-chị nghĩ mình không đủ khả năng để giảng dậy cho ai

-Không sao đâu,chị giúp em đi nha nha chị,em yêu chị mất rồi

-Chết mất

Vậy là nó bắt đầu công việc gia sư của mình,cứ như thế ngày nào Hương cũng qua nhà nó chơi,con bé rất vui tươi nên nó cũng cảm thấy quý

Ở nhà hắn

_Ê thằng kia ra mở cửa cho tao -tiếng thằng Đạt đứng ngoài gọi

-Từ đã,mày qua đây làm gì?Hắn từ trong nhà đi ra

-Không có gì thì tao không qua được à?

Căn nhà của nhà hắn không quá to nhưng có lẽ là to hơn nhà nó,cánh cổng màu xanh mở ra,thằng Đạt đã chạy vào từ lúc nào rồi

_Mày ôm thi đến đâu rồi?

-Mày nghĩ sao?

Nhìn những đống sách và bài tập trên bàn mà Đạt muốn siu luôn

_MÀy học vừa thôi lần nào cũng nhất lớp,mày không học cũng không ai cướp vị trí của mày đâu

-Tao không quan tâm

-À mà có 1 người có khả năng cướp đi vị trí của mày?

-Mày đang nói đến con Nhiên C à?

-Đúng rồi,nó học cũng giỏi mà

-Tao nghĩ mình không thua nó đâu

-Vậy tao với mày chơi cá cược đi,nếu mày thắng tao chép văn cho mày còn nếu mày thua mày phải làm hết bài tập cho tao trong vòng 1 tuần ok không?

-ok,tao tin là tao thắng

VÂy là hắn bắt đầu đâm đầu vào học nhiều hơn

Ngày thi đã đến,nó đến trước cửa phòng tâm trạng cực kì thoải mái

-Ê học gì chưa?-Tiếng NHiên A vang lên

-Chưa đã học gì đâu,còn cậu thì sao?

-CÂu mà chưa học thì cậu nghĩ ai học rồi chứ

Tiếng trống cắt ngang cuộc nói chuyện của nó vớI nhiên A.2 đứa bước vào phong thi 1 lúc sau các thầy cô giám thị mang đề lên,nó nhìn đề chỉ mỉn cười,nó làm rất nhanh thoáng cái đã xong rồi.Bỗng có ai đó đập sau lưng nó thì ra là Hạnh

-Cậu làm câu cuối chưa giải hộ tớ được không /

Nó không nghĩ gì đến chuyện lúc nãy nữa cúi xuống chép cách làm cho HẠnh

kết thúc bài thi nó ra ngoài với tâm trạng hết sức thoải mái

-Chị yêu nay chị làm được bài không ạ -Tiếng Hương từ xa chạy đến

-Cũng được,còn em thì sao?

-Em còn câu cuối nữa

-Vậy là ổn rồi cố gắng lần sau,thế nào làm được bài không?nó quay sang hỏi em nó

-Không bị liệt là được

Nó chỉ cười trừ vì nó biết kết quả rồi

-THôi chúng ta đi ăn đi chị hôm nay em bao

-Let's go

Từ phía xa hắn và thằng Đạt đang nhìn về phía tụi nó

-Thế nào liệu có thắng nổi không,tao thấy nó vui vẻ thế kia thì chắc làm được hết bài đấy

-Mày hơi bị khinh thường tao rồi đấy nha

-Ok vậy chờ xem

Ngày có kết quả thầy giáo bước vào sắc mặt tối sầm lại,nó mệt nên nằm ra bàn

-Hôm nay đã có kết quả thi rồi tôi không ngờ các em lại học hành đi xuống như thế này đấy -tiếng thầy ngày càng to dần

CÂ lớp im lặng cúi mặt hết xuống bàn không gian yên tĩnh

-CÂc em cần coó gắng lần sau thầy sẽ đọc từ dưới lên số điểm của các em

-Còn 2 người có số điểm cao nhất nhưng chỉ cách nhau có 0,5 điểm

-Ê Nhiên C,tớ nghĩ là cậu điểm cao nhất đấy -tiếng Duy Anh quay xuống nói với nó

-tHôi đi tao làm sao có thể cao nhất được chứ -nó ngẩng đầu lên trả lời

-Mày đừng quen vẫn còn 1 người luôn đứng nhất đấy -tiếng Trang vang lên phản bác

-SAo mày cứ chen ngang chuyện của tao vậy con kia,tao tin NHiên của tao (vớ vẩn NHiên nào của anh chứ)

-Kệ mày

-Trần Hoàng BẢo Nhiên -tiếng thầy gọi tên nó

-Em làm gì sai ạ mà thầy gọi em to thế

-Em đứng nhất lớp

NÓ không nói gì tiếng tục cúi xuống bàn

-MÀy thấy chưa tao bảo rồi mà -Tiếng Duy anh vênh mặt lên nói với trang

-Thế nào 1 tuần làm bài tập cho tao nha -tiếng thằng Đạt quay xuống chỗ hắn

-Rồi sao?hắn lạnh lùng trả lời

-Tao chỉ nói cho mày biết thế thôi,nhắc cho mày nhớ

Hắn nhìn về phía nó "Cũng giỏi đó chứ,thua ai chứ thua cậu tôi chấp nhận"

Bạn đang đọc truyện *Tôi Sẽ Khiến Anh Phải Tỏ Tình Với Tôi* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 7: Em trai kết nghĩa

Tiếng trống trường vang lên,nó rời khỏi lớp mang tâm trạng buồn bã trở về nhà -Hôm nay mày sao vậy?em nó thấy thế lo lắng hỏi

-Không sao chỉ thấy tự nhiên nhức đầu thôi

-Uống thuốc không?

-TAo ghét nhất là uống thuốc đấy,mày biết không?

-Ừ thôi mày nghỉ đi,à mà này nghe nói mày đứng nhất lớp à,còn vượt mặt cả đứa chuyên đứng nhất lớp cơ mà

-Ừ tao cũng không quan tâm cho lắm đâu,thôi tao ngủ đây,lúc nào có cơm gọi tao dậy

-ừ ngủ đi tao đi nấu cơm

Nó bắt đầu chìm vào giấc ngủ nhưng tâm trạng của nó thì mơ hồ,không biết tại sao nó không vui và cảm thấy mệt đến vậy.Hình ảnh những năm tháng cấp 1 lại hiện về trong tâm trí của nó,đến bao giờ nó mới thoát khỏi cái kí ức đó được đây,nó bắt đầu khóc,em nó nấu xong gõ cửa phòng nó,nó gạt nước mắt đi xuống ăn cơm,cơm em nó nấu rất ngon nhưng thức ăn thì không bằng nó rồi.Nó ăn xong dọn dẹp bát đuỗi rồi lên giường mở máy tính lên đăng nhập vào facebook cá nhân của mình,đã lâu lắm rồi nó chưa vào,vừa mở máy vào được 15 tin nhắn hiện trước màn hình tất cả đều là những tin nhắn của những đứa bạn thân trách nó tại sao đi không bảo,nó chỉ biết xin lỗi tụi nó thôi.Bỗng 1 lời mời kết bạn gửi tới cho nó với cái tên rất ấn tượng "Hoàng Tử Trong Mưa "nó vừa accept xong thì thấy tin nhắn hiện lên

-Chào cậu,mình có thể làm quen với cậu được không?

-Ừ chào cậu

-Cậu tên là gì thế? MÌnh là NGuyễn Khánh HUy

-Trần Hoàng Bảo NHiên

-Oa tên cậu hay thật đấy,cậu học lớp mấy rồi

-7A Star Moon

-Star Moon?

-Ừ sao vậy

-À không mình cũng học ở đấy,6B,mình ít hơn bạn 1 tuổi,vậy mình gọi bạn là chị nha

-Ok chào em trai kết nghĩa

-Dạ vâng chào chị gái xinh đẹp

Thế là nó hết mệt mỏi bắt đầu với 1 cậu em trai dễ thương

-Đi đứng kiểu gì vậy,không nhìn đường à -tiếng 1 đứa con trai vang lên

-Xin lỗi cậu tôi không cố ý -1 đứa con gái nhẹ nhàng nói

-Cô tưởng xin lỗi là xong sao

-vậy bây giờ cậu muốn gì?

-Đền bù

-Cái gì sao tôi phải đền bù cho cậu chứ

-Vậy bây giờ cô không đền bù phải không?Hắn vừa nói vừa tiến gần đến chỗ người con gái

-Mắc mớ gì tôi phải đền bù cho cậu chứ,cậu là cái thá gì

-Có chuyện gì vậy?2 đứa đang cãi nhau quay lại thấy người có người đang đi tiến lại gần

-Là em à,giúp chị chuyện này với -người con gái đó không ai khác là chị họ nó

Nó nhìn người con trai trước mặt nhìn rất quen hình như đã gặp ở đâu đó rồi thì phải.Huy từ xa tiến lại

-Là chị

-Cậu biết tôi sao?

-Em là NGuyễn Khánh HUy,hoàng tử trong mưa đó chị

-À em trai kết nghĩa mà sao em biết là chị

-Cái phù hiệu của chị kìa

-Em quen tên đáng ghét này à?chị nó ngạc nhiên nói

-Nó là em trai kết nghĩa tên Facebook của tao

-À ra là thế,mà lấy lại công bằng cho chị đi

-Có chuyện gì

Chị nó kể lại câu chuyện vừa nãy cho nó nghe,nó quay sang em trai nó

-Nể tình chị bỏ qua cho chị họ chị được không?

-Chị họ ý ạ,nó ít tuổi hơn chị mà

-Ừ nhưng mẹ nó là chị mẹ chị

-à em hiểu rồi,nể tình chị Nhiên tôi không chấp cô nữa,mà chị này em mời chị đi ăn được không?

NÓ định phản đối nhưng đã bị em nó kéo đi

-Ế đợi tui với

-Cô đi theo tụi tôi làm gì

Chị nó ỉu xìu định quay đi thì em trai nó lên tiếng

-Đi thôi,không lại bảo tôi ki bo

Chị nó vui vẻ đi theo.Hành động của tụi nó đã khiến hắn bực mình khi thấy nó đi với 1 đứa con trai khác không lẽ hắn đã thích nó rồi sao

Bạn đang đọc truyện *Tôi Sẽ Khiến Anh Phải Tỏ Tình Với Tôi* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 8: Bạn thân mới-người cũ

Nó,chị nó cùng với Khánh Huy bước vào trong 1 cái quan nhỏ ngay cạnh bên trường,quán không to lắm nhưng thiết kế thì đẹp mê li luôn.Hiện trước mặt nó là dòng chữ HLC bên phía dưới là dòng chữ Waiting có lẽ là tên viết tắt của chủ quán và 1 người nào đó và có thể hiểu người chủ quán đanng đợt chờ 1 ai đó.-Mời các em vào bên trong -1 chị nhân viên xinh đẹp đi ra mời tụi nó vào

Chị nó đã chạy đến 1 cái bàn gần đó và ngồi yên vị ở đấy rồi

-chị! MÌnh vào thôi -tiếng Huy cất lên làm nó giật mình

-Ừ đi thôi

Khung cảnh bên trong quán được trang trí rất đơn sơ nhưng nhìn toàn khung cảnh chỉ 1 từ để diễn tả 'ĐẸP "

-Hôm nay có người bao nên phải ăn thật đã mới được -tiếng chị nó vang lên

-cô nhìn xem mới có lớp 5 mà đã béo như con heo ấy,suốt ngày chỉ biết ăn thôi

-Kệ tôi mắc mớ gì đến anh,hay anh rủ người ta đi mà không mang đủ tiền

-Tôi rủ chị NHiên chứ đâu rủ cô

-Nhiên -chị nó quay sang gọi nó bằng giọng thiết tha hết mức

-Gì?-nó lạnh lùng trả lời

-giải quyết thằng em của mày đi cho tao nhờ

-Kệ nó mắc mớ gì đến tao

Chị nó cứng họng không nói được gì nữa còn HUy thì lăn ra cười,không biết từ lúc nào cậu lại có cảm tình với 1 con bé lanh chanh như chị nó

-Mà cô tên gì thế?

-Phạm Thanh Hoa?Hỏi gì nữa không

-Ừ không

-Các em dùng gì -chị xinh đẹp lúc nãy bước ra hỏi tụi nó

-Cho em 2 gói bim bim cay,1 bánh tráng.1 ly trà sữa,1 xúc xích,2 bánh khoai,1 bánh bao nữa ạ thế thôi chị -Chị nó gọi mà ai cũng phải há hốc mồm

-Cho em 1 chai coca cola là được rồi chị -Huy lên tiếng gọi

-Eo sợ tiếc tiền hay sao mà có uống mỗi 1 chai nước thế -chị nó quay sang hỏi Huy

-Ừ nhà tôi nghèo không có điều kiện như nhà cô

-Anh -Hoa cứng học không nói được gì

Chị nhân viên và nó nhìn 2 tụi nó cười

-Còn em dùng gì?-chị quay sang nó hỏi

-Cho em 1 cốc sữa chua mít là được rồi ạ

-Sao chị ăn ít vậy?Huy ngạc nhiên hỏi

-Ừ chị thích mỗi thứ đó thôi với lại chị mệt nên không muốn ăn,à chị cho em thêm 1 đĩa khoai tay chiên nha

1 lúc sao tất cả mọi thứ chúng nó gọi đã được mang ra

-Của em này,uống coca cola thì cần phải có cái này -nó đẩy đĩa khoai tay chiên về phía HUy

-Ơ chị không ăn sao

-Chị có cái này là đủ rồi -nó cầm cốc sữa chua mít lên cười tươi với HUy

Tụi nó ăn xong ai về nhà nấy,nó về nhà mệt quá ngủ luôn

Sáng hôm sau không nhờ em nó đánh thức chắc nó nghỉ học luôn rồi

-Sao đấy,hôm qua còn không ăn cơm?em nó quan tâm hỏi

-Không sao hơi mệt thôi giờ thì ổn rồi -nó cười xuống giường mặc quần áo rồi đi học

Vừa đến cửa lớp Hạnh đã chạy ra đưa cho nó 1 ổ bánh mì

-Gì đây?nó ngạc nhiên trả lời

-Không có gì chỉ là cảm ơn cậu chuyện hôm trước thôi

-À không có gì đâu,không cần phải làm thế này

-Chúng ta có thể làm bạn được không?

Nó đang đi vào lớp chợt khựng lại,quay lại nhìn Hạnh

-Tớ biết chuyện lần trước là tớ sai nhưng vì tớ ghen tỵ với cậu được mọi người yêu quý còn tớ lúc mới về không ai thèm quan tâm đến tớ -Hạnh nói trong nước mắt,nó hiểu cảm giác ấy chứ,nó cũng là người từng trải mà.Nó tiến dần về phía Hạnh

-Tớ hiểu và tớ không trách cậu đâu,chúng ta đã là bạn từ khi chúng ta bắt đầu học chung lớp với nhau rồi

-Thật không,cậu không trách tớ

-Ừ cậu không tin tớ sao -Nó giả vờ giận dỗi quay mặt đi

-À không,cậu đừng giận tớ nha

Nó quay lại cười tươi với Hạnh,chúng nó đi vào lớp trong sự ngạc nhiên của mọi người

_Ê mày với con kia sao lại đi cùng nhau -Duy Anh quay xuống hỏi

-Bạn bè đi cùng nhau không được à?Mày lắm chuyện thật đấy

Vậy là cứ mỗi giờ ra chơi hay giờ về nó và HẠnh hay đi cùng nhau,tình cảm của tụi nó càng ngày càng thân.Vừa đi nó vừa cười khiến em nó khó hiểu quay sang hỏi

-MÀy bị điên à sao cứ cười suốt thế?

-À không có gì thấy hài thôi

-Con điên

Nó cứ hồn nhiên như thế trên suốt quãng đường thậm chí nó còn hát nữa,về đến nhà nó nhận công việc nấu cơm thay cho em nó (tâm trạng tốt có khác)

-Ê cuối tuần ra chỗ mẹ không -Em nó từ xa tiến lại hỏi nó

-Cũng được lâu lắm rồi chưa ra,tao cũng nhớ con Trang nữa lâu rồi chưa nói chuyện với nó

-Ừ tao muốn gặp tụi bạn cũng 5 tháng rồi

Vậy là nó tiếng tục công việc nấu cơm của mình,còn em nó thì ngồi xem ti vi như chủ tớ ấy

Hôm nay nó đến lớp từ rất sớm chả hiểu tại sao nữa,nó ngồi ghế đá nghĩ về 5 tháng ở đây,đang theo dòng suy nghĩ tự nhiên có người đập vai làm nó giật mình

-Em chơi với con Vy lớp em không?-1 chị chắc tầm lớp 9 hỏi nó

-CÜng có chơi qua thôi chị

-em thấy nó thế nào

-Cũng được sao chị lại hỏi vậy?

-em bảo với nó nếu mà còn vênh mặt lên với tụi chị thì không xong đâu

-vâng,còn gì nữa không chị?KHông thì em về lớp đây

-Ừ nó mà làm gì em hay bất cứ ai cứ nói với chị

-Ok chị thôi em lên lớp đâu

Nó đi lên lớp,lớp cũng đã có lác đác vài người,nó ngồi suy nghĩ rồi nhìn về phía cái VY rồi thở dài

Bạn đang đọc truyện *Tôi Sẽ Khiến Anh Phải Tỏ Tình Với Tôi* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 9: Ngày chủ nhật ý nghĩa

Hôm nay là ngày cuối tuần cũng là ngày nó được gặp lại con bạn sau 5 tháng trời xa cách mặc dù có nhắn tin qua điện thoại,có gọi điện nói chuyện với nhau nhưng nó vẫn cảm thấy nhớ con bạn đó vô cùng.Hôm nay thời tiết hơi xe lạnh,nó mặc 1 chiếc áo mỏng bước ra sân đây là lần đầu tiên nó đón bình minh ở chính ngôi nhà này kể từ khi nó về.Gió thoảng khẽ lay động cành cây,trong ánh sáng dịu nhẹ của buổi sáng bình minh,nó say đắm ngắm nhìn và hít bầu không khí trong lành mà bấy lâu nó ngủ nướng nên không để ý.Hành lý nó đã chuẩn bị từ hôm qua nó mong chờ ngày chủ nhật này lâu lắm rồi.Nó cùng em nó xách đồ ra bến xe đứng đợt 1 lúc mới thấy chiếc xe quen thuộc,ngồi trên xe đó nhìn ra cánh đồng,hít 1 hơi dài để tận hưởng cái thanh bình của làng quê.Ánh nắng chiếu xuống và những giọt sương còn đọng lại trên những cây lúa mới lấp lánh và đẹp làm sao -Hôm nay lại có tâm trạng ngắm cảnh cơ à?-tiếng em nó vang lên cắt đứt sự tận hưởng của nó

-Ừ lâu lắm rồi chưa hít thở không khí trong lành như thế này -nó nhìn ra cửa sổ của xe và trả lời em nó

-Tại mày hay ngủ nướng nên không biết thôi,buổi sáng bình minh là đẹp nhất trong ngày đấy

-Ý mày nói là từ giờ tao phải ngủ dậy sớm à

-Mày cũng thông minh đó

-Tao đập cho mày trận giờ

Xe vui nhộn hẳn lên bởi tiếng nói,tiếng cười của chúng nó,chúng nó như vậy đấy suốt ngày cãi nhau nhưng thực ra rất quan tâm nhau.Ngồi trên xe cả tiếng đồng hồ cuối cùng cũng đến noi,người ra đón tụi nó là bố nó nhưng nó vừa xuống xe đã chạy luôn qua đường sang nhà con Trang bạn nó.Nó gọi cửa rồi nấp sau tường,con Trang ra không thấy ai

-Đứa nào trêu mình vậy không biết

-Bố mày đây con,mới có 5 tháng mà mày đã quên tao rồi sao?nó từ sau tường bước ra trước mặt Trang làm con bé giật mình

-Con chó này mày dám hù tao hả

-Chỉ tại mày ngu nên mới bị tao hù HAHAHAAAAHHAAAHHA

Nó cười như chưa bao giờ được cười còn Trang thì mặt bí xị ra chỉ mong sao có thể giết nó ngay lúc này nhưng chưa kịp giết nó đã chạy vào trong nhà ngồi chễm trệ xem ti vi rồi

-Ê con kia mày thấy tao tốt không,mới ra đến nơi chưa về nhà mình đã bay qua nhà mày này?Mau đi pha nước cho tao đi (chịu chị rồi,chị tốt thật đấy)

-Ừ tao biết mày nhớ tao mà nhớ đến phát điên lên luôn chứ gì nhưng phải làm sao khi tao chả biết mày là ai,sao lại vào nhà tao,mày nghĩ tao sẽ đi pha nước cho 1 người lạ như mày sao

Nó lúc này tức không làm được gì cái gì mà "nhớ đến phát điên","người lạ ","không quen " nó tức xì khói đầu lên nhưng vẫn không chịu thua

-À thì ra là không quen,xin lỗi cậu nha tớ nhầm nhà,thảo nào thấy không giống con chó bạn tớ,nãy giờ làm phiền cậu rồi,thôi tớ đi đây tạm biệt cậu,mong rằng chúng ta không gặp lại

-mày được lắm con kia,sao ra không báo tao

-Tao muốn cho mày sự bất ngờ mà

Nó ngồi cười nghe nhạc với xem phim còn Tranng thì phải đi pha nước cho nó uống,nó như là tiểu thư của Trang ý (Khổ thân chị Trang xinh đẹp).Mấy phút sau Trang bê lên 2 cốc sữa chua mít -món khoái khẩu của 2 đứa tụi nó

-Oa ngon thế đúng món mình thích rồi,cảm ơn bạn Trang xinh đẹp nha

-Vâng nhờ có cốc sữa chua này nên mới ngọt ngào như vầy chứ gì mày được lắm

-Đâu tao có ý gì đâu,tao luôn ngọt ngào với mày mà chỉ tại mày không hiểu được tấm lòng của tao thôi

Chúng nó nói chuyện 1 lúc lâu nó mới chịu đi về nhà.Nó phải đi bộ 1 cây số mới về tới nơi.Khung cảnh vẫn như xưa,cây bàng nơi chứng khiến bao kỉ niệm buồn vui của tụi nó bây giờ đã to lên nhiều rồi,nó đi 1 mình trên con đường dài ngắm nhìn cánh đồng lúa 2 bên,1 tiếng gọi làm nó giật mình

-Nhiên đó hả em?Hôm nay được nghỉ nên mẹ cho ra đây chơi à -tiếng nói nhỏ nhẹ trong trẻo của 1 cô gái không ai khác đó là Chị Mai người chị mà đã gắn bó với nó suốt 8năm trời

-Chị làm gì ở đây vậy,em rất nhớ chị đó chị có biết không -Nó nhõng nhẽo tiến gần về phía chị Mai

-Cái con này chỉ được cái dẻo miệng thôi,thế nào mọi thứ đều tốt chứ?

_vâng vẫn tốt ạ chỉ có 1 số chuyện không vui chút thôi nhưng không sao rồi chị

-Vậy là ổn rồi,em ra có hôm nay rồi mai lại về à

_vâng mai em phải đi học nên không ở được lâu

-Thôi trời cũng nắng rồi chị em mình về thôi

-Let's go,hôm nay chị phải nấu cơm cho em ăn nha

-Được rồi cô nương chỉ có vậy là giỏi thôi

-HihI nó cười tươi với chị nó rồi cả 2 tung tăng đi về

Còn em nó thì khác,người Băng muốn gặp nhất có lẽ là Hiếu người anh trai hàng xóm của nó,trong tất cả có lẽ Băng chơi thân nhất với anh.Nó qua nhà anh gõ cửa nhưng không có ai em nó tiu ngiu đi về thì 1 tiếng gọi khiến em nó giật mình quay lại.Trước mặt em nó bây giờ là 1 người con trai cao,da hơi đen mặc trên mình 1 chiếc áo phông trông thật nam tính.Em nó chạy đến ôm chầm lấy anh Hiếu

-Em rất nhớ anh đó anh trai,tại sao anh không nhắn tin hay hỏi han gì em vậy hay anh quên đứa em gái này rồi -Em nó vừa khóc vừa nói

-Con gái khóc nhè sẽ xấu lắm em biết không?Anh trai làm sao có thể quên được em chứ?Anh muốn liên lạc với em nhưng không biết liên lạc kiểu gì?

Em nó vẫn khóc nhưng là những giọt nước mắt của niềm vui,niềm hạnh phúc

-Anh trai đáng ghét,em ghét anh lắm -em nó nũng nịu

-Thôi anh trai biết lỗi rồi anh trai xin lỗi em gái được chưa?Tối anh trai dẫn em đi chơi,đi ăn kem

-Chết nha,2 anh em nhà này định đi ăn mảnh à nha,kiểu này là không có được đâu nha,vậy là không tốt phải không chị Mai?Nó cùng chị Mai đi về nghe thấy 2 người kia đang nói chuyện lại đúng chỗ ăn uống nên nó không bỏ qua cơ hội chen ngang (người ta đang hạnh phúc vậy mà chị làm hỏng hết rồi)

-Đúng rồi chúng ta là bạn không được ăn mảnh,có gì phải ăn chung chứ nhỉ -Chị Mai nói thêm

-2 người thật quá đáng có biết tụi tôi đang tâm sự không mà chen ngang thế hả?anh HIếu bực tức lên tiếng

-Ông làm gì mà ghê vậy không cho tụi này ăn thì tụi này đi không thèm -NÓi rồi chị Mai dẫn nó đi

-Được rồi 2 người chỉ thế là giỏi thôi -Anh Hiếu bất lực lên tiếng còn nó và chị Mai thì đập tay nhau,Băng thì đứng cười nhìn khuôn mặt khổ sở của anh trai nó

Hôm nay tụi nó ăn cơm TRưa nhà chị Mai đã được bố mẹ thông qua nó đi lên gọi cái Trang xuống ăn chung cho vui.Tụi nó làm rất nhiều món ngon ăn xong no nê chúng nó lên giường nằm để lại 1,minh soái ca rửa bát.

Ở nhà hắn

-Chiều nay có trận bóng đá với lớp B đấy,mày đi không?tiếng thằng bạn thân nó

-Đi,tao cũng đang chán nên tham gia cùng tụi mày cho vui vậy

-Có mày tham gia đội mình thắng chắc rồi

-Hôm nay mày thừa nhận tao giỏi rồi hả?

-Mày đừng có bị ảo tưởng sức mạnh nữa xuống đi cho tao nhờ

-Tao chỉ nói sự thật thôi

-Ok vậy chiều đi nha,tao về trước đây

NÓi xong Đạt biến luôn ra khỏi nhà hắn để hắn lại 1 mình,1 lúc sau bố mẹ và chị hắn về,hắn đã nấu cơm bày ra bàn (đúng là soái ca mà)

Tụi nó nghỉ ngơi chiều rủ nhau lên đê chơi,té nước,thả diều những trò trước đây tụi nó đã từng làm,chơi chán tụi nó mệt nằm ra đê nghỉ ngơi mỗi người theo đuổi 1 suy nghĩ nhưng đều nghĩ về kỉ niệm giữa tụi nó

-Chúng ta quen nhau được 8 năm rồi phải không?tiếng anh Hiếu vang lên

-Đúng rồi,8 năm bao nhiêu kỉ niệm nhưng giờ đây mỗi người 1 nơi nhưng chúng ta sẽ mãi không bao giờ quên nhau,không phải là 8 năm mà sẽ là 80 năm và nhiều hơn nữa?-nó nói giọng to hơn

-Tất nhiên rồi chúng ta mãi không quên nhau

Tại sân bóng

-Chuẩn bị xong chưa?Đạt hôm nay mặc 1 chiếc áo màu xanh lam có hình biểu tượng cho đội bóng Bồ Đào NHa nhìn trông rất đẹp tiến lại gần chỗ hắn hỏi

-Xong cả rồi -Hôm nay nhìn hắn thật bảnh cũng là 1 biểu tượng của Bồ Đào Nha với chiếc áo màu Đen

-Trận đấu bắt đầu -tiếng trọng tài vang lên

Hắn đi chuyền bóng 1 cách chậm dãi khéo léo,từng đường nét uyển chuyển như dân chuyên nghiệp vậy.Tiếng hò reo cổ vũ của rất nhiều người,họ đều tập chung tại 1 điểm hắn đã thu hút ánh nhìn của biết bao cô gái trong đó có NHiên B.Kết thúc trận đấu đội hắn dẫn trước với chiến thắng cách xa 6-1

-Tuyệt lắm,không hổ danh là bạn tao -Đạt tiến gần đến hắn đưa cho hắn chai nước và khăn lau

-Chúng ta không quen biết nhau đi,tao không có 1 đứa bạn điên như mày?

-Mày được lắm,tao sẽ không quên mối thù này đâu hãy đợi đấy

Kết thúc này chủ nhật,nó lại cùng em nó trở về ngôi nhà thân yêu nó buồn khi phải đợi đến hè mới gặp lại được mọi người.Vừa về đến nhà,chị nó đã đứng đợi trước cửa không biết chuyện gì mà nay lại được mẹ cho sang đây

-Sang đây làm gì thế không sợ mẹ mày chửi à?nó thấy lạ nên hỏi

-Mẹ tao bảo mang cái này sang cho tụi mày -chị nó đưa ra 1 hộp trong đó có rất nhiều đồ ăn toàn món tụi nó thích.Nó cầm lấy rồi mở cửa đi vào

-Thôi mày về đi không mẹ mày chửi đấy?-nó lấy đồ xong quay sang chị nó

-Mày là cái con đểu nhất tao từng gặp đấy

-thì sao?nó lên tiếng phản bác

-THôi vào nhà đi,bao giờ mày về -em nó lên tiếng giải hòa

-tý nữa tao về luôn không mẹ tao lại nói

-Ừ vào thôi

Nó chạy xuống nhà bếp cho thức ăn vào trong tủ,rồi chạy lên nhà

-Hôm nay lớp mày đá bóng đấy thắng 6-1 luôn?chị nó nói rồi quay sang nó

-Thế hả cũng được đó chứ?

-Thấy bảo tên lớp trưởng lớp mày đá tuyệt lắm

-Cái tên khó ưa ấy á?nó ngạc nhiên

-Người ta như vậy mà mày kêu khó ưa là sao

-Kệ I Don't Care

-Thôi tao về đây -chị nó nói chuyện 1 lúc rồi đi về

Nó vào mở máy tính ra toàn những tin tức về trận đấu hôm nay ai cũng khen hắn đã tuyệt,nó mở vào phần tin nhắn thấy em trai nó nhắn tin cũng nó về trận bóng hôm nay nó chả thèm xem cất máy tính đi trong đầu tự nhiên lại muốn chọc tức hắn xem thái độ của hắn như thế nào.Nó vừa suy nghĩ vừa cười gian tà

Bạn đang đọc truyện *Tôi Sẽ Khiến Anh Phải Tỏ Tình Với Tôi* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 10: Kế hoạch trêu lớp trưởng

Nắng vàng chiếu qua khung cửa sổ,nó vẫn nằm dài trên giường ngủ nướng -CON KIA MÀY CÓ DẬY HẢ,NẮNG VỠ ĐẦU RỒI MÀ CÒN NGỦ -tiếng em nói hét vào tai nó

-Cho tao 5 phút nữa thôi,mày không cần phải hét to như vậy đâu

-Dậy nhanh không thì mày đừng trách -em nó cứ lải nhải bên tai,nó ném ánh mắt 'thiện cảm ' nhất có thể cho em nó

Nó xuống nhà tắm nhìn mình trước gương đôi mắt xưng lên vì tối qua nghĩ cách trêu thằng lớp trưởng,nó khóc không ra được nước mắt

-Tên lớp trưởng đáng ghét ta sẽ không tha cho ngươi

Nó đi lên nhà thấy con em nó đang ngồi chơi xem ti vi quần áo nó cũng đã chuẩn bị xong 1 bộ đồng phục màu trắng,nó bước xuống lấy xe cùng em nó đến trường

Nó không có tâm trạng để học nữa nên nằm xuống bàn ngủ cả lớp ngạc nhiên hôm nay nó không cầm gậy đi vòng quanh lớp nữa hay sao.Tiết đầu tiên là tiết văn cái môn mà nó ghét nhất,cô thì chả bao giờ dậy toàn quảng sách cho lớp trưởng đọc cho tụi nó chép,ai học thì học không học thì thôi.Nó chẳng buồn chép bài quay xuống nhìn đồng hồ xem còn bao nhiêu phút nữa thì ra chơi,ai ngờ vừa quay xuống ánh mắt nó và hắn chạm nhau,hắn đang đọc bỗng dưng ngưng lại khiến cả lớp ngạc nhiên,nó quay lên hắn tiếp tục đọc tiếp bài.Trái tim của nó bị lệch 1 nhịp

Chiều ra về nó đứng đợi em nó về cùng

-Em chào chị yêu -tiếng Hương nhí nhảnh đi tới

-Chào em lâu lắm mới gặp em đó (mới có mấy ngày mà chị kêu lâu)

-Chúng ta vào kia uống nước đi chị

Nó quay sang em nó ý muốn hỏi có đi không

-Đi thôi -tiếng em nó vang lên

Vẫn quán quen thuộc trước cổng trường HCL -Waiting,vừa bước vào đến quán đã thấy hắn,Đạt và 1 số đứa nữa đang ngồi ở đấy,nó quay sang em nó nói nhỏ

-Ê mày đi qua kia bảo "LỚp trưởng 7A mà cũng vào đây ăn quà cơ à?

Em nó đi qua nói đúng như câu của nó vừa nói khiến bọn ở đó bi sặc nước,nó hả hê vô cùng bước đến 1 cái bàn bên cạnh,tụi nó gọi các thứ ra ăn không để ý tụi hắn đi về từ bao giờ nữa.Tụi nó ăn xong rồi đi về

Sáng hôm sau tâm trạng nó tốt hơn nên đã dậy từ sớm nấu cơm cho em nó ăn.Cả 2 mặc bộ đồng phục của nhà trường đi đến trường rất sớm.Hôm nay có đoàn kiểm tra về nên nhà trường bắt tất cả các lớp xuống sân truy bài đây cũng là lần đầu tiên nó ra sân trường ôn bài.Cảnh vật hôm nay tự nhiên đẹp lạ thường màu trắng tinh khiết của bộ đồng phục kết hợp với ánh nắng ban mai chỉ 1 từ để diễn tả "BEAUTY"

-Ê tớ có cái này hay lắm nè,xem không Nhiên C -tiếng Hạnh bên tai đưa cho nó 1 tờ giấy gì đó,nó mở ra ngạc nhiên vô cùng

LỚP TRƯỞNG NGƯỜI TÔI THÍCH

" Cậu là chiếc gương sáng lấp lánh

Như ánh nắng mỗi buổi sáng

Như những cơn gió thoảng qua

NHững làn sóng trong tương lai

Đang đón chờ cậu và tớ

Liệu rằng điều đó có thể xảy ra không?

Cậu luôn lạnh lùng

Ẩn sâu trong cái lạnh lùng ấy

Là sự ấm áp biết bao

Dù chuyện gì xảy ra cũng sẽ ổn thôi

Tớ sẽ cố gắng làm mọi thứ để cậu thích tớ

Tớ muốn hét thật to cho cả thế giới này biết

Tớ thích cậu

Nhưng tớ biết cậu không hề để ý đến tớ

Tớ luôn giữ bí mật này cho riêng mình

NHững bí mật chỉ mình tớ biết"

Nó đọc xong lá thư,nó ngạc nhiên hỏi

-Cậu thích hắn à?

-Ừ thì thôi cậu thấy thư ổn không?

-Cái này tớ chịu thôi

TRong đầu nó hiện lên 1 suy nghĩ.Tối đó nó về nhà đóng cửa phòng lại ngồi nghĩ những dòng chữ chế cuối cùng ánh mắt gian tà của nó sáng lên

Cậu là chiếc gương sáng lóa trong mắt con gái và thầy cô

Những việc cậu làm có thể hủy hoại cậu hoặc cho cậu lên cao

Những tia nắng đó cậu luôn tỏa ra và chưa bao giờ tắt

Điều đó không phải là con người thật của cậu

Khuôn mặt lạnh lùng,sự ngoan hiền của cậu chỉ là giả mà thôi

Cậu không muốn ai biết sự thật về điều đó

Cậu cố gắng tỏ ra mình thanh cao

Nhiều lúc muốn sống thật với bản thân mình

NHưng vì hình tượng cậu luôn phải giả vờ

NHững bí mật cậu luôn giữ cho riêng mình

Sợ 1 ngày nào đó bí mật bị bại lộ cậu sẽ đau khổ

Hãy giữ bí mật đó thật lâu vào nha

Đồ khó ưa "

Nó hài lòng về tác phẩm của mình nằm cười 1 mình.Sáng hôm sau dậy vừa đến lớp nó đã đưa cho Hạnh xem những dòng chữ tối hôm qua nó viết,Hạnh đọc xong không nhịn được cười nhưng đang cười Hạnh ngưng lại

-Không phải cậu đang nói Nguyễn Nhật Phong đó chứ

-CHứ cậu nghĩ mình nói ai,cái tên khó ưa đó hả vừa nhìn đã thấy ghét rồi

Hạnh ngạc nhiên tại sao nó lại ghét hắn được chứ hài thật.Nó cùng Hạnh đi vào lớp 2 đứa cười gian tà khiến mọi người khó hiểu,nó dấu bức thư đang cầm tên tay bỏ vào cặp thì bọn con trai tò mò

đòi xem nhưng không xem được,hắn thì tỏ ra khó hiểu

-NHiên xinh gái cái gì đó cho tớ xem được không?-giọng Duy Anh ngọt xót

-KHông nó ảnh hưởng đến tính mạng và cuộc đời tớ đấy,thôi đừng tò mò nữa

-.Tụi nó không cho bất cứ ai biết được lá thư đấy không thì chết,nhưng người ta bảo cái gì khó lấy thì người ta nhất định sẽ tìm cách để lấy cho bằng được mà.Hôm nay chúng nó vắt cặp ở lớp chiều nay học không mang về.Chiều đến,nó vừa đến lớp thì Hạnh từ trong lớp chạy ra,không khí trong lớp có vẻ căng thẳng nó cảm thấy 1 luồn ám khí lạnh ở sống lưng nó không hiểu chuyện gì đã xảy ra thì Hạnh lên tiếng:

Bạn đang đọc truyện *Tôi Sẽ Khiến Anh Phải Tỏ Tình Với Tôi* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 11: Hiểu lầm

-Cái tờ giấy sáng nay cậu đưa cho tớ,tớ để trong cặp hôm nay không mang về nên bọn con trai lấy mất rồi -Cái gì?-nó như người mất hồn cái tờ giấy đó mà vào tay hắn nó chết luôn ấy

Nó không nói gì lẳng lặng về chỗ ngồi thẫn thờ

-Ê NHiên C có chuyện gì vậy -NHiên A quan tâm hỏi nó

-Cái tờ giấy đó huhu nó khóc như chưa bao giờ được khóc

-Bình tĩnh lại nói tớ nghe xem nào

Nó bắt đầu kể lại toàn bộ câu chuyện cho NHiên A nghe,nghe xong Nhiên A chỉ cười như chưa bao giờ được cười,nó thấy vây ngạc nhiên hỏi

-Tớ thì đang bực mình cậu lại còn cười được nữa

-Tại tớ thấy cậu ngốc thôi,cách trả thù của cậu hài thật đấy -NHiên A vừa nói vừa cười

-Tớ biết tớ ngốc rồi nhưng phải làm sao đây huhu

-Thôi đừng lo chắc không sao đâu

Nó quay về phía hắn,hắn vẫn không có động tĩnh gì khiến nó càng lo lắng hơn,nó biết hắn đã đọc lá thư đấy nhưng sao không có phản ứng gì,nó bắt đầu cảm thấy sợ.Nó nhất định phải lấy lại thư đấy.Lúc ra về nó tìm Duy Anh để nhờ cậu lấy hộ nhưng bức thư đó đang nằm trong tay hắn thì làm sao có thể lấy được đây

-NGhe nói thằng Phong nó định gặp riêng thầy chủ nhiệm để nói về việc này đấy,bà chuẩn bị tinh thần đi

nó nghe xong bao nhiêu nước mắt tuôn ra hết,kiểu này chết chắc rồi sao không phải là lá thư tỏ tình của con HẠnh mà là thư chế của nó chứ huhu,nó quyết tâm lấy lại bức thư đó trước khi thầy giáo biết.Ra đến nhà xe 1 cảnh tượng không ngờ tới.Ở trên tường và cả dưới nhà xe đều có chữ "HẠNH YÊU PHONG",nó không hiểu chuyện gì đang diễn ra tại sao lại như vậy,tự nhiên nó thấy buồn.Đợi Hạnh ra nó phải hỏi cho ra lẽ và bàn kế lấy lại lá thư ấy

-Gì mà trầm ngâm suy nghĩ thế?Hạnh đi đến đập vào vai nó

-CHuyện này là sao cậu tỏ tình với hắn bằng lá thư đấy rồi à?

-Không phải chuyện là thế này

"Hôm nay tôi đến lớp thấy cặp mở thấy lạ lúc lục cặp không thấy lá thư bà cho tôi xem đâu,đột nhiên tụi con trai dơ lá thư đó ra trước mặt,tôi định lấy lại nhưng tụi nó không cho,lúc sau tụi nó định ghi tên tôi và bố mẹ tôi lên trên bảng không biết lúc đó tôi bị làm sao ấy tức giận đứng lên nói 'sao không ghi Hạnh yêu phong vào "vừa đúng lúc hắn bước vào nghe thấy được từ đó vậy là tin đồn tôi thích Phong bị lan ra và cả cái lá thư đó chúng nó tưởng tôi viết nên càng chứng tỏ hơn "

NÓ đã hiểu phần nào câu chuyện nhưng nó biết 1 khi hắn đã đọc thì bức thư đó hắn biết là của nó viết

-THôi không sao cái chính bây giờ là phải lấy lại được lá thư đó,nghe Duy Anh bảo hắn định gặp thầy giáo đấy

-Cái gì,gặp thầy sao -Hạnh ngạc nhiên cùng với âm thanh của cái giọng thật kinh khủng

-Ừ giờ phải đi tìm bọn con trai nhờ giúp thôi

Nó và Hạnh đi nhờ nhưng không ai có thể giúp được tụi nó,chúng nó khóc rất nhiều vì sự ngu ngốc của mình

Ở chỗ hắn và thằng bạn thân

-Tao không ngờ bọn con gái mê mày như vậy lại có 1 đứa nói mày không ra gì thế này -Đạt cười nói với hắn

-Mày im đi,mày nghĩ chuyện này làm trò cười cho mày à

Đạt thấy độ nguy hiểm ngày càng cao nên không cười nữa

-Mày tính gặp thầy vì chuyện này à

--không được sao,đây gọi là xúc phạm danh dự người khác mày hiểu không?

-Tụi nó cũng là con gái thôi mày làm gì mà căng vậy

-Kệ tao mày theo tụi nó luôn đi

Trên đường về nhà nó suy nghĩ là sao có thể lấy lại được lá thư đấy

-Chuyện gì căng thẳng vậy -em nó thấy nó suy nghĩ nên lên tiếng hỏi

-Tên khó ưa đáng chết

-Nói ai thế

-Thằng lớp trưởng lớp tao

-Mày lại làm gì nó à

Nó kể từ đầu đến cuối câu chuyện cho em nó nghe cũng như phản ứng của Nhiên A em nó cười sặc sụa

-Thôi mày xác định mời phụ huynh rồi

-HUhu tao đi chết đây

Tối đó nó nằm suy nghĩ cách để lấy lại lá thư nhưng rồi cũng không

Sáng đến trường chưa gì đã nhìn thấy hắn,nó đi vào lớp thật nhanh nằm gục xuống bàn nó khóc,nó sợ phải mời phụ huynh lắm,bố mẹ sẽ đánh nó chết.Hắn đi qua thấy nó đang nằm khóc trong lòng tự nhiên có cảm giác khó tả "HẮn đã sai sao,không từ giờ hắn sẽ ghét 1 đứa con gái không ra gì như nó "

Chiều đi học về nó nhìn thấy thầy chủ nhiệm,nó càng lo lắng hơn,thầy đi đến gần nó càng sợ hơn

-Em chưa về sao -thầy tiến gần nó hỏi

-em chuẩn bị về đây ạ,tạm biệt thầy ạ

Nó định đi về thì Duy Anh mang lá thư hôm trước đưa cho nó

-Gì đây?-nó ngạc nhiên nhìn Duy Anh hỏi

-Thằng PHong nó không truy cứu nữa lần sau đừng làm vậy nữa,yên tâm không có bản sao đâu

Nó vui mừng cầm lá thư xé nát và vứt xuống sông,đúng lúc đó Hạnh đi ra

-Trả thư rồi à

-Ừ nhưng tớ nghĩ sẽ có bản sao

-Kệ đi

TỪ hôm đó chúng nó không viết như vậy nữa thay vào đó là lúc ra về đứng nói xấu lớp trưởng (bó tay với chị luôn rồi).Nhưng nó đâu biết sau chuyện ấy hắn đã ghét nó còn nó thì không hiểu sao lại rung động trước hắn

Bạn đang đọc truyện *Tôi Sẽ Khiến Anh Phải Tỏ Tình Với Tôi* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 12: Hội giảng

Hôm nay là ngày cuối cùng trong tuần này phải đi học,nó thấy vui vì điều này,nó chán cái cảnh mỗi ngày đến trường nhìn thấy cái mặt hắn rồi.Tiết sinh hoạt cuối giờ thầy giáo bước vào lớp,vẫn như thường ngày,thầy nhận xét tình hình sổ đầu bài,sao đó,rồi đến những người mất trật tự.Hôm nay không hiểu sao thầy lại khó chịu,và khó tính hơn thường ngày -Hôm nay những ai vi phạm sẽ phải đi tưới cây Nhiên C em giám sát các bạn cho thầy

Nó nhạc nhiên "Hôm nay thầy lạ thế nhỉ,sao lại kêu nó đi coi tụi kia chứ "

-Nhiên -tiếng thầy giáo gọi nó làm nó giật mình

-Dạ vâng ạ

-Còn 1 chuyện nữa lớp ta được chọn là lớp hội giảng do cô Nhung dậy các em chuẩn bị tinh thần đi

-Eo sao lại là lớp mình cứ -tiếng Huyền Trang vang lên

-Em muốn đi tưới cây không Trang -thầy nhìn về phía Trang

-Không ạ

Hết tiết nó cùng với mấy đứa con trai vi phạm xuống tưới cây,nó đứng chỉ đạo tụi con trai,nó nhìn bồn cây thiếu sức sống nên bắt tụi nó tưới thật nhiều nước khiến chúng nó càu nhàu

-Nhiên xinh gái ơi tha cho tụi tôi đi về đi,tưới nhiều chết cây đấy -Lại là tên Duy Anh lười

-Đúng rồi thế là đủ rồi -bọn kia đệm thêm vào

-Không tưới cho cây nó tốt chứ nhìn xem nó sắp chết đến nơi rồi này

tụi nó lại lùi hiu đi xách nước.nó đang đứng nghịch lá cây xà cừ thì 1 người nào đó đập vào vai nó

-Hây lâu không nói chuyện với chị rồi -LÀ HUy em trai kết nghĩa của nó

-Ừ dạo này chị bận nên không on facebook nhắn tin với em được,em không giận chị chứ,cho chị xin lỗi nha,từ giờ xong chuyện rồi chị sẽ on facebook nhắn tin với em nhiều hơn

(chị bận nghĩ cách trả thù lớp trưởng đó)

-hihi không sao đâu chị,lúc nào rảnh chị em mình nói chuyện nha chị,thôi em đây

-ok tạm biệt em

Lúc đó tụi con trai cũng xách nước về,nó cho tụi hắn về.Nó đứng đợi em nó về cùng thì thấy chị nó bị 1 thằng có máu mặt ở trường trêu đùa,nó định ra ngăn cản ai ngờ chị nó chịu để cho hắn trêu,nó chỉ lắc đầu thôi

-Suy nghĩ gì thế,đi về thôi -em nó đập vai nó

-đi

Con đường hôm nay sao mà dài thế đi mãi mới về đến nhà thật bực mình mà,nó và em nó nói chuyện rất vui vẻ

-Ê lớp tao bị chọn là lớp hội giảng nên mấy hôm nữa có lẽ sẽ về muộn,có gì mày về trước nha

-Ừ biết rồi

Thứ 2 mới đến lớp đã thấy thầy chủ nhiệm của nó ở đấy

-Có chuyện gì mà thầy đến sớm vậy -nó quay sang hỏi Nhiên A

-Hôm nay lớp chúng ta hội giảng nên thầy đến chuẩn bị trước

-À hóa ra là thế

Nó bỏ cặp vào chỗ và đi ra ngoài hít không khí trong lành.Tiếng trống cắt ngang nó đi vào lớp,nó đang ngồi đột nhiên 1 cô giáo rất xinh nhưng thấp,ánh mắt buồn bước vào lớp.Cô mặc 1 chiếc áo crt cùng với chiếc quần bó nên trông cô có vẻ không thấp lắm

-Chào các em hôm nay cô sẽ dậy thử lớp ta mong các bạn sẽ hợp tác

-Vâng ạ

Tiết học bắt đầu nó hôm nay học rất chăm thậm chí còn dơ tay phát biểu rất nhiều cả lớp đều ngạc nhiên về hành động của nó,nó chỉ cười rồi thôi

Những ngày sau đó cô chọn 1 số người đi học ở 1 lớp khác nó cũng nằm trong số đó,nó đi rất đều đặn ngày nào nó cũng về muộn hết,đôi lúc mệt nhưng vẫn cố gắng đi đều.Chiều nay là buổi dạy thử cuối cùng rồi.1 thầy giáo cao,thân hình chuẩn với cặp lính cận trong đúng như 1 nhà giáo ưu tú vậy.Nghe nói đây là thầy Hiệu phó chồng của cô NHung.Thầy bắt đầu viết kẻ khung sẵn cho cô chữ thầy thật là đẹp,đây là chữ người con trai đẹp nhất tới giờ nó từng thấy đấy

Bàn nó ngồi 3 người còn bàn hắn chỉ có 1 người,nó ngồi nghịch quyển vở còn Nhiên A với Chinh thì ngồi chơi vớ vẩn.Thầy bảo 1 trong 3 đứa sang kia ngồi nhưng không đứa nào đứng dậy,bỗng cái Chinh lên tiếng

-Con trai với con gái sao ngồi với nhau được hả thầy ngại lắm

Thầy đứng trên bảng quay xuống đúng lúc nó ngẩng đầu lên

-Em sang kia ngồi

Nó ngạc nhiên sao thầy lại bảo nó sang.Nó lưỡng lự không đi thầy quát

-Em có sáng không há?Giáo viên nói em không nghe đó há?học sinh kiểu thế há?Thầy nói thì cãi

Nó tức tức lắm nhưng thầy này ghê lắm nên nó mang cặp sang chỗ hắn.Tiết học vẫn trôi qua đến lúc chấm bài cho nhau,nó chả thèm nhìn cho hắn đúng luôn.Cái cảm giác lần đầu tiên ngồi với 1 đứa con trai như hắn không hiểu sao nhịp tim nó đập nhanh hơn,nó chỉ mong rằng thời gian trôi qua thật nhanh,nó khó chịu lắm rồi.Còn hắn thì chỉ rung chân không quan tâm gì đến nó.Cuối cùng thì tiết học cũng kết thúc,nó ra khỏi lớp đầu tiên khiến ai cũng ngạc nhiên

Bạn đang đọc truyện *Tôi Sẽ Khiến Anh Phải Tỏ Tình Với Tôi* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 13: Vũ đăng quốc nam

Nó đi thật nhanh về nhà,sao đường nay dài thế nó đi mãi mà chưa về tới nhà.Vừa về đến nhà nó phi vào phòng đóng cửa lại khiến em nó khó hiểu -Lại gây sự rồi đây mà -em nó thở dài nhìn về phía cánh cửa kia

Nó nằm lăn đi lăn lại không biết sao tim nó đập nhanh như vậy

'Không lẽ mình thích hắn rồi sao

không sao mình có thể thích 1 tên khó ưa như hắn chứ

Nhưng sao tim mình lại đập nhanh vậy "

Nó tự đặt câu hỏi rồi tự mình trả lời,nó tức quá mở máy tính lên nick Minh Trang đang sáng nó ibox luôn cho con bạn thân

-Ê con kia mày on không

-Chuyện gì

Nó kể hết chuyện hôm nay cho Trang nghe cuối cùng nó phán 1 câu

-Mày thích hắn thật rồi

-Không,không thể tao ghét hắn mà

-Mày chưa nghe càng ghét càng yêu sao

Nó đơ vì câu nói của con bạn

-Thôi tao đi có việc tý,lúc nào nói chuyện với mày tiếp nha

-Ừ lại đi hẹn hò với trai chứ gì?

-Tao không giống mày đâu,thôi bye tao đi đây

Trang đi rồi nó chán quá nên lướt bảng tin chợt nó nhìn thấy nick"VŨ ĐĂNG QUỐC NAM "

thằng bạn thân học với nó 5 năm cấp 1,nó nhấn vào nhắn tin cho hắn

_nhớ nhau không?

-Ai thế?

-Trần Hoàng Băng Nhiên,học chung với mày 5 năm mà mày không nhớ à buồn nhỉ

-À nhớ rồi,nay rảnh lắm sao lại nhắn tin cho tao thế

-không tao nhìn thấy tên mày nên vào nhắn tin thôi,nếu mày không thích thì thôi tao không làm phiền nữa

-đâu có tao cũng đang rảnh

_DẠo này mày thế nào rồi?Trường tốt bạn tốt chứ

-Mọi thứ đều ổn

Chúng nó nói chuyện 1 lúc lâu với đủ các thể loại,lúc sau Nam bận nên không nói chuyện nữa,nó nằm suy nghĩ ngày trước nó cũng từng thích Nam nhưng giờ với nó Nam chỉ là 1 đứa bạn thân không hơn không kém.Nó chán quá nằm dài ra giường,nấu cơm xong em nó gọi nó ra ăn cơm,nó ăn có 1 bát rồi chở lại phòng.Hôm nay nó làm sao vậy nhỉ sao hình ảnh hắn cứ luẩn quẩn trong đầu nó vậy chứ.nó chết mất.Nó chìm vào trong giấc ngủ lúc nào không biết nữa

Vậy là kì thi cuối năm cũng đã đến,thầy xếp giỏi với giỏi dốt với dốt những đứa giỏi như tụi nó chỉu xuống dưới ngồi học thì ít nói chuyện thì nhiều,toàn cười thầy giáo nhìn không biết bao nhiêu lần.Tụi nó còn để chân trong ngăn bàn các kiểu,max nghịch luôn

NGày thi cũng đã đến,nó mang tâm trạng thoải mái nhất vào phòng thi,nó làm hết tốc độ của mình chỉ 1 nửa thời gian nó đã làm xong,nó nộp bài rồi đi ra khỏi lớp.Về nhà nó lại mở lap ra nghịch,lần này Nam nhắn cho nó trước

-Làm bài tốt không?

-Dĩ nhiên là tốt rồi,tôi là ai chứ

-Cậu là Trần Hoàng Bảo Nhiên chứ cậu nghĩ mình là thánh hay thần tiên

-Cậu được lắm tôi mà gặp cậu,cậu chết với tôi

-TÔi đợi ngày đó

Nó tức nên tắt máy tính luôn không thèm nói chuyện với hắn ta nữa.Nam phải xin lỗi bao nhiêu ngày nó mới chịu tha thứ cho cậu,vậy là từ hôm đó ngày nào Nam và nó cũng nhắn tin với nhau,tâm sự các kiểu,có lẽ Nam là người mà nó thân nhất và kể tất cả mọi chuyện cho cậu nghe,cậu là người hiểu nó hơn bất cứ ai kể cả bố mẹ nó.

Ngày biết kết quả thi thầy báo lớp trường trả bài và đưa thêm cho nó 1 tệp bài thi nữa vậy là hắn và nó đi trả cùng nahu mấy lần đâm vào nhau nhưng chỉ có 2 đứa nó biết thôi còn không ai để ý gì cả (2 anh chị gian quá nha).Nó lật bài và hài lòng với kết quả của mình.Nó về nhà nói cho Nam nghe kết quả

-Tôi cũng đoán được bà được điểm cao rồi nên không có gì ngạc nhiên cả

-Ông không khen tôi được 1 câu à

-Khen thì bà nói khen thừa không khen thì bà kêu không khen được 1 câu là sao

-Thôi được rồi bỏ qua đi

Tụi nó nói sang chuyện khác

Hắn cũng hài lòng về kết quả thi của mình nhưng lần này hắn không quan tâm đến nó nữa,từ sau chuyện đấy hắn càng lạnh lùng hơn

Bạn đang đọc truyện *Tôi Sẽ Khiến Anh Phải Tỏ Tình Với Tôi* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 14: Thầy giáo ác ma

Hôm nay là ngày cuối cùng nó ngồi ở lại cái lớp 7A thân yêu nơi đây đã diễn ra rất nhiều kỉ niệm có lẽ là năm đầu tiên nó cảm thấy hạnh phúc như vậy.Nắng ấm sân trường,những bộ đồng phục trắng tinh phủ kín cả ngôi trường.NHững tiếng ve kêu báo hiệu mùa hè đã đến rồi.Hôm nay là tổng kết năm học nó hài lòng về kết quả này.NÓ cùng lũ bạn xuống sân trường tập chung,trên khán đài được trang trí rất tỉ mỉ từng nét chữ thẳng thắn trên phông bạt.Tiếng trống trường cuối cùng năm nay đã điểm,hồn hộp và luyến tiếc đó là cảm giác bây giờ của nó.CÁ trường làm nghi lễ chào cờ xong,1 cô giáo đã có tuổi nhưng trông vẫn trẻ,cô mặc 1 bộ áo dài thướt tha bước lên trên,đây là cô hiệu trưởng người mà nó gặp đầu tiên trong các thầy cô giáo,nó rất quý cô nhưng không hiểu tại sao lại quý nữa.Cô đọc bảng tổng kết thành tích mà nhà trường và lớp đã đạt được trong năm học vừa qua lớp nó nằm trong top đầu.Cô đọc xong tất cả mọi người thu dọn rồi về lớp của Thầy chủ nhiệm lớp nó bước vào hôm nay nhìn thầy thật phong độ 1 chiếc áo vest màu đen đây là lần đầu tiên nó thấy thầy mặc kể cả 20/11 thầy cũng vẫn ăn mặc giản dị như ngày thường -Chúng ta đã có 1 năm học với nhau rất nhiều kỉ niệm và cảm xúc khó quên,tuy rằng bây giờ có lẽ chúng ta sẽ không còn gặp lại nhau nữa nhưng chúng ta sẽ mãi yêu thương nhau chứ

-VÂng ạ,cả lớp đồng thanh nói

-Thôi cũng muộn rồi thầy phát giấy khen cho tụi em để còn về không nắng

Thầy vừa nói vừa mở những tờ giấy khen ra,đây là 1 kết quả đáng tự nào của tụi nó

Nó đợi em nó về cùng cho vui cầm tờ giấy khen trên tay có vẻ em nó không hài lòng về kết quả này thì phải

-Sao đấy?

-Không sao về thôi

Nó cũng không hỏi nhiều đi về luôn.VỪa ra đến cổng nó đã nhìn thấy chị nó đi cùng mấy đứa con trai hay đi đánh nhau

-NHìn kìa tao không ngờ nó lại như vậy đó -nó quay sang phía em nó lấy tay chỉ về phía trước

-Nó mới có lớp 5 mà đã vậy rồi không biết sau này sao nữa

Hè này nó ra chỗ mẹ nó giúp đỡ mấy việc lặt vặt linh tinh.2 tháng hè trôi qua nhanh chóng,nó đã có những ngày vui,ngày buồn trong hè này.Còn hắn thì suốt ngày ở nhà học bài không thì đi đá bóng với mấy đứa bạn của hắn

NĂm học mới đã đến,nó bước đến trường tâm trạng không còn như ngày đầu tiên bỡ ngỡ nữa mà thay vào đó là sự lo lắng,nó lo phải học cái ông thầy ác ma của trường,nó luôn cầu nguyện đừng vào ông đấy nhưng đời không như là mơ nó đã vào lớp 8A lớp của ông thầy ác ma.CÁ lớp hỗn loạn hắn lên ai cũng muốn chuyển lớp nhưng đâu có được 1 khi đã vào lớp này thì làm sao có thể ra khỏi dễ dàng như vậy chứ.Chúng nó cố gắng chịu đựng 1 năm.Nó lại học với hắn và HAnh,Duy Anh,Trang và mấy người nữa.THầy ác ma bước vào khuôn mặt nghiêm nghị ai cũng cảm thấy lạnh ở sống lưng,thầy sắp xếp chỗ ngồi và phân tổ cho tụi nó.Bên phía ngoài cửa có mấy đứa bị chuyển sang nhìn khuôn mặt của tụi nó chỉ có thể nói "Bi thương".Nó về nhà bực mình đá hết thứ này đến thứ khác

-MÀy bị điên à?Đồ vật nó có lỗi gì tại sao mày lại làm như thế?

_kệ tao mắc mớ gì đến mày

Thấy nó có vẻ bực em nó chỉ nói thêm 1 câu nữa rồi chuồn không thì án mạng xảy ra

-Thôi cố gắng chịu đựng 1 năm thôi làm gì phải lo với trình độ của mày chả nhẽ không qua nổi sao

-MÀy biết ta ghét học văn không,bây giờ học văn ông này phải đọc đúng từng chữ 1 chịu thế đéo nào được

-VẬy khổ thân cho mày rồi chuẩn bị vác sách ra cột cờ nha tao thấy năm ngoái nhiều lắm

-Mày đi chết đi -nó lấy cái gối quăng vào mặt em nó

Còn hắn thì rất bình thường,hắn học chăm như thế cần gì phải lo chỉ có điều hắn không còn học với thằng bạn chí cốt nữa

Tiết học đầu tiên của thầy ác ma,nó đi hỏi xem có ai thuộc không tụi nó tự đăng kí thuộc hết vào lớp thầy gọi mấy đứa lên bảng nó tưởng thoát rồi ai ngờ

_Trần Hoàng Bảo NHiên lên bảng

Nó nghe thấy ông thầy gọi tên mình bước lên trên đọc tóm tắt ý rất nhanh,1 lúc sau ông ấy nhìn vào sách không thể đọc ý được nữa và nó bị điểm 2 to tròn trong sách nó muốn đi chết xong.NHững ngày sau đó nó cũng không thuộc bài bị ông ý bắt quỳ các kiểu ra sân đứng thậm chí bị gọi điện về nhà.Nó mệt mỏi dở máy tính ra tìm thằng bạn tâm sự

-Có on không thế?

-Gì thế lại nhớ tao à -Nick VŨ Đăng Quốc Nam trả lời nó

-Tao không có tâm trạng đùa với mày đâu,tao đang buồn nè

-À buồn mới tìm đến thằng này hả?

-Ơ cái thằng này sao mày lại nghĩ thế

-THì là thế mà chứ đang yên,đang lành mày có bao giờ thèm nhắn tin với tao đâu

-Không phải mà

Nó thấy hắn có vẻ nghiêm trọng nên đã nhắn rất nhiều tin nhưng Nam không thèm trả lời nó,bây giờ nó nghĩ là NAm giận nó rồi nhưng nó đâu biết được rằng Nam đang cười lăn lộn trên giường

-NAm đẹp trai à xin lỗi mà thôi đừng giận mà tôi không có ý đó đâu

CÂu giận thật đó hả

NAm,NAm ơi xin lỗi mà

....."

-Chỉ có 1 đứa ngốc như bà mới tin tôi giận đó

--ông dám lừa tôi đồ đáng ghét

-Haha bà đúng là max ngốc,sao tôi lại có thể quen 1 đứa bạn như bà được chứ,mà có chuyện gì sao buồn bố mẹ bà lại... à

-Không tất cả là cái ông thầy ác ma chết tiệt đó,ông hành hạ mình đủ các kiểu,mình đã ghét học văn thì chớ lại còn bắt học từng chữ nữa thật là bực mà

Nó bắt đầu tuôn ra những ngày tháng vất vả nó đã,đang và sẽ phải chịu đựng

-Thôi bà cố gắng lên mọi chuyện rồi sẽ qua thôi mà,cố gắng chịu đựng 1 năm thôi

-Biết vậy chứ sao bây giờ

Ngày hôm sau ông ác ma kêu nó mang vở lên cho ông ấy kiểm tra (thời đại nào rồi còn kiểm tra lỗi chính tả chứ)

-NHiên TRung Hoa có bao nhiêu nước -tiếng ông thầy vang lên trong bầu không khí yên tĩnh,nó giật mình đứng lên giọng nhỏ

-1 ạ

NHưng ông thầy không nghe thấy đi xuống phía nó dơ tay lên tát cho nó 4 cái,nó đau điếng,nó đã làm gì sai chứ

-Cô bị câm à tôi hỏi mà dám không nói

-Em

Nó định lên tiếng phản bác thì bị ông thầy chặn họng không nói được gì đành lủi thủi ngồi xuống.HÂn nhìn thấy cảnh đó định lên tiếng bênh vực nó nhưng nghĩ lại chuyện nó đã làm với hắn thì hắn kệ cho mọi chuyện

-Mối thù này em sẽ trả lại cho thầy cái đồ ác ma của thế kỉ

Giờ ra chơi Hạnh tiến đến chỗ nó hỏi thăm

-Cậu có bị sao không thế?

_à không sao nhẹ ý mà

-tớ có chuyện muốn nói với cậu -vẻ mặt Hạnh có vẻ buồn bã

-Có chuyện gì thế nói tớ nghe xem nào-nó thấy vậy tò mò hỏi

-Tớ sắp phải chuyển trường rồi

-hả -nó hét to hết sức có thể làm cả lớp giật mình

-Sao lại vậy?có phải vì ông thầy ác ma không?

-KHông phải đâu tớ học ở chỗ tớ cho gần ý mà

Thế là nó phải xa Hạnh nhưng tụi nó vẫn có thể qua nhà nhau chơi cũng gần đó

Tin nó bị đánh lan ra khắp trường những đứa ghét thì vui rồi những người thích nó thì thấy buồn cho nó

_chị bị ông thầy ác ma đó đánh à -tiếng Huy chạy đến hỏi

-Ừ không sao nhẹ ấy mà

Rồi em nó,chị nó,có cả Hương cũng chạy đến nữa

-CHị làm sao mà để ông thầy ấy đánh ra nông nỗi này chứ -nhìn nốt tay trên mặt Hương lo lắng hỏi

-Thôi tôi không sao vẫn cười đây này -nó nhe răng ra cười với tụi nó

-Chịu rồi vậy mà nói không sao?-em nó thấy vậy lên tiếng

-Sao cậu suốt ngày bám theo em tôi vậy -chị nó thấy HUy đứng đó nên tức lắm

-Kệ tôi liên quan gì tới cô đây là chị tôi mà

-Ai là chị ông chứ

THế là cuộc xung đột giữa 2 đứa xảy ra,bọn nó chỉ đứng nhìn 2 đứa rồi cười cuối cùng thì cũng ra về.Kết thúc 1 ngày học dài và 1 kỉ niệm khó quên.Ngày hôm sau nó bước vào lớp đã nhìn thấy ông thầy ác ma ở trong đó.Nó lưỡng lự đi về chỗ của mình,ông nói gì đó nhưng nó không thèm nghe

-Nhiên em tham gia không?

Nó ngạc nhiên không biết ông ý đang nói chuyện gì,quay sang hỏi cái Linh bên cạnh

-Chuyện gì thế?

-Nhà trường tổ chức 1 cuộc thi đấu trí lớp sẽ cử 1 người tham gia,nên thầy muốn chọn và thi loại

Nó nghe xong đã hiểu

-Em không tham gia -nó nói giọng giận dữ

-Thái độ em là gì?-thầy nghĩ nó vẫn còn giận chuyện hôm qua

-Có gì đâu ạ,em nghĩ mình không đủ khả năng để tham gia thôi

-Được vậy Phong sẽ đi nha -quay sang hắn giọng ngọt xớt

-Ê bà để thằng Phong nó vượt mặt bà như vậy à -Tiếng Duy Anh chạy xuống chỗ nó

Nó suy nghĩ 1 lúc tại sao thầy không chọn người khác mà lai chọn hắn.Nó suy nghĩ 1 lát rồi đứng lên nói:

Bạn đang đọc truyện *Tôi Sẽ Khiến Anh Phải Tỏ Tình Với Tôi* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 15: Đấu trí

-Thưa thầy em sẽ tham gia -sao nãy em kêu không tham gia

-nãy em chưa hiểu vấn đề

-Được em sẽ thi loại cùng với PHong vào thứ 7 tuần này nha

Thứ 7 giờ sinh hoạt thầy phổ biến mọi thứ xong xuôi

-Hôm nay chúng ta có 1 trận thi đấu giữa 2 bạn Nhiên và Phong

Cả lớp bắt đầu tản ra làm 2 phe 1 phe bên hắn và 1 phe bên nó,ai cũng hồi hộp muốn xem kết quả sẽ ra sao

-Trang,Duy Anh lên ghi kết quả cho thầy

2 đứa nhìn nhau rồi bước lên trên bảng

Trận đấu bắt đầu

CÂu 1: 1 người đi vào trong rừng sâu thấy 1 con đười ươi rất hung giữ.Ông sợ quá vứt 2 con dao về phía nó,1 lúc sau nó chết hỏi tại sao

-vì nó tự đâm nó -đồng thanh tập 1

Câu 2 có 1 con tàu điện đi về hướng Nam nhưng gió lại đi hướng Tây Bắc hỏi khói sẽ theo hướng nào?

-Tàu ngầm không có khói -đồng thanh tập 2

Câu 3 nếu bạn nhìn thấy 1 con chim ở trên cây làm sao để nó bay mà không đụng vào con chim?

-Đợi nó bay đi thôi?

Câu 4 Miệng rộng mà không nói được 1 từ?

-Con sông -tập 4

CÂu 5: cái gì mượn không phải trả?

-Lời cảm ơn-tập 5

câu 6: cái gì luôn đi trước mà không bao giờ đếm được?

-Ngày mai -Tập 6

Câu 7 Lịch gì dài nhất

-Lịch sử -tập 7

Câu 8:2 con vịt đi trước 2 con ,2 con đi sau 2 con,2 con đi giữa 2 con.Hỏi có bao nhiêu con?

-4 con -nó đang suy nghĩ thì hắn đã đưa ra câu trả lời rồi

Bên tụi hắn reo vang ầm ĩ,nó chỉ quay sang hắn nhìn

Câu 9: cái gì đen khi mua,đỏ khi dùng,xám khi vứt đi?

-Than -lại 1 câu trả lời của hắn,bên phía hắn bắt đầu xôn xao hơn

Câu 10 có 1 chàng trai làm việc trên tầng 50 nhưng anh ta chỉ đi đến tầng 35 rồi đi bộ.Hỏi tại sao anh lại làm thế?

-Vì thang máy có đến tầng 35 -hắn lại cướp quyền trả lời

Câu 11 MÔn gì càng thắng càng đua?

-Môn đua xe đạp -Hắn 1 lần nữa dành quyền trả lời

Câu 12 Sở thú bị cháy,con gì chạy ra đầu tiên?

-Con người -tiếng reo hò bên hắn ngày 1 to

-Trận này Phong thắng rồi -1 đứa con gái lên tiếng

Câu 13 con gì dài nhất?

-Con đường -nó bắt đầu hoang mang khi hắn luôn trả lời đúng,nó bắt đầu lấy lại bình tĩnh

Câu 14:có 1 người con gái thường được người ta gọi là tam giác,hỏi người đó tên gì?

-Thanh Kiều -nó nhanh chóng trả lời

Câu 15 Mỗi năm có 7 tháng 31 ngày,hỏi có bao nhiêu tháng có 28 ngày?

-12 -1 lần nữa nó trả lời

Câu 16 tại sao 30 người đàn ông và 2 người phụ nữ đánh nhau tán loạn?

-Vì đó họ đang chơi đánh cờ -lại 1 câu trả lời tự tin của nó

Câu 17 tôi luôn mang giày đi ngủ,hỏi tôi là ai

-Con ngựa -nó lại trả lời làm hắn cảm thấy hoang mang

Câu 18 có cổ mà không có miệng?

-Cái áo -tiếng reo hò bên nó ngày 1 to hơn

Câu 19 Tại sao con sư tử lại ăn thịt chín?

-Vì nó không biết nấu -nó trả lời nhanh không gian trở nên căng thẳng

Thầy giáo quay lại nhìn tỉ số

-Hiện tại 2 người đang bằng điểm nhau,câu hỏi quyết định ai trả lời đúng sẽ được vào vòng trường

Câu 20 A man is walking is raining.His head,eyes,noses,lipsare is wet,but hair is not wet.Why

Nó đang suy nghĩ thì hắn đã đưa ra câu trả lời rất nhanh

-He is wearing hat on the head

Nó đã có đáp án

-He is bald

tất cả đều hồi hộp chờ đáp án của thầy đưa ra

-Nhiên tại sao em lại nghĩ vậy?

-câu hỏi 1 người đàn ông đi bộ dưới trời mưa.Đầu,mắt,mũi,.. ông ấy bị ướt hỏi tại sao tóc ông ấy không bị ướt

Nó giải thích khiến hắn ngớ người ra.Thầy công bố đáp án khiến bên tụi nó vui sướng còn bên hắn thì iu xùi về chỗ

-Vậy là chúng ta đã tìm ra người đi thi cấp trường rồi

Bạn đang đọc truyện *Tôi Sẽ Khiến Anh Phải Tỏ Tình Với Tôi* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 16: Thất bại lần đầu ám ảnh

Cuộc thi vòng trường cuối cùng đã diễn ra,tụi nó cổ vũ rất nhiệt tình cho nó,bên phía bên lớp kia không ai khác chính là Đạt -bạn thân hắn.2 đứa bước lên cô hiệu trưởng phổ biến cuộc thi và trận đấu bắt đầu,nó nhìn xuống bên dưới rất nhiều người đang cổ vũ cho nó,có em nó,chị nó,hương,Huy.Nó hít 1 hơi bắt đầu nghe câu hỏi Câu 1 Ai là người đầu tiên ở Việt Nam giành giải thưởng văn học Đông Nam A

-Tố Hữu -nó nhanh chóng trả lời khiến cả trường ồ lên

Câu 2 Bút danh khác của nhà thơ Chế Lan Viên?

-Thạnh Hãm -1 câu trả lời của nó

Câu 3 ;Ngọn núi được nhắc tới trong bài thơ Quê Mẹ của nhà thơ Tố Hữu?

-Thiên Thai -giọng Đạt vang lên

Câu 4: Dịch câu nói sau "Fire is a good servant but a bad master

-Đừng đùa với lửa -Nó nhanh chóng trả lời

câu 5 Vị Hoàng đế đầu tiên ở Việt Nam là ai?

-Lý nam Đế -Giọng nó vang lên

Câu 6 số 1+2+3+5+6+....+99 số cuối cùng là số bao nhiêu?

-5 -Đạt lên tiếng

Câu 7 Con gì ăn lửa và nước than?

-Tàu -Đạt đã lên tiếng trả lời trước

Tiếng reo hò mỗi lúc 1 tăng lên

Câu 8:Tinh nào vừa giàu vừa già?

-Phú thọ -nó bắt đầu hoang mang

Câu 9: Quần nào rộng nhất?

_quần Đảo -nó và Đạt cùng trả lời

Câu 10:Núi nào bị chặt ra từng khúc?

Cả 2 đứa suy nghĩ,Đạt giành quyền trả lời nó rơi vào tuyệt vọng

-Thái Sơn

Cả lớp B reo hò lên vì Đạt đã giành quyền trả lời.Nó lủi thủi đi xuống đây là lần đầu tiên nó thất vọng về bản thân mình như vậy.Nó bước đi vô vọng giữa không gian rộng

HẮn nhìn theo bóng dáng của nó đây là lần đầu tiên hắn cảm thấy nó buồn và bước đi trong vô vọng như vậy.1 tiếng đập vai cắt đứt dòng suy nghĩ và hướng nhìn về nó

-Không định chúc mừng tao sao?Đạt tiến lại gần

-Chúc mừng mày -hắn mệt mỏi nói

-Bộ mặt này là sao mày không vui à?

-ai nói tao không vui tao phải cảm ơn mày vì đã giúp tao trả thù được rồi chứ

-Nói thật nó giỏi thật đấy nếu mẹ tao không dậy trong trường chắc tao không biết đáp án đâu

hắn ngạc nhiên nhưng vì Đạt là bạn thân của hắn nên hắn sẽ không bao giờ phản bội bạn bè đâu

-Chị đợi tụi em với -tiếng Hương vang lên

-Nó quay lại phía sau thấy 4 đứa đang đi theo mình

-đây chỉ là 1 cuộc thi thôi mà cái này không quan trọng đâu chị đừng suy nghĩ nhiều nữa -Huy tiến dần đến chỗ nó

-chị không sao mà,cái này chị cũng đã lường trước rồi,thôi đi ăn đi -nó vui vẻ nhìn tụi nó

Bước chân đi chúng nó vào quán quen thuộc gọi bao nhiêu đồ ăn ra,no nê ai về nhà đấy.Vừa về nó mở máy tính ra là tin nhắn của Trang và Nam đều hỏi nó có làm được bài hay không

Nó đáp trả bằng 1 chữ không khiến 2 đứa kia không tin.Nó tắt máy 1 lúc sau thì có điện thoại là số của Nam,Nam nghĩ nó nói thật nên đã gọi điện an ủi nó,hát cho nó nghe làm cho nó vui các kiểu (đúng là bạn tốt mà).Nó cảm thấy tâm hồn thoải mái hơn nhìn ra ngoài hôm nay trời nhiều sao không khí mát mẻ nó mặc 1 chiếc áo mỏng bước ra bên ngoài lần đầu tiên nó ngắm cảnh đêm,những ngôi sao sáng chiếu trên bầu trời đẹp làm sao.Âm thanh của tiếng gió nhẹ nhàng làm cho da thịt nó trở nên mát mẻ.Nó đứng đó 1 lúc rồi đi vào bên trong ngủ 1 giấc ngon lành đến sáng

Ngày hôm sau nó đến trường,nở nụ cười thật tươi nhưng khi vào đến lớp thì những ánh mắt xung quanh của mọi người đều chiếu vào đó.Nó cảm thấy buồn tại sao ngày hôm nay còn yêu quý và tôn trọng tại sao hôm nay lại nhìn nó như vậy.Nó khóc rồi chạy ra khỏi lớp mấy đứa bạn thân nó chạy theo sau,nó chạy ra phía sau trường ngồi khóc

-Không sao đâu kệ chúng nó,mày còn có bọn tao mà -tiếng THơm vang lên

-Tại sao con người lại dễ dàng thay đổi như vậy chứ -nó khóc ôm chầm lấy Thơm

-Không sao đừng lo còn tụi này mà -tụi bạn nó xem vào

Nó cũng đã thôi không còn khóc nữa thay vào đó là nụ cười tươi,nó đã có những người bạn thật tốt

-À chiều nay qua nhà tớ chơi đi -nó đưa ra ý kiến

-Ừ tụi này cũng chưa biết nhà bà ở đâu

-Ừ tôi qua trường đón mọi người vậy

-Ok thôi giờ thì vào lớp nào

Nó bước theo tụi nó vào lớp trên môi vẫn nở nụ cười khiến ai cũng ngạc nhiên bây giờ thì nó đã hiểu thế nào là bạn tốt rồi

Bạn đang đọc truyện *Tôi Sẽ Khiến Anh Phải Tỏ Tình Với Tôi* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 17: Đau lòng dù biết đó không phải là sự thật

Chiều hôm đó nó đứng đợi tụi bạn ở cổng trường 1 lúc sau thì chúng nó kéo đến -Ê đợi lâu lắm không -tiếng cái Trang vang lên

-Cũng không lâu lắm mà đi thôi trời nắng rồi -nó thúc dục mọi người

Vừa đi chúng nó vừa nói chuyện vui vẻ,cả đường rộn ràng tiếng nói của chúng nó.Về đến nhà không thấy em nó ở nhà chắc lại qua cái Hương chơi rồi

_Vào nhà đi

Nó mở cửa cho mọi người vào bên trong,căn nhà tuy bé nhưng được chị em nó trang trí rất đẹp,nó mong rằng căn nhà sẽ mãi ấm áp mùi hương như thế này.Nó xuống bếp làm nước cho mọi người lúc đi lên nghe thấy Thùy nói gì đó liên quan đến hắn thì phải nó nấp sau cánh cửa nghe

-Ê hôm trước cái Nhiên B có bảo với tao là ngày trước nó và thằng Phong từng yêu nhau đấy lại còn làm cả chuyện đấy nữa cơ -tiếng thùy dù nhỏ nhưng vẫn đủ để nó nghe thấy được

-Liệu tin được không 1 người như hắn thì sao có thể yêu 1 người như con Nhiên B được chứ

-Tao không biết thấy con NHiên B bảo vậy,nhưng tao thấy lạ nha sao con NHiên B có thể nói ra chuyện nó với hắn đã từng ấy ấy với nhau nhỉ

-Chắc không phải đâu

Nó thẫn thờ khi nghe từng lời con Thùy nói ra nó sốc lắm nhưng nó lấy lại bình tĩnh bước ra nở nụ cười tươi

-Đang nói chuyện gì thế

-À chuyện con Nhiên B với thằng Phong ấy mà,thôi chúng ta uống nước nào -Thùy cầm cốc nước lên uống -Oa ngon thế

Nó không biết tại sao nó lại thấy đau nhói trong tim thế này,nó buồn cả chiều hôm đó nó không nói gì chỉ nghe tụi nó kể chuyện trên trời dưới đất thôi.Lúc tiễn chúng nó về,không gian yên tĩnh chỉ còn mình nó,nó nằm khóc,nó chợt nhận ra mình đã thích hắn rồi sao,không hắn là 1 tên khó ưa sao có thể thích hắn được,cảm xúc dâng trào trong tâm trạng của nó

Sáng sớm nó đến lớp mở cửa ra thấy hắn đang đứng nhìn ra cửa sổ,thấy có tiếng động hắn quay lại,tim nó và hắn đập nhanh hơn,nó không chịu nổi được nữa đành bỏ ra ngoài.Không gian chỉ còn mỗi hắn,hắn nhìn về 1 phía xa xôi tự nói với lòng mình đừng thích nó,nó là đứa mà hắn ghét nhất.Một lúc sau cả lớp kéo vào chả biết tin đồn Nhiên B có quan hệ với hắn ai nói ra mà lan truyền ra cả lớp

-Các cậu có thôi đi không tôi đã bảo là tôi mơ và điều đó đâu phải sự thật,còn Thùy bà đừng nói linh tinh nữa -Nhiên B tức giận lên tiếng quay sang phía Thùy

-Bà đâu có nói là mơ,bà bảo Phong thích bà mà,tại sao bà không dám thừa nhận chứ,hay bà chỉ muốn nâng cao hình ảnh của mình thôi

thế là cuộc cãi nhau xảy ra,hắn không thèm lên tiếng mặc kệ chuyện gì đang xảy ra.Nó thấy khó chịu nên chạy ra ngoài hắn nhìn theo 1 cách vô vong

Đến gốc cây sau trường nó ngồi xuống khóc nó biết đó không phải sự thật mà sao vẫn đau đến thế.1 chiếc khăn lau đưa trước mặt nó,là Đạt bạn thân hắn sao,không phải hắn ghét nó sao tại sao lại đến đây

-Đừng khóc nữa tôi không muốn nhìn thấy 1 đứa con gái khóc,dù tôi không biết chuyện gì -giọng nói lạnh lùng pha chút ấm áp

-Không phải cậu ghét tôi sao,sao còn làm như vầy

-Không có gì chỉ là tôi đi qua thấy nên dừng lại thôi,tôi về lớp đây

Nó không còn khóc nữa chở về lớp mọi chuyện đã kết thúc,khuôn mặt tươi cười của nó lại tỏa sáng,không ai nhìn thấy lúc nãy nó khóc là vì hắn

Chiều hôm đấy không có việc gì làm,nó qua nhà Nhiên B chơi.Dọc theo con đê cạnh nhà Nhiên B,chúng nó đi tảo bộ nó rất nhiều chuyện.Đột nhiên nó dừng lại hỏi Nhiên B

-CHuyện sáng nay là thế nào vậy

-Không phải như cậu nghĩ đâu,người tớ thích không phải PHong mà là 1 người khác

-Người đấy là -nó đang nói thì Nhiên B xen vào

-Ngày trước tớ và Phong ở gần nhà nhau nên hay chơi với nhau,lúc đó tớ tưởng tớ thích cậu ấy nhưng lên lớp 2 tớ biết rằng người tớ thích là Đạt bạn thân của Phong nhưng Đạt lại thích NHiên A,tớ nghe nói Đạt đã từng hôn Nhiên A rồi đấy nhưng Nhiên A lại không thích Đạt,chuyện tình rắc rối lắm cậu à,đến bây giờ tớ vẫn nghĩ mình thích Đạt chứ không phải Thiên -Người yêu hiện tại của tớ,nhưng tớ đã quyết định sẽ quên Đạt đi và yêu Thiên 1 cách thật lòng

Nó nghe Nhiên B kể sao tự nhiên trong lòng thấy vui như thế này chứ

-Sao cậu không nói cho Đạt biết tình cảm của cậu

-Nói ra thì được gì chứ cậu ấy sẽ chẳng bao giờ để ý đến 1 đứa con gái như tớ đâu.Mà hình như tớ thấy cậu Thích Phong phải không

Nó nghe câu nói của NHiên B xong không biết nói gì phản bác cũng không được.Nó ngồi xuống nhặt những viên đất ném xuống phía sông gần đấy,nó cũng không hiểu chuyện gì đang xảy ra nữa

-Nếu thích thì cậu nên nắm bắt cơ hội đừng để tụt mất rồi mới thấy hối hận

-Cảm ơn cậu chúc cậu sớm quên được người cũ và yêu người mới thật lòng

Muộn rồi nó đạp xe về nhà,đi qua nhà hắn nó nhìn vào cánh cửa vẫn khép kín nó đi qua là lúc hắn đi ra

Chiều hôm sau chả biết lớp có vụ gì mà thấy náo nhiệt quá hỏi ra mới biết hôm nay có màn tỏ tình của con Kiều Anh với thằng lớp B nghe đâu là ĐứcAnh thì phải.Giờ ra chơi tụi nó thúc giục,đẩy con Kiều về phía kia nhưng thằng Đức Anh không hề mảy may,con bé lùi thùi về lớp.Cuối giờ con Kiều Anh xin cô ra ngoài nó đặt món quà của nó và xe Đức Anh,trống hết giờ lớp B kéo nhau ra nhà xe bọn con trai quá đáng mở quà ra xem đã đành lại còn phá luôn món quà đó nữa,con KIều Anh chỉ biết ngồi khóc tụi nó phải đi tới an ủi mãi nó mới chịu nín còn Đức Anh không thèm mảy may gì cả cứ thế đi về (con trai đáng ghét)

Nó đi về nghĩ linh tinh liệu nó có nên tỏ tình với hắn không,suy nghĩ đó vừa hiện ra thì nghĩ đến cái cảnh chiều nay nó không dám tỏ tình nữa nhưng câu nói của Nhiên B lại hiện về,nó suy nghĩ viển vông không nhìn đường thế là 1 cảnh tượng kinh hoàng đã xảy ra

Bạn đang đọc truyện *Tôi Sẽ Khiến Anh Phải Tỏ Tình Với Tôi* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18

THÔNG BÁO CỦA TÁC GIẢ (Hiền Cherry Trần) Xin chào các bạn cảm ơn các bạn trong mấy ngày nay đã đọc truyện và ủng hộ mình,cảm ơn những lời nhận xét hết sức chân thành của mấy bạn độc giả,mình mong rằng tác phẩm đầu tay sẽ được nhiều người đón nhận và góp ý để mình viết các truyện tiếp theo nha.Mình xin lỗi vì mấy chap đầu chỉ toàn là đối thoại nên hơi ngắn mình sẽ khắc phục ở những chap sau nha.Mình giới thiệu lại là nó sẽ đi du học năm 18 tuổi chứ không phải năm 20 tuổi nha nhưng vẫn là 25 tuổi nó về các tình tiết sau này mình nghĩ là sẽ rất thú vị và cảm động đó nhưng mình đang không biết nên cho nó về với hắn hay về với Tân đây nè,các bạn nghĩ mình có nên cho nó về với hắn khi hắn luôn lạnh lùng thậm chí sau này còn từ chối nó không nhỉ?Còn Tân luôn tốt với nó quan tâm giúp đỡ nó rất nhiều,à thôi cái này để sau rồi nói giờ chưa có Tân đâu sẽ rất lâu sau mới xuất hiện Tân Soái ca của mọi người cơ.Mọi người hãy thử dự đoán xem các cặp nào sẽ về với nhau,ai đoán được hết mình sẽ làm quà tặng các bạn.MÌnh gợi ý nha có tất cả là 7 cặp chính và mấy cặp phụ nữa,các bạn chỉ cần tìm ra 7 cặp chính thôi,chốt là chap 30 nha lúc đó các nhân vật chắc xuất hiện hết rồi nhưng liệu có nhiều quá không nhỉ mà thôi kệ đi như vậy cho vui ha .Các bạn add nick facebook của mình nha Hiền Cherry Trần không thì tìm theo số điện thoại của mình cũng được 01276452868

À mà thôi mục đích hôm nay mình viết thông báo này không có ý gì đâu thứ nhất là cảm ơn thứ 2 là Xin lỗi mọi người mình còn 3 tuần nữa là phải thi 8 tuần và thi chọn học sinh,giỏi đợt 1 nên rất bận có lẽ không có nhiều thời gian để viết truyện cho các bạn thường xuyên được nên là mình quyết định sẽ viết truyện vào thứ 7,chủ nhật hằng tuần nha chắc mỗi tuần chỉ được 4-5 chương thôi bao giờ thi xong rảnh rỗi mình sẽ viết nhiều chương hơn nha.MOng rằng các bạn sẽ luôn ủng hộ,theo dõi và góp ý về cho mình,mình cảm ơn nhiều ạ

hôm nay mình viết cũng nhiều phải đến gần chục chương rồi ấy chứ vậy nên tuần này mình sẽ không viết nữa mai mình còn đi học nữa,có ai thương mình không nè.Mà thôi mình phải làm bài đây không thì chết mất.Chúc các bạn buổi tối vui vẻ,xem phim,nghe nhạc hay làm gì đó cho thoải mái rồi tý nữa nhớ ngủ sớm đi nha không được thức khuya đâu đấy.Ai mai đi học điểm danh nào,ai đang đọc truyện nhớ góp ý với mình nha.Bye Bye mọi người mình phải đi học đây mệt qúa trời luôn ai giỏi văn toán giúp mình làm bài với ạ.Thôi chào lần cuối nè

Tạm biệt hẹn gặp lại ở tuần sau nha .See you again.

Chúc ngủ ngon mơ người thương cả nhà nha yêu mọi người nhiều chụt chụt <3<3<3

Thả ngàn nụ hôn nồng thắm đến các độc giả yêu quý của HIền CHerry Trần nha

Thân!

Bạn đang đọc truyện *Tôi Sẽ Khiến Anh Phải Tỏ Tình Với Tôi* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 19: Phạm hữu tân

-Á -Nó kêu lên bây giờ nó đang nằm yên vị dưới đất,nó hận cái tên nào đi không nhìn đường đâm vào nó,nó đứng lên đang định chửi thì 1 khuôn mặt cực kì baby,cao 1m78,mái tóc màu nâu nhạt đang đau không kém gì nó,nó thôi không chửi nữa (đúng là mê trai mà) -Em có bị sao không?-giọng nói nhẹ nhàng ấm áp làm sao,nó đơ trước vẻ đẹp và sự quan tâm của anh

-Nè em ơi -không thấy nó trả lời anh lay vai nó khiến nó giật mình

-À em không sao,anh đi đứng kiểu gì mà không nhìn đường thế -nó bắt đầu cao giọng trách móc anh

-Em đi đứng kiểu gì,cứ nghĩ đi đâu rồi đâm vào anh thì có ấy

-Anh nói tôi đâm vào anh thật buồn cười,tôi đi đường tôi anh đi đường anh sao tôi đâm vào anh mà xe tôi vẫn ở bên phải đường hả?anh đã sai còn không xin lỗi bây giờ quay sang trách tôi -nó thay đổi cả ngôi luôn,không quan tâm đến vẻ đẹp trai của hắn nữa,nhìn sang chiếc xe đang nằm ra đường nó cao giọng hơn

-Bây giờ xe tôi hỏng rồi đấy anh tính sao đây?

-Em thật vô lý,đã sai lại còn cãi rồi bắt đền nữa -anh vẫn nhẹ nhàng nói với nó nhưng có chút bực hơn

Nó không chịu thua

-Anh có đền xe cho tôi không?Không là tôi la lên đó

Hắn nhìn xung quanh toàn nhà là nhà bây giờ nó mà la lên thì anh chỉ có đường chết,anh nhẹ nhàng quay sang hỏi nó

-Vậy bây giờ em muốn anh làm gì?

Nó cười thầm trong bụng cuối cùng hắn cũng đã chịu thua

-Hiện tại tôi vẫn chưa nghĩ ra lúc nào tôi nghĩ ra sẽ nói cho anh biết,anh cho tôi số điện thoại đi bao giờ nghĩ ra tôi sẽ gọi cho anh,cấm anh chạy trốn

Anh nhìn nó cười rồi đưa cho nó số điện thoại của mình (lợi dụng xin số tán trai mà òa òa anh Tân là của em mà)

Nó quay sang dựng chiếc xe đang nằm lăn lóc dưới đất dậy và đi về (đó xe có bị sao đâu).Trước khi đi nó quay lại nhìn anh với 1 cái cười thật tươi làm trái tim ai đó rung động.Về đến nhà nó bỏ cặp xuống,tìm điện thoại lưu số anh vào với cái tên "BOY XE ĐẠP "

Còn anh

Anh đứng nhìn theo bóng dáng nó xa dần,tự nhiên anh nhớ đến nụ cười của nó và cười 1 mình.Bỗng nhiên có tiếng chuông điện thoại vang lên,1 bài hát quen thuộc

"Sinh con ra trong bao nhiêu khó nhọc

Mẹ ru con yêu thương con tha thiết

Mong cho con luôn luôn ngoan hiền,giấc no say

Vì đàn con thơ ngây bao yêu dấu

Đã hi sinh cho con bao nhiêu tuổi đời

Mẹ đã cho con,mẹ đã bên con lớn lên

Luôn bên con khuyên răn con nên người

Mẹ yêu thương con hơn yêu cuộc sống

Mong cho con luôn luôn yêu đời,sống vui tươi

Tình yêu cho con bao la biết mấy

Những đêm ôm con trong tay khóc ướt vai con

Mẹ có biết con yêu mẹ nhiều

Dù câm nín nhưng con thật lòng muốn nói

Ánh sao đêm cho con sáng soi là mẹ yêu

Khúc hát ru trong giấc mơ con là mẹ yêu

Mẹ là cánh chim cho con bay thật xa

Mẹ sưởi ấm trong tâm hồn con mẹ yêu

Dắt con đi qua bao nỗi đau là mẹ yêu

Tiếng con yêu gọi tới suốt đời là mẹ yêu

Mẹ đừng mãi ra đi cho con mồ côi,oi mẹ yêu "

"Mẹ yêu -Mi Lan "

Anh chưa nhìn lên điện thoại đã biết là ai gọi rồi

-Alo mẹ à,con sắp về tới nơi rồi

-Con qua luôn nhà cô Lan nha -giọng 1 người phụ nữ trong trẻo nói bên đầu dây bên kia

-Ừa sao lại qua đấy ạ -anh ngây thơ hỏi mẹ mình

-Con cứ sang đi rồi biết

-Vâng -anh dựng xe của mình lên và đi luôn đến nhà Lan,vừa bước vào đến nhà

-Chào mừng anh đã về -những tràng pháo hoa nổ ra khiến anh rất ngạc nhiên

-Mọi người làm gì mà phải làm thế này chứ

mọi người chỉ cười rồi vào ăn cơm,1 bữa cơm gia đình đầm ấm.Ăn xong anh lên phòng,1 căn phong được sơn bằng màu xanh dương trông rất đẹp,đó cũng là màu anh thích,đồ đạc mọi thứ đều được lau chùi và xếp ngay ngắn,anh nhìn ra ngoài cửa sổ ngắm khung cảnh về đêm ở làng quê,yên tĩnh không 1 chút ồn ào như xe cộ trên phố,đang ngắm cảnh say sưa bỗng nhiên thấy có tiếng gõ cửa anh hơi ngạc nhiên không biết là ai nhỉ

-Phong đó há?Lâu rồi mới được gặp em dạo này trong em đẹp trai hơn rồi,nhưng khuôn mặt sao vẫn lạnh lùng thế kia

-Anh họ,anh đi học ngoài phố cũng đã 4 năm rồi mới về mà không thèm mua quà cho em hả?

-À hóa ra lên đây đòi quà anh à?giỏi nhỉ,đây quà đây nè -anh dơ tay đấm cho hắn mấy cái rồi cả 2 người nằm oài ra giường,2 người họ thân với nhau từ bé,tình cảm rất khăng khít gắn bó

-Dạo này vẫn nhất trường chứ -anh quan tâm quay sang hỏi tình hình học tập của hắn

Nghĩ đến hắn lại buồn 2 năm nay,năm nào hắn cũng chỉ đứng thứ 2 chỉ vì nó,hắn không dám nhìn anh hắn vì hắn đã hứa với anh sẽ luôn luôn đứng nhất vậy mà

-Không ạ

-haha lại có ai mà giỏi hơn em trai của anh cơ chứ

-thì chỉ tại cái con nhỏ đó,từ khi nó xuất hiện đã thay đổi hoàn toàn cuộc sống của em

Anh tự nhiên nhớ đến nó,1 người hồn nhiên vô tư,anh cười tùm nhưng không qua được con mắt tinh tường của hắn

-ANh có chuyện gì mà cười 1 mình thế này?

Anh bị hắn bắt được có phần hơi lúng túng

-Có gì đâu

-Khai nhanh có phải anh có tình cảm với ai rồi phải không?

-LÀm gì có chứ,anh xấu như này ai thèm để

-VÂng anh mà không có ai để ý thì em chắc ế cả đời mất

-Oh vậy chúng ta ở cùng nhau -anh trêu đùa hắn

-Anh học cái biến thái này ở đâu vậy?-hắn ngạc nhiên bởi câu nói đùa của anh

-Anh có học của ai đâu xã hội bây giờ như vậy mà haha

hắn tức không nói được gì cầm gối và đi về phòng mình,anh chỉ nhìn theo và cười "Đúng là trẻ con mà "

Ở nhà nó,nó cứ nghĩ đến anh 1 con người đẹp trai chuẩn soái ca rồi còn đâu,nó điên mất rồi,từ lúc đấy trở đi nó không còn nghĩ đến chuyện hôm nay ở trường nữa,em nó về thấy nó cười như điên trên giường cũng không thèm bận tâm vì biết nó điên nên không thèm chấp đi về phòng luôn,nó cũng kệ

Sáng thứ 2,mới bước chân vào cổng trường đã thấy mọi người bàn tán xôn xao về người tên "PHạm Hữu Tân "nó tò ra tò mò đứng lúc đấy tụi bạn nó đi vào,nó chạy ra hỏi

-Tên Tân gì đó là ai thế sao mọi người đồn ầm lên vậy?

-Há?Mày không biết anh ý là ai?-tụi nó ngạc nhiên trước câu hỏi ngây thơ của nó

-Ừ tao có biết đâu

-Anh ý là người luôn đứng đầu trường trong các kì thi,1 liên đội trưởng xuất sắc ,đẹp trai baby cute nữa chứ,là người đầu tiên được vào trường THe DReam

-Giỏi vậy sao -nó cũng đã nghe quaTHe Dream là 1 trường danh giá phải xuất chúng về mọi mặt mới có thể vào được đó

-con điên này,hôm nay mày bị sao vậy?

-có sao đâu,hắn hơn tụi mình mấy tuổi?

-4 tuổi,à lúc đó mày chưa về nên không biết là phải rồi?

-Đấy tao nói mà -nó gân cổ lên cãi

Tiếng trống trường vang lên tụi nó mang ghế ra tập chung,chào cờ,hát quốc ca xong,nhận xét của lớp trực tuần,cô Hiệu trưởng bước lên giọng nhẹ nhàng nói

-Hôm nay trường ta rất vinh dự được đón cựu học sinh về trường để truyền kinh nghiệm cho chúng ta những ai muốn thi vào The Dream,cái tên không còn xa lạ gì với chúng ta nữa,cô xin giới thiệu em Phạm Hữu Tân

Anh từ phía dưới đi lên,tiếng reo hò của mọi người trong trường làm nó bực mình "Cuồng gì mà cuồng quá vậy trời,để ta xem hắn ta là ai??"

Vừa ngẩng đầu lên nó không tin vào mắt mình "Là Anh sao?"

Nó nấp sau đứa bạn nhưng đã bị anh nhìn thấy anh cười nụ cười khiến bao nữ sinh chết ngất,anh nói giọng rất nhỏ nhẹ,kết thúc buổi chào cờ nó đi về lớp đang đi bỗng nhiên nó đâm vào 1 ai đó,nó ngẩng đầu lên đang định lên tiếng xin lỗi thì

Bạn đang đọc truyện *Tôi Sẽ Khiến Anh Phải Tỏ Tình Với Tôi* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 20: lớp trưởng ơi đi học

-Là em à?Anh đang định tìm em hỏi xem em muốn anh đền bù gì đây không là anh sắp phải quay lại trường học rồi không biết còn cơ hội không đây?-Anh có cần lộ liễu ở đâu không,anh vừa

Nó chưa nói hết câu anh đã chen ngang

-Hôm nay là em tông anh nha không phải anh tông em đâu nha mà em lại định ăn vạ anh nữa,hôm nay có nhiều người nhìn thấy em tông anh lắm nha,có cần

Lần này nó nhấn chân lên xe mồm anh

-coi như chúng ta hòa không ai còn nợ ai nữa nha,tôi cũng không cần anh bồi thường gì cả,vậy nha từ nay nếu có gặp tôi cũng không muốn quen anh

Từ xa hắn nhìn thấy anh hắn và nó làm nhiều hành động "KHÔNG THỂ KHÔNG TÌNH CẢM HƠN ",hắn bực và khó hiểu tại sao anh hắn và nó biết nhau chứ,1 dấu chấm hỏi to đùng trong đầu hắn

-Ê con kia sao mày biết anh Tân mà lúc đầu ngây thơ kêu không biết lại còn thân mật đến thế nữa -tiếng con Thơm tra khảo nó

-Tao có biết hắn ta là ai đâu,cái tên đó mà chúng mày cũng thần tượng á,tao không hiểu con mắt chúng mày nghĩ cái gì đấy?-nó trả lời 1 cách hồn nhiên ngây thơ nhất có thể nhưng đâu biết rằng phía sau có 1 luồng sát khí đang tiến về phía nó

-Mày có vẻ muốn ăn đấm rồi đấy?-tiếng đe dọa của tụi nó vang lên

-Tao nói sự thật thôi,bọn mày đúng là cái loại vì trai bỏ bạn -Nó tức giận đi về chỗ,tụi nó cũng không thèm quan tâm đến nó nữa,về chỗ ngồi luôn,được 1 lúc thầy cô vào bảo nay lớp được nghỉ vì nhà trường có việc,tụi nó đập phá các kiểu con đà điểu rồi đi về

-Ê tụi mày,đi ăn đi nay về sớm mà?-nó đưa ra ý kiến

-Ai bao -tiếng cái THùy vang lên

-Chúng mày chỉ có thể là giỏi thôi -nó không thấy ai lên tiếng,đành phải bỏ ra số tiền ít ỏi của mình để bao tụi nó đi ăn thôi

-Đi thôi,hôm nay NHiên bao phải ăn cho thật đã mới được

-chúng mày hãy cứ đợi đấy tao không quên mối thù này đâu

TỤi nó đi trước để 1 mình nó lẽo đẽo theo sau

Vẫn quan HCL _Waiting quen thuộc,vừa bước vào quán đập vào mắt nó là 1 lũ con gái đang bao vậy đến 3 đứa con trai và không ai khác chính là Hắn,Tân và Đạt.Nó bước qua chỗ đó nhưng Tân đã kéo nó lại

-ANh làm gì vậy?-nó thấy hành động của anh ngạc nhiên hỏi

-Muốn bù đắp về chuyện đợt trước cho em thôi -anh nói tất cả mọi người đều nhìn về phía nó,hắn hơi nhíu mày

-Tôi bảo không cần rồi mà

-Anh không muốn mắc nợ ai bao giờ vậy nên

-Vậy được hôm nay mọi người cứ ăn thoải mái anh Tân đẹp trai sẽ trả tiền -nó cắt ngang câu nói của anh

Mọi người chờ phản ứng của anh

-Được tùy em thôi

Bao nhiêu câu hỏi được đặt ra

-Tại sao anh ý lại nghe lời nó như vậy

-Có phải nó là bạn gái của anh ý không?

-2 người đó sao cso thể

Hàng loạt các câu hỏi khiến nó nhức đầu đi tìm lũ bạn,hắn từ nãy đến giờ ngồi quan sát từng hành động cử chỉ của 2 người,không hiểu sao hắn lại thấy ghét nó chính nó đã làm hắn rung động vậy mà lại nói cười với 1 người con trai khác

Nó cuối cùng cũng đã tìm được đến chỗ bạn nó,nó ngồi xuống thì bị ánh mắt của tụi nó dò xét

-Tao cho mày 5 s để giải thích về việc vừa nãy

-Việc gì -nó ngây thơ nói

-Rốt cuộc quan hệ mày với anh Tân là thế nào?-con NHiên B hỏi

-Thế nào là sao bình thường có gì đâu chứ?

-Mày cứ giấu tụi tao đi

TỤi nó ăn uống nó say xong đi về thì chạm mặt tụi hắn.Hôm nay nó về nhà bác nên cùng đường với tụi hắn,vừa đi chúng nó vừa đẩy nó vào chỗ Tân nhưng toàn đẩy sang chỗ hắn khiến nó tức nên đi trước,tụi nó phải đuổi theo

-Ê chiều nay đi sớm qua rủ tao nha -tiếng cái NHiên B vang lên

-Ok thôi về nha

VỪa về đến nhà đã nghe thấy tiếng bàn tán của em nóvà chị nó lại là Tân ở đâu cũng thấy Tân bực mình thật,nó không nói gì chỉ chào bác rồi thay quần áo xuống ăn cơm

-Ê NHiên mày quen anh Tân hả -lại 1 câu tra khảo của con Hoa hazz

-Không quen,cấm hỏi nữa không tao cho mày ăn dép đấy

CHiều đến tụi nó qua nhà rủ NHiên B mục đích là đi hái ổi trên đề ăn,ăn uống nó say chúng nó bắt đầu dọn dẹp cắp sách và đi học

Đi qua nhà hắn,nó quay sang nói

-CHúng mày tin tao gọi lớp trưởng đi học không

-Không tin -chúng nó đồng thanh trả lời

-Được đợi đấy -Nó bắt đầu lên tiếng gọi "LỚp trưởng ơi đi học "

Tụi nó ngớ người trước hành động vừa rồi của nó

Vừa đi chúng nó vừa nói chuyện khiến cho đoạn đường trở nên vui tươi hơn,nó được cái Nhiên B đèo nên quay mặt về đằng sau.Bông nhiên có 1 người đi qua,nó quay sang hỏi

-Chúng mày nhìn cái anh vừa đi qua kia giống ai không?

_Lớp trưởng lớp mình

Vurà nói xong nó quay xuống bên dưới hắn đang đi đằng sau làm cả lũ giật mình vậy là lúc đấy hắn có nghe thấy sau

Nó đến cổng trường không còn mặt mũi nào để đối diện với hắn nên phi thật nhanh lên lớp lấy sách ra là học sinh chăm chỉ lúc này nó chỉ mong thầy cô vào thôi

Tụi nó thấy vẻ mặt luống cuống và hành động bối rối của nó thì cười to khiến nó muốn độn thổ mà chết

Cuối cùng thì cô giáo cũng vào nó thoải mái hơn biết bao nhiêu,nó lấy lại tinh thần tập trung vào bài học của mình không còn cái hình ảnh của hắn trong tâm trí nữa

NÓ ra về đã thấy em nó đứng đợi,nó cười rồi đi đến đó,chúng nó vừa đi vừa nói chuyện vui vẻ,nó kể cho em nó nghe chuyện chiều nay,nghe xong

-MÀy đúng là điên thật rồi đấy con hâm ạ

-Tao biết nhưng tao đâu ngờ hắn đi đằng sau tao tưởng nó đi rồi nên mới dám gọi chứ,mất mặt bỏ mẹ

-Thôi chấp nhận đi,ngu thì chết

-Mày chết luôn đi chả bao giờ an ủi tao được chuyện gì

Em nó chỉ cười không nói gì thêm nữa

Về đến nhà công việc đầu tiên nó làm là xuống bếp nấu mi gói ăn để giải tỏa tâm trạng

Còn hắn nghĩ đến cái vẻ bối rối của nó bất chợt cười

Bạn đang đọc truyện *Tôi Sẽ Khiến Anh Phải Tỏ Tình Với Tôi* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 21: Cuốn sách kỉ niệm

Nó lên mạng đọc truyện,những câu truyện tiểu thuyết ngôn tình mà nó yêu thích,nó khóc khi thấy cảnh nữ chính chết vì nam chính khiến em nó tưởng có chuyện gì -Mày sao đấy -em nó lo lắng hỏi

_cái con nữ chính nó chết,sao người tốt luôn chết vậy

Em nó cạn lời luôn với nó tưởng có chuyện gì ai dè,nó cứ khóc mãi thế,em nó cũng chẳng quan tâm gì nữa

Nó đọc chán chê mê mỏi khóc nhiều quá rồi lăn ra ngủ(bó tay luôn)

Đang chìm trong giấc ngủ ngọt ngào bỗng nhiên nó nhận được 1 cuộc điện thoại,nhạc chuông

" I cannot find a way to describe it

It's there inside,all I do is hide

I wish that it would just go away

What would you do,if you knew What would you do

All the pain I thought I knew

All the thoughts lead back to you

Back to what was never said

I can't handle this contusion

I'm unable,come and take me away

I feel like I am all alone

All by myself I need to get around this

My words are cold,I don't want them to hurt you

If I show you,I don't think you'll understand

Cause no one understands

I'm going no where on and on and

I'm getting no where on and on and on take me away

I'm going no where on and on and on

and off and on and off and on

Take me away break me away "

-take me way -

Nó nghe nhạc cũng đã biết đó là ai

-Con chó mày có biết mày vừa phá giấc mộng của tao không hả?

-Bình tĩnh,tao có chuyện muốn nhờ mày -giọng nhỏ nhẹ

-Có gì nói đi

-À mà thôi để hôm nào mày ra tao hỏi chứ nói qua điện thoại phiền lắm

-Ơ cái con điên này,tao sẽ ghi mối thù này

-Kệ mày

Sáng hôm sau vừa tới lớp đã thấy ồn ào nó chẳng thèm quan tâm nữa từ khi nó bị con bitch bạn thân nó gọi dậy là nó không ngủ được nữa rồi

Tiết Anh nó ngạc nhiên "What the new teacher"

Mà thôi kệ không phải lo ngủ đã vậy là nó cúi xuống ngủ,cô cũng không phát hiện ra,1 lúc sau trống hết giờ nó bừng tỉnh dây tụi nó nói về nhà ai cũng phải chép công thức mỗi cái 20 lần,nó đã lười thì chớ lại còn chép mấy cái này ngại chết đi được nhưng nó vẫn chép,sáng mai có bài viết ra giấy nộp cho cô.LỚp chép bài đầy đủ cô chả nói gì cuối giờ những ai nộp sách thì mang về,hôm nay bố mẹ nó về nên nó thu dọn sách vở nhanh chóng phi ra khỏi lớp.Hắn tìm mãi không thấy quyển sách đâu cả,nhưng hắn cũng chả lên tiếng hỏi cứ vậy đi về theo

Nó vừa về tới nhà đã thấy bố mẹ và em nó,làm nó đứng ở cổng trường đợi mãi con em nó bực quá mà,nó chạy vào nhà lục lọi đồ đạc xem mẹ có mang đồ ăn gì về cho nó không,cuối cùng cũng tìm được 1 hộp bánh chiên xù sữa tươi ngon tuyệt,nó bê vào phòng mở sách để bố mẹ tưởng nó chăm chỉ lắm.VUa mở cặp ra đã thấy 1 quyển sách lạ ở trong cặp nó

-Ơ quyển này của đứa nào đây?

Nó nhìn cái tên viết bên ngoài NGUYỄN NHẬT PHONG

Cái gì nó cầm sách hắn sao

Nó gọi em nó vào hỏi xem nên trả lại kiểu gì

-Cứ vứt vào ngăn bàn đứa nào ấy thấy là chúng nó đưa cho hắn mà,không thì đưa cho bọn kiểm tra bài tập ấy,đầy cách

NÓ nằm suy nghĩ suốt đêm không biết nên trả lại quyển sách như nào cuối cùng nó quyết định không trả

"Cuốn sách này sẽ được trả nếu hắn kêu mất,không thì minh sẽ trả lúc minh tỏ tình hắn đồng ý không thì chính lúc minh từ bỏ minh sẽ trả lại coi như những ki niệm kết thúc tại đó "

nó đưa ra quyết định và bắt đầu chìm vào trong giấc ngủ

HÔm nay mình rảnh nên giành cho các bạn 3 chương này nha,chúc mọi người ngủ ngon và có những giấc mơ đẹp bây giờ đã là 1 giờ đêm rồi mình đi ngủ đây chap này hơi ngắn mình sẽ cố gắng viết dài hơn,cảm ơn mọi người đã ủng hộ

Bạn đang đọc truyện *Tôi Sẽ Khiến Anh Phải Tỏ Tình Với Tôi* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 22: Lễ hội hoa đăng

1 tuần mới lại bắt đầu,nó chẳng biết tuần này nó sẽ ra sao nữa nhưng khởi đầu phải vui vẻ thì mới có kết quả tốt được.Nghĩ vậy nó liền tỉnh dậy vệ sinh cá nhân,chuẩn bị bữa sáng xong xuôi nó ra vườn tập thể dục,hít thở không khí trong lành,đón những ánh nắng ban mai chiếu kẽ lá,lâu lắm rồi nó chưa tới nước cho cây công việc nó đã từng rất yêu thích,nó vui vẻ đi lấy nước vừa tưới cho cây vừa hát,em nó ngạc nhiên -Hôm nay mày bị sao vậy?

-Tao vẫn bình thường có sao đâu

Em nó tiến dần đến sờ chán nó,nó bực mình hất tay ra

-Tao không có bị sao cả,mày bớt điên đi

-Lạ lắm nha có chuyện ì nói tao nghe xem nào?

-LÀm gì có chuyện đâu

-Mày còn nói là không có,có bao giờ tao chưa gọi mà mày dậy,lại còn nấu cơm tưới hoa nữa chứ không vui thì sao lại làm vậy?

-Ừ thì....nó nghĩ đến cuốn sách đấy

-Ừ thì gì?

-Không có gì thôi đi vào ăn còn chuẩn bị đi học nữa -nó bá vai em nó đi vào trong nhà

Ăn cơm xong,mặc quần áo nó bắt đầu đạp xe đến trường,không khí hôm nay náo nhiệt thế,không lẽ lại có hot boy,người nổi tiếng nào đến thăm trường hay sao thật phiền phức mà.Nó dắt xe đi và vào lớp mở sách ra ôn lại bài không cái tên thầy giáo ác ma đó lại nói này nói nọ,vừa ngồi vào chỗ,cái THơm đi lại nói với nó

-Tối na đi sớm nha

-Làm gì mà đi sớm với muộn thế?Nó không biết chuyện gì đang xảy ra nên hỏi lại ai dè cuốn sách trên bàn cốc vào đầu nó

-Mày mới từ trên trời rơi xuống à?

-Tao không hiểu gì hết trơn

-Hôm nay ngày bao nhiêu?Cái Thơm vui tính hỏi

-10/5 sao à

-Tao đến điên với mày mất thôi,âm ngày bao nhiêu?

-15/4 -nó suy nghĩ 1 lát rồi trả lời -À hôm nay là ngày...từ đợi tao nhớ đã

-Tao giết mày bây giờ

-À nhớ ra rồi,nay là ngày lễ Phật Đản thả hoa đăng đúng không?

-May mà mày nhớ ra không tao độn thổ mà chết mất

-Biết thế tao không nói ra để xem mày có chết không?

Nói xong câu đấy,nó biết có ánh mắt sắp giết người tới nơi nên nó đã chọn cách chuồn cho nhanh.nó ra sức chạy nếu để con bạn này bắt được nó chi có nước chết thôi.Vừa chạy ra đến cử lớp nó đâm vào ai đó,nó cảm giác được sự ấm áp,đang định lên tiếng chửi nó ngẩng đầu lên là hắn sao,nó không biết nói tiếng gì chi biết lí nhí xin lỗi thôi (bất công cho anh Tân quá òa òa).Bỗng nó nghe thấy âm thanh phía xa

-Con kia mau đứng lại cho tao,không mày đừng trách tao vô tình

Nó nhớ ra mình đang chạy để thoát khỏi con bạn nó,nó đẩy hắn ra và tiếp tục chạy.Còn hắn thì đứng đơ người ra.hắn rung động trước nó sao,không hắn ghét nó mà sao có thể chứ.Thơm chạy qua va phải người hắn khiến hắn thoát khỏi suy nghĩ đó và đi vào lớp

Giờ ra về nó đang lấy xe bông HUơng từ xa đi tới

-Chị tối nay chị có đi xem hội hoa đăng không?

-Chị có,chị đi cùng với mấy đứa bạn

-Vậy hay quá cái Băng nó đang lo không có ai đi cùng nên không dám đi giờ có chị rồi không phải lo nữa -nói xong Hương bỏ lại nó chạy đi đâu đó

SAu bữa ăn tối nó chuẩn bị quần áo cùng em nó đi xem.Hôm nay nó mặc 1 cái áo crt màu trắng với 1 cái quần bó tóc búi cao tuy đơn giản nhưng nhìn rất hợp với nó,còn em nó thì diện 1 chiếc váy đầm hoa.Chúng nó bắt đầu đi,nó đến chỗ hẹn của tụi bạn đứng tìm mãi chả thấy tụi nó đâu,nó đang định quay đi thì tụi kia từ đâu ra huầy cho nó 1 cái làm nó giật hết cả mình

-Định đi đâu đấy,hôm nay tha hồ mà ngắm trai đẹp nha

Suốt ngày chúng nó thấy trai đẹp là sáng mắt ra thôi chịu luôn rồi đấy

Dòng người ngày 1 đông chúng nó vào chùa nghe hát được 1 lúc thì chán quá đi dạo quanh hồ,đi qua thấy 1 đám con trai lớp nó đang ngồi bên chỗ thả hoa đăng trong đó có hắn,đây là lần đầu tiên nó nhìn thấy hắn mặc quần áo ở nhà trông hắn sao mà cao thế không biết (huhu nỗi đau của tác giả đó).Nó bị bọn bạn đập vai giật mình

-Làm gì mà thất thần ra thế đã tia được anh nào rồi hả,khai mau

-Làm gì có ai đang tìm cách làm sao đuổi bọn con trai ra chỗ khác để mình có chỗ ngồi đẹp ý mà -nó vừa nói vừa chỉ về phía trước

-Dùng mĩ nhân kế đi -Huyền Trang đưa ra ý kiến

-Thôi cho tụi này xin 2 chữ bình yên đi,hay TRang muốn mỹ nhân kế với Duy Anh thế

tỤi nó nghe xong câu nói của nó không nhịn được cười,chúng nó cười lớn làm bọn con trai phải quay lại nhìn.Tụi nó cũng không vừa nhìn lại luôn cuối cùng nó là con cầm đầu tụi nó đi đến chỗ bọn hắn

-Các bạn nam đẹp trai có thể nhường chỗ này cho tụi tớ được không?

-Nghĩ sao tụi này nhường chứ -giọng thằng Duy Anh khốn khiếp vang lên

-Duy Anh sao ông không ga lăng gì thế hả?HAy ông không phải con trai -nó bắt đầu quay sang châm chọc Duy Anh khiến cậu ta tức còn tụi nó cười vui vẻ

-Dù thế nào tui này cũng không nhường đâu?

Tụi nó lủi thủi đi lại quanh hồ nó gặp được chị họ nó thế là nhập hội đi chung luôn,1 lúc sau nó thấy có người đập vai mình tưởng tụi bạn gọi có chuyện gì quay lại không thấy ai,vừa quay lên nó thấy Hương xuất hiện trước mặt nó

-Chị đã xem được nhiều chưa ạ,cho tụi em đi chung nữa

Thế là Hương với em nó nhập hội chung,chúng nó đi dạo được 1 lúc thì đến phần đẹp và hấp dẫn nhất ai cũng mong muốn,chúng nó bắt đầu đi lấy hoa đăng để thả tương ứng với mỗi hoa đăng là 1 điều ước và nó sẽ thành hiện thực

-Nhanh lên chúng ta phải đi tìm hoa đăng thôi -tiếng cái Huyền Trang thúc dục tụi nó

Lấy được đầy đủ hoa cho mọi người,tụi nó đi đến chỗ thả chỉ có mỗi 1 bờ hồ nơi tụi hắn đang ở đấy

-Tránh đường,có mỗi cái bờ hồ mà vô ý,vô tứ ngồi như thế này -Huyền Trang vẫn ức chuyện lúc nãy nên lên tiếng

Tụi hắn biết lần này không thể ngồi lì được nữa nên đứng lên đi

-Yeah cuối cùng chỗ lý tưởng này đã thuộc về tụi mình rồi tuyệt vời quá đi

KHung cảnh hoa đăng lấp lánh dưới hồ cùng với dòng nước xanh trong biếc tạo nên 1 không gian lãng mạn,đẹp và thơ mộng,có những chiếc thuyền hát quan họ trên sông tạo ra 1 nét đẹp văn hóa truyền thống của lễ hội hoa đăng,chơi chán rồi đứa nào cũng thấy đói bụng nên quyết định vào quán gần đấy ăn uống.Vừa bước vào đó lại chạm mặt tụi hắn,bỗng nhiên có tiếng gọi

-Chị NHiên,em nhớ chị quá à,sao dạo này chị không nhắn tin cho em

Là Huy đúng rồi lâu rồi nó cũng không nói chuyện với HUy.Nói xong Huy ôm chầm lấy nó khiến tụi nó,tụi hắn tất cả mọi người đều ngạc nhiên,nó cũng khó hiểu sao hôm nay Huy lạ vậy chứ,nhưng đâu biết rằng ở 1 góc hắn đang theo dõi từng hành động của nó

-Nè cậu làm cái gì vậy có mau bỏ em tôi ra không -tiếng Hoa vang lên làm Huy giật mình nhận ra hành động của mình đành bỏ nó ra

-xin lỗi chị nha,hôm nay em bao chị để chuộc lỗi nha

-Vậy còn tụi này thì sao -Cả lũ đồng thanh

-Hazz thôi được rồi mọi người gọi món đi hết cách luôn

Nó chỉ cười không nói gì lẳng lặng đi về chỗ

-Cô ta cũng là loại người đó thôi -Hắn nhìn theo bóng dáng nó nói

-Há?MÀy đang nói ai thế?thằng Đạt ngồi bên cạnh thấy hắn nói vậy lên tiếng

-À không tao nói linh tinh thôi mà

Tụi nó ăn xong ai về nhà đấy trên đường đi về chị nó bị 1 đám con trai chặn đường (nổi tiếng quá mà) trong 1 con ngõ hẻm

-Tưởng ai,hóa ra em Hoa à,dạo này em thế nào,khỏe không?1 tên trong số đó lên tiếng

-Các anh muốn làm gì?-Hoa run sợ

-Chỉ muốn mời người nổi tiếng đi chơi thôi mà -Hắn ta vừa nói vừa nắm lấy tay nó

-Buông ra không tôi la lên đó

Tụi hắn bắt đầu phá cười

-Em kêu đi xem nào,em cũng là cái loại gái chơi thôi hết thằng này đến thằng khác,em mới học lớp 6 mà không biết trải qua bao nhiêu mối tình rồi

-Anh

Tên đó kéo chị nó đi bỗng có tiếng

-Buông cô ấy ra

Bạn đang đọc truyện *Tôi Sẽ Khiến Anh Phải Tỏ Tình Với Tôi* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 23: Anh thích em lâu lắm rồi

1 giọng nói không to,cũng không nhỏ nhưng đủ để cho những người ở chỗ đấy phải chú ý.Đang tiến gần đến chỗ bọn hắn là 1 chàng trai có khuôn mặt baby nhìn tưởng hiền nhưng khi đã động vào thì rất là phiền -Mày là thằng nào mà dám xen vào chuyện của tao hả -thằng đó nhìn về phía Huy lên tiếng quát

-ANh đó là thằng Nguyễn Khánh HUy,người mà trường mình hay nhắc tới cái tên này có võ đó anh -thằng đứng bên cạnh lên tiếng

-Tưởng ai hóa ra là NGuyễn Khánh HUy nghe đồn đã lâu

-Biết rồi thì biến -giọng nói dữ dằn hơn

-Mày nghĩ tao sẽ nghe theo mày sao-hắn tiến dần đến chỗ Hoa -thứ tao muốn nhất định tao sẽ lấy được

-Tốt nhất mày nên biến đi trước khi tao không còn kiềm chế được bản thân mình -HUy nhìn hành động của hắn không khỏi bức xúc

-Nếu tao không biến thì sao

1 cú đấm yên vị trên mặt hắn ta,hắn nhếch mép cười

-KHông ngờ mày cũng hứng thú với loại con gái này đấy,lâu không vận động chắc hôm nay sẽ vui lắm đây

HẮn tiến dần đến chỗ anh dơ tay lên đánh nhưng anh đã né và đánh cho hắn 1 trận,hắn uất ức lắm

-XÔng lên cho tao,hôm nay tao sẽ cho mày chết

Tất cả bọn chúng xông lên,HUy bắt đầu vung tay đánh bọn chúng.1 lúc sau anh đã hạ gục được hết tất cả

-Bây giờ thì biến được chưa?

-Đi thôi tụi bay mày cứ nhớ đấy

-tốt nhất mày nên tránh xa tao ra không mày gặp phiền phức đấy

Hoa từ nãy tới giờ vẫn ngồi im 1 chỗ lo sợ

-Bọn chúng đi rồi,cô về đi,từ nay đừng giao du với những người như thế nữa -giọng nói ấm áp biết bao

-Anh cũng nghĩ tôi là người như thế sao?-ánh mắt cô khóc đỏ hoe nhìn anh

_Cô

Chưa nói hết câu anh đã bị cô chen ngang

-Tôi đã từng nghĩ anh khác bọn họ,giúp đỡ tôi thật lòng nhưng tôi không ngờ anh cũng là loại người như vậy

Cô đứng dậy bước đi,những bước chân vô hồn cứ thế đi.Anh nhìn theo bóng dáng cô khuất dần thì muốn bảo vệ người con gái này anh chạy đến ôm chầm lấy cô,1 cái ôm nhẹ nhưng cũng làm trái tim cô rung động

-Anh thích em,thích em từ lâu lắm rồi

-ANh thích tôi,anh thì hiểu thế nào là thích chứ,anh chỉ lợi dụng tôi chơi chán rồi bỏ?

Cô đẩy anh ra bước về phía trước

-THích 1 người là khi thức dậy hay lúc đi ngủ người đầu tiên bạn nghĩ đến là người ấy,anh không hiểu sao hình ảnh em luôn xuất hiện trong đầu anh

ANh bước 1 bước về chỗ cô

-THích 1 người là luôn tìm cách để người ta chú ý đến mình dù là biết người ta ghét mình nhưng chỉ cần có thể làm người ta chú ý thì dù là việc ngu ngốc cũng làm,những lúc anh tìm cách cãi nahu với em đó là lúc anh muốn em chú ý đến anh đấy

Bước thêm 1 bước nữa về phía cô

-THích 1 người là dù ở bất cứ nơi đâu chỉ cần nhìn thấy người ấy thì ánh mắt bạn không rời

-THích 1 người là luôn muốn nhắn tin nói chuyện với người ấy cho dù không có gì để nói cả

Bước chân gần sát nó hơn chỉ còn cách 1 bước nữa

-Thích 1 người là cảm giác khó chịu khi người đó vui vẻ,cười nói với 1 người con trai khác không phải mình,ghen mà không thể làm gì được,cái cảm giác đó đau lắm em biết không

TỪng lời nói của Huy thốt ra không thể cảm động hơn nữa

Anh nói xong ngã xuống ngay trước mặt cô,cô tiến lại gần nhìn thấy máu trên vai của anh chảy ra

-ANh bị thương rồi,để tôi đi gọi người đến

-Đừng gọi,anh không sao đâu,anh chỉ muốn hỏi em 1 câu thôi em đã bao giờ thích anh chưa?

-Anh đừng nói nữa -cô nhìn những giọt máu trên vai anh chảy xuống cô đau lắm

-Anh muốn nghe câu trả lời của em

-Em cũng thích anh từ lâu lắm rồi,anh đừng nói gì nữa,em xin anh đấy

Anh cười,nụ cười đẹp tỏa nắng nhất,anh ngất đi trong vòng tay của cô,cô không biết làm gì nữa nên lấy điện thoại ra gọi cho nó,nó đang ngồi xem phim bỗng nghe thấy

"Ngày mới nắng ấm heo xinh xinh đi trên con đường

Chợt thấy bóng dáng heo Manly đang ai nghiêng nhìn

LÀm tim heo xinh đang yên vui bỗng nhiên rung rinh vì mắt ai to tròn

Mình phải làm sao vẫn cứ bước đi hay cứ đứng vậy

Người ta vẫn cứ ngó vẫn cứ cố vẫn cứ cố nhìn

Mặt quá xấu xí mắt ti hí hai má dính lặng

Chết cha tui rồi phen này heo té ầm

Giờ mình phải làm sao đây ta,mắc cỡ quá đi

Trái Đất sao cứ như quay quay như bay bay như ai đang nhìn

Kìa heo xinh xinh heo Manly đi trên con đường

Và tay trong tay chân song song 2 cái mông tròn

Nào qua đây bên đây qua bên kia lên bên trên và cái đuôi xoay tròn

Cái mông có miếng bông gòn nhưng đẹp đôi "

-HEo xinh xinh -

Nó biết là ai gọi

-GÌ vậy đêm rồi

-Giúp tao với,HUy nó -tiếng cô khóc trong điện thoại làm nó lo sợ

-Mày bình tĩnh nói tao biết mày đang ở đâu

-Tao đang ở cái con hẻm gần hội hoa đăng ấy

-Ok đợi tao ở đấy

Em nó thây khuya rồi nó còn ra ngoài nên lo lắng hỏi

-Đi đâu đấy

-Ừ có tý việc chút

THế là nó lấy xe đi đến chỗ Hoa

-Rốt cuộc xảy ra chuyện gì

-Chuyện đó không quan trọng,mày giúp tao đưa Huy về nhà mày được không?

-RÔi đi

THế là chúng nó đưa HUy về trong sự ngạc nhiên của Băng

Bạn đang đọc truyện *Tôi Sẽ Khiến Anh Phải Tỏ Tình Với Tôi* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 24: Giọng hát của nó, bất ngờ

-Chuyện gì đây?-em nó ngạc nhiên lên tiếng hỏi -Tý kể sau giờ thì giúp tụi này 1 tay đi -Nó và Hoa đang dìu Huy nên nó lên tiếng

-Không được -em nó thấy nó có ý định cho Huy vào nhà mà nhà chỉ toàn con gái nên (chị lo xa quá,anh Huy có làm gì đâu,nếu có thì chỉ hahha)

-Mày bị điên à,mày định thấy chết mà không cứu à?nó bất bình lên tiếng

-NHững

-THôi lui tao dìu nó vào

BĂng tránh đường cho tụi nó vào

-BĂng mày kêu mày thích làm bác sĩ lắm mà,đây là bệnh nhân đầu tiên của mày đấy,mày băng bó cho HUy đi

-CÁi gì,mày có điên không?

-Không,tao đang giúp mày mà

Nó đẩy BĂng đến chỗ Huy,từng cử chỉ rất nhẹ nhàng như là 1 bác sĩ chuyên nghiệp vậy,mặc dù chúng nó phải mở mạng lên xem nhưng với 1 đứa chuẩn bị lên lớp 8 mà làm được như vầy là giỏi rồi.Vết thương đã được băng xong chúng nó ra ngoài ngồi chơi.Từ nãy đến giờ Hoa chỉ khóc thôi

-Thôi đừng khóc nữa,có chuyện gì kể tao xem nào -nó thấy không gian im lặng nên lên tiếng

-Chuyện là như vầy

HOa bắt đầu đầu kể lại từ đầu đến cuối câu chuyện cho chúng nó nghe

-MÀy đúng thật là tao đã nói thích ai thì thích 1 người thôi mày cứ thay bồ như thay áo ấy,rồi cuối cùng có người khác khổ thay cho mày đấy -nó tức lắm mặc dù là chị nó nhưng Huy khong đáng phải bị như vậy,nó biết Huy thích Hoa luôn theo dõi Hoa nhưng lại không dám nói

-TAo không biết nữa

-thôi chuyện qua rồi mày đừng trách nó nữa nhưng Hoa từ nay mày đừng chơi với bọn gấu côn đồ đấy nữa -em nó thấy tình hình căng thẳng nên lên tiếng giải vây cho Hoa

"Mẹ là vòng tay ấp ôm qua những ngày đông

Mẹ là dòng sông để con tắm mát trưa hè

Mẹ là rặm tre để con che bóng con đi học về

Mẹ là bờ đê để con vui với cánh diều

Mẹ là bậc thang để con leo lên đỉnh cao

Mẹ là ánh sao để con ước ao bao điều

Mẹ làm thật nhiều chỉ mong con yêu thành công

Mẹ chỉ ước mong cho mai sau con sẽ nên người

Mẹ yêu ơi,con yêu mẹ nhiều

Mẹ luôn là phật sống của đời con

Mẹ luôn là Phật sống của đời con

Mẹ cho con tình yêu cao quý

Mẹ là lý chí của đời con

Mẹ yêu ơi con yêu mẹ nhiều

Những tháng ngày lam lũng vì con

Đạo làm con con luôn thấu hiểu

Con yêu mẹ nhiều lắm mẹ ơi"

-Mẹ-

Nhìn tiếng chuông điện thoại rung khiến cả bọn giật mình,là mẹ Hoa.Hoa không dám nghe máy bây giờ đã hơn 11 h rồi kiểu gì về cũng bị đánh (mẹ chị này ác lắm)

Nó thấy khuôn mặt lúng túng của Hoa đành giật lấy điện thoại nghe

_alo,con đang ở đâu vậy?giọng nói bên kia vang lên rất tức giận

-Hoa đang ở bên nhà cháu ạ

-Bảo nó về ngay cho bác

-Nhưng nó bị ngã không đi về được với lại cũng 11 h rồi tối nay bác cho nó ngủ ở đây ạ

-Ừ cũng được

Thế là nó tắt máy,ánh mắt giận dữ nhìn về phía Hoa

Sáng hôm sau,nó dậy sớm nấu cơm,thực ra tối hôm qua nó thấy Hoa tức trông Huy nên nó cũng không ngủ mà ngồi nói chuyện với Hoa.Huy dường như cũng đã khỏe lại,nhìn thấy người đang ngủ,Huy kẽ cười,rồi nhẹ nhàng bế Hoa lên giường,lúc này cậu mới ngạc nhiên đây không phải là phòng cậu vậy đây là đâu,1 dấu hỏi to đùng trong đầu cậu,bỗng nhiên nó bưng bữa sáng lên

-Dậy rồi sao,em thấy thế nào rồi -Huy ngạc nhiên người đang đứng trước mặt cậu không phải là chị Nhiên sao

-Chị sao em lại ở đây?

-Em còn dám hỏi sao hả,đợi khỏi bệnh chị tính sổ với em sau

Huy đi lại gần nó dùng bộ mặt đáng thương chạy lại ôm chầm lấy nó

-Chị ơi em có làm nên tội tình gì đâu ạ,em lại đang bị thương chị đe dọa như vậy em không khỏi được thì sao

Nó nhìn cái bộ mặt của HUy mà không khỏi buồn cười nhưng không khỏi ngạc nhiên vì hành động của HUy

Đúng lúc đó Huy bước ra nhìn thấy cảnh đấy,cô đóng sầm cửa lại

-Thấy chưa cứ tự tiện đi,giờ có người giận rồi kìa

-Chị này -vậy là HUy tiến dần đến cửa Huy mở cửa ra,trong căn phòng Hoa đang nhìn ra cửa sổ,nhìn thấy vậy HUy tiến đến ôm lấy Hoa

-Anh làm gì vậy,buông tôi ra

-Không phải hôm qua em nói thích anh à

-Tôi nói bao giờ chứ,anh đừng có ảo tưởng

-OH hóa ra vậy

-Người anh thích không phải là Nhiên sao?

-HAha em đang ghen hả

-tôi việc gì phải ghen,tôi với anh có là gì đâu?

-Em là người anh yêu,vậy đủ chưa

-Hai đứa kia có ra ăn sáng không đây thì bảo nào -giọng Băng gọi Hoa với Huy

-Yes,sir ra liền

Bữa sáng của tụi nó có thêm Huy nên vui vẻ hẳn lên,có tiếng nói,tiếng cười

Ngày tổng kết năm học đã đến hôm nay 4 đứa chúng nó không hẹn mà gặp ở cổng trường,bước vào bên trong mọi thứ đã được chuẩn bị xong hết nhìn những phông chữ ngay ngắn trên khán đài mới đẹp làm sao.Đến giờ tập chung ,mọi người cũng đã ổn định chỗ ngồi.Cô hiệu trưởng bước lên trên sân khấu nhận xét kết quả trong năm vừa qua và 1 tin bất ngờ đã đến với nó ,đột nhiên nó đang ngồi thì cô gọi tên nó

-Hôm trước trường ta có tổ chức thi đấu trí và người chiến thắng là bạn Hoàng Công Đạt nhưng không chỉ có bạn Đạt được đi thi mà bạn Trần Hoàng BẢo NHiên cũng sẽ được tham gia được tổ chức vào đầu năm sau

Niềm vui vỡ òa cuối cùng thì nó cũng được đi thi rồi

-Tất cả mọi công việc đã xong,bây giờ là tiết mục lao lưu văn nghệ có ai muốn đăng kí tham gia không?-tiếng cô Phương dẫn chương trình

-Vậy không có thì xin mời bạn Trần Hoàng Bảo NHiên lên hát tặng các bạn 1 bài

Nó ngạc nhiên trước câu nói của cô Phương

_đúng rồi chị Nhiên lên hát đi -tiếng Huy vang lên

Ánh mắt muốn giết người của nó hướng về phía HUy.BẮt đầu nhiều người nói vậy là nó phải đi lên

-Mình thật sự không biết hát bài gì cả,mình cũng không biết hát nên mình không hát được không?

-Không được-rất nhiều tiếng vang lên

HẮn ở dưới quan sát xem nó sẽ xử lý tình huống này như nào,hắn cũng muốn nghe giọng hát của nó

-Vậy được mình sẽ hát bài Người tôi yêu của Chi Dân idol của mình nha,nếu không hay mong mọi người đừng ném đá

Nó hít 1 hơi sâu bắt đầu cất tiếng hát

"Bao đêm trôi qua chỉ thêm buốt giá con tim

Nhớ hoài dù là trong giấc mơ

Bao năm qua đi chẳng thể yêu ai.

vẫn yêu em nên chẳng yêu được ai hơn

Người tôi yêu tình giấc vào lúc trưa hay ban chiều

VÀ thường có thói quen thích nuông chiều

Mong người kia sẽ hiểu,không hay giận hờn vu vơ

Vì em tôi nay vẫn còn ngây thơ

Nếu 1 ngày em lỡ khóc sướt mướt chẳng dỗ dành

Thì xin ai kia sẽ khóc với những cảm thông của chính mình

Em sẽ ngừng khóc,em sẽ cười thôi

Vì người tôi yêu mít ướt như vậy thôi

Nếu 2 người đã có những cãi về không thể giải hòa

THì xin ai kia hay nhận lỗi dẫu lỗi ấy chẳng phải do mình

Em thôi giận dỗi,em sẽ cười thôi

Vì người tôi yêu duy nhất chỉ có em mà thôi

Yêu em lâu rồi "

Giọng hát của nó làm cho bao nhiêu con người điêu đứng mọi người chìm vào trong lời bài hát,hắn ngạc nhiên lắm

Bạn đang đọc truyện *Tôi Sẽ Khiến Anh Phải Tỏ Tình Với Tôi* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 25: Soái ca ư

Nó hát xong thấy mọi người không có phản ứng gì tưởng là chuẩn bị lại ăn gạch đá nhưng 1 tiếng vỗ tay của Huy vang lên tất cả mọi người đồng loại vỗ tay theo,những tiếng vỗ tay ngày càng to nó cảm thấy vui vì điều đấy -Giọng hát chị hay vậy mà giờ em mới biết đó

Nó đang cười thì nghe thấy câu nói của Huy ánh mắt muốn giết người câu nó chiếu thẳng vào Huy khiến thằng bé lo sợ ngồi xuống không dám nói thêm câu gì nữa.Còn hắn từ nãy tới giờ quan sát từng cử chỉ của nó,khi thấy nó nhìn về hướng 1 người con trai khác hắn thấy bực mình trong người.Vậy là năm học đã kết thúc năm sau nó bắt đầu ôn luyện để thi lên cấp 3 1 kì thi vô cùng quan trọng chỉ cần 1 chút sơ sẩy dù giỏi đến đâu thì cũng không thể làm gì được.Vì vậy ngay từ hè nó đã bắt đầu ôn luyện,có lúc thấy mệt mỏi nhưng không còn cách nào khác cả phải học từ bây giờ thôi

Bước vào năm học mới cái năm cuối cùng nó ở lại ngôi trường này,bao nhiêu kỉ niệm ùa về nhớ ngày nào nó còn ngây thơ bước vào trường 1 mình 1 kiểu,sơ vin chỉnh tề,đi dép quai hậu trong khi trường chả có ai làm việc đó cả,những bông hoa phượng cũng đã rụng hết rồi thay vào đó là những hoa xà cừ nhỏ nhưng lại rất đẹp,1 vẻ đẹp thuần khiết như chính học sinh tụi nó vậy.Bầu trời hôm nay trong xanh không khí mát lành dễ chịu gợi ta cảm giác khó quên kì nhớ lại .Năm học cuối cấp nên cái gì không hay cũng là lớp 9 đó là điều mà nó ghét nhất khi nhìn thấy các anh chị khóa trước luôn bị nhắc

Cuối cùng thì cũng đến ngày nó đi thi đây là lần đầu tiên của nó nên cảm giác của nó rất hồi hộp,lại còn thi trên máy tính nữa,nó đánh máy cũng không được nhanh.8 h nó và Đạt được cô Tuyến đưa ra chỗ thi ngồi đợi mãi mà chưa bắt đầu,nó lên mạng xem phim rồi mở facebook vào xem có gì không thấy nick của con bạn chí cốt đang hoạt động nên nó qua ib

-Ê con kia không học à?

-Mày thì sao cũng không học như tao thôi,à mà khoan sao mày có máy lên giờ này,mày nói trường mày không cho mang điện thoại đi mà

-Tao là người đặc biệt nên được mang đi thôi

-Đùa à,mày lại ảo tưởng đi

-Sự thật 100% luôn

-NÓi đi sao nay không đi học,mày bị ốm à?Có cần tao bảo bố mẹ mày hộ cho không?

-Ơ con điên này tao bình thường khỏi bảo bố mẹ tao,nay tao thi mày không biết à

-Thi gì á,sao mày không nói cho tao

-Tao bận mà,mày có thấy tao on không,từ hè tới giờ tao không vào lần nào luôn nha

-Mày học vừa thôi,học nhiều bị điên ấy

-Không học tao trượt cấp 3 ở nhà lấy chồng à?

-Chó nó lấy mày

-Tao còn chó nó lấy mày đéo có cơ

Tụi nó cãi nhau đến 9h kém 15., 1 đoàn người bước vào,nó ngạc nhiên lắm có mỗi 1 đứa con trai mà 4,5 đứa con gái nó nhìn mà thấy ngứa mắt,mà nghe nói trường đó có 1 đứa đi thi thôi mà sao nhiều vậy nhỉ,nó không thèm bận tâm quay sang nhắn tin với con bạn

-Thôi tao chuẩn bị thi rồi,tạm biệt mày nha

-Ok thi tốt nha,tối về báo tao

-Ok bye

VÂy là nó kết thúc cuộc nói chuyện với con bạn nhưng không biết được người bên cạnh đã vô tình đọc được tin nhắn của 2 đứa nó và cậu bắt đầu có hứng thú với 1 cô gái

Giờ thi đã bắt đầu nó làm bài với tốc độ nhanh nhất có thể,bên nó thì yên lặng lắm còn bên bọn trường khác thì ồn không tả nổi luôn,cuối cùng thì nó cũng hoàn thành bài thi của mình Ngồi đợi 1 lúc kết quả điểm hiện trên màn hình,nó và Đạt bằng điểm nhau,bên trường kia mãi chưa có điểm cuối cùng thì cũng hiện tụi nó ồ lên,nó tưởng đâu cũng bằng điểm tụi nó nhưng là điểm hơn.Nó cảm thấy không hài lòng cho lắm vì mấy câu nó biết thì ấn sai chính tả.Kết thúc cuộc thi đã gần 11 h,nó cùng mọi người trở về trường,vừa về đến nơi chúng nó hỏi như tra khảo ấy:

-Thế nào,làm được không,qua vòng này không?

-Có gặp đối thủ nặng kí hơn không?

-Nghe nói có Hà Trung Tùng phải không?

-Thật á,nghe nói bạn ấy học giỏi lắm à

-Nhà giàu,đẹp trai nữa,muốn gặp quá

Ê NHiên mày thấy Tùng thế nào?

-Ừ đúng rồi nói tụi tao nghe

Bala balla những câu hỏi liên quan quá

-Rồi bây giờ thì tao đã hiểu thế nào là bạn,chúng mày giỏi lắm tao thì không quan tâm đi quan tâm đến 1 đứa không đâu ấy

-NHưng mà bạn ấy nổi mà

_Ừ vậy chúng mày tự đi tìm hiểu nha,ta đây bận

Nói xong nó đi thẳng lên lớp lấy cặp,đã bực thì chớ lúc nó lên lại còn va phải 1 người nữa chứ khiến nó càng bực hơn,nó chả thèm xin lỗi đi thẳng lên lớp luôn

Hắn bị va phải mà không nhận được lời xin lỗi nên hơi ức chế chút,hắn nhìn về phía người đụng mình là nó "Đúng là người suốt ngày khiến người ta ghét ",hắn suy nghĩ rồi đi thẳng

Nó lấy cặp xong xuống dưới thấy Huy,Băng,Hoa đang đứng đợi,khuôn mặt bực mình đứng trước mặt tụi nó

-Có chuyện gì vậy chị sắc mặt sao kém vậy?Huy nhìn thấy vậy nên lên tiếng hỏi

-Không có gì,chị chưa xử mày vụ hôm nọ đâu?

-Hôm nào ạ,em có làm gì có lỗi với chị đâu?-Huy mếu máo nhìn nó

-Còn nói à hôm trước đứa nào bắt chị mày lên hát -nó vừa nói vừa đạp vào chân Huy

-Ế chị bình tĩnh,em muốn cho chị phát huy tài năng của mình thôi mà

-Phát huy cái đầu em ấy,muốn giết mày quá cơ -mỗi câu nói là 1 cái đạp vào chân Huy,2 đứa thì đánh nhau,2 đứa còn lại thì nhìn cười

Cuối cùng đã có kết quả thi vừa rồi,nó cũng đã qua được,nó cũng không lấy làm vui cho lắm.Chiều nó và Đạt được cô Hiệu trưởng gọi lên uống nước

-Các em sáng mai thi chúc các em may mắn mang giải thưởng về cho trường nha,giữ tinh thần thoải mái nữa

-Vâng ạ

Tụi nó trở về lớp chuẩn bị kiến thức cho ngày mai đi thi.Nó cũng biết sẽ gặp bạn soái ca Hà TRung Tùng của trường kia

Lúc nào thi trường nó cũng là trường đến sớm nhất ngồi đợi mãi mới rải rác được mấy trường khác,ngồi chơi cả tiếng đồng hồ,nó phát hiện ra 1 điều là rất nhiều người là Fan SNSD,nó cười vì các chị có rất nhiều Fan.Từ cửa bước vào 1 chàng trai có mái tóc màu nâu trông rất lãng từ,khiến bao nhiêu đứa con gái trong phòng chết mê chết mệt,hô n nay cậu ta không có mấy em đi theo nữa,ăn mặc cũng rất style:1 chiếc áo phông mát mẻ với 1 chiếc quần bò bó sát tôn lên cái chiều cao lý tưởng mà bao nhiêu đứa khác muốn,nó hôm nay cũng quay ra xem soái ca của tụi bạn nó như thế nào,nó nhìn xong phán câu xanh rờn

_Cũng bình thường thôi mà

Tất cả mọi ánh mắt đều tập trung tại nó,nó biết sắp xảy ra án mạng nên đã lên tiếng

-Tớ nói là mấy cái bài trên hát của TWICE cũng thường thôi

LÚc đó trên màn hình nó đang mở bài Cheer Up nên biện minh được luôn.Chúng nó đang nói chuyện thì 1 cô giáo trẻ bước vào điểm danh và bắt đầu tính giờ làm bài

Kết thúc bài thi lại là Hà Trung Tùng đứng nhất phòng khiến bao nhiêu ánh mắt ngưỡng mộ dồn hết về hắn

-Chào cậu,mình làm quen được không?Đây là lần thứ 2 mình gặp nhau rồi chả nhẽ không thể làm bạn?

-Ôi tớ có vinh hạnh được soái ca làm quen à,rất vui được làm quen với cậu

-Hi vọng chúng ta sẽ gặp lại -nói xong Tùng được cô giáo đưa về,nó và Đạt cũng theo cô về sau

-Soái ca sao,cũng đã làm quen với Bảo NHiên này rồi -nó cười khiến Đạt khó hiểu '

-Bộ bị điên hay sao mà cười 1 mình vậy -Đạt hơi khó hiểu nên lên tiếng

-kệ tôi liên quan gì tới ông

-À mà này tôi muốn hỏi -Đạt ngập ngừng không biết nên hỏi hay không

_Có chuyện gì nói nhanh

-Tôi muốn.....

Bạn đang đọc truyện *Tôi Sẽ Khiến Anh Phải Tỏ Tình Với Tôi* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 26: Không biết bạn nó thế nào nhỉ ?

-Cậu mà không nói là tôi đi về đó nha -nó từ lâu đã không thích nói chuyện với Đạt nhưng từ cái lần Đạt đưa khăn cho nó thì cũng có 1 chút cảm tình rồi -Mà thôi,cũng không có gì đâu,vậy nha giờ cậu về trường hay về nhà

-Về trường cặp còn đang vứt ở đấy mà,à mà này lớp đó vẫn NHật Phong làm lớp trưởng à?-Nó hỏi xong mới thấy mình vô duyên thật,tự nhiên sao lại hỏi về hắn làm gì chứ

-Dĩ nhiên không nó thì ai,mà sao tự nhiên hỏi vậy?

-không có gì thích thì hỏi không được sao?

-Ừ thì

-THì cái đầu mi ấy,đi về cô đang đợi kìa -nó xấu hổ cầm luôn cái áo trên tay đập vào đầu Đạt

-Nói đi có phải cậu thích hắn rồi phải không?

-Đi về còn ăn nói hàm hồ là ta đập chết mi đấy

Nó tức giận bước đi trước để lại đằng sau 1 con người nhìn theo nó cười "Đúng là thích rồi mà lại còn vậy nữa "

Nó vừa về đến trường phi lên lớp lấy cặp cô đang giảng bài,thấy nó bước vào liền hỏi

-THế nào NHiên làm được bài không em?

-Cũng bình thường thôi cô nhưng chắc em out rồi ạ,mà cô em lấy cặp về trước nha

-Ừ về nhà nghỉ ngơi đi

Nó lấy xe đi về,1 mình đạp xe suy nghĩ vớ vẩn lung tung như người mất hồn đột nhiên có 1 ai đó đập vào vai nó

-Chị cũng cúp tiết cơ à

Nó quay lại phía sau thì thấy Huy và Hoa đang đèo nhau

-2 đứa tụi bay có cần công khai quan hệ như này không?,để mẹ mày biết mày chết chắc đó HOa -nói rồi nó quay sang Hoa

-Có chị giúp rồi lo gì ạ,em định qua nhà chị chơi thôi

-À lấy cớ qua nhà tôi để 2 người hẹn hò đó hả,hôm nay mệt không tiếp nha

_Chị à,sao chị nỡ đối xử với 1 đứa đẹp trai hiền lành,đáng yêu như em chứ

Không lần nào nó có thể qua được cái trò mỹ nam này của HUy

-Tôi chịu anh luôn,qua đèo tui đi nhanh lên không thì đừng trách

-Mày vô lý vậy -Hoa thấy bất bình lên tiếng

-TÙy bây giờ muốn sao đây?

-THôi được rồi em qua đèo chị vậy

-Anh muốn chết hả?-Hoa bực hết mức chỉ muốn ăn tươi nuốt sống nó thôi

-NHịn chút đi em,còn có 1 đoạn thôi mà

Vậy là HUy phải sang đèo nó,trên đường đi tiếng nói tiếng cười rôm rả

-Hay hôm nay đi mua đồ về nhà chị nấu ăn đi,em muốn ăn cơm chị nấu -HUy không muốn ăn cơm ở nhà vì chỉ có 1 mình cậu

-OK ý kiến hay đó NHiên nó nấu ăn phải gọi là ăn 1 lần nhớ mãi luôn đấy,nhưng nó ít khi nấu lắm

-Chị hôm nay thôi vì em,cũng là mừng chị thi xong

-Cái gì mà vì em chứ,chị vì chị thôi nha,đi mua đồ thôi

-Nay con này bị điên à,mọi ngày bảo mày nấu là y như rằng mày như muốn giết người đến nơi ấy,vậy mà hôn nay Huy nói có mấy câu mà mày đã đồng ý rồi ghê thật

-Tại anh đẹp mà

-bớt ảo tưởng đi em -Nó ngồi sau nghe HUy nói vậy gõ vào đầu cho HUy 1 cái

Chúng nó đi mua đồ về nhà lớp,nó thì chọn những nguyên liệu phục vụ cho việc nấu ăn của nó còn tụi kia chỉ có mua mấy thứ vớ vẩn linh tinh thôi

-Hazz mệt quá đi mất thôi -về đến nhà Huy và Hoa nằm luôn ra giường 1 mình nó phải bê bao nhiêu đồ vào

-TỤi kia muốn chết hả,đồ lười

-Em không biết bây giờ là nhiệm vụ của chị đấy nha

Nó mang đồ xuống bếp cũng đã sắp tối rồi nên nó bắt tay vào làm luôn.Nó làm vừa xong thì cũng là lúc Băng về

-Tụi mày làm gì ở đây -Băng thấy 2 đứa đang ngồi xem phim ở nhà mình thấy có gì đó lạ nên lên tiếng hỏi

-Ăn trực chứ còn làm gì nữa,tao bảo mẹ nay ăn cơm nhà mày rồi -Hoa thấy sự tức giận trong đôi mắt của Băng nên lên tiếng

-Tao không cần biết 2 đứa tụi mày về đi

-Thôi mà Băng xinh gái cho tao ở đây đi mà -Lúc nãy thì HUy giờ đến Hoa nhõng nhẽo

Huy vừa nhìn thấy nó đi lên đã chạy lại

-Chị cho em ăn ở đây nha

-Xuống ăn cơm đi,không nói nhiều nữa

-Yeah chị yêu muôn năm,vậy là 2 đứa kia phi đi trước để lại nó và em nó nhìn theo cười

Bữa cơm tuy không có gì nhiều nhưng bao nhiêu tụi nó cũng ăn hết,ăn xong ai về nhà đấy

Ở nhà hắn

Hắn vừa ăn cơm xong đang định leo lên tầng thì có tiếng chuông cửa,mẹ hắn bảo ra xem ai

-Sao mày lại tới đây giờ này -hắn nhìn người trước mặt mình nghi ngờ hỏi

-Tao sang mượn sách hôm nay học,chiều tao có viết được đâu

-Chờ tao lên lấy cho,à mà mai kiểm tra,mày vào đây chép luôn đi

-OK

Vừa bước vào thấy mẹ hắn vừa rửa bát xong đi lên,Đạt nở nụ cười tiến lại gần

-Con chào cô lâu rồi con mới được gặp cô đấy,dạo này trông cô đẹp hơn rồi nha

-Cháu lại nói quá rồi

-HIhi thật mà cô

-Mày có lên chép không tao nói trước bài dài lắm đấy -Hắn thấy cứ cái tình hình này thì Đạt và mẹ hắn có nói chuyện đến sáng mai mất

-Thôi con đi lên trước nha,chúc cô buổi tối tốt lành

NÓi rồi 2 đứa kéo nhau lên phòng,đang ngồi viết tự nhiên thấy hắn hỏi:

-Hôm nay thi thế nào?

-Out mẹ nó rồi còn đâu

-Vậy còn,à mà thôi

-Tao biết mày đang định hỏi còn cái Nhiên chứ gì

-Mày điên à sao tao phải hỏi nó làm gì chứ

-Ừ thì vậy còn cái gì?

-thôi học bài đi

Đạt nhìn vẻ mặt lúng túng của hắn kẽ cười "Giống nhau thật ".Nói đến nó Đạt mới nhớ

-Ê mày tao mượn máy tính chút

-Làm gì

-Có chút chuyện thôi

Hắn đi lại lấy máy tính đưa cho Đạt,cậu mở đăng nhập facebook nhập nick"Hạt Mưa rơi trong đêm ",cậu ấn add trong đầu bỗng nghĩ "Không biết cô ấy là người thế nào nhỉ hôm trước đọc được 1 đoạn tin nhắn thấy cũng dễ thương "

-Ê nick ai đấy tao có bao giờ thấy mày add free ai đâu

-Ừ thì tao thích thì tao add thôi có gì đâu

-NGhi ngờ vậy

-THôi tao học,xong tao còn đi về

Trang đang ngồi thấy có tiếng âm báo tường ai nhắn tin đang chán nữa,con bạn chí cốt thì lại không on,mở ra thì chẳng thấy ai nhắn tin chỉ thấy 1 request từ "Hoàng Từ Đạt ",Trang thì không hay add người lạ nên cũng chẳng quan tâm nhưng không biết tay tại sao lại ấn vào chữ Accept,cuống cuồng lên chẳng biết làm sao "thôi kệ quan tâm làm gì chỉ thêm 1 friend thôi mà "

Đạt về mở máy ra thấy Trang đã accept rồi chả biết tại sao cậu lại thấy vui nữa,cậu cứ xóa đi,viết lại hết lần này đến lần khác nhưng không dám gửi,không biết có phải ông trời sắp đặt hay không cậu biết vớ vẩn không hiểu sao tay lại ấn gửi,nó thấy rung mở ra đúng thật là có tin nhắn,nội dung tin nhắn nó đọc xong muốn xé xác cái đứa nào nhắn cho nó thôi

Bạn đang đọc truyện *Tôi Sẽ Khiến Anh Phải Tỏ Tình Với Tôi* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 27: Đồ khó ưa tôi sẽ khiến em yêu tôi

-Đồ ngốc,cho anh làm quen được không?Cô đọc xong muốn bốc hỏa luôn từ trước đến giờ cô ghét nhất ai kêu cô là đồ điên,đồ ngốc vậy mà giờ lại có kẻ kêu cô như vậy lại còn xưng anh nữa chứ

-Anh dám kêu tôi là đồ ngốc sao hả?Anh nghĩ mình là ai chứ mà dám tự tiện gọi người khác như vậy,anh nghĩ anh hơn tuổi tôi sao kể cả có hơn đi nữa thì cái lịch sự tối thiểu anh cũng nên có chứ hả?Tôi không muốn làm quen với 1 người vô duyên như anh,chào anh

-Không phải như vậy là tôi không biết làm sao để làm quen với em,tôi không cố ý xưng anh với cậu hay gọi cậu là đồ ngốc đâu chỉ là từ trước tới giờ tui chưa đi làm quen với ai cả nên

-Anh không cần phải thanh minh với tôi,tôi với anh không là gì cả,vậy nha

Cô tức chửi cho 1 chàng luôn rồi off luôn,cậu thấy vậy chỉ biết nhắn tin xin lỗi nhưng không có bất cứ 1 lời nhắn lại nào của cô cả,cậu nằm trên giường lăn hết từ bên này qua bên kia "Sao mày ngu vậy Đạt có mỗi việc làm quen cũng không xong "

Hôm nay cô mặc 1 chiếc áo phông với chiếc quần jean cộc,đeo tai phone chạy bộ ngoài công viên hít thở không khí trong lành,cô đang chạy thì tiếng chuông điện thoại reo lên cô giảm tốc độ lại không cần mở ra cô cũng biết là ai

" Yêu đương ngày nay chẳng như ngày đầu tiên tôi mới biết yêu

Câu yêu người trao,chẳng biết là bán hay cho nỗi đâu?

Hạnh phúc hôm nay được mua bằng tiền nên nhiều khi tôi cũng suy nghĩ lại

Tình yêu hôm nay chẳng biết nhằm mục đích gì?

Xưa yêu nhau thì vui,lúc yêu chỉ biết cho nhau tiếng cười

Nay yêu nhau chẳng biết có phải chạm nhầm con dao hai lưỡi

Rồi lúc chia tay tôi khóc em cười,đau thật đau hôm nay tôi mới biết rằng

Tình yêu tôi trao chỉ đáng làm trò mua vui

Một nửa của tôi trao cho người ta,vốn dĩ thật thà từ lúc sinh ả

Một nửa của em từ đâu,có phải sinh ra là để làm tôi khổ đau?

Lời nói của em chia đôi sẻ ba hễ thốt ra y như ngày 1 tháng 4

NGười ơi lớn rồi đừng chơi trò chơi con nít,không vui

Nhiều lúc muốn bỏ đi đâu thật xa quên hết chuyện buồn trên thế gian

Làm kiếp cô đơn độc thân

Yêu chính bản thân làm người của thế giới thứ tư

Tình yêu cho không chẳng ai thèm lấy

Vậy cớ sao tôi cứ dày vò bản thân

Từ nay không cần,tự cho tự nhận tự yêu tôi

THế giới thứu 3 yêu cùng giới tính

Thế giới của tôi yêu người trong kính

Ai cũng khen tôi là người vui tính

Nhưng đêm xuống tôi nằm khóc thương cho mình

Một nửa của em đang chờ đợi ai?

MỘt nửa của ai có phải cho em?

Một nửa của tôi cảm thấy cuộc đời này quá vô tâm

MỘt nửa của tôi thôi đành chấp nhận

Tự yêu chính mình "

-Tự yêu chính mình -Chi Dân -

-Mày có biết tao ghét nhất mỗi khi nghe thấy điện thoại của tao reo lên cái bản nhạc chờ này không hả,con kia?

Nó phải để điện thoại cách xa mình đến cả mấy mét mà vẫn nghe thấy âm thanh của Trang

-Mày có thể vặn nhỏ cái âm thanh của mày xuống được không nếu không muốn án mạng xảy ra

-Rồi có gì thì nói đi,tao đang chạy bộ -giọng cô nhẹ nhàng hơn

-À ừ cuối tuần về nhà tao đi,mày cũng chưa bao giờ về quê tao mà,giờ về cho biết,tao sẽ dẫn mày đi thăm thú tất cả mọi nơi ở quê tao

-Ok vậy chủ nhật tao qua,nhớ đón tiếp tao chu đáo đấy

-Ok lo gì tiền mày bỏ cơ mà ư

-What the tiền tao bỏ?

-Dĩ nhiên,thôi mày chạy bộ tiếp đi nha

Nói xong nó không muốn nghe thấy âm thanh của cô bên kia nên tắt máy luôn

Cuối cùng thì cũng đến cuối tuần rồi,cô chuẩn bị mọi thứ để đi chơi,nhìn đống hành lý của cô,mẹ cô ngạc nhiên bảo

-Con đi có 1 ngày mà cứ như đi cả tháng vậy à?

-Kệ chứ mẹ,đi chơi nhiều nói mà,thôi con đi đây

Cô mang hành lý ra xe bắt đầu công việc đi chơi của mình.Cô nhìn qua cửa sổ của ô tô ngắm nhìn ánh nắng buổi sáng mặt trời mọc trên đồng quê,đã lâu lắm rồi cô mới được đến 1 nơi yên bình và đẹp như này.Ngồi trên xe 2 tiếng cuối cùng cũng đến địa chỉ mà nó bảo cô bước xuống xe nhìn vào căn nhà màu hồng trước mặt,nó không quá lớn nhưng lại rất đẹp bởi khu vườn với nhiều loài hoa trước cửa,cô đang ngắm nhìn khung cảnh thì nó từ trong nhà đi ra

-Mày nhìn cái gì vậy,tao không ngờ mày lại về sớm vậy đấy,có phải nhớ tao không?

-Mày bớt ảo tưởng đi tao về sớm là để gặp người yêu tao nha

-What the đứa nào vô phước vậy

-Là tao đây - từ trong nhà em nó bước ra,cười với đứa trước mặt nó

-Chào người yêu,lâu lắm mới gặp đấy nha

-Chúng mày im ngay cho tao,khó nghe bỏ mẹ ra

-Kệ mày chứ tụi tao không quan tâm đâu

Nói xong 2 đứa chúng nó cười dần nhau vào nhà để lại nó 1 mình ngoài cửa

-Quà tao đâu?-nó tức giận đứng trước mặt cô nói

-What the sao mày đòi quà tao sao hả?

-Đúng rồi mày có mua không thì bảo -nó tiến dần lại cô khiến lùi lại phía sau

-Đây tao phải dành tiền để mua album mới của SNSD cho mày đấy con tó à

Nó nghe thấy SNSD là sướng rồi liền nhổm người lên ôm chầm lấy cô

-Giỏi lắm có quà cho nó mà người yêu thì không có là sao hả

-Đây sao có thể quên được người yêu chứ?-từ trong túi cô rút ra 1 cuộn băng khác

-Oa là của SEOHUYN sao yêu người yêu quá đi

-Chúng mày im ngay suốt ngày người yêu là thế méo nào?

-NGười ta thích thì người ta gọi thôi -cả 2 bọn kia đồng thanh lên tiếng

-Mà đói rồi đi ăn đi -cũng đã sắp đến trưa rồi cô lên tiếng hỏi tụi nó

-ok đi,đợi tao thay quần áo đã

Một lúc sau nó bước ra với 1 chiếc váy trắng tinh,tóc buông thả,1 đôi giày trắng không cao lắm nhìn vào không ai nghĩ là nó đã từng đánh nhau và sự thật thì nhìn nó rất hiền khi mặc bộ váy này khiến cho 2 đứa kia ngạc nhiên

-Đây có phải mày không vậy,sao hôm nay ăn mặc nhẹ nhàng vậy hả,có ý đồ gì đây?

-Ý đồ cái con khỉ ấy,tao thay đổi chút thôi có gì ngạc nhiên đâu chứ

-Thôi chụp ảnh đi tao muốn up lên cho bọn kia gato

-Lúc nào mày cũng chụp ảnh là thế méo nào chứ

-Thôi kệ chụp đi

THế là chúng nó bắt đầu chụp các kiểu rồi cô up lên " Lâu mới được gặp nhau chi thế này thôi,sắp được bạn Nhiên cho đi ăn -quán HLC Waiting "

Cậu đang nằm chả có việc gì chỉ mong chờ cô sẽ rep tin nhắn của mình nhưng chẳng thấy đâu cả,cậu chán quá liền reset facebook đập vào mắt cậu là hình ảnh tụi nó và chuẩn bị đến HCL Waiting,cậu phi thẳng xuống nhà thay quần áo chọn mãi chả được bộ nào nên đành chọn 1 chiếc quần jean và 1 chiếc áo phông rồi phi thẳng sang nhà thằng bạn

-Ê mày đi với tao chút,hôm nay tao bao mày đi ăn

Hắn đang ngồi học bài nghe thấy vậy liền đi xuống

-Có chuyện gì mà mày ăn mặc đẹp vậy hả,lại còn rủ tao đi ăn nữa chứ

-Thôi nhanh lên giùm tao gấp lắm

Hắn đang trong tình trạng ngạc nhiên nhưng đã bị hắn đẩy lên phòng bắt thay quần áo.Tụi hắn bắt đầu đến quán,2 người vừa bước vào đã gây sự chú ý của bao nhiêu ánh mắt nhưng cũng chẳng để ý tụi hắn tiến gần đến chỗ bàn phía gần cửa sổ

-Mày nhìn cái gì vậy chứ,tự nhiên lôi tao đến đây làm gì -hắn bực mình khi nhìn thấy thằng bạn cứ nhìn ra ngoài cửa

-Từ đã đợi chút

1 lúc sau bọn nó vào khiến bao nhiêu ánh mắt quay ra nhìn

-Đến rồi -cậu nhìn sang hắn lúc này hắn đang uống nước liền ngẩng đầu lên ,hắn không tin vào mắt mình đây là nó sao,hôm nay sao nó đẹp vậy,không phải cậu hoa mắt đấy chứ

Tụi nó tiến dần đến chị phục vụ

-Cho em 3 xuất như cũ nha

-ok em -Chị tươi cười nhìn nó -Các em ra bàn phía ngoài cửa sổ đi

Nó nhìn theo hướng chỉ là chỗ gần hắn sao,nó đang đơ người khi thấy hắn đang ở đây thì 1 bàn tay kéo nó đi

-Mày không đi đứng ngây ra đó làm gì?

Tụi nó tiến dần đến bàn của mình thì cậu đứng dậy trước mặt cô,khiến cô mất cân bằng ngã về phía sau nhưng đã được bàn tay ai đó kéo lại,cô hơi sốc vì tình huống này nhưng khi thấy tất cả mọi người đang nhìn về phía mình cô đẩy cậu ra

-Anh làm cái quái gì vậy hả?

-Xin lỗi tôi không cố ý,chỉ là hiểu lầm thôi

Vừa đúng lúc đấy chị nhân viên bê đồ đến bàn nó thấy vậy cô cầm luôn cốc trên khay đổ vào áo cậu

-Xin lỗi tôi không cố ý chỉ là vô tình thôi

Nói xong cô đi đến chỗ tụi nó đang đứng mỉm cười

-Thấy sao,được đúng không dám động đến LÊ MINH TRANG ta hả

Tui nó chỉ biết cười đi sau cô thôi,còn hắn từ nãy tới giờ vẫn chưa hết ngạc nhiên đột nhiên nghe thấy thằng bạn nói

-Đồ khó ưa tôi nhất định sẽ khiến em yêu tôi

Cô ngạc nhiên trước câu nói của cậu nhưng cũng vẫn bình tĩnh tiến dần đến chỗ cậu

Bạn đang đọc truyện *Tôi Sẽ Khiến Anh Phải Tỏ Tình Với Tôi* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 28: Hoàng Công Đạt - Tên đáng ghét ta giết ngươi

-Anh nghĩ anh có đủ khả năng đó không?Trang nhếch mép cười khinh bỉ -Em hơi coi thường tôi rồi đấy,thứ gì tôi muốn nhất định tôi sẽ phải có được

-Vậy để xem anh làm gì?

-Được chúng ta cá cược đi trong vòng 3 tháng nếu tôi làm em thích tôi thì em sẽ mãi là của tôi còn nếu không tôi sẽ xin lỗi em về việc ngày hôm nay và nhận thua trước mặt mọi người

-Được thôi,tôi thắng chắc rồi

Trong quán mấy đứa là fan của Đạt nhìn cậu nghi ngờ

-Ê sao hôm nay Đạt lại để 1 đứa làm mất mặt mà không làm gì vậy nhỉ?-đứa thứ nhất lên tiếng

-Ừ đúng rồi ấy tao cũng thấy lạ nha nếu mà là đứa khác đảm bảo xác định lâu rồi -đứa thứ 2

-Mà này sao anh ý dám tuyên bố là sẽ khiến nó yêu mình,không lẽ anh ý thích nó sao -đứa thứ 3 đệm thêm

-Không đâu anh Đạt là của em -đứa bé nhất nãy giờ ngồi im giờ mới lên tiếng

-Hay là anh ấy chỉ lợi dụng nó chơi chán rồi bỏ nhỉ các chị

-Ừ cũng có thể đó em,nhưng chuyện này tuyệt đối không thể tha cho tụi nó được

Đạt đứng đó nhìn theo Trang về ghế mình ngồi mới thôi,quay sang thằng bạn thấy nó vẫn thản nhiên như không có chuyện gì ấy

-Thằng kia,mày giỏi đấy thấy bạn mày bị như vậy mà mày không ra tay cứu giúp vẫn thản nhiên như không ấy nhỉ?

-Đáng đời nhà mày,tao biết là đi với mày chả có gì tốt đẹp mà

-Hừ,mày được lắm,đi về không hay còn muốn ở đây hả?

-Mày làm gì mà căng vậy về thì về

Thế là tụi hắn ra đi ra khỏi quán

Trang đi lại chỗ nó cầm cốc nước trên tay nó uống 1 hơi

-Oa ngon thế

-Mày có biết vô duyên là gì không vậy con kia,cốc nước tao đang uống mà

-Có sao đâu tao với mày giống nhau mà

-Mà nãy mày hơi bị quá đáng với soái ca trường tao đấy nha

-Có gì mà quá đáng tại hắn thích tỏ vẻ thôi

-Chuẩn đấy,người yêu làm tốt lắm

Nó bất lực nhìn 2 đứa này,đột nhiên 1 đám con gái kéo đến chỗ bọn nó

-Mày là con nào mà dám làm vậy với Đạt hả -1 con có mái tóc đỏ nhìn ngứa mắt đứng trước mặt Trang hách dịch nói

Trang cũng đâu phải dạng vừa đứng lên trước mặt con này hất tóc các kiểu

-Đã không biết tao là ai thì cũng không có tư cách để nói chuyện với con này

-Mày biết mày đang nói chuyện với ai không hả?1 con phía dưới lên tiếng

-I dont care

-Con này mày láo nhỉ,tụi mày xử nó cho tao

-Từ từ,tao còn chưa lên tiếng đứa nào dám động đến bạn tao

Nó ngồi nãy giờ quan sát,định để con bạn tự xử lý nhưng tình thế này thì phải vào cuộc thôi

-À tưởng ai hóa ra người quen à,mày là cái con ngày trước dám chửi cái Ngọc em tao chứ gì?

Nó suy nghĩ 1 lúc rồi nói

-Thế thì đã sao

Con đấy cầm cốc sinh tố ở trên bàn đổ lên người nó nhưng người nào đó đã nhanh chân hơn hứng chịu cả cốc sinh tố đó.Nó hơi ngạc nhiên tại sao lại không có cảm giác gì vậy,nó dần dần mở mắt ra

-Sao sao cậu lại ở đây -con tóc đỏ lên tiếng hỏi người trước mặt mình

-Sao tôi lại không được ở đây,tôi không ở đây có phải cô đánh bạn tôi rồi không

-Không phải như anh nghĩ đâu

-Bây giờ 1 là cô cút khỏi đây,2 là cô tự biết đi

Con đó tức giận vùng vằng bỏ đi không quên để lại cho nó ánh mắt hình viên đạn

-Hà Trung Tùng sao cậu lại ở đây?-nó bất ngờ người trước mắt mình

-Lại cả cậu nữa,cái quán này đâu phải của cậu đâu tại sao tôi không thể đến

Hắn từ nãy đến giờ vẫn đứng ngoài cửa,lúc nó bị đổ cốc nước hắn đã định tiến vào nhưng không ngờ Tùng lại nhanh chân hơn

_____Hồi Tưởng _____

Hắn và Đạt đi được 1 đoạn thì đột nhiên hắn nhớ ra mình quên chưa cầm điện thoại vội vàng quay trở lại không ngờ lại nhìn thấy cảnh này

-_____-

-Thôi cậu đi về thay áo đi,cảm ơn cậu chuyện hôm nay nha -nó thấy có nhiều ánh mắt đang nhìn Tùng nên lên tiếng nói

-Tôi không có đi xe,cậu chở tôi về đi

-Đúng rồi mày đưa Tùng về đi đằng nào cậu ấy cũng đã giúp mày -con bạn nó thấy vậy nên lên tiếng

-Thôi được rồi vậy tao về trước tý tụi mày về sau nha -nó hất tóc rồi đi thẳng ra cửa,hắn thấy nó ra liền lùi lại phía sau

-Mày không vào lấy đi còn đứng đây làm gì?

-Ừ giờ tao vào đây

Hắn bước tới nơi bàn lúc nãy ngồi lấy điện thoại xong ra ngoài thì đá phải cái gì đó là 1 chiếc cặp bằng đá có chữ N,hắn nghĩ là của nó nhưng bây giờ chả cũng ngại mà để chỗ cũ thì thấy kì thế là hắn cầm lấy và bước ra ngoài

Nó về nhà tìm mãi không thấy cái cặp đâu,liền quay trở lại quán tìm cũng không thấy nó lững thững đi về

Sáng hôm sau tin tức chuyện ngày hôm qua lan khắp trường nó,nó cũng DONT CARE đi thẳng lên lớp,vừa bước vào đã thấy Đạt ở trong đó trên tay cầm thứ gì đó tiến lại gần chỗ nó

-Nhiên à,cậu chưa ăn sáng phải không,tớ đặc biệt chuẩn bị bữa sáng cho cậu đấy

-Có ý đồ gì hả người ta bảo tự nhiên tốt rất nguy hiểm

-Chỉ là tớ quan tâm cậu thôi

-Oh vậy à,thế thì tớ cảm ơn,cậu có thể về lớp -nó cầm hộp xôi về chỗ ngồi ăn như thật ấy

Cuối giờ nó phải ở lại họp Đoàn trường,ngồi mãi mới được về.Nó đi ra lấy xe thì 1 đám người chặn nó lại

-Tụi mày muốn gì?-nó hất hàm về phía tụi kia

-Muốn gì sao,tao đã cảnh cáo mày tránh xa Đạt ra rồi cơ mà sao mày còn quyến rũ Đạt hả?

-Chúng mày bị điên à,tao thì liên quan gì đến tên đấy

-Không liên quan sao sáng nay Đạt mua xôi cho mày

-Cái này mày đi hỏi hắn chứ

-Không nói nhiều,tụi bay xông lên cho tao

Vậy là 1 cuộc ẩu đả xảy ra,đang đánh nhau đột nhiên có tiếng

-Các người đang làm gì vậy?-là giọng của 1 đứa con trai không ai khác là Huy

Nghe thấy có người tụi kia chạy tán loạn,Huy tiến lại

-Chị bị sao không?Sao để tụi nó đánh ra như thế này hả?Lại còn không gọi em nữa

-Thôi được rồi chị không sao đâu,sao giờ em còn chưa về

-Em quay lại lấy tài liệu thôi ạ,em sẽ không để yên cho tụi nó đâu

Chiều nó đến với bộ dạng thê thảm,bọn bạn nhìn thấy quan tâm hỏi

-Sao mày ra nông nỗi như thế này?

-Đứa nào đánh mày

Bala balala

Đột nhiên ở ngoài cửa có tiếng gọi nó,nó nhìn ra là tên Đạt đáng ghét,nó tức giận hùng hổ cầm gậy đi ra

-HOÀNG CÔNG ĐẠT tên đáng ghét ta giết ngươi

Thấy nó kêu tên mình to quá,bây giờ mà không chạy là đi gặp cụ tổ luôn,cậu ra sức chạy nó đuổi theo vừa ra đến cổng đã va phải 1 người nó ngã xuống

Bạn đang đọc truyện *Tôi Sẽ Khiến Anh Phải Tỏ Tình Với Tôi* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 29: Lớp trưởng lớp tôi,xin lỗi

-Á đau quá,đứa nào chặn đường bà vậy,đi không có mắt à -nó chửi mặc dù chưa biết đó là ai Người kia cũng bị ngã xuống,hắn nghĩ "người gì đâu mà vô duyên vậy đã đụng phải người ta rồi lại còn chửi nữa"

Nó đứng lên phủi quần áo định chửi tiếp thì đập vào mắt nó là 1 người con trai có mái tóc màu hạt dẻ,đứng cao hơn nó đến cả 20 phân chứ ít đâu (nó cao có 1m55 thôi),nó còn đang bối rối không biết làm gì thì từ xa Đạt như chọc nó

-Ôi trời ôi,chân ngắn mà đã không đuổi được thì đừng có cố,thấy chưa đến giờ cùng đụng phải người ta

Nó và hắn không hẹn mà gặp 4 con mắt như tóe lên lửa nhìn về phía Đạt,nó không kiềm chế được rút dép ra phi trúng người Đạt rồi chạy thẳng về lớp không cần biết người bên cạnh đang nghĩ gì

Hắn nhìn theo nó đột nhiên có cảm giác rất lạ,tim đập nhanh hơn.Đang suy nghĩ Đạt từ xa đi lại

-Mày đúng là thằng bạn đểu 2 lần rồi mà mày không giúp tao?

-Mày còn nói nữa tao cho mày ăn dép tiếp đấy

-Ơ,mày phải nghĩ cách cho tao làm lành với cái Nhiên chứ không thì làm sao tao có thể tán đổ bạn nó,tao lỡ tuyên bố rồi

-Kệ mày,tao không quan tâm -câu nói phũ phàng được nói ra từ miệng Phong khiến Đạt tức muốn xì khói nhưng bây giờ chỉ có Phong mới nghĩ cách được cho cậu thôi nên cậu cố nhịn

-Thôi mà bạn bè tốt chơi với nhau bao nhiêu năm chả nhẽ mày không giúp tao sao?

Hắn không nói gì cứ thế đi thôi nhưng Đạt biết là hắn sẽ giúp mình nên mỉm cười đến khoác vai hắn đi vào lớp

Nó vào đến lớp tức mình đập bàn khiến cả lớp giật mình

-Mày làm gì vậy sao đập bàn giữ thế?-Thơm từ dưới cuối lớp đi lên hỏi

-Ủa rồi dép mày đâu sao đi thì 2 về thì 1 vậy?

-Mày đừng nói nữa,tao thề không tha cho tên Đạt đó đâu

Nó tức giận,lúc này không nên động đến nó không thì nó cho đi gặp cụ tổ luôn thế nên chúng nó về chỗ hết

Một lúc sau cô bước vào nó chán chả muốn học luôn nên cứ quay xuống nhìn đồng hồ,ánh mắt của nó và lớp trưởng lớp nó chạm nhau,nó không hiểu sao những ngày sau đó cũng vậy mỗi lần quay xuống là 2 ánh mắt lại nhìn nhau,nó đang bâng khuâng suy nghĩ thì 1 tờ giấy để trước mặt nó

-Ủa sao của tao lại ở trên -nó nhìn ngày tháng năm sinh thấy giống của nó nên hơi ngạc nhiên

-Mày điên à,đây là thằng Đức Anh mà

-What the vậy nó trùng với ngày sinh nhật tao á?-nó ngạc nhiên hết mức sao lại có đứa trùng với ngày sinh nhật của mình cơ chứ

-Có gì mà mày ngạc nhiên vậy

Nhưng nó đâu biết được có 1 ánh mắt đang nhìn phía sau nó chứ

-Chiều nay qua nhà tao học đi,cũng không có ai ở nhà mà?-Thơm luôn là cái con đưa ra ý kiến cho tụi nó

-OK đi thì đi,2 h tao sang

Chiều 2 h tụi nó có hẹn ở nhà Thơm đợi mãi mới có 2 đứa đến

-Ê tao thấy thằng Đức Anh nó như kiểu thích mày hay sao ấy -Thorn nhìn về phía Thủy

-Mày điên à thích gì chứ

-Không đúng à trong giờ cứ cười nói vui vẻ lắm mà -Nó thấy vậy nói thêm

-Không phải,chúng mày nói gì vậy chứ

-Hay là mày thích hắn đó Thủy -Nó cười gian tà,Thủy như bị đoán trúng tim đen nên chỉ đỏ mặt

-Còn mày ấy,không phải mày cũng thích thằng Nhật Phong sao -Thủy không để mình yêu thế lên tiếng nói rồi cười đểu lại nó

Bây giờ không phải Thủy đỏ mặt nữa mà là nó "tại sao chúng nó cũng biết cơ chứ "

-Mày đang nghĩ sao chúng tao biết đúng không?-Thôi xong chúng nó như đi guốc trong bung mình ấy

-Đơn giản thôi chỉ cần nhìn vào những cử chỉ của mày khi nhìn hắn và luôn bất ngờ khi nhắc đến cái tên hắn là có thể đoán được mày thích hắn rồi-Thorn suy luận từ thực tế đời sống nói cho nó nghe

-Không sao tụi tao sẽ không nói cho ai biết đâu

-Chúng mày nói hàm hồ gì vậy?Sao tao có thể thích hắn chứ,vớ vẩn quá đi,thôi học nào

Nó phủ định luôn,nó không muốn ai biết điều đó nhưng 1 khi đã có người biết thì phải phủ nhận đến cùng không thì chết,bọn kia chỉ biết nhìn theo con bạn rồi cười thôi

-Tao về rồi đây -nó đi xe vào trong sân nói vọng vào trong nhà

-Ừ về rồi thì tốt,tao tưởng mày đi không biết đường về cơ

-Đậu phộng,mày nói như tao là trẻ con ấy

-À quên mẹ bảo cuối tuần ra chỗ mẹ đấy,đi không?

-Dĩ nhiên là đi rồi

Ở nhà hắn

-Mày phải nghĩ cách gì đi chứ,chỉ có 1 tháng thôi tao sợ không làm được -Đạt đang bò đầu suy nghĩ còn hắn thì cứ cầm quyển sách đọc thôi

Thấy thằng bạn không hề để tâm đến những lời nói của mình cậu tức muốn giết chết thằng bạn này luôn thôi

-Mày muốn chết hà,mày đã nói là mày sẽ giúp tao cơ mà?

-Tao có nói sẽ giúp mày đâu chỉ là mày tự suy diễn ra thôi

-Mày được lắm -cậu đứng dậy đi ra ngoài

-Mày đi đâu đấy không muốn nghe cách của tao à

Đạt đang đi nghe thấy vậy liền vui cười quay trở lại,tiến dần đến chỗ hắn thúc giục

-Mày có cách gì nói mau

-Mày bình tĩnh đi từ từ nghe tao nói

Hắn bắt đầu nói kế hoạch của tụi hắn

-Ok cách này được ấy

Sáng hôm sau Đạt đến lớp từ rất sớm,mượn chìa khóa bác bảo vệ đi lên lớp nó,cậu bắt đầu kế hoạch của mình,1 lúc sau nở nụ cười với việc mình đã làm được

Nó đến cổng trường bao nhiêu con mắt nhìn về phía nó,nó hơi ngạc nhiên "Tại sao ai cũng nhìn mình vậy "

Nó cất xe vừa bước đến cửa lớp đã thấy con bạn nó chạy ra

-Mày nổi nhất trường rồi nha

-Chuyện gì mà kêu tao nổi chứ,tao có làm gì nên tội đâu

-Mày vào lớp thì biết

Nó tò mò bước vào lớp hình ảnh đập vào mắt nó là dòng chữ to đùng trên bảng "TRẦN HOÀNG BẢO NHIÊN,I AM SORRY,HÃY THA THỨ CHO TÔI 1 LẦN THÔI -HOÀNG CÔNG ĐẠT "

Nó tiến dần về phía bàn nó thấy 1 hộp sôi và 1 bó hoa ở trong ngăn bàn,những lời bàn tán về nó và Đạt bắt đầu nổi lên.Nó đứng dậy rất bình thường cầm bó hoa trên tay sang lớp Đạt nở nụ cười thật tươi,Đạt tưởng nó đã tha thứ cho mình rồi nhưng nó cầm bó hoa vất luôn vào người cậu khiến mọi người trong lớp ngạc nhiên

-Cậu nghĩ làm mấy trò này tôi sẽ tha thứ cho cậu sao,cái tôi cần không phải là mấy thứ vô ích này mà tôi cần 1 lời xin lỗi chân thành từ cậu,hãy suy nghĩ chín chắn hơn đi,cái này nó không hợp với tôi,muốn tôi giúp cậu,tôi sẽ giúp nhưng với tình hình bây giờ chúng ta hãy làm đối thủ của nhau như trước đừng làm bạn nữa

Nó nói xong rồi đi về ,hắn đã nhìn thấy những giọt nước mắt trên gương mặt nó,nó khóc,nó khóc vì cái kế hoạch trẻ con của hắn,hắn cười nhìn về phía thằng bạn đang vô hồn hắn lấy lại khuôn mặt lạnh lùng đi đến chỗ Đạt

-Mày,tao xin lỗi tao tưởng nó cũng giống như những đứa con gái khác thích sự lãng mạn nhưng không ngờ lại thành ra như vầy,thôi đừng nghĩ nữa làm gì mà cần phải quan tâm đến con kia chứ

-Tao không sao đâu,tao muốn yên tĩnh,xin nghỉ hộ tao

Cậu bỏ ra ngoài,1 mình đi lang thang,cậu leo lên 1 cái cây gần đó nằm ngủ

-Mày nghĩ mày là ai mà dám làm vậy với Đạt,tao cảnh cáo mày 1 lần rồi mà mày vẫn xúc phạm Đạt như vậy hả?

Cậu hơi bất ngờ khi có người nhắc đến tên mình,nhưng cậu không xuống mà vẫn ngồi trên cây quan sát

-Mày phải bảo Đạt tránh xa tao ra,tao chả muốn dây dưa gì tới cậu ta cả

-Mày còn dám cãi nữa à,đánh nó cho tao -con đại ca ra lệnh cho tụi kia

-Các người đang làm gì vậy?-Đạt từ trên cây leo xuống khiến ai cũng ngạc nhiên

-Em,tại con này nó xúc phạm anh nên

-Ồ vậy à,chuyện của tôi cần cô lo không,cút trước khi tôi không biết sẽ hành động như nào đâu

Tụi kia đi rồi,nó cũng đi đến lấy xe thì bị Đạt kéo lại

-Tôi xin lỗi vì tôi mà cậu bị ra nông nỗi này,từ nay tôi không làm phiền cậu nữa,còn lời tuyên bố hôm trước tôi sẽ tự xử lý

Không biết tại sao khi nghe thấy câu nói này của Đạt nó lại xúc động đến vậy .Đạt quay đi,nó thấy ánh mắt buồn trong đôi mắt của cậu,có lẽ cậu đã thích Trang thật,nó bỗng nhiên nói:

Bạn đang đọc truyện *Tôi Sẽ Khiến Anh Phải Tỏ Tình Với Tôi* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 30: Tôi sẽ giúp cậu

-Được tôi giúp cậu tiếp cận nó việc còn lại phải xem khả năng của cậu đến đâu,cuối tuần này nếu cậu không bận thì đi cùng tôi,tôi sẽ dẫn cậu đi gặp nó -Cậu nói thật chứ -Đạt sung sướng ôm nó nhưng cậu không biết cái ôm đấy đã gây hiểu lầm nghiêm trọng cho 1 người

-Cậu nghĩ tôi đùa à,vậy thì tự tìm cách đi nha,tôi đi trước đây -nó định bước đi thì Đạt kéo lại,nó cười nụ cười đầu tiên với cậu

-Còn gì nữa không?-nó nói như trêu đùa khiến cậu bối rối

-Cảm ơn nha,từ nay tụi mình là bạn không đối đầu nữa

-Ai thèm chứ -nó bĩu môi những hành động của nó nhìn rất dễ thương luôn nhưng là người không phải hắn

-Đi thôi,nay tui bao cậu -Cậu khoắc tay nó đi rất tự nhiên

2 người đi rồi hắn từ sau tường đi ra

-Tôi nhìn nhầm cậu rồi sau

Hắn lôi chiếc cặp trong túi ra định ném nó đi thì bỗng nghe thấy tiếng ai đó

-Chiếc cặp có tội tình gì đâu mà anh vất nó đi

Nghe có tiếng hắn quay lại là Huy sao,hắn hơi nhăn mày

-Sao cậu lại ở đây?

-Em đi ngang qua thấy anh định vứt đồ nên qua xem nó là cái gì thôi,cái này đẹp nè mà sao anh lại vứt đi thế,nếu không cần thì cho em đi -Huy cầm chiếc cặp lên ngắm dơ trước mặt hắn định cất đi thì hắn giật lại

-Của tôi sao cậu tự tiện lấy vậy

-Chứ không phải anh định vứt đi sao

Hắn bối rối không nói thêm được gì cả chỉ biết cầm chiếc cặp đi thôi còn Huy thì nhìn theo cậu

-Thích mà không chịu nói sau này hối hận cho xem

Ngày cuối tuần

-Oa nay trời đẹp thế không biết,lại sắp được gặp mấy tình yêu rồi vui quá đi -nó đi ra vườn hít thở không khí trong lành

-Thôi đi má có định vào chuẩn bị đi không?-em nó từ trong nhà nói vọng ra

-Ok tao vào luôn,à đợi tao chút -nó rút từ túi ra lấy điện thoại gọi cho Đạt

Đạt đang ngủ nghe thấy nhạc chuông

"Con giông cuộc đời

Nhiều lần chìm trôi

Đôi tay phân vân

Buông hay giữ biết bao lần

Dù đã ngã thật đau

Nhưng mơ ước luôn còn

Tôi đang đi tìm tôi

Yêu thương như mây trời

Chạm nhẹ rồi bay

Trôi qua đôi tay

Dẫu ai vẫn mơ sum vầy

Rồi một ngày đẹp tươi

Ai kia đến bên đời

Mang cho ta bình yên

Phía cuối con đường nắng ấm

Tôi biết sẽ là sắc thắm

Như câu chuyện cổ tích

Mỗi đêm mẹ đã kể tôi

Nơi ấy sẽ là tiếng hát

Hạnh phúc sẽ về rất khác

Cùng tôi bước đi đến tận cuối con đường

Là niềm tin "

--Đối thủ -Ái Phương"

Cậu với tay lấy cái điện thoại

-Gọi gì mà gọi sớm vậy?

-Cái gì giờ mà cậu còn chưa dậy,cậu có biết nay là ngày gì không?-nó hét trong điện thoại khiến cậu phải để cách xa đến mấy mét vẫn nghe thấy

-Ừ nay chủ nhật có gì không,ấy chết đợi tôi chút -cậu chợt nhớ đến cái lịch hẹn quan trọng ngày hôm nay vội vàng dậy

-Tôi cho cậu 30 phút để qua nhà tôi không thì ở nhà

-Ok đợi tôi,tôi cúp máy đây

Nó cười trước thái độ vội vàng của cậu "Đúng là yêu thì mới khiến người ta làm gì cũng bối rối mà "

-Đi thôi mày còn đợi ai nữa -em nó cứ thấy nó lề mề như đợi ai nên lên tiếng hỏi

-Từ đợi chút vẫn còn sớm mà

Từ phía xa Đạt đi xe đến

-May quá vẫn còn kịp

-Kịp cái đầu cậu ấy nhanh đi cất xe đi không chễ xe giờ

-ok chờ chút

Em nó thì ngạc nhiên nhìn người trước mặt mình ánh mắt khó hiểu

-Sao Đạt lại ở đây?

-Ờ thì nó muốn ra thăm quan chỗ bố mẹ mình thôi

-Không có ý đồ gì chứ

-làm gì có thôi đi

3 đứa nó lên xe ngồi 2 tiếng mới tới nơi vừa xuống xe nó đã dẫn Đạt đi đâu ấy

-Ơ con kia mày đi đâu ấy?-em nó ngạc nhiên hỏi

-Đi chơi chút,mày về nhà trước đi

Nó kéo Đạt đến 1 cửa hàng gần đó

-Kéo tôi vào đây làm gì?-Đạt khó hiểu khi nó dẫn vào 1 quán đồ lưu niệm

-Ngu thế chả nhẽ gặp lại mà không tặng quà sao?-nó cầm luôn chiếc túi sách đập vào đầu Đạt khiến cậu đau

-Làm gì mà suốt ngày cậu dùng bạo lực thế

-Kệ tôi như vậy mới không bị bắt nạt,thôi chọn xem có cái nào đẹp không rồi tôi dẫn cậu qua nhà cái Trang

Tụi nó lượn vượn 1 vòng cuối cùng thì cũng tìm được chiếc vòng đá màu nâu nhìn đẹp

-Cái này được không?-Đạt giơ chiếc vòng đá trước mặt nó

-Ok được đó nhìn đẹp

-Ừ vậy lấy cái này đi

Nó kéo Đạt đến 1 căn nhà 2 tầng được thiết kế theo kiểu nhà ống nhìn rất trang trọng,nó lấy tay nhấn chuông.Từ trong nhà 1 người con gái đi ra

-Ơ con kia sao mày lại ở đây?

-Sao tao lại không được ở đây chứ,hay mày không muốn gặp tao

-Ai nói thôi vào nhà đi,mà ra không có quà cho tao à

-À nay tao đặc biệt chuẩn bị cho mày 1 món quà đặc biệt vô cùng

Đạt từ sau bức tường đi ra khiến Trang không tin vào mắt mình

Bạn đang đọc truyện *Tôi Sẽ Khiến Anh Phải Tỏ Tình Với Tôi* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 31: Được ở lại chơi 1 tuần

-Sao cậu lại ở đây?-Giọng nói không còn ngọt ngào khi nói chuyện với nó nữa mà đã chuyển sang lạnh lùng hơn -Ờ thì

-Nó là bạn tao,tao cho nó đi ra thăm nhà thứ 2 của tao không được sao,mày tò mò làm gì -Thấy Đạt bối rối,nó lên tiếng nói giùm chứ cứ như này đảm bảo Đạt thất bại hoàn toàn luôn

-Bạn mày sao,tao tưởng nó là đứa mày ghét chứ -Trang nói giọng khinh người hết mức luôn

-Chuyện qua rồi mày nhắc lại làm gì,giờ tao với hắn là bạn -vừa nói nó vừa khoác tay Đạt làm cậu hơi ngại chút,lần đầu tiên có 1 đứa con gái làm hành động này với cậu,mất mặt quá đi

-Ừ hắn là bạn mày thì mày dẫn nó về nhà mày đi,tao không cho "NGƯỜI LẠ " vào nhà -Trang nhấn mạnh 2 từ người lạ khiến cả 2 cứng đơ không nói được gì,1 lúc sau nó mới trấn tĩnh lại lên giọng cao hơn

-Mày đuổi tao sao ,mày được lắm,tao về từ nay tao với mày không làm bạn nữa -nó nói rồi bỏ đi,Đạt không hiểu chuyện gì đang xảy ra nữa,không lẽ vì mình mà 2 đứa nó cãi nhau à,thấy có lỗi quá,cậu liền đuổi theo nó,thấy nó vừa đi vừa cười khiến cậu tò mò

-Sao lại cười dã man vậy,mất bạn vui lắm à

-Mất cái đầu cậu ấy?-nó lấy luôn cái túi đang cầm trên tay đập luôn vào đầu cậu,cậu bị đau nhăn mặt lại trông càng khó coi hơn

-Vậy chứ sao cãi nhau với bạn lại vui vậy?

-Hỏi thừa,về đến nhà tôi kiểu gì cũng có nhân vật xuất hiện

-Ừ không hiểu gì luôn ấy

Nó và cậu đảo bước trên con đê đầy nắng nhìn vào mọi người cứ nghĩ là 1 đôi nhưng không phải đâu nha.Cậu và nó đang đi thì bỗng nhiên nó lên tiếng gọi ai đó

-Chị Mai

Phía xa 1 người con gái hơn tụi nó tầm 1,2 tuổi ngẩng đầu lên,cậu thấy nụ cười trên môi của 2 người như niềm hạnh phúc vỡ ào khi lâu ngày gặp lại đấy

-Ơ Nhiên ra lâu chưa,sao không báo chị gì cả?Mà đây là ai thế?Người yêu em à?

-Chị này đây là bạn em,chủ nhật nó không có gì làm nên em lôi nó ra đây chơi với mọi người cho vui và....à mà thôi

-Và gì nữa,nói chị biết đi -thấy nó như dấu mình chuyện gì nên đã lên tiếng hỏi

-Em chào chị em là Hoàng Công Đạt -bạn của Nhiên -rất vui được gặp chị,còn về chuyện gì thì chị sẽ biết sớm thôi ạ -Lúc này là Đạt đang giải vây cho nó,chứ cái bà chị này mà không biết chuyện gì là phải biết được mới thôi

-Ừ chào em,chị đang hóng đây

Nói chuyện thêm 1 lúc thì đi về.Vừa về đến nhà mẹ nó đã đợi ở cửa rồi

-Con chào mẹ,mẹ có biết con nhớ mẹ nhiều lắm không?-nó làm nũng khiến mọi người ở đó đều phì cười

-Vâng chị chỉ được cái dẻo miệng thôi,mà đây là ai?

-À quên,giới thiệu với mọi người đây là Hoàng Công Đạt bạn con ạ

-Cháu chào mọi người,hôm nay là chủ nhật nên cháu muốn đi chơi đâu đó,may mà có Nhiên rủ cháu đi không thì cháu lại phải tự kỉ ở nhà rồi

-Ừ cháu có vẻ thích đi chơi nhỉ -mẹ nó hỏi Đạt mà như đang hỏi con rể ấy

-Vâng ạ,đi chơi tạo cho mình thêm nhiều kiến thức

-hihi chắc cháu học giỏi lắm nhỉ

-Dạ không đâu ạ,cháu học kém lắm cô

Mọi người đang nói chuyện cười nói vui vẻ thì 1 người bước vào

-Cháu chào mọi người -tất cả ánh mắt quay lại nhìn hóa ra là Trang

-Mày đuổi tao về cơ mà sao còn đến đây làm gì -Nó nói như dỗi hờn,biết là không bao giờ thoát khỏi được cái kiểu này của nó nên Trang đã tiến lại gần

-Ai dám đuổi mày chứ,mày tốt như này ai nỡ làm thế,đứa nào làm vậy đúng là đáng đánh rồi

Nó phì cười trước cái hành động hết sức trẻ con của Trang

-Thôi đi má,lần sau mà vậy là tao nghỉ chơi đó

-Ok tuân lệnh Nhiên xinh gái

Cậu nhìn từng cử chỉ của Trang,cử chỉ nào cũng dễ thương hết,cậu cười 1 mình khiến mọi người chú ý,nó thấy vậy phải đẩy Đạt cậu mới bừng tỉnh đó

-Nghĩ gì mà cười 1 mình vậy?

-À không có gì đâu

Mọi người nói chuyện rôn rả thì mẹ nó có tiếng chuông điện thoại của ai đó nên đi ra ngoài,1 lúc sau mẹ nó tươi tỉnh đi vào khiến mọi người không biết mẹ nó đang nghĩ gì và ai gọi điện cho mẹ nó mà mẹ nó lại cười như thế

-Mẹ có chuyện gì vui à?

Bỗng Đạt có âm báo tin nhắn cậu mở ra "Thằng bạn đểu"

-Mày đang ở đâu đấy?

-Trên thành phố

-Làm gì trên đó

-Không có gì, mày nhắn tin cho tao có việc gì không?

-À tuần sau nghỉ cả tuần định rủ mày đi chơi mà mày có chỗ chơi rồi nên thôi

-Vậy ra đây đi,tao đang ở nhà cái Nhiên

-Thôi tao không ra đâu ngại

-Có gì đâu,đi đi cho vui

-Ừ để xem đã

Đạt cất điện thoại vào trong túi lên tiếng

-Có phải cô Hiệu Trưởng bảo được nghỉ tuần sau không ạ?

-Sao cháu biết

-Cháu có thể ở đây 1 tuần được không cô,cháu sẽ xin phép mẹ

-Ừ chỉ sợ mẹ cháu không cho thôi

-Không sao đâu cô

Nó trở về phòng lấy máy tính nhắn tin cho thằng bạn chí cốt lâu lắm rồi không tâm sự

-Ê,biết tao đang đâu không?

-Ở đâu?-1 câu hỏi lạnh lùng làm nó có cảm giác khó chịu

-Đoán đi

-Không phải mày lên thành phố rồi chứ

-Giỏi đó,tối đi xem phim đi

-Đi

-Mà nay có thêm mấy đứa bạn tao nữa

-Càng đông càng vui,không phải lo

-Ok tối gặp

Nó đang định tắt máy đi thì có 1 tiếng âm báo rung lên là Huy nhắn

-Chị,tuần sau được nghỉ cả tuần chị đi đâu không?

-Chị đang trên thành phố định ở đây cả tuần luôn đó,em ra chị chơi không?

-Em muốn lắm nhưng không có Hoa đi buồn chết được

-Ềm ềm để chị gọi điện xin bác chị nếu được chiều 2 đứa đi xe ra đến đường XX,Cơ quan XX nha rồi gọi cho chị

-Ok chị yêu chị quá đi -Nói trước mẹ chị nghiêm khắc hơn mẹ cái Hoa đó nha nên làm gì cũng nên cẩn thận

-Vâng em biết rồi chị

Nó lấy điện thoại ra gọi điện cho bác nó,đang giảng bài bác nó nghe thấy tiếng chuông nên chạy vào

-Alo,ai vậy

-Là cháu đây ạ,tuần sau được nghỉ cả tuần bác cho Hoa ra nhà cháu chơi nha

-Không ra gì hết ở nhà học sắp thi rồi

-Đi mà,nó chưa được ra lần nào mà

Nó nài nỉ 1 lúc lâu cuối cùng bác nó cũng đồng ý

Ở chỗ Đạt

-Ê thằng kia mày có ra đây chơi không?

-Tao không biết,tao không muốn đi đến nhà người lạ

-Cái thằng điên này,tao cho mày 2 s suy nghĩ và trả lời

-Mày thích chết à,cho có 2 s

-Rồi nghĩ đi trả lời tao

-Ừ đợi tý

-Nhanh lên mày mà không đi đừng làm bạn tao nữa -cậu sử dụng chiêu của nó lúc nãy

-ok

1 tiếng trôi qua không thấy gì,cậu giục hắn

-Bây giờ mày muốn sao,đi hay không đi

-Tao.....

Bạn đang đọc truyện *Tôi Sẽ Khiến Anh Phải Tỏ Tình Với Tôi* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 32: Những cái ôm bất ngờ

Băng ngẩng đầu lên là 1 chàng trai tóc màu hạt dẻ,cô không tin vào mắt mình,lần đầu tiên cô gặp 1 người đẹp đến vậy đang mải ngắm dung nhan của anh thì bỗng anh lên tiếng làm cô giật mình:-Em không sao chứ

Cô lúc này mới lấy lại tinh thần,vội vàng rời khỏi vòng tay của anh lùi lại phía sau lý nhí nói

-Dạ không sao,cảm ơn anh đã giúp em nha

-Ơ Nam sao ông lại ở đây -Nó từ xa đi lại tiến dần đến chỗ Băng nhận ra thằng bạn thân của mình đang ở đây

-Ừ tao đi mua đồ cho mày đấy,không phải mày rất thích nó sao -Vừa nói anh vừa đưa ra trước mặt nó 1 chiếc dây chuyền có tên nó

-Ủa tao nói đùa mà mày mua thật à?

-Đồ,thế không cần đưa đây

-Mơ à mua rồi là của tao -nó nhón chân lên lấy còn Nam thì cứ trêu nó,nó tức không thèm lấy nữa bỏ đi trước

-Ê giận thật à,đừng giận mà -Anh đuổi theo kéo nó lại

-Không thèm giận nha,bà đây không cần -Nó lấy tay gạt tay anh ra

-Vậy còn cái này có cần không?-vé xem phim "4 năm,2 chàng,1 tình yêu " ở ngay trước mặt nó,cái này nó muốn có từ lâu lắm rồi mà chưa có dịp định tối nay đi không ngờ thằng bạn nó hiểu ý nó thật

-Không cần -Dù biết thế nhưng giận thì vẫn giận nên nó mạnh miệng nói

-Thật là không cần sao,vậy lịch xem phim tối nay hủy nha

-Đồ không ai hiểu tôi bằng ông mà

NHững hành động của nó làm tất cả mọi người ở đó cứng đơ,không lẽ đây là người yêu nó sao.Thấy bầu không khí có vẻ căng thẳng nên Huy lên tiếng hỏi:

-Đây là bạn trai chị à,chị Nhiên

Nó nghe thấy có người gọi tên mình,nó mới chợt nhận ra mình vẫn còn những người bạn đằng sau

-Ừ

Cái câu ừ rất nhẹ nhàng của nó nhưng đã làm 2 trái tim bị tổn thương,nó đâu biết điều đó,những người còn lại không thể tin được nó đã có bạn trai,cả Nam cũng ngạc nhiên

-Hả -cả lũ đồng thanh

-Sao chị không nói cho em biết -Huy nói giọng giận dữ

-Mày được có người yêu mà không nói cho tao biết -Trang lên tiếng trách nó

-Tao là người yêu mày bao giờ chứ,mày muốn hủy hoại cả đời tao sao,tao vẫn muốn có người yêu -Lúc này Nam mới lên tiếng

Nó đột nhiên cười lớn,làm mọi người khó hiểu

-Mày cười cái gì -Nam bức xúc lên tiếng

-Thì tao cười chúng mày đấy,hài quá sao chúng mày có thể tưởng tượng ra những điều vô lý đấy chứ

Tất cả nhìn nó khó hiểu,nó thấy chắc mọi người vẫn không hiểu gì nên nhẹ nhàng giải thích

-Thế nó có phải là con trai không?-Nó nhìn mọi người rồi chỉ sang Nam

-Phải -Đồng thanh tập 1

-Tao có nói nó là người yêu tao không?

-Không -Đồng thanh tập 2

-Đó nó là bạn tao là con trai chứ không phải như chúng mày nghĩ,cái từ bạn trai nó TRONG SÁNG như nào chúng mày lại biến thành từ người yêu,đen tối bỏ mẹ

Cả lũ bây giờ mới hiểu ra,nó chỉ cười nhìn những đứa bạn này thôi

-À mà đây là ai thế giới thiệu đi,nhìn đẹp trai thế -Hoa nãy giờ chưa lên tiếng giờ mới nói được 1 câu

-Này,có biết vừa nói gì không?-Huy thấy Hoa khen đứa khác đẹp trai hơn mình nên lên tiếng phản kháng luôn (anh ý đang ghen đó)

-Thì nói đúng sự thật thôi đúng là anh ý đẹp trai thật mà

-Hừ -Huy lạnh lùng bỏ đi

Thấy mình đã làm Huy giận nên Hoa đã nói lớn

-Nhưng không bằng Nguyễn Khánh Huy

Huy nghe thấy câu đó quay lại luôn như 1 đứa trẻ làm nũng vậy

-Thôi được rồi để tôi giới thiệu đây là Vũ Đăng Quốc Nam bạn thân của tôi,2 đứa học với nhau mấy năm liền từ lúc đi học đến lúc tôi chuyển trường,rất SÁNG SỦA thậm chí tối cũng sủa,là hot dog à nhầm hot boy của trường được nhiều người theo đuổi nhưng mãi vẫn chưa có ai vừa mắt,có thì tôi cũng phá rồi,là đứa mà hay bắt nạt 1 đứa yếu ớt như tôi nè,là đứa biết nhiều chuyện của tôi nhất nhưng sau con Trang,là đứa bạn thân đầu tiên học chung chơi thân bao nhiêu năm nhưng chả bao giờ nhắn tin cho đến khi tôi chuyển trường,tôi nhắn nó còn không biết tôi là ai tôi khóc cả đêm luôn đó

-Nè bà có cần nói sai hết sự thật,xúc phạm đến tôi vậy không?Gặp bà là điều xui xẻo nhất đấy,từ nay ta chiến tranh lạnh

-Ừ không sao có vé xem phim là được rồi?-Nó cầm vé xem phim trên tay đung đưa trước mặt Nam

-Bà được lắm

-Thôi mà này có 8 người mà có bằng này vé liệu đủ không?Ông đi mua đi -nó đẩy Nam đi -Tôi đi mua đồ,tối đi luôn khỏi về nhà,còn mấy đứa con trai vào kia gọi món trước đi tụi tôi đi mua quần áo rồi vào sau

Tất cả mọi công việc đã được phân công xong,4 đứa con gái dẫn nhau đi mua quần áo,gọi đồ ăn,đồ uống xong hết rồi còn chưa thấy tụi con gái về tụi hắn tỏ ra hơi bực mình

-Đúng là con gái là chúa lề mề mà -Huy lên tiếng mà không biết rằng mình sắp gặp tử thần đến nói rồi

-Nói gì đó -Cả 4 đứa đồng thanh lên tiếng

-Đâu em có nói gì đâu,các chị bình tĩnh đã -Huy biết mình chết chắc rồi nên lên tiếng thanh minh

-Oa nay ai cũng đẹp nha -Đạt lên tiếng nói khiến cả 4 đứa quay lại nhìn Đạt không nhìn Huy nữa

-Ơ tui khen thật mà đừng nóng

-Cảm ơn lời khen của ông,nhưng nghe nó cứ sao sao ấy tôi bị ngại

Tụi nó đi về chỗ ngồi.Nó chọn cho mình một chiếc áo pull và 1 cái quần jean kẻ nhìn rất man đúng tính cách của nó,Băng chọn cho mình 1 cái đầm hoa,tóc đã được Trang tết lên trông duyên dáng lắm nha,Trang chọn cho mình 1 chiếc áo crt và 1 chiếc áo choàng bên ngoài kết hợp với chiếc quần jean làm trông không khác nó là mấy,Hoa thì chọn cho mình 1 chiếc áo cánh dơi rất đơn giản

Ăn uống no nê xong chúng nó đi đến rạp chiếu phim vừa bước đến cửa rạp,Đạt đã nhìn thấy cảnh tượng không muốn cho Trang nhìn thấy nên đã định dẫn Trang đi nhưng Trang thấy khó hiểu liền đẩy Đạt ra trước mặt cô 1 cảnh tượng mà cô không bao giờ muốn nhìn thấy cũng như không bao giờ muốn gặp lại người con trai ấy nhưng ngày hôm nay hắn ta xuất hiện trước mặt cô đã 2 lần,2 lần trong tay với 2 người con gái khác,cô nhếch mép lên cười khinh bỉ.Hắn ta nhìn thấy cô nên đã gỡ tay người con gái kia ra

-Không ngờ chúng ta có duyên thật tôi lại gặp anh rồi

Cô lấy lại bình tĩnh rất nhanh tiến dần đến chỗ hắn ta

-Đúng là chúng ta có duyên thật em cũng đi xem phim à

-Ừ tôi tưởng anh đi cùng với người con gái lúc trưa gặp chứ,đổi nhanh thật đó

-Anh cô ta nói có thật không?-Cô gái đứng bên cạnh lên tiếng

Hắn ta đứng yên không nói gì,1 cái tát đã đặt trên gương mặt hắn

-Anh đúng là đồ đểu tôi tin anh như vậy mà giờ anh đối xử với tôi như này à

Cô ta hét lên rồi bỏ đi,Trang thấy thế bước qua anh như anh chưa hề tồn tại trong cuộc đời cô

Ngồi xem phim đến đoạn 2 người yêu nhau không hiểu sao Trang lại đau lòng muốn khóc nhưng cô không thể khóc được ở nơi này cô không muốn ai thấy mình yếu đuối nên đã bỏ ra ngoài,Đạt thấy thế liền đuổi theo,cô chạy ra phía đằng sau ngồi đó khóc,Đạt chỉ biết đứng sau tường nhìn cô mà trong lòng anh thấy đau,1 chiếc khăn đưa ra trước mặt cô

-Khóc đi,khóc ra rồi quên hết đi,tôi sẽ luôn bên cậu,hắn không xứng để cậu làm thế đâu

Trang đột nhiên ôm lấy Đạt,1 cái ôm bất ngờ nhưng không hiểu sao cậu lại thấy vui,cô khóc rất nhiều,1 lúc sau mới chịu buông cậu ra

-Xin lỗi -câu nói được phát ra từ miệng Trang,cô rất ít khi xin lỗi ai dù cô có làm gì sai thì để có được lời xin lỗi của cô không hề dễ

-Tại sao cậu lại xin lỗi tôi cậu có làm gì sai đâu

Không hiểu sao mỗi lúc cô lại càng khóc to hơn.cậu ôm chặt cô vào lòng như không muốn mất đi 1 thứ gì đó quan trọng

Nó ngồi ở giữa hắn và Nam thấy khó chịu chỉ mong nhanh hết phim để có thể thoát khỏi cảnh này.Vừa hết phim nó đã phi thẳng ra ngoài khiến hắn và Nam ngạc nhiên đi theo.Nó ngồi ngoài hít thở không khí,đột nhiên có 1 chai nước dơ trước mặt nó

-Nè uống đi,ra đây ngồi 1 mình mà không rủ à

Nó đột nhiên ôm lấy Nam,nó đâu biết rằng có 2 người đang cầm 2 trai nước đang nhìn về phía họ,hắn lẳng lặng bỏ đi còn Băng thì đau lòng không hiểu tại sao

Bạn đang đọc truyện *Tôi Sẽ Khiến Anh Phải Tỏ Tình Với Tôi* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 33: Tỏ tình bất ngờ

Nam hơi bất ngờ về cái ôm của nó nhưng cũng không nỡ đẩy nó ra,nó khóc 1 lúc lâu mới buông Nam ra -Bà có chuyện gì vậy?Sao vẫn đang bình thường tự nhiên khóc thế?-Nam lâu nước mắt cho nó nhẹ nhàng hỏi

-Tao cũng không biết tại sao mình lại khóc nữa,tao chỉ là không chịu được khi ngồi cạnh hắn thôi -nó vừa nói nhưng nước mắt không ngừng rơi

-Không lẽ hắn chính là người mà mày kể với tao á?-Nam ngạc nhiên khi nghe câu nói của nó

-Ừ

-Nhưng sao hắn lại ở nhà mày?

-Tụi tao được nghỉ 1 tuần nên thằng bạn nó rủ hắn ra

-Vậy à -Giọng Nam có chút buồn -Nhưng mày có làm gì đâu mà phải lo chứ,cứ bình thường thôi

-Ừ tao sẽ cố,thôi đi thôi mọi người đang đợi đấy

-OK đi thôi,nhưng lâu nước mắt đi đã tao biết mày không muốn ai nhìn thấy nước mắt của mày mà

-Yeah chỉ mày hiểu tao

-Đồ con nít

-Đồ thằng điên

Tụi nó cãi nhau cho đến khi ra đến khỏi rạp chiếu mọi người đã tụ tập đầy đủ

-Vậy mà kêu không là gì của nhau,mọi người ra hết rồi 2 người vẫn còn ở đó tâm sự -Câu nói vô tình của Huy nhưng đã làm cho 2 người khó chịu

-Ừ thì -nó nói giọng rất nhỏ nhẹ -Bạn bè chả nhẽ không nói chuyện với nhau được à -Giọng nói của nó khiến cho nhiều người quay lại nhìn nó như 1 sinh vật lạ vậy.Nó biết điều đó nên đi trước,cả hội thấy vậy cũng đi theo

-Tôi về trước nha,bye mọi người -Đến ngõ nhà Nam nên cậu xin phép mọi người về trước

-OK về cẩn thận tý gọi điện cho tôi nha-Nó lên tiếng nhắc nhở cậu

-Biết rồi đồ con chó

-Chó con bye

Tụi nó luôn thế suốt ngày trêu đùa nhau các kiểu mới chịu về

-Để tôi đưa cậu về nhà -Đạt lên tiếng nói với Trang

-Ừ cũng được,cảm ơn cậu

Cả lũ ngạc nhiên

-Tại sao mày thay đổi nhanh vậy,hôm qua còn cãi nhau vậy mà nay lại đồng ý cho hắn ta đưa về -Nó thắt mọi người cũng thắc mắc giống mình nên lên tiếng hỏi

-Có sao đâu,hay mày muốn đưa tao về

-Hay là vậy nhỉ -Nó nhìn nét mặt Đạt nên cố tình trêu cậu

Đạt nghe xong câu nói của nó chỉ muốn giết nó luôn thôi

-Thôi được rồi 2 đứa mày đưa nhau về đi,tao về cùng tụi này chứ đi với mày chán lắm tý tao về 1 mình sợ lắm "Em cũng chỉ là con gái thôi "

-Cuối cùng thì cũng về tới nhà thoải mái quá -tụi nó nằm hết trên 1 cái ghế sofa

Tắm rửa thay đồ xong,bắt đầu công cuộc tìm kiếm thức ăn,mãi mà chẳng có cái gì cả.Từ phía ngoài cửa xuất hiện 1 người như là vì cứu tinh của đời chúng nó, đứa nào,đứa nấy chạy đến giật lấy túi đồ ăn trên tay Đạt

-Chúng mày làm cái gì như bọn chết đói vậy hả?Tao không mua thì tụi mày ăn bằng cái gì?

-Thì đi mua thôi có cái đơn giản vậy mà mày không biết -nó thấy thế lên tiếng khiến cho Đạt tức chạy đến giật đồ ăn

-Của đã về tay tụi này thì làm sao có thể lấy lại được -Băng giật lại túi đồ và nói như muốn làm Đạt tức

-Thôi được rồi mọi người cứ ăn uống no nê đi tôi đi lên phòng tắm rồi tý xuống nhờ mọi người 1 số công việc nha -Đạt nói xong chạy thẳng lên phòng luôn

-Kệ cậu tớ phải ăn đã -Nó ngẩng lên nhìn Đạt lúc cuối xuống đã không còn thấy đồ ăn trên bàn nữa,quay sang bàn ăn đã thấy bọn kia ngồi đó ăn ngon lành

-Tụi kia ta giết chết tụi bay -câu nói của nó khiến cho tất cả mọi người phải lấy bông nhét vào lỗ tai

-Nhiên con làm cái gì vậy,suốt ngày hét ầm ý cả nhà lên như thế à,con gái phải biết giữ ý tứ chứ,bạn thì đầy nhà,sau này không có ai rước đâu -mẹ nó nghe thấy tiếng của nó từ trong phong đi ra chửi cho 1 tua

-Tại tụi nó ăn hết đồ ăn của con mà -Nó làm nũng trước mặt mẹ

-Con nhìn người con xem béo như con heo ấy,suốt ngày đòi ăn

Cả lũ cười ồ lên

Nó ủ rũ tiến lại bàn ăn,nghe xong câu nói của mẹ nó thì nó chẳng muốn ăn nữa luôn,tụi kia thấy vậy nên cũng không ăn luôn

-Ủa không phải nãy vừa tranh đồ ăn sao,nhiều quá không ăn hết sao mà để thừa nhiều vậy -Đạt từ trên tầng đi xuống không biết chuyện gì nên vẫn cứ vui vẻ như không nhưng nhìn thấy sắc mặt nó không vui nên biết là có chuyện,không đùa nữa

-Có chuyện gì thế mới có 1 lúc tao lên phòng mà sao ở dưới đây u ám vậy trời

-Thôi ăn kệ chị là heo em vẫn yêu chị cơ mà -Huy như vừa đấm vừa xoa khiến cho con tức của nó càng lên cao,nó tức giận định bỏ lên phòng thì Đạt kéo lại

-Chuyện gì?-Nó gắt lên nhìn Đạt

-Tôi muốn nhờ mọi người giúp tôi 1 chuyện được không?

-Không rảnh -nó vẫn dùng giọng tức giận đáp lại

-Thôi bà giúp tôi thì giúp cho chót đi,hôm sau tôi sẽ tặng bà 1 cái đĩa tất cả các bài hát của Chi Dân luôn

-Thật không,nhớ đó nha -nó nghe thấy tên thần tượng mình thì mọi bực tức đều tan biến-vậy có chuyện gì nói đi

-Tôi muốn tỏ tình với Trang

-Hả nhanh vậy -cả tụi đồng thanh tập 1

-Gì mà nhanh chứ tôi cũng thích Trang mấy tháng rồi mà

-Vậy là quá nhanh -Tập 2

-Tôi không biết mọi người cứ giúp tôi đi,năn nỉ đó

Tụi nó suy nghĩ 1 lúc rồi lên tiếng

-Thôi được rồi nhưng giúp kiểu gì đây?-Tập 3

-Trước hết phải chọn địa điểm,Nhiên bà có biết chỗ nào đẹp không?

-Đằng sau nhà có

-Ừ nhưng đừng cho Trang biết

-Biết rồi -Tập 4

Chúng nó bắt đầu lên kế hoạch,xong xuôi tất cả cuối cùng cũng được đi ngủ

Còn 1 ngày nữa là kết thúc kì nghỉ này,tụi nó sắp phải về trường rồi như kế hoạch thì tối nay Đạt sẽ tỏ tình với Trang,mọi thứ đã chuẩn bị sẵn sàng.Nó được giao nhiệm vụ đi đón Trang

-Ê con kia ra mở cửa cho tao nhanh lên -Nó đứng ở ngoài hét vào bên trong

-Mày làm cái gì mà giục rối rít lên vậy -Trang từ trong nhà bực mình đi ra

-Nhanh chọn 1 bộ quần áo đẹp vào không mày sẽ hối hận đó

-Mày nói cái gì vậy -Trang khó hiểu lên tiếng

-Thôi nhanh lên -nó đẩy Trang vào phòng thay đồ

Cuối cùng Trang cũng chuẩn xong nó dẫn Trang ra phía sau nhà,Trang bị nó bịt mắt không nhìn thấy gì cả,khi đến đúng vị trí,nó bỏ tay ra trước mặt Trang bây giờ là một không gian vô cùng lãng mạn và ấm cũng,những ngọn nến được xếp thành hình trái tim đẹp lung linh,trong hình trái tim nơi cô đang đứng dải đầy hoa hồng,2 bên lối vào khu vườn được trang trí bằng rất nhiều bóng bay.Đạt trên tay cầm cây đàn bước từ trong bóng tối đi ra

"Anh không biết bao nhiêu ngôi sao trên trời

Anh không biết cuộc đời mai ra sao

Dù gian lao,dù ra sao thì anh vẫn luôn có

Có 1 người luôn bên cạnh anh mãi thôi

Anh không biết yêu em sao cho vừa

Anh không biết ngọt ngào hay trăng sao

Tình yêu anh dù không mấy lời

Nhưng lòng anh biết ý nghĩa cuộc đời này là khi có em

Và em ơi điều anh biết là

Mỗi khi em cười là bao nhiêu phiền lo trong đời biến tan

Và em ơi điều anh biết là

Nỗi nhớ tơi bời mỗi khi em rời xa chốn đây

Em giận anh

Và em ơi điều anh biết là

Lắm khi đau lòng vì anh vô tình cho em

Buồn xót xa

Và em ơi điều anh biết là

KHông cần câu hứa đã yêu hôm nay yêu nhiều hơn lúc xưa

Anh trông thấy bao bông hoa trên đời

Anh không thấy người nào xinh hơn em

Vì anh yêu trọn đôi mắt này

Yêu trọn tâm trí cuộc đời được che chở em "

(Điều Anh Biết _Chi Dân)

Trang đã bắt đầu rơi nước mắt trước những tình cảm mà Đạt đã dành cho mình.Đạt tiến lại gần Trang

-Tôi không biết tại sao ngay từ lần đầu tiên nhìn thấy nick cậu nhắn tin với Nhiên thì tôi đã muốn làm quen với cậu,khi chúng ta gặp nhau trong quán ở trường tôi không phải là sự vô tình mà là tôi biết cậu sẽ đến đó ,lúc cậu trêu trọc tôi lúc đó tôi đã muốn chinh phục cậu,cho đến lúc cậu khóc vì 1 người con trai khác thì đó là lúc tôi muốn bảo vệ và chăm sóc cho cậu nhất.Tôi thích cậu thật đấy

Giọng nói mỗi lúc 1 to hơn,câu cuối cậu đã hét to như muốn cả thế giới biết vậy

-Cảm ơn cậu vì những việc cậu đã làm cho tôi nhưng

Bạn đang đọc truyện *Tôi Sẽ Khiến Anh Phải Tỏ Tình Với Tôi* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 34: Nhiên Yêu Phong

-Tôi có thể chờ,tôi biết cậu vẫn chưa dành tình cảm cho tôi và cậu cũng chưa quên được hắn ta nhưng chỉ cần cậu cho tôi 1 cơ hội theo đuổi cậu thôi -Đạt không để cho Trang nói hết câu sau,chỉ cần 1 khi câu nói đó thốt ra cậu không biết nên làm gì tiếp theo nữa,lý trí cậu không cho phép từ bỏ người con gái này -Tôi có gì tốt để cậu phải làm thế ?-Nước mắt hòa vào trong giọng nói khiến Đạt đau lòng biết bao,cậu càng muốn yêu thương bảo vệ cô hơn

-Với người khác,,cậu có thể không đẹp,không hoàn hảo,không tốt nhưng đối với tôi ngay từ đầu gặp cậu -người con gái đầu tiên dám đổ nước lên người tôi thì lúc đó tôi đã muốn chinh phục tình cảm của cậu rồi -Giọng nói rất nhẹ nhàng nhưng lại làm cho trái tim Trang đập nhanh hơn

-Tôi không ngờ 1 đứa con gái không ra gì như tôi mà có thể khiến cho 1 chàng trai tốt như cậu phải rung động đấy,nhưng tôi KHÔNG XỨNG ĐÁNG với tình cảm của cậu dành cho tôi -Giọng nói ngày 1 to hơn nước mắt cô cũng đã rơi không ngớt,cô chạy đi nhưng bị 1 bàn tay khác kéo mạnh vào người

-Dù cậu có như thế nào HOÀNG CÔNG ĐẠT này cũng sẽ mãi bảo vệ cậu

Câu nói của Đạt làm Trang không muốn bỏ cậu mà đi,cô choàng tay ôm cậu,hạnh phúc đơn giản chỉ có vậy

-Lãng mạn quá đi mất -Tụi nó nấp sau bụi cậy chứng kiến hết sự việc từ đầu tới cuối,đang quan sát nó lên tiếng nói làm mọi người giật mình

-Mày làm cái gì vậy tự nhiên đang yên tĩnh lên tiếng như ma ý -Nam trách móc nó

-Tao thề đứa nào mà tỏ tình với tao như này á,tao đồng ý luôn -Nó vênh mặt lên cãi lại Nam

-Vậy hả,thế tao tỏ tình mày có đồng ý không?-Nam thản nhiên nói mà không biết rằng có người nào đó đang nhìn cậu " đắm đuối",còn 1 người thì chờ câu trả lời của nó

-Cái đó còn tùy xem thái độ của mày như thế nào chứ cứ như này á,có mà 100 lăng mạn như này tao cũng không cần nha

_Mày ngồi đó mà mơ tao tỏ tình với mày nha -nói xong Nam chạy luôn không thì nó cho cậu chết không có chỗ chôn mất

-Đồ chó mày có giỏi thì đứng lại cho tao

Tiếng nói của nó làm Đạt và Trang quay lại

-Tụi mày đang làm gì ở đây?-Trang lên tiếng tra khảo

Tụi nó hướng mắt về phía nó,bây giờ thì nó biết mình sắp chết với tụi này rồi

-Bọn tao đi chơi thôi chứ có làm gì đâu?-Nó thanh minh 1 cách thản nhiên cười trừ như không có chuyện gì

-Đi chơi hả,tao tưởng mày lừa tao đến đây rồi nấp vào bụi cây chứ,mày định lừa tao à -Trang vừa nói vừa đá nó

-Cứu tao với Băng,Nam,Hoa,Huy -nó vừa chạy vừa kêu cứu nhưng chả có đứa nào cứu cả thậm chí tụi nó còn phán 1 câu xanh dờn

-Cái tội ngu cho chết,ai kêu thích lăng mạn cơ

-Còn cả các người nữa ở đây làm gì?-Đạt đứng nãy giờ chỉ cười thấy bọn kia cười nói nên lên tiếng hỏi

-Tụi em đi dạo tình cờ gặp nhau -Huy lên tiếng thanh minh cho cả hội

-Hẳn là tình cờ,chúng mày -Cậu đang nói thì đột nhiên có người kéo

-Đạt cứu tôi không con kia nó giết tôi đấy -nó vừa nói vừa thở dốc

-Nếu cậu cứu nó thì chúng ta coi như không là gì của nhau -Trang tiến dần chỗ Đạt

-Cậu nên nhớ ai là người giúp cậu đấy nha -Nó đâu có chịu thua lên tiếng kể công

-Cậu chọn đi ai?-Cả 2 tụi nó đồng thanh nói

-Thôi cho con xin 2 mẹ đấy,con không muốn phải chọn lựa đâu,2 người tự giải quyết đi nha,tôi đi trước -Đạt định chuồn nhưng đã bị 2 đứa kia lên tiếng ngăn cản trước

-Đứng lại -Đồng thanh tập 1

-Ơ 2 người tự giải quyết đi,tôi không muốn liên quan đâu

-Vậy thì.... 2 đứa nó nhìn nhau hướng về phía Đạt

Biết nguy hiểm đang cận kề chỉ còn cách cầu cứu bọn kia nhưng tụi kia đã đi từ lúc nào rồi ấy còn bọn kia thì trốn sau gốc cây cười.Một trận ẩu đả đã xảy ra và người chịu trọng thương chính là Đạt khổ thân cậu ấy quá

Ngày cuối cùng được nghỉ cũng đã kết thúc,tụi nó lại bắt đầu 1 công việc mới không biết là bao giờ tụi nó mới được gặp lại Trang,lịch học gần như kín hết.Nay tụi nó được đi xe nhà hắn không đi xe buýt nữa sợ không đủ chỗ,2 tiếng về tới nhà nó chào tạm biệt mọi người và đi lên vào nhà,nó vừa vào tới nơi đã nghe thấy tiếng điện thoại của Nam

-Tao mới về mà mày đã nhớ tao rồi à,tao lại có sức hút rồi -nó lại trêu Nam như mọi ngày,luôn ảo tưởng mọi thứ về mình

-Mày ảo vừa thôi,định hỏi thăm này nhưng mà chắc không cần nữa

-Ừ vậy thôi tao ngủ đây mệt quá

-Ừ ngủ đi đồ chó

-Chó

Băng đứng bên ngoài nghe hết cuộc nói chuyện giữa nó và Nam đột nhiên cảm giác khó chịu,đang đứng ngây người ra đột nhiên có người đập vai

-Mày làm gì mày ở ngoài này đứng ngây người ra vậy?-nó lên tiếng hỏi

-Mày có thích Nam không?-Không hiểu sao Băng có thể hỏi câu hỏi ngớ ngẩn như vậy

-Mày điên à,tao với nó chỉ là bạn thân thôi,không tồn tại 2 chữ tình yêu nha

-Mày không thích Nam nhưng Nam thích mày

-Cái này thì càng không vì nó có người trong lòng rồi -Nó mỉm cười

Câu nói này còn đau hơn khi nó nói là Nam thích nó còn hơn là Nam đã có người trong lòng,đúng cô đâu là gì của anh chứ,chỉ là cảm nắng thôi mà

-Không lẽ mày thích Nam -Bây giờ là nó hỏi ngược lại Băng

Cô không nói gì đi vào phòng đóng sầm cửa lại

-Bọn này hay thật,thích nhau mà không dám nói lại còn bày đặt âm thầm nữa chứ -Nó suy nghĩ rồi nhìn vào cánh cửa phòng Băng

Ngày đầu tiên sau những ngày nghỉ dài cuối cùng đã đến lúc đến lúc phải đi ,vẫn như mọi ngày em nó phải gọi nó dậy,không bao giờ tự giác được đúng là heo lười mà

Nó đi đến trường đã nghe thấy tiếng bàn tán của mọi người vì chuyện 3 soái ca của trường ở nhà nó những ngày nghỉ,nó không thèm quan tâm vẫn dắt xe vào để đúng vị trí rồi đi lên lớp,đang định đi thì nó bị Thơm kéo lại

-Đi ra đây với tao 1 chút đã

-Đi đâu?Tao còn chưa cất cặp mà -Nó chưa nói xong đã bị kéo đi

-Mày dẫn tao đi đâu thế con kia -Thơm cứ kéo nó đi mà không biết đi đâu cả,nó hơi bực mình

-Thôi đi về trường nào -Thơm kéo nó đi được 1 đoạn thì ai đó nhắn gì cho Thơm rồi tụi nó đi về

Vừa vào đến lớp,nó rất ngạc nhiên vì bảng được trang trí rất đẹp,những nét vẽ của ai đó tuyệt đẹp nhưng có 1 dòng mà làm hỏng kiệt tác "Nhiên Yêu Phong ",nó trố mắt lên nhìn dòng chữ đó tiến vào lớp khuôn mặt khó chịu khiến cho bọn trong lớp phải lo sợ,nó bước đến bàn giáo viên

Bạn đang đọc truyện *Tôi Sẽ Khiến Anh Phải Tỏ Tình Với Tôi* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 35: Hiểu lầm từ đây

-Mọi người đang làm cái trò gì vậy,tự nhiên viết tên tụi tôi làm gì?-Nó đứng lên trước lớp giọng nói đầy tức giận -Thì bọn tao muốn tốt cho mày thôi,mày không chịu công khai thì tao công khai hộ thôi không để đến lúc mất rồi lại hối hận đấy -Thơm lên tiếng thanh minh

-Mày nghĩ mày làm như vậy là tốt cho tao sao,mày lầm rồi

-Mày nói tao lầm sao,vậy những chuyện mày đã kể với tao thì sao,tất cả mọi người đều biết mày thích hắn sao mày không chịu thừa nhận há?-Thơm lúc này không chịu nổi nó nữa rồi nên nói ra hết

-Người tao thích không phải là hắn,mày hiểu không?Làm bạn với nhau 2 năm mày không hiểu sao -Nó cũng đâu có vừa thật sự thì đến bây giờ nó vẫn chưa dám khẳng định là nó thích hắn hơn nữa nó không muốn ai biết được người nó thích

-Thế còn chuyện hắn ở nhà mày thì mày giải thích làm sao đây?

Lại nhắc tới chuyện hắn ở nhà mình nó không nghĩ là cả lớp lại biết nhưng chuyện này cũng đâu có phức tạp như tụi nó nghĩ chứ

-Có mối chuyện đấy mà mày cũng suy ra được tao thích hắn sao,mày nhầm rồi tại tên Đạt nó rủ hắn đi thôi,còn người tao thích không phải là hắn chúng mày hiểu không?Một con người ngạo mạn lúc nào cũng tỏ ra lạnh lùng để được như mấy soái ca trong ngôn tình ư,còn lâu mới bằng nha ,hắn không bằng 1 góc của Chi Dân nhà tao nha,tao ghét nhất cái loại suốt ngày giả tạo ngoan ngoãn trước mặt thầy cô nhưng thực ra thì không cả bằng mấy đứa nghịch của trường,ăn quà á chả bao giờ ăn trước mặt nha nhưng tao gặp suốt.... đó bao nhiêu tật xấu như vậy mày nghĩ tao thích nó được không,ừ thì lúc đầu nhìn cũng đẹp trai thật nhưng càng nhìn tao càng thấy phát ngán với cái bộ mặt của hắn

-Mày im đi -Nó đang nói đột nhiên Nhiên B hét lên

Tất cả mọi ánh mắt đều hướng về phía của hắn đang đứng đấy,ánh mắt nhìn nó như muốn giết chết nó luôn,nó không dám nhìn vào đôi mắt của hắn vì nó sợ.Hắn cứ thế lẳng lặng bỏ đi không nói câu nào cả,nó cũng không muốn quan tâm nhiều nên đi về chỗ nằm gục xuống bàn,nước mắt nó đã bắt đầu roi,trái tim đau lên từng cơn,nó nhớ lại hình bóng của hắn lúc nãy lướt qua như chưa bao giờ đến,nó chưa tỏ ra yếu đuối với ai bao giờ dù có khóc nó cũng không muốn cho ai biết nên nó đã gạt nước mắt đi và quay sang nói chuyện tươi cười với tụi kia.Lúc đó hắn từ dưới văn phòng lấy tài liệu đi lên thấy nó nói cười vui vẻ như không có chuyện gì lúc này hắn mới biết thì ra lâu nay là hắn ảo tưởng,nhếch mép cười hắn lướt qua cánh cửa ấy,nó nhìn ra phía ngoài cửa sổ thấy hắn đi qua nhưng cũng chẳng có gì để giải thích cả nên vẫn ngồi nói cười vui vẻ với tụi kia

Cuối giờ tan học,nó đứng đợi em nó,lại 1 lần nữa nó và hắn chạm mặt nhau ,2 người như 2 người dưng chưa bao giờ quen biết,nó muốn chạy thật nhanh để không phải nhìn thấy ánh mắt của hắn nhìn mình nữa,bỏ chạy nghĩa là tự nhận mình thích hắn,nó đang không biết làm thế nào thì đột nhiên điện thoại rung lên,nó biết là ai gọi nên liền rút ra nghe luôn

-Alo Nam à,sao gọi tao giờ này -Đúng Nam luôn xuất hiện đúng lúc nó cần nhưng nó sẽ không bao giờ thích cậu,mois quan hệ của tụi nó chỉ đơn giản là trên tình bạn và dưới tình yêu mà thôi

Hắn nghe thấy tên Nam,không hiểu sao hắn lại cảm thấy khó chịu nữa,hắn biết người nó thích là Nam chứ không ai khác.Hắn định dắt xe đi thì nghe thấy nó nói

-Tỏ tình á,thật không?Tao mới nói hôm trước mà hôm nay mày đã đưa ra quyết định sẽ tỏ tình rồi sao?

Nam định tỏ tình với nó sao,nhìn nét mặt vui tươi của nó hắn biết là nó sẽ đồng ý mà,ừ họ yêu nhau thì tỏ tình với nhau là chuyện bình thường thôi còn hắn chỉ là 1 kẻ không ra gì trong mắt nó mà thôi.Hắn dắt xe lướt qua nó

-Nhanh vậy,tao nghĩ nó chưa chuẩn bị tâm lý đâu,dù tao biết nó cũng thích mày ngay từ hôm đi xem phim ấy

-Thật hả? -giọng nói bên kia hét đến nỗi mà nó phải để điện thoại cách xa mấy mét

-Mày muốn ám sát chị dâu mày đấy à

-What the chị dâu?

-Ừ không muốn thì thôi tao cúp máy đây

-Từ đã,mày lúc nào cũng thế,may mà tao không thích mày đấy,tao nghĩ khổ cho thằng người yêu mày sau này thôi

-Mày im đi

-Tự nhiên tao thấy nhớ Băng quá

-Thôi cho tao xin,nhớ thật không?

-TAO NHỚ -hắn hét to như chưa bao giờ được hét vậy

Đúng lúc đó Băng đi đến nghe được 2 câu cuối của cuộc nói chuyện,cô cũng biết là ai đang nói chuyện với nó,cô buồn nên dắt xe đi trước

-Thôi tao tắt máy đây tối về tao gọi cho

Nó đuổi theo Băng mãi mới tới nơi

-Mày làm sao vậy,mặt tự nhiên buồn rũ rượi vậy?-Nó thấy Băng đi trước mà không thèm đợi nó tưởng có chuyện gì nên hỏi

-Không sao đâu,đi nhanh,lên xe tao chở cho

-Ừ ok

Ngày hôm sau đến trường nó vẫn chân sao nhảy khắp mọi nơi,không lo nghĩ gì đến chuyện hôm qua cả.Nó đang tung tăng xem hoa trong trường thì có ai đó đập vai

-Nè,chuyện hôm qua là thế nào đấy,tao không được chứng kiến -Đó là tiếng của Đạt,hôm qua cậu phải đi họp đoàn nên không được chứng kiến

-Cả em nữa,em cũng muốn nghe -Huy từ đâu chạy ra xen ngang cuộc nói chuyện giữa 2 đứa

-Nghe cái đầu 2 người ấy,sao các người cứ thích gây phiền phức cho tôi vậy nhỉ -nó vừa nói vừa lấy tay gõ vào đầu 2 tên chết tiệt kia

-Người ta không biết người ta mới hỏi thôi,sao suốt ngày mày dùng bạo lực vậy

-Đúng rồi con gái phải nữ tính thì mới có nhiều đứa yêu -Huy để thêm vào

-Yêu yêu cái đầu nhà các người ấy,phiền phức quá tránh ra 1 bên

-Ơ chưa kể mà

-Chưa biết thật à?

2 người kia ngây thơ gật đầu

-Vậy thì lại đây chúng ta nói nhỏ không có người khác nghe thấy

Nó cười nham hiểm nhìn 2 tên đó,nhưng vì tò mò chuyện nên cũng tiến lại ,vừa cúi đầu xuống nó lấy 2 cái đầu đập vào nhau kiến 2 tên kia đau điếng

-Muốn biết sao không đi hỏi hắn mà cứ phải đi hỏi con này,đây là còn nhẹ đấy lúc sau đừng trách tôi

Nó bước đi để lại 2 tên kia ôm đầu vì đau

-Sao anh ngu thế,biết là chị ấy không có ý tốt rồi mà vẫn nghe theo

-Em cũng thế mà

-Tất cả là vì Nhiên điên đáng ghét -2 người nói to cố tình để nó nghe thấy

Nó cứ thế đi,vừa vào đến lớp thì cái Thùy chạy ra

-Ê chiều nay có kịch của người khuyết tật xem đó,nghe nói hay lắm đấy

-Ừ xem thì xem thôi

Bạn đang đọc truyện *Tôi Sẽ Khiến Anh Phải Tỏ Tình Với Tôi* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 36: Mất bạn vì một bài hát

Buổi chiều trời nắng chói chang tụi nó ngồi đợi mãi mà chưa thấy đoàn hát đến.Đến mãi 2h 30 phút mới thấy 1 chiếc xe đi vào cổng trường,bên trong xe 1 anh bước ra với bộ vest trông đầy nam tính theo sau là những anh chị bị tật nguyền nhìn mà muốn rơi nước mắt luôn.Các thầy cô từ phía văn phòng đi ra đón tiếp nồng nhiệt.Mở đầu buổi biểu diễn là tiết mục ảo thuật,hấp dẫn và lôi cuốn người xem,những màn ảo thuật rất lạ mắt khiến nó chăm chú không rời mắt -Oa siêu thể không biết tao cũng muốn làm được như vậy -Nó ngồi dưới quan sát rồi thốt lên

-Mày mê ảo thuật hay mê người chơi ảo thuật -Thơm cắt ngang nó

-Tao mê ảo thuật cứ trai đối với tao là phù du,Chi Dân tao mới là tất cả mày hiểu không?-Nó cỗ cãi cho bằng được

-Vậy chứng tỏ Chi Dân không phải là con trai à -Thủy lên tiếng xen vào khiến nó tụt cả cảm xúc Chi Dân của nó men vậy mà kêu không phải là con trai à

-Anh ý không phải là con trai mà là soái ca của lòng tao rồi

-Chịu mày rồi cuồng quá mức

-Ai nói tao cuồng,mà phải nói cực kì cuồng luôn đấy haha

Hết tiết mục ảo thuật phần tiếp theo là phần thi hát của 1 chị bị mất đôi chân của mình,giọng hát của chị vừa vang lên tất cả mọi người đều im lặng không nói thêm gì nữa

"Hỏi cha mẹ em là em là ai

Hỏi gia đình em ở đâu

Tuổi thơ của em không hề biết tiếng ê a của mái trường

Xa là 2 chữ tình thương

Tuổi thơ em chỉ biết mùi gió sương

Đêm dần buông

Từng con phố vắng u buồn

Riêng mình em vẫn lê đôi chân mỏi mòn

Trên bàn tay mà sao vé số vẫn đầy

Mời người đời giúp em

Mưa lại rơi bờ vai áo rách đi về

Hiên nhà ai ngả lưng em ngủ mệt nhoài

Đôi lần em thèm khát ước mơ đến trường

Một ước muốn bình thường

Hỏi cha mẹ em là ai

Hỏi gia đình em ở đâu

Tuổi thơ em không hề biết tiếng ê a của mái trường

Xa lạ 2 chữ tình thương

Tuổi thơ em chỉ biết mùi gió sương

Hỏi sao lại sinh thành em

Để cho đời em khổ đau

Để em lang thang đường phố

MIếng cơm không đủ ấm lòng

Vai gầy đi giữa mùa đông chẳng ai hay

Em khóc ngay góc đường

(Những đứa trẻ đường phố -HKT)

Bài hát vừa kết thúc những giọt nước mắt bắt đầu rơi,không riêng gì giáo viên mà ngay cả học sinh đều khóc.Để xua đi bầu không khí buồn bã này là đến phần hài kịch

Kết thúc buổi lễ,nó chạy về lớp lấy quyển sổ chuyên đi xin chữ kí ra chạy thật nhanh tới chỗ chị vừa hát,nó với Thơm dù có nài ni thế nào chị cũng không cho chi biết lủi thủi buồn bã đi về.Nó vừa quay đầu lại thì va phải hắn chả thèm nhìn hắn dù chỉ 1 giây nó phi luôn vào lớp ngồi

-Mày làm gì mà chạy như ma đuổi vậy -Thơm chạy theo sau lên tiếng

-À không có gì tự nhiên thấy khó chịu nên đi trước thôi

-Ừ mà klúc nãy chị kia hát bài đó hay nhỉ,tao muốn có lời bài đó

-Ok tối tao về tao copy mai mang đến cho mày

-Ê máy mày có in được ảnh không?-Thủy từ đâu nói thêm vào

-Có

-Vậy in cho tao hình của Kim Soo Huyn nha

-Ừ mai mang cho

Nó vừa về tới nhà đã lao vào copy với in ảnh cho 2 đứa kia,xong xuôi nó mới thèm đi tắm.Sáng dậy nó nhìn đồng hồ đã 7 h kém rồi vội vàng thay quần áo các thứ rồi đi học.Vừa đến cửa lớp 2 con kia đã lao ra

-Bài hát của tao đâu

-Ảnh tao đây

-Chúng mày từ từ đã xem nào -nó bực mình lên tiếng

-Nhanh lên tao muốn nhìn thấy anh ấy -Thủy cứ giục nó

Nó lục cặp mãi mà không thấy đâu,quay sang vẻ mặt buồn cười trừ nhìn tụi nó

-Tao để quên ở nhà rồi

2 đứa kia không thèm nói gì đi về chỗ luôn,từ đó trở đi 2 đứa kia lôi kéo hết bạn bè không choi với nó nữa đó có lẽ là thời gian buồn và đau khổ nhất với nó.Hắn nhiều lần thấy nó buồn,khóc hắn đã định ra an ủi nhưng nghĩ lại những lời nó nói về hắn thì hắn cứ thế đi qua nó như người vô hình

Về tới nhà nó mở máy tính lên thấy Nam online đang định nhắn tin thì đột nhiên có tiếng tin nhắn rung lên

-Cuối cùng thì nàng cũng chịu lên rồi,biết ta nhớ nàng thế nào không?-cái giọng bỡn cợt này chi có thể là Nam thôi

-Chịu rồi nhớ tao hay là lợi dụng tao

-Mày nói vậy không thấy khó nghe à bạn bè ai lại lợi dụng chi là muốn cho mày sống ảo tý thôi

-Ừ thôi tao ngủ đây

-Ê con kia tao chưa nói xong mà

-Còn gì nữa má

-Tao thằng không phải má nha con,tao muốn nhờ mày chuyện tỏ tình ấy

Câu nói của Nam vừa thốt ra khiến nó ngã từ trên ghế xuống đất

-Mày làm gì mà vội vậy,tao nghĩ không nên bây giờ đâu đợi một năm nữa đi

-Sao phải làm thế?Tao có gì không tốt chứ?

-Mày đúng là quá tốt ngoài sức tưởng tượng của tao,tốt đến mức còn sử dụng nhiều mưu hèn kế bẩn với con bạn thân này

-Thôi được mày biết tao luôn nghe mày mà

-Đó có thế thì chụy mới yêu chứ

-Dạo này sao rồi lâu lắm không thấy mày tâm sự -Nam bắt đầu quay sang trách móc

-Có 1 số chuyện không muốn nhắc đến

-Thôi nào kể nhau nghe đi

Nó bắt đầu kể chuyện mất bạn vì 1 bài hát cho Nam nghe,nghe xong có vẻ Nam rất giận dữ

-Bạn bè cái kiểu gì vậy không biết,có mỗi 1 bài hát,1 bức ảnh thôi mà cũng vứt bỏ,những thứ đó mày không cần bận tâm,mày chỉ cần có tao bên cạnh thế là đủ rồi

-Uây nay được đà ảo tưởng à má,mày cũng chỉ là Pet của tao thôi

-Mày cứ đợi đấy Vũ Đăng Quốc Nam này sẽ không bỏ mày đâu

-Chắc không,vậy còn

-Cái đó là chuyện khác

-Để xem thái độ của mày ra sao rồi tao mới quyết định cho mày đợi thêm 1 năm hay 10 năm nữa mới có thể tỏ tình đây

-Mày yên tâm tao đợi được 5 năm rồi có đợi thêm cũng không sao

-Đồ chó mày không thể cho tao ảo tưởng chút à

-KHông haha ai kêu mày là bạn tao chứ

-TAO VỚI MÀY CHIA TAY

Bạn đang đọc truyện *Tôi Sẽ Khiến Anh Phải Tỏ Tình Với Tôi* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 37: Là em đó

Cuộc nói chuyện giữa nó và Nam kết thúc bởi từ đó,nó luôn là người bị Nam làm cho giận tức điên mới thôi dù vậy tình bạn của 2 đứa nó vẫn đẹp ,nhiều người nhìn vào còn nghĩ 2 đứa nó là một cặp,đúng là lúc trước nó đã ngộ nhận mình thích Nam nhưng bây giờ thì với nó Nam chỉ là 1 đứa trên mức bạn thân và dưới mức tình yêu thôi.Bao giờ cũng vậy nó luôn là người thoát trước -Tên Vũ Đăng Quốc Nam khốn khiếp ta mà gặp thì ngươi chết với ta -Nó hét vang cả nhà khiến em nó nghe thấy tên Nam thấy buồn

-Mày làm cái gì vậy mà hét ầm cả nhà lên thế-Em nó bực mình đi vào phòng nó

-Không có gì,tao ngủ đây tý nấu xong gọi tao nha -Nó nói xong kéo chăn chùm đầu ngủ luôn

Còn Nam chọc cho nó tức điên lên rồi cười lăn lộn trên giường

-Nếu tôi gặp cậu trước có lẽ tôi đã thích cậu rồi rồi,mỗi lần làm cậu tức điên lên là một lần tôi nhắc mình không được thích cậu,cứ thế,cứ thế để giờ đây tôi không thích cậu,cậu cũng đã thích một người khác không phải tôi,thật hạnh phúc khi tôi có một người bạn như cậu ở bên

Nam nằm suy nghĩ về mọi chuyện,nhiều lúc cậu nghĩ có nên thử thích nó không nhưng rồi hình bóng của một người luôn xuất hiện trong đầu cậu

Những ngày sau đó nó đến trường không ai nói chuyện,không ai quan tâm nó nữa,đúng là suốt ngày nó sống trong cô đơn,không bao giờ giữ được lời hứa với ai cả,nhưng liệu tình bạn quan trọng hơn hay lời hứa quan trọng hơn,nó đã nhiều lần đặt ra câu hỏi đó nhưng không tài nào lý giải được tại sao lời hứa còn quan trọng hơn tình bạn,nó nhếch mép cười rồi đi thẳng vào lớp

-Ê Trang nghe nói mày thích Duy Anh phải không?-Thủy lên tiếng hỏi làm nó cũng muốn hóng theo

-Tao yêu bố mày ý -Trang vừa nói vừa hét vào tai Thủy

-Đó nha mày nhận mày thích Duy Anh nha -Thủy hét ầm lên làm cả lớp quay lại,đúng là chỉ 1 câu nói nhầm của Trang mà thủ nhận hết tất cả vì bố Thủy tên Duy Anh

-Mày muốn chết à con Thủy đứng lại cho tao nhanh lên không tao giết chết mày bây giờ -Trang vừa nói vừa đuổi theo Thủy,đang chạy tự nhiên cô va phải ai đó ngã xuống

-Á đau,đi không có mắt à -Trang lớn giọng nói

-Bà nói ai đi không có mắt hả? Bà va vào tôi lại còn nói như vậy nữa -Duy Anh vừa bước vào đã bị Trang va phải,lại còn bị chửi nữa chứ

-Oh đúng là oan gia ngõ hẹp nha -cả bọn trong lớp ồ lên khiến cả 2 đỏ mặt

-Mấy người bị điên à,rảnh quá không có việc gì làm sao?-Duy Anh biết mình đang bị mọi người trêu trọc nên lên tiếng nói

-Thôi thích nhau thì nói đi làm gì mà cứ phải ngại nhỉ -Thơm lúc này mới nói vào 1 câu làm cả 2 đứng hình

-Bị điên hay sao mà nói tôi thích cô ta,người tôi thích không phải là cô ta mà là 1 người khác,vì vậy đừng đồn đại linh tinh -Duy Anh không biết là chỉ vì 1 lời nói đùa mà khiến con tim Trang tan nát

Cô chạy đi khi câu nói của Duy Anh vừa dứt,đúng cô đã thích hắn rồi nhưng không dám thừa nhận bây giờ thì hết cơ hội rồi

Nó nhìn theo bóng dáng cô chạy đi tiến dần đến chỗ Duy Anh cho cậu 1 phát tát,cái tát đó không quá mạnh nhưng cũng đủ để cậu đau điếng rồi,cả lớp nhìn hành động của nó vô cùng ngạc nhiên

-Tôi nói cho cậu biết đừng tưởng thích làm gì thì làm nha,tôi hình như chưa tuyên bố với cậu đừng để những đứa bạn của tôi phải khóc,không đừng trách tôi vô tình -Nó nói xong rồi chạy đuổi theo Trang,trong lớp này có lẽ Trang là người không bỏ nó

-Mày làm gì phải khóc vì 1 tên không ra gì như hắn ta chứ,Duy Anh thích mày điều đó cả lớp này ai cũng biết nhưng cậu ta không dám thừa nhận thôi,cũng như mày vậy thích cậu ta nhưng mỗi lần nói đến cậu ta thì mày lại chửi thế này thế nọ nhưng trong lòng thì lại khác đúng không?-Nó đi chạy 1 vòng cuối cùng cũng tìm thấy Trang

-Tao nghĩ hắn ta không thích tao đâu,1 đứa con gái không ra gì như tao thì làm sao có thể có được tình cảm của hắn chứ,tao biết mình ở vị trí nào trong lòng hắn mà -Trang vừa nói,nước mắt cô vừa rơi,nó ôm Trang vào lòng

-Mày yên tâm đi trên đời này còn rất nhiều đàn ông mà,không cần phải hi sinh nhiều như thế đâu?

-Vậy còn mày thì sao,rõ ràng mày cũng

-Chuyện của tao khác mày à,tao ghét hắn mày ạ

Nó đâu biết rằng hắn đã đứng đây suốt từ nãy tới giờ,đúng bây giờ thì hắn đã biết nó ghét hắn chứ không phải thích hắn như hắn đã nghĩ,hắn lẳng lặng bỏ đi

-Ghét hắn tại sao lại không hiểu tao chứ,tại sao luôn dùng bộ mặt lạnh lùng đó khiến người khác không muốn đến gần ,tại sao tao nói ghét mà lại thích hắn nhiều đến vậy

-Chúng ta đúng thật là ngốc mà

-Ừ thôi nào 2 con ngốc không vì 2 thằng đàn ông đều mà hủy hoại đời mình hãy cứ vô tư mà sống tiếp,đi vào lớp thôi.

2 đứa nó vui vẻ cầm tay nhau bước vào lớp,vừa vào đến cửa đã chạm mặt Duy Anh,nó kéo Trang đi qua Duy Anh 1 cách vô hồn.Suốt cả giờ học ,Trang không tập trung vào việc học cô nhắc liên tục,nó phải đứng lên xin cô cho Trang ra ngoài

Trang được sự đồng ý của cô giáo,cô bước đi dạo quanh trường,đây là lần đầu tiên cô được ngắm ngôi trường đã gắn bó với mình,cô đang đi đột nhiên có tiếng người đập vai ,cô quay lại người đứng trước mặt cô không ai khác là Duy Anh

-Cậu ra đây làm gì,muốn chế giễu tôi nữa sao -Cô nhìn thấy Duy Anh tim cô đau lắm,lời nói cũng cậu vẫn văng vẳng bên tai cô

Duy Anh đứng yên không nói gì,cậu cũng không biết nên làm gì nữa

Trang bước đi trong vô vọng,đúng cô đang khóc nhưng lại không muốn Duy Anh thấy vẻ đẹp yếu đuối này của mình nên cố gắng bước thật nhanh,cậu đuổi theo kéo tay Trang lại nhưng cô hất ra

-Buông tay tôi ra ,cậu chẳng là cái gì của tôi cả đâu,làm ơn giữ khoảng cách giùm không người yêu cậu lại đến tìm tôi không hay đâu -Vừa nói cô vừa hất tay Duy Anh ra

-Cậu có cần làm vậy không?Nghe tôi giải thích được chứ

-Tôi có là gì của cậu đâu mà cậu cần giải thích với tôi -Cô nói xong bỏ đi ,cậu đứng đó nhìn theo bóng dáng người con gái yếu ớt trước mặt,cậu muốn bảo vệ người con gái ấy suốt đời,đôi chân cậu chạy thật nhanh đến chỗ Trang

-Buông ra,tôi nói rồi cậu mà không buông đừng trách tôi -1 lần nữa cậu kéo tay Trang

-Cậu buông Trang ra nếu không đừng trách tôi đấy -Nghe tiếng nói cả 2 người cùng quay lại là nó không ai khác

Duy Anh buông tay Trắng ra,cậu không muốn để Trang khó xử

-Cậu về lớp trước đi -Nó nhìn về phía Trang rồi nói,Trang cứ thế bước đi,Duy Anh cũng định bước theo nhưng bị nó giữ ở lại

-Cậu muốn làm gì?-Duy Anh hơi bực mình về nó,nếu không tại nó cậu đã có thể giải thích rồi

-Tôi chỉ muốn hỏi 1 câu thôi,cậu phải trả lời thật lòng cho tôi biết,đồng ý không?-Nó vừa nói vừa chờ phản ứng của Duy Anh

-Được cậu nói hỏi đi

-Người con gái cậu thích là ai?-Câu hỏi của nó vừa nói ra làm cậu đứng hình luôn -Được rồi cậu trả lời đi

-Là cậu

Câu nói của Duy Anh không những nó bất ngờ mà còn 1 người bất ngờ hơn đó

-Cậu nói gì cơ -Nó hơi ngạc nhiên trước câu trả lời của Duy Anh

-Là cậu -chính cậu đã curớp đi trái tim tôi -tôi không biết đã thích cậu từ lúc nào,mỗi ngày tôi đều trêu cậu để làm cậu vui,tôi chỉ muốn nhìn thấy nụ cười của cậu,tôi không muốn cậu buồn,không ai có thể được phép làm cậu khóc,vậy mà chính tôi đã làm cậu khóc,tôi đúng là thằng tồi mà,tôi không dám nhận với mọi người mình đã thích cậu,tôi sợ rằng cậu không thích tôi nhưng giờ tôi không muốn mất cậu nữa LÊ HUYỀN TRANG _TÔI THÍCH CẬU

Nó hơi bất ngờ câu cuối,cậu biết điều đó nên nói tiếp

-Cậu trốn thì trốn kĩ vào đừng để người ta phát hiện chứ

Bây giờ thì nó đã hiểu rồi

-Thôi mày ra đi còn đứng đó làm gì?cậu ta tỏ tình với mày rồi đấy,đồng ý không?

-Xin lỗi cách đây mấy phút tôi nghe thấy những lời này chắc sẽ cảm động lắm nhưng bây giờ thì

Chưa nói hết câu một cảnh tượng không ngờ tới đã đập trước mắt nó

Bạn đang đọc truyện *Tôi Sẽ Khiến Anh Phải Tỏ Tình Với Tôi* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 38: Tao sẽ bảo vệ mày

Đúng chỉ có Duy Anh mới làm người ta hiểu lầm rồi tỏ tình một cách lãng mạn như vậy.Trang không kiềm chế được bản thân nữa liền ôm chầm lấy cậu,nó vui vì điều này,nó lúc nào cũng vậy luôn mong muốn cho những đứa bạn của mình được hạnh phúc,nó bước đi một mình trong trường chợt nó nghĩ liệu nó tỏ tình với hắn thì hắn có đồng ý hay không?Ý nghĩ đó vừa hiện trong đầu nó liền gạt đi luôn,nó bước vào lớp không khí lúc nào cũng ồn ào chỉ có mình nó là đơn côi,nó đã nghĩ chả nhẽ năm nào nó cũng phải có một thời gian cô đơn sao.Bước chân nó dừng lại ở bàn mình ,ngồi xuống dở cuốn truyện đang đọc dở ra đọc tiếp.Hắn đi qua thấy vô lý không phải ngày trước nó hay đi tìm trò để quậy phá lắm sao,hôm nay lại ngồi đọc sách thế kia,mấy nay cũng không thấy nó nô đùa nữa -Ê mày làm gì ở đây thế?Sao không về lớp -Đạt từ đâu đến đập vai hắn

-Đi dạo về qua đây thôi,về lớp thôi -Hắn không muốn để thằng bạn thân mình biết hắn đang nhìn nó nếu Đạt biết hắn chết chắc

-Mờ ám thế

Hắn đang lúng túng không biết nói sao thì tiếng trống trường vang lên cứu hắn thoát khỏi hoàn cảnh nguy hiểm

-Đi về lớp nhanh lên tiết Toán của thầy Hải đó,thầy hay lên sớm lắm đấy

Hắn nói xong bước đi để lại thằng bạn bơ vơ một mình theo sau hắn về lớp

Nó ngồi nãy giờ chỉ nhìn vào quyển sách khi đặt quyển sách xuống nó nghe thấy giọng hắn nhưng khi quay ra không có bất cứ ai ở ngoài cửa,nó nghĩ chắc mình nghĩ về nó quá nhiều rồi,thở dài 1 hơi nó lôi sách ra học bài

Cứ thế thời gian trôi đi,nó luôn tránh mặt hắn,ở đâu có hắn thì nó lại đi chỗ khác.Mỗi giờ sinh hoạt trường nó cũng nhờ Trang đi thay,nó không biết nên đối mặt với hắn như nào sau lần nó nói về hắn như thế

-Ê mai thi đó những đứa giỏi qua lớp C thi đấy -Trang đi xem lịch hộ nó về nói cho nó biết mà nó không tin vào tai mình,thi lớp đó không phải là sẽ thi cùng hắn sao,nó đang cầm quyển truyện mà làm rơi xuống đất

-Ủa mày sao thế?Không khỏe à,mặt mày trắng bạch ra kìa -Trang nhìn mặt nó thay đổi lo lắng nhìn con bạn

-À không sao đâu tớ hơi mệt chút thôi nghỉ tý là ổn ý mà

Nó về nhà nằm dài ra giường nghĩ đến mai phải sang lớp đấy nó thấy khó chịu làm sao ấy,nó chán quá lên facebook nhắn tin cho con người tình

-Ê mày,dạo này có người yêu mới có khác chả thèm quan tâm người tình gì cả

-Cái gì mà người yêu mới bỏ rơi bạn chứ,mày nghĩ tao sống thế à cái con này thật là -Minh Trang lúc nào cũng vậy,nó dù có đùa thì cô cũng tưởng thật luôn biện minh trước khi nó nói tiếp

-Khiếp người ơi,người ta chỉ đùa thôi mà căng quá cơ

-Nói đi không phải tự nhiên nhắn tin cho tao đúng không?-Cô lúc nào cũng biết được tâm trạng của nó

-Mày nghĩ tao không ra gì như vậy sao?-Nó gửi mấy cái icon khóc liền

-Thì đúng mà mày có ra cái gì đâu chứ -Đúng là chỉ có cô và Nam làm cho nó tức điên lên thôi

-Nè mày tin mai tao cho thằng người yêu mày chết không hả,cứ đợi đấy mà xem,tao không thèm nói chuyện với mày nữa -Nó tức,tức lắm suốt ngày bị cô chọc tức thôi

-Ê người yêu tao có làm gì mà đâu,cấm bắt nạt nó không tao sẽ giết thằng bạn thân mày -Trang đã lôi thằng bạn thân của nó vào,nó định nhưng nghĩ có trò để chọc tức con bạn nên nhắn lại luôn

-Ôi nay lôi cả bạn tao vào cơ à,mà thôi kệ mày xử lý nó cho tao càng tốt,nó nhiều lần làm tao tức điên lên -Nó cố tình nói thế để Trang tức điên lên

-Mày được lắm đợi tao gặp mày mà xem -Cô tức quá tắt máy luôn,nó còn chưa tâm sự được gì cả

Ngày hôm sau có lẽ là ngày mà nó muốn chết nhất,đến giờ vào phòng thi thầy Hải xếp cho nó ngồi cạnh hắn không phải thầy cố tình đấy chứ lúc trước thầy cũng xếp như vậy,nó khóc không ra được nước mắt.Suốt cả giờ thi ,nó ngồi không tập chung làm bài gì cả,nó không biết tại sao không thoải mái khi ngồi cạnh hắn mặc dù nó đã ngồi với bao nhiêu đứa con trai khác cũng không sao cả

-Em chào chị,nay chị làm được bài không ạ?-Nó vừa bước ra khỏi phòng thi đã bị ai đó đạp vai không ngờ là Hương,nhắc mới nhớ lâu lắm rồi mới nói chuyện với con bé này

-À chị cũng bình thường thôi em,lâu rồi không nói chuyện với em,giờ chị hơi mệt chị về trước đây,có gì tối chị em mình nhắn tin sau nha -Nó nói xong bước đi vừa về đến nhà nó đã nghe thấy tiếng chuông điện thoại của thằng bạn thân gọi,nó vừa nhấc máy lên đã bị thằng bạn hét cho phải để cách xa 3 mét vẫn nghe được

-CON KIA HÔM QUA MÀY NÓI CÁI GÌ MÀ ĐỂ CON TRANG NÓ ĐẾN GIẾT TAO VẬY

Nghe xong câu này nó đã hiểu được phần nào

-Ế bình tĩnh tình yêu ơi,chuyện đó là hiểu lầm thôi

-Hiểu lầm cái con khỉ ấy,nó đánh tao người không ra người ngợm không ra ngợm thế này mày kêu hiểu lầm à

Nó không chịu được cái giọng nói của Nam nữa nên quát

-IM NGAY,tao cho nó xử mày như vậy là nhẹ đó,ai kêu trước giờ mày cứ chọc tao cơ

-Mày được lắm từ nay đừng nhắn tin cho tao hay gọi gì cho tao nữa,chia tay ok

-Lại chia tay nữa à,thôi được chắc nó cũng không cần mình làm mai nữa,vậy thì phá thôi

Nó cố tình nói giọng điệu thướt tha mềm mỏng nhưng lại thật độc ác

-Con tó mày chỉ được có thế thôi -Dù giận nhưng Nam vẫn không dám cãi lời nó nữa

-Mày ơi tao buồn quá -Nó lúc nào cũng thế,lúc nào cần thì luôn dùng giọng bánh bèo khiến người ta nổi cả gai ốc lên

-Thôi ngay cái giọng điệu ấy đi,có chuyện gì nói nhanh,tốn tiền điện thoại quá -Nam vừa nói vừa than

Nó bắt đầu kể chậm rãi thời gian gần đây nó phải sống trong một cái lớp như thế nào rồi tránh mặt hắn ra sao,sáng nay ngồi cạnh hắn cảm giác như nào

-Mày đừng tiếp tục học trong đó nữa,về đây học cùng tao đi,tao sẽ bảo vệ mày

-Tao sợ chuyện đó lại xảy ra với tao một lần nữa

Nó vừa nói nước mắt nó vừa rơi,Nam thấy xót xa cho nó nhưng cậu không thể ở bên nó lúc này

-Xin lỗi mày,tao không giúp gì được cho mày cả,từ nay tao sẽ bảo vệ mày

Nói chuyện một lúc cậu nằm nhớ về ngày ấy,cậu nghĩ thấy thương nó lắm

Bạn đang đọc truyện *Tôi Sẽ Khiến Anh Phải Tỏ Tình Với Tôi* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 39: Quá khứ của nó

Cậu là một học sinh lớp 1 không ngoan ngoãn gì nhưng được cái lại rất thông minh,mồm mép nói chuyện với các thầy cô như một người lớn vậy nên chả bao giờ bị thầy cô la.Hôm đó cậu đang chạy nhảy trong sân trường đột nhiên có tiếng trống trường cậu chạy vào lớp,khi vào tới nơi lớp đã ổn định hết chỗ ngồi rồi,cậu nhìn lên bảng thấy một bạn nhìn nhỏ nhắn ,xinh xắn đang đứng trên bảng -Nam em còn đứng đó làm gì không vào lớp đi?-Tiếng cô giáo quát làm cậu giật mình bước vào lớp

-Hôm nay lớp chúng ta có học sinh mới tên bạn ấy là Nguyễn Hoàng Bảo Nhiên ,các em nhớ hòa đồng và giúp đỡ bạn ấy nha -Cô giới thiệu nó với cả lớp rồi quay -Em đến ngồi cùng với Như Ngọc nha -Cô chỉ tay về đứa con gái ngồi bên trên cậu

-Vâng em cảm ơn cô -Nó tiến về chỗ rồi dở sách ra học bài

Nó ngay từ khi mới bắt đầu vào trong lớp đã học hành rất chăm chỉ nên khiến nhiều người không thích,nó luôn ngồi ở một góc để học bài nên nhiều khi nó muốn ra chơi với mọi người thì bị mọi người xa lánh không ai chơi với nó cả,cứ thế nó sống trong cô đơn không ai chơi với cả .Cuối năm lớp 1 cả lớp có mấy đứa được cô phát giấy khen nó vui lắm nhưng ngược lại với niềm vui của nó là một sự ghen ghét đố kị phía sau ,nó biết điều đó nên cũng không vui mừng quá.Năm nó lên lớp 2,nó đang ngồi học chán quá đi ra ngoài xem có gì hay không,vừa ra đến cửa nó nhìn thấy lũ bạn đang cười nói vui vẻ,nó cũng muốn chơi vì vậy nó đã lấy hết can đảm tiến đến chỗ nhóm bạn kia lý nhí nói:

-Cho tớ chơi với được không?Nhìn các cậu chơi vui quá,tớ cũng muốn

-Cậu muốn chơi cùng tụi tớ à,đơn giản lắm,cậu có muốn làm không?-Như đang chơi thấy nó đi ra đòi xin chơi cùng nên cô tiến dần về phía nó nhẹ nhàng nói

-Muốn,cậu nói đi,cậu muốn tớ làm gì tớ cũng làm hết,chỉ cần cho tớ chơi thôi -Nó vui mừng vì được chơi với mọi người

-Vậy thì từ nay mày sẽ làm người sai vặt của tụi này được chứ

Nó còn quá nhỏ để hiểu cái từ người sai vặt mà bọn này nói đến,điều mà nó quan tâm bây giờ chính là được các bạn chơi cùng

-Được rồi tớ đồng ý -Nó nở nụ cười thật tươi với bọn bạn

Cả lũ kia cười ầm lên nó không hiểu gì cũng cười theo.Cậu từ phía xa nhìn thấy vậy cũng chỉ biết cười thôi "Đúng là giỏi nhưng ngốc "

Từ đó trở đi lúc nào nó cũng đi mua hết cái này cái nọ cho tụi bạn nhưng chẳng bao giờ nó cảm thấy mệt mỏi vì điều đó cả,lúc nào cũng nở nụ cười thật tươi trên môi,một nụ cười hồn nhiên trong sáng.Hôm đó nó đi học từ rất sớm,vừa vào đến lớp

nó đã bị 1 đứa bạn sai đi mua bánh mì hộ ,cậu đứng ngoài cửa nhìn thấy cảnh đó,lúc nó đi ra vẫn nở nụ cười tươi với cậu

-Chào buổi sáng,chúc cậu một buổi sáng tốt lành nha -Nói rồi nó định bước đi thì cậu kéo tay lại

-Cậu định làm một con người như thế này mãi sao?

Nó bị bất ngờ bởi cái kéo của cậu,nhưng càng bất ngờ hơn bởi câu hỏi của cậu nhưng nó chỉ cười

-Không sao đâu,tớ thấy như này vui mà,đi mua đồ hộ có tý thôi mà,thôi tớ đi đây không Phương lại đợi -Nói xong nó tung tăng chân sáo bước đi ra ngoài cổng trường mua đồ cho Phương

-Đúng là ngốc hết chỗ nói mà

Càng lớn nó càng hiểu việc mình làm là quá ngu ngốc nhưng nó vẫn chịu đựng đến năm nó học lớp 5 có lẽ là thời gian nó cảm thấy thoải mái hơn một chút,nó đã bắt đầu chống lại bọn bạn kia rồi,bây giờ nó tỏ ra uy quyền hơn không còn để chúng nó sai vặt nữa,từng lời nó nói ra cũng có tác dụng hơn nhiều rồi

Nhưng càng tỏ ra mình mạnh mẽ bao nhiêu,làm thân thực sự với bọn kia bao nhiêu thì càng làm cho bọn nó chán ghét bấy nhiêu cứ thế nó lại quay về cuộc sống cô đơn trước đây của mình,nhiều khi cậu nghĩ ông trời có phải quá bất công với nó hay không?

Buổi chiều mùa hè năm ấy,trời nắng chang chang,nó vừa bước vào lớp đã bị mọi người nhìn với ánh mắt khó hiểu,nó cũng không hiểu tại sao mọi người nhìn nó như vậy,nó cứ thế tiến vào lớp,vừa vào đến nơi những con sâu róm đang bò ở chỗ nó,nó sợ hãi nhưng không hét lên,lặng lẽ bước ra ngoài và sang nhờ cô giáo khác gọi cho cô giáo chủ nhiệm của nó .Trong lúc chờ đợi cô nó lặng lẽ đi ra phía sau trường ngồi khóc,cậu thấy vậy cũng đi theo.Cậu nghĩ lại cách đây khoảng 1 tiếng

-Ê tụi bay chán quá chả có gì chơi -Tiếng thằng Tuấn

-Hay là bắt sâu róm trêu tụi con gái đi chắc tụi nó sợ chết khiếp đó -Cậu ngồi đó tự nhiên nảy ra ý nghĩ điên rồ đó

-Được ấy,trò này vui -Cả hội đó tán thành rồi rủ nhau tản ra đi bắt sâu róm ,cuối cùng cũng đã bắt được đầy đủ m.n mang về lớp và bắt đầu công việc của mình,đột nhiên cậu kêu đau bụng

-Ê chúng mày tao đau bụng quá,chúng mày tự xử tiếp nha,tao đi gặp anh Cường chút -Nói rồi cậu biến mất luôn và khi trở lại mọi việc đã thành ra như này

Cậu tiến dần đến chỗ nó đưa cho nó một chiếc khăn rồi nhẹ nhàng nói

-Xin lỗi cậu,đó là lỗi của tớ nếu không vì tớ nghĩ ra cái trò đó thì cậu đã không thành ra như thế này rồi

-Không phải lỗi của cậu đâu,vì tớ biết thế nào cũng có ngày như thế này mà,cảm ơn cậu đã quan tâm tớ,tớ về lớp trước đây

Nó bước đi,cậu nhìn theo bóng dáng nó thấy có lỗi vô cùng và cậu tự hứa với mình từ nay sẽ bảo vệ nó không để ai bắt nạt nó nữa

Từ sau hôm đó cậu luôn tìm cách làm thân với nó mặc cho nó có tránh mặt

-Cậu cứ tiến lại gần tớ làm gì,tớ không thích điều đó -Nó bực mình khi cậu luôn gần lại mình

-Tớ muốn xin lỗi cậu về chuyện hôm trước

-Nếu là chuyện ấy tớ không hẹp hòi đến mức để bụng đâu -Nó nói xong tiếp tục làm bài

-Tớ muốn bảo vệ cậu để chuộc lỗi có được không?-Câu nói của cậu làm nó hơi bất ngờ nhưng nó lấy lại vẻ mặt lạnh lùng nói

-Tớ cảm ơn cậu nhưng tớ không cần ai bảo vệ cả

Cậu cũng không từ bỏ dù cho nó có đuổi hay cáu giận gì với cậu thì cậu vẫn không đi

-Cậu cứ đi theo tớ làm gì?Tớ không muốn bị dị nghị đâu

-Kệ họ đi,tớ muốn làm bạn thân của cậu -Nhìn cái vẻ mặt của cậu nó không nhịn được cười,trên tay nó đang cầm 1 đống sách nó đưa sang cho cậu rồi tiến nhanh về lớp,còn cậu thì phải vật lộn với đống sách nhưng cậu vui vì cuối cùng nó cũng chấp nhận cậu là bạn của nó.Từ đó đi đâu chúng nó cũng có nhau,5 năm học chung với nhau đến năm cuối cùng mới có thể nhận nhau làm bạn thân.Nó từ đó cũng không muốn tiếp xúc nhiều nữa nhưng khi lên cấp 2 tụi kia quay sang chơi với nó,nó hơi ngạc nhiên nhưng cuối cùng nó cũng đồng.Ngày nó rời khỏi trường,nó giấu cậu không cho cậu biết,cứ thế lặng lẽ đi khiến cậu chạy đôn,chạy đáo tìm nó ,lúc nó nhắn tin cậu cũng bất ngờ nhưng cố giả vờ không biết,từ đó có chuyện gì 2 đứa cũng nói với nhau.Cậu tưởng đâu cuộc sống của nó sẽ thay đổi tốt đẹp hơn khi nó chuyển khỏi trường,ai ngờ toàn thấy đau khổ,cậu muốn lôi nó về trường này ít ra cũng có cậu bên cạnh quan tâm nó như một người bạn thân

Đang nằm nghĩ về nó đột nhiên cậu có tiếng chuông điện thoại cắt ngang dòng suy nghĩ

Bạn đang đọc truyện *Tôi Sẽ Khiến Anh Phải Tỏ Tình Với Tôi* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 40: Băng vui lạ thường

-Mẹ gọi con có chuyện gì vậy ạ?-Cậu nhìn trên màn hình điện thoại là tên người mẹ yêu quý của cậu -Mẹ muốn nói với con là ôn luyện cho tốt để thi được vào trường chuẩn sắp tới,sắp thi rồi đấy -Mẹ cậu nhẹ nhàng nói

-Vâng con biết rồi mà

Cậu nói thêm một lúc nữa với mẹ rồi mệt mỏi nằm ra giường

Ngày hôm sau nó đến trường tâm trạng không hề ổn tý nào,nó đang đi ở trong sân trường xung quanh các lớp dưới nghỉ hết chỉ có khối 9 đi học đang đi đột nhiên Đạt từ đâu chạy ra

-Ê mày,người yêu tao kêu là sẽ thi vào trường chuẩn đó mày có thi không? Tao cũng đang định thi này -Câu nói của Đạt làm nó chợt nhớ đến Nam liệu cậu ấy có định thi vào trường đó không?

-Để tao suy nghĩ đã,mà ai nói cái Trang nó là người yêu mày chứ nhận vơ

-Ơ con này mày hay nhỉ Trang chấp nhận lời tỏ tình của tao rồi dĩ nhiên tao là người yêu cô ấy rồi

-Nó chỉ cho mày cơ hội thôi nha chứ đã nhận mày là người yêu đâu -Nó đâu có chịu thua chứ, cãi cho Đạt không nói lại được

-Mày được lắm cứ đợi mà xem -Cậu tức giận định bỏ đi thì nó nói

-À còn 1 chuyện nữa chắc mày không biết haha -Nó nói xong bỏ đi để lại cho cậu một dấu chấm hỏi to đùng

-Chuyện gì nói đi tao xem nào -Cậu đi theo nó năn nỉ nó mãi mà nó không nói

-Không -Nó vừa đi vừa quay đầu lại với nói chuyện với cậu,đột nhiên nó kêu lên-Á -Làm cậu giật mình

-Làm sao đấy

-Không biết hình như bị trẹo chân rồi

-Đi với chả đứng -Cậu nói rồi cúi người xuống kêu nó trèo lên -Lên đi tao đưa mày về lớp

-Mày điên à,đây đang là trường học đấy

-Lo gì hôm nay có mỗi khối 9 học thôi các lớp khác nghỉ hết rồi nên hết rồi không lo đánh ghen nữa đâu

-Mày còn dám nhắc chuyện đó nữa à

-Thôi lên đi

Đôi co một hồi cuối cùng nó cũng chịu để cho cậu cõng.Vừa đến cửa lớp,bọn trong lớp đã ồ lên,Huyền Trang và Duy Anh đi ra

-Chết chết 2 đứa này có gian tình,thế này thì không có được?-Trang lên tiếng làm nó đỏ bừng mặt lên

Nó đang định lên tiếng thanh minh thì nhìn thấy hắn,nó liền bảo Đạt bỏ mình xuống mất đà ngã xuống đất,nó tưởng hít đất rồi ai ngờ có ai đó kéo nó,nó ngẩng lên là Đạt

-Xuống thì từ từ thôi,mày làm cái gì mà như gặp ma vậy

Hắn đứng từ nãy đến giờ quan sát hành động của nó và Đạt rồi lặng lẽ bước vào lớp.Còn nó nhìn theo bóng dáng hắn bước vào mà thở dài

-Duy Anh với TRang đưa con này vào lớp hộ tớ chân nó bị trẹo rồi,còn chuyện không như 2 người nghĩ đâu nha,đừng có nói linh tinh

Nó được Trang với Duy Anh dìu vào trong lớp ngồi lấy tay xoa xoa chân cho đỡ nhức,đột nhiên Duy Anh tiến lại nâng chân nó lên

-Làm cái gì đó?-Nó ngạc nhiên vì hành động này của Duy Anh

-Ngồi yên cấm động đậy

Nó ngoan ngoãn nghe lời ngồi yên không nhúc nhích gì đột nhiên cậu bẻ cổ chân nó,nó chỉ biết kêu lên Á một cái

-Xong rồi đi thử xem

Nó đứng dậy đi,đúng là không còn đau nữa

Ngồi học 4 tiết cuối cùng cũng được về,vừa ra đến cửa lớp nó nhận được điện thoại từ Hạnh

-Ủa gọi tao có chuyện gì thế?-Nó ngạc nhiên hỏi

-Tao muốn rủ mày chiều nay rảnh không xuống nhà tao chơi lâu lắm tao với mày chưa gặp mặt rồi

-Ok chiều tao xuống

Nó vừa bước chân ra cổng trường thì bị ai đó bịt mắt

-Đố biết là ai?-Giọng một đứa con trai ấm áp

Nó chỉ cười vì nó biết đó là ai rồi

-Thôi nào em chị còn không biết thì chị còn biết ai nữa

-Lại bị chị phát hiện rồi -Cậu buồn bã tiến về chỗ Hoa gần đó -Chị chiều nay đi chơi với tụi em đi

-Chiều nay chị có cuộc hẹn rồi nên không đi được,hay gọi điện bảo Băng ấy,mà 2 đứa làm gì ở đây?-Nó thấy lạ cả trường có khối nó đi học mà sao bọn này cũng đi

-Tụi em bị gọi đến làm việc cho đoàn

-Khổ thân,thôi chị về trước nha,2 đứa muốn rủ thêm thì rủ cái Băng ấy nó ở nhà nhàn rỗi lắm

Nói xong nó đi trước,vừa về đến nhà nó đã thấy cơm nước được chuẩn bị hết rồi

-Ủa nay mày uống lộn thuốc sao mày chuẩn bị nhiều vậy

-Không có gì đâu -Băng cười rồi đi vào cứ cầm cái điện thoại suốt thôi

-Khai mau có chuyện gì vui thế,nhanh lên

-Không có gì đâu mày ăn cơm nhanh lên tao còn rửa bát

-Hả nay còn rửa bát cho tao nữa cơ á,thôi kiểu này là không ổn tý nào rồi,khai đi ai ai đã nhắn tin cho mày khiến mày vui vậy

-Có ai đâu thôi đừng tò mò nữa,ăn cơm nào -Băng cất điện thoại xuống bàn rồi ăn cơm cùng nó

Đột nhiên có tiếng chuông điện thoại kêu lên làm cả 2 đứa giật mình,quay sang nhìn chiếc điện thoại tên bàn không ai bảo ai cả 2 tiến tới với lấy điện thoại,nó sắp với được thì đột nhiên

---
-=

Thông báo

Sắp tới mình bận thi học kì nên không thể cách 2 ngày viết cho mọi người 1 chap được nên là một tuần mình sẽ chỉ viết 1 chap vào chủ nhật thôi,2 tuần tới mình rất bận mong mọi người thông cảm nha,dù sao cũng cảm ơn mọi người trong thời gian qua đã ủng hộ truyện của mình,mong rằng mọi người sẽ tiếp tục ủng hộ truyện mình nhiều hơn nữa

Thân!

Hiền Cherry Trần

Bạn đang đọc truyện *Tôi Sẽ Khiến Anh Phải Tỏ Tình Với Tôi* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 41: Xin lỗi nhưng tớ đã nói với mọi người tớ là người yêu cậu ấy rồi

-Kia nghe máy đi xem ai gọi bày đặt muốn lấy máy người ta cơ -Em nó lấy mấy rồi đi ra ngoài,nó bực mình rút điện thoại của nó ra xem tên khốn khiếp nào phá hỏng chuyện tốt của nó,nhìn vào màn hình nó chỉ muốn xé xác cái đứa gọi -Con kia gọi tao cái gì,mày có biết vừa phá hỏng chuyện của tao hay không hả? -Nó hét lên khiến người bên kia giật mình phải để điện thoại cách xa mấy mét vẫn có thể nghe thấy âm thanh phát ra từ trong cái điện thoại

-Mày nói bé thôi có được không hả? Tao sắp điếc rồi đây -Trang bên kia bực mình vì lúc nào nó cũng hét ầm ĩ hết cả lên

-Rồi nói đi gọi tao có chuyện gì thế?

-Thì định hỏi mày có định học trường chuyên không thôi,sắp đăng kí hồ sơ rồi đó

-Ừ để tao suy nghĩ đã có gì tao nói sau nha

Nó vừa tắt máy thì Băng tươi cười đi vào

-Nói đi,tao thấy mày lạ lắm nha -Nó thấy thái độ của em nó thay đổi từ nãy đến giờ thật khó hiểu mà

-Có gì lạ đâu,ăn cơm đi,chiều mày đi đâu không? -Em nó muốn đánh trống lảng nên hỏi

-Không cần hỏi nói nhanh,đừng có hòng đánh trống lảng không tao giết mày đấy -Sống với nhau từ bé nên nó quá hiểu em nó rồi mà

-Có gì đâu chỉ là -Đang nói đột nhiên điện thoại em nó rung lên

-Đó sao nay lắm đứa gọi thế,mày lại còn cười nữa,ai đưa tao xem nào -Tính tò mò của nó nổi lên

-Ơ hay mày là mẹ tao chắc,cái gì cũng đòi xem

-Vậy là ai gọi tao xem đứa nào thôi,lại còn để rung nữa

Em nó quyết không cho nó xem,vừa nhìn vaò điện thoại em nó đã đưa luôn cái điện thoại ra trước mặt nó rồi

-Đây nhìn đi xem đứa nào gọi,đấy mày nghe đi

Nó nhìn vào điện thoại cũng đoán được người gọi định nói gì rồi

-Mày nghe đi nó có điều muốn nói đấy

-Kệ nó chắc lại nhờ việc gì rồi

-Thôi nghe đi,tao ăn xong ngủ chiều tao còn xuống nhà bạn có chút việc,mày nghe đi tốt cho mày đó -Nó bắt đầu ăn cơm còn em nó nhấc máy lên nghe

-Gì đây?tao thấy mày gọi là thấy bất an rồi đó

-Cái gì mà bất an chứ má,chỉ muốn rủ mày chiều nay đi chơi thôi

-Thôi chiều nay tao bận rồi không đi được,muốn tao xin mẹ mày chứ gì,được rồi tý tao gọi cho,đi với tụi mày tao tủi thân lắm

-Ừ tùy mày

Nó vào ngủ một giấc dậy đã 2 giờ rồi,nhanh chóng mặc quần áo vào,nó lấy xe và đi luôn

-Nè con kia đi đâu mà vội thế? -Em nó từ trong nhà đi ra thấy nó vội vàng nên hỏi

-À tao bị muộn rồi,có gì tối về nói sau nha

Nói xong nó đi luôn để Trang lại bằng một tiếng thở dài " Có lẽ tao lại sai rồi,tao biết nhưng tao không ngăn được tình cảm của mình "

Nó đi xe một lúc cuối cùng cũng đến nhà Hạnh

-Hây lâu lắm rồi mới gặp đó,sắp được 1 năm rồi còn gì -Nó vừa dựng xe đã thấy Hạnh ra cửa đón rồi

-Ừ sắp 1 năm rồi nhanh thật đấy,thôi vào nhà đi rồi chúng ta cùng nói chuyện chứ không lẽ cứ đứng ngoài này sao?

Nó bối rối dắt xe đi vào,chúng nó bước vào nhà và mở ti vi lên xem đúng đoạn một người con gái bị mọi người trêu với một đứa con trai mình yêu nhưng không dám nhận và nói về người con trai đó các kiểu nó chợt nhớ đến cảnh hôm đó và nó đang chăm chú xem chàng trai kia sẽ phản ứng như thế nào có như hắn hay không?

-Nhìn gì mà chăm chú thế?-Nó giật mình bởi câu nói của Hạnh

-À không chỉ muốn xem chàng trai kia sẽ phản ứng như thế nào thôi?

-Tớ nghĩ là chàng trai đó sẽ tức giận và bỏ đi -Hạnh thản nhiên nói

-Có lẽ vậy hình như người con trai nào cũng thế nhỉ?

-Không hẳn đâu,nhiều người sẽ khác mà,thôi xem anh chàng này sẽ phản ứng sao nào? -Nó và Hạnh chăm chú nhìn vào màn hình ti vi

Cuối cùng chàng trai đó cũng bỏ đi,đúng là chàng trai nào rồi cũng vậy mà

-Đó tớ đoán đúng không? -Hạnh quay sang hỏi nó

-Ừ hihi

Đột nhiên chàng trai đó quay lại kéo người con gái đó đi trong sự vui mừng của tất cả mọi người

-Nếu ngày ấy cậu ấy cũng làm như vầy nhỉ -Nó thản nhiên nói làm Hạnh giật mình

-Cái gì,cậu ấy là ai khai mau đi

-Đâu có ai tớ nói nhầm thôi

-Khai nhanh không ta giết ngươi giờ -Hạnh vừa nói vừa lao đến chỗ nó

Nó hết cách với con bạn này luôn đành kể cho Hạnh nghe toàn bộ câu chuyện nhưng nó không nói tình cảm của mình giành cho hắn

-Vậy há? -Giọng Hạnh có vẻ buồn khi nghe nó kể

-Ừ chỉ có vậy thôi nhưng tớ không biết tình cảm của mình như nào nữa

-Xin lỗi nhưng tớ đã nói với mọi người tớ là người yêu cậu ấy rồi

-Sao cậu lại làm vậy?-Nó ngạc nhiên sao Hạnh lại có thể đủ dũng khí nói với mọi người như vậy dù nó biết đó chỉ là một phía từ Hạnh nhưng Hạnh dám nói còn nó thì không

--Xin lỗi tớ bị mọi người trêu với một đứa tớ không thích nên tớ đã nói thế

Nó cười làm Hạnh đã bối rối càng bối rối thêm

-Sao cậu cười vậy? Không phải cậu cũng thích cậu ấy sao?

-Ừ nhưng tớ không đủ dũng khí để thừa nhận tình cảm đó còn cậu thì lại khác,mà thôi bỏ đi chúng ta nói chuyện khác vậy

Chúng nó kể cho nhau nghe rất nhiều chuyện,nghịch linh tinh cuối cùng nó cũng đã đến giờ về rồi

-Chào cậu nha,chúng ta sẽ gặp lại,mà thôi đừng xưng cậu tớ nữa cứ mày tao như trước đi nghe hay hơn

-Ok vậy cậu về cẩn thận nha,tớ vào nấu cơm đây

-Đã nói đừng gọi cậu tớ nữa mà xưng mày tao cho thân thiện,thôi vào đi tớ đi về đây

Nó nói xong lên xe đi luôn,nó vừa đi vừa hát,ngân nga toàn bài của Chi Dân,vừa đi vừa ngắm hoàng hôn không để ý đường phía trước,đột nhiên có ai đó tông vào nó

-Á đi đứng kiểu vậy à?-Nó bực mình đứng lên nói

Người đó từ từ ngẩng đầu lên,nó ngạc nhiên về người trước mặt mình

Bạn đang đọc truyện *Tôi Sẽ Khiến Anh Phải Tỏ Tình Với Tôi* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 42: Tai nạn bất ngờ

-Lại là cậu à,Hà Trung Tùng -Nó ngước mắt lên-Cái gì mà lại chứ,tớ với cậu chưa va nhau lần nào mà,lần này là cậu sai đó đi không để ý gì hết -Cậu cãi lý với nó

-Hừ,có cậu đi không nhìn ấy,mà thôi không cãi nhau với cậu nữa tôi phải về đây -Nó đang định đứng lên đi đến chỗ xe thì phát hiện ra chân bị thương rồi nên không đi được,đang không biết làm thế nào đột nhiên Tùng lên tiếng

-Chân cậu bị thương rồi,để tớ đưa cậu về

-Không cần -Nó tức giận gắt lên

-Cậu đúng thật là ương bướng mà

-Tôi ương bướng thì liên quan gì tới cậu việc của tôi kệ tôi không phiền đến soái ca như cậu không mai tôi lại nổi nhất trên diễn đàn trường thì chết

-Tớ không biết là lỗi của tớ hay của cậu nhưng chân cậu như này thì sao đi về được

Nó rút điện thoại ra gọi cho ai đó

-Alo! Hạnh à,tao bị ngã xe ở đoạn XX gần nhà mày,ra đón tao chút được không?

Hạnh đang chuẩn bị đi nấu cơm đột nhiên nghe thấy tiếng chuông điện thoại ai ngờ là nó,cô nghe nói nó bị thương liền đi chạy bộ ra đó luôn,vừa mới tới nơi cô hớt hải xem đủ các kiểu

-Có đau lắm không?

-À tao không đau lắm nhưng hình như bị chệch chân rồi hay sao ấy -Nó thấy vẻ hớt hải lo lắng của Hạnh mà nó không nhịn được cười

-Còn cười nữa,đi đứng kiểu gì mà để bị thương như này há?-Hạnh bực mình nói

Nó quay sang người đang đứng gần đó

-Ủa sao cậu lại ở đây,không lẽ -Hạnh chưa nói hết câu nó đã chen vào

-Chính hắn đã làm tao ra nông nỗi này đó,nãy hắn còn định bỏ tao lại một mình cơ -Nó giả bộ đáng thương như sắp khóc

-Này cậu vô lý nó vừa thôi nhá,nãy tôi nói đưa cậu về thì cậu không đồng ý giờ lại nói tôi là loại người như thế à

-Đó mày thấy chưa Hạnh soái ca của trường mày đó,đã làm ngã người ta lại còn nói như thế

-Thôi đi về nhà tao đã -Hạnh biết nó giả vờ nên cũng không nói gì Tùng

Nó đứng lên,Tùng định ra đỡ nhưng bị nó hất tay ra

-Không dám phiền đến soái ca

Nó được Hạnh dìu về nhà bôi thuốc các kiểu,nó ghét nhất là ngửi mất cái mùi thuốc khó chịu kinh khủng

-Thôi được rồi mày đừng bôi nữa tao ghét nhất mấy cái mùi lắm đó

-Tùng vào trong này đi,cậu không cần phải sợ nó đâu,cậu làm vậy mất mặt trường mình lắm -Tùng đang đứng ở ngoài Hạnh thấy có vẻ cậu hơi bối rối nên lên tiếng nói

-À thôi tớ về luôn đây phiền cậu nha -Nói rồi Tùng lấy xe đi về

Nó đang ngồi khó chịu với cái mùi thuốc Hạnh bôi cho nó thì đột nhiên chuông điện thoại nó rung lên,nó nghe nhạc chuông điện thoại biết ngay là bà la sát ở nhà gọi

-Hôm nay tao sẽ về muộn,chân tao bị thương rồi,tý bạn tao mới đưa tao về được

-Sao bị thương có nặng lắm không? Giờ sao rồi -Em nó hốt hoảng hỏi '

-À không sao bị nhẹ thôi,tý về tao kể cho

-Ừ tý về nhớ cẩn thận đấy

Em nó vừa tắt máy thì thấy trên màn hình điện thoại có cuộc gọi khác,nhìn thấy tên Băng nghe luôn

-Dạ em nghe ạ -Giọng nhẹ nhàng hết mức có thể

-Em đang làm gì vậy?-Giọng bên kia ấm áp nói

-À,em định đi nấu cơm thôi

-Nhiên nó đi đâu mà không nấu,hôm nay nó kêu với anh nó được nghỉ mà

-À nó đi chơi rồi,giờ đang bị tai nạn phải ở nhà bạn kia kìa anh

-Hả bị tai nạn,có sao không? Cái con này lúc nào cũng đi ẩu nên mới thế ấy mà -Nam lo lắng hỏi

Thấy Nam lo lắng cho nó như vậy Băng buồn,đúng là Nam thích nó thật rồi

-Nè em sao thế?-Không thấy Băng trả lời,Nam lên tiếng gọi

-À,không nãy có con mèo chạy qua nên em đuổi nó đi thôi ạ

-Ừ thôi em đi nấu cơm đi nha,anh ra ngoài có chút việc chút

Băng tắt máy và đi nấu cơm

---- TẠI NHÀ HẮN

-Ê mày có định thi trường chuyên trên thành phố không?-Đạt đang nằm trên giường bật dậy hỏi hắn

-Tao định không thi

-Hả sao mày không thi chứ,không phải anh Tân cũng thi như,với trình độ của mày tao nghĩ mày đỗ chắc rồi

-Ừ nhưng tao không muốn có một số lý do nên tao không muốn đi

-Thằng này điên rồi,nếu mày không thi thì tao cũng không thi,đi đâu cũng phải có nhau mà

-Ừ,nay nói những lời tình cảm thế

-Có gì đâu,mà hình như anh Tân sắp đi du học phải không?

-Ừ anh ấy cuối tháng này đi,tháng 5 nhập học bên đó rồi,cuối tuần anh ấy về nè,anh ý đi buồn chết đi được

-Thôi anh ý đi rồi cũng về mà

-Ơ hay cái thằng này nay mày nói toàn câu xàm thế -Hắn nghe những câu Đạt nói mà thấy ớn luôn

-Thôi muộn rồi tao đi về đây

Đạt đi về,hắn nằm trên đường nghĩ " Không biết sự lựa chọn của mình đúng hay không nữa,chắc nó cũng không thi đâu nếu thi thì lớp đó đã đồn ầm lên rồi "

----Nó được Hạnh đưa về nhà,vừa nằm lên giường đã nhận được điện thoại từ Nam

-Ê con kia mày có bị sao không? Nghe nói mày bị tai nạn à

-Hả sao mày biết hay vậy,tao nhớ có nói với ai đâu? -Nó ngạc nhiên khi nghe Nam hỏi câu đó

-Ừ thì

-Thì sao khai nhanh không tao giết mày giờ

-Tao với mày là bạn thân của nhau nên tao hiểu mày quá mà

-Hừ,mày cứ đợi đấy tao mà biết mày cài ai theo dõi tao đừng trách

Băng bê nước lên cho nó nghe thấy cuộc nói chuyện của 2 đứa nó,Nam với nó lúc nào cũng cãi nhau vui vẻ được còn với cô thì chỉ mấy câu rồi không nói nữa,cô buồn bã bưng cốc nước đó ra ngoài đột nhiên nghe thấy Nam nói qua điện thoại

-Mày nghi ngờ gì chứ,tao quan tâm mày nên tao mới làm thế thôi

-Khỏi đi,tao thừa biết mày có mục đích gì rồi,bày đặt

Băng nghe thấy câu của Nam " Hóa ra anh gọi điện nhắn tin,gọi điện cho em,đều vì nó sao ",cô chạy vào phòng và khóc

Nó và Nam vẫn tiếp tục nói chuyện

-À sắp thi chuyên rồi đấy,mày có định đi không?

-Tao chưa biết nữa,để tao suy nghĩ có gì tao nói cho mày sau nha

Nó tắt máy nằm suy nghĩ xem có nên đi thi hay không? Nó nghĩ lại thời gian và rồi nó cũng quyết định sẽ đi thi còn học hay không nó cũng chưa biết nữa

Bạn đang đọc truyện *Tôi Sẽ Khiến Anh Phải Tỏ Tình Với Tôi* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 43

Sáng hôm sau nó một mình tìm thầy chủ nhiệm đứng trước cửa phòng có dòng chữ "Phó hiệu trưởng",tay nó run không biết có nên gõ cửa hay không ,cánh tay cứ thu vào rồi lại đưa ra,lấy hết can đảm nó đưa tay gõ cửa thì đột nhiên cánh cửa mở ra,nó giật mình -Em tìm thầy có việc gì sao? -Giọng nói ấm áp của thầy làm nó bối rối

-Dạ

-Thôi vào trong đi rồi chúng ta nói chuyện

Nó bước theo thầy vào bên trong,thầy tiến lại bàn rót cho nó cốc nước

-Em uống nước đi rồi có chuyện gì nói thầy nghe

Thầy lúc nào cũng thế luôn quan đến học sinh mặc dù thầy được mọi người bảo là ác nhưng với nó thì nó cảm thấy yêu quý thầy lắm dù có một số chuyện nó không thích ở thầy ví dụ như chuyện ngồi cạnh hắn.Nó đang đơ mặt ra không biết nói sao thì thầy lên tiếng

-Em có chuyện gì sao? Nói thầy nghe dạo này thầy thấy tâm trạng em dạo gần đây không tốt lắm

-À không có gì đâu thầy,em chỉ muốn xin thầy cho em đi thi ở trường chuyên thôi ạ

-À tưởng chuyện gì quan trọng,chuyện này em cứ chuẩn bị tinh thần đi thi đi,còn mọi hồ sơ cứ để thầy lo cho

-Dạ vâng em chào thầy em về lớp đây

-Ừ cố gắng lên thầy tin em làm được

-À mà thầy ơi trường mình có ai đi thi nữa không ạ? -Nó chẳng biết tại so lại hỏi như vậy,nó đang mong chờ điều gì sao

-Không có ai em à,có mình em đang kí thôi

Câu nói của thầy làm nó tuyệt vọng lắm,nó đã hi vọng hắn cũng sẽ đi thi nhưng tại sao Đạt cũng không đi thi nhỉ,không phải trước cậu hỏi nó sao

-Ủa vậy Đạt không lên gặp thầy sao? -Nó thấy lạ nên hỏi

-Không em à,thầy đã hi vọng Đạt với Phong lên mà không thấy đứa nào hết

-Dạ thôi em về lớp

Nó bước ra khỏi phòng thì nhìn thấy hắn và Đạt đang tiến lại gần lớp,nó không nói gì định đi thì Đạt lên tiếng làm nó quay lại

-Nay làm gì sai à mà được thầy gọi lên uống nước thế

-Tao con người ngoan ngoãn nha không như ai kia suốt ngày gây chuyện

-Ai gây chuyện tao đập cho trận giờ,tao hơi bị ngoan đó mày

-Ừ ngoan kinh,mà từ nay chuyện của tao mày không cần để ý tới đâu nha

-Ơ hay nhỉ người ta quan tâm nên hỏi thôi,làm gì mà mày nóng vậy

-Hơ tao thích,mà mày khỏi quan tâm tao đi,tao không cần đâu,quan tâm đứa mày theo đuổi ấy,không khéo sắp không còn cơ hội tiến xa hơn đâu haha

Nó cười xong rồi bước đi,Đạt nghe thấy thế đuổi theo nó

-Cái gì,có phải mày biết chuyện gì nói tao nghe đi năn nỉ đó,Nhiên xinh gái

-Không

Nó bực mình bỏ đi,Đạt cứ thế đuổi theo nó,hắn đứng từ xa nhìn thấy nó như vậy chả hiểu sao hắn tự nhiên thấy buồn,chưa bao giờ nó vui với hắn như vậy dù chỉ một lần,lúc nãy hắn gặp nó bước ra từ phòng thầy hắn đã nghĩ "Nó lên phòng thầy làm gì có khi nào nó định thi thật không? Liệu nó có đỗ và học ở đó không?" Dù hắn biết nó sẽ đỗ nhưng trong lòng hắn lại mong rằng nó sẽ không đỗ,hắn đứng đó một lúc rồi đang định đi về lớp thì thầy đi ra

-Ủa Phong đó hả? Thầy có chuyện muốn tìm em

Hắn hơi bất ngờ thầy tìm hắn làm gì cơ chứ

-Dạ thầy tìm em có chuyện gì thế ạ? -Hắn lễ phép nói chuyện với thầy

-Thầy muốn hỏi em có định thi trường chuyên hay không?

Câu nói của thầy làm hắn hơi bất ngờ

-Dạ,em không định thi ạ?

-Sao em lại không thi,thầy nghĩ em đủ năng lực và trình độ để thi mà

-Em cũng không biết nữa,em chỉ muốn học ở trường thường thôi chứ trường chuyên em nghĩ mình không theo được

-Nhưng trường mình có....

Thầy đang nói thì đột nhiên có tiếng trống cất lên

-Thôi em về lớp trước đây ạ

-Ừ thầy mong

-Vâng ạ

Hắn không biết sao hắn cảm thấy vui khi thầy nói không có ai thi,vậy là nó với hắn vẫn có thể học chung rồi,ý nghĩ đó vừa xuất hiện thì hắn lại nghĩ đến những lần nó nói chuyện với Nam,có lẽ nó với Nam mới là một cặp

Giờ ra chơi nó đi dạo quanh trường nhìn những cánh hoa xà cừ rơi,đột nhiên nó nhìn về phía cửa lớp hắn,hắn lúc nào cũng vậy sở thích rất kì lạ giờ ra chơi nào cũng ra hành lang đứng.Từ phía xa hắn đã nhìn thấy nó đang đi dạo nét hồn nhiên của nó đùa giỡn với những cánh hoa sao mà đáng yêu thế,hắn đang nhìn chăm chú thì có ai đó đập vai hắn

-Ê mày định không thi chuyên thật à? -Tiếng Đạt từ phía sau làm hắn giật mình

-Ừ nãy thầy báo nhưng tao nói với thầy là không đi rồi

-Vậy trường mình có mỗi cái Nhiên đi thi thôi

Câu nói của Đạt như một tin sét đánh vào tai hắn

-Ủa nó có thi à,mày nghe đâu đó -Thái độ của hắn làm Đạt hơi ngạc nhiên

-Sao mày phải ngạc nhiên vậy,cái Nhiên nó thi thôi mà,tao nghĩ nó sẽ đỗ,không lẽ mày thích nó sao

-Mày điên à,cái gì mà thích chứ,tao không nói với mày nữa tao vào lớp đây

-Thằng này đúng thật là

Nó ngẩng đầu lên thì thấy hắn bực mình đi vào,chắc tại tên Đạt chọc giận rồi

-Đợi đó chị sẽ cho mày biết tay,dám làm hắn giận

Ý nghĩ đó vừa này ra,nó đứng lên gọi Đạt

-Hoàng Công Đạt ra đây tao bảo

Nó đứng dưới sân hét lên mọi người quay lại nhìn nó như sinh vật là

-Gì? lại Trang có người yêu các kiểu chứ gì tao không tin đâu

-Ra đây tao bảo -Nó nói như ra lệnh

-Tao không ra đấy mày làm gì được tao

-Vậy được rồi,tao sẽ phá mày với con Minh Trang cứ đợi đấy,một cuộc điện thoại thôi coi như mày xong

Đạt bực mình tiến về phía nó

-Nói đi

Nó giơ tay lên đấm cho Đạt một phát làm cậu đau điếng

-Sao đánh tao

-Tao thích

-Cái con này tao đập cho giờ

-Ai kêu mày không đi thi làm tao bơ vơ một mình

-Lẽ ra mày không bơ vơ đâu nhưng tại thằng Phong nó không đi thi ấy,nãy tao vừa nói cho hắn nghe xong mà vãn không tỉnh

-Hắn không đi à -Giọng nói của nó có chút buồn

-Ừ đúng thật là thằng hâm

Nó nói chuyện với Đạt một lúc rồi đi về lớp,nó vừa đi vừa nghĩ " Nếu hắn nói một câu thôi nó sẽ không thi nữa và ở lại " nhưng tất cả chỉ là suy nghĩ của nó mà thôi còn có lẽ hắn chẳng bao giờ làm điều đó,vừa vào đến cửa lớp thì chuông điện thoại nó rung lên

Bạn đang đọc truyện *Tôi Sẽ Khiến Anh Phải Tỏ Tình Với Tôi* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 44: Rời khỏi

Nó nhìn vào màn hình điện thoại là Nam,nó biết là cậu gọi điện làm gì mà nên nó tắt máy và cứ thế đi vào lớp Nam thấy là đây là lần đầu tiên nó không nghe điện thoại của cậu,tưởng nó có chuyện gì nên cứ gọi liên tục,nó bực mình quá tắt máy luôn,cuối cùng không còn cách nào khác cậu đành gọi điện cho em nó.Em nó đang ở nhà đột nhiên nghe thấy tiếng chuông liền cầm máy lên nhìn thấy tên Nam cô liền nghe máy luôn

-Ủa sao nay anh lại em giờ này vậy? -Băng ngạc nhiên hỏi

-À anh hỏi xem Nhiên có ở cạnh em không sao anh gọi nó không nghe máy thậm chí còn tắt máy

Cô đang vui vì anh gọi nhưng không ngờ lại hỏi về nó,cô có chút buồn.Thấy em nó không trả lời Nam nói tiếp

-Em đừng hiểu lầm,anh chỉ hỏi xem nó có học trường chuyên không thôi chứ thực sự anh với nó không có chuyện gì đâu

Không biết tại sao cô nghe những lời này của anh cảm thấy vui,cô có là gì của anh đâu mà anh lại sợ cô hiểu lầm chứ

-À em không có nghĩ gì đâu lúc đó em có việc nên không để ý

-Ừ tý nữa nó về em nói nó gọi điện cho anh nha

-Dạ vâng

-Ừ cảm ơn em chúc em có một ngày vui vẻ

Nó chán quá nên xin phép về trước,vừa về đến nhà em nó đã đứng trước cửa ánh mắt như muốn giết người đến nơi rồi ấy

-Sao về sớm vậy,hôm nay điện thoại mày có vấn đề sao mà có người gọi cho mày không được,để người ta lo lắng

-Mày đang nói đến Nam à,tao biết hắn định hỏi tao cái gì rồi nên không cần nghe

-Mày thật là,anh ấy bảo tý mày về gọi cho anh ấy đó,gọi đi đừng để người ta lo lắng

Em nó nói xong đi vào trong nhà luôn,nó cũng cảm thấy mệt nên cũng đi vào phòng mình ngủ luôn.Nó ngủ chán chê mê mỏi cuối cùng cũng chịu tỉnh dậy,nó đi ra chỗ cặp lấy điện thoại vừa mới mở ra đã nhìn thấy mười mấy cuộc gọi nhỡ và cả chục tin nhắn,nó gọi lại cho Nam

-Sao mày gọi nhiều thế,tao không có bị sao đâu chỉ là không muốn nghe thôi ,tao cũng đoán được mày gọi tao có chuyện gì rồi,tao không phải người yêu mày nên không phải quản nha

-Được rồi,nói đi mày có học ở đây không? Tao không muốn học với con Trang đâu,không có mày chán lắm

-Tao biết nên tao đã quyết định sẽ học ở ngoài đó rồi vui rồi chứ

Nó nghĩ cậu mà đang ở trên giường chắc đang nhảy cẫng lên ấy chứ,sắp sập giường luôn rồi

-Mày nói thật hả? Không phải đùa chứ tao không mơ đúng không?

Nó biết ngay cậu sẽ thế mày

-Ừ nay tao lên phòng thầy chủ nhiệm xin rồi,thầy cũng đã nói đồng ý rồi

-Vậy còn hắn-Không biết tại sao Nam lại hỏi câu hỏi đó nữa,cậu đang mong chờ điều gì,muốn nó được hạnh phúc hay giữ nó là một người bạn thân của riêng mình

-Hắn nào? -Nó giả ngu như không biết

-Mày có cần tao nhắc tên nó ra không?Nguyễn Công

Cậu chưa nói hết câu nó đã xen vào

-Không,hắn sẽ không học đâu

Nó trả lời một cách nhanh chóng rồi tắt máy

-Ơ con kia.... Chỉ còn lại những tiếng tút,Nam không biết rằng đã động đến nỗi đau của nó

Hôm nay là ngày cuối cùng nó học ở trường này,nó có thể tiếp tục ở lại đây nếu làm bài thi không tốt và điều đó chỉ có thể xảy ra nếu nó không muốn thôi

Nó bước vào lớp,không khí hôm nay thật khác lạ ,không phải mọi người vẫn không coi nó ra gì sao kể từ cái lần đó,nó đã không định chào tạm biệt mọi người nhưng nghĩ lại cũng phải chào một tiếng

-Cảm ơn mọi người trong thời gian qua đã luôn bên mình,dù nhiều lúc quá đáng mong mọi người bỏ qua -Nó đã cố mạnh mẽ tỏ ra vui vẻ nhưng trong lòng nó đã muốn khóc rồi,Huyền Trang từ phía cuối chạy lên ôm chầm lấy nó

-Mày đừng đi có được không? Tao sẽ nhớ mày lắm đó

-Ngốc thật tao sẽ về thăm mày mà,giữ sức khỏe,cố gắng thi tốt nha,đặc biệt giữ chặt Duy Anh vào,nó hay đi linh tinh lắm đó

-Ơ con kia mày nói cái gì vậy định chia rẽ tình cảm vợ chồng người ta à -Câu nói của Duy Anh làm nó bật cười nhưng hòa vào trong tiếng cười đó là nước mắt

Chào tạm biệt mọi người xong,nó qua chào các thầy cô giáo rồi đi quanh trường một lúc rồi đi về

Hắn ngồi trong lớp nhìn ra,đây có lẽ là quyết định sai lầm nhất của hắn khi không đi thi.Đột nhiên tiếng điện thoại cắt ngang dòng suy nghĩ của hắn,hắn lôi điện thoại ra là số của anh họ hắn

-Em nghe này,hôm nay anh về phải không?

-Ừ anh sắp về đến nhà rồi,hôm nay em nhớ về sớm nha

Chỉ một câu thông báo anh hắn sắp về mà hắn quên mất việc đang nghĩ,hắn nghe xong điện thoại cất vào túi quay sang thằng bạn định rủ nó sang nhà anh họ nói gì thì nói Đạt với anh nó cũng thân thiết

-Ủa thằng kia sao nay mày buồn thế -hắn thấy Đạt lạ nên lên tiếng hỏi

Đạt chạy đến chỗ hắn kể lại chuyện hôm

HỒI TƯỞNG

Đạt vừa về đến nhà liền vào Facebook xem có sự kiện gì hot không,ai ngờ vừa mở máy vào đã hiện ra một tin nhắn của người mà cậu yêu thương nhưng cậu lại không muốn có tin nhắn đó

-Cậu có thi trường chuyên không?

Cậu ngập ngừng một chút rồi cũng trả lời

-Xin lỗi cậu nhưng tớ sẽ không thi

-Tại sao cậu lại làm thế,cậu hứa với tớ rồi mà '

-Vì Phong hắn không thi,tớ không muốn bỏ hắn

-Vì hắn cậu thất hứa với tớ,vậy thì cậu cứ bên hắn đi còn tớ với cậu hãy coi như không quen biết

Nói xong Minh Trang off luôn,cậu có nhắn bao nhiêu cô cũng không trả lời

---

----Hắn nghe xong cũng thấy buồn cho cậu vì hắn mà cậu bị Trang giận,nhưng mà mọi chuyện cũng qua rồi hắn cũng không muốn thấy bạn nó phải buồn nên lên xin cô cho về trước,hắn dẫn cậu đến nhà Tân vừa đến nơi Tân đã có mặt ở nhà chuẩn bị mọi thứ rồi

-Sao hai đứa về sớm thế?-Tân hỏi ngạc nhiên về sự xuất hiện của hai đứa nó giờ này

-Thằng này nó thất tình nên em lôi nó về đây giải tỏa tâm trạng -Hắn từ phía xa đi lại

-Ôi Đạt mà cũng thất tình sao?

Cậu mặc kệ những lời nói,mệt mỏi ngồi xuống ghế.Tân và hắn xuống bếp chuẩn bị đồ ăn,một lúc sau mọi thứ đã xong,đây có lẽ là bữa cơm của ba người trước khi Tân đi,sẽ rất lâu mới có thể gặp lại,cả ba ngồi nói chuyện tâm sự rất nhiều

Tại nhà nó,nó đang chuẩn bị lên đường,đột nhiên từ phía sau có tiếng gọi,nó nghe thấy tiếng gọi mình khi quay lại nó ngạc nhiên lắm

-Sao mấy đứa biết hôm nay chị đi mà đến đây

Nó ngạc nhiên về sự xuất hiện của Huy,Hoa,Hương

-Chị định dấu tụi em,đi không chào tạm biệt sao? Chị có phải chị của em nữa không đó -Huy là một đứa con trai,lần đầu tiên cậu khóc

-Chị xin lỗi nhưng chị không muốn thấy mấy đứa phải buồn nên chị muốn ra đi trong im lặng

-Chị đúng là ích kỉ mà -Nói xong cả ba đứa ôm chầm lấy nó rồi khóc

Rất lâu sau đó nó mới có thể đi được,trước khi đi Huy đã nói

-Em nhất định sẽ vào học trường đó với chị

Nó chỉ mỉm cười rồi bước đi,ngồi trên xe nó nghĩ về những tháng ngày ở đây,chợt nó cảm thấy nhớ hắn.Đang mải suy nghĩ đột nhiên có người chạy theo gõ cửa xe nó,nó quay lại nhìn người đuổi theo đó,nó vừa nhìn thấy người đó,nó bảo bác lái xe dừng lại,nó phi như bay xuống

Bạn đang đọc truyện *Tôi Sẽ Khiến Anh Phải Tỏ Tình Với Tôi* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 45: Không có duyên lấy đâu ra phận

-Sao giờ mày mới đến thằng chó,tao tưởng mày không đến cơ? -Nó vừa đến đã dùng nắm đấm cho người trước mặt một trận rồi -May mà còn kịp ấy,tao tưởng mày đi rồi cơ -Đạt vừa nói vừa thở trông hài chết được

Nó nhìn thấy vậy không nhịn được cười lớn

-Mày cười cái gì chứ?-Đạt bực mình,nó đã không cảm động thì thôi lại còn cười như vậy chứ

-Tao không ngờ mày lại ngu đến vậy ấy

-Sao chửi tao ngu -Đạt ngây thơ hỏi

-Xe mày đâu mà mày không đi,bày đặt chạy bộ

-Thì nãy tắc đường nên tao để nhà bạn rồi,nay có chợ mà má không nhớ à

Lúc này nó mới nhớ ra,nó lấy từ trong túi ra một tờ tờ giấy lau mồ hôi cho Đạt như một đôi ấy.Từ phía xa hắn cũng chạy đến,hắn dừng chân lại khi nhìn thấy cảnh tượng trước mặt

-Được rồi,mày tốt như này tao sợ -Đạt nói rồi lấy từ trong túi ra một hộp quà -Nè đưa cái này cho người yêu tao nha,nói tao xin lỗi vì không học cùng nó được

Nó cầm lấy món quà mỉm cười với Đạt

Hắn nhìn món quà trên tay mình,buồn bã quay đầu đi,để lại món quà chỗ đứng

-Tao biết mà,mày thật là khốn nạn quá đi,quà tao đâu há? Tao đang định cảm động trước tấm lòng của mày nhưng như này thì -Nó nhìn Đạt với ánh mắt đầy thiện cảm,giơ tay lên định đánh thì đột nhiên có tiếng gọi nó quay lại

-Nhanh lên cháu không lại muộn đó -Tiếng bác tài xế đã cứu Đạt một mạng -Dạ cháu lên luôn đây,tao đi nha chó -Ok nhớ đưa cho người yêu tao đó -Người yêu cái shit,mày áo nó vừa thôi -Thôi đi đi không muộn đấy Nó quay lại nhìn,cuối cùng hắn vẫn không đến -Mày đừng nhìn nữa mòn đường giờ,chắc hắn bận gì thôi -Ở cái thằng này,tao có đợi ai đâu -Nó biết đã bị nhìn ra nên quay sang nói luôn -Mày đừng phủ nhận nữa,mày thích hắn ai cũng biết chi là cả hai cố chấp thôi -Thôi ngay ngôn tình đi nha,tao đi đây Nói xong nó phi luôn lên xe,nó sợ Đạt nhìn thấy khuôn mặt xấu hổ đỏ ửng của mình Đạt thấy nó lên xe nên đi về,cậu đi được một đoạn thì nhìn thấy một hộp quà ở gần đó,cậu cũng đoán được là của ai,đang định đưa cho nó thì bánh xe đã di chuyển,cậu đuổi theo thế nào cũng không được,bất lực cậu cầm hộp quà về Nó ngồi trên xe nghĩ về những tháng ngày ở đây,không biết làm sao tự nhiên nó nhớ hắn,nhớ mọi người nữa Cuối cùng nó cũng đến nhà nó,ngôi nhà mà nó gắn bó những năm tháng thuở ấu thơ-Ra sớm hơn tao tưởng đấy -Nó vừa xuống xe đã thấy cái Minh Trang trước mặt rồi -Tại cái thằng Nam nó giục tao ấy,mà này -Nó lấy từ trong túi ra hộp quà lúc nãy Đạt đưa -Gì đây? -Trang ngây thơ hỏi -Bỏ ngay bộ mặt ngây thơ của mày đi nha -Tao không cần,hắn là một đứa thất hứa,tao không tha cho hắn đâu -Trang giận dỗi nói -Kệ chúng mày tao không quan tâm đâu,giờ thì xách đồ vào trong nhà cho tao,nhanh còn lên trường đăng kí cái gì nữa ấy Chúng nó xách đồ vào trong nhà,rồi lên trường ---------- ---------- TẠI NHÀ HẮN Hắn vừa về đến nhà đang mở cửa cổng thì đột nhiên có người đập vai hắn -Em đi đâu mà sớm thế?Hắn quay lại tưởng ai hóa ra là anh họ hắn -Em đi có chút việc thôi anh,anh sang nhà em sớm vậy?-Ừ anh định sang chào mọi người rồi qua trường chút chiều anh bay rồi -Dạ vậy anh vào nhà đi

Anh hắn ngồi nói chuyện một lúc rồi cũng chào bố mẹ hắn đi ra xe

-Tạm biệt anh nha,mong là anh sẽ sớm về Việt Nam

-Ok ở nhà nhớ học tốt nha,thực hiện ước mơ làm bác sĩ của em

-Ôi em quên mất,em đến muộn may quá vẫn còn kịp -Đạt từ phía sau đi đến nói

-Anh còn tưởng không được gặp cơ,mà em đang cầm cái gì vậy

Hắn ngạc nhiên khi Đạt cầm hộp quà của cậu,Đạt quay sang nhìn hắn

-À nãy em định tặng quà cho con bạn nó cũng đi học trường khác nhưng ai ngờ không kịp nên đành mang về

-Chết nha,tặng quà cho con gái là anh thấy nghi ngờ rồi,thôi anh đi đây không muộn

-Vâng chào anh ạ

Anh hắn lên xe Đạt quay sang nhìn hắn

-Là của mày đúng không?

-Mày nói cái gì vậy,tao biết cái này là cái gì đâu

-Mày còn chối à,mày đừng tưởng tao không biết,sao mày không đưa cho nó

-Mày nói cái gì vậy,tao không hiểu gì hết -Nói xong hắn bỏ vào nhà

-Thằng kia mày đứng lại đó

Mặc cho Đạt cứ nói còn hắn cứ thế đi vào,Đạt tức quá không nói được gì cũng đi vào theo

-Đạt có cái gì cầm trong tay đó -Đạt vừa bưc vào đến nhà đã bị bama hắn để ý

-Dạ không có gì đâu,cháu lên nhà với Phong chút ạ -Đạt phải lên luôn không đứng đó sẽ bị tra tấn

Đạt lên đến nói định mở cửa đi vào thì hắn đã chốt cửa bên trong rồi

-Thằng kia mở cửa ra

Đứng đó gọi một lúc lâu không thấy hắn ra mở cửa cậu tức quá bỏ lại hộp quà đi về

Hắn biết Đạt đi rồi nên mở cửa định đi xuống nhà thì nhìn thấy hộp quà trước cửa,hắn cầm hộp quà ra trước cửa vứt vào túi rác

---

---- TẠI TRƯỜNG CHUYÊN

-Mày có nhanh lên không sắp muộn giờ rồi -Tiếng một đứa con trai giục nó

-Mày cứ làm quá lên vậy,đã muộn đâu -Nó bực mình với cái thằng đi bên cạnh

-Thôi chúng mày đừng cãi nhau nữa,nghe nói hôm nay có anh giỏi nhất trường này về đó -Trang xen ngang cuộc nói chuyện

-Tao cũng đang hóng anh ấy -Nam lên tiếng

-Đúng là toàn bọn hám trai,tao đi ra đây chút,chúng mày đứng đợi tao nha

Nó vừa đi thì một chiếc xe màu trắng sang trọng đậu trước cửa,từ trong xe một người con trai bước xuống làm bao nhiêu người rung động

-Con Nhiên không có duyên gặp trai đẹp rồi -Trang đứng đó lên tiếng nó

Các thầy cô trong trường ra đón tiếp cứ như vị quan chức cấp cao về thăm trường ấy,thầy cô dẫn anh lên phòng họp,nói chuyện được một lúc anh đứng lên xin phép ra ngoài

-Các thầy cô cứ nói chuyện đi ạ,em muốn đi thăm trường một chút

Anh đi quanh trường ngắm lại nơi đã gắn bó với anh 3 năm cấp ba bao nhiêu kỉ niệm,đang đi đột nhiên anh nghe thấy tiếng ai đó

-Chết rồi,bị lạc rồi,mới vào trường lần đầu quên không rủ cái Trang đi

Anh đứng đó một chút trong đầu có một suy nghĩ " Sao giọng nói này nghe quen vậy? Không lẽ..."

Anh nghĩ đến đây thì đi vào đúng là nó rồi,anh vui lắm,tưởng không gặp được nó trước khi đi

-Sao em lại vào đây?

Tiếng nói đó làm nó ngạc nhiên quay lại

-Sao lại là anh?

-Tại sao không phải là anh,thế giờ có muốn anh giúp đi ra chỗ này không?

-Không cần,sợ anh không đưa được tôi ra khỏi đây lại còn lạc hơn ấy

Anh cười hiền nhìn nó

-Vậy được anh đi trước nha

Không biết nó nghĩ sao gọi anh lại

-Từ đã

Anh không quay lại nhưng nụ cười trên môi anh nở

-Thế nào giờ tin anh rồi à

-Anh muốn chết à -Nó nói rồi định giơ nắm đấm lên

-Con gái suốt ngày thích bạo lực vậy sao?

-Anh -Nó định đạp cho anh một trận thì đột nhiên nhà trường thông báo nó dừng lại hành động đó

Bạn đang đọc truyện *Tôi Sẽ Khiến Anh Phải Tỏ Tình Với Tôi* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 46: Tôi chưa có người yêu

-Tất cả các em ra sân trường tập chung,em nào vắng mặt tôi không cho tham dự kì thi này nữa Nó hốt hoảng không biết làm thế nào

-Được rồi anh sẽ đưa em ra khỏi đây -Một câu nói của Tân thôi mà nó cảm giác như bầu trời tươi hẳn lên,nhưng nó quay lại nói

-Không cần tôi có thể đi được (chị này đã không biết đường anh em chi cho lại còn bày đặt chảnh chó nữa)

-Vậy được em cứ đi đường của em,anh đi đường của em

-Dĩ nhiên rồi,tôi không muốn liên quan bất cứ gì với anh nha

-Được rồi nhưng anh nói trước còn 5 phút nữa sẽ có trống đó,tìm đường như em đến sáng mai cũng không ra được đâu -Anh nói rồi bước đi

Không biết nó nghĩ sao lại nói

-Khoan đã

Tân cười rồi quay đầu lại với bộ mặt ngây thơ nhất có thể

-Còn chuyện gì nữa à?

-Anh -Nó định chửi cho Tân một trận nhưng nghĩ đến tình thế bây giờ nó dùng giọng nhẹ nhàng

-Anh Tân có thể đưa em ra khỏi đây được không?

-Bây giờ em cần anh rồi à

-Vâng em lúc nào cũng quý anh mà,giúp em nha anh -Cái giọng nói của nó không thể bánh bèo hơn nữa

Tân nhìn vào đồng hồ rồi kéo nó đi không còn thời gian đôi co với nó nữa

---

Ở chỗ Trang Nam

-Ơ con Nhiên nó đi đâu mà giờ nó chưa về nhỉ?-Trang lo lắng hỏi

-Đúng rồi cái con này toàn đi linh tinh,sắp đến giờ rồi mà nó còn chưa về nữa,không nhanh là coi như nó không được học trường này đâu

-Hay đi tìm nó -Trang lên tiếng

-Đi

Hai người đang định đi thì tiếng thầy hiệu trưởng cất lên

-Bây giờ còn ai chưa đến coi như không được tham dự thi

-Chết rồi con Nhiên đâu rồi sao giờ nó còn chưa về -Trang lo lắng nói

Cô giáo bắt đầu đi kiểm tra số lượng học sinh rồii đi lên nói với thầy hiệu trưởng

-Hiện nay còn thiếu em Nguyễn Hoàng Bảo Nhiên,coi như em này

-Khoan đã thầy ơi -Nó từ phía xa lên tiếng

-Em đã đến muộn coi như em không được tham dự kì thi

Nó tức giận định đi về thì đột nhiên Tân lên tiếng

-Thầy ơi là lỗi của em,lúc nãy em đi dạo quanh trường không may bị ngã,may mà có Nhiên giúp ạ -Anh vừa nói vừa đưa chỗ vết thương cho thầy xem,nó cũng ngạc nhiên lắm

Tân là một học sinh ưu tú của trường ,anh cũng ra trường đã một năm nhưng vẫn luôn góp mặt trong các hoạt động,hướng dẫn nhiều em lớp dưới nên thầy cũng phải nể anh

-Em xin thầy cho em ấy được tham dự kì thi này được không ạ?

Thầy đứng suy nghĩ một lúc rồi lên tiếng

-Nhiên em đứng vào hàng đi,lần sau đừng đến muộn nữa

Nó đi lại hàng,anh quay xuống nở với nó nụ cười tươi

Cuối cùng cũng kết thúc buổi họp quy chế chán chết,chúng nó dẫn nhau đi ra quán gần đó

-Ê sao mày quen được anh Tân vậy?-Nam ra đập vai nó

-Tao mà thèm quen hắn ta á,đồ khó ưa -Nó trống nạnh nói

-Mày đúng là chả có con mắt gì cả người ta như vậy kêu người ta khó ưa -Trang cũng xen vào

-Chúng mày mới là không có mắt ấy -Nó bực mình đi trước

-Nguyễn Hoàng Bảo Nhiên

Nó nghe thấy tiếng người gọi nên quay lại,nó không hề muốn nhìn thấy người trước mặt mình,nên cứ thế đi,Tân thấy vậy lên tiếng

-Em đứng lại đó cho tôi -Lời nói không to cũng không nhỏ nhưng đã gây sự chú ý của rất nhiều người,nó thấy tình hình không ổn nên quay lại chỗ Tân

-Anh muốn gì nữa đây?

-Anh đã giúp em mà em không cảm ơn à

Nó cười rồi cho anh một cú đấm

-Đây là lời cảm ơn của tôi -Nói xong nó bước đi,hai đứa bạn không dám nhìn nữa,hận không thể đấm cho nó một trận

Tân bị đấm bất ngờ nên hơi choáng một chút,anh lấy lại tinh thần đi đến chỗ nó

-Anh có chuyện muốn nói với em? -Anh kéo tay nó đi,nó bị kéo bất ngờ nên đi luôn

Anh dẫn nó đến một bãi đất trống

-Anh còn muốn làm sao?

-Em có người yêu chưa? -Không hiểu sao anh lại hỏi nó câu đó

Nó cũng ngạc nhiên không kém

-Tại sao anh lại hỏi thế? -Nó nói xong rồi cười,nó nghĩ chắc anh không thích nó đâu nên chỉ định trêu anh chút thôi,không ngờ anh lại trả lời

-À không anh chỉ muốn biết đứa con gái ngang ngạnh bướng bỉnh như em có ai thèm yêu không thôi

-Anh dám -Nó nói định giơ tay lên đánh tiếp nhưng đã bị anh chộp lấy

-Trả lời đi coi như đó là lời cảm ơn của em

-Tôi

Trong túi của anh đột nhiên có chuông điện thoại,anh nhìn màn hình biết không còn thời gian nữa

-Không còn thời gian nữa đâu

-Tôi -Nó không biết nên nói sao với anh chả lẽ nói với nó thích em trai của anh,nhưng hắn không thích nó sao

-Thôi anh đi đây,có lẽ không cần nữa rồi

Anh bước đi,nó đứng nhìn theo bóng dáng anh,nó không hiểu sao mình suốt ngày tỏ ra không ưa anh nhưng nó có cảm giác rất quý anh

-Tôi chưa có người yêu

Câu nói của nó khiến cho anh vui hơn,đó là câu trả lời mà anh muốn nghe nhất,anh quay lại nhìn nó

-Chúc anh thượng lộ bình an -Nó nở nụ cười tươi với anh,đó là lần đầu tiên nó cười với anh như vầy

Anh lấy điện thoại ra chụp,lúc nó đang cười,một nụ cười hồn nhiên trong sáng

-Anh xóa ngay đi cho tôi,sao anh cứ làm tôi bực vậy nhỉ -Nó nói rồi tiến đến cầm máy của anh ấn nút xóa

Anh cầm chiếc điện thoại trên tay rồi đi ra xe

-Ngốc thật chả nhẽ em không biết đây là iphone sao? Iphone có thể khôi phục lại ảnh đã xóa mà

Anh khôi phục lại ảnh,anh nhớ lại hình ảnh lúc nó cười,rồi anh tự cười

Nó đứng đó một lúc rồi định đi,chợt cảm thấy cái gì đó lạ

-Tên Phạm Hữu Tân đáng ghét,hắn ta dùng iphone,sao mình không nhận ra chứ,ngốc quá đi

-Đúng là mày ngốc thật đó -Trang và Nam từ phía sau đi lại

-Sao hai tụi mày ở đây?-Nó ngạc nhiên hỏi

-Thì...

-Hai đứa mày dám nghe lén sao?-Nó sắn tay áo lên chuẩn bị cho cuộc chiến

-Không phải tụi tao chỉ mới tới thôi

Nó không tin cứ thế đuổi đánh nhau,chúng nó đánh nhau một lúc mệt rồi nằm ra bãi đất,Trang đột nhiên lên tiếng

-Sao mày lại ra đây,không phải mày thích hắn sao,lẽ ra mày phải theo đuổi hắn chứ

-Nếu cho tao chọn giữa tình yêu,tình bạn và học tập thì tao sẽ chọn học tập và tình bạn chứ tình yêu đến một lúc nào đó nếu có duyên thì sẽ đến được với nhau thôi

Nó nói vậy khiến Trang suy nghĩ về cuộc tình của cô và Đạt

Bạn đang đọc truyện *Tôi Sẽ Khiến Anh Phải Tỏ Tình Với Tôi* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 47: Nhây

Cuối cùng nó cũng đã có kết quả điểm thi -Ê mày hôm nay có kết quả thi đó,tao qua đón mày nha -Nam trong điện thoại hí hửng nói

-Thôi khỏi đợi tao ở cổng trường đi,tao đi cùng cái Minh Trang không tụi nó lại hiểu lầm tao với mày thì chết

-Ok t đi đến có gì xem trước luôn

-Cấm xem trước không tao đạp cho mày một trận đó,nhớ đấy

-Biết rồi đồ chó

Nó chuẩn bị quần áo xong,đi lên nhà con bạn thấy nhà mở cửa nó đi vào trước mặt nó là một chiến trường do con bạn nó gây ra

-Con kia giờ mày còn ngủ à?

-Ơ mới có mấy giờ mà gọi tao sớm thế -Trang vừa nói vừa đạp chăn ra

-Mày biết nay là ngày gì không?

-Này ngày 16/5 thứ 5 có gì đặc biệt đâu -Trang trả lời một cách vô tư nhất có thể

-Trời ơi sao tao có một đứa bạn ngu như mày chứ -Nó bực mình nói

-Này đừng nói tao ngu không tao giết mày đấy,thế nay là ngày gì mà mày phá giấc ngủ của tao

-Nay là ngày BIẾT ĐIỂM THI ĐỒ CON CHÓ

-Cái gì sao tao không biết,chờ tao tý,tao đi vệ sinh cá nhân đã

-Nhanh không tao giết mày giờ

Trang luống cuống không cẩn thận đập đầu vào tường

-Cho mày chết đi với chả đứng

-Mày đợi đấy -Trang tức không làm được gì

Nó nhìn cãi bãi chiến trường chăn màn quần áo con bạn mình vứt linh tinh nó chỉ biết thở dài

-Thật hết chịu nổi mà

Nó lại gấp đồ gọn gàng lên cho Trang.Từ dưới bếp Trang như một con hâm chạy lên

-Đi đi nhanh lên không lại bị muộn,ừa mà sao giường tao dọn sạch sẽ vậy

-Mày còn dám nói thế à -Nó tức mình đi trước

-Ê đợi tao,xin lỗi mà từ nay tao sẽ gọn gàng hơn vì mục tiêu lấy chồng 4G

-Mày mà lấy được chồng 4G tao lấy được chồng 5G rồi

Chúng nó vừa đi vừa cười nói vui vẻ,cuối cùng cũng đã đến cổng trường.Nam đi đến với vẻ mặt tức giận

-CHÚNG MÀY LÀM CÁI GÌ MÀ GIỜ MỚI TỚI

Cả hai đứa bịt tai khi Nam nói

-Mày hỏi nó đi -Nó quay sang Trang nói

Ánh mắt giận dữ của Nam quay sang Trang

-Thôi được rồi cho tao xin lỗi đi,tý tao bao chúng mày đi ăn

Hai đứa kia nhìn nhau như có âm mưu trước rồi ấy

-Vào xem thôi -Nó tiên phong trước

-Khỏi xem đi tao xem rồi

-CÁI GÌ -Cả 2 đứa hét mà người bên đường cũng nghe thấy

-Tao đã nói để tao xem rồi mà,mày muốn chết à

-Thôi tại tao đợi chúng mày lâu quá nên xem,2 chúng mày đỗ rồi

-Vậy còn mày -Nó ngạc nhiên hỏi

-Tao trượt rồi -Vẻ mặt cậu buồn rầu xuống

-Không sao đâu mày,tao hiểu mà,không thì tụi tao không học trường này nữa về với mày -Trang ngây thơ nói

-Sao nay mày tốt thế Trang

-Tao lúc nào cũng tốt mà,tao buồn vì không được học cùng mày đó

-Mày trượt thật à,tội quá -Nó vừa nói vừa tiến đến gần Nam hơn

-Được rồi không qua nổi mắt mày -Nam định lừa hai đứa nó nhưng thấy thái độ của nó cậu biết mình thất bại rồi

-Vậy là mày lừa tao à -Trang bực mình lên tiếng

-Haha chỉ có đứa ngu mới tin nó -Nó nói xong cùng Nam đi đến quán ăn gần đó

-Hai đứa kia đợi đó

Chúng nó vào quán gọi đủ các món ra mấy khi Trang mới trả mà.Chuông báo tin nhắn của Trang liên tục rung

-Mày không trả lời tin nhắn đi điện thoại người ta gọi cũng không nghe là thế nào

-Không cần thiết phải nghe và trả lời

-Là Đạt à,sao mày lại giận hắn khi mà hắn chẳng làm gì sai,có mỗi việc hắn không thi thôi mà,tao thích tính cách của hắn không bỏ bạn vì người yêu,tao hỏi mày nha nếu mày là hắn vậy mày sẽ chọn bạn bè hay người yêu

Nó ngưng một chút rồi nói tiếp

-Đôi khi không phải yêu là phải làm theo những gì người yêu mình bảo,có những lời hứa người ta muốn thực hiện lắm nhưng rất khó để làm được,lúc đó mày có hiểu cảm giác của hắn như thế nào khi đưa ra quyết định như vậy sao.Tao cũng đã từng không thích Đạt nhưng dần dần tiếp xúc tao thấy hắn là người trọng tình nghĩa,mày có hiểu yêu một người mà trái tim họ không hướng về mình nhưng vẫn quyết tâm theo đuổi để được người đó yêu nó đau khổ như thế nào không? Đạt đã theo đuổi mày vậy mà mày vẫn chưa chấp nhận tình yêu của hắn,mày có thấy quá đáng không,hắn hi sinh nhiều như vậy chỉ vì không giữ được lời hứa mà mày từ bỏ hắn sao,mày cứ suy nghĩ đi -Nó nói xong lấy từ trong túi ra hộp quà mấy hôm trước -Đây quyết định nằm ở mày giữ lấy hay vứt đi mày tự quyết định

Nó đứng lên chạy ra ngoài,Nam thấy vậy đuổi theo

-Ê đứng lại đã

Nó cứ thế chạy cuối cùng Nam cũng đuổi được

-Mày hâm à,tao biết mày nói Trang cũng là đang nói chính bản thân mình đúng không?

-Ừ thật sự tao không biết mình chọn đúng hay chọn sai nữa nhưng tao mong Trang với Đạt không như bọn tao,hai đứa nó thích nhau có thể nói ra và theo đuổi nhưng tao thì không ngay cả nhìn mặt hắn ở cự li gần cũng không dám

-Mày đúng là ngốc mà -Nam ôm con bạn mình

--

Tại Trường Lớp Hắn

-Ủa sao nó lại không nghe máy nhỉ? Hay vẫn giận mình -Đạt nhìn vào điện thoại chỉ thấy tiếng tút tút trên màn hình mà không có ai nghe

-Chuyện gì vậy,sao mày cứ gọi cho ai hoài vậy -Hắn thấy thằng bạn mình nó bị điên nên lên tiếng

-Tao gọi cho Trang mấy nay mà nó không nghe máy,tao lại không có số của cái Nhiên,cả hai đều không on facebook nữa chả biết sao

-Mày làm gì nên tội à

-Không chắc vẫn giận chuyện hôm trước,sao con gái giận lâu thế

-Chết đi ai kêu mày yêu làm chi

-Kệ tao mà nay bọn nó biết điểm không biết kết quả sao nữa

Câu nói của Đạt làm hắn chú ý.Đột nhiên chuông điện thoại của Đạt rung lên,cậu nhìn dòng chữ hiện trên màn hình nghe luôn

-Tưởng vẫn giận nhau

-Ai thèm,gọi gì mà gọi lắm thế -Giọng nói đanh đá pha chút hờn ghen giận dỗi lên tiếng

-À ừ thi đỗ không? -Đạt lên tiếng hỏi

-Cậu nghĩ sao?

-Chắc là đỗ

-Chuẩn rồi,tớ đỗ rồi

-Chúc mừng cậu nha -Đạt nhìn sang chỗ hắn thấy hắn đang như không quan tâm -Vậy còn Nhiên thì sao?

Nghe thấy tên nó hắn quay ra nhìn Đạt,cậu cười với hắn

-Dĩ nhiên là đỗ rồi bộ ba Nhiên Nam Trang vào được trường đó rồi

Hắn nghe thấy tên Nam,hắn không quan tâm nữa cúi xuống làm bài

Đạt với Trang đang nói chuyện thì thầy giáo bước vào lớp,kết thúc cuộc điện thoại

Nó với Nam đi một lúc rồi quay lại quán thấy Trang vui vẻ hơn,nó biết là Trang đã gọi cho Đạt lúc này nó mới nhớ chưa báo cho em nó,lấy điện thoại ra gọi

-Ê con kia tao đỗ rồi,một năm này mày phải ở với bác rồi

-Tao biết rồi,tao biết cách đây cũng được cả tiếng rồi không phải khoe

-Ơ sao mày biết -Nó ngạc nhiên nói

-Cái gì tao chả biết

Bây giờ thì nó hiểu quay sang Nam

-Vũ Quốc Đăng Nam

Bạn đang đọc truyện *Tôi Sẽ Khiến Anh Phải Tỏ Tình Với Tôi* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 48: Tùng hỏi về nó

-Nói bé thôi đây là nơi công cộng không phải nhà mày đâu ,động tý là hét ầm ĩ lên -Dạo này mày giỏi quá ha ,dám nhắn tin ,gọi điện với em tao mà không xin phép tao -Nó tiến dần đến chỗ cậu

-Sao tao phải xin phép mày ,mày là chị Băng chứ có phải là mẹ Băng đâu -Nam lên tiếng như chọc tức nó

-Mày giỏi cắt đứt quan hệ luôn ,từ nay tao với mày không là bạn bè nữa -Nó đứng lên đi ra ngoài ,nó biết thế nào Nam cũng đuổi theo nó

Nam nhìn nó bước ra ngoài ,cậu cười

-Lúc nào cũng giận lần này cho giận luôn xem giận được bao nhiêu lâu

-Mày chết tao về tao nói với nó -Trang ngồi đó lên tiếng

-Thôi mà Trang xinh gái ,bạn bè ai làm thế -Bây giờ Nam mới để ý còn có Trang ở đây

-Vậy cái Nhiên không là bạn bè của tôi sao ?

-Thôi giúp lần này đi ,hôm nay tui trả cho

Trang thích mỗi câu này nhưng vẫn làm bộ

-Xin lỗi Trang này không vì ăn mà bán rẻ bạn bè

Nghe xong câu này mặt Nam buồn rười rượi bây giờ là cậu chết thật rồi .Thấy Nam như thế Trang cười như chưa bao giờ được cười

-Nhưng nể tình này giải vây cho tao nên lần này tao sẽ giúp mày

-Haha cảm ơn mày giờ thì đi xem nó thế nào rồi

Nam đứng lên thanh toán chỗ đồ ăn chưa ai động đũa (tiếc quá em đang đói huhu)

Nó một mình đi ngoài đường đợi mãi không thấy Nam đuổi theo như mấy lần trước

-Tên Nam khốn khiếp càng ngày càng quá đáng ,dám cãi lại lời ta lại còn không thèm đuổi theo xin lỗi nữa

Hai đứa kia đi đằng sau nghe thấy hết những gì nó nói chỉ muốn cười mà không tài nào cười được

-Cả con Trang nữa bạn bè gặp nạn mà không thèm lên tiếng nói câu nào hết ,lại còn thản nhiên như không có chuyện gì ấy ,đồ bạn đểu

Trang nghe xong tức lắm định xông lên cho nó trận thì bị Nam giữ lại

-Làm cái gì vậy ? Định đi chết à

-Mày thấy nó nói tao như vậy mà nghe được à ,tao phải cho con này một trận mới được

-Nhịn lúc sau tính tiếp ,giờ mà xuất hiện nó giết mày luôn đấy

Nó cứ thế đi ,vừa đi nó vừa chửi hai đứa kia ,nó đi chán rồi ngồi xuống cái ghế đá gần đó .Hai đứa đi vòng ra phía sau nghe xem nó nói cái gì

-Đói quá ,hai đứa kia chắc ăn no nê rồi cho mà xem ,biết thế mình ăn xong mới giận còn hơn huhu đói quá

Trong đầu Nam chợt sáng lên một ý nghĩ ,cậu đứng lên định đi thì Trang kéo xuống

-Đi đâu đấy ? Mày định bỏ tao chết ở đây sao

-Yên tâm tao có cách khiến nó hạ hỏa rồi

Nói xong cậu nhẹ nhàng rời khỏi chỗ nấp ,một lúc sau cầm về 3 hộp xôi

-Đói chết mất

Một hộp xôi được đưa ra trước mặt nó ,nó vui sướng khi thấy ai có lòng tốt mua đồ ăn cho nó

-Cảm ơn -nó đang định cầm lấy thì Nam ngồi xuống hai bên ,nó tức quá đứng dậy định đi thì bị hai đứa kéo xuống

-Khổ ăn đi rồi giận gì thì giận ,không lại chửi bới người linh tinh

-Chúng mày dám đi theo tao

-Không phải đi theo mà là quan tâm

Nó tức không nói được gì hai đứa này nữa .Ăn xong chúng nó dẫn nhau đi chơi khắp mọi nơi trong phố đến mãi 5 h mới chịu về ,vừa về đến nhà nó nằm luôn ra giường và ngủ lúc nào không biết

Cuối cùng ngày hắn thi cũng đã đến mọi người tụ tập đông đủ trước cổng trường

Tùng tìm mãi không thấy nó đâu ,cậu đi đến chỗ Hạnh gần đó hỏi

-Hạnh ơi cậu có thi cùng Nhiên không ?

Câu hỏi của cậu làm cô nghi ngờ

-Sao tự nhiên quan tâm đến Nhiên vậy ? Tôi cũng đang tìm nó đây mà mãi không thấy

Hắn đứng gần đó nghe có người hỏi về nó có chút gì đó khó chịu nhưng rồi cậu gạt suy nghĩ đó đi và tiếp tục tìm phòng của mình

-Lạ nhỉ sao giờ còn chưa thấy nó đến -Hạnh đứng đó càu nhàu ,thấy Nhiên A gần đó cô qua hỏi

-Nhiên A ơi sao không thấy Nhiên C đâu vậy ?

-Nhiên C chắc đỗ trường chuyên rồi nên không học ở đây đâu

Tùng cũng đứng gần đó nên nghe được câu trả lời từ Nhiên C ,cậu đã nghĩ là nó sẽ không thi chuyên mà học ở đây nên cậu cũng không thi kết quả là cậu đoán sai một bước

Hạnh vừa về đến nhà đã lấy ngay điện thoại ra gọi cho nó

-Con kia sao mày thi trường chuyên mà không báo với tao -Nó đang ngủ nghe thấy chuông điện thoại lấy nghe mà vừa ấn nút nghe đã thấy âm thanh quái dị rồi

-Tao định nói cho mày rồi mà tự nhiên quên không báo sorry mày nha

-Mày tưởng sorry là xong à ,mày có biết tao muốn học với mày lắm không hả ?

-Biết rồi mà lần sau sẽ báo cho mày

-Mày còn nghĩ có lần sau à

-Hihi rồi rồi

-Mày làm gì mà để soái ca trường tao để ý đến mày vậy ?-Cô chợt nhớ câu hỏi hôm nay của cậu

-Tao có làm gì đâu? Trước thi cùng với lại mấy lần gặp tình cờ thôi ,tao thì không thích hắn ta từ lâu rồi

-Mày không thích hắn nhưng hắn thích mày

-Mày đùa tao à ,tao thì có gì để thích đâu chứ

-Thôi kệ mày đó

Nó chợt nhớ ra điều gì đó liền hỏi cô

-Trước mày nói có số chị của Phong phải không ?

-Ừ làm gì vậy ? Sao mày không xin Đạt nó có số Phong luôn đấy

-Không thích ,mày cho tao số chị nó đi

Hạnh đọc số cho nó rồi tắt máy

Cuối cùng ngày biết điểm của tụi hắn cũng đến ,Đạt sang nhà hắn từ rất sớm

-Mày làm gì mà sang nhà tao sớm thế

-Mày không biết nay là ngày biết điểm thi à

-Biết nhưng có cần qua sớm vậy không ? -Hắn trả lời câu hỏi rất ngây thơ

-Thôi kệ mày ,mở cửa cho tao vào đã

Hắn mở cửa cho Đạt vào .Trong lúc hắn đang vệ sinh cá nhân cậu chán quá muốn tìm thứ gì đó đọc ,đi đến tủ sách cậu với một quyển ,bỗng nhiên có một vật gì đó rơi xuống ,đúng lúc hắn từ trong nhà tắm đi ra nhìn thấy cảnh đó

Bạn đang đọc truyện *Tôi Sẽ Khiến Anh Phải Tỏ Tình Với Tôi* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 49: Lầy quá xá à

-Mày đang làm cái gì đó? -Hắn đi đến cầm cái cặp tóc rơi xuống sàn nhà -Tao chỉ định tìm quyển sách đọc cho vui thôi mà,không ngờ cái này bị rơi ra -Đạt chưa bao giờ thấy hắn giận dữ như vậy, biết mình đã làm điều sai trái nên cậu không cãi lời hắn mà biện minh để cứu lấy mình

-Từ lần sau mày sang nhà tao đừng có động vào đồ của tao không đừng trách ,bây giờ lên trường không? -Hắn biết mình đã nặng lời với thằng bạn thân nên nói giọng dịu xuống

-Đi luôn -Biết mình đã thoát trên cậu vui sướng reo lên

Hắn chỉ biết nhìn cậu tỏ vẻ hết cách

Hắn và cậu đi đến trường tưởng sớm ai ngờ đã khá nhiều người đến rồi,hắn cũng chẳng quan tâm không xem trước thì xem sau còn Đạt

-Tránh ra cho tui coi cái xem -Cậu chen lấn các kiểu nhưng toàn bị đẩy ra,tức quá cậu xắn tay áo lên,tiến ra xa lấy đà phi vào đám đông,đúng lúc đó cả đám tránh ra thế là một cảnh tượng thật hài hước đã diễn ra trước mặt tất cả mọi người,ai nấy đều không nhìn được cười với dáng vẻ bây giờ của cậu,mặt dính vào bảng tin,tay chân thì giơ lên như đang tập làm chú hề vui nhộn cho mọi người xem.Biết mình bị bêu mặt cậu lấy lại tinh thần nhìn vào bảng tin xem tên của mình

-Ôi trời tao lại học với mày sao?-Cậu đau khổ khi nhìn thấy tên mình và tên hắn chung lớp

-Mày thấy bất hạnh khi phải học chung với tao à -Hắn nói xong rồi đi,Đạt phải đi phía sau

Ở phía ngoài cổng một chàng trai mặc quần jean,áo phông trên vai đeo một chiếc balo,hai tai đeo phone kết hợp với chiếc mũ hip hop làm cho mọi người ai cũng phải chú ý đến,hắn cũng đứng lại xem là ai thì chợt nhận ra đó là soái ca ở trường bên.Từng lớp,từng lớp học sinh tránh đường cho Tùng đi vào xem điểm ai cũng nhìn không chớp mắt,đi đến bản tin còn một người không tránh,tất cả mọi ánh mắt đều hướng về người đó,không còn là ánh mắt ngưỡng mộ nữa mà chuyển sang ánh mắt ganh ghét đố kị.Đột nhiên một âm thanh phát ra "Xoạt""

-Trời ơi sao tôi lại học với một tên đáng ghét như hắn ta chứ -Tiếng than thở của người con gái đó càng gây sự chú ý hơn

Bỗng nhiên tất cả đều im bặt không còn tiếng bàn tán nữa

-Cái tờ này ai xé ra -Tiếng thầy giám thị trong trường,ai nấy đều sợ

Bây giờ người con gái kia mới quay lại nhìn biết là mình sắp chết rồi,mới vào trường mà đã bị như này sau này sao mà sống nổi đây

-Tôi hỏi lại lần nữa ai làm thì đứng ra nhận không đừng trách tôi

Cô định lên tiếng nhận thì một giọng nói đã cất lên

-Là em xé đó thầy

Tất cả đều ngạc nhiên " Sao Tùng lại nhận tội cho con nhỏ đó nhỉ? " bao nhiêu câu hỏi được đặt ra trong đầu bọn kia

Cô định lên tiếng phản bác là do mình làm nhưng Tùng đã nắm tay cô như ám hiệu

Ai nấy ở đây đều nhìn thấy Tùng nắm tay người con gái kia tất cả chỉ muốn giết chết con nhỏ đó ngay lập tức

-Được rồi,em dám lại đi -Là chỗ quen biết nên ông thầy đó không dám làm gì cậu

Mọi người đã giải tán hết,cậu đứng đó không biết nói gì

-Nè cậu bỏ tay tớ ra được không?

Bây giờ cậu mới biết mình đang cầm tay Hạnh

-Xin lỗi cậu nha

-Không sao,mà tại sao cậu lại giúp tớ thế,tớ thấy chúng ta cũng có thân lắm đâu

-Hihi bạn bè mà ra tay giúp đỡ là chuyện thường tình thôi mà

-Vậy bây giờ cậu muốn tớ cảm ơn bằng gì đây?

-Tớ chưa biết nữa,à nhớ ra rồi nhưng ở đây không tiện chúng ta ra sau vườn đi

Thế là Tùng kéo Hạnh ra phía sau vườn trường

-Được rồi cậu định nói gì thì nói đi -Cô không biết tại sao lúc này mình lại rung động trước Tùng,cô đã từng rung động trước hắn nhưng không nhanh như này

-Tớ.....-Cậu ấp úng không biết nói như thế nào

-Được rồi cậu cứ nói thoải mái đi không sao đâu

-Tớ muốn hỏi cậu,cậu thân với Nhiên phải không?

Cô như vỡ mộng nhưng cô vẫn cười trả lời cậu

-Ừ thân bình thường thôi cậu

-Vậy cậu có thể cho tớ xin nick facebook hoặc số điện thoại của cậu ấy được không?

-Cái này tớ phải hỏi Nhiên trước cậu à,nó không thích cho khi chưa được sự đồng ý của nó,mà cậu thích nó à?

Câu hỏi đột ngột quá,cậu cũng không biết nên trả lời như thế nào,không những Hạnh mà còn hai người nữa cũng đang chờ câu trả lời của cậu

-Ừ thích,vì cậu ấy cá tính quá mà

Câu trả lời của Tùng vừa nói ra,hắn quay đầu lại không muốn đi dạo nữa,Đạt thấy vậy cũng chạy theo

-Nhưng có lẽ cậu đến chậm hơn một bước rồi,Nhiên nó có người nó thích rồi

Cậu không lấy đó là buồn mà cười với cô

-Đôi khi thích một người không phải để có được người đấy mà chỉ cần người đó luôn cười vậy là được rồi,nhưng tớ vẫn sẽ theo đuổi Nhiên đến cùng khi mà Nhiên với người kia chưa yêu nhau

-Cậu đúng là lầy thật đấy

Câu nói của cậu làm cô suy nghĩ nhiều hơn

-Trời ơi,gọi hay không gọi đây,làm sao giờ chắc giờ hắn cũng biết điểm rồi -Nó nằm lăn lộn như con điên trên giường

Nó cứ mở máy ra rồi khóa máy vào không biết bao nhiêu lần.Sau một hồi suy nghĩ nó quyết định nhắn tin cho chị hắn,nó nghĩ là chị hắn sẽ giữ bí mật đó cũng là lý do vì sao nó không hỏi Đạt

Tin nhắn bắt đầu

""-Chị ơi cho em hỏi c có phải là chị của Phong không ạ?

-Ừ đúng rồi em,có chuyện gì vậy,sao em không gọi cho Phong

-Dạ thôi chị em chỉ muốn hỏi Phong biết điểm thôi chưa ạ "

Tin nhắn của nó vừa gửi đến thì hắn đi vào

-Nè điểm thế nào rồi

-Cũng gần 10 hết

-Có đứa vừa hỏi điểm cưng đấy tự đi mà trả lời

Chị hắn quăng cho hắn chiếc điện thoại,hắn thấy lạ " Ai lại biết số chị hắn mà hỏi về hắn nhỉ,vô duyên hết mức,lộ liệu kinh khủng,ghét nhất những người như này "

Hắn vẫn lịch sự rep tin nhắn như thể hắn là chị hắn ấy,chị hắn thấy hắn nhắn tin lâu quá,bực mình đến lấy

-Nhắn tin ít thôi đây không có tiền đâu

Nó cứ thế nhắn đến hỏi đủ các kiểu mà không thấy ai trả lời,cuối cùng chị hắn bực mình quá nhắn tin lại

-Em có dùng facebook không? Cho chị nick qua đó nhắn tin cho tiện

Nó đưa luôn nick nó cho chị hắn,một lúc sau nó lên đã thấy có lời mời kết bạn mới,nó nói chuyện một lúc rồi tắt máy đi,nằm trên giường nó như con hâm lên cơn

-Hắn vẫn thua mình,ôi mình thật là giỏi quá đi

Nó đang vui sướng chợt có tiếng chuông điện thoại rung,nó bực mình nhưng khi nhìn thấy tên trên máy nó mỉm cười rồi nghe máy luôn

-Gọi gì tao đó

-Có đứa muốn xin số điện thoại với Facebook của mày,mày có cho không?

-Không cho

-Mày đang bỏ lỡ cơ hội đấy,mày biết ai xin không?

-Tao không quan tâm,hắn có phải Chi Dân đâu mà tao phải bỏ lỡ cơ hội chứ

-Mày biết mày đang si nhục soái ca của trường tao đó

-Mày đang nói tên đáng ghét Hà Trung Tùng á

-Cái gì mà tên đáng ghét chứ,mày biết được hắn để ý khó thế nào không?

-Tao cóc cần nha

Bất lực với con bạn Hạnh tắt máy.một cuộc gọi điện lại đến,nó nhìn trên màn hình không muốn nghe luôn

-Gì mày? Tao biết điểm mày rồi khỏi nói

-Ơ sao mày biết tao vừa gọi điện cho Trang thôi mà,Trang ở nhà mày à?

-Không,người khác nói

-Ai? -Đạt tỏ mò sao nó biết không lẽ.....

Bạn đang đọc truyện *Tôi Sẽ Khiến Anh Phải Tỏ Tình Với Tôi* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 50: Đơn giản đúng người còn không biết

-Thôi bỏ đi chắc không phải đâu -Đạt suy nghĩ rồi lắc đầu Nó vẫn cứ thế cười vì sự ngu ngơ của Đạt nhưng không nói gì cả.Chúng nó cãi nhau một lúc rồi thôi,Đạt tức quá vì không biết đứa nào là tay trong của nó nhưng không thể làm được gì vì khoảng cách giữa hai người quá xa mà dù có ở gần cậu cũng không làm gì được nó vì trong tay nó có con át chủ bài là Trang

Không thể cứ đôi co với nó mãi thế này được vừa tốn tiền điện thoại,vừa không biết tên đó là ai,cậu cúp máy mà trong lòng vẫn thấy bực lấy điện thoại ra gọi cho hắn

-Nè tao đang bực mày ạ

-Mày bực thì liên quan gì tới tao,định gọi cho tao than phân trách phận à,cái đó người ta gọi là ăn ở nha mày -Hắn bên kia lên tiếng không phải an ủi mà là ý nói cậu ngu (tội anh Đạt ghê bị hai người này suốt ngày bắt nạt cơ)

-Mày có phải là bạn tao nữa không hả thằng kia,bạn bè kêu bực thì mày cũng phải an ủi,hỏi có chuyện gì rồi ba la bala chứ mày nói câu phũ vậy

-Xin lỗi tao không phải là gay mà đi quan tâm tới mày quá mức như vậy nha,mày có Trang rồi sao không ibox cho nó mà than

-Trang cũng không biết đứa đấy là ai nên sao tao có thể nói cho Trang biết được? -Cậu làm bộ như sắp khóc đến nơi ấy

-Vậy mày nghĩ tao biết đứa đấy sao khi mà tao chả biết mày đang nói gì

-Nhưng mày đã là bạn với tao từ nhỏ nên có mày tâm sự tốt hơn

-Tao hỏi thật mày nha,hôm nay mày bị điên à nói chuyện èo lả như con gái ấy

-Thằng kia mày thích chết không? Tao coi mày là bạn nên mới nói chuyện với mày chứ đứa khác tao cho next lâu rồi

-Vậy được tao next đâu ngồi nghe mày nói đến sáng mai tao vẫn chưa biết mày nói chuyện gì

-Khoan trước khi mày tắt máy tao muốn mày thay thế cho một đứa để tao nhắn nhủ với nó vài điều đã

-Rồi nói nhanh khổ lắm

-Đứa nào dám nói điểm của tao cho cái Nhiên biết nhá,tao mà biết mày là ai đừng trách tao cho mày đi gặp ông bà sớm nha con,còn nữa mày có biết vì mày mà tao không được tự nói cho Nhiên biết điểm của mình không để Nhiên nó không làm tay trong cho tao nhá,để Nhiên nó nghĩ tao là một đứa không ra gì không coi nó là bạn nên báo cho nó biết cuối cùng nhá,tất cả là vì mày,tao nói cho mày biết nha từ nay ngày nào tao cũng sẽ

nguyền rủa cho mày ế cả đời luôn nha

-STOP mày nói xong chưa

-Chưa xong tao vẫn muốn chửi tiếp

-Vậy mày tự chửi một mình đi,tao tắt máy đây

Hắn nằm mà cười đau ruột với thằng bạn,cậu cũng chọn đúng người để chửi thật đấy,chính hắn là người đã thông báo điểm của cậu cho nó biết

"Đúng là mày chửi đúng người thật mà sao nó không nhận ra là mình nhắn tin nhi,chị mình thì làm sao biết điểm của tên Đạt mà nói chứ,đúng là ngốc thật đấy "

Nó nằm một lúc chán quá lên facebook lượt vài vòng,thấy có add friend ấn vào thấy tên chị hắn,nó định nói chuyện nhưng lại thôi để đó kệ

Cuối cùng thì cũng kết thúc kì nghỉ hè,nó bắt đầu học ở một ngôi trường mới bạn bè cũng nhiều người quen nhưng nó lại muốn quay về cái thời cấp hai bắt nạt bạn bè,chống đối thầy cô,đi học không làm bài,để chân trong trong ngăn bàn,đánh nhau các kiểu nhưng hơn cả là có thể nhìn thấy hắn,thấy hắn cười là trái tim nó rung động rồi.Nó gạt suy nghĩ hồi cấp hai đó sang một bên chuẩn bị cặp sách đến trường,tiến lên phía trước tương lai đang đợi nó,nghĩ về tương lai,cất đi quá khứ.Nó xuống nhà dắt xe định đi học trê chiếc xe đạp đáng yêu này đột nhiên nó có chuông điện thoại,nghe nhạc nó biết ngay là Nam

-Gì vậy? Tao đang chuẩn bị đi học này,mày đứng đâu đợi tao vậy

-Thôi để tao qua đón mày cho nó nhanh chứ đạp xe như mày đến bao giờ -Nam lên tiếng nói

-Ừ vậy còn cái Trang thì sao chả nhẽ để nó đi một mình sao,nó mà biết nó giết cả hai đó

-Yên tâm đi nó đến trường rồi,hôm nay nó có việc gì ấy

-Ừ vậy để tao ra đường đứng đợi mày cũng được

Nó cất xe đi vác cặp ra ngoài đứng đợi Nam mãi mà không thấy cậu đến,nó nhìn đi nhìn lại cái đồng hồ chỉ còn 15 phút nữa là vào lớp mà giờ chưa thấy mặt mũi Nam đâu,nó tức quá định chạy đi thì một chiếc xe dừng trước mặt nó

-Nè định đi đâu đó,tao bảo mày đợi ở đây rồi còn

-Mày xem bây giờ là mấy giờ rồi mà còn đứng đợi mày chắc tao muộn học ngay từ buổi đầu tiên quá

-Thôi lên xe đi đứng đây cãi nhau chắc muộn học thật đó

Nó đến trường mọi người đã có mặt đông đủ hết,nó chạy như điên lên trên lớp may mà cô vẫn chưa vào

-Sao hai đứa mày đi muộn vậy,hay còn đi ăn mảnh mà không rủ tao -Trang từ phía dưới đi lên

-Xàm quá mày,ăn mảnh cái đầu mày ấy,tao đứng đợi hắn cả tiếng mãi không thấy tới,tao còn tưởng đi bộ đến đây cơ

-Mày xàm ấy,đợi có 5 phút mà kêu cả tiếng

Bắt đầu một cuộc cãi nhau xảy ra trong lớp cho đến khi Trang lên tiếng

-Chúng mày thôi đi cô vào rồi kìa

-Tất cả là tại mày,mày dám đi trước -Cả hai đứa đồng thanh

Trang đứng đơ người ra,tức quá cô đi về chỗ,vừa về đến chỗ cô giáo bước vào,là một cô giáo trẻ ai nấy đều vỗ tay.Cô bắt đầu xếp chỗ

-Cô ơi cho em ngồi với bạn Nhiên đi cô -Tất cả lớp quay mặt về phía đứa con trai cuối lớp,nó cũng không biết đứa nào mà gan to vậy

Cả lớp ồ lên

-Chưa gì lớp mình đã có cặp rồi,sáng thì đưa nhau đi học,giờ lại xin ngồi chung nữa

-Mày điên à -Nó quay xuống nói với Nam

Cả lớp cứ lời ra tiếng vào,nó giải thích thế nào cũng không được,Nam thì ngồi im không nói gì,cuối cùng thấy con bạn mình bất lực Trang lên tiếng

-Thôi đi cả lớp,cô còn đang trong lớp kia kìa,ai muốn biết chuyện như thế nào ra chơi tôi sẽ kể cho còn giờ không bàn tán linh tinh nữa để cô xếp chỗ

Cuối cùng Nam cũng được ngồi cạnh nó

-Đồ chó sao nãy mày không lên tiếng giải thích cho mọi người biết hả? -Nó lấy chân đá Nam

-Không thích,ai kêu ở nhà mày toàn bắt nạt Băng

-CÁI GÌ? -Nó hét lên làm cả lớp và cô quay ra nhìn

-Nhiên có chuyện gì vậy? -Cô giáo đi xuống chỗ nó

-Dạ không có gì đâu cô,em muốn ngồi với Minh Trang hơn cô ạ

-Bây giờ thì không đổi được cô ghi sơ đồ rồi

Nó tui ngiu xuống

-Ngồi với tao bao nhiêu đứa thích đấy

-Vậy mày đi mà ngồi với những đứa thích mày đi,tao cóc cần nha

---

Tại trường hắn

Hắn và Đạt đi vào trường ai cũng chú ý đến hai thủ khoa của trường,Đạt thì cười đáp lại còn hắn thì vẻ mặt lúc nào cũng lạnh lùng bước đi,hắn vào lớp mà cửa lớp đông khinh khủng luôn,hắn cũng không thèm quan tâm cứ thế đi vào,vừa bỏ cặp xuống hắn nhìn ra ngoài cửa.Bây giờ tâm điểm chú ý của bọn con gái không phải hắn hay Đạt mà là Tùng,cậu luôn là một người bí hiểm và cũng là đối thủ đáng gườm của hắn,hắn cũng không thèm quan tâm lấy sách ra để lên bàn chuẩn bị cho tiết học đầu tiên.Đang lấy sách đột nhiên có người vứt cặp xuống chỗ hắn,hơi bất ngờ hắn quay lại nhìn

Bạn đang đọc truyện *Tôi Sẽ Khiến Anh Phải Tỏ Tình Với Tôi* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 51: Ngồi cùng thôi mà

-Chuyện gì đây? -Hắn lên tiếng hỏi -Thích ngồi không được sao

Bắt đầu có tiếng bàn tán của mọi người

-Xin lỗi nhưng chỗ này có người ngồi rồi -Đạt từ xa đi vào

-Vậy à thế cậu có thể nhường chỗ cho tôi ngồi với THỦ KHOA CỦA TRƯỜNG được không ? -Tùng cố tình nhấn mạnh 4 chữ

Đạt cũng đâu phải người vừa (anh đúng là ngu quá xá luôn hôm qua tâm sự thì hắn nói toàn câu phũ vậy mà nay còn giúp nữa)

-Vậy được cậu thích ngồi với thủ khoa phải không? Xuống ngồi với tôi đi

Đạt hiểu Tùng ngồi với hắn là có mục đích mà tất cả mọi chuyện đều có liên quan đến nó,nếu không giải quyết nhanh thì chắc sẽ xảy ra trận chiến lớn

Bây giờ thì Tùng đã hiểu mình bị Đạt lừa nhưng vẫn nở nụ cười với Đạt nhưng ai biết được rằng nụ cười ấy đã làm cho bao nhiêu con tim rung động

-Nhưng tôi lại muốn ngồi với Nguyễn Nhật Phong,tôi nghĩ cậu ấy giỏi hơn cậu

Đạt tức không làm gì được,hắn lúc này mới lên tiếng

-Được thôi nếu cậu thích cứ ngồi đi

Tất cả mọi người ""Oh " lên,Đạt quay sang nói với hắn

-Mày không sao đó chứ?

-Mày muốn tao bị sao lắm à,bạn ấy đã thích ngồi với tao như vậy thì cho bạn ấy thỏa mãn thôi

Hạnh nghe mọi người nói có chiến tranh giữa Tùng và hắn nên chạy qua xem thế nào.Hạnh vừa bước đến cửa lớp mọi người đã nhìn cô

-Chắc là do con này nên hai người họ mới cãi nhau và muốn ngồi cạnh nhau như vậy

-Đúng rồi,mày có nhớ lúc trước con Hạnh kêu thích thằng Phong không? Hôm trước thằng Tùng lại cầm tay nó nữa nên rất có khả năng con này chính là nguyên nhân dẫn đến hai người họ ""Bằng mặt nhưng không bằng lòng "

Hạnh đứng đó vẫn chưa hiểu mọi người đang nói gì,tại sao lại liên quan đến cô,có sự hiểu lầm gì đó

Một người con gái tiến đến chỗ cô

-Mày bỏ bùa gì mà để cho hai soái ca trường này chết mê chết mệt vậy,lại còn tý nữa xảy ra đánh nhau nữa

Hạnh vẫn ngây người ra

-Mày bỏ cái bộ mặt ngây thơ đó của mày đi -Cô ta nâng mặt của Hạnh lên

-Chị đang nói gì vậy,tôi không hiểu -Hạnh hất tay chị ta ra rồi nói

-Mày không hiểu hay cố tình không hiểu

-Tôi không hiểu chuyện gì đang xảy ra ở đây cả -Hạnh nói to tiếng hơn

-Vậy được tao cho mày biết thế nào là hiểu hay không hiểu -Chị ta giơ tay lên định tát Hạnh thì một bàn tay khác đã cầm lấy tay chị ta

-Tôi nói rồi đừng có động đến Hạnh không đừng trách tôi -Tùng dùng ánh mắt đe dọa khiến cô ta hồn bay phách lạc

Nói xong Tùng buông tay cô ta ra rồi tiến đến chỗ Hạnh kéo tay cô đi,điều này khiến mọi người hiểu lầm hơn

-Con nhỏ đó ta sẽ không tha cho nó đâu,hãy đợi đấy mà xem -Cô ta tức mình lên tiếng

Tùng kéo Hạnh ra phía sau trường

-Cậu buông tay tôi ra đi,cậu có biết vì những hành động này của cậu mà mọi người hiểu lầm hết cả lên rồi không?

-Xin lỗi nhưng tôi thực sự hết cách rồi

-Cậu lấy tôi ra làm vật thay thế sao? Cậu có biết trước đây tôi đã từng nói thích Phong không? Bây giờ cậu lại gây sự với cậu ấy,mọi người nghĩ như thế nào đây,có lẽ cậu không quan tâm đâu nhưng tôi thì khác,tôi không muốn làm vật thay thế cho ai hết,cậu biết người Nhiên thích là Phong phải không? -Hạnh bực tức đến nỗi không xưng cậu tớ nữa mà chuyển sang tôi luôn

-Ừ tớ đã đoán được từ rất rất lâu rồi,xin lỗi vì đã đẩy cậu vào chuyện này,tớ sẽ nói với mọi người

-Đừng,tớ không muốn Nhiên bị quấn vào những thứ này lúc đang học đó cũng là điều nó muốn và chuyện tình cảm nó không muốn cho ai biết cả

-Vậy chả nhẽ cậu chấp nhận chuyện như này sao? -Tùng thấy tội cho Hạnh,chính cậu là người đã kéo cô vào cuộc tình không tên này

-Đó là cái giá mà tớ phải trả cho những gì trước đây tớ đã làm với Nhiên thôi

Tùng hiểu những chuyện trước đây mà cô nói,cậu ôm cô vào lòng như một người bạn cần được sẻ chia vậy

Tiếng trống trường cắt ngang dòng suy nghĩ và cuộc nói chuyện giữa hai người,cả hai người trở về lớp ai nấy đều nhìn,Tùng không quan tâm gì cứ thế tiến đến chỗ mình ngồi không quên nhìn hắn

-Tốt nhất nên xác định rõ tình cảm đi đừng có mập mờ không đến lúc mất rồi lại hối hận đấy

Tùng vừa nói vừa lấy sách ra,hắn lấy làm khó hiểu nhưng cũng không muốn quan tâm

---

Giờ ra chơi lớp nó

-Ê Trang mày giải thích vụ của cái Nhiên với thằng Nam đi xem nào? -Đúng là con gái mà nói vậy mà chúng nó ra chơi sấn đến chỗ Trang giống như Trang là người nổi tiếng vậy

Trang quay sang nhìn Nam

-Nam ê bây giờ tao nên kể thế nào nhỉ

-Mày cứ kể theo những gì mày muốn thôi,tao không quan tâm đến những gì mày nói và mày biết đâu

-Vậy còn Nhiên -Cô quay sang nó hỏi

-Tùy cưng tốt nhất nên nhớ đến tình cảm chị em của chúng ta và

-Được rồi -Nó chưa nói hết câu cô đã phải bịt miệng nó lại luôn -Chuyện là thế này

" Lúc trước thằng Nam với con Nhiên là bạn thân với nhau,hai đứa chơi thân cực thân luôn,Nam nó luôn giúp đỡ con Nhiên tưởng chỉ dừng lại ở tình bạn thôi ai ngờ cho đến một ngày Nam nó nhận ra tình cảm của mình nhưng Nhiên nó không còn học cùng với Nam nữa,cậu đau khổ khi nhận ra tình cảm của mình muộn quá và rồi cứ thế ngày ngày nhắn tin làm nó vui để nó để ý đến mình nhưng đã quá muộn Nhiên đã có người mà nó thích.Nam lúc nào cũng lấy tư cách của một người bạn ra ở bên an ủi động viên nó,nhưng thực chất cậu đang đơn phương nó.Và giờ đây khi người kia và Nhiên không còn học cùng Nhiên nữa Nam đã nhân cơ hội tiếp cận Nhiên đã mong muốn một ngày nào đó Nhiên sẽ hướng mắt về phía mình "

-Hết rồi đó

Trang vừa kể xong nó đang uống nước không kiềm chế được đã..... vào Nam

-Nè bà làm cái gì vậy hả? -Nam bực mình lên tiếng

-Xin lỗi,xin lỗi nhưng con Trang nó kể buồn cười quá không chịu nổi luôn

-Trang bà được lắm cứ thế đi bà biết tay tôi -Nam nhìn Trang rồi bỏ ra ngoài

Cả bọn cứ cười lăn lộn như chưa bao giờ được cười ấy

Cuối cùng cũng hết giờ tụi nó xách cặp đi về,nó đang định leo lên xe Trang thì Nam đi đến

-Về không tao đưa về

-Kìa sang xe Nam đi nó đưa mày về xe tao hết điện rồi

Nó tức không làm được gì đành sang xe Nam

-Có cần tao đưa mày về nhà không? -Nam lên tiếng nói

-Khỏi đi tao tự đi bộ về

Nó được Nam đưa đến đầu ngõ rồi xách cặp đi vào,từ phía xa nó nhìn thấy thứ gì đó không nên nhìn

-Ôi mẹ ơi con đang nhìn thấy gì đây?

Nó hét toáng lên làm hai người quay lại

Bạn đang đọc truyện *Tôi Sẽ Khiến Anh Phải Tỏ Tình Với Tôi* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 52: Hạnh phúc và khổ đau

Hai người kia thấy vậy quay lại tươi cười nhìn nó,nó hơi bất ngờ sao hai người họ lại có thể coi như không có chuyện gì vừa xảy ra vậy -Em mới đi học về à? -Chị Mai từ phía dưới đi lên chỗ nó

Nó đứng đơ một lúc cho đến khi chị Mai đập vai nó,nó mới hoàn hồn

-Bị sao vậy?

-Dạ không sao đâu chị tại tại -Nó ấp úng không nói nên lời

-Có chuyện gì vậy? Nãy chị thấy em la to lắm mà có chuyện gì à?

Nó đứng đó cãi đầu không biết nói thế nào chỉ biết cười thôi

-Ý nghĩ đen tối nha -Chị Mai gõ vào đầu nó một phát, nhìn nó cười lại khó nói như thế chị cũng hiểu nó đang nghĩ gì mà đầu óc nó không lúc nào trong sáng hết

-Đâu có đâu tại hai người...

Nó chưa nói hết câu đã bị một người khác lấy tay đập vào đầu

-Làm ơn mày có thể nghĩ trong sáng hơn có được không hả? Nhìn mặt đâu đến nỗi mà sao lại tối tăm thế vậy nhỉ

-Ơ sao hai người cứ đánh em hoài vậy,rõ ràng hai người đang công khai tình cảm trước bàn dân thiên hạ mà

-Cái gì mà công khai tình cảm,mọi người biết rồi mà

Nó ngớ người " Vậy là không có gì đe dọa để được đi ăn kem rồi,ghét hai người này vậy "

-Chắc em không biết rồi tại mới ra còn ở đây ai cũng biết hết rồi

-Sao chị không nói cho em biết chứ huhu -Nó bắt đầu làm nũng

-Thôi đi cô nương tối muốn đi ăn kem không?

Nó chờ mỗi câu này của hai người họ " Cho em rút lại câu ghét hai người lúc nãy nha "

Nó vui mừng đi về,cuối cùng thì hai người họ cũng về với nhau,thanh mai trúc mã luôn vậy mà,nó chợt nhớ ra điều gì đó chạy đến chỗ hai người kia

-Từ giờ đến tối lâu quá,hay chiều đi chơi tối cho em đi ăn kem đi

-Mày nằm mơ à,chiều anh không cho mày đi được -Anh nó lên tiếng nói

Bây giờ không có chị nó ở đây chắc nó đã giết anh nó luôn rồi

Nó vừa về đến nhà chưa cả thay quần áo leo lên giường lấy điện thoại gọi cho Băng "Có lẽ nó cũng nên biết chuyện này,nó quý anh Trúc nhất mà ,chắc nó vui lắm "

-Ê mày,đang đâu đấy?

-Vừa tan học xong đang định về,nay mày không phải đi học à -Băng đang dắt xe nghe thấy chuông điện thoại biết ngay là nó nên dừng lại nghe máy

-Vừa về.Mày! Tao vừa biết một chuyện động trời luôn muốn nghe không? -Nó tỏ ra vẻ bí ẩn gây sự tò mò cho Băng

-Nghe có vẻ hấp dẫn không biết chuyện đó có bị "THIẾU MUỐI " không nữa?

-What the THIẾU MUỐI,chuyện này nghiêm trọng cực luôn ấy,nói ra mày sẽ buồn đấy

Băng có vẻ bắt đầu thấy nghi nghi,liệu có liên quan gì đến Nam hay không? Nhưng cô vẫn giữ giọng bình thường nói chuyện với nó

-Rồi nói đi có chuyện gì? Nhanh lên không tao tắt máy đây này

-Thôi được rồi,mày chính thức mất anh trai nha cưng,buồn chưa -Nó cười lăn lộn trên giường như một con điên chưa uống thuốc

-Ý mày nói là Trúc à? Chuyện anh Trúc với chị Mai tao biết lâu rồi chẳng qua tao không nói cho mày biết thôi tưởng gì

Nó đang cười không cười nữa,chuyển sang bực mình

-Tại sao chỉ có mình tao không biết?

-Đơn giản mà vì mày xấu

-Thôi đi bố tắt máy đây

-Khoan đã hình như có biến -Nó định tắt máy thì Băng nghe thấy tiếng của Hoa nên bảo nó từ từ đã

Băng đi đến chỗ có tiếng người nói xem là ai thì nhìn thấy Hoa đang bị một đám con trai bao vây

-Sao nào,dạo này có người mới nên quên luôn tụi anh rồi hả? -Tiếng một đứa con trai nói nghe chi muốn phi cái dép vào mồm

-Cút ra,tôi với anh đã không còn quan hệ gì rồi nha,anh đừng có làm phiền đến tôi nữa -Hoa lên tiếng đẩy bàn tay dơ bẩn của tên đó ra khỏi người cô

-Em nói dễ nghe nhỉ,chúng ta cũng đã từng gọi là vợ chồng rồi đó thôi,tại sao không có quan hệ gì nhỉ

-Vợ chồng ư,anh nghĩ tôi yêu anh thật sao,anh có bị ảo tưởng không vậy? Các người nghĩ tôi yêu hay thích các người thật sao,nhầm rồi xin lỗi tôi chỉ lợi dụng các người thôi? Tại sao anh không cút đi như một năm về trước ấy,còn về đây làm gì?

-Cô dám nói thế với tôi sao -Hắn ta định giơ tay lên đánh Hoa thì một bàn tay khác đã cầm lấy cổ tay của hắn ta -Mày là thằng nào sao mày dám can dự vào chuyện của tao -Hắn ta bất ngờ về sự có mặt của Huy,không chỉ có hắn mà cả Hoa nữa

---

CÁCH ĐÓ VÀI PHÚT

Băng nhìn thấy cảnh đó không biết làm gì,đầu dây bên kia cứ luôn miệng hỏi xem có chuyện gì không

-Sao có chuyện gì,biến to không?

-Con Hoa bị cái thằng nào gọi ra nói chuyện đấy

-What đứa nào gan to vậy? -Nó hơi ngạc nhiên sao Huy không đi cùng Hoa -Mà sao Huy không đi cùng nó?

-Không chả biết sao nay nó về một mình ấy

-Ok tắt máy đi tao gọi cho Huy,à mà ở đâu thế

-Qua trường một chút

Nó tắt máy rồi lần trong điện thoại tìm số Huy.Huy đang trong phòng họp đoàn thấy có điện thoại của nó nên xin phép ra ngoài nghe máy

-Có chuyện gì vậy chị? -Huy hơi bất ngờ khi nhận được cuộc gọi của nó

-Nay em không về cùng Hoa à?

-Dạ không nay em phải ở lại họp bên đoàn nên bảo Hoa về trước rồi

-Giờ em còn phải họp nữa không,cái Hoa đang gặp chuyện đó

-Cái gì cơ ạ có chuyện gì thế chị? -Huy hoảng hốt lên tiếng hỏi nó -Ở đâu thế chị

-Chị không biết em ra đó đi qua trường chút đó

Huy chạy đi,đôi chân cậu cứ thế chạy như sợ mất đi một thứ gì đó mà không thể tìm lại được.Dưới ánh nắng của mùa thu,một chàng trai đang vì người con gái mình yêu mà bỏ tất cả chỉ để chạy về phía người con gái ấy,ánh mắt buồn lo lắng của chàng trai ai nhìn vào cũng biết được tình cảm mà anh dành cho cô gái đó lớn thế nào.Huy chạy đến chỗ Băng đang đứng ở đó

-Sao thế? -Huy vừa thở,vừa hỏi Băng

-Không biết tự nhiên tao thấy nên tao ra xem ai ngờ thấy hai người này

Huy định đi ra chỗ thì nghe thấy câu nói " Tôi chỉ lợi dụng các người thôi " đôi chân anh dừng lại "Chẳng lẽ em cũng lợi dụng tôi sao? "

Nhưng khi nhìn thấy tên đó định giơ tay lên đánh Hoa cậu không còn suy nghĩ nhiều nữa,đi ra cầm lấy cổ tay của hắn ta

-Mày là thằng nào mà dám can dự vào chuyện của tao

-Tao là ai á? Nói ra chỉ sợ mày nghe tên xong không có đường về nữa thôi -Huy nhìn hắn với ánh mắt như muốn giết người đến nơi

Hắn ta bắt đầu cảm thấy run sợ,nhưng vẫn tỏ vẻ hống hách

-Mày nghĩ tao sợ mày à?

-Vậy để tao nói cho mày biết Nguyễn Khánh Huy

Hắn ta bắt đầu lo sợ khi nghe thấy tên của Huy,hắn cũng đã từng nghe qua gia thế và tiếng tăm của cậu ta,hắn ta biết thế nhưng vẫn cố khiêu khích Huy

-Mày chỉ được cái thế dựa hơi nhà mày thôi chứ chẳng làm được cái gì đâu,dám đấu tay đôi không,chủ nhật tuần này tại sân vận động

Huy nhìn hắn có vẻ không biết rằng mình sắp chết,Huy khuôn mặt không còn baby cute như những lúc nói chuyện với nó nữa mà thay vào đó là khuôn mặt lạnh lùng

-Được,để tao xem bản lĩnh của mày đến đâu

Hắn ta nhếch mép cười " Mày cứ đợi đấy mà xem hôm đó tao cho mày không còn đường về ",hắn ta nhìn qua Hoa nói một câu rồi bỏ đi

-Cô cứ đợi đấy mà xem,tôi nhất định sẽ cho cô biết ai mới là người có thể bảo vệ cô -Nói xong hắn bỏ đi

Huy cũng đi luôn không thèm nhìn Hoa lấy một lần hay kéo cô đi như những lần trước, Hoa thấy khó hiểu " Sao Huy lạnh lùng vậy chứ "

-Huy nghe em giải thích đã

Cô có nói thế nào Huy cũng không đứng lại,cô định đuổi theo thì bị Băng chặn lại

-Để Huy yên tĩnh đi,hãy suy nghĩ về những chuyện mày đã gây ra cho Huy và xem tình cảm của mày dành cho Huy đến đâu rồi hãy tìm cậu ấy,tao chỉ tặng mày một câu " Yêu ai thì yêu một người thôi,đừng yêu người này làm khổ người khác,hãy kết thúc mọi chuyện đi,lựa chọn thuộc về mày đây "

Băng nói xong cũng bỏ đi luôn để lại Hoa một mình ở đó .Huy đi về lại phòng họp,cậu biết đang họp mà bỏ đi sẽ phải chịu hậu quả rất nặng nhưng cậu vẫn đi vì Hoa nhưng tất cả cậu nhận được chỉ là cái thờ ơ của Hoa mà thôi,vào họp cậu không có tâm trí nào nghe mọi người nói nữa,chỉ mong kết thúc nhanh để đi về thôi

Ngồi thêm một lúc cuối cùng cũng được về cậu đi như người mất hồn chỉ biết đi và đi thôi,cậu không biết mình đang đi đâu nữa,đột nhiên chuông điện thoại reo lên đưa cậu về thế giới hiện tại,cậu mở máy ra nghe,vẫn giữ thái độ vui vẻ khi nói chuyện với nó

-Em định đánh nhau thật sao? Có cần phải làm thế không?

-Em xin lỗi nhưng chắc em kết thúc mọi chuyện ở đây thôi chị

Cậu nói xong tắt máy luôn,cậu không đủ mạnh mẽ tươi cười với nó nữa,khi cậu nghĩ về câu nói của Hoa thì không thể chịu nổi được nữa,cậu chạy cứ thế chạy như muốn quên đi tất cả vậy

Bạn đang đọc truyện *Tôi Sẽ Khiến Anh Phải Tỏ Tình Với Tôi* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 54: Một chút thôi cũng đủ hiểu lầm rồi (1)

Tiếng trống trường hắn cuối cùng cũng điểm đó là giờ phút mà ai cũng mong muốn.Vừa dứt trống cửa lớp hắn đã đông kín rồi,lớp hắn là nơi hội tụ của những người đẹp trai,xinh gái,thiên tài bẩm sinh thì phải,hắn thì chẳng bao giờ quan tâm đến mấy

người đó,quay xuống chỗ Đạt giục cậu đi về -Ê có định về không? Hay muốn ở đây cho bọn ngoài kia nó lại lên cơn có khi không về được đấy

Đạt đang ngồi nghịch điện thoại (chắc đang nhắn tin cho chị Trang rồi) thấy hắn nói thế nên nhanh chóng thu dọn sách vở bỏ gặp rồi tìm cách trốn bằng cửa sau

-Ôi may quá cuối cùng cũng được về rồi không thì chắc chết với cái bọn đó

Đạt với hắn tung tăng đi ra nhà xe mà không ai biết,khổ mỗi Hà Trung Tùng cứ thích đường đường chính chính đi cửa trước,vừa ra đến cửa đã bị chặn lại xin số các kiểu.Tùng bực quá hét lên khiến ai cũng phải nhường đường,cậu đã bị như này nhiều rồi nhưng chưa bao giờ thấy bọn nó bám lấy mình đông như này

-Dừng lại.Các người có tránh ra không thì bảo? Nếu không muốn

Câu nói bị bỏ lửng giữa chừng còn đường đã được mở cho cậu đi.Vừa đi xuống đến cầu thang cậu chạm mặt Hạnh

-Ê về chung không? Sao nay ra muộn vậy -Tùng vừa nói vừa đút tay túi quần đi về phía Hạnh,Hạnh thấy hình như có người đang nói chuyện với mình nên quay lại,cô cũng hơi bất ngờ vì sự có mặt này của Tùng

-À không có gì,ở lại trực nhật lớp thôi,sao cậu cũng về muộn thế?

-Gặp rắc rối chút thôi

Hai người vừa đi,vừa tươi cười nói chuyện nhưng đâu biết rằng sau này cuộc sống của Hạnh sẽ khốn khổ thế nào

"Cứ đợi đấy tao sẽ không để yên cho mày đâu " -Thiên My-tiểu thư tập đoàn danh tiếng, đầy quyền lực lên tiếng

Nó nằm ở nhà chán mà lại lo cho Huy nữa không biết có sao không nữa gọi điện cậu không nghe máy càng khiến nó điên hơn.Nó đang lo lắng thì nhận được điện thoại tường Huy gọi ai ngờ là Hoa

-Gì vậy? Mày làm gì mà để ra nông nỗi như này -Nó bực tức lên tiếng

-Tao đâu có biết gì đâu,tự nhiên thằng kia nó đến nói năng linh tinh đấy chứ

-Trước đã từng có quan hệ đúng không? -Nó lên tiếng hỏi

-Ừ trước đã từng nhưng từ khi quen Huy tao đã không dính dáng gì đến hắn nữa rồi,không hiểu sao hôm qua hắn đến tìm tao nói những chuyện chẳng ra đâu cả,mà Huy cũng thật lạ không thèm nghe tao giải thích tắt máy luôn ai mà biết được lối nào mà lần

-Mày thấy cái tác hại của mày chưa tao đã nói rồi bé đừng có nên thích ai

-Tao có thích hắn đâu là hắn ngộ nhận thôi mà

-Vậy thì tao hiểu sao Huy như thế rồi,cuối tuần tao về xử lý cho,giờ thì cho tao thông tin về thằng đấy

Hoa bắt đầu nói về tên đó,nghe Hoa kể mà nó thấy hắn ta cũng không phải dạng vừa,có lẽ đây là một cái bẫy mà thôi,nó cũng chẳng biết làm gì để giúp cho Huy cả,nó quen cậu cũng 3 năm rồi nên hiểu rất rõ về cậu là con người như nào,cậu đã cá với hắn sẽ đi một mình thì chắc chắn sẽ không cho ai đi theo dù cho đó có phải bẫy hay không,Huy cũng không muốn nó về càng không muốn nó tham gia vào chuyện này nên hôm đó nó không thể đến cùng cậu được.Nó chợt nghĩ ra một cách

-Tao biết Huy là người như nào nên có lẽ hôm đó tao sẽ bảo với Huy là tao không về nhưng tao sẽ về,hơn nữa nghe mày nói về tên kia cố vẻ hắn nguy hiểm đấy

-Tao không biết nên làm gì nữa? -Hoa bối rối lên tiếng,cô nói như sắp khóc đến nơi ấy

-Thôi bây giờ không phải là giờ để khóc hãy xác định lại mối quan hệ giữa mày và Huy đi

Nó nói xong tắt máy để lại Hoa một mình trong những suy nghĩ quẩn quanh ,cô rất lo cho Huy,cô ước mình có thể ở cạnh Huy ngay lúc này

Nó nhắn tin,gọi điện cho Huy mãi mà không thấy cậu trả lời nó rất lo lắng nhưng không thể làm được gì

Huy chạy đến một bãi đất trống,cậu mệt quá nằm ra đó suy nghĩ mọi chuyện ,cậu muốn khóc,muốn quên đi tất cả nhưng cậu cũng là con trai mà không thể gục ngã,càng không thể khóc vì một người không xứng đáng như Hoa ,cậu đứng dậy và đi về nhà

Sáng hôm sau vừa mở cửa đã thấy hai của nợ của nó đứng trước cửa rồi

-Chúng mày làm gì mà qua đây sớm vậy? -Nó thấy hơi lạ,bọn này có bao giờ nó ngủ dậy sớm đâu

-Qua đây ăn cơm sáng với ma ma của tao -Nam lên tiếng rồi chạy vào ôm lấy mẹ nó như mẹ cậu vậy

-Ơ thằng kia ai là ma ma của mày,ma ma của tao mà -Nó tiến vào bên trong đẩy cậu ra

-Bây giờ không phải,sau này sẽ phải -Cậu trả lời thẳng thắn

-Hai đứa thích nhau à? -Mẹ nó lên tiếng,nghe xong cả hai bỏ ra không ôm mẹ nó nữa

-Không phải -Cả hai đồng thanh nói

-Đúng rồi ấy ma ma,hai đứa này nên cho làm một đôi cô ạ,suốt ngày chí chóe nhau thôi

-Sao hôm nay chúng mày cứ gọi mẹ tao là ma ma hết vậy -Nó hơi bất ngờ -Mà hắn ta có người hắn thích rồi ma ma ạ

-Thì ta kêu chúng nó gọi ta như thế mà -Quay sang Nam nói -Thế con không làm con rể ta à,buồn thế ta là ta quý con lắm đó

-Ma ma nhìn nhầm thằng này rồi nó không tốt như ma ma nghĩ đâu,suốt ngày nó bắt nạt con gái ma ma này,ma ma phải thương con chứ -Nó ra vẻ làm nũng nói chuyện với mẹ nó

-Nó làm vậy là đúng đấy,xem lại mình đi

-Xem lại mình đi -Cả hai đứa kia đồng thanh lên tiếng

Nó tức giận bỏ lên phòng sắm sửa quần áo chuẩn bị đi học,Nam thì vui vẻ khi chưa về nhà nó mà đã được mẹ nó quý như này,còn Trang thì suốt ngày cắm mặt vào điện thoại nhắn tin.Nó thu xếp xong xuống ăn cơm và bắt đầu đi học.Hôm nay chúng nó đi sớm nên đi bộ hít không khí

-Đi bộ vui nhỉ,vừa thoáng mát,vừa có thể ngắm cảnh nữa -Cả ba đứa đang đi không nói gì,nó đột nhiên lên tiếng

-Lại bắt đầu thơ văn rồi đấy -Trang vừa cắm mặt vào cái điện thoại vừa lên tiếng

Nó định giơ tay lên gõ vào đầu Trang thì có chuông điện thoại,nó thấy nhạc chuông biết là Huy nên nghe luôn

-Em sao rồi? Ổn không?

-Em bình thường rồi chị ạ,hôm sau chị đừng về nha em không sao đâu -Huy đã tươi cười lại với nó

-Ừ chị biết rồi,nhớ cẩn thận đó

Nó tắt máy đi rồi thở dài,Trang đi bên cạnh lên tiếng làm nó giật mình

-Vụ gì đó,sao thở dài

-Chủ nhật tao phải về quê có chút việc

-Việc gì? Cho theo với chủ nhật tao cũng rảnh,tao cũng muốn gặp ấy của tao -Trang vừa nói vừa cười

-Thôi đi người ta có việc chứ không phải hẹn hò nha mày

-Chứ không phải mày về gặp hắn sao? -Nam từ đâu đi đến chỗ nó phát biểu rồi đập tay Trang

-Điên à,hắn thì liên quan gì,nói chúng là hôm đó chúng mày đi theo cũng không sao -Nó cười rồi đi trước -Mà nói trước về là có việc không phải cho chúng mày gặp hai bọn kia đâu nha

Cả hai đứa chỉ cười và không nói gì.Trang nhắn tin cho Đạt bảo hôm đó về.Cậu đang đi cùng hắn bỗng nhảy lên vui sướng

-Mày điên à thằng kia,đang trong sân trường đó -Hắn hơi bất ngờ về hành động của Đạt

-Kệ tao chỉ cần gặp người yêu tao là tao vui rồi

Hắn mặc kệ Đạt cậu cứ thế đi vào lớp nhưng trong đầu lại có suy nghĩ " Chắc nó cũng về " hắn cũng mong được gặp nó,cũng đã rất lâu rồi không thấy nó

Cuối cùng ngày chủ nhật cũng đến,nó thu xếp đồ đạc rồi xin phép mẹ cho về quê.Mẹ nó sao có thể không đồng ý cho nó về khi có hai đứa kia về theo nữa.Ngồi trên xe 2 tiếng cuối cùng cũng đến nhà nó ,Băng từ trong nhà đi ra mở cửa cho cả ba,cô hơi bất ngờ vì sự có mặt của hai người kia và đặc biệt là Nam,cô lúng túng không biết mình đang làm gì,nó thấy cô đơ người ra mới giục nó

-Mày có định cho tao vào không đây?

Bây giờ cô mới giật mình và mở cửa cho 3 người vào.Nó lấy máy gọi cho Hoa kêu sang đây để bàn kế hoạch,15 phút sau Hoa có mặt ở nhà nó

Mọi người bàn kế hoạch một lúc,nó kêu đói và bảo Băng đi nấu mì cho mọi người

-Băng ơi! Nay tao mới về mày nấu mì cho tao ăn đi

-Ăn tự đi mà nấu -Cô trả lời thẳng nó

Nó biết không thể dụ dỗ gì Băng nên quay sang Nam bảo cậu đi nấu

-Không,tự túc đi

Nó nhìn Nam ánh mắt hình viên đạn,Nam biết mình sắp chết dưới tay nó nên đi nấu luôn.Băng thấy buồn khi nó sai được cậu chỉ cần nhìn bằng ánh mắt,không lẽ Nam sợ nó giận tới đó sao

Với tài nấu ăn của Nam thì khỏi phải chê,chúng nó vừa thấy Nam bê lên đã đứa nào đứa nấy cầm sẵn đũa bắt đầu rồi.Nhìn chúng nó ăn mà Nam hoảng không biết nói gì luôn,cậu thấy lần đầu tiên chúng nó như bọn đói ăn thế này.Đây là lần đầu tiên cậu có cơ hội về nhà nó,thấy chúng nó ăn như vậy cũng chẳng biết còn đến lượt mình không nữa,cậu quyết định đi khám phá ngôi nhà nó.Cậu đang đi ra vườn thì Băng từ phía sau lên tiếng hỏi

-Anh không vào ăn chung với mọi người cho vui ra đây buồn lắm

Nghe thấy tiếng Băng cậu quay lại cười nhưng cậu đâu biết rằng nụ cười của cậu đã lại một lần nữa làm rung động trái tim cô

-Anh nhìn mọi người ăn thì đủ hiểu rồi,ra đây cho thoáng,lần đầu về nhà em phải khám phá chút chứ

Hai người đứng lặng hồi lâu không nói gì với nhau cả

Cuối cùng cũng đến một giờ chiều,chúngnó chuẩn bị đồ đạc các thứ theo đúng như kế hoạch đã định.Ở sân vận động,Huy đã ở đó đợi tên kia,một lúc sau hắn ta đến nhưng không phải đi một mình mà dẫn theo một đám người nữa,cậu bắt đầu hiểu ra vấn đề nhưng đã quá muộn rồi

Bạn đang đọc truyện *Tôi Sẽ Khiến Anh Phải Tỏ Tình Với Tôi* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 55: Một chút thôi cũng đủ hiểu lầm rồi (2)

Huy nhếch mép cười,quay sang hắn ta -Hóa ra mày chỉ nhục đến vậy thôi sao,thảo nào Hoa nó chỉ thích mày qua đường thôi

-Qua đường? -Hắn ta cười lên -Mày cũng sắp trở thành kẻ qua đường của nó thôi

-Tao có qua đường của Hoa hay không cũng chả cần mày phải nói,cái đó tao tự biết,còn mày nhục lắm

-Chưa biết đứa nào nhục hơn đứa nào đâu,để rồi xem đứa nào nhục hơn -Hắn ta hất mặt về phía mấy tên kia,mấy tên đó xông lên chỗ Huy đang đứng

Bọn nó đã đi sang đây từ lúc nào rồi,chúng nó nấp sau một gốc cây

-Tý nữa bọn mi ở đây nha,có gì ta ra giải quyết cho -Nó quay sang nói nhỏ với mấy đứa bên cạnh

-Mày điên à,mày là con gái mà,sao có thể ra đó một mình,để tao cho -Nam lên tiếng nhưng cậu đâu biết rằng lời nói đó đã làm tổn thương một người khác một lần nữa

-Mày ra chắc đánh nhau to hơn đấy -Nó thấy thế cãi lên

-Thôi trật tự đi không lại bị phát hiện bây giờ -Băng bây giờ mới lên tiếng

Bọn nó không cãi nhau nữa ngồi yên quan sát,Hoa ngồi đó lo lắng cho Huy sợ cậu xảy ra chuyện gì chắc cô không muốn sống nữa.Huy cũng đã bắt đầu đánh nhau với mấy tên kia.Cậu là người có võ nên đánh rất nhanh,số lượng ngày càng nhiều không biết từ đâu ra nữa,Huy bắt đầu đuối sức,cậu mệt không đánh thêm được nữa.Mồ hôi lăn đầy trên áo,cả những giọt máu trên cánh tay nữa,Hoa không biết làm gì chỉ biết ngồi khóc và cầu xin ông trời cho Huy không bị sao thôi.Thấy Huy yếu thế,hắn ta lấy một cái gậy đã được chuẩn bị sẵn tiến dần đến chỗ Huy,hắn ta lấy chân đang đi giày của mình giẫm lên tay cậu,nhìn cậu bây giờ người đầy máu me,nhưng cái đó thì có đáng gì,có đau gì bằng vết thương trong lòng khi nghe nhớ lại những câu Hoa nói trước đây.Hắn ta cầm tóc Huy lên

-Bây giờ mày thấy rồi chứ,chỉ có đứa thua cuộc là những đứa nhục ,mày nhìn xem mày đang phải quỳ dưới chân tao đấy

-Tao khinh,giỏi đấu tay đôi xem nào,ngươi mới là cái thằng nhục ấy -Huy dù đuối sức nhưng vẫn không để hắn ta nói mình như vậy

-Nhìn xem bây giờ mày thảm hại đến mức nào,liệu mày còn bảo vệ được Hoa không?

-Mày im đi,cái thứ rác rưởi như mày chả đáng mặt làm đàn ông,đừng có lên mặt dạy đời tao

-Mày nói cái gì,rác rưởi,đúng tao là rác rưởi không được công tử như mày,nhưng rồi sao mày vẫn chết dưới tay tao mà thôi -Hắn ta tức giận,đúng hắn sinh ra trong một gia đình không giàu có,cũng không được giáo dục từ tế,nhà nghèo nữa,cái từ rác rưởi đã theo hắn ta suốt một thời gian dài đi đâu mọi người cũng đều gọi hắn ta như thế ,nó đã trở thành nỗi ám ảnh trong suốt cuộc đời,đã rất lâu rồi không ai còn dám gọi hắn như thế.Hắn bực mình quá giơ gậy lên chuẩn bị đánh,Huy bắt đầu nhắm mắt lại,hình ảnh của Hoa luôn hiện trong đầu cậu.Một lúc sau cậu không có cảm giác như mình vừa bị đánh mà thay vào đó cậu thấy ai đó đang ôm mình.cậu từ từ mở mắt ra trước mặt cậu bây giờ không ai khác là Hoa,người đã cho cậu chiếc gậy kia là Hoa,cậu không biết mình nên làm gì nữa chỉ biết gọi tên Hoa

-Hoa! Hoa! Sao em ngốc vậy hả? Sao em lại làm thế chứ? -Nước mắt Huy bắt đầu chảy,cậu đang khóc vì người con gái cậu yêu

-Đừng khóc vì em -Cô nở nụ cười tươi với anh,nụ cười hạnh phúc,đôi tay yếu ớt của cô chạm vào khuôn mặt cậu

-Em đừng nói nữa anh xin em đấy -Cậu bắt đầu khóc nhiều hơn

-Đừng khóc vì một đứa không đáng như em -Từng lời nói của cô làm cậu đau lắm

-Em là người con gái xứng đáng nhất trong cuộc đời mình,anh xin lỗi vì đã không tin tưởng em

-Anh... đừng nói vậy...là em...không tốt....đã làm liên lụy tới anh -Cô bắt đầu cảm thấy yếu dần,từng lời nói bị ngắt quãng,Huy nhìn cảnh này lòng anh như bị nghìn mũi dao đâm vậy

-Đừng nói nữa,anh sẽ đưa em đến bệnh viện,em sẽ không sao đâu

-Em mệt rồi em muốn ngủ cơ,em ngủ chút nhé -Nụ cười của cô hạnh phúc nhưng sao cậu lại ghét nụ cười đó vậy chứ

-Đừng ngủ anh xin em đó

Hắn ta đứng đó nhìn thấy cảnh đấy không chịu được,hắn cũng đã từng yêu Hoa rất nhiều nghe mấy lời nói của họ hắn rất cảm động nhưng hắn sẽ không để hai người họ được hạnh phúc

-Các ngươi thôi đi

Huy mặc kệ dùng hết sức lực cuối cùng của mình,đứng dậy

-Các ngươi nghĩ rời khỏi đây dễ lắm sao

Hắn ta tiếp tục giơ gậy đó lên thì Nam từ phía xa chạy đến cầm lấy cổ tay hắn ta

-Ngươi là ai tại sao ngươi dám xen vào chuyện của ta -Sự xuất hiện của Nam làm hắn ta bất ngờ

-Huy em đưa Hoa đi trước đi -Nam chẳng quan tâm đến lời hắn ta nói quay sang bảo Huy

-Anh Nam! Sao anh lại xuất hiện ở đây -Huy cũng bất ngờ không kém vì sự có mặt của Nam -Không lẽ...

Nó cùng Băng,Trang từ xa đi đến

-Đúng là chị đây,em đưa Hoa đi trước đi chuyện ở đây để chị xử lý cho

-Nhưng mà...

-Em đi nhanh đi,Hoa sắp không trụ được nữa rồi đấy -Nó nhìn thấy Hoa nằm bất động dưới tay cậu nên giục cậu đi trước

-Em cảm ơn chị nhiều lắm -Huy vội vàng đưa Hoa rời khỏi đây,tên kia tức không làm được gì

-Các người là ai sao dám xen vào chuyện này

-Tôi là ai anh không cần biết nhưng đã động đến tụi này thì không xong đâu -Câu nói hổ báo vừa rồi không ai khác là của Trang

-Mày điên à ,nhìn bọn nó bao nhiêu thằng thế kia mà mày lại mạnh miệng như vậy -Nam ghé tai Trang nói nhỏ

-Đồ hâm tao nói vậy cho nó sợ bỏ về thôi

-Tao chịu mày rồi đi đánh nhau nói mỗi câu hổ báo mà đòi bọn hắn rút quân

-Các người muốn chết thay cho bọn kia,được anh em xông lên -Hắn ta vẫy tay cho cả đám kia xông lên

-Vâng,Trang bọn nó bỏ về mạnh quá -Nam quay sang nói với Trang

-Chắc bọn này không hiểu tiếng người,bây giờ không chiến cũng phải chiến thôi

-Khoan đã -Bọn kia nó đang xông lên nghe nó nói dừng lại

-Có chuyện gì? -Hắn ta tiến lại chỗ nó

-Chúng ta trao đổi,chúng ta không đánh nhau mà giải quyết bằng hòa bình đi

-Ý cô là sao?

-Anh muốn gì bọn tôi cũng chiều,miễn là không đánh nhau

Hắn ta đứng suy nghĩ một lát rồi cười mia mai

-Cô nói đấy nhá

Nó nhìn ánh mắt của hắn ta trả lời mình bắt đầu thấy lo sợ

-Anh muốn gì? -Hắn ta tiến dần đến chỗ nó

-Không phải cô bảo không muốn đánh nhau,muốn gì cũng chiều sao,vậy tôi muốn cô có được không?

-Anh dám -Người nói không ai khác là Băng chứ không phải là nó,cô đưa tay lên tát hắn ta một cái đau điếng người,cô tưởng hắn ta sẽ cho nó một cái tát lại nhưng hắn ta cười lớn

-Cô cũng cá tính đó chứ,tôi bắt đầu thích cô rồi đấy,vẻ mặt lạnh lùng -hắn ta đưa tay lên lướt nhẹ trên mặt Băng,cô hất tay hắn ra,hắn ta cầm lấy tay cô

-Bỏ cô ấy ra nếu không đừng trách tao -Nam nhìn thấy hành động của hắn mà ngứa mắt chỉ muốn giết hắn ta luôn.Băng cũng bất ngờ trước câu nói của Nam

Hắn ta được đà cứ thế nắm tay Băng không buông,Băng bị nắm tay đau,Nam nhìn vậy xót xa vô cùng.Nam tiến đến chỗ hắn ta hất tay hắn ra

-Tốt nhất mày đừng động đến cô ấy,không tao không tha cho mày đâu -Nam đẩy Băng về phía sau mình

-Hóa ra chúng mày là một đôi,vui thật đấy,vậy ta càng muốn có được cô ta

Nam bực mình đấm cho hắn ta một phát

-Mày dám

-Tao bảo mày tránh xa người con gái của tao rồi người không nghe

"Người con gái của tao " Băng có đang nghe nhầm không vậy,đây có phải là giấc mơ không,nếu là giấc mơ cô mong không bao giờ tỉnh lại

-Bọn mày còn đứng đấy à,xông lên cho tao

-Nếu mày muốn có đứa đi theo mày được tao sẽ đi với mày -Nó đứng suy nghĩ nãy giờ,cuối cùng nó cũng đưa ra quyết định của mình,nó không muốn những người nó yêu quý phải chịu tổn thương nữa

Câu nói của nó làm mọi người bất ngờ,Trang tiến dần đến chỗ nó

-Mày điên à,mày biết đi theo hắn ta sẽ thế nào không hả?

-Tao biết nhưng tao không muốn chúng mày bị như Hoa với Huy,tao sẽ không sao đâu đừng lo

-Mày...

-Được -Hắn ta tiến dần đến chỗ nó -Đó là lựa chọn của cô

Hắn ta kéo nó đi,cả 3 đứa đều nhìn theo.Bỗng đột nhiên một giọng nói khác như một nguồn sáng của chúng nó

-Các người định dẫn cô ấy đi đâu khi chưa được sự đồng ý của tao

Bạn đang đọc truyện *Tôi Sẽ Khiến Anh Phải Tỏ Tình Với Tôi* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 56: Một chút thôi cũng đủ hiểu lầm rồi (3)

Hắn ta nghe thấy tiếng quay lại

-Hà Trung Tùng đây không phải chuyện của mày,tốt nhất mày không nên xen vào chuyện này

-Đây là bạn gái tao tại sao không phải chuyện của tao chứ

"Bạn gái " nó đứng hình với từ đó,tất cả mọi người đều há hốc mồm,đúng lúc đấy hắn và Đạt từ đâu chạy đến tình cờ nghe được.Đạt tiến dần đến chỗ Trang,Trang bất ngờ về sự xuất hiện này của Đạt,cô biết chắc sau ngày hôm nay về Đạt thế nào cũng chửi cho cô một trận vì cái tội đi đánh nhau này,Đạt không nói gì vẻ mặt lạnh lùng khiến Trang lo lắng hơn

-Trời sao tự nhiên xuất hiện nhiều người như này nhỉ,toàn những người ngoan hiền cả,vậy mà lại đi đánh nhau sao?-Hắn ta nhếch mép cười khinh bỉ khi có Đạt và hắn đến

-Tốt nhất mày nên bỏ cái tay giơ bẩn của mày khỏi tay Nhiên nếu không tao không để yên đâu -Tùng nhìn thấy vẻ mặt nó có chút gì đó đau đớn

Lúc này hắn mới để ý tay của nó đã bị hắn ta nắm chặt,hắn không kiềm chế được lấy chân đạp cho tên kia một phát thì Tùng đã nhanh hơn kéo tay nó về bên mình

-Không sao chứ? -Giọng nói ấm áp của Tùng không thể không khiến con tim nó không rung động được,nó ngước lên nhìn cậu,hắn nhìn nó,hắn không còn cơ hội nữa rồi

-Cậu không sao chứ? -Thấy nó không trả lời,Tùng hỏi lại,nó giật mình lúng túng gỡ tay Tùng ra,quay lại thấy hắn đang nhìn mình ,nó không biết nên làm gì nữa

-Chúng mày thôi ngay cái màn tình cảm chán ngán đấy đi

Bọn nó đồng loạt quay ra nhìn hắn ta

-Bây giờ bọn mày không còn sự lựa chọn nào nữa,Hà Trung Tùng là mày ép tao đấy

-Mày sẽ không còn lựa chọn nếu vẫn tiếp tục gây chiến với bọn tao,mày biết một khi đã động đến bọn tao thì sẽ như nào rồi đấy,tao khuyên mày nên dừng lại trước khi quá muộn

-Dừng lại sao? Mày đang nghĩ gì vậy chứ Hà Trung Tùng,tao mà đã đánh thì không có hai chữ dừng lại,rồi bọn mày sẽ phải chết hôm nay thôi

-Là do mày không chịu nghe lời khuyên của tao đấy,đừng trách tao vô tình

-Anh em lên cho tao

Từ phía sau bọn đàn em của bọn hắn lần lượt xông lên,lúc này bọn nó cũng đã chuẩn bị sẵn sàng,nó cũng đã từng học qua võ nên cũng biết một chút ít,Hắn,Đạt,Tùng,Nam thì được biết nhiều nên mấy tên này bọn hắn xử lý rất nhanh,Trang và Băng cũng đánh lại chúng nó nhưng sức ngày mọt yếu ,bị mấy tên kia đánh vào người suốt may sao mà có Đạt và Nam bảo vệ không thì chắc đi gặp ông vải từ lâu rồi

-Cảm ơn tình yêu nhiều nha -Trang lên tiếng,cười tươi với Đạt nhưng Đạt lại thờ ơ trước lời nói của Trang lạnh lùng đánh bọn kia ngày một đau hơn

Nó cũng đã ngày một yếu sức nhưng vẫn cố gắng không để cho mọi người lo lắng.Nó nhìn mọi người,trận chiến cũng đã sắp kết thúc rồi,nó cũng đã mệt ,nghi một chút rồi,nhìn những người bạn của nó có đôi có cặp hạnh phúc bên nhau,vì nó mà hắn đánh nhau với bọn này,vì nó mà những học sinh ngoan này mai có thể bị gọi lên phòng hội đồng,nó hạnh phúc lắm,không còn gì để hối hận nữa.Bây giờ nó mệt chỉ muốn nghỉ một chút thôi

-Nhiên cẩn thận

Trong đầu nó bây giờ chỉ là hình bóng của những người bạn,người mà nó yêu thương thôi,nó không hề nghe thấy tiếng của ai nói nữa,mắt nó đã hoa không nhìn rõ gì nữa

-Trần Hoàng Bảo Nhiên,cẩn thận đằng sau

Bây giờ nó nghe thấy có ai đó nhắc tên nó nhưng có cái gì đó rất mơ màng ,nó cười,nụ cười hạnh phúc,từ phía xa nó nhìn thấy Tùng đang chạy về phía nó,nó không biết cảm xúc bây giờ thế nào nữa.Nó mệt,nó muốn ngủ mặc kệ mọi thứ xung quanh..Một ai đó đang ôm nó,nó nghĩ chắc là Tùng .Tùng là một người bạn nó tỏ ra chả bao giờ thân thiết nhưng trong đầu nó tùng đã là bạn nó từ rất rất lâu rồi,nó không biết tại sao lúc nó gặp rắc rối Tùng luôn xuất hiện bên nó,giúp đỡ nó nhưng lúc nào nó cũng tỏ ra bướng bỉnh và không muốn làm bạn với Tùng và giờ đây nó lại nhìn thấy Tùng vì mình mà hi sinh,có lẽ nó có chút rung động với Tùng rồi

Nó tỉnh dậy,Trang,Băng và Nam đang ở bên cạnh nó.Nó đang mặc quần áo bệnh nhân sao? Nó tỉnh dậy mấy người kia mừng lắm

-Mày cảm thấy sao rồi? -Trang tiến lại gần nó vẻ mặt lo lắng

Nó đau đớn ngồi dậy,Nam đỡ nó

-Tao không sao? Tao muốn sang thăm Tùng,Tùng đâu rồi

Cả ba người đều ngạc nhiên,ai cũng nghĩ người nó muốn gặp đầu tiên phải là hắn chứ,chính hắn là người đã cứu nó và đang bị thương mà

-Nhiên mày bị sao không vậy? Chính...-Trang thấy bất bình nên lên tiếng nói

-Mày đừng nói nữa,tao muốn gặp Tùng,hắn ở đâu? -Nó đứng dậy tháo truyền nước ở tay ra,ai nấy đều lo lắng

-Mày dừng lại đi -Nam lo lắng cho nó lắm,nó khóc cậu càng lo lắng hơn

Cuối cùng nó làm loạn một lúc cũng tìm đến được phòng của Tùng,cậu đang nằm ở đó không cử động gì cả.Nó đẩy cửa đi vào

-Tùng! Cậu tỉnh lại đi,tôi muốn nói chuyện với cậu,một chuyện rất quan trọng

Tùng nghe thấy bên tai mình là tiếng nó,cậu mừng lắm vì cuối cùng nó không bị sao hết, cậu muốn tỉnh lại để được nói chuyện với nó lắm,được thấy nó vui vẻ lắm nhưng làm sao cậu có thể gặp nó khi mà người cứu nó không phải là cậu chứ

-Hà Trung Tùng,cậu mà không dậy nói chuyện với tôi,tôi sẽ không bao giờ thèm nói chuyện với cậu đâu -Nó khóc,lần đầu tiên Tùng thấy nó khóc vì cậu,cậu hạnh phúc lắm,cậu muốn dậy để nói chuyện với nó

-Cậu không dậy đúng không? Vậy tôi đi không thèm nói chuyện với cậu nữa -Nó đứng lên bỏ đi,Tùng có dùng sức kéo nó lại nhưng không được nó đã đi quá xa rồi

Nó trở về phòng ngồi như người mất hồn vậy,bọn Trang thấy vậy cũng để cho nó yên tĩnh.bọn nó rời phòng nó đi đến một căn phòng mà chả ai muốn vào đó.Đứng trước cửa phòng cấp cứu,Đạt lo lắng cho thằng bạn thân mình

-Đạt! Phong sao rồi,chưa xong sao? -Trang lo lắng đến bên ôm lấy Đạt hỏi han

-Chưa -Chỉ một chữ chưa sao mà Trang thấy đau lòng vậy,Đạt lạnh lùng với Trang như vậy sao

-Đạt! Chúng ta cần nói chuyện -Trang không chịu nổi cái cảnh này nữa rồi,cô muốn nói chuyện với cậu

-Chúng ta nói chuyện sau đi,giờ anh lo lắng cho Phong lắm

Thấy Trang tuyệt vọng ngồi xuống,Nam lên tiếng giúp đỡ

-Hai người giải quyết hiểu lầm đi,để Phong đó tụi tôi trông cho

Hai người họ dẫn nhau ra phía sau vườn bệnh viện nói chuyện

-Em có chuyện gì muốn nói thì nói đi

Anh đừng có lạnh lùng như thế được không? Em biết chuyện đi đánh nhau này không nói với anh là em sai nhưng em không muốn anh tham gia vào mấy chuyện như này

-Hóa ra anh không là gì của em,em còn dấu anh bao nhiêu chuyện nữa đây

Đạt nói xong bỏ đi để lại Trang bơ vơ ở đấy một mình

-Cảm ơn anh lúc đó đã bảo vệ em -Băng và Nam ngồi đó cả hai đều không nói gì cảm giác này khó chịu lắm

-Không có gì đâu em,đó là điều anh có thể làm mà

-Tại sao anh không bảo vệ Nhiên,lúc đó anh có thể bỏ em một mình mà đến cứu nó,em biết anh thích nó mà

-Không phải -Giọng anh lớn hơn như phản bác lời nói của Băng -Mà vì...

Đang nói chợt cánh cửa phòng cấp cứu mở ra,cả hai người lo lắng tiến lại chỗ bác sĩ

-Cậu ấy sao rồi bác sĩ

-Ai là người nhà của bệnh nhân

Cả hai đứa đang ngơ ngác không biết làm gì thì phía sau có hai người ăn mặc sang trọng đi đến

-Chúng tôi là bố mẹ nó,nó sao rồi bác sĩ

-Tình hình có vẻ...

-Có vẻ sao hả bác sĩ -Mẹ hắn bắt đầu lo lắng

-Ca phẫu thuật thành công nhưng vẫn phải xem xét thêm,mong mọi người đừng quá lo lắng

Mọi người lúc này mới thở phào nhẹ nhõm

Đạt từ xa đi đến,thấy bố mẹ hắn cậu cũng không có gì nhạc nhiên tiến dần đến đó lễ phép chào hỏi

-Sao bác biết mà đến đây? -Cậu nói xong mới thấy câu hỏi đó của mình hình như thừa

-Hoàng Công Đạt,anh đi chết đi -Trang đứng đó một lúc bực tức đi vào,vừa vào đến nơi cô rút giày ra ném,chiếc giày cứ thế không cánh mà bay vào...

Bạn đang đọc truyện *Tôi Sẽ Khiến Anh Phải Tỏ Tình Với Tôi* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 57: Một chút thôi cũng đủ hiểu lầm rồi (4)

Mọi người đều quay lại nhìn ai cũng đều ngạc nhiên trước hành động của Trang,thấy chiếc giày của Trang đang tiến thẳng chỗ ba mẹ hắn đứng,Đạt nhanh tay đỡ lấy cái dép đó rồi quay lại chỗ Trang vẻ mặt đầy tức giận

-Em đang làm cái trò quái quỷ gì vậy hả?

Trang biết mình đã mắc một tội lớn nên không dám lên tiếng nói thêm bất cứ gì nữa.Đạt thấy Trang lúng túng như thế cậu kéo Trang đi

-Đi theo anh

Trang chỉ biết lẽo đẽo theo Đạt thôi,dù tay bị đau nhưng vẫn cố gắng không kêu lên.Đứng ở phía sau vườn hoa bệnh viện anh bỏ tay cô ra nhìn nét mặt đau đớn của cô nhăn lại,anh mới chợt nhận ra mình đã cầm tay cô quá chặt rồi

-Xin lỗi anh không để ý

-Không sao,có chuyện gì anh nói đi -Cô không biết trong đầu mình đang nghĩ gì nữa,cô đang chờ nghe những lời chửi của anh

-Đau không? -Anh nhẹ nhàng đến bên cô hỏi han

-Không đau,anh muốn chửi muốn nói gì nói luôn đi

-Em muốn nghe anh chửi thế cơ à? -Anh nở nụ cười tươi với cô

-Đúng thà như vậy còn đỡ bực hơn khi mà anh cứ im lặng như thế này

-Anh im lặng bao giờ chứ,vẫn nói chuyện với em mà

-Nói cái đầu anh ấy,anh xem cách nói chuyện xem có khác không hả? Bực mình

Trang nói xong định bỏ đi thì Đạt kéo lại

-Nè,em đang là người có lỗi đấy không xin lỗi được hả?

-Không đấy -Trang biết là Đạt đã hết giận nên cô làm nũng với cậu một chút

-Thích không đấy hả,đấm cho phát giờ

-Giỏi làm đi,xem ai sợ ai -Trang sắn tay áo các kiểu lên như muốn đánh nhau đến nơi ấy

-Không dùng côn đồ trong bệnh viện nghe rõ chưa,nhìn mấy đứa kia kìa

-Thế giờ sao? -Trang hùng hồ nói

-Thì vào thăm thằng Phong thôi chứ sao nữa -Nói xong Đạt kéo Trang đi

-Mà cái con Nhiên nó bị sao vậy không biết nữa,rõ ràng là...

Đang nói thì bị Đạt xen vào

-Kệ chuyện của chúng nó đi,dù sao có duyên sẽ yêu nhau thôi,không phải lo đâu

Trang và Đạt đi vào thì hắn đã được chuyển sang phòng hồi sức rồi,có ba ma hắn ở trong đó còn Nam và Băng đi sang phòng nó rồi

-Anh ở đây nhá,em qua xem cái Nhiên thế nào rồi,tý còn phải gọi cho ba ma nó nữa cơ,chắc chết mất

-Ok em,sang đi,tý anh qua

Trang sang đến nơi thì thấy Huy và Hoa đã ở đấy rồi,ngạc nhiên sao bọn này tinh dậy nhanh vậy

-Ủa hai đứa này sao không nghỉ ngơi đi còn qua đây làm gì?

-Thì khỏe rồi nên qua thăm người ôm thôi -Huy lên tiếng đáp

-Ơ cái thằng này,vừa bị thương xong,mới mấy tiếng đã kêu khỏe rồi

-Phải vậy thôi chứ để người nhà em biết thì xác định nằm viện cả tuần,không được đi đâu,khám các kiểu,các kiểu khổ lắm

-Vậy còn cái Hoa? Sao không nghỉ ngơi -Cô quay sang cái Hoa thấy nó còn yếu lắm mà sao không nghỉ ngờ

-Cũng giống nhau thôi chị,mẹ em mà biết thì xác định luôn đấy,em cũng ghét mùi thuốc nữa,còn chuyện của em với Huy không thể để mẹ em biết được,không thì em chả biết sẽ ra sao nữa

-Ừ được rồi,không thì lên tạm giường cái Nhiên mà nằm đi chứ chị thấy mày yếu lắm -Cô quay sang cái Nhiên thấy vẻ mặt của nó đang buồn -Nhiên mày bị sao thế,không khỏe chỗ nào à? Để tao gọi bác sĩ nhá

-Sao nay mày nói nhiều vậy Trang? -Nam ngồi đó lên tiếng như ý nói đừng nói gì cả để nó yên tĩnh một mình,

Như hiểu ý Nam,Trang quay sang nói mọi người đi ra ngoài hết đi còn để nó yên tĩnh một mình vậy

Mọi người đi lượn quay bệnh viện,rồi qua phòng Tùng,thấy Tùng có vẻ khỏe hơn một chút nên ai cũng mừng

-Cậu thấy sao rồi? -Trang tiến lại gần hỏi thăm

-À tớ không sao,cảm ơn các cậu,còn các cậu thì sao,ổn cả chứ?

-Ừ mọi người đều ổn hết

-Ừ vậy là tốt rồi,còn Phong thì sao? -Bây giờ cậu mới nhớ ra là Phong bị nặng hơn mình nhiều

-Phong không sao rồi,đã được chuyển đến phòng hồi sức rồi -Từ phía ngoài Đạt bước vào Còn về phía nhà trường sao đây? Không lẽ lại được uống nước chè miễn phí

-Cái này khỏi lo đi,để tôi bảo cho,họ cũng không dám làm gì tôi đâu

-Thôi đừng có mà nói như vậy,không người ta lại khinh thường đấy -Trang vừa nói cừa nhìn về phía Đạt

-Nè thích chết hả?

Vậy là một cuộc đánh nhau đã xảy ra trong chính phòng bệnh này,mọi người cười vui vẻ lắm nhưng chỉ vì một câu nói của Nam mà tất cả dừng lại

-Nè con Trang còn bọn mình nữa đấy,không lo mà giải quyết đi không uống nước chè miễn phí đấy

-Nam,Nam à -Trang đến nói giọng nhẹ nhàng với Nam,khiến cậu cảm thấy lạnh cả người -Chuyện này tao biết mày sẽ làm được mà,vậy nên giao cho mày đấy

Nam cuối cùng cũng nghiệm ra một điều " Lúc con gái dịu dàng chính là lúc nó biến thành một con quỷ "

-Không của đứa nào đứa đấy tự túc nha cưng,tao không quan tâm

Đứng ngây người ra một lúc không biết sao khiến Nam giúp cô đây,chợt quay ra nhìn thấy Băng cô nở nụ cười " thân thiện " nhất rồi quay về phía Nam

-Nam bây giờ mày có muốn tao nói cho... Biết sự thật đó không?

Nam đang vui sướng vì cậu nghĩ sẽ được cô cho đi ăn các kiểu,có thể trả thù mấy lần trước,ai ngờ nghe được hàm ý của cô chỉ muốn giết chết cô mà không được

-Thôi được rồi nể tình mày là bạn tao đấy không thì tao giết mày lâu rồi chứ không phải giúp mày đâu

-Vậy thôi tao không cần,Băng ơi...

Nghe thấy tiếng con người yêu gọi nên Băng quay lại nhìn vẻ mặt ngây thơ không hiểu chuyện gì có liên quan đến mình không mà sao lại gọi mình chứ nhỉ

-Thôi được tao sẽ giúp mày,đồ chó

-Im đi không tao điên lên là tao nói hết đấy không đùa đâu

Tùng và Đạt sau một hồi suy nghĩ thì cuối cùng cả hai cũng hiểu chuyện gì đang diễn ra và Trang đang đe dọa cái gì rồi

-Trang ơi! Em thật cao tay đấy

-Chuyện không cao tay sao làm người yêu anh được chứ

-Yêu quá cơ

Cái cảnh tượng này tất cả mọi người trong phòng chỉ muốn xông đến giết chết hai đứa kia thôi

-Hai đứa kia im đi,không tao cho chúng mày chết giờ -Nam bực mình,không chịu nổi nên lên tiếng nói

-Không đấy thì đã sao nào? -Trang lúc nào cũng hống hách như vậy hết

-Tùy chúng mày,Tùng cậu ở đâu mà tận hưởng bọn tôi về nhà trước đây -Nói xong Nam,Băng,Huy và Hoa đi về trước

Đến cầu thang chợt nhớ ra điều gì đó,Huy quay sang hỏi Nam

-Anh Nam cho em hỏi sao em không thấy anh Phong đâu vậy ạ? Lúc em đưa Hoa vào bệnh viện gặp anh Phong và anh Đạt nên nhờ hai người họ qua giúp mọi người mà từ nãy tới giờ em không thấy anh ấy đâu cả

Nam và Băng không biết nói sao nữa,nếu nói Phong đang nằm trong này thì hai người Huy-Hoa sẽ cảm thấy có lỗi lắm,còn nếu không thì chả biết nói sao đây

-Nó đang nằm ở phòng hồi sức rồi,hai người không cần cảm thấy buồn và có lỗi đâu -Đạt từ phía xa đi lại

-Vậy để em qua đó thăm anh ấy xem thế nào

-Thôi bọn mình về đi,để sáng mai rồi qua,giờ qua cũng không được gì hết

Mọi người về hết,để lại 3 người,ba căn phòng,3 suy nghĩ khác nhau những mong chờ của họ nữa.Tiếng gõ cửa làm nó giật mình,nó đã hi vọng người nó gặp là hắn vì từ lúc nó tỉnh dậy tới giờ nó chưa nhìn thấy hắn đâu cả,nhưng người trước mặt nó không phải là hắn

Bạn đang đọc truyện *Tôi Sẽ Khiến Anh Phải Tỏ Tình Với Tôi* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 58: Một chút thôi cũng đủ hiểu lầm rồi (5)

-Thấy sao rồi? -Từ phía xa một người con gái bước vào khuôn mặt vui tươi nở nụ cười với nó

Nụ cười trên môi nó dần tắt đi nhưng lại hiện lên

-Ủa sao mày biết tao ở đây mà đến thăm thế

-Bí mật không nói cho mày biết đâu

-Nghi ngờ nha có gì nói nhanh không đừng trách tao

-Không đó,mà mày sao lại đi đánh nhau thế hả? -Hạnh bắt đầu quay sang trách móc nó

-Cái này không trách tao được có lý do đó nha

-Lần sau đừng đi đánh nhau nữa,làm cho.... -Hạnh đang nói thì ngập ngừng không nói nữa làm nó càng tò mò hơn

-Làm cho cái gì? Có chuyện gì vậy? Nói nhanh tao nghe

-Thì...-Hạnh đang định nói thì Hương từ đâu đi vào

-Chị có sao không? Chị có biết em lo cho chị lắm không hả? Sao chị lại đi đánh nhau vậy

Trời ơi chuyện gì đang xảy ra trước mặt nó đây,một đứa đang khóc vì nó sao? Đứa bé ngốc nghếch này.Nó không nhịn được cười với con bé này nữa

-Thôi nào,em nhìn chị khỏe mạnh như này cơ mà có sao đâu,nín đi đừng khóc nữa

-Ứ đâu bắt đền đó,chị làm em lo lắng huhu

-Ok vậy muốn chị bắt đền gì nào?

-Thì để em nghĩ lúc nào nhớ ra em nói cho chị nha

-Thôi hai chị em nói chuyện đi nha,tao qua thăm bạn chút

-Ok đi đi,tý nữa qua đây nha

-Thôi tý tao về luôn còn đi học nữa

-Vậy về cẩn thận nha

Hạnh đứng lên cầm theo giỏ hoa quả ra ngoài,nó trêu cô

-Ơ con kia sao mang hoa quả của tao ra ngoài

-Ai nói,tao mang cho... mà lại -Nói xong Hạnh bỏ đi luôn chứ ở lại,nó trêu cho lại khổ mất công giải thích

---
--

Tại Phòng Tùng

-Cốc cốc cốc -Hạnh đứng ngoài gõ cửa,Tùng tưởng nó qua nên nhẹ nhàng nói

-Vào đi

Hạnh bước vào cầm theo giỏ hoa quả

-Thấy sao rồi,nhìn có vẻ khỏe hơn rồi đấy

-Dĩ nhiên là khỏe rồi mà bác sĩ chưa cho xuất viện

-Thôi ở đây nghỉ ngơi cho khỏe đi đừng làm anh hùng nữa

-Biết rồi,khổ lắm,mà mang hoa quả cho ai đấy,chả nhẽ cho Phong à

-Hâm quá,tôi không còn thích Phong nữa đâu,nhìn thấy Phong hi sinh vì Nhiên vậy là đủ hiểu rồi

-Có lẽ tôi cũng nên dừng lại thôi,nhìn hai người họ ghen ty kinh khủng luôn ấy

-Kinh Tùng mà cũng phải ghen tỵ sao

-Nè tôi đánh cho cậu trận giờ

-Hừ cậu dám không,tôi sợ cậu à

Cô cầm luôn quả táo đang gọt trên tay ném luôn vào chỗ cậu

-Nè đừng tưởng thấy tui đẹp trai mà muốn hủy hoại dễ dàng là được luôn đâu nha

-Ông mà đẹp cả thế giới này không ai xấu đâu

-Hừ đợi tôi khỏe xem cho bà biết mặt luôn đấy

-Tôi không sợ nhá -Cô vênh mặt lên cãi cậu

-Thôi được bỏ qua đi,mà nay ở đây chơi nha chứ tôi ở một mình buồn lắm luôn á

-Không được nay tui phải về đi học thêm nữa

-Trời nghỉ một buổi không sao đâu,ở đây chơi đi

-Không được tui mà không đi sẽ không hiểu bài đó đâu

-Tôi sẽ dậy cho cậu ok chưa

-Không tôi nghĩ không có vinh dự được ông dậy đâu,bọn nó lại giết tôi bây giờ

-Đứa nào dám động đến bà nào

-Fan ông ấy -Bây giờ cô đang hờn ghen với cậu sao? Trời cô bị sao thế không biết

-Hazzz để tôi bảo bọn họ ,còn tý nữa ở lại chơi nha

-Thôi phải về đây,sắp muộn học rồi mai tôi qua -Cô nhìn đồng hồ giật mình luôn

-Thôi được vậy mai nhớ qua nha

-Ok nghỉ ngơi đi nhá

Cô đi để lại cho Tùng bao nhiêu cảm xúc khó tả,cậu tự cười một mình

---

Sáng hôm sau mới sáng sớm nó đã dạy thu dọn hành lý chuẩn bị phải quay lại trường rồi vậy mà hắn chưa qua thăm nó một lần,ở phía bên ngoài có tiếng gọi cửa làm nó giật mình,nó đã hi vọng người nó gặp là hắn vì từ lúc nó tỉnh dậy tới giờ nó chưa nhìn thấy hắn đâu cả,nhưng người trước mặt nó không phải là hắn

-Thấy sao rồi hả? Hôm qua định qua thăm bà mà bác sĩ không cho nên nay mới qua thăm bà được đây này,nhớ tôi lắm đúng không?

Nó đang nở nụ cười tươi trên môi thấy Tùng bước vào nó không những tắt nụ cười đó đi mà nó còn cảm thấy vui hơn nữa,nó nở nụ cười thật tươi với Tùng,nó nhớ ngày hôm qua Tùng đã cứu nó,nó không muốn ai hi sinh vì mình thêm lần nào nữa,nhìn Tùng khỏe mạnh như này nó cảm thấy vui hơn rất nhiều và không còn cảm thấy có lỗi nhiều với Tùng nữa

-Nè tôi đẹp trai quá sao mà bà như người mất hồn thế kia,tôi biết tôi đẹp trai rồi không cần ngắm tôi kĩ vậy đâu

-Ông lại nói linh tinh cái gì vậy,ông nghĩ ông cứu tôi thì muốn nói gì thì nói á

-Ơ hay rõ ràng là bà đang đơ người ra từ khi tôi xuất hiện tới giờ mà lại,không phải bà bị vẻ đẹp trai của tôi cuốn hút rồi chứ

-Ông bớt xàm đi nha nay tôi không muốn cãi nhau với ông đâu

-Ơ ai cãi nhau với bà là bà toàn kiếm chuyện với tôi mà lại,hay thật đấy

-Ông im đi nha,không đừng trách tôi đấy

-Tôi không im đấy bà giỏi làm gì thì làm đi

Nó bắt đầu sắn tay áo lên chuẩn bị tham gia vào cuộc chiến không khoan nhượng với kẻ thù,nó nhìn với ánh mắt yêu thương trìu mến

Chúng nó bắt đầu nhanh nhau các kiểu,nó không may đấm vào chỗ bị thương của Tùng

-Á đau

Nhìn vẻ mặt của Tùng nó cứ nghĩ là cậu đùa nên vẫn tiếp tục nô đùa,ai ngờ mấy giây sau thấy cậu đau đớn thật nó lúng túng không biết nên làm gì,nó cuống quýt cả lên,vẻ mặt lo lắng,hấp tấp của nó khiến Tùng không nhịn được cười

-Nè còn cười được hả? Dám lừa tôi hả? -Nó cứ thế lấy tay đánh vào người Tùng và chợt nhận thấy điều gì đó không ổn " Máu " là máu trên áo cậu một vệt đỏ đang chảy

-Không sao đâu,đừng lo lắng giúp tôi băng bó lại vết thương là được rồi

-Có ổn không? Hay tôi đi gọi bác sĩ nha

-Đừng gọi bác sĩ,tôi không sao đâu,gọi mọi người lại lo lắng đấy

-Nhưng....-nó ấp úng không biết nên làm gì thì Tùng đã nói thêm

-Giúp tôi cởi áo ra đi rồi băng bó lại cho tôi là được rồi

-Liệu có ổn không đấy? -Nó vẫn lo lắng hỏi

-Không sao yên tâm tin tôi đi

Nó nghe lời Tùng bắt đầu cởi áo cậu ra băng lại vết thương cho cậu cẩn thận nhưng nó đâu biết rằng ngoài kia có một người đã nhìn thấy cảnh này và quay lưng bước đi

Bạn đang đọc truyện *Tôi Sẽ Khiến Anh Phải Tỏ Tình Với Tôi* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 59: Trở về trường

Mấy ngày sau đó hắn cũng được rời khỏi bệnh viện,rời khỏi nơi mà hắn không muốn ở,trong mấy ngày đó không ngày nào trong đầu hắn không nghĩ về nó và về cảnh nó và Tùng lúc ở trong phòng bệnh.Hắn đang thu dọn đồ đạc đi về thì Đạt tiến đến lại gần-Nè! Sao mày không cho bọn tao nói cho cái Nhiên biết là mày đang nằm ở bệnh viện mấy ngày qua -Đạt luôn tự đặt cho mình câu hỏi đó nhưng lần nào hắn cũng chỉ trả lời một câu

-Có cần thiết phải bảo không? Bảo người ta cũng chắc gì đã quan tâm nên không là gì của nhau thì đừng làm vướng bận nhau lại suy nghĩ này nọ

-Có chuyện gì sao? Mày là người cứu nó mà

-Cứu sao? Chắc là hiểu lầm tao đâu có cứu nó đâu

Hắn nói xong xách đồ đạc ra khỏi phòng để lại Đạt trong đó không nói được gì cả.Cậu đứng đơ người một lúc rồi cũng đi theo hắn luôn

Ngày hôm sau hắn đến trường,vừa đến cửa lớp đã gặp Tùng.Tùng nở nụ cười tươi tiến dần đến chỗ hắn nhưng hắn vẻ mặt vẫn như thường ngày không ưa gì Tùng tiến vào bên trong lớp.Vừa ngồi vào bàn Tùng đã tiến lại chỗ hắn hỏi thăm

-Nè! Vết thương sao rồi?

Hắn không thèm trả lời lôi sách ra ngồi đọc như mình học chăm lắm ấy.Tùng thấy thái độ của hắn như vậy rất bực mình,đập bàn khiến cả lớp quay lại nhìn

-Nè tôi quan tâm cậu nên mới hỏi thăm cậu vậy mà cậu tỏ thái độ vậy là sao,khinh nhau đến vậy à

Hắn vẫn nhìn vào quyển sách mình đang đọc trả lời một câu rất thản nhiên

-Tôi có nhất thiết phải trả lời câu hỏi của cậu không?

Câu trả lời của hắn khiến cả lớp được một phen ngạc nhiên như báo trước một trận chiến sắp xảy ra vậy.Đạt lúc này mới đến thấy không khí trong lớp học có vẻ u ám,cậu nhìn vẻ mặt của hai đứa hot boy của trường biết chắc là sắp có trò vui để xem rồi,cậu biết là mình sẽ giải quyết được tình huống này nên hùng hổ đi vào

-Ơ sao mới sáng ra mà hai cái mặt tụi bay đã như đưa đám thế này

-Mày có muốn giống thế không? -Cả hai đứa quay sang nhìn Đạt rồi lại nhìn nhau bằng ánh mắt giết người

-Bộ hai tụi mày thần giao cách cảm à mà sao trả lời đồng thanh vậy?

-Mày im ngay -Tập 2 khiến Đạt không nhịn được cười

-Đó tao biết ngay mà chúng mày có gian tình với nhau phải không? _Đạt nói mà bọn trong lớp muốn cười mà không cười được,vì họ biết một khi đã cười thì sẽ không thể sống yên ổn với hai hot boy này

-Gian tình cái đầu mày ấy -Tập 3

-Quá đúng rồi còn gì nữa,nãy giờ đồng thanh nhiều vậy cơ mà,phải không mọi người? -Không một ai dám lên tiếng cả,Đạt cũng hiểu được tại sao họ lại như vậy -Thôi được mọi người không nhìn ra tôi nhìn ra là được rồi

Vừa nói xong hai cú đấm chúng mặt cậu khiến cậu mất cân bằng ngã xuống đất.Cú đấm quá bất ngờ làm cậu đang cười thành khóc,cậu từ từ đứng lên nhìn thấy máu trên mũi của mình thì bực mình lắm (mất cả vẻ đẹp trai của anh đi rồi còn đâu nữa)

-Hai đứa mày có cần đối xử với tao như vậy không? Chúng mày có biết chưa ai dám đánh tao dù chỉ một phát không,chúng mày làm như này tao còn mặt mũi đâu ra đường chứ

Hai người chả thèm quan tâm đến những lời Đạt nói cứ thế về chỗ của mình,người thì đọc sách,người thì nghe nhạc còn Đạt thì cứ đứng đó lải nhải một mình

---

Nó cũng đã lấy lại được tinh thần sau hôm xuất viện rất nhiều,nó ngày càng nhắn tin và thân thiết với Tùng nhiều hơn,nó hay đi dạo phố và cười mỗi lúc nhắn tin với Tùng,nó dường như cảm thấy có cái gì đó khác,nó không còn ghét Tùng như trước nữa,không coi Tùng là đối thủ hay một người chướng mắt trước mặt nó nữa mà thay vào đó nó hay tâm sự với Tùng sau mỗi ngày đi học về.Nhìn đứa bạn mình càng ngày càng cười nhiều,Trang và Nam không khỏi nghi ngờ

-Dạo này mày có chuyện gì vui à mà sao cười hoài vậy? -Trang tiến lại gần chỗ nó

-Có gì đâu,tao thích thì tao cười thôi,mà sao tao vui chúng mày cũng hỏi có chuyện gì,tao buồn cũng hỏi là sao?

-Vì tụi tao là bạn thân của mày -Nam cũng từ phía sau đi lại hét vào tai nó

-Kinh nha nay có người nhận làm bạn thân của mình mới sợ chứ,liệu mai trời có bão không Trang? -Nó quay sang Trang hỏi

-Có thì cũng là do mày nên mới bão thôi chứ thằng Nam nói câu đó chẳng có bão được đâu -Nam tiến lại đập tay Trang

-Chúng mày được lắm dám bắt nạt tao,tao về tao mách -Nó đang nói thì ngập ngừng không nói nữa

-Mách ai? Mày có ai đâu mà mách -Cả hai đứa cười nhìn khuôn mặt bực tức của nó

-Mách.....Mách... -Nó chả biết nói tên ai

-Mách ai nào? -Nam giục nó khiến nó càng rối hơn

-Mách ma ma tao được chưa -Cuối cùng nó cũng nhớ đến ma mi nó

-Ma ma sao? Mày nghĩ sao ma ma sẽ nghe mày mà đánh bọn tao nào,cẩn thận ngược lại ấy Trang nhi -Nam nghe xong câu trả lời của nó không khỏi buồn cười vì nó quá ngây thơ và trong sáng

-Chúng mày được lắm,cứ đợi đấy mà xem -Nó tức giận bỏ đi trước

Hai đứa kia nhìn theo chỉ biết cười thôi

--- Tại Trường Hắn

Không giống như mọi ngày hôm nay Tùng không còn đi bộ đi học nữa mà thay vào đó cậu đi một chiếc xe đạp thể thao trông thật sự rất manly,làm bọn con gái đổ rạp hết,Gần đến cổng trường cậu nhìn thấy Hạnh đang đi vào,cậu mỉm cười đi đến chỗ cô

-Nè!

Nghe tiếng gọi cô quay lại

-Có chuyện gì à? Mà sao nay cậu đi xe đạp vậy? Định cho con gái trường này đổ hết theo ông à?

-Tôi không cần làm như này thì bọn nó cũng đổ rồi,vậy mà một số người không đổ đấy -Cậu vừa nói vừa nhìn Hạnh,cô không biết cậu nhìn,cũng không biết cậu đang nói cô nên vẫn thản nhiên trả lời như trước đây

-Ông đang nói Nhiên chứ gì? Nó đúng thật là không biết vẻ đẹp của ông thật là uổng phí mà -Cô vừa nói vừa cười nhưng đâu biết rằng cô đang rất buồn,trái tim cô như đang rỉ máu mỗi lần cậu nhắc về nó

-Tôi không phải.....

Cậu đang nói thì Hạnh nói tiếp

-Mà dạo này ông với Nhiên thân hơn chưa? Thấy hôm trước nó nằm viện muốn qua gặp ông mà không được ấy

-Ừ thân hơn nhiều,dạo này tôi với Nhiên nói chuyện nhiều hơn và nó cũng không còn ghét tôi nữa

Câu nói của cậu sao mà nó làm cô đau thế nhưng cô vẫn luôn mỉm cười với cậu và trả lời những câu mà cô phải kìm nén rất nhiều mới có thể nói ra

-Vậy thì tốt rồi,hi vọng ông và cậu ấy có thể là một đôi

Một đôi sao? Nếu trước đây thì cậu sẽ rất vui khi nghe câu nói đấy nhưng bây giờ người cậu thích không phải là Nhiên nữa mà chính là người đang ở trước mặt cậu đây,người mà tối nào cũng vào viện chăm sóc,nói chuyện với cậu,những ngày ở trong cái bệnh viện buồn chán ấy,bố mẹ cậu đi công tác không về thăm cậu được chỉ có mình Hạnh ở bên làm cậu vui,làm cậu cười mỗi ngày và ở bên cạnh Hạnh cậu không cảm thấy cô đơn nữa.Nhiều lúc cô mệt nằm ngủ gật trên bàn bệnh viện cậu muốn quan tâm cô lắm nhưng cậu muốn xác định lại tình cảm của mình có phải là nhất thời hay vĩnh viễn nên cậu luôn để cô ngủ và tự cô dậy rồi đi về.Cậu không bao giờ ngủ trước khi cô ấy rời khỏi căn phòng này nhưng cô không biết được điều đó

-Nè ông bị sao không vậy? -Thấy cậu đứng đơ người ra,nhìn đồng hồ cũng sắp vào lớp rồi cô lên tiếng giục cậu -sắp vào lớp rồi đó ông có nhanh lên không?

Bây giờ cậu mới để ý mình đang suy nghĩ quá nhiều rồi,nhìn thấy cô đi trước,giục cậu nhanh lên không vào lớp,cậu phì cười

-Bà sợ đi muộn vậy sao?

-Dĩ nhiên rồi,đi muộn là bị trực nhật đó

Đi đến gần nhà xe,cậu quay sang bảo cô

-Đứng đây đợi tôi chút,tôi cất xe đã

Cô đứng đó đợi cậu thì ở đâu một lũ con gái kéo đến,đi đầu không ai khác chính là tiểu thư tập đoàn lớn ở đây

-Cuối giờ ở lại gặp tao,đừng có nói cho Tùng biết không đừng trách tao đấy

-Các người muốn gì? -Cô nhìn thấy mấy người này đến biết là không có gì tốt đẹp rồi

-Làm gì thì cuối giờ ở lại mày sẽ biết thôi,nếu mày mà dám nói cho Tùng biết hậu quả mày tự gánh chịu,không những mày mà gia đình mày cũng vì mày mà.... mày hiểu ý tao chứ

-Cô dám...

-Chả có gì tao không dám cả,nhớ những lời tao nói đấy

-Tôi đã nói rồi tôi và Tùng không là gì hết,sao cô cứ tìm cớ gây sự với tôi nhỉ,nếu cô thích cậu ấy thì sao không tự đi tìm cậu ấy mà nói cứ đến tìm tôi làm gì?

-Không là gì mà cười nói vui vẻ nhỉ,mày nghĩ tao ngu à,tốt nhất nếu muốn gia đình cô không bị sao thì hãy ngoan ngoãn nghe lời đi

Cô ta nói xong bỏ đi để lại cô đứng bơ vơ ở đó một mình,cô không biết rằng có một người đã nghe hết cuộc nói chuyện ấy

Bạn đang đọc truyện *Tôi Sẽ Khiến Anh Phải Tỏ Tình Với Tôi* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 60: Động đến cô ấy là động đến Hà Trung Tùng này

Tùng vờ như chưa nghe thấy gì cứ thế vui vẻ,mỉm cười tiến lại chỗ Hạnh -Đi vào thôi sắp muộn học rồi kìa,mà sao đứng đơ ra vậy? Có chuyện gì à?

Cô không biết nên nói như thế nào cho cậu nữa,cô cũng không muốn gia đình mình gặp chuyện gì nên quyết định không nói

-Có gì đâu,bộ ông nghĩ tôi đơ người là có chuyện à

Tùng không lấy gì làm ngạc nhiên hay thất vọng gì cả,cậu cũng đoán trước được là Hạnh sẽ không nói rồi

-Thôi tôi biết bà rồi,vào lớp nhanh

Cậu vừa nói xong thì tiếng trống trường vang lên cả hai chạy vào lớp,vừa vào tới chỗ cậu đã bị Đạt trêu

-Hotboy mà cũng vào muộn vậy? Hay lại bị bọn con gái bao vây

Đạt quay sang chỗ hắn thấy hắn đang ngồi đọc sách , Tùng muốn xem thái độ của hắn khi biết nó và cậu nhắn tin đến đêm muộn sẽ như thế nào

-Đứa nào dám bao vây tao,chẳng qua tối qua tức muộn nhắn tin với la sát nên vậy

-La sát là đứa nào? -Một câu hỏi ngây thơ của Đạt mà làm Tùng cười sặc sụa,Đạt nhìn thấy thế không khỏi bực mình -Mày cười gì chứ,tao có biết đâu

-Mày thật sự không biết ai là la sát

-Ừa vậy tao cũng biết người đó à,không lẽ là Trần Hoàng Bảo Nhiên

-Mày nghĩ còn ai nữa

Nghe thấy tên nó hắn dừng sách lại một chút rồi đọc tiếp,Tùng quan sát hắn nhưng lúc hắn dừng sách thì lại quay sang chỗ Đạt nên lúc quay lại vẫn thấy hắn đang đọc nghĩa là cậu đã thất bại rồi sao

-Mày chết tao gọi điện cho nó kêu mày nói nó là bà la sát xem nó xử lý mày như nào

Đạt lấy điện thoại ra ấn số gọi cho nó,Tùng lấy tay hất cái điện thoại ra khỏi tay Đạt cứ như Song Joong Ki vậy đấy

Nó đang ngồi chơi với bọn Trang,Nam thì nghe thấy chuông đồ,nó mở điện thoại ra nhìn thấy tên của Đạt,nó không thèm nghe đưa máy cho Trang nghe

-Nè thằng chó điên nhà mày nó gọi đấy,nghe xem nó nói nhảm cái gì

Trang nghe điện thoại chỉ toàn thấy tiếng ồn,cô bực mình quát lên

-Có yên không thì bảo,có chuyện gì,gọi xong không nói vậy

Nghe thấy tiếng quát,cả hai người đều sợ và tắt máy luôn

-Đấy mày thấy chưa động tý là mày đòi gọi cho nó để giờ nó nổi cơn điên lên

-Ai kêu mày nói nó như vậy

-Mày đang vì gái đúng không?

-Nó không phải con gái,con gái nó phải hiền như Trang ấy

Hắn ngồi đó nghe hai đứa cãi nhau bực mình đứng dậy bỏ ra ngoài

-Ê thằng kia mày định đi đâu đấy,sắp vào giờ rồi

-Đi ra ngoài ở đây nghe hai tụi mày sủa đau đầu

-Mày nói ai sủa đấy hả? Mày khôn hồn đứng lại cho tao -Đạt vừa nói vừa đuổi theo hắn

Hắn chẳng quan tâm cứ thế đi,vừa đi đến cửa lớp thì cô giáo bước vào nên hắn không ra ngoài nữa mà ngoan ngoãn quay lại chỗ mình ngồi

Cả buổi sáng hôm đấy,Hạnh rất lo lắng,cô không phải lo cho cô mà lo cho gia đình cô,cô không muốn vì cô mà họ phải chịu điều đó

-Hạnh,hôm nay em sao vậy?

Cô giáo thấy Hạnh cứ đơ người ra tâm hồn thì trên mây không chú ý gì đến bài học

-Em không sao đâu cô,cô cứ dạy tiếp đi,em sẽ chăm chú nghe ạ

Còn Trang thì bực mình chuyện lúc nãy,nó biết nhưng đang trong giờ học nên thôi mặc kệ,dù sao Trang nó cũng bị điên như vậy lâu rồi

---

---- Giờ ra về

Cả trường đã về hết chỉ còn mình Hạnh ở lại để đợi mấy người kia,cô không dám đi về vì sợ gia đình cô gặp chuyện gì đó

-Mày cũng ngoan ngoãn phết đấy chứ

-Các người muốn gì? -Cô không muốn nói nhiều với bọn này làm gì cho phí công

-Muốn gì? Sao mày lúc nào cũng cái câu này nhỉ

-Nói nhanh đi,tôi không có thời gian đâu

-Không có thời gian hay là muốn được về cùng với Tùng nên vậy

-Các người đang nói gì vậy? Tôi không hiểu gì hết

-Mày không hiểu hay cố tình không hiểu đấy,vậy chuyện sáng nay là sao?

-Sáng nay tôi với Tùng tình cờ gặp nhau thôi mà có gì đâu,mà sao các người không tìm Tùng mà nói chuyện cứ đến tìm tôi làm gì?

-Cô nghĩ tôi muốn gặp cô lắm sao? Không phải cô lúc nào cũng bám lấy Tùng thì có phải gia đình cô bây giờ yên ổn rồi không?

-Các người muốn gì? Chuyện này không liên quan gì đến gia đình tôi cả

-Mày làm thì gia đình mày phải chịu thôi

-Tôi làm,tôi chịu các người muốn làm gì tôi cũng được nhưng đừng có động đến gia đình tôi

Từng giọt nước mắt của cô lăn nhẹ trên má,cô không hiểu tại sao nữa

-Vậy hả? Cô tránh xa Hà Trung Tùng ra

-Tôi đã nói tôi với Hà Trung Tùng không là gì rồi,sao các người cứ thích suy diễn rồi đến đây tìm tôi nhỉ

Cô ta bực mình không nói được gì đành bảo bọn người của mình

-Cô còn to mồm nữa hả? Đánh nó cho tôi

Bọn họ định xông vào đánh Hạnh thì từ đằng sau một giọng nói quen thuộc

-Hạ giá cổ phiếu của tập đoàn KIm thị xuống cho tôi

Nghe đến hạ giá cổ phiếu,cô quay lại nhìn người đằng sau đang tiến dần về phía mình

-Cô dám nói cho Hà TRung Tùng biết

Cô ta tức giận quay sang chỗ Hạnh trách móc,máu lửa trong người cô ta nổi lên,cô ta lao vào Hạnh

-Hạ cho tôi xuống còn 25 %

Câu nói của Tùng khiến cô ta dừng lại

-Hà Trung Tùng vì đứa con gái thấp hèn này mà anh đối xử với tôi như vậy à?

-Cô nói cô ấy thấp hèn vậy cô xem lại mình đi,xem mình có thấp hèn hơn cô ấy không?

-Tại sao anh luôn bảo vệ cô ta -Cô ta nước mắt cũng đã rơi

-Vì cô ấy là người tôi yêu

-Bạn gái sao,anh thừa biết người cô ấy thích là ai rồi mà

-Tôi không quan trọng người cô ấy thích là ai chỉ cần tôi yêu cô ấy là đủ vậy thôi

-Yêu,anh thì biết gì mà yêu chứ? Anh định yêu một người không yêu mình sao,anh có hiểu tình yêu đơn phương nó khổ như nào không,nó có đáng hay không?

-Dù khổ thì tôi cũng chịu,nó đáng hay không tự tôi biết,còn cô tôi để lại cho nhà cô 25% giá cổ phiếu cố mà đừng để tụt giá nữa

-Tôi sẽ không để yên vụ này đâu,hai người cứ chờ đấy mà xem

-Có lẽ cô vẫn không hiểu thì phải,vậy để tôi nói cho cô biết " ĐỘNG ĐẾN CÔ ẤY LÀ ĐỘNG ĐẾN HÀ TRUNG TÙNG NÀY "

Anh nói xong đi đến chỗ Hạnh kéo tay cô ấy đi để lại cho cô ta đứng đó tức giận không làm gì được

-Sao ông biết mà đến đây?

Hạnh lên tiếng hỏi Tùng nhưng cậu vẫn yên lặng không nói gì cứ thế kéo tay cô đi

-Nè tôi đang hỏi ông đấy

Cô bắt đầu thấy bực khi mà hỏi Tùng không thèm trả lời mình

Cậu bỏ tay cô ra cứ thế đi thẳng để lại cô một mình làm cô khó hiểu vì hạnh động kì quái này của Tùng,nhưng thôi kệ cô đi về nhà đã

Vừa về đến nhà cô thấy mọi thứu vẫn như cũ,cô thở dài nhẹ nhõm,cô chợt nhớ đến những lời lúc nãy của Tùng,cô thấy buồn cười thật,cô ước gì nó có thể thành sự thật được,cô đã bắt đầu thích cậu rồi sao ? Cô cứ thế cười một mình nhưng cứ nghĩ đến những lời đó có lẽ là dành cho nó thì đúng hơn là dành chô cô thì cô cảm thấy đau lòng biết bao.Cô mệt mỏi ngủ lúc nào không hay

Bạn đang đọc truyện *Tôi Sẽ Khiến Anh Phải Tỏ Tình Với Tôi* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 61: Cảm xúc nhất thời hay vĩnh viễn

Sáng hôm sau,vừa đến cổng trường cô đã nhìn thấy Hà Trung Tùng,cô vui vẻ mim cười tiến đến chỗ Tùng,cô lấy tay đập vai cậu,cậu hơi bực mình ai dám đập vai cậu vậy.Cậu quay lại nhìn xem ai gan to như vậy thì không thấy ai cả,cậu định quay đi thì lại có người đập tiếp,cuối cùng cậu quay hẳn lại đằng sau nắm lấy tay người dám chơi cậu kèm theo câu nói -Đừng có đùa với Hà Trung Tùng này không vui chút nào đâu

Cô bị nắm tay bất ngờ lại đau nữa,lúc này cậu mới nhận ra người trước mặt mình,cậu bỏ tay cô ra đi thẳng luôn.Cô bực tức đến chỗ cậu,thái độ cậu bây giờ là sao đây

-Nè Hà Trung Tùng từ hôm qua đến hôm nay thái độ cậu đối với tôi như vậy là sao?

Cô nói lớn khiến cả sân trường đều nhìn về phía mình,Hà Trung Tùng cứ thế đi chẳng thèm quan tâm cô như lúc trước nữa.Cô thấy Tùng cứ thế đi,bực mình tiến lại chỗ cậu quay người cậu lại

-Cậu giải thích cho tôi biết đi,hôm qua còn bình thường sao hôm nay lại như thế này

-Tôi không có gì để giải thích

-Vậy thái độ cậu như này là sao?

-Tôi vẫn là con người như này,có thay đổi đâu,vẫn là con người lạnh lùng, không muốn nói chuyện với con gái

-Ngay cả với tôi

-Đúng với Hà Trung Tùng này chưa từng có ngoại lệ

TRong đầu cậu lúc này không phải là những lời nói ấy mà cậu đang nghĩ nó ngược lại " Tôi chưa từng nói chuyện hay quan tâm ai thân mật như đối với cậu,tôi chưa từng khóc hay cảm động trước bất cứ ai vậy mà ngày hôm qua nhìn cậu bị bọn họ bao vây và bị đánh như vậy cậu có biết tôi đau lòng thế nào không? Cậu lại còn không nói cho tôi biết một mình đến chỗ đấy nữa,dù tôi biết lý do nhưng tôi cũng đau lắm chứ "

-Được vậy cậu giải thích sao về những câu nói hôm qua

Nhắc đến chuyện hôm qua cậu mới chợt nhận ra cô không hề thích cậu mà vẫn còn thích người khác

-Hôm qua đó chỉ là hiểu lầm,cậu đang nghĩ tôi thích cậu sao? Sao tôi lại có thể ngu ngốc thích một người không thích mình chứ

Thái độ này là sao,là do cô đang ngộ nhận tình cảm của mình sao,tất cả chỉ là do cô ảo tưởng,đúng vậy thì cô không có gì để nói thêm nữa,cậu vui là được rồi,kể cả cách nói chuyện,cách xưng hô cũng khác trước đây rồi

-Ừ thì ra là vậy,với cậu tôi là gì? Mà thôi không cần cậu trả lời đâu ngay cả cách xưng hô thường ngày của chúng ta cũng đã thay đổi rồi thì còn nói làm gì nữa

Cô nói xong bỏ vào lớp để lại cậu một mình ở đó cùng nhiều tiếng bàn tán khác nhau.Kim tiểu thư cũng đã rút hồ sơ ra khỏi trường rồi,bọn con gái được thế cứ tiến đến chỗ cậu an ủi này nọ nhưng chỉ nhận được một câu nói lạnh lùng

-Các người muốn ra khỏi trường không?

Chỉ một câu nói như vậy thôi mà đã giải tán được hết bọn con gái đúng là có sức công phá mạnh thật đấy.Hắn lúc này mới đến không biết chuyện gì đã xảy ra mà hắn cũng không quan tâm nhiều làm gì cho mệt.Hắn đi vào lớp của mình thì bị Tùng kéo ra

-Tao muốn nói chuyện với mày

Hắn hơi bất ngờ vì hành động này của Tùng,bọn con gái trong lớp thì lo sợ trận chiến sẽ xảy ra giữa hai người,Đạt lại chưa đến nữa nên không ai dám lên tiếng cả

-Tao không muốn nói chuyện với mày,tốt nhất là bỏ tay ra đã

Tùng bực tức bỏ tay hắn ra

-Tao cần nói chuyện với mày về Nhiên ok

Nghe thấy tên nó,hắn có chút gì đó thay đổi thái độ nhưng thấy mọi người bàn tán

-Nhiên là ai? -1 đứa con gái gần đó nói nhỏ với người bên cạnh

Rồi tiếng bàn tán cứ thế càng nhiều hơn,lúc này Đạt mới đến nghe thấy họ đang bàn tán về Nhiên lại còn thấy hai người kia đang ở cạnh nhau,không lẽ xảy ra chuyện gì rồi sao " Chết cha thế này không ổn rồi "

Đạt nở nụ cười đến chỗ hai người họ

-Bọn mày đang làm gì vậy? -Nghe thấy tiếng bàn tán ngày một nhiều hơn,Đạt bực tức lên tiếng -Chúng mày định kéo Nhiên vào chuyện này à

Hắn không nói gì,cứ thế đi thẳng về chỗ của mình,Tùng kéo hắn lại

-Tao không có gì để nói và tao cũng không biết người tên Nhiên đó là ai

Đạt vẫn đứng đơ ra đó không nói gì cả (cậu đâu hiểu gì mà nói,xen vào chắc chắn bị ăn đánh luôn,cậu quá hiểu mà)

-Mày đừng có giả ngu nữa được không? Tao muốn làm rõ chuyện này,nói chuyện đi

-Tao không có gì để nói cả

Bây giờ dù có bị đánh thì Đạt cũng phải xen vào không nó mà biết cậu không giúp nó cậu xác định luôn với nó

-Thôi chúng mày đừng có lôi cái Nhiên vào,Nhiên nó không thích điều này đâu

Vậy là tiếng bàn tán trong lớp ngày một lớn hơn,có nhiều đứa học cùng trước đây biết nó nhưng không hiểu chuyện gì đang diễn ra cả

Nghe xong câu nói của Đạt hắn đi về chỗ còn Tùng thì đi ra ngoài và cúp luôn tiết hôm đó. Cậu lên thư viện lấy sách ngồi đọc,vừa đọc vừa nghe nhạc.Hạnh có tiết thể dục cô cũng xin phép thầy lên thư viện đọc sách.Vừa lên đến nơi đã thấy cậu ở trong đó,cô không thèm quan tâm cứ thế đi vào tìm cuốn sách mà mình muốn đọc.Cô tìm mãi ở bên dưới không thấy đâu cuối cùng nhìn lên trên cũng thấy,cô lấy tay với nhưng không tới,quay sang chỗ cậu thì thấy cậu đang đọc sách không chú ý gì

nên lấy ghế lên lấy vậy.Đang định đi lấy ghế thì một người nào đó đã với giúp cô,cô không biết cậu ta nhưng cũng cảm ơn cậu ta vì đã lấy hộ mình.Cậu ngồi đó quan sát từng cử chỉ thân mật của cô và người con trai kia không khỏi bực mình đi ra khỏi thư viện luôn.Cô nhìn theo bóng dáng cậu xa dần,nụ cười trên môi cô cũng tắt

---

Tan học nó cùng Trang,Nam đi về,thấy mặt Trang từ hôm qua đến giờ khó chịu sao sao ấy,hỏi thì không nói,chỉ cứ thế đi thôi

-Nè con kia,mày bị sao vậy? Từ qua đến giờ hỏi không thèm nói gì cả

-Không sao -Cô mệt mỏi trả lời

-Chuyện đàn bà con gái hai đứa mày tự tâm sự với nhau đi nha,nay tao có việc phải về trước

-Rồi bây giờ mày kể tao nghe xem có chuyện gì? Từ qua tới giờ mày khó hiểu vậy,hay là tên Đạt làm sao mày à?

-Không phải,hắn ta chẳng làm gì cả,cũng không là gì của nhau nữa rồi

-Ủa có chuyện gì à,mày mà không nói tao gọi điện cho nó đấy

-Khỏi đi,hắn ta đâu có quan tâm tao đâu,đến cả giọng nói của tao hắn còn không nhận ra

-Mày đang nói chuyện hôm qua tao đưa điện thoại cho mày nghe đó hả? Trời ơi sao mày có thể trẻ con vậy cơ chứ

-Tao không trẻ con không những nói chuyện với nhau suốt ngày chả nhẽ giọng của nhau lại không biết,lúc đó tao còn nghe thấy hắn đang cãi nahu và nói chuyện với gái cơ "

-Mày biết lúc đó là lúc nào không? Đầu giờ đấy,hắn đang ở trên lớp thì sao?

Lúc này cô mới nhận ra đúng là mình giận dỗi vô cớ làm từ qua tới giờ không được nói chuyện với cậu rồi

-Thôi tao về trước đây,tao bị nhớ hắn rồi

Nói xong cô chạy đi luôn để lại nó phía sau thở dài,chuông điện thoại trong túi của nó rung lên,nó nhìn vào màn hình,là Tùng gọi cho nó,nó vui vẻ nghe luôn

-Lại nhớ tao rồi phải không?

-Bà ảo tưởng à,suốt ngày nghĩ tôi nhớ bà vậy

-Không nhớ sao còn gọi làm gì -Nó dùng giọng giận dữ nói

-Muốn tâm sự không được sao?

Câu nói của cậu làm nó phì cười

-Hà Trung Tùng ơi là Hà Trung Tùng,sao hôm nay lại muốn tâm sự,nghe buồn cười quá

-Đó là thái độ của bà khi một người muốn tâm sự với bà hả? -Giọng nói bực tức pha chút hờn dỗi của Tùng

-Không phải nhưng với ông thì tôi thấy buồn cười quá,chưa đứa con trai nào tâm sự với tôi trừ Huy,nay lại được Hotboy như ông muốn tâm sự buồn cười chết mất

-Bà có thôi cười đi không? Bà mà cười nữa tôi tắt máy đi luôn đấy

Nó cũng không cười nữa nhưng cứ nghĩ đến nó lại không nhịn được cười

-Rồi có chuyện gì vậy? Nghe có vẻ nghiêm trọng nên mới muốn tâm sự

-Nghiêm trọng cái đầu bà ấy,đây là chuyện tình cảm,không phải chuyện đùa đâu

-Rồi ai đùa ông đâu,kể xem nào,xem tôi giúp gì được ông không

Tùng bắt đầu kể cho nó nghe về câu chuyện của mình

-Tôi bắt đầu thích người con gái đó có lẽ từ lúc bước chân vào mái trường cấp 3 này,mặc dù tôi luôn hỏi cô ấy về người con gái khác,lúc đó tôi không biết rằng tình cảm của tôi dành cho người con gái kia chỉ là nhất thời thôi cho đến khi tôi nằm bệnh viện,cô ấy ngày nào cũng quan tâm,chăm sóc tôi lúc đó nhìn những cử chỉ,việc làm của cô ấy tôi chỉ cười nhưng trái tim tôi lại đập sai nhịp mỗi lần thấy cô ấy cười lại với mình,nhiều lúc cô ấy bị tôi lôi vào những tình huống khó khăn nhất chỉ muốn giải thoát cho mình tôi đã lợi dụng cô ấy vậy mà cô âý không mảy may oán trách gì tôi cả,cứ hết lần này đến lần khác tôi đều làm như vậy.Tôi biết cô ấy cũng có người mà mình thích nhưng không hiểu sao tôi vẫn thích cô ấy.Cho đến hôm qua cô ấy vì tôi mà bị mấy người trong trường đe dọa,tôi biết chuyện đó,tôi muốn cô ấy nói cho tôi biết nhưng cô ấy lại dấu đi,tôi cũng hiểu cô ấy có lý do không nói được,tôi đã đi theo cô ấy,nghe những lời bọn kia nói và tôi biết cô ấy vẫn còn thích người kia nhwưng tôi cứ như thằng ngu nói ra trước mặt bọn kia những lời thật lòng của mình nhưng cô ấy lại nghĩ cũng giống như lần trước thôi,từ lúc tôi biết cô ấy nghĩ như thế tôi đã không thèm nói chuyện,lạnh lùng bỏ đi để lại cô ấy một mình

-Ông đang kể ngôn tình cho tôi nghe à,cảm động thế không biết

Nó nói vậy thôi nhưng trong lòng nó buồn lắm chứ " tôi đã từng nghĩ sẽ cho ông cơ hội nhưng có lẽ bây giờ ông không cần nữa rồi "

-Bà có biết tôi đang buồn không mà nói câu đó

-Thôi được rồi,tôi biết người con gái ấy đúng không? -Cô cũng hiểu được từ lúc cậu nói người đến bệnh viện chăm sóc cậu

-Ừ bà biết rõ mà,bà là người gắn kết mà

-Tôi chỉ muốn hỏi ông đó là cảm xúc nhất thời hay thoáng qua của ông

-Đó là.....

Bạn đang đọc truyện *Tôi Sẽ Khiến Anh Phải Tỏ Tình Với Tôi* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 62: Giúp đỡ

-Tại sao ông không trả lời luôn Nó ghét nghe ai đó nói về chuyện tình cảm mà ngập ngừng (chị cũng vậy mà)

-Cho tôi một tháng nữa,tôi sẽ có câu trả lời còn bây giờ tôi cũng không biết nữa

Nó mỉm cười vì Tùng không giống những người đàn ông mà nó đã từng gặp trước đây hay những người trong phim ngôn tình mà nó đã từng được xem, những lời nói của một người con trai mà trả lời luôn thì đó không phải người con trai yêu thật lòng mà chỉ là cảm xúc nhất thời thôi

-Được, tốt nhất ông đừng làm khổ những người bên cạnh tôi nếu không dù ông là ai tôi cũng sẽ không tha đâu

-Lại đe dọa nhau hả? Bà mà cứ như thế này thì chả có thằng nào nó dòm ngó đến đâu,đồ bà la sát

-Ông dám nói tôi là bà la sát à,đợi đấy,tôi mà gặp ông không còn đường về nhà đâu

-Vậy tôi qua nhà bà ở càng vui chứ sao

-Ông lại chuẩn bị giống thằng Nam rồi đấy,bực mình ghê

-Mà tôi nói này -Giọng nói của Tùng dịu xuống làm nó tò mò tưởng chuyện gì nghiêm trọng ai ngờ cậu nói -Không biết sau này thằng nào thích bà thì thằng đó đúng là bất hạnh thật đấy

Tùng nói xong câu đấy rồi mỉm cười " Ngày trước mình cũng thích nó mà,giờ nói xong mới thấy mình là một thằng bất hạnh chăng? "

-Nè ông muốn ăn đấm đúng không? Trời ơi ngày trước có một đứa thích tôi á,hỏi đủ kiểu về tôi,tiếp cận con bạn thân tôi nữa nhá đúng là thằng đó bất hạnh thật

Tùng biết là nó đang nói mình nhưng vẫn làm bộ ngây thơ

-Ủa đúng là thằng đó bất hạnh thật đấy,thấy thương thằng đó ghê,may mà bà không thích nó chứ không nó bất hạnh cả đời mất

" Tôi cũng định thích hắn chứ bộ nhưng theo tình thì tình chạy mà chạy tình thì tình theo,giờ ông cũng thích người khác rồi nói ra làm gì nữa "

-Thôi không nói nữa,tôi đang ở ngoài đường giờ còn chưa về đến nhà đây

-Tội ghê đi học giờ còn chưa về

" Mình cũng đang ở trường chứ đã về đâu " Cậu nghĩ trong đầu buồn cười ghê chắc nó cũng chả biết đâu

-Hừ nhớ những lời nãy ông vừa nói đấy,hãy nghĩ xem đó là nhất thời hay vĩnh viễn nha rồi nói cho tôi biết trước, nói cho ông biết nhá " Đừng làm tổn thương những người bên cạnh tôi đặc biệt là con gái "

Tùng chỉ cười rồi tắt máy " Tôi sẽ không làm tổn thương ai đâu,cũng như cậu vậy "

Tùng nhét điện thoại vào túi rồi đi ra nhà xe,vừa đến đầu nhà xe thì thấy Hạnh cũng đang lấy,cậu đi lướt qua như người vô hình,cậu chưa xác định được tình cảm của mình cậu sẽ không nói chuyện với Hạnh và hình như cậu cũng đang chờ đợi một điều gì đó từ Hạnh

Hạnh thấy cậu đi qua mình như vậy cô cũng không quan tâm gì đến cậu nữa,cô cứ thế dắt xe ra. Cậu để ý từng cử chỉ của cô cho đến khi cô ra khỏi trường mới thôi

Hạnh đang đi thì xe cô bị hỏng giữa đường,cậu đi đằng sau muốn lại giúp lắm nhưng cậu nghĩ không nên xuất hiện trước mặt cô lúc này,cậu không muốn tha thứ cho cô dễ dàng như vậy (Đúng là đồ đàn ông thù dai).Chợt cậu nhìn thấy Đạt và hắn đang đi đến gần.Cậu lấy máy gọi cho Đạt,Đạt đang vui vì Trang sau một ngày không nói chuyện cuối cùng cũng đã chịu rep tin nhắn và chủ động gọi cho Đạt.Đạt tưởng Trang gọi nên vui vẻ lấy điện thoại ra

-Ủa vừa gọi cho anh lại nhớ anh rồi à?

Hắn đi bên cạnh nghe mà thấy ớn chỉ muốn cho thằng bạn thân một trận thôi

-Mày điên à? Mày xem ai gọi điện đi

Nghe tiếng có đứa con trai nói cậu nhìn vào màn hình " ôi chết rồi,tên khốn khiếp này ".Đạt bực mình quát vào trong điện thoại

-Có chuyện gì? Làm người ta tụt cả hứng

-Mày giúp tao một chuyện được không? -Giọng nói rất nhẹ nhàng

-Tại sao tao phải giúp mày

Đạt chỉ thế này là giỏi,được đà Đạt cứ thế làm khó Tùng

-Mày giúp tao chuyện này muốn gì cũng được

Đúng là vì gái mà Tùng đã mắc phải lưới " tình " của Đạt,cậu mỉm cười

-Mày nói đấy nhá,lúc đó mà nuốt lời thì đừng trách tao

-Biết rồi,giúp nha.Mày thấy Hạnh đang dắt xe không? Mày tìm cách nào đi đến sửa giúp cô ấy không thì mày đưa cô ấy về nhà rồi dắt xe đó qua quán bên kia đường kìa

Đạt nhìn về phía trước đúng là Hạnh đang dắt xe thật,Đạt ngạc nhiên " Sao Tùng lại quan tâm Hạnh như vậy"

-Mày sao quan tâm Hạnh thế,không phải mày thích Nhiên Hả?

Chỉ một chữ " Nhiên " thôi đã làm hắn chú ý hơn,hắn muốn nghe cuộc nói chuyện giữa hai người

-Đây không phải là chuyện của mày,tao bảo mày giúp thì mày cứ giúp đi nói nhiều vậy

-Mày mà dám làm tổn thương Nhiên coi như mày xong với tao đây

" Sống với nó nhiều hay sao mà câu nào cũng đe dọa vậy " Tùng thầm nghĩ trong đầu

-Biết rồi,giờ giúp nhau đi

Nói xong cậu tắt máy đi và quan sát hai người bọn họ , Đạt làm bộ tình cờ đi đến

-Ủa xe bị sao vậy?

-À không sao đâu,chắc nó hỏng chút thôi,tớ dắt qua bên kia sửa chút thôi là được ấy mà

-Để tớ giúp cậu

-Thôi không cần đâu mà nay cậu không đi với Phong về à? -Thấy Đạt đi một mình,thấy lạ nên Hạnh hỏi

" Không phải vì cậu sao? Hắn không muốn nhìn thấy cậu nên vậy đấy bỏ lại tôi một mình "

-Thôi để tớ giúp cậu,hôm nay tớ cũng về một mình cũng tiện đường một đoạn,qua kia sửa xe rồi tớ đưa cậu về

-Cậu không sợ Trang ghen hả? Tớ sợ bị đánh ghen lắm

" Đúng rồi nhắc mới nhớ,Trang mà nhìn thấy thì sao nhỉ? Tao mà có chuyện gì tao sẽ không tha cho mày đâu Hà TRung Tùng à,nhưng bây giờ mình nhận ra có phải quá muộn rồi không,rút cũng không rút được mà tiến thì lại sợ,thôi kệ tất cả là tùy duyên ".Đạt mải mê với những suy nghĩ của mình cho đến khi Hạnh lên tiếng

- Thôi tớ có thể tự về được,cậu không cần lo đâu,thế nha

Nói xong Hạnh dắt xe đi,Đạt nhìn theo " mình mà không giúp cậu ấy thì chắc mình không phải đàn ông "

Cuối cùng cậu đến giúp Hạnh mặc dù Hạnh nói không cần.Đạt đèo Hạnh về đến nhà,cô xuống xe không quên chào Đạt

-Cảm ơn cậu nha,hi vọng cậu sẽ không xảy ra chuyện gì

-Cậu yên tâm đi không ai biết Trang là người yêu tớ đâu,vì vậy không phải lo cho tớ

""Đúng rồi có ai biết Trang là người yêu mình đâu mà nhỉ,sao phải sợ " Đạt mỉm cười rồi chào Hạnh đi về

Sáng hôm sau vừa đến lớp,Đạt đã nhìn thấy Tùng,Đạt tiến đến chỗ Tùng trên môi nở nụ cười

-Mày nhớ chuyện hôm qua mày nói đúng không? Nhớ chuẩn bị thực hiện đi

-Chuyện gì? Tao không nhớ gì hết -Cậu làm bộ ngây thơ như không có chuyện gì xảy ra vậy

-Mày đùa tao đúng không? Mày muốn tao nói chuyện này cho.....

Chưa nói hết câu,Đạt đã bị Tùng bịt mồm lại rồi

-Tốt nhất mày đừng nói thêm gì nữa,không tao không để yên đâu

-Nè đừng có đe dọa tao nhá,mày nói mà không giữ lời có phải là con trai không hả?

-Thôi được rồi tý xuống căng -tin được chưa? -Tùng chỉ định trêu Đạt chút không ngờ cậu ta lại nghĩ đó là thật

-Tý nữa tao cho mày biết tay vì dám đối xử với tao như vậy

" Xem tý nữa ai phải trả tiền " -Cậu mỉm cười xoay cái điện thoại

Giờ ra chơi cậu rủ Đạt xuống căng -tin,hắn không muốn ăn cùng Tùng nên ở một mình trên lớp.Vừa xuống đến căng -tin đã nhìn thấy Hạnh đang đứng đó đợi đồ ăn.Cậu bước đến mọi người giải tán ra,cậu quay sang nói nhỏ với Đạt

-Giúp tao đưa cái này cho.... -Cậu hất mặt về phía Hạnh,Đạt dù bực tức nhưng đang trong căng - tin không làm gì được nên đành mang ra

-Của cậu nè -Đạt mang ra mỉm cười với Hạnh làm mọi người ở đó không khỏi ngạc nhiên,những tiếng bàn tán xôn xao bắt đầu nổi lên

-Không phải là con nhỏ đó là người yêu Tùng sao?

-Sao con nhỏ đó dám đối xử với Tùng như vậy chứ

-Không lẽ những lời Tùng nói là thật sao,dù yêu đơn phương con nhỏ đó cũng được

-Sao khối mình có 3 hot boy thì hai người thích con nhỏ đó vậy

Những tiếng bàn tán ngày một nhiều hơn,Tùng đứng đó nghe hết nhưng lần này cậu không lên tiếng cứ thế bê đồ ăn về chỗ của mình.Đạt cũng đã nghe thấy hết những lời bàn tán nhưng cậu vẫn nói chuyện với Hạnh thậm chí còn cười nhiều khiến bao nhiêu con tim đập sai nhịp

-Thôi cậu đi ăn đi,tớ ra kia ăn vậy,không ở đây nhiều tiếng bàn tán quá

Cô chào tạm biệt Đạt rồi đi đến bàn gần đó ngồi.Đạt quay lại lấy thức ăn của mình rồi tiến đến chỗ Tùng

-Mày muốn chết à? Mày toàn làm khó tao vậy,mày có biết....

Đạt đang nói thì Tùng lạnh lùng xen ngang

-Ăn đi rồi tý ra tính tiền nha

Nghe câu tính tiền,Đạt có nghe nhầm không vậy,Đạt là người giúp Tùng mà sao lại phải trả tiền đồ ăn

-Sao tao phải trả,tao vừa giúp mày đấy

Cậu lấy điện thoại của mình ra đưa cho Đạt xem

-Thế bây giờ mày trả hay tao trả

Nhìn vào màn hình điện thoại Đạt chỉ biết khóc trong nước mắt

Bạn đang đọc truyện *Tôi Sẽ Khiến Anh Phải Tỏ Tình Với Tôi* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 63: Mắc lừa

Được rồi tao trả là được chứ gì,mày xóa bức hình đấy đi ngay không tao sẽ không để yên đâu,bức hình đó mà đến tay Nhiên hay đến tay Trang mày chết với tao,tao không ngờ mày lại là người như vậy đấy Tùng à-Tao thích thì tao làm thôi,mày nói nhiều quá đấy

-Đồ tiểu nhân,mày không xứng đáng làm bạn tao,làm hotboy ở cái trường này,càng không xứng đáng theo đuổi Nhiên

-Mày thành đàn bà từ bao giờ vậy? Nói nhiều vậy

-Mà không đúng -Đạt tỏ vẻ nghi ngờ,có gì đó sai sai ở đây

-Có gì không đúng? -Tùng ngạc nhiên trước vẻ mặt nghi ngờ của Đạt

-Mày thích Nhiên mà lại giúp đỡ Hạnh,theo dõi Hạnh là ý gì?

'Sao nó có thể nhận ra được cơ chứ " Tùng đau khổ,bây giờ dù giải thích thế nào chắc cũng không thể thay đổi được gì nữa

-Nói đi xem nào có phải mày thích Hạnh phải không?

-Không phải? Tao chỉ muốn cảm ơn vì đã giúp tao gần Nhiên hơn thôi." mình thông minh thật đấy,sao mình có thể nghĩ ra cái lý do củ chuối như thế này chứ "

-Ờ cảm ơn.....hiểu rồi.... -Đạt cười nguy hiểm

-Bây giờ mày có định trả tiền không hả? -Quay lại khuôn mặt và giọng nói lạnh lùng của cậu

-Xóa đi rồi tao trả,xóa 2 lần đấy đừng có vào thùng rác rồi khôi phục lại,thôi đưa đây tao xóa cho mày tao thấy không an toàn cho lắm

Đạt nói giật lấy điện thoại của Tùng tự tay mình xóa rồi tiến về chỗ thanh toán tiền.Lúc quay lại thấy Tùng đang ngồi cười

-Gì mà mày ngồi đây cười một mình thế?

-Nãy mày đi đưa đồ ăn cho Hạnh tao lỡ tay ấn cho cái Nhiên rồi

-Cái gì? Mày muốn tao giết mày đúng không?

-Haha ai kêu mày ngu cơ,cái này còn phải xem Nhiên sẽ giúp mày hay lại mày

Nghe Tùng nói vậy,Đạt lấy điện thoại gọi cho nó.Nó và Trang đang đi xuống căng -tin ăn đồ ăn thì thấy Đạt gọi,nó nghe máy,chưa kịp nói gì Đạt đã lên tiếng nói trước

-Không phải như mày nghĩ đâu,cái ảnh là do tên Tùng nhờ tao thôi,mày đừng tin những gì hắn ta gửi cho mày

-Ê mày có gọi nhầm máy không vậy? Mày đang nói nhảm gì vậy? -Nó không hiểu Đạt đang nói gì cả

Đạt quay sang nhìn thấy Tùng đang cười biết mình lại bị cậu ta lừa thêm lần nữa,ngay lúc này nếu giết người không phải đi tù cậu sẵn sàng giết chết tên Tùng

-À không có gì,tao gọi nhầm thôi

-Anh gọi nhầm cho con nào hả? Lại còn ảnh gì,anh có chuyện gì dấu tôi hả? -Trang nghe từ nãy đến giờ thấy cậu có gì đó mờ ám

-Không có đâu Trang,anh gọi nhầm thật mà,có gì tối anh sẽ nói chuyện với em sau,giờ anh phải vào lớp rồi

Vừa tắt máy xong cậu thở phào nhẹ nhõm

-Tao không ngờ mày lại sợ bọn con gái như vậy

-Hà Trung Tùng hôm nay tao không giết mày thì tao không phải là Hoàng Công Đạt

Hai người đuổi nhau khắp mọi nơi hết căng -tin đến lớp học

-Mày không đứng lại đừng trách tao -Đạt vừa nói cừa giơ tay lên chỉ vào người Tùng

-Đạt oi,tớ nhờ chút -Cuộc chiến giữa hai người kết thúc bằng câu nói của Hạnh.Cô đứng ở ngoài cửa lúc nào không biết nữa.Đạt không đuổi nhau với Tùng nữa,cô tiến ra đến chỗ Hạnh,hai người nói gì đó rồi đi ra ngoài,Tùng thấy vậy bực tức không làm gì được,cậu thấy hai người bọn họ vừa đi,vừa cười nói rất vui vẻ,Tùng tức lắm,cậu đi xen ngang hai người

-Xin lỗi cho đi nhờ

Hạnh cũng chẳng quan tâm cứ thế nói chuyện tiếp với Đạt

Đạt đi ra ngoài chỉ còn lại mỗi mình hắn ngồi đọc sách thôi.Hắn đọc nhưng không được chữ nào vào đầu hết,đột nhiên hắn có điện thoại,là số nước ngoài có lẽ là anh Tân gọi,hắn bắt máy luôn

- Em đang trên trường phải không? -Đúng là giọng nói của anh hắn không sai được vào đâu cả

-Vâng anh gọi em có chuyện gì không ạ? Em đang ra chơi cũng sắp vào rồi

-Anh rảnh nên gọi về xem em thế nào thôi,không muốn anh gọi về à

-Đâu có anh,tại em thấy anh đi cũng được gần 4 tháng rồi mà giờ anh mới gọi điện về

-Tại anh bận quá thôi mà,nay anh mới được nghỉ gọi cho em liền nè

-Không sao đâu anh,bao giờ anh định về chơi,Tết này anh có về không?

-Chắc anh không về được bên này còn nhiều việc lắm,để đến năm sau rồi anh về nha

-Hihi về thì nhớ dẫn theo cả chị dâu em về nữa nhá

Nói đến chuyện người yêu,anh hắn mỉm cười nhìn vào trong màn hình điện thoại của mình,người con gái anh đã thích ngay từ cái nhìn đầu tiên

-Anh làm gì có ai đâu mà dẫn chứ,thôi em học đi anh làm việc tiếp đây

Hắn lại chìm trong quyển sách mà hắn đang đọc

Những ngày sau đó,Tùng luôn đằng sau giúp đỡ và bảo vệ Hạnh nhưng chỉ là âm thầm thôi,cậu không ra mặt nhưng cậu luôn nhờ người khác giúp mình đến bên giúp đỡ cậu nhưng mỗi lần nhìn thấy cô cười với ai thì cậu chỉ muốn cho kẻ đó một trận thôi. Mặc dù đi qua nhau cậu vẫn như không quen biết cô nhưng luôn bên cô

-Ê Nhiên,bà có biết sinh nhật Hạnh vào ngày bao nhiêu không?

Nó đang học thấy Tùng nhắn tin

-Có hình như là còn một tuần nữa là đến sinh nhật của nó hay sao ấy

-Một tuần sao? -Cậu nhắn tin mà không kìm được cảm xúc của mình

-Ừ có chuyện gì à? -Nó thấy chuyện này bình thường mà sao Tùng lại ngạc nhiên vậy chứ

-Chết tao rồi,tao định sinh nhật Hạnh tỏ tình đây này

-Tỏ tình á? Ghê nhỉ,nhưng vụ này tao xin rút nha,tao không giúp gì được cho mày gần đây tao hơi bận chút

-Thôi được rồi để tao nghĩ cách

Cậu đang đau đầu với việc nghĩ thế nào để có thể tỏ tình với Hạnh,đang một mình lang thang trên con phố đột nhiên có ai đó đập vào vai cậu

-Hà Trung Tùng,tôi có chuyện muốn nói với cậu -Người trước mặt cậu không ai khác chính là Kim Lan Nhi

-Cô còn dám đến đây tìm tôi à? Đuổi cô ra khỏi trường cô còn chưa biết sợ à?

-Lần này tôi đến đây để xin anh tha cho nhà tôi được không? Chỉ có anh mới giúp được họ thôi,tôi sai tôi chịu không liên quan gì đến bọn họ

Cô ta quỳ xuống xin lỗi Tùng,nhìn cô ta bây giờ không ai nghĩ cô ta là tiểu thư nhà họ KIm nữa

-Tha cho gia đình cô sao? Cô nghĩ tôi dễ dàng như thế sao?

-Tôi xin anh đấy,nếu anh giúp họ thì anh muốn tôi làm gì cũng được

-Cô nghĩ tôi cần cô à,cô đứng lên đi,tôi không muốn người ta nhìn vào rồi lại nói tôi thế này thế nọ

Cô ta không đứng dậy cứ mãi quỳ ở đó

-Nếu anh không giúp họ tôi sẽ không đi đâu hết,anh nói đi anh muốn tôi làm gì cũng được

-Vậy cô cứ quỳ ở đây đi

Nói xong Tùng lạnh lùng bước đi,còn cô ta thì cứ đi theo cậu cầu xin,Tùng ức chế đẩy cô ta ra

-Hà Trung Tùng,anh đối xử với con gái như vậy mà được à?

Nghe tiếng gọi anh quay lại,thấy Hạnh đang đỡ cô ta đứng lên,cậu lạnh lùng bước đi (hay thật đó,thích người ta mà suốt ngày làm vẻ mặt lạnh lùng)

-Không phải việc của cô,tôi không cần cô thương hại

Cô ta đẩy Hạnh ra rồi chạy đi về phía trước

Tối đến Tùng nằm nghĩ xem nên tỏ tình với Hạnh như nào,suy đi nghĩ lại vẫn không nghĩ ra được cách nào hay và độc đáo,bất ngờ cả.Chợt trong đầu anh lóe lên một tia hi vọng,anh lấy điện thoại ra gọi cho Kim Lan Nhi

-Tôi sẽ giúp gia đình cô,thay vào đó cô phải giúp tôi một việc

Cậu mỉm cười hạnh phúc với kế hoạch của mình

Bạn đang đọc truyện *Tôi Sẽ Khiến Anh Phải Tỏ Tình Với Tôi* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 64: Tỏ tình đặc biệt nhất hệ mặt trời (1)

Ngày hôm sau,nó phải đi học một mình,hai đứa kia trốn nó đi trước rồi chả biết làm gì nữa,nó từ lúc Tùng nói thích Hạnh đến giờ chả hiểu sao nó lại buồn như thế này,trong giờ học tâm trí cứ để đi đâu ấy.Một mình bước dạo trên con phố quen thuộc đến trường,nó đang đi thì có ai đó đập vai-Tèn ten ten,gì mà như người mất hồn thế? -Trang từ đâu đi đến đưa cho nó một hộp xôi còn nóng

-Mày với thằng Nam dấu tao đi đâu đấy,làm tao phải một mình đi đến trường đây này,chán chết được

-Đấy chúng tao biết sức hút của bọn tao rất lớn mà,nên là từ nay ngoan ngoãn chút không thì tụi tao cho mày đi một mình tiếp đấy,phải không Nam?-Nam đang uống nước nghe câu Trang nói mà sặc nước,lại nhìn thấy ánh mắt của nó nữa thôi thì chuồn trước cho nhanh,an toàn nhất

-À chết hình như nay tao có việc trên lớp nên tao đi trước nhá,chúng mày đến sau nha -Cậu vừa nói vừa tìm cách trốn thoát khỏi hai con yêu tinh này

Nhìn thấy hành động của Nam như vậy hai đứa nó không khỏi buồn cười

-Như này mà đứa nào thích nó nhìn thấy chắc sẽ vui lắm nhỉ,nhất là mấy đứa Fan nó ấy

-Cái này khỏi nói,thấy tội cho con người yêu tao quá sao lại thích và để một đứa như thằng Nam thích được cơ chứ,thấy tội cho nó quá

-Thôi cắt mày diễn tốt lắm,đi nhanh không muộn học -Nó nhìn vào đồng hồ đã gần 7 giờ rồi

-Nhanh không lại một tuần lao động công ích đấy

Hai đứa nó đến cửa lớp thì đúng lúc trống vào học

-Ủa sao chạy như ma đuổi thế? -Nam thấy hai đứa chạy toát mồ hôi,quan tâm đến hỏi,ai ngờ bị chúng nó nói cho

-Không phải tại mày sao? Mày mà không đi trước thì chúng tao đã không đứng đó nói chuyện lâu như thế rồi,có mày ở đó thì mày nhắc bọn tao rồi

" Quái mình quan tâm chúng nó mà chúng nó đổ lỗi cho mình là sao? Đời con trai khi có bạn thân là con gái nó khổ vậy đấy " Nam khóc trong lòng không dám khóc ra ngoài không thì chắc không còn xác đi về

-Thôi chúng mày tiếp tục thở đi,bình tĩnh lại chúng ta nói chuyện sau,chứ tao sợ nhiễm con điên của chúng mày lắm

-Mày nói ai điên hả thằng kia? -Trang hùng hộ đuổi Nam,ra đến cửa thì gặp ngay cô giáo bước vào

-Các em đang làm gì vậy hả? Chưa vào lớp hay sao mà còn đuổi nhau

Trang và Nam cúi mặt xuống không dám nói gì cả,nó ngồi dưới không nhịn được cười

-Còn đứng đây làm gì không định về chỗ hả? -Cô gắt lên khiến cả hai đều sợ đi luôn về chỗ

-Cuối cùng thì có mỗi tao khôn nhất thôi,hai chúng mày đúng thật là làm mất mặt tao quá đấy

-Mày thích chết hả? -Trang giơ tay lên thì bị cô giáo nhắc

-Trang em đang định làm cái trò gì hả? Giờ này đang giờ học chứ không phải giờ đánh nhau đâu

-Cô em đâu có đánh ai đâu,em với Nhiên là bạn tốt của nhau mà,em chỉ định mượn quyển sách của bạn ấy thôi -Cô cười tươi với giáo viên rồi lấy bừa một quyển sách trên bàn -Mày đợi đấy về tao xử đẹp mày -Không quên nhìn sang chỗ nó đưa ra lời cảnh cáo

-Tao sợ mày à -Nó cười lại chọc tức Trang

Giờ ra về,Hạnh đang một mình đi trên đường,xe cô mãi mà chưa sửa xong (có người nhúng tay vào á chị,thật sự chị phải ra cửa hàng bảo người ta sửa luôn đi),hôm nay cô không nhìn thấy Tùng đâu cả cảm giác khó chịu và lo lắng cho Tùng.Đột nhiên từ đâu một đám người đi đến,cô không nhìn nhầm kia là Kim tiểu thư của tập đoàn Kim thị,người mà luôn kiếm chuyện với cô " Cô ta đang làm gì ở đây không lẽ lại định bắt mình sao?",càng ngày cô ta càng tiến lại gần cô hơn

-Sao mà có vẻ cô nhìn thấy tôi sợ sệt vậy? - Cô ta nhìn cô mở nụ cười nửa miệng

-Cô muốn làm gì?

-Cái này tôi phải hỏi cô mới đúng chứ,cô làm gia đình tôi ra nông nỗi như thế này,hại tôi bị đuổi học,làm tôi mất mặt trước bao nhiêu người,vì cô,tất cả là do cô,nếu cô biến mất thì sẽ chẳng ai cản đường tôi đến với Hà Trung Tùng nữa,cô có biết lần trước tôi bắt cô nghe những lời anh ấy nói với cô như vậy tôi đau lòng như thế nào không hả? Tôi đã phải quỳ dưới chân Hà Trung Tùng xin cho gia đình tôi nhưng cậu ta vì cô mà không thèm nhìn mặt tôi,không thèm giúp đỡ tôi dù chỉ một lần,cô nói xem bây giờ tôi nên xử lý cô như thế nào đây

-Cô muốn làm gì? Cô không nghe Hà Trung Tùng nói " động vào tôi chính là động vào cậu ấy hả? ",cô không sợ sao?

-Sợ? Bây giờ tôi còn gì để mất nữa đâu mà phải sợ nữa,với lại dạo gần đây hình như Hà Trung Tùng không còn quen cô nữa thì phải,cậu ta đá cô nhanh thật đấy,vừa hôm trước nói yêu đơn phương cô cũng được, tội nghiệp cô ghê bị cậu ta lợi dụng, đưa cô ta đi -Mấy người đằng sau liền trói tay cô lại,bịt mắt cô

-Thả tôi ra,các người muốn đưa tôi đi đâu,mau thả tôi ra

-Cô đừng la hét nữa,Hà Trung Tùng sẽ không xuất hiện cứu cô đâu

Cô ngồi trên xe không nói câu nào nữa,cô khóc,bây giờ người cô muốn gặp nhất chính là Hà Trung Tùng,cô vẫn tin cậu sẽ đến cứu cô

-Xuống xe -Cô ta đẩy cô ra khỏi xe

-Đây là đâu,các người tháo cái bịt trên mắt tôi ra được không,tôi không nhìn thấy gì cả?

-Bây giờ cô vẫn còn muốn nhìn thấy ánh sáng sao? Sắp chết đến nơi rồi mà vẫn còn đòi hỏi

-Các người thật quá đáng,tôi có làm gì các người đâu mà suốt ngày các người tự suy diễn rồi bắt tôi phải chịu vậy

-Không phải chỗ cho mày lên tiếng,đưa cô ta vào bên trong,quét sạch mọi dấu vết,chết không để lại dấu vết nào cả

-Cô bị điên thật rồi,cô có biết làm vậy người chịu thiệt là cô đấy

-Cô đừng có giảng đạo lý với tôi,đừng lên mặt dậy đời con này

-Cô đúng là điên thật rồi

-Im mồm cô lại đi,đừng để tôi cho cô chết sớm

Cô ta đang nói thì chuông điện thoại của cô ta reo lên,cô ta đi cách cô một chút nghe máy,rồi như cố tình cô ta nói to

-Được lần này không ai cứu con nhỏ đó được,Hà Trung Tùng cũng bị người chúng ta bắt rồi,hôm nay tôi cho hai đứa nó chết cùng nhau

-Kim Lan Nhi cô điên rồi,cô đã làm gì Hà Trung Tùng rồi?

-Lo cho hắn ta sao? Không phải cô không thích cậu ta sao,người cô thích không phải là Nguyễn Nhật Phong,trước cô còn thừa nhận rồi mà,bây giờ lại lo cho Hà Trung Tùng sao? Con người cô đúng thật là hồ ly tinh đội lốt người mà

-Cô im đi đừng có được đà mà làm quá,tôi đã không còn thích Phong nữa rồi,cậu ta cũng không thích tôi

-Hóa ra là vậy,thế bây giờ cô đang thích ai,mà thôi không cần nói nữa,cô cũng sắp chết rồi,tôi cho một cuộc điện thoại,coi như cuộc điện thoại cuối cùng cô muốn gọi cho ai? Chỉ một người thôi,suy nghĩ cho kĩ vào

-Được cô tháo bịt mắt của tôi ra để tôi ấn số

-Cô đọc đi tôi viết cho

Cô đọc số cho Kim Lan Nhi,cô ta ngạc nhiên

-Đây không phải là số của Hà Trung Tùng? Cô thật sự không thích cậu ta -Cô vừa nói vừa nhìn sang người bên cạnh mình

-Cô không cần biết gọi giúp tôi đi

Cô ta ấn máy rồi đưa cho Hạnh.Nó vừa mới về đến nhà thấy có chuông điện thoại mở ra thấy số lạ,nó định không nghe nhưng không hiểu sao nó có gì đó hứng thú với số này " Cũng đẹp đó chứ đuôi 252 kìa ngày sinh nhật nó luôn "

-Cho hỏi số ai vậy ạ? -Nó nói bằng giọng dễ thương vô cùng

-Là tao Hạnh đây,mày có rảnh không? Tao muốn nhờ mày một chuyện được không?

-Có chuyện gì vậy? Mà sao mày lại dùng số này? Giọng yếu thế,ốm sao?

-Tao không sao cả,tao chỉ muốn tâm sự với mày một chút thôi

-Ừ có chuyện gì thế,hay để sau đi tao thấy mày hình như bị ốm đó nghỉ ngơi đi

-Tao đã nói là tao không sao rồi mà,mày có muốn nghe tao nói không? -Giọng cô gắt lên,nước mắt đã bắt đầu chảy ra

-Được rồi,có chuyện gì từ từ nói đi

-Mày còn giận tao chuyện trước đây tao đã đối xử với mày không? Chuyện đó cho tao xin lỗi,cả chuyện của Phong nữa,nếu sau này mày có thể gặp lại hắn thì nói là cho tao xin lỗi nha

-Mày sao thế? Sao tự nhiên nói những lời này,tao từ lâu đã không còn giận mày nữa rồi,còn chuyện của Phong trước đây cũng là do lỗi của tao thích trêu cậu ta chút thôi,nếu có cơ hội tao sẽ chuyển lời xin lỗi của mày đến với cậu ta,mà sao mày học chung trường mày không tự nói

-Tao không còn mặt mũi nào nhìn cậu ấy nữa

-Được rồi yên tâm đi,nếu có cơ hội tao sẽ nói cho

-Chuyện thứ hai tao muốn hỏi mày " Mày có thích Tùng không? "

-Sao tự nhiên mày hỏi lạ vậy,tao với Tùng chỉ là bạn của nhau thôi,không có tình yêu gì đâu -Nó cười nhưng trong lòng nặng trĩu nỗi buồn

-Mày có thể cho cậu ấy một cơ hội không? Cậu ấy là một người đàn ông tốt,cậu ấy đã theo đuổi mày rất lâu rồi,chả nhẽ mày không nhận ra điều đó sao? Tao biết người mày thích là Nguyễn Nhật Phong nhưng chắc gì hắn ta cũng thích mày,dù có thích tại sao không thẳng thắn nói ra,mày hãy nhìn về người phía trước luôn giang bàn tay,cầm lấy đôi bàn tay của mày không bỏ ra,theo đuổi mày,làm mọi chuyện vì mày,mày cũng từng bảo tao hãy yêu một chàng trai yêu bạn chứ đừng theo đuổi chàng trai bạn yêu đến cuối cùng người đâu khổ nhất vẫn là bạn mà thôi,tao cũng biết mày rất khó chấp nhận yêu cầu này của tao,nhưng hi vọng nếu sau này tao bị làm sao thì mày có thể bên cậu ấy,chăm sóc cho cậu ấy được không? Dạo gần đây mày với cậu ấy có vẻ tiến triển nhanh hơn rồi tao rất vui về điều đó,tao mong mày có thể suy nghĩ những lời tao nói mà cho cậu ấy một cơ hội,tất cả nhờ vào mày đấy,xin lỗi và cảm ơn mày

-Thế còn mày thì sao? Mày với cậu ấy chỉ là bạn tại sao lại quan tâm đến cậu ấy như thế,mà mày tại sao lại nói những lời này,xảy ra chuyện gì sao,nói tao biết đi -Nó bắt đầu cảm thấy lo lắng về từng lời của cô nói như một điều gì đó không hay đang xảy đến

-Tao.....

Cô chưa kịp nói xong thì đã bị ai đó giật lấy điện thoại một cách bất ngờ.Cô được ai đó tháo dây trói và bịt mắt ra,trước mặt cô bây giờ không còn là bóng tối nữa mà là một màu sáng lấp lánh

-Chuyện gì đang xảy ra? -Cô quay lại tất cả mọi người đã đi hết chỉ còn lại một người đang ở trước mặt cô

Bạn đang đọc truyện *Tôi Sẽ Khiến Anh Phải Tỏ Tình Với Tôi* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 65: Tỏ tình đặc biệt nhất hệ mặt trời (2)

-Sao ông lại ở đây? -Cô nhìn người trước mặt khó hiểu

-Anh có cần trả lời câu hỏi đấy của em không? -Cậu thay đổi cả cách xưng hô luôn -Người con gái anh yêu đang ở đây tại sao anh không thể ở đây?

" Người con gái anh yêu " cô có nghe nhầm không,có phải cô đang mơ không?

Cô vẫn còn đơ người ra bởi câu nói của cậu thì cậu nói tiếp " Anh đã từng thích một người và người đó không phải là em,anh đã lợi dụng em để tiếp cận cô ấy nhưng mãi đến bây giờ người con gái đó vẫn chỉ thích một người,mãi mãi không phải là anh. Từ lúc anh bị thương nằm trong bệnh viện,em luôn ở bên cạnh anh,quan tâm chăm sóc cho anh,anh không biết từ lúc nào anh đã thích em rồi.Lúc em bị Kim Lan Nhi bắt đến sau trường,lúc đó anh đã nghe thấy hết cuộc nói chuyện giữa hai người nhưng anh muốn em tin tưởng anh và nói cho anh biết chứ không phải dấu anh,anh biết lý do em dấu anh là gì nhưng anh không muốn em phải chịu một mình,không muốn em vì anh mà phải buồn,vì anh mà luốn bị người ta nói thế này thế nọ rồi tìm cách gây sự với em. Anh chỉ muốn được ở bên em,quan tâm,chăm sóc bảo vệ em đến hết cuộc đời.Em có đồng ý làm người yêu anh không? "

Cô nghe những lời nói của anh,cô cảm động rơi nước mặt,cô không kìm nén được cảm xúc của mình nữa,nước mắt cô bắt đầu rơi và cứ thế rơi nhều hơn nữa.Cậu tiến lại gần lau nước mắt cho cô

-Đừng khóc nữa,có anh ở đây rồi

-Có phải những lần Đạt giúp đỡ tôi là ông bảo phải không? -Cô vừa khóc,vừa nói

-Em đúng là ngốc thật đó -Cậu gõ nhẹ vào đầu cô - Tên Đạt hắn mà có lòng tốt giúp đỡ em á,đùn là trên đời này không ai ngốc như em đâu

-Nè ông xưng hô lại đi nha,ông tuổi gì mà đòi làm anh tôi,lại còn dám nói tôi ngốc nữa chứ

-Cùng tuổi với em thôi,em nên biết một điều gái hơn trai 5 tuổi vẫn chỉ là em thôi -Cậu cười nụ cười tỏa nắng,nụ cười bao nhiêu ngày nay cô chưa được nhìn thấy

-Ông được lắm,không phải ông muốn tránh mặt tôi sao?

-Vì em không tin tưởng anh thôi,anh không ngờ em lại từ bỏ anh nhanh vậy đó,anh không có sức hút với em thế à? -Anh bắt đầu làm nũng với cô

-Ông nghĩ mình là anh mà có sức hút với tôi? -Cô quay mặt đi chỗ khác -Cậu có định cứi trói cho tôi không?

-Không,em phải trả lời anh trước đã: " Em có đồng ý làm bạn gái anh không? "

-Không! Ông nghĩ mình là ai mà có thể tỏ tình với tôi

-Vậy em cứ ngồi đó đi -Cậu nói rồi bước đi

-Nè ông định bỏ tôi ở đây một mình à,đồ xấu xa

Cậu mỉm cười rồi quay lại chỗ cô

-Thế bây giờ câu trả lời của em là gì?-Cậu tiến gần đến chỗ cô hơn

-Không! Cậu xem có ai tỏ tình như cậu không hả? Đây gọi là ép nhau chứ tỏ tình gì?

-Dĩ nhiên anh phải khác với mọi người chứ,giống họ sao lãng mạn được

-Lãng mạn cái gì chứ? Ám ảnh suốt đời thì có

-Nè không phải thấy anh hiền là được đà bắt nạt đâu nhá

-Hai người thôi được rồi chứ,sắp chết chung rồi còn ngồi đó mà đùa nhau được -Kim Lan Nhi kéo theo không biết bao nhiêu người tiến vào

-Cô định làm gì? Không phải chúng ta đã thỏa thuận rồi sao? -Cậu cũng hơi bất ngờ vì sự có mặt này của Lan Nhi

-Thỏa thuận? Bây giờ tôi giết hai người có lẽ tốt hơn đấy,có lợi hơn cho tôi nhiều

-Cô muốn làm gì? -Thấy Lan Nhi càng ngày càng tiến về chỗ Hạnh,cậu càng ngày càng lo cho cô

-Tiến lên cho tôi,giết được hai đứa nó toàn bộ tiền sẽ thuộc về các người

Lan Nhi vừa nói khỏi mồm xong thì bọn kia xong lên,Tùng tiến đến chỗ cô

-Đừng sợ anh sẽ bảo vệ em

-Cởi dây trói cho tôi đã,tôi không muốn chết mà vẫn bị buộc như này đâu

Tùng cúi xuống tháo dây trói cho cô -Em có thích anh không? -Cậu vừa cởi vừa hỏi cô

-Thích,em rất thích anh

Bọn chúng tiến dần đến cô tưởng là cô sẽ được đi gặp ông bà ông vải ai ngờ bọn chúng giơ bảng lên có chữ " CHÚC HAI NGƯỜI HẠNH PHÚC "

-Muốn bá đạo thì phải như thế này chứ

Lan Nhi nhìn bọn họ rồi quay bước đi

-Từ đã - Hạnh tiến dần đến chỗ Lan Nhi đang đứng -Cảm ơn cậu đã cho tôi biết thích một người là như thế nào,hi vọng cậu sẽ tìm một ai đó tốt với cậu

-Cảm ơn,chúc hai người hạnh phúc và xin lỗi chuyện trước đây

-Không sao,chúng ta làm bạn chứ -Cô đưa tay về phía trước,mỉm cười với Nhi

-Dĩ nhiên rồi,tôi có việc phải đi trước đây,hai người ở lại nhá

Cô đứng đó nhìn theo bóng dáng Nhi bước đi

-Em thừa nhận thích anh rồi nhá -Cậu tiến dần đến chỗ cô,ghé sát tai cô thì thầm

-Ai thèm -Cô nói xong bỏ đi,cậu chỉ biết cười rồi đi theo sau

-Khoan đã,chờ tôi gọi điện cho cái Nhiên đã,lúc nãy đang nói dở,chắc nó lo lắm,cho tôi mượn điện thoại đi

-Nè -Cậu đưa điện thoại cho cô -Khoan đã từ nay xưng anh -em đi

Cô chỉ cầm lấy điện thoại bĩu môi rồi quay sang chỗ khác

-Nhiên à là tao Hạnh nè

Nó đang lo lắng cho Hạnh,gọi điện cho Tùng thì nghe máy,bây giờ Hạnh gọi điện nó vui mừng không diễn tả nổi cảm xúc bây giờ nữa

-Mày sao rồi? Mày đang đâu? Sao lại cầm máy Tùng

-Tao không sao hết gọi điện cho mày đỡ lo thôi

-Ừ thôi không sao là tốt rồi

-Vậy thôi tao về trước đây

Tùng lấy điện thoại trên tay cô

-Bây giờ tao có thể trả lời mày là " Nó là vĩnh viễn không phải nhất thời "

-Nhớ những lời tao nói rồi chứ

-Ừ tao biết rồi mà người hôm trước cứu mày không phải tao đâu mà là thằng Phong đấy,thôi tao về trước đây

Nó nghe câu của Tùng nói cảm xúc bị rối tung hết cả lên,nó như người mất hồn đi về nhà,bây giờ nó không biết phải làm gì nữa,mỗi lần nhắc đến hắn trái tim lại không kìm được cảm xúc,lại đập sai nhịp,liệu hắn có thích nó không?

Bạn đang đọc truyện *Tôi Sẽ Khiến Anh Phải Tỏ Tình Với Tôi* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 66: Kế hoạch về quê nó

-Ê mày! Trung thu năm nay vào cuối tuần mày cho tao về quê mày chơi nha -Nó cùng Nam,Trang đang đi trên đường đến trường,không gian yên tĩnh đột nhiên Trang lên tiếng

-Nó vào chủ nhật thì liên quan gì đến việc mày về quê tao chơi có sự cho phép của tao hay không? Tao đâu phải bố hay mẹ mày đâu mà mày phải xin phép tao -Nó vừa đi vừa nói rất thản nhiên

-Mày đang đùa tao phải không? Mày không về thì tao về kiểu gì?

-Thế à bây giờ mày biết tao quan trọng chưa? Mà mày về quê tao làm gì chơi Trung thu trên đây cũng được mà

-Tao bị nhớ hắn rồi huhu -Cô lay tay nó làm nũng với nó còn hơn làm nũng với Đạt -Đã mấy tháng rồi,nha nha cho tao về đi

-Không,tao không về đâu,về chán chết được

-Chán cái con khi mốc nhà mày ấy,không phải mày cũng muốn gặp hắn sao,lại còn làm bộ nữa -Cô bỏ tay nó ra đứng nói,nở nụ cười như trêu tức nó

Nó quay sang nhìn chỗ cô ánh mắt giận dữ." Thôi chết ánh mắt này không chạy là không có được rồi " cô chưa kịp chạy thì đã bị nó kéo lại

-Mày muốn chết đúng không? Tao mà muốn gặp hắn á,đồ khó ưa ấy

" Khó ưa mà cũng yêu người ta mấy năm rồi đấy " cô nói nhỏ để không bị nó phát hiện

-Mày vừa nói cái gì đấy?-Nó thấy cô lẩm bẩm là nó muốn giết cô rồi

-Có nói gì đâu chỉ là muốn được về quê mày chơi thôi cho tao về đi mà

-Không! -Nó trả lời một cách chắn không về làm cô buồn,giận dỗi bỏ đi trước.Nó đứng nhìn con bạn không khỏi bật cười -Thôi được rồi mày hỏi thằng Nam nó về thì tao cho mày về.Mắt cô như sáng lên

-Thật không? -Cô quay sang chỗ nó rồi chạy đến chỗ Nam-Nam ơi,Nam à giờ chỉ còn có mày giúp được tao thôi đấy,về nha

-Tao không....

Chưa kịp nói hết câu một cú đấm đã vào trúng miệng Nam rồi

-Bạn với chá bè,tao biết mày nghe lời con Nhiên rồi có bao giờ mày chịu giúp tao cái gì đâu

Nam bị đánh bất ngờ,một cú đấm đau điếng " Tý thì lệch quai hàm ",cậu bị ngã xuống đất từ từ đứng lên,còn nó cứ đứng đó cười

-Mày cười đủ chưa? -Nam bực mình lên tiếng

-Chưa,tao biết mày sẽ không phản bội tao mà

Trang bực mình đi trước,trước khi đi cô không quên để lại cho hai đứa câu nói

-Chúng mày cứ đợi đấy,tao sẽ cho chúng, mày biết tay

-Ê con kia sao tự nhiên mày đánh tao,tao đã nói gì đâu -Trang quay đầu lại

-Không phải mày nói mày không hả?

-Tao bảo tao không nghe lời con Nhiên nữa,tao sẽ về với mày

-Thật không? -Trang chạy đến ôm lấy Nam còn nó thì đứng tức không làm được gì

-Được rồi bỏ tao ra tao không muốn bị hiểu lầm đâu

-Bây giờ mày tính sao hả con kia -Cô quay sang chỗ nó " khiêu khích "

-Kệ chúng mày có giỏi thì tự đi mà về tao không về -Nó tức đi trước

-Nè mày bảo thằng Nam mà về thì mày cho tao về mà,mày không giữ lời

" Để xem không có tao chúng mày về kiểu gì " nó vừa đi vừa cười

-Yên tâm nó không về tao đưa mày về -Nam quay sang chỗ Trang nói to để nó nghe thấy

" Quái! Thằng Nam nay nó làm phản à? " -Bây giờ nếu cho nó một điều ước nó sẽ giết chết tên Nam ngay lập tức dám phản bội nó,giúp giặc nữa

-Mà sao nay tự nhiên mày tốt với tao vậy? -Trang thấy nghi ngờ nên hỏi

-Tao còn lâu mới vì mày mà phản bội nó nhá,tao chỉ vì muốn gặp người tao thương thôi

Nghe xong câu này,Trang tức lộn ruột và tức thay luôn cho nó.Nắm đấm trong tay trên mặt Nam từ bao giờ không biết

-Mày giỏi lắm,tao đi bảo Nhiên,mày xác định sống không bằng chết đi

Cô nói xong bỏ đi để lại cậu ở đó ôm khuôn mặt điển trai của mình " Sao nó có thể ra tay với một đứa đẹp trai như mình cơ chứ "

Trang đi vào lớp vứt cặp mạnh khiến nó khó hiểu " Không phải con này sướng quá hóa điên đó chứ ",một lúc sau thấy Nam bước vào khuôn mặt thương tích nó không nhịn được cười

-Chúng mày lại " Yêu Nhau " rồi à

-Yêu cái con khỉ ấy nó dám lừa tao -Trang tức mình lên tiếng

-Ô la la,thế là không về à? Vui ghê,chỉ có tao mới không phản bội mày thôi

-Ai nói không về? -Cả hai đứa kia đồng thanh lên tiếng,nhìn xong rồi quay mặt đi

-Thế không phải à? Sao thằng Nam thì thương tích trên mặt còn mày thì mặt nặng mặt nhẹ thế kia

-Nó bảo nó không phải vì tao mà phản bội mày mà nó vì người nó thương

Nó nghe xong quay sang Nam

-Có đúng thế không?

Nam bắt đầu cảm thấy sợ khi có hai đứa bạn thân như hai con này " Nếu tao được chọn lại sẽ không bao giờ làm bạn thân của hai đứa chúng mày "

-Clam down!

Nó tự nhiên chạy đến ôm cổ cậu

-Tao biết mày sẽ không phản bội tao mà,cho mày phản bội tao vì con Băng thôi đấy

Nam và Trang đều ngớ người vì hành động này của nó " Nó sáng nay chưa uống thuốc sao? Bệnh nghiêm trọng quá rồi "

-Hai đứa chúng mày cứ bắt nạt tao đi,tao đi mách chồng tao

Cô lấy điện thoại ra gọi cho Đạt.Bây giờ ở lớp Đạt đang bàn về một sự kiện vô cùng quan trọng,những lời bàn tàn của mọi người ngày càng nhiều hơn với tựa đề " Hot boy Hà Trung Tùng tỏ tình với Nguyễn Hồng Hạnh ".Tùng cắm tai nghe nên chả nghe thấy bọn họ nói gì dù có nghe thấy thì cậu cũng không quan tâm vì bây giờ cậu chỉ quan tâm đến một người thôi.Nghe thấy tiếng điện thoại,Đạt lấy ra nghe thì nhìn thấy tên của Trang,cậu vui vẻ nghe máy

-Gọi anh gì đây?

-Có việc mới được gọi à -Trang bên đầu giây bên kia giọng bực tức

-Lại bực tức ai rồi chứ gì? Nói anh nghe anh xử cho

-Còn ai vào đây nữa con Nhiên với thằng Nam ấy,em kêu bọn nó Trung Thu về quê anh chơi vậy mà chúng nó không cho

-Ai nói không cho tao nói cho mày về mà,nhưng mày phải trả tiền xe -Nam chen ngang cuộc nói chuyện

-Nhưng mày lừa tao,thằng chó

Bọn nó lại cãi nhau cho đến khi Đạt lên tiếng

-Thôi nào,thế rốt cuộc em có về được không?

-Dĩ nhiên là có rồi

-Anh đợi em

Nghe câu này tự nhiên cô cảm thấy vui vẻ lạ thường.Cậu nghe điện thoại xong cười tắt điện thoại định đi ra ngoài thì ngẩng lên thấy bọn lớp đang ở ngay cạnh mình

-Ủa sao chúng mày tụ tập hết ở đây

-Cuối cùng thì hai hot boy khối mình đã có chủ,còn mỗi Phong chưa có thôi nên đứa nào muốn tán thì nhanh lên nhá

-Ai nói thằng Phong chưa có chủ

Một câu nói của Tùng thôi mà khiến tất cả phải nhìn và thốt lên câu

-Cái gì? Đạt mày đùa đúng không?

Hắn nghe thấy thế quay ra,để lại câu bỏ dở

-Đừng có từ bụng ta ra bụng người

-Thôi tao đùa chúng mày đó,nó xấu như ma thế kia thì ai thèm chứ

Tùng đã bỏ tai nghe ra từ lúc nào không biết nữa,cậu đi đến chỗ Đạt

-Ê nãy mày nói chuyện với Trang, hôm đó Nhiên có về không?

Câu hỏi của Tùng khiến cả hắn và Đạt khó hiểu,hắn để quyển sách xuống và đi ra ngoài

-Nhiên nó về hay không là việc của nó liên quan gì đến mày đâu,sao tự nhiên hỏi vậy?

-Lúc nãy thấy mày nói nên hỏi thôi

-Không có ý gì khác,nên nhớ mày có Hạnh rồi đấy

-Hạnh không liên quan gì ở đây nhá,Hạnh và nó hoàn toàn khác nhau

-Vậy sao mày lại hỏi như vậy

-Tao muốn gặp nó thôi

Câu nói trêu đùa chọc tức hắn của Tùng vô tình đã để Hạnh nghe thấy

Bạn đang đọc truyện *Tôi Sẽ Khiến Anh Phải Tỏ Tình Với Tôi* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 67: Lạc nhau (1)

-Mày gặp rắc rối rồi -Đạt vừa nói vừa chỉ tay ra ngoài cửa.Theo hướng tay Đạt chỉ Tùng quay ra thì nhìn thấy Hạnh

-Không phải như em nghĩ đâu -Cậu lấy tay phủ nhận

Đạt và cả lớp không nhịn được cười

-Không ngờ hotboy lớp mình lại... thế này -Huyền Trang từ đâu lên tiếng

-Ý mày nói tao không phải là hotboy à -Duy Anh nghe xong câu nói của Huyền Trang không khỏi tức giận

-Ai kêu mày không phải là hotboy vậy? Mày nói à hay mày nói - Cô quay sang mấy đứa con gái bên cạnh hỏi -Đấy có đứa nào nói đâu mày tự nhận thôi

-Mày được lắm chia tay đi

-Muốn vậy à,ok chia tay đi,tao không cần mày nhá

-Thôi tao thua mày,không cần thế đứa nào ngày trước tỏ tình tao bị tao đá nhục

-Tao thật sai lầm khi ngày đó tỏ tình mày đấy,hối hận khi làm người yêu mày luôn

-Thôi bỏ đi dù sao mày cũng thuộc quyền sở hữu của tao rồi ngu thì nhận đi đừng giải thích người ta hiểu lầm hơn đấy

-Mày nói nữa tao cho mày ăn dép bây giờ -Cô đứng lên trống nạnh như sắp giết cậu đến nơi rồi ấy

-Tao sợ mày chắc -Nói xong cậu chạy đi luôn,cô đứng đó dậm chân tức không làm gì được

-Đạt ơi ra Hạnh gặp một chút được không? -Đạt đang cười nghe tiếng Hạnh gọi cậu có chút bối rối còn Tùng thì khó hiểu nhìn sang Đạt

-Đừng nhìn tao,tao cũng có hiểu gì đâu -Nói xong cậu đi ra ngoài đến chỗ Hạnh -Có chuyện gì vậy?

-Xuống căng -tin được không? Ở đây tui thấy không có tiện cho lắm

-Nghiêm trọng vậy sao? Nói ở đây không được à mà phải xuống tận căng -tin cơ -Đạt cố tình nói to cho Tùng nghe thấy.Tùng ở trong lớp tức mình đi ra kéo tay Hạnh để lại một mình Đạt bơ vơ trước cửa lớp " Thế là không được ăn Free à "

-Làm cái gì vậy? Ông bị điên à

-Anh đang điên đây nà,em giận thì cứ nói ra cần gì phải thân mật với đứa con trai khác như vậy,em cũng biết Đạt cũng đã có chủ và em cũng đã có anh rồi nên đừng có thân mật với nó vậy được không? -Cậu nói ra một tràng dài,còn Hạnh chỉ đứng đó cười thôi

-Đúng là ông bị điên thật rồi,tui chỉ định cảm ơn Đạt thôi vì mấy lần cậu ấy giúp tui

-Ờ vậy hả? -Bây giờ cậu mới hiểu ra mình hành động hơi quá rồi,sự bối rối của cậu hiện rõ trên khuôn mặt

-Ông ghen hả? -Cô lấy tay che miệng cười không ngớt

-Ừ anh ghen đó thì đã sao? Mà sao còn gọi anh là ông hả,đấm cho phát giờ

-Giỏi thì làm đi,tối hôm trung thu Nhiên về đấy nãy nó vừa gọi điện nói vậy

-Thật hả? -Nhìn cậu vui mà cô cảm thấy có chút hụt hẫng,thấy vẻ mặt cô không vui,cậu lên tiếng thanh minh luôn

-Ý anh không phải vậy,anh có chút chuyện muốn hỏi nó thôi

-Ai nói gì đâu,thôi vào giờ rồi tui vào lớp đây

-Nói lại lần nữa xưng anh em ngay lập tức nếu không tối cho ra đảo ở

-Kệ nhá đây không sợ

Hắn đứng phía sau đó nghe thấy hết câu chuyện,lúc đó hắn nghe hai đứa nói chuyện sến quá định bỏ đi nhưng tự nhiên nghe thấy nhắc đến tên nó bước chân hắn dừng lại không ngờ lại biết được chuyện nó sẽ về nãy thấy Đạt nói hắn có một chút gì hụt hẫng khi nghe Trang báo nó không về,bây giờ trên môi hắn nở nụ cười nhưng nụ cười đó vụt tắt đi khi hắn nghĩ về những chuyện đã qua hắn cảm thấy ghét nó hơn là thích nó nhưng chẳng hiểu sao lúc nào hắn cũng muốn gặp nó hết thôi dù biết gặp cũng không nói chuyện.Tiếng trống trường cắt ngang dòng suy nghĩ của hắn,hắn bước vào lớp bắt đầu cho tiết học của mình

---

Hôm trung thu

Trang và Nam đang chuẩn bị hành lý chuẩn bị đi về thì nó xuất hiện

-Sao bảo không về cơ mà? -Nam chọc tức nó

-Thích thì về thôi không được à -Nó bực mình bước lên xe hai đứa kia chỉ biết lắc đầu ngao ngán khi có một con bạn tính vừa hâm,vừa điên như này.Nó lên xe mở nhạc nghe chứ nói chuyện với hai đứa kia chắc nó không sống nổi để xem trung thu năm nay nữa

-Let's go nào,đi luôn sang chỗ căm trại nhé Băng nó đang ở đó -Nam hào hứng muốn đi lắm rồi,muốn gặp Băng lắm rồi ấy

-Sao mày biết Băng đang ở đó? -Trang hỏi câu ngây thơ vô số tội

-Mày ngu thế bọn nó nhắn tin với nhau suốt ngày mà lại không biết à -Nó vừa nghịch điện thoại vừa lên tiếng

-Bọn này giờ ghê nhỉ,tao mất người yêu rồi Nhiên ơi,phải làm sao bây giờ

-Kệ mày,tao không quan tâm còn thằng Nam mày hứa với tao những gì nhớ lấy

Nó nghe nhạc ngồi trên xe chán không có cái gì chơi hết,ngủ lúc nào không biết nữa.Về đến nơi,Trang và Nam gọi nó dậy nó còn không thèm dậy luôn

-Mày có dậy không,hay tao cho mày ở đây nhá

Lúc này nó mới bước chân khập khễnh xuống xe,nếu không có Nam đỡ chắc nó ôm đất rồi

-Mày đúng là con heo mà có thể cũng ngủ được,giờ liệu có đi được không đây

Nó vẫn đang trong cơn buồn ngủ nên chẳng biết gì cả,cuối cùng Nam phải cõng nó trên vai,vừa đi vừa chửi không dứt.Đang chửi đột nhiên có điện thoại

-Ê Trang mày nghe điện thoại dùm tao với,tao không nghe được

-Ừ -Cô lấy điện thoại trong túi ra nghe -Người yêu à

Băng cứ ngỡ mình nhầm số nên kiểm tra lại điện thoại của mình " Đúng số mà "

-Thằng Nam nó không nghe được máy nên nhờ người yêu nghe hộ

-Trời ơi làm người yêu cứ tưởng gọi nhầm số,mà người yêu đang ở đâu đấy để người yêu ra đón

-Vừa xuống xe nè,giờ người yêu đang không biết làm thế nào để qua chỗ người yêu nè

-Vậy đứng đó đi,người yêu qua đón liền

Băng tắt máy rồi quay sang Hương đang đứng đó

-Bà đứng ở đây nha,tui ra đón mấy anh chị bạn tui rồi tui quay lại

-Chị Nhiên về à? Tui nhớ chị ấy quá,tui đi cùng bà nha -Nghe đến mấy anh chị chắc chắn có nó,Hương cũng lâu không gặp nó rồi

-Ok vậy cũng được,đi thôi

Băng kéo Hương đi ra chỗ Trang đang đứng đợi,Trang và Nam đi được một đoạn thì gặp được Băng,Băng vẫy tay chào Trang thì chợt rụt tay lại khi nhìn thấy Nam cõng nó,cô cũng không hiểu sao nữa dù cô biết Nam thích nó nhưng mỗi lần nhìn thấy cảnh này cô cứ cảm thấy buồn

-Ê người yêu -Trang giơ tay chào Băng.Lúc này cô nở nụ cười tươi đi đến chỗ Trang lướt qua Nam như chưa hề quen biết.Cậu cũng cảm thấy khó hiểu khi Băng hành động như vậy,cánh tay cậu đưa lên chào được một nửa thì bị bỏ giữa không chung

-Anh Nam tâm lý nha cõng chị Nhiên cơ,hai người đúng là đang yêu nhau phải không?

-Anh với Nhiên.... -Nam chưa nói hết câu Trang đã lên tiếng

-Người yêu à

Câu nói của Trang làm tất cả mọi người quay lại

Bạn đang đọc truyện *Tôi Sẽ Khiến Anh Phải Tỏ Tình Với Tôi* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 68: Lạc nhau (2)

-Sao mọi người nhìn tôi như vậy? -Cô ngây người ra khi tất cả mọi người đều nhìn về phía cô -Tôi gọi người yêu tôi thôi mà,mọi người nghĩ gì vậy

Không biết sao nghe xong câu nói của Trang,cô cảm thấy nhẹ nhõm hơn hẳn

-Ê người yêu dẫn người yêu đi chơi đi -Nói xong Trang kéo Băng đi để lại Nam với nó,Hương chả biết bây giờ phải làm sao nữa

-Ơ tụi mày đi còn con Nhiên thì sao? -Nam gọi theo,Trang chỉ quay lại cười với cậu

-Thôi người yêu đi tìm Đạt đi,người yêu quay lại giúp anh Nam chứ để anh ấy một mình thế kia,người yêu thấy có lỗi thay cho nó

-Ừ vậy người yêu đi trước nha -Trang nói xong đi luôn còn Băng quay về chỗ Nam

-Sao em không đi cùng Trang,anh có thể tự lo cho con này được mà

-Em đi để Trang thấy Đạt rồi bỏ rơi em à,đi với anh ít ra cũng không bị bỏ rơi

Hương đi phía sau nghe hai người nói chuyện,cô cứ thế thong dong đi đằng sau thôi

-Ê Nam! -Nghe thấy tiếng gọi Nam quay lại thì nhìn thấy hắn và Đạt

Hắn nhìn thấy Nam đang cõng nó,dù không biết chuyện gì nhưng hắn không thích điều này,Đạt cùng hắn tiến đến chỗ Nam,Đạt nhìn thấy nó trên lưng Nam,quay sang cậu hỏi

-Nó bị sao vậy?

Nam chưa kịp trả lời nó đã lên tiếng

-Không sao hết,cảm ơn lưng mày sướng lắm

Nam tức mình bị nó lừa liền bỏ nó ra và cái nông nó yên phận trên đất

-Thằng kia! Mày thích chết phải không?

Nó đứng lên nhưng không đứng được may nhờ có sự giúp đỡ của Hương,nó vừa đứng lên đã đánh đuổi cậu rồi

-Ủa sao không thấy Trang đâu? -Đạt nhìn xung quanh không thấy Trang đâu cả

-Ủa chứ không phải nó đi tìm mày sao? -Nó dừng việc đánh nhau lại,quay sang hỏi Đạt

-Không thấy,thử gọi điện cho Trang xem đang ở đâu -Đạt lấy điện thoại của cậu ra gọi thì nghe thấy tiếng chuông ở đây

-Nó không mang theo điện thoại -Nam cầm điện thoại Trang ra lên tiếng

-Xin lỗi! Lẽ ra nãy em không nên để chị ấy đi một mình -Băng ngồi xuống nhưu sắp khóc đến nơi rồi ấy

-Không phải lỗi của em đâu -Nam thấy Băng khóc thì đau lòng lắm,cậu muốn ôm cô vào lòng nhưng không được

-Thôi giờ tìm Trang trước không biết nó đi lạc đâu nữa

-Tôi với Hương đi đằng này -Đạt chỉ về phía bên tay trái cậu -Nam với Băng đi theo hướng bên này còn Nhiên với Phong đi phía trước nếu ai tìm thấy thì gọi điện nha

Mọi người đều đi hết,nó cũng đi về phía trước tìm Trang,hắn đi phía sau nhìn thấy vẻ mặt luống cuống của nó,hắn tiến lại gần nó

-Bình tĩnh lại đi,chúng ta đi tìm cùng nhau,cứ như này chắc sẽ khó tìm ra lắm

Đây là lần đầu tiên nó thấy hắn dịu dàng với nó như vậy,nó chỉ gật đầu rồi cả hai người cùng nhau đi tìm

Đạt càng ngày càng cảm thấy lo lắng hơn,cậu càng lúc càng cuống và lo cho Trang,Hương không kịp đuổi theo cậu vì cậu đi quá nhanh,cô mệt mỏi ngồi xuống nghỉ chân rồi lại đứng lên tiếp tục đi tìm

Nam và Băng cùng nhau đi khắp mọi nơi hỏi rất nhiều người nhưng không thấy

Mọi người tìm cuối cùng trở về vị trí lúc xuất phát ai cũng rất mệt mỏi và càng ngày càng thấy lo lắng cho Trang hơn,những giọt nước mắt của Băng và Hương đã rơi xuống

-Sao rồi? Không thấy sao -Nó và hắn về cuối cùng liền hỏi

Ai cũng đều lắc đầu,đột nhiên nó có điện thoại tất cả mọi người dừng mọi hoạt động,nó lấy điện thoại ra là Tùng,nó nhìn màn hình định tắt máy nhưng không hiểu sao lại nghe

-Gọi tôi gì thế? -Giọng nói yếu ớt của nó

-Bà đang ở đâu đấy? Tôi nghe nói nay bà về

-Ừ tôi đang ở gần chỗ cắm trại đường XX

-Chờ tôi qua

Một lúc sau Tùng với Hạnh nắm tay nhau qua

-Sao trông mọi người có vẻ mệt mỏi vậy? -Cậu nhìn mặt ai cũng phờ phạc nên lên tiếng hỏi

-Trang bị mất tích rồi -Nó lên tiếng nói

-Sao lại mất tích? -Hạnh lên tiếng hỏi rồi tiến lại chỗ nó ôm nó vào lòng -Đừng lo mọi chuyện sẽ có cách thôi

Đạt đứng lên đi tìm tiếng

-Mày định làm gì? -Hắn thấy hành động của Đạt nên kéo cậu lại

-Tao phải đi tìm Trang,ở đây cô ấy có biết chỗ nào đâu

-Vậy mày nghĩ mày biết nó ở đâu à mà đòi đi tìm

-Thôi đừng cãi nhau nữa,chúng ta cùng tìm tiếp đi -Nam lên tiếng

Mọi người đứng lên đi tìm thì từ phía xa có tiếng Huy gọi

-Chị Nhiên!

Tất cả mọi người quay lại thì nhìn thấy Trang,Đạt vừa nhìn thấy Trang cậu liền chạy lại ôm cô vào lòng như không muốn mất cô,cậu thì thầm vào tai cô

-Anh xin lỗi,anh không nên để em một mình như vầy

Trang vẫn không hiểu chuyện gì đang xảy ra nữa,cô nhẹ nhàng đẩy cậu ra nhưng không được,cậu cứ thế ôm chặt lấy cô

-Thôi được rồi bỏ em ra rồi nói,em không hiểu chuyện gì nữa?

Một lúc sau Đạt mới bỏ cô ra thì bị bọn con gái vào ôm khiến cô càng khó hiểu hơn

-Chúng mày bị gì vậy không biết? -Càng lúc cô càng thấy khó hiểu

-Mày có biết bọn tao lo cho mày lắm không hả? -Nó bắt đầu rơi nước mắt

-Thôi được rồi đừng khóc,tao có sao đâu

-Mày có biết bọn tao tìm mày không thấy lo thế nào không hả? -Nó càng lúc càng khóc to hơn

-Tìm tao á? Tao có bị sao đâu mà phải tìm,tao đi tìm Đạt xong không thấy tao gặp Huy với Hoa nên tao đi cùng hai đứa nó luôn,định quay về chỗ cũ nhưng về không thấy tưởng chúng mày đi chơi với nhau rồi nên tao lại đi cùng Huy với Hoa đi ngắm trại

-Làm tao khóc nãy giờ phí bao nhiêu nước mắt -Nó nghe Trang kể xong chả khóc nữa,còn Huy với Hoa,Tùng với Hạnh chỉ đứng cười,cứ như vừa được nghe kịch miễn phí vậy

-Mày còn dám nói à? Không phải mày ngủ nên mới ra nông nỗi như này à?

-Tao muốn cho thằng Nam cõng tao để nó biết thế nào là dám phản bội tao thôi

Nói xong không hẹn mà gặp hai đứa nó đập tay nhau

-Tao đúng là đáng thương mà,Đạt mày dậy dỗ llaijcon Trang đi còn Nhiên...

Nam chưa kịp nói nó đã nhìn nên cậu phải nhẹ giọng xuống

-Không cần ai dậy mày giỏi rồi

Nó hài lòng với câu nói của Nam." Tao muốn được đi chơi không muốn bị hiểu lầm đâu nên lần này tha cho mày đấy "" Nam vừa nhìn nó vừa nghĩ

-Thôi mọi người lâu lắm mới đông đủ như này,chúng ta đi chơi đi,let's go

Nó luôn là người tiên phong đầu tiên,rồi bọn kia mới đi,đứa nào cũng có đôi có cặp đi với nhau chỉ có nó,Hương và hắn là mỗi người một hàng thôi

-Chị Nhiên,em đi cùng chị cho nó có đôi có cặp nha,nhìn bọn họ gato quá

Nó cười rồi hai đứa nó kéo nhau đi qua bọn kia chỉ để lại một câu

-Tụi tui cũng có cặp nha không phải gato với mấy người nhá

Chơi chán cuối cùng cũng mệt rồi chúng nó vào quán HLC Waiting

-Lâu lắm rồi mới được vào quán này đó -Nó mở quán vào trước còn mấy người kia vào sau

-Lâu mới gặp mấy đứa nay đông đủ thế -Chị chủ quán xinh đẹp bước ra -Vẫn như cũ chứ

-Vâng ạ -Tất cả đồng thanh

-Ê Trang ra ngoài tao có chuyện muốn nhờ -Nam lên tiếng gọi Trang

-Gì vậy? Nói luôn đi,tao ngại ra ngoài lắm

-Hai đứa mày đi đâu mà không cho tao tham gia -Nó nhìn Nam khó hiểu nếu là lúc trước thì Nam sẽ gọi nó thay vì gọi Trang

-Không phải việc của mày,đi Trang,một tuần ăn kem ok chưa

Vừa lúc đó hắn có điện thoại đứng lên đi ra ngoài

-Được vậy còn ổn chứ ra không còn lâu nhá

Trang và Nam đi ra ngoài,Đạt cũng không hề ghen vì quá rõ về quan hệ của họ rồi

-Gọi tao ra đây có chuyện gì mà mờ ám thế này?

-Tao muốn nói sự thật và tỏ tình với nó

-TỎ TÌNH -Trang hét lên,nhưng bị cậu bịt miệng lại

Hắn vừa nghe điện thoại xong nghe được cuộc nói chuyện của hai đứa nó,hắn không cẩn thận để rơi điện thoại xuống đất

Bạn đang đọc truyện *Tôi Sẽ Khiến Anh Phải Tỏ Tình Với Tôi* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 69: Anh có người trong lòng rồi

-Hình như có người ở đây hay sao ấy?-Trang nghe thấy tiếng điện thoại rơi nên nghĩ có ai đó đã nghe thấy được cuộc nói chuyện giữa hai người vừa nói cô vừa đi tìm xung quanh -

-Mày lại suy nghĩ nhiều rồi có ai đâu

-Tao chắc chắn với mày là có đứa đã nghe thấy cuộc nói chuyện giữa tao và mày

Nam lắc đầu ngao ngán nhìn con bạn của mình " Đúng là cái tính đã nghi không bao giờ bỏ được mà ",cậu kéo Trang đi

-Mày làm cái gì vậy? Tao phải xem kẻ đó là ai mà dám nghe trộm cuộc nói chuyện của Lê Minh Trang này

-Mày có cần làm quá lên như thế không? Chuyện cũng có gì đâu

-Chúng mày lại trốn tao ra đây bàn kế hoạch gì đó? -Nó từ phía cửa đi ra,thực ra nó nhìn thấy hắn đứng sau cánh cửa từ lúc nãy định đi ra nói chuyện nhưng lại thấy Trang tìm gì đó,nó nghĩ là hắn đã nghe được điều gì bí mật của Trang và Nam nên ra giải thoát cho hắn chứ không nó còn lâu mới ra nhìn mặt hai đứa này nhé

-Có kế hoạch gì đâu,mày lại giống con Trang rồi

-Con Trang nó làm sao? Mà phải là nó giống tao chứ không phải là tao giống nó nhé,có là bản sao thì nó là bản sao của tao nghe rõ chưa

-Vậy hả thế thì cũng phải chơi với mày nhiều nên tính đa nghi của nó cũng cao giống như mày đó -Nam nghe xong câu nói của nó không nhịn được cười

-Đa nghi?

-Ừ thì lúc nãy bọn tao đang nói chuyện tự nhiên con này nó kêu có đứa nghe lén rồi tìm các kiểu đó

-Thế hả chuyện quan trọng không để cho ai nghe được sao Trang hay mà có gian tình gì với thằng Nam để tao còn biết lối tán Đạt

-Mày lại suy bụng ta ra bụng người đi -Trang đứng chống tay vào hông như mấy bà bán cá ngài chợ lên tiếng chuẩn bị tinh thần chiến đấu

-Truyện cũng không có gì kể cả người ta đã nghe được cũng đâu có quan trọng mà nó cứ làm quá lên thôi giống mày lắm Nhiên ạ

-Hừ hừ -Nó nhìn Nam với ánh mắt " trìu mến yêu thương " -Tao đã không thèm tính toán chuyện chúng mày dấu tao ra đây nói chuyện rồi nhé giờ còn dám nói tao như thế này,mày muốn sống hay muốn chết đây Nam

-Dĩ nhiên là tao còn muốn sống để có thể làm bạn thân của mày,bảo vệ mày và nếu mày ế tao sẽ cho mày làm vợ hai tao ok rồi chứ -Nam ôm nó rất tự nhiên,đó là hành động mà bọn nó vẫn hay làm với nhau mỗi lúc Nam không muốn nó cho ăn đấm

Nó vuốt tóc các kiểu Nam rồi lấy chân đá cho Nam một phát

-Vợ bé cái đầu mày ấy,tao dù có ế suốt đời cũng không làm vợ của một đứa đểu cán như mày nhé

Ở phía bên trong hắn cũng đã thoát thân khỏi sự " truy đuổi " của Trang và đang ngồi quan sát những hành động vô cùng "tình tứ " của nó và Nam

-Nhìn hai người họ cứ như là đang yêu nhau ấy -Câu nói của Hạnh chỉ là vô tình thôi nhưng lại làm cho hai con người buồn rầu suốt cả bữa ăn luôn

-Trời mọi người sao cứ ăn không vậy,nói chuyện đi chứ không ăn như này mấy nữa thành heo lại bảo tôi hào phóng quá nên mấy người mới như vậy -Nó lúc nào cũng là cái con lắm mồm nhất trong hội,không có nó chắc mọi người chẳng mấy khi nói chuyện với nhau

-Vậy tức là nay mày trả tiền đúng không Nhiên? -Nam hào hứng vì hành động cao thượng này của nó

-Mày nói gì cơ? Tao hỏi mày có phải con trai không vậy? Nói ra câu đó mà cũng nghe được à? Nếu đã không muốn làm con trai thì làm ơn sang Thái chuyển giới giúp tao đi chứ như này ảnh hưởng đến nhiều người lắm

-Có mày mới cần đi chuyển giới ấy? Tính thì như con trai suốt ngày động tý đánh với đấm xem lại mình đi

Hắn bỏ đồ ăn của mình xuống,hắn thấy khó chịu khi nhìn thấy hai người họ nói chuyện với nhau,hắn đẩy ghế đứng lên đi ra ngoài

-Tôi ăn xong rồi,mọi người ăn tiếp đi tôi chờ ở ngoài kia

Nó và Nam đang cãi nhau thấy hắn nói lại quay sang nhìn

-Ngồi lại chút nữa đi,ăn thêm cái gì đó? -Nó nói giọng rất nhẹ nhàng chưa bao giờ nó nói giọng nhẹ nhàng đến vậy với hắn hay những người khác trừ khi có ai đó muốn tâm sự với nó thôi

-Không cần -Hắn vẫn tỏ vẻ lạnh lùng như vậy,một câu nói không hề gắt gỏng lên nhưng cũng khiến tất cả mọi người cảm thấy khó chịu không riêng gì nó

-Mày làm cái trò gì vậy? -Đạt ngồi gần đó đứng lên nói nhỏ với hắn

Hắn không nói gì cứ thế bỏ ra ngoài,nó cảm thấy bực bội nên cũng đi theo

-Cậu có biết mình vừa làm hành động quá đáng lắm không hả? Ok nếu cậu không muốn thì thôi nhưng cậu có thể từ chối câu của tôi bằng một câu khác được mà sao phải nói nặng lời như vậy

-Nếu cậu muốn đến đây để trách tôi chuyện này,ok tôi sai,tôi xin lỗi cậu được chưa

-Cậu tưởng cái lời nói xin lỗi của cậu như vậy là xong sao? -Nó càng ngày càng bước gần về phía hắn hơn

-Vậy bây giờ cậu muốn tôi phải làm sao? -Giọng hắn đã trầm xuống không còn lạnh lùng như trước nữa

-Quay về bàn với mọi người,có đi thì cùng đi chứ đừng có đi riêng lẻ một mình cô đơn lắm đó

Nói xong nó tươi cười kéo hắn vào bên trong,mọi người nhìn thấy nó kéo được hắn vào,người thì sặc nước,người thì sặc bánh...

-Hai đứa chúng mày... -Nam chưa kịp nói đã bị nó cho ngay một cái bánh trên bàn vào mồm

-Đứng có nói bậy không ăn đấm đó

Chúng nó ngồi đó một lúc rồi đi chơi các kiểu ở trai,đi xem nhiều thứ,từng đôi từng cặp đi với nhau tội mỗi cái Hương thôi buồn cho Hương quá đi mất.Hôm nay cuối cùng thì hắn cũng đã chịu đi cùng nó rồi,có lẽ trung thu này là trung thu ý nghĩa nhất trong cuộc đời của nó

Kết thúc ngày trung thu mệt nhưng rất vui,chúng nó trở về nhà,đứa nào đứa nấy đều cảm thấy mệt nên tắm rửa xong nó với Trang về phòng đứa một giấc ngon lành để sáng mai bọn nó còn phải đi lên thành phố sớm

-Không cảm thấy mệt sao mà giờ còn chưa ngủ?-Nam từ trong phòng bước ra thấy Băng đang ngồi một mình ngắm trăng ngoài hiên cậu tiến lại gần chỗ Băng đứng ngay bên cạnh cô cảm giác rất lạ

-Chưa ạ,em không có thói quen ngủ sớm như thế này

-Trời 11 giờ rồi còn sớm gì nữa -Nam nhìn vào điện thoài nhìn cô cười

-Từ lúc nó đi đến giờ em có bao giờ ngủ sớm đâu,lúc thì học bài,lúc thì xem phim,lúc lại lên nhắn tin với bạn chứ ngủ sớm em cảm giác đêm bị đánh thức lắm

-Vậy mà anh kêu đi ngủ thì đều vâng em ngủ luôn,giờ anh mới biết là em lừa anh

-Thôi mà cho em xin lỗi nếu em không nói thế thì cũng không có gì để nói mà,cũng không muốn làm phiền đến anh nữa

-Có gì đâu mà phiền lại giống cái Nhiên rồi đó

-Hihi mà quên em hỏi anh chuyện này nhé,anh thích Nhiên thật à?

Nghe xong câu nói của Băng anh không nhịn được cười

-Trước đây anh cũng đã từng có một thời gian thích nó nhưng khi anh nhận ra rằng giữa tụi anh có một khoảng cách gì đó tụi anh chỉ có thể làm bạn với nhau được thôi không thể tiến xa hơn được nữa

-Sao anh lại nghĩ vậy?

-Vì anh đã có người trong lòng rồi.Đôi lúc anh nghĩ là mình có thể vượt qua cái khoảng cách đó để thích Nhiên hay không?Và liệu người trong lòng anh luôn nghĩ đến có thích anh hay không? Những lúc như thế anh thực sự muốn nói ra lắm nhưng anh không biết phải nói ra làm sao nữa

-Thôi em đi ngủ đây,chúc anh ngủ ngon và sớm có quyết định đúng cho riêng mình

Cô sợ rằng đứng ở đây thêm chút nữa cô sẽ bật khóc như một đứa trẻ làm nũng,sợ rằng anh sẽ kể về người trong lòng của anh thì cô không thể chịu đựng được nổi nữa.Cô quay đi nhưng nước mắt cô bắt đầu rơi,đôi chân cứ thế bức thật nhanh về phía trước.Anh nhìn theo bóng dáng cô tự nhủ rằng " Liệu em có thích anh không? Cô gái năm ấy anh không thể quên "

Bạn đang đọc truyện *Tôi Sẽ Khiến Anh Phải Tỏ Tình Với Tôi* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 70: Thú nhận

Sáng hôm sau bọn nó trở về thành phố từ rất sớm để cho kịp giờ học mặc dù nay là chủ nhật

-Chúng mày có nhanh lên không hả? Tao mà bị muộn học tao sẽ cho hai đứa mày sống không bằng chết luôn ấy -Nó vừa xách cặp vừa đi thật nhanh đến trường còn Nam và Trang vẫn đang trong cơn buồn ngủ nên vừa đi vừa như ngủ gật

-Ngưng ngay mày biết bọn tao phải dậy từ mấy giờ không mà giờ mày còn giục tụi tao như vậy -Trang nghe tiếng nói chói tai của nó không chịu được nên lên tiếng

-Mày đúng là trâu bò mà có biết mệt đâu cơ chứ,cứ như bọn tao là người mệt kinh khủng khiếp đây,tại sao chủ nhật mà vẫn phải đi học chứ,tao chưa chơi xong mà

Nam vừa nói xong không kịp phản ứng gì nó đã rút dép ra ném trúng đầu cậu

-Tốt nhất những cái hơi đó mày để mà thở đi,rồi đi nhanh lên giùm tao,tao không muốn bị bà cô kia mọi móc đâu

-Biết rồi -Cả hai đứa kia vừa bực mình đi theo nó đến trường

Vừa đến cửa lớp nó đi vào thì thấy lớp trống trơn,nó quay sang hỏi hai đứa bạn

-Tụi mày có đúng là hôm nay phải đi học không?

-Có mà hôm trước tao thấy nói là đi học bù cái gì đó mà -Nam ngây thơ trả lời vì cậu mang hết toán,văn,anh đi

-Ừ tao cũng thấy nói sao đến lớp trả có ai vậy nhỉ? -Trang cũng hoang mang không kém nhìn hai bọn nó

-Để tao gọi thử cho bà ấy xem thế nào

Nó lấy máy ra tìm số của cô nó,không thấy quay sang cái Trang

-Mày có số bà la sát đó không? Đưa cho tao

Trang đưa máy cho nó tưởng nó chỉ lấy số ai ngờ nó lấy luôn máy Trang gọi cho cô,Trang nhìn nó nói chuyện với cô mà khóc không ra nước mắt.Nó nói chuyện xong qua sang Trang trả lại điện thoại cho cô thản nhiên nói

-Hôm nay cô có việc nên nhắn tin về cho phụ huynh rồi

-Mày có biết mày vừa dùng điện thoại của ai để gọi điện không? -Trang ánh mắt giận dữ nhìn về phía nó

-Của mày

Hai chưa " Của mày " được nó nói ra rất tự nhiên khiến Trang càng tức hơn

-Thôi đi về đi ở đây mà cãi nhau à? -Nam chen vào giải vây cho bọn nó chứ hai bà này mà cãi nhau chắc đến đêm cũng chưa xong

Vừa về đến nhà nó thấy mẹ đang làm ở trước cửa tiến đến lại gần

-Sao hôm nay cô báo nghỉ mà mẹ không bảo con chứ?

-Mẹ chưa kịp bảo con đã chạy đi rồi còn đâu

-Thôi mày đừng trách mẹ tao nữa,đi vào trong nhà đi -Nam vừa nói cừa kéo nó vào trong nhà

-Ai là mẹ mày chứ nhận vơ nó vừa vừa thôi mày

Ba đứa nó kéo nhau vào phòng nó,mở nhạc lên nghe.Nó nằm xuống giường chả biết sao lại nghĩ đến hắn và thốt ra một câu khiến bọn kia quay sang

-Có lẽ tao thích hắn thật rồi chúng mày à

-Cái gì? -Trang,Nam không hẹn mà gặp quay sang nhìn nhau

-Thật luôn hôm qua đi với hắn tao có cảm giác rất lạ luôn ấy

-Bây giờ mày mới biết là mày thích hắn sao? Nghĩ lại đi t,mày đã thích hắn từ lâu lắm rồi chẳng qua mày không thừa nhận tình cảm đó thôi

-Chắc mày nói đúng nhưng liệu hắn có thích tao không nhỉ?

Nghe xong câu này Nam tiến lại gõ đầu hắn

-Mày nghĩ sao nó lại thích một đứa con gái vừa khó ưa,vừa xấu tính như mày chứ

-Câm mồm trước khi tao vẫn còn đang nói chuyện nhẹ nhàng với hai đứa chúng mày

-Ê này nhé tao có nói chuyện gì đắc tội với mày đâu mà sao mày kêu hai đứa thế

-Được rồi thì thằng chó Nam,mày ngồi yên không thì đứng lên đi về đi ở đây ảnh hưởng đến tao và con Trang nói chuyện lắm

-Nói thật cho mày biết chứ hắn cũng thích mày nhưng chẳng qua giống mày không muốn thú nhận thôi,hiểu không?

-Thật à,vậy tao có nên tỏ tình với hắn không?

-Cái gì? -Lại một lần nữa hai đứa quay sang nhìn nhau rồi lại nhìn nó

-Mày có cần nhanh như vậy không? -Trang nghe xong câu nói của nó nên hơi "Xúc động "

-Có gì không được chứ

-Thôi đợi một thời gian nữa xác định tình cảm của mày lại đi rồi hãy tính

-Ừ vậy cũng được tao sợ mình ngộ nhận thì chết

-À tao có chuyện muốn nói với mày,tao không muốn giấu mày nữa -Nam đang ngồi nghe hai đứa nó nói chuyện đột nhiên lên tiếng

Nó tỏ vẻ khó hiểu nhìn Nam,khuôn mặt ngây thơ vô số tội

-Lần này dù mày có đồng ý hay không tao cũng sẽ tỏ tình với Băng

Nam đang chờ đợi câu trả lời của nó,mặt nó lạnh lùng đi đến chỗ cậu và chỗ Trang

-Hóa ra hôm trước hai đứa mày kéo nhau ra là để nói chuyện này đấy hả?

-Ế chuyện này không liên quan đến tao nhé,tao chỉ muốn giúp đỡ nó thôi nên không nói cho mày biết,sợ mày phản đối -Trang lùi lại phía sau nói để tránh ánh mắt của nó

-Mặc kệ mày có đồng ý hay không,tao cũng sẽ nói

-Đứa nào nói tao không đồng ý

Nó cười rồi đi lại giường ngồi,Nam tiến đến chỗ nó sờ chán nó rồi quay sang Trang

-Không có nóng mày ơi

-Nó thần kinh có vấn đề ấy mà

-Khoan tao chỉ cho mày tỏ tình khi nó thi xong lớp 10 thôi nhé

-Được tao biết rồi

Đạt sáng sớm đã sang nhà hắn chơi.Hôm nay mẹ hắn đi ra ngoài chỉ còn mỗi mình hắn ở nhà và cậu thì cũng chả có chỗ nào để đi nên sang " làm phiền " thằng bạn.Hắn hôm qua đi chơi về muộn nên mệt,ngủ quên mất không đúng như ngày thường nữa,Đạt ở dưới nhà ấn chuông mãi không thấy hắn xuống mở cửa,cậu tức quá định trèo cổng vào thì cánh cổng đột nhiên mở ra

-Ơ thế là thế nào nhỉ mất công mình đứng đây nãy giờ

Cậu đi vào trong nhà không có ai " hắn có bao giờ ngủ dậy muộn đâu nhỉ,hay đi đâu hết rồi mà ấn chuông không ai mở cửa nhỉ?".Cậu bước lên phòng hắn thấy hắn đang ngủ,tiến đến chỗ giường hắn đang nằm

-Ủa sao giờ này mày còn ngủ

Hắn nghe thấy có tiếng ai đó liền mở mắt ra nhìn thì ra là thằng bạn khốn nạn của hắn

-Chủ nhật mà mày cũng không tha cho tao hả thằng kia

-Tao chán quá nên mới sang nhà mày thôi,mày có biết được tao qua nhà là phúc của mày lắm không hả lại còn than nữa

-Thôi mày đi về đi tao muốn ngủ

-Ơ thằng này sao nay mày lại ngủ giờ này chứ

-Tao chả biết chắc tối hôm qua đi chơi về muộn,mà thôi tao ngủ tiếp đây mày muốn làm gì thì làm đi,tao không cản đâu

Đạt tức mà không thể làm gì được,cậu cũng chả muốn quan tâm đến hắn nữa nên đi ra kệ sách của hắn thì nhìn thấy chiếc cặp ngày trước bị rơi mà cậu chưa xem được,cầm chiếc cặp trên tay cậu mỉm cười ""Hóa ra là như vậy "

Cậu ngồi đó đọc sách,vừa đọc vừa cười hắn tức quá bật dậy

-Mày làm cái gì vậy,có để yên cho tao ngủ hay không?

-Dậy đi tao có chuyện muốn hỏi mày đây này

-Chuyện gì? -Hắn tỉnh dậy tiến đến chỗ Đạt cầm ly nước ở bàn lên xúc miệng

-Mày thích con Nhiên thật đúng không?

Kết thúc câu nói của Đạt là những giọt nước lăn dài trên má cậu

-Mày nói cái gì cơ?

-Vậy mày giải thích sao về cái cặp này,không phải của con Nhiên sao

Mặc kệ những giọt nước rơi trên má cậu tiếp tục nói

-Nếu thích thì nói ra đi không đến lúc không còn cơ hội nữa đâu,tao khuyên mày thật đấy,còn mày nghĩ sao thì tùy mày tao chỉ có thể nói cho mày biết đến vậy thôi

-Tao hiểu rồi,cảm ơn mày

Bạn đang đọc truyện *Tôi Sẽ Khiến Anh Phải Tỏ Tình Với Tôi* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 71: Xa cách

-Ơ thế tao lại sắp phải xa mày rồi à Nhiên -Trang nhìn vào lịch nghỉ Tết vừa mới được cập nhật trên nhà trường,cô thở dài ngao ngán

-Không phải mày không muốn thấy mặt tao sao hả,giờ còn bày đặt nhớ nữa chứ -Nó bĩu môi đi lại chỗ Trang đang ngồi buồn rầu

-Biết là như vậy nhưng không gặp mày tao cứ bị nhớ ấy

-Tao thích con trai nha mày -Nó vừa nói vừa lùi lại phía sau

-Mày đang nghĩ cái gì vậy Nhiên? Mày nghĩ tao thích một đứa phẳng li như mày à -Cô đứng dậy đi lại chỗ nó lấy tay quơ quơ trước ngực cô

-Im mồm đi tao cho mày ăn dép đấy -Nó lấy tay che phía trước của mình rồi đi về chỗ không may đụng trúng phải Nam

-Ê mày sao mà cứ phải để hai tay phía trước vậy? -Nhìn nó mà Nam không nhịn được cười

-Mày muốn chết hả thằng kia -Nó giơ tay lên định đánh thì cô giáo bước vào lớp nên bỏ tay xuống tỏ ra là một học sinh ngoan ngoãn

-Ê mày xem lịch nghỉ Tết chưa? Nghỉ nhiều thật đó vậy là tao có thời gian nghỉ ngơi rồi

-Chúc mừng mày nhé,tao thì chẳng thấy có gì vui cả -Nó buồn rầu nói làm Nam cảm thấy lo lắng

-Sao không vui? Không phải mày về quê sao? Hay tại vì không có tao bên cạnh nên thấy nhớ -Vừa lo lắng cho nó xong thái độ Nam thay đổi,nó nhìn thấy cậu chỉ muốn giết cậu đi để cho xã hội bớt đi một đứa con trai vừa xấu lại còn sống ảo nữa

-Tốt nhất là mày nên ngồi yên không lúc về huynh đệ tương tàn đó hiểu chưa? -Nó dù muốn giết cậu nhưng vẫn phải tỏ ra là một học sinh gương mẫu trước thầy cô,chứ đánh Nam trong giờ sẽ hỏng hết cả hình tượng của nó mất

Nghe câu đe dọa của nó Nam không dám nói thêm gì cả

Cuối cùng cũng được nghỉ Tết,nó cũng về quê của nó mặc dù sẽ rất nhớ hai đứa kia nhưng nó vẫn phải về chả nhẽ nó lại ở đây ăn tết một mình như vậy tủi thân lắm.Vừa bước chân xuống đến nhà nó đã nhìn thấy mặt Băng tự nhiên nghĩ đến tên Nam đáng ghét kia " tên đáng ghét đó sao có thể làm em rể mình được cơ chứ,phải mở lớp huấn luyện em rể mới được,sau này về nó phải yêu quý mình hơn vợ nó "

Đang ngẩn ngơ suy nghĩ thì mẹ nó giục

-Còn không nhanh xách hành lý vào bên trong ở đó mà nghĩ linh tinh

Lúc này nó mới biết là đống hành lý của mình vẫn chưa được mang vào bên trong " Tất cả tại tên Nam khốn khiếp đó " nó bực bội xách đồ vào trong phòng

Cả một cái Tết mọi người được đi mua sắm các thứ còn nó thì suốt ngày nó cũng cắm đầu vào cái máy tính với cái điện thoại,không nhắn tin với mấy đứa kia thì lại đi xem phim các kiểu mà toàn những thể loại khóc sướt mướt nữa chứ.Nấu cơm nó cũng không phải nấu vì đây là ngày Tết nên mẹ nó làm cơm cúng nhà nên mới không phải nấu thôi,cứ ăn xong lên giường chơi hết chơi lại ngủ chẳng mấy chốc trở thành con heo,ra ngoài Tết đi ra đường chắc cũng không ai nhận ra nó

-Xuống ăn cơm -Đó là tiếng mẹ nó gọi ăn cơm mỗi khi cúng nhà xong

Nó bỏ điện thoại với máy tính xuống phi xuống dưới bếp xem hôm nay được ăn cái gì

-Ngon quá -Vừa xuống đến nơi nó thấy sườn xào chua ngọt nhón tay ăn luôn

-Con cái con lứa ăn với chả uống -Mẹ nó lấy đũa đánh vào tay nó -Sau này đứa nào vớ phải mày thì mẹ thấy thương cho nó

-Mẹ hơi bị khinh thường con gái mẹ đó -Nó vừa ăn vừa nói chẳng mấy chốc mà miếng sườn trên tay đã hết

Nó định lấy tay nhón thêm một miếng nữa thì Băng đã cầm cả đĩa sườn ra chỗ khác,nó bực mình

-Mày để yên tao ăn xem nào

-Mơ đi nhé,mày ăn rồi tý nữa mọi người ăn bằng gì? -Băng hất mặt nhìn về phía nó khiêu khích

-Coi như mày giỏi

-Dĩ nhiên,mà không phải mày không lấy chồng sao? Lúc nào cũng nói "tao sẽ lên chùa đàn ông là một lũ xấu xa " mà lên chùa không được ăn đồ này đâu nên mày tập dần đi nhé từ bữa sau ăn cơm trắng cho nó phù hợp với môi trường trước

-Mày....-Nó cứng họng không nói được gì nữa -Thôi được tao thay đổi ý định rồi sẽ không lấy chồng nhưng sẽ ở nhà với mẹ nên là giờ đĩa này là tao được ăn ok -Nó vừa nói vừa nhanh tay lấy thêm miếng nữa

Mẹ nó chỉ đứng đó cười còn bố nó đi chơi giờ chưa thấy đâu cả

-À quên,mẹ! Năm nay nhà mình sang ngoại mùng một đi

-Mày hâm à,có năm nào được sang mùng một đâu toàn sang mùng hai thôi nên là không ý kiến nhé

-Mày im đi tao đang hỏi mẹ mà

-Mùng một phải đi bên nội trước còn mùng hai thì sang bên ngoại cứ thế nhé -Mẹ nó lại về phe em nó một lần nữa

-Mà sao năm nay giờ chứng muốn sang mùng một vậy? -Em nó biết thừa lý do nhưng vẫn cố giả nai không biết

-Thích thế thôi,có sao không?

-Không sao tiện thể nên hỏi thôi

Nó không muốn ăn cơm nữa nên đứng lên đi vào phòng nằm ngủ " mà tại sao mình lại muốn sang ngoại mùng một nhỉ,khó hiểu quá,mà thôi kệ đi,ngủ đã "

Mùng một Tết mọi người kéo nhau đi chúc Tết các kiểu còn nó chả muốn đi đâu cả nên dụ dỗ hai đứa kia ở nhà lập nhóm nói chuyện cho nguôi ngoai nỗi nhớ

-Mày nhớ bọn tao không Nhiên? -Trang vừa nhắn tin với Đạt,vừa nhắn tin trong nhóm với nó

-Sao tao phải nhớ bọn mày -Nó rất nhớ hai đứa này nhưng vẫn tỏ ra không nhớ

-Không nhớ thì thôi tao đi chúc Tết đây -Nam quá hiểu nó và muốn chọc tức nó một chút

" Thằng này mới mấy ngày không gặp mà đã dám ăn nói như thế này với mình,đợi đi tao cho mày biết tay ",nó vừa suy nghĩ vừa ấn máy gửi tin nhắn cho bọn nó

-Nam ơi! Năm mới phải nhẹ nhàng tình cảm với nhau thì cả năm tụi mình mới yêu thương nhau được chứ

-Ok nhớ nhé phải yêu thương nhau nghe chưa? -Trang lại một lần nữa phá hỏng kế hoạch của nó -Thế rốt cuộc mày có nhớ hai bọn tao không?

-Không! Tao chỉ nhớ hai con chó suốt ngày đi theo tao thôi

Và tin nhắn của nó được gửi đi mà không có đứa nào đáp,nó thấy bực mình " ủa sao nay bọn này căng thế nhỉ mình cũng chỉ đùa thôi mà,không lẽ giận thật " nó nhìn vào màn hình cả hai đứa kia đều xem mà không thèm rep

-Bọn mày giỏi nhỉ xem mà không thèm rep tin nhắn của tao

Vẫn chỉ là chữ " seen " hiện trên màn hình,nó bực mình tắt máy tính đi " được lắm dám đối xử với tao như thế,đừng có nằm mơ Nguyễn Hoàng Bảo Nhiên này xin lỗi nhé,còn lâu " nó chùm kín người rồi đi ngủ

Hắn hôm nay ăn mặc khác ngày thường nhìn trông trững chạc hơn hẳn trong chiếc áo sơ mi trắng và chiếc quần jean,hắn đứng trước gương hài lòng về cách phối đồ của mình,tự tin bước xuống dưới nhà

-Hôm nay sao trông mày khác vậy Phong? -Chị hắn hôm nay cũng ăn diện không kém nhìn xinh hơn

-Khác chỗ nào? -Hắn lạnh lùng nói rồi ngồi xuống ghế

-Nhìn đẹp trai hơn bao nhiêu,đúng chuẩn soái ca rồi

-Giờ mới nhận ra vẻ đẹp tiềm tàng này sao,quá muộn rồi -Hắn lấy cốc nước trên bàn uống

-Khai thật đi dạo này tao thấy mày khác lắm trước kia tao đâu có thấy mày tự sướng như thế nầy đâu? Hay là mày đã thích ai rồi

Hắn nghe xong câu nói của chị hắn mà không thể uống nước tiếp được nữa nhưng trong đầu hắn không hiểu sao lại nghĩ đến nó

-Ngồi đấy mà đoán bừa,đi sang bên nhà ông nội đi bố mẹ qua đó sau

-Biết rồi

Hai người đứng lên đi qua nhà ông nội,trên đường đi hắn gặp Đạt cũng đang đi chúc Tết,Đạt chào hắn nhưng hắn không đáp gì cả cứ thế đi thẳng.Đi ngang qua nhà bà ngoại nó hắn nhìn xem nó đã sang bà chưa nhưng mà không thấy nó,hắn buồn bã đi

Kết thúc một ngày mùng một chán ngắt đối với nó,nó mở máy tính vẫn không thấy hai đứa kia trả lời " Dám không trả lời được lắm đợi tao gặp hao đứa chúng mày xem biết tay tao,hiền với chúng mày quá mà "

Sáng hôm sau nó dậy từ rất sớm để chuẩn bị qua nhà ngoại,mỗi lần sang ngoại nó cảm thấy vui lắm không phải vì dễ dàng gặp hắn mà có những đứa trẻ con vui chơi đùa nghịch.Nó chuẩn bị quần áo để đi chơi đang chọn đồ thì đột nhiên nghe thấy tiếng chào hỏi của ai đó lại còn chào mẹ nó là mẹ nữa chứ

-Con chào mẹ,mấy nay không gặp con nhớ mẹ quá

Nó bỏ đồ đang chọn xuống chạy ra,nó đứng lặng hồi lâu trước cửa

-Bất ngờ chứ

Bạn đang đọc truyện *Tôi Sẽ Khiến Anh Phải Tỏ Tình Với Tôi* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 72: Mẹ !

Có gì mà bất ngờ tự nhiên mùng hai Tết gặp tụi mày đúng là đen đủi mà -Nó trong lòng vui lắm nhưng vẫn tỏ vẻ " lạnh lùng " không quan tâm

-Không phải mày kêu nhớ hai bọn tao sao,mày có phúc lắm mới được bọn tao mùng hai sang đây đó -Trang đi đến chỗ nó nói bằng tất cả niềm tự hào mà hai đứa cô dành cho nó

-Tao có nói nhớ chúng mày đâu,tao nói tao nhớ chó mà

-Mày.... -Trang tức không làm gì được -Người yêu ơi nó bắt nạt người yêu kìa -Trang quay sang làm nũng với em nó

-Cái này người yêu chịu thôi,tại người yêu ngu để nó bắt được thóp nên mới vậy đó

Nam đứng từ nãy giờ nghe bọn nó nói mà không chen được câu nào,Nam biết cậu mà chen vào thì xác định luôn với hai đứa tụi nó

-Mẹ! Tiền lì xì của con đâu

" Mẹ " một tiếng mẹ thôi cũng đủ làm cho Băng suy nghĩ " Từ bao giờ hai đứa nó đã công khai tình cảm mà mình không biết vậy nhỉ "

-Thằng kia mày đừng có suốt ngày gọi mẹ tao là mẹ mày có được không? Nghe mà thấy ớn hết cả người -Nó đang thay đồ trong nhà nghe thấy tiếng Nam gọi mẹ mà tức điên cả lên " Mẹ của mình mà sao nó cứ gọi thế nhỉ đã ai cho nó bước chân vào nhà này đâu "

-Tao thích thì tao gọi thôi mắc mớ gì mày phải lên tiếng cấm cản -Nam cũng đâu có vừa cậu có " mẹ " bảo kê rồi nên không sợ

-Ê người yêu hai người họ thích nhau thật à? -Băng tiến đến chỗ Trang hỏi

-Không phải -Nam từ đâu ngó đầu vào cuộc nói chuyện giữa hai đứa tụi cô -Em nghĩ sao một đứa đẹp trai,học giỏi,ngoan hiền như anh lại đi thích một đứa xấu xa,bướng bỉnh như nó chứ

Nó phải thay quần áo nhanh " Đợi đi sắp đến lúc mày phải chết dưới tay tao rồi Nam ơi "

-Thế vậy anh thích người như nào? -Từ bao giờ nó đã xuất hiện phía sau lưng Nam

-Như nào kệ tao,sao tao phải nói cho mày biết nhưng mày yên tâm mày dù cố gắng thế nào đi nữa tao cũng không thích mày đâu

-Mày ảo tưởng quá rồi đấy Nam -Nó vừa nói vừa đánh Nam,một trận đại chiến xảy ra ngay tại ngôi nhà thân yêu của nó

-Mẹ! Cứu con -Nam bị nó đánh chạy hết chỗ này đến chỗ khác,người có thể cứu cậu bây giờ chỉ có " mẹ " cậu thôi,vậy mà bà ấy chỉ cười nhìn cậu bị đánh

-Thôi ngưng mày có định đi sang bà hay không đây? -Và người cứu cậu không ai khác chính là Băng

-Tha cho mày đó hôm nay tâm trạng vui nên không thèm tính sổ với mày nữa

" Không thèm tính sổ,đánh người ta suốt từ nãy đến giờ,giờ còn nói như thế đúng là ác ôn của thời đại " Nam không dám nói những lời này ra ngoài,cậu vẫn chưa muốn chết vẫn còn muốn sánh bước với Băng

-Ơ thế giờ không có xe thì đi kiểu gì?-Nó quay sang nhìn hai chiếc xe để trước sân,rồi quay sang nhìn Trang với Nam

-Thì đi bộ hỏi ngu thế -Trang nói mà hình như để quên não hay sao ấy

-Mày có biết từ nhà tao đến nhà bà tao bao nhiêu cây không?

-Là 3 cây đó người yêu à -Băng đứng cạnh cũng chết đứng vì câu nói hết sức " ngây thơ " của Trang

-Trời tưởng gì chứ,3 cây là bình thường mà

-Bình thường -Cả 3 đứa đồng thanh nhìn Trang nói

-Mày có biết đi từ nhà mày đến trường có 1 cây mà mày đã kêu rồi giờ mày đi 3 cây kêu bình thường,nay não mày có vấn đề à?-Nó vừa nói vừa lấy tay sờ lên trán cô

-Nếu mày thích thì đi bộ một mình đi -Nam nghĩ đến cái cảnh đi bộ thì cậu đã không còn sức sống nữa rồi

-Tao mà biết nhà bà mày tao đi bộ cho chúng mày xem

-Bày đặt -Đồng thanh tập hai

-Ý kiến của Trang cũng không tồi đâu,đi bộ cho nó khỏe chân -Mẹ nó đứng nãy giờ nhìn chúng nó nói chuyện mà không nhịn được cười

-Cái gì? -Cả ba đứa quay sang chỗ mẹ nó đồng thanh tập 3

-Đó thấy chưa có tụi mày mới không có não ấy,mẹ nhỉ -Trang giờ đã có mẹ làm bia nên không sợ gì cả

-Im đi -Đang nhìn mẹ cả ba đứa tức giận quay sang nhìn Trang

Nhưng dù có cố gắng thế nào đi nữa chúng nó cũng không thoát khỏi cái cảnh đi bộ

-Mày thấy vui chưa? -Nó tức giận quay sang nhìn Trang -Nếu mày không nói câu đó có phải giờ đến nhà bà tao rồi không?

-Mày nghĩ ra à? Có hai cái xe đi kiểu gì? -Trang vẫn không nhận ra được sự " ngây thơ " của mình là ngu ngốc

-Taxi -Cả 3 đứa ngao ngán nhìn Trang rồi đồng thanh lên tiếng

Bây giờ cô mới thấy được sự ngu ngốc của mình " sao mình không nghĩ ra nhỉ? Mà thôi giờ mà nói câu đó đảm bảo chúng nó đánh hội đồng mình mất "

-Có sao đâu,đi bộ cũng vui mà -Cô cười để xua tan đi bầu không khí căng thẳng

-Mỏi chân quá -Băng đang đi thì ngồi xuống

-Hay đề...-Nam cười tiến đến chỗ Băng đang định lên tiếng thì nó từ đâu xuất hiện

-Nam ơi! Tao mỏi chân mày cõng tao được không? -Nó thấy Nam tiến lại chỗ Băng mỉm cười rồi tiến đến chỗ cậu

Nam nhìn nó với ánh mắt " giết người ",nó kêu giúp cậu mà hết lần này đến lần khác đều phá rối cậu thôi,thế này mà là giúp à " Đời này Vũ Quốc Đăng Nam này hận nhất là Nguyễn Hoàng Bảo Nhiên "

-Tao không phải là người hầu của mày nhé -Cậu định bước đến chỗ Băng thì nó lên tiếng

-Tỏ tình

Nó nói xong đứng đó cười,nó biết là Nam sẽ phải nghe lời nó thôi.Cậu quay lại chỗ nó cúi người xuống cho nó nhảy lên

-Đồ con heo sao mày nặng thế

-Ừ tao chấp nhận làm heo để được mày cõng

Trang nhìn hai đứa nó mà thấy thương cho thằng Nam suốt ngày bị nó bắt nạt " Nam ơi,mày đúng là ngu mới để nó bắt nạt như vậy ",Trang quay sang chỗ Băng ánh mắt của Băng đang hướng về hai người họ,cô hiểu cảm giác của Băng chứ người mình yêu đi cõng một đứa con gái khác trước mặt mình sao có thể không đau,cô tiến lại chỗ Băng ngồi xuống

-Đơn phương liệu có được đáp lại không?

-Người yêu thích tên Nam đó à? -Nghe câu hỏi của Băng cô cũng biết được người Băng đơn phương là ai

-Thôi bỏ đi người yêu nói nhảm đó,đi thôi

-Sao mày lại phá tao hả Nhiên? -Cậu vẫn thắc mắc nó nói sẽ giúp cậu nhưng giúp không thấy giúp mà toàn thấy phá thôi

-Sau này mày sẽ hiểu những việc là phá hoại nầy của tao là đúng

-Tốt nhất là như vậy không thì mày đừng có trách tao

chưa bao giờ thấy cậu đe dọa cô

-Bỏ đi

Hắn và Đạt đang ngồi trong quán HLC Waiting,hình như chị chủ quán không đón Tết mà mở cửa suốt cả năm không nghỉ ngày nào cả

-Ê mày! Hôm nay không đi chúc Tết sao mà lại rủ tao ra đây? -Đây là lần đầu tiên hắn rủ Đạt đi uống nước

-Ở nhà chán,đi chúc Tết thì cũng chán không kém nên rủ mày đi ra đây cho nguôi ngoai

-À hóa ra tao là đứa giúp mày không thấy chán

Hắn cũng không quan tâm đến những lời nói sến súa của Đạt cứ thế uống nước thôi

Đạt cũng không thèm quan tâm đến hắn,vừa uống vừa nhìn ra ngoài cửa sổ

-Ơ kia không phải cái Nhiên sao? Có cả thằng Nam nữa kìa,vậy là chắc cũng có người yêu tao

Hắn nhìn ra ngoài thấy Nam đang cõng nó,chưa định hình thì đã bị Đạt kéo đi

-Lê Minh Trang

Nghe tiếng có người gọi Trang tý nữa ngã " Đứa nào dám gọi tên ta vậy? " Trang quay ra thì nhìn thấy Đạt,nó đang ở trên lưng Nam nghe thấy tiếng Đạt liền quay lại và thấy hắn nó nhảy xuống khỏi lưng Nam luôn

Bạn đang đọc truyện *Tôi Sẽ Khiến Anh Phải Tỏ Tình Với Tôi* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 73: Tỏ tình bất ngờ của Nam

-Sao anh lại ở đây? -Nghe thấy tiếng Đạt,Trang quay đầu lại

-Câu này anh phải hỏi em mới đúng chứ

-Em ăn Tết ở nhà cái Nhiên

-Ê mầy ai bảo mày ăn Tết nhà tao rõ ràng mày nhớ tao mà -Nó nghe thấy quá vô lý nên đi lại chỗ Trang

-Vớ vẩn là mẹ bảo bọn tao mai về nhà mầy nhưng nay bọn tao không có việc gì làm nên đi về trước thôi -Nam đi đến để tay lên vai nó ra vẻ lãng tử

-Ủa sao mày lại gọi mẹ cái Nhiên là mẹ không lẽ... -Đạt vừa nói,vừa nhìn sang hắn xem phản ứng của hắn thế nào nhwung mặt hắn vẫn lạnh lùng như không có chuyện gì cần hắn quan tâm ấy

-Mày phải hỏi thằng Nam ấy tự nhiên về nhà tao rồi gọi mẹ tao là mẹ hết nói nổi

-Hóa ra là Nam thích Nhiên à? -Câu nói của Đạt làm tất cả vẻ mặt buồn xuống có mỗi cậu đứng đó cười

-Mày nghĩ gì mà tao lại đi thích một đứa như con Nhiên chứ -Nam lên tiếng phản kháng

-Tao có chỗ tao không tốt? -Nó nghe mà thấy không lọt tai mình tý nào,tên Nam đang định nói xấu gì về nó nữa đây

Biết là mình đang đứng cạnh đống lửa nên cậu nhẹ nhàng nói

-Mày cái gì cũng tốt nhưng không phải là mẫu người tao thích

Tiếng chuông điện thoại của mẹ nó đã giúp cho Nam thoát khỏi tình thế như bây giờ.Nó nhấc máy lên nghe rồi quay sang nói với mấy đứa kia

-Mẹ đang giục đó đi nhanh lên

Tụi nó chào tạm biệt hắn và Đạt rồi đi thẳng.Đạt với hắn quay lại quán HLC ngồi

-Mày không thích cái Nhiên à? -Nhớ lại vẻ mặt không quan tâm của hắn lúc nãy,Đạt quay sang hỏi nó

-Sao mày lại hỏi thế?

-Không phải lúc nãy mày không quan tâm đến nhưng lời bọn nó nói hay sao?

-Mày xem trước giờ tao có quan tâm hay không?

-Đó là lúc trước mày chưa có tình cảm gì với nó,còn bây giờ

Chưa kịp nói hết câu hắn đã nói chen vào

-Bây giờ tao vẫn chưa xác định được tình cảm của mình

Đạt chỉ để lại cho hắn một tiếng thở dài rồi tiếp tục uống nước không nói thêm gì cả

Nó vừa đến cổng nhà bà Hoa đã chạy ra

-Ê mày giúp tao đưa tên Huy vào đây đi

-Sao mày không tự đưa? -Nó biết thừa lý do nhưng nó vẫn cứ hỏi

-Mày điên à,thôi giúp tao đi

-Huy đang ở đâu? -Vừa lúc đó nó nhận được điện thoại của Huy,nó quay sang Hoa -Tao biết rồi mày vào bảo với mọi người tao đi đón bạn nên vào sau nhé

-Ok baby yêu nạ

Một lúc sau nó đưa Huy xuất hiện trước mặt mọi người,ai nấy đều hỏi nó Huy là ai trừ mấy đứa chúng nó biết

-Đây là Huy em trai kết nghĩa của cháu,nay bố mẹ nó đi vắng nên nó muốn sang nhà mình chơi

-Thế à? Thôi vào nhà đi

Chúng nó ngồi nghe người lớn nói chuyện chán quá nên đi ra vườn kiếm xem có gì ăn không,cũng là tạo cơ hội cho Hoa và Huy nói chuyện với nhau

-Chúng mày cứ gần nhau như vậy thế nào cũng bị phát hiện cho mà xem -Trang vừa bớt táo ăn vừa nói

-Em biết rồi thôi chị cứ ăn tiếp táo đi nhé,em sẽ chú ý hơn

-Hay là tối nay bọn mình đi chơi đi -Nam đưa ra ý kiến khiến mọi người đều quay lại nhìn

-Mày chưa uống thuốc à? -Nó bỏ luôn quả táo trên tay xuống đến gần chỗ Nam

-Có mày chưa uống ấy

-Mày biết nay mùng hai không mà đi chơi

-Có sao đâu tao cũng thấy ý kiến này hay đấy -Trang lên tiếng ủng hộ Nam hai đứa đập tay nhau

-Đi thì đi nhưng mày bao nhé

-Mày chỉ được như vậy là nhanh thôi

-Chúng mày chờ chút tao gọi điện cho người yêu tao đã -Trang vừa nói vừa lấy điện thoại ra gọi cho Đạt

Đang chuẩn bị về thì thấy Trang gọi,Đạt vui vẻ nhận điện thoại

-Nhớ anh rồi à?

-Bị điên à,tối nay bọn em đi chơi anh có đi cùng không?

-Đi chơi? Dĩ nhiên là đi rồi

-Vậy nhé,em đi vào ăn cơm đây

Vừa tắt máy xong cũng là lúc hắn thanh toán xong đi ra

-Tối nay bọn cái Nhiên nó định đi chơi đó,rủ bọn mình nữa,mày có định đi không?

-Không -Một câu nói của hắn thôi mà làm Đạt tụt hết cảm xúc

-Mày không đi thì tao sao được đi

-Kệ mày

-Thôi đi đi mà -Đạt ra sức năn nỉ cuối cùng hắn cũng đồng ý

Tám giờ tối bọn nó gặp nhau ở quán HCL,ngồi đó một lúc chán quá tụi nó định kéo nhau đi thì nó lên tiếng

-Từ đã đợi ở đây một chút,có thêm người

Mọi người đảo qua một lượt thấy chả thiếu ai nữa.Từ phía ngoài cửa một chàng trai và một cô gái nắm tay nhau đi vào

-Hello lâu lắm mới gặp đó Nhiên

Nó chạy ra ôm lấy Tùng và Hạnh

-Biết chúng mày nhớ tao mà nên mới gọi chúng mày ra đây đó

-Ai thèm nhớ mày -Tùng lên tiếng phản bác lời nó nói

-Mày dám nhìn thẳng tao mà nói không nhớ tao không? Hạnh nè bà phải cẩn thận với tên này đó

-Mày lại dở trò gì đó Nhiên? -Thấy ánh mắt của nó nhìn anh rồi cách nói chuyện của nó với Hạnh khiến anh lo lắng về cuộc tình của mình

-Tao có làm gì đâu,chỉ nói vậy thôi mà -Nói xong nó quay về phía bọn kia -Giờ lên đê chơi đi

-Đi luôn -Nam lên tiếng định đi ra thì nó quay lại

-Thằng Nam trả tiền đi nhé nãy mày bảo đó

-Con Nhiên mày được lắm

Nam phải quay lại thanh toán rồi mới đi theo chúng nó,vừa đi chúng nó vừa nói chuyện như kiểu bọn thanh niên trong làng vậy

Nó là đứa lắm mồm nhất trong hội,đi toàn thấy nó nói thôi.Nam thấy điếc hết cả tai tiến lại chỗ nó

-Mày có thể ngừng nói đi được không?

-Không đấy,tao có mồm tao nói

Nam cầm tay nó kéo nó đi,mọi người đều cảm thấy kinh ngạc

-Mày làm gì vậy? Bỏ tay tao ra

-Đi với tao đến một nơi đã rồi tao sẽ bỏ tay mày ra

Nó đành lắc đầu đi theo Nam,bọn nó định đi theo nhưng Nam kéo nó nhanh quá nên đành đi phía sau

Đến một bãi đất rộng,Nam buông tay nó ra,cậu khụy chân xuống bên dưới

-Làm người yêu anh nhé

Bây giờ thì nó đã hiểu rồi "Hóa ra là nó kéo mình lên đây để tỏ tình thử ",nó mỉm cười cầm lấy món đồ trên tay Nam

-Em đồng ý

Vừa đúng lúc đấy mọi người cũng đến ai cũng nhìn thấy cảnh đó nhưng chỉ có Trang mới hiểu còn tất cả mọi người đều tưởng hai đứa nó là một đôi nên quay đi để cho hai đứa nó tình cảm một chút rồi quay lại

----------Hẹn gặp lại mọi người vào dịp 30/4 nhé

Bạn đang đọc truyện *Tôi Sẽ Khiến Anh Phải Tỏ Tình Với Tôi* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 74: Khó hiểu

Nó đang định cầm lấy thì Nam giật lại

-Mày đang ảo tưởng à? Tao mà thèm tỏ tình với mày á?

Nó không lấy đó làm hụt hẫng mà cười lớn làm Nam khó hiểu

-Tao đang giả làm con Băng,đang tưởng tượng cảnh nó chấp nhận mày để cho nó nhập vai vậy mà giờ mày lấy lại quà tao đang nghĩ...

Nó chưa nói xong Nam đã che mồm nó lại

-Mày đừng có rủa tao chứ,tao còn chưa tỏ tình mà

-Tao thấy sao nói vậy thôi

-Mà sao bọn kia lâu đến thế? -Nam thấy nghi ngờ -Đi nhưu rùa thì cũng phải đến rồi chứ

-Ừ nhỉ hay tụi nó lại đánh lẻ rồi,tất cả là tại mày đó,tự nhiên lôi tao ra đây làm vật thí nghiệm

-Thôi được rồi,tao xin lỗi,giờ đi tìm tụi nó đi

Hai đứa đang định quay đi tìm thì bọn kia đi đến

-Chết nhé,bọn này biết hết cả rồi,lại còn định dấu nữa à? -Hạnh đi lại chỗ nó ghé sát bên nó,cười gian tà

-Ơ bọn mày đang nghĩ gì vậy? -Nó thấy khó hiểu bởi câu nói vừa rồi của Hạnh

-Lúc nãy bọn này nhìn thấy hết rồi chẳng qua muốn cho hai người chút riêng tư thôi -Tùng cũng vào phụ đạo luôn cho Hạnh,hai người đó nhìn nhau cười mà nó tức không hiểu chuyện gì luôn

-Tao không ngờ chúng mày dấu lâu như thế đó -Đạt cũng cười nói thêm vào

-Ê Trang mày giải thích cho tao vụ này phát -Nó quay sang Trang chỉ có mình Trang bây giờ mới giúp được nó thôi,nhưng Trang chưa kịp lên tiếng thì Huy đã chen ngang

-Em thấy anh Nam cũng tốt lại đẹp trai nữa,chị với anh ấy là một đôi quá hợp rồi

-Đẹp trai,tốt anh nhận nhưng em nghĩ sao mà lại nói anh với nó là một đôi vậy trời -Nam đứng ngây ra đó từ nãy giờ,giờ mới lên tiếng

-Ý mày chê tao xấu chứ gì thằng kia -Nó quay sang nhìn Nam rồi hai đứa nó đuổi nhau,mọi người chỉ đứng đó cười theo thôi

"Cuối cùng thì em cũng biết anh có thể vượt qua khoảng cách đó mà đến bên nó,và có lẽ người trong lòng anh từng nói không phải là em,nhưng anh đã là một phần thanh xuân của em rồi " Băng nhìn theo họ,hôm nay cô buồn nhưng chỉ một chút thôi,cô nhìn người con trai mà cô yêu và người chị mà cô quý họ cười hạnh phúc thì sao cô có thể ích kỉ mà không chúc họ hạnh phúc được chứ

Trang đứng nãy giờ cô quan sát Băng chứ không quan sát hai người kia vì cô biết mối quan hệ thật sự giữa hai người họ " Cười liệu có phải là đang vui không?"

Hai đứa nó đuổi nhau một lúc cũng đã thấm mệt quay lại chỗ mọi người chơi vui vẻ,ai nấy đều vui vẻ như vậy đấy nhưng bên trong cái sự vui vẻ đó là sự thất vọng của một người

-Thôi cũng muộn rồi mọi người đi về đi -Nó ngồi thêm một lúc rồi nhìn điện thoại đã hơn 10 giờ rồi

-Mới có 10 giờ mà về làm gì sớm chị -Huy vẻ mặt nũng nịu quay sang nó

-Em đúng thật.... Thôi ai muốn ở lại thì ở nhé,tụi tớ về trước đây -Nó nói xong quay sang Trang,Băng,Nam nhìn -Chúng mày có định đi về không?

-Nay về muộn chút đi,tao vẫn muốn ở lại chơi -Trang lên tiếng phản kháng

-Tao cũng thế -Nam cũng chưa muốn về với cậu 10 giờ còn quá sớm để đi về

-Băng còn mày thì sao? -Người cuối cùng nó hi vọng

-Mọi người ở lại chả nhẽ tao với mày về

-Mọi người ở lại nhé,tớ cảm thấy mệt nên về trước -Hắn đứng lên lên tiếng rồi cứ thế đi chẳng nói câu nào hết,Đạt thấy thế đuổi theo kéo hắn lại

-Mọi người đang vui mà sao mày bỏ về thế

-Tao nói là tao mệt rồi mà,mày không nghe thấy gì sao? -Hắn dùng giọng bực tức nói với Đạt

-Mày có cần phải cáu với tao như vậy không?

Mọi người chỉ biết đứng nhìn hai người đó nói chuyện,không biết đang nói chuyện gì nữa nhưng nhìn hai người họ ai cũng biết họ đang cãi nhau

-Tao xin lỗi,mày đến chỗ mọi người đi tao về trước đây

Hắn nói rồi bước đi để lại Đạt đứng đó nhìn hắn,cậu chạy lại chỗ mọi người

-Mọi người ở lại nhé,tớ phải về đây -Cậu quay sang Trang đang nhìn mình -Tý về anh sẽ nhắn tin cho em nhé

Đạt chạy đi làm nó cũng cảm thấy lo lắng " Thôi bỏ đi,chắc không sao đâu "

-Đợi tao với -Đạt vừa chạy vừa đuổi theo hắn

Hắn nghe thấy tiếng Đạt nên quay đầu nhìn lại

-Sao mày không ở đấy với mọi người đi,đuổi theo tao làm gì?

-Tao quan tâm mày mà mày nói tao thế à

-Thôi khỏi quan tâm tao rồi Trang sẽ nghĩ tao lôi kéo mày đấy

-Cái gì mà lôi kéo chứ,Trang hơi bị tốt đấy nhé

-Biết rồi khổ quá cơ

-Mày buồn vì chuyện lúc nãy phải không? -Đạt và hắn cùng bước đi song song với nhau

-Chuyện gì? -Hắn biết Đạt đang nói đến chuyện gì nhưng hắn vẫn tỏ vẻ không biết gì

-Mày đừng có giả vờ nữa,nếu thích nó thì tỏ tình đi còn kịp đấy

-Kịp sao? Nó đã có người mà nó thích mày không thấy sao? Hơn nữa tao cũng chưa chắc mình đã thích nó

-Ý mày là sao? -Đạt bắt đầu cảm thấy bực mình

-Thôi về đến nhà rồi tao vào trước đây

Vừa đúng lúc đến cửa nhà nên hắn thoát được những câu hỏi của Đạt

Nó và mọi người cũng về luôn.Nó vừa về đến nhà đã đi về phòng luôn,nó cầm điện thoại trên tay

-Gửi hay không gửi đây -Nó cứ viết rồi lại xóa -Thôi kệ đi ngủ -Nó tắt điện thoại và đi ngủ luôn không nghĩ ngợi gì hết

Nó ở nhà chơi mấy ngày liền cuối cùng hôm nay là ngày kết thúc kì nghỉ Tết,mới sáng ra nó đã bị đánh thức bởi tiếng gọi của Nam

-Ê! Dậy đi tao có chuyện muốn nhờ mày nè

Nó bực nhất là bị ai đánh thức vào mỗi buổi sáng,nó hét ầm lên

-Mày bị điên à? Mới sáng sớm mày đã phá giấc ngủ của tao

Nam phải bịt mồm nó lại,ghé sát tai nó nói nhỏ

-Chuyện này rất quan trọng,mày giúp tao đi,tao sẽ bao mày một tuần ăn kem

Nghe thấy được đi ăn kem,hai con mắt sáng lên tinh ngủ luôn

-Mày nói thật chứ,mà sao có một tuần thôi thế,mày phá tao như vậy mà chỉ có một tuần ăn kem lại còn muốn nhờ tao giúp nữa á,có phải là ít quá không?

-Thế mày muốn sao? -Nam quá hiểu nó rồi " Toàn ép người quá đáng "

-Một tháng -Một câu nói tỉnh bơ của nó nhưng lại làm cho Nam hét lên

-Mày có bị điên không?

-Tùy mày -Nó nói xong định bỏ ra ngoài thì Nam kéo lại

-Được rồi nay mày phải đi với tao cả ngày đấy nhé

-Đi đâu? -Một câu hỏi ngây thơ của nó phát ra

-Đi rồi sẽ biết

Bọn nó ăn cơm sáng xong,chào mọi người rồi đi chơi

-Hai đứa tụi mày đi đâu đấy?-Trang đang ăn thấy hai đứa nó kéo nhau đi mà không cho cô đi cô thấy tức

-Đi đâu không cần mày phải biết -Nói xong hai đứa nó đi luôn

Nam dẫn nó đi hết cả buổi sáng mà nó vẫn không hiểu Nam dẫn nó đi đâu và Nam đang làm gì,nó chỉ biết đi theo,.Đến gần 10 giờ trời thì nắng mà nó cũng không hiểu Nam đang tìm cái gì -Ê mày định cho tao đi như này đến chiều à,rốt cuộc mày đang tìm cái gì?

-Thấy rồi -Nam giơ ra trước mặt nó một cái vòng có hình tảng băng

-Ý gì? -Nó bắt đầu thấy khó hiểu hơn nữa

-Tỏ tình chứ sao? Hôm trước định rồi nhưng bị mày phá đó -Nam vừa cầm chiếc vòng trên tay vừa cười

-Thế hả? Được thôi tao sẽ giúp mày

Chúng nó kéo nhau đến một khu đất gần đó,làm xong mọi việc trời cũng đã gần tối rồi

-Mệt quá từ trưa đến giờ mãi mới xong -Nam nằm dài ra đó,mệt mỏi

-May mà xong đó,giờ đi ăn gì đi,tao đói lắm rồi -Nó ôm bụng,vẻ mặt như sắp chết đến nói rồi ấy

Ăn một bữa no nê nó đi về nhà gọi Băng còn Nam đi ra khu đất đó

-Mày kéo tao đi đâu? -Băng bị nó kéo đi bất ngờ quá,cô không hiểu chuyện gì đang diễn ra nữa

-Đi rồi mày sẽ biết

Nó kéo Băng đến khu đất đó,một khung cảnh tuyệt đẹp hiện ra trước mặt Băng,cô nhìn thấy Nam đang đi về phía mình

-Mày có cần phải làm vậy không? Mày biết tao thích Nam mà mày còn gọi tao ra đây xem hai người tỏ tình với nhau sao? Cả đời này tao sẽ không bao giờ tha thứ cho mày

Băng vừa khóc,vừa chạy đi

Bạn đang đọc truyện *Tôi Sẽ Khiến Anh Phải Tỏ Tình Với Tôi* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 75: Quá khứ về người con gái trong lòng của Nam

Nam nghe xong câu nói của Băng,cậu đứng ngây ra đó một lát.Nó thấy cậu cứ đứng ngây ra đó khi mà Băng đã chạy đi,nó tiến đến đập nhẹ vào vai cậu

-Này! Sao mày không đuổi theo nó đi

Đến bây giờ Nam mới nhận ra mình sắp mất một thứ gì đó rất quan trọng,cậu liền chạy theo Băng kéo Băng lại

-Băng! Nghe anh giải thích đã

-Em không muốn nghe anh nói gì hết,hai người có cần phải làm thế không? Nếu muốn em chúc phúc chỗ hai người thì Trần Hoàng Thiên Băng này chúc hai người hạnh phúc

Cô nói xong hất tay cậu ra rồi chạy đi,cậu không buông tay cô ra

-Anh với Nhiên không phải như em đã nhìn thấy đâu

-Không phải như em nghĩ vậy thì nó như thế nào khi mà ngày nào hai người cũng đi bên nhau,cũng cười nói vui vẻ,anh thì lúc nào cũng nghe lời nó,hai người tình cảm công khai thế cơ mà -Những dòng nước mắt nóng hổi cứ thế lăn trên má cô,cô nghi một chút rồi tiếp tục nói -Ngày trước em đã nghĩ anh sẽ không vượt qua giới hạn tình bạn với nó,anh nói anh có người trong lòng rồi,tại sao không phải ai khác mà chính là nó,anh không phải không biết em thích anh chứ,mà thôi có lẽ em không thể thích anh được nữa rồi,anh quay lại với nó đi

-Anh sẽ kể cho em nghe một câu chuyện rồi em quyết định sao thì anh chấp nhận, anh sẽ không cản em bước tiếp:" Ngày trước khi anh ta đang đi cùng một đám bạn,đang nô đùa cùng hộ,anh ta bị thua và thế là mọi người quay lại đánh chơi anh ta nhưng một cô bé chạy lại hét lớn:

-Mấy người làm cái gì vậy? Mấy người đánh một người có biết nhục hay không

Tất cả mọi người đều dừng lại đứng yên nhìn xem cô gái đó là ai mà to gan đến vậy,lúc đó anh ta ngẩng lên trước mặt anh ta hiện ra một cô gái có thân hình nhỏ bé,anh ta chợt bật cười,cũng lâu lắm rồi anh ta mới cười tươi như thế

-Em là ai mà dám xen vào chuyện của bọn anh,biết điều thì đi đi -Một người bạn của anh ta,có khuôn mặt có vẻ nhìn rất dữ lên tiếng

Lúc đó anh ta tưởng cô gái đó sẽ bỏ đi nhưng ai ngờ cô ấy tiến gần đến chỗ bạn anh ta mỉm cười,lúc đó anh ta cảm thấy khó hiểu về cô bé này " Cô ấy không sợ sao? Lại còn cười nữa "

-Sao em có thể bỏ đi được khi mà chưa xin lỗi các anh được chứ

Cô gái đó mỉm cười lại gần,rất ngoan ngoãn nói,mấy đứa bạn của anh ta cũng cười theo,nhân lúc mấy người đó không để ý,cô đá cho mỗi người một cái rồi kéo anh chạy đi.Chạy được một đoạn khá xa,anh ta biết là mấy đứa bạn của anh ta sẽ không đuổi theo đâu,anh ra hiệu cho họ rồi mà.Đến một chiếc ghế đá gần đó,cô mệt,không chạy được nên ngồi thở,anh ta nhìn cô không nhịn được cười

-Em không sao chứ?

-Không sao cái gì chứ,không phải tại anh mà tôi đâu phải chạy mệt đứt hơi như này

Anh ta chỉ cười mà không nói thêm gì nữa.Ngồi đó một lúc cô gái đó đứng lên không một lời nói nào hết,anh ta định đi đến cảm ơn nhưng không kịp có ai đó đã đón cô ấy đi.Mãi về sau anh ta mới biết cô kém anh ta một tuổi,từ đó về sau anh ta mãi không quên được hình bóng của cô gái năm đó "

Tình hình ảnh,từng lợi nói của anh hiện ra trong đầu cô cách đây mấy năm về trước,lúc đó cô còn quá trẻ con,cô nhìn anh,ánh mắt sáng lên.Anh tiếp tục kể tiếp cho cô nghe

" Thế giới này quay tròn,anh ta biết chị của cô gái đó học cùng lớp với anh ta nhưng anh ta lại không thân với chị của cô gái đó,mãi về sau này,do thấy có lỗi với chị của cô nên hai người mới có thể làm bạn thân thiết,anh ta kể cho chị cô ta nghe rất nhiều chuyện về cô gái đó,cuối cùng chị cô cũng đoán được người con gái anh ta thường nhắc đến là cô,nhưng chị cô không cho anh ta nói ra tình cảm của mình đối với cô vì sợ rằng sẽ làm tổn thương và ảnh hưởng đến học tập của cô ta nên dù muốn nói ra lắm nhưng anh ta không dám làm trái lệnh của chị cô.Chị cô là người sắp xếp cuộc gặp mặt giữa cô và anh ta tưởng như là bất ngờ trong siêu thị nhưng đó là một màn kịch dựng ra để anh ta gây được sự chú ý với cô,anh ta không biết cách gây ấn tượng đó với cô có tác dụng không nữa nhưng anh ta vẫn cứ thích cô,luôn quan tâm cô mỗi ngày.Đến sau này chị cô mới đồng ý cho anh ta nói hết tình cảm của mình với cô,còn tình cảm của cô với anh thế nào thì anh ta thế nào thì anh ta cũng không biết "

Nước mắt của cô rơi nhiều hơn khi nghe những lời của Nam nói,cô vẫn không tin là Nam thích cô lâu như vậy

-Vậy tại sao hôm ở rạp chiếu phim hai người lại ôm nhau ở khi xem xong ở ngoài công viên?

-Lúc đấy,nó ngồi cạnh Phong cảm thấy khó chịu và không hiểu mình nữa nên mới ôm anh để không ai biết nó thích Phong,lúc đó nó ôm anh cũng bất ngờ lắm chứ

-Mỗi lần nó gặp chuyện anh đều lo cho nó hết,mặc dù không cần phải gấp gáp như thế

-Vì nó là bạn thân nhất của anh

-Mỗi lần đi chơi hai người đều cõng nhau,rồi toàn làm những điều tỏ ra tình cảm lắm sao? Anh nói không có gì ai mà tin được

-Vì nếu không nghe theo nó thì nó sẽ phá anh và em,lúc đó chắc chắn sẽ xảy ra trận chiến mà anh không hề thích hai nguời cãi nhau

-Hôm trước anh không phải tỏ tình với nó ở bãi cát trên đê sao? Sao nay lại....

Cô chưa nói xong anh đã lên tiếng nói,cướp lời của cô

-Chuyện hôm đó mọi người thật sự hiểu lầm hết rồi,anh chỉ muốn thử tỏ tình với nó để có thể tỏ tình với em thôi,còn hai bọn anh sao có thể

-Vậy sao anh cứ gọi mẹ em là mẹ vậy? Không phải hai người thân thiết nên mẹ em nhận anh làm con rể sao?

-Ừ con rể nhưng là con rể thứ hai -Anh cười nhìn sang cô -Đừng khóc nữa,anh biết mình sai rồi,cho anh một cơ hội để sửa sai nhé

Anh lấy trong túi ra một món quà mà cả sáng nay anh mua tặng cô

-Làm bạn gái anh nhé

-Không!-Câu trả lời của cô làm cậu khó hiểu -Vì em muốn làm người yêu anh cơ -Cô mỉm cười quay mặt đi -Em thích anh

-Anh cũng thích em

Cậu choàng tay ôm lấy cô.Nó nhìn thấy hai người họ hạnh phúc bên nhau " Cuối cùng thì tao cũng làm được điều tốt cho mày rồi,chúc hai đứa mày hạnh phúc chỉ tiếc là từ nay Nam không còn là của tao nữa rồi,không được sai nó nữa,phải tự túc thôi ",nó quay người bước đi trong niềm vui,một cái đập vai nhẹ phía sau lưng nó

-Mọi người có đôi có cặp hết rồi còn mày thì sao,không định tỏ tình sao

Nó nghe từng lời nói của người đấy,nó cảm thấy đau nhói,nó không biết mình nên làm gì nữa

Bạn đang đọc truyện *Tôi Sẽ Khiến Anh Phải Tỏ Tình Với Tôi* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 76: Nó tin những lời trước đây cho là vô nghĩa

-Gì mà mày đứng ngây người ra như thế? Tao nói có gì sai sao? -Nghe Trang nói nó đang không hiểu chuyện gì xảy ra,nó giật mình quay lại mỉm cười với Trang

-Há? À mà sao mày lại ở đây? -Nó dùng một câu hỏi khác để đánh lạc hướng Trang

-Mày đừng đánh lạc hướng tao nữa,mày thừa hiểu tao đang nói gì mà,dù mày có lừa dối bọn tao đi nữa nhưng liệu mày có lừa dối được chính trái tim của mình hay không? -Trang tuôn ra một tràng khiến nó bất ngờ

-Hihi,tao có đánh lạc hướng gì đâu,tao chỉ thấy lạ khi mày ở đây thôi

-Thôi được coi như tao chưa nói gì đi,đến một lúc nào đó mày sẽ suy nghĩ về nhhuwngx điều tao nói ra đúng,còn tin hay không thì tùy

-Thôi được rồi,tao hiểu mà đến lúc thích hợp tao sẽ nói,đi về thôi để cho hai đứa kia ở đây tâm sự

-Vậy là tao mất người yêu rồi -Trang bĩu môi giận dỗi

Nó chỉ cười rồi kéo theo Trang đi về thôi.Nam và Băng ngồi đó tâm sự,hai người nói cho nhau nghe rất nhiều chuyện,dưới đêm trăng thanh,gió mát thế này thì còn có cảnh nào đẹp hơn nữa chứ

-Có chuyện này em muốn hỏi anh được không?

-Ừa em có thể hỏi bất cứ chuyện gì anh sẽ trả lời hết cho em nghe

-Nếu như ngày đó em không làm như thế thì liệu anh có thích em không? Hay vì chuyện đó mà anh không thể thích nó

-Thôi nhé,trước đây anh từng nói với em nếu em không xuất hiện thì anh đã thích nó đúng không? Nhưng bây giờ anh nghĩ dù em không xuất hiện trong cuộc đời anh thì anh cũng không thể nào thích nó được,vì anh biết nó thích Phong ngay từ lúc

nó đến trường này em đang học cơ,anh có tỏ tình nó cũng không đồng ý đâu nên là hãy để mọi chuyện trong lặng yên chắc chắn sẽ tốt hơn.nó không phải khó xử,anh cũng không mất đi một người bạn như nó,em hiểu chứ,cô gái ngốc của anh

-Em hiểu mà nhưng em cứ thấy anh vẫn thích nó ấy

Nam lấy tay gõ nhẹ vào đầu cô

-Không phải vẫn mà là anh chưa bao giờ thích nó trên mức tình bạn,vậy nên đừng nghĩ linh tinh nữa nhé

-Nhưng mà....

Cô chưa nói xong Nam đã quay sang nhìn cô khiến cô không thể nói thêm được gì nữa đành phải chuyển sang chuyện khác thôi

-À quên,sau bao nhiêu chuyện như thế liệu Phong có thích nó hay không?

-Anh nghĩ là có em thử nghĩ xem nếu không thích thì làm sao Phong lại đỡ cho nó cái hôm Huy với cái tên kia đánh nhau,rồi sao có những phản ứng tức giận khi mà anh với nó thân thiết với nhau,đó không phải là thích thì là gì?

-Cũng phải,bây giờ còn mỗi mình nó là chưa có đôi có cặp thôi

-Em đừng lo chuyện của người khác nữa,lo chuyện của mình đi nè

-Có gì mà phải lo đâu chứ,anh toàn bắt nạt em thôi

-Anh bắt nạt em á? Anh thương em còn không hết bắt nạt cái gì chứ,cứ vu oan cho anh không à

Cô nhìn vẻ mặt đáng yêu của Nam mà không nhịn được cười,đã lâu lắm rồi cô mới cảm giác được nụ cười này dành cho cô không phải là dành cho ai khác,cô hạnh phúc ôm cậu vào lòng,cô muốn chân trọng những phút giây mà hai người bên nhau và cô chẳng bao giờ muốn rời xa cậu nửa bước,nhưng ngày mai cô phải rời xa cậu rồi,cô sẽ cố gắng vào được trường của cậu " Chờ em nhé,nhất định em sẽ làm được "

Nó và Trang vừa về đến nhà,ma ma nó đã chạy ra hỏi

-Ủa sao có hai đứa về,hai đứa kia đâu?

Nó và Trang lúng túng không biết trả lời như thế nào để có thể bao che cho hai đứa kia nữa,bây giờ chỉ còn nước rút thôi,đúng lúc đó chuông điện thoại nó rung lên " Tùng ơi,tao cảm ơn mày nhiều lắm,cuộc gọi cứu tinh của tao ",nó nhìn vào màn hình điện thoại,quay sang mẹ nó với Trang

-Con có cuộc gọi quan trọng nói chuyện với mẹ sau nhé,con vào phòng nghe điện thoại đã ạ,bye mẹ,muộn rồi chúc mẹ ngủ ngon

Nói xong nó kéo Trang vào phòng mình luôn,để Trang ở đó chắc có hại cho hai đứa kia hơn

-May quá cuối cùng cũng thoát được mẹ,mẹ mà biết chắc chết -Nó nằm ra giường mệt mỏi,chuông điện thoại của nó rung lên lần hai -Chết rồi,mình quên không nghe điện thoại

-Hết nói nổi với mày luôn

Nó cười với Trang rồi với tay lấy điện thoại lên nghe

-Có chuyện gì thế? Sao gọi cho tui muộn vậy?

-Không có gì mai bà đi rồi chỉ muốn chúc bà đi vui vẻ thôi

-Trời có vậy thôi mà ông cũng gọi điện thoại sao? Đúng là nhà giàu thừa tiền điện thoại quá ha,không có chuyện gì nữa thì ông ngủ sớm đi nhé,mai đi học vui vẻ

-Khoan đã,tôi có chuyện muốn nói với bà -Nó đang định gác máy thì nghe câu nói của Tùng làm nó khó hiểu,nó cảm giác có gì đó bất an,nhưng nó vẫn hi vọng là không có gì xấu cả nên vẫn tươi cười và trêu đùa với Tùng

-Đừng nói là ông vẫn còn thích tôi đó nhé

-Trước đây tôi nói Phong cứu bà là sự thật đấy,bà đã từng suy nghĩ sẽ tiến về phía trước không?

Bây giờ nó mới chợt nhớ đến những lời trước đây mà Tùng nói,nó đã từng coi lời nói của Tùng chỉ là lời nói đùa vì nó nghĩ là Tùng biết tình cảm của nó dành cho hắn nên mới làm vậy nhưng hôm nay nghe những lời nói này của Tùng nó cảm thấy chắc chắn đây là sự thật,nó đang mải mê suy nghĩ,từng giọt nước mắt bắt đầu rơi

-Nè bà còn nghe tôi nói không đó? -Tùng không thấy nó trả lời bắt đầu cảm thấy lo lắng cho nó,Trang có thể hiểu tâm trạng lúc này của nó,cô lấy điện thoại trả lời Tùng

-Chuyện này để tôi nói rõ với nó cho,cậu ngủ sớm đi

Trang tắt máy quay sang nó

-Tao xin lỗi

-Có gì đâu mà phải xin lỗi trước đây Tùng đã nói cho tao một lần nhưng tao không tin bây giờ thì tao tin rồi.Nhưng tại sao tất cả mọi người đều biết chỉ mình tao không biết? Tại sao không ai nói gì với tao hết,tao thậm chí còn nghĩ cậu ta quá đáng không thèm sang thăm tao,tao đã nghĩ là do tao ảo tưởng quá nhiều,tao còn bỏ mặc cậu tao không thèm ngó ngàng gì đến cậu ta sống hay chết,chúng mày biến tao thành một đứa vô tâm như này,đến cả khi biết được sự thật tao còn không chịu tin nữa

Càng lúc nước mắt của nó càng nhiều,Trang ôm nó vào lòng nhẹ nhàng an ủi nó

-Tao hiểu tâm trạng của mày lúc này nhưng hắn không cho bọn tao nói thì sao bọn tao có thể nói cho mày biết được

-Vậy là tình bạn của tao với mày bao nhiêu năm không bằng một câu nói của hắn sao? -Nó gạt nước mắt ngước lên nhìn Trang

-Tao làm những chuyện này không phải vì mày sao? Mày biết rồi thì sao? Mày có dám nó thích cậu ta hay không? Mày có dám thừa nhận tình cảm thật của mày hay không? Hay mà chỉ biết sang thăm cậu ta,coi cậu ta là ân nhân của mày,mày có biết cậu ta sẽ nghĩ mày đến với cậu ta chỉ vì thương hại hay không?

Nó nghe những lời Trang nói mà như nghìn mũi dao đâm vào tim nó vậy,như ai đó đang bóp chặt trái tim đó lại

-Bây giờ vẫn còn kịp đó,mày có thể nói cho cậu ta biết hết tình cảm của mày đi

-Có lẽ bây giờ chưa phải lúc,đợi học hết năm nay đi,sang năm tao sẽ nói

Nó và Trang cãi nhau xong cũng là lúc Nam với Băng đi về,hai đứa nó gõ cửa đi vào phòng nó

-Cảm ơn mày vì tất cả,tao hi vọng sau mày sẽ tìm được hạnh phúc riêng cho mình

-Ừ hai đứa mày về phòng ngủ đi,tao cũng đi ngủ đây,mai còn đi sớm

-Không phải mày vừa khóc đây chứ? -Nam nhìn mắt của nó đỏ hoen như vừa mới khóc vậy

-Đâu ai khóc,à lúc nãy con muỗi nó bay vào mắt,tao dụi nên nó mới đỏ như thế này thôi,hai đứa mày về phòng đi nãy mẹ hỏi đó

Nam không muốn làm khó nó nên khéo Băng về phòng

-À cho tao rút lại câu nói lúc nãy với mày nhé -Băng trước khi đi ra khỏi phòng nó không quên quay lại nói cho nó biết -Cảm ơn mày nhé

-Tao không tính toán với con nít đâu -Nó cười rồi đi ngủ luôn,tâm trạng mệt mỏi nên nó ngủ rất ngon,không biết trời đất là đâu luôn

Bạn đang đọc truyện *Tôi Sẽ Khiến Anh Phải Tỏ Tình Với Tôi* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 77: Mình có thích cậu ấy không ?

Trời ơi sao nghỉ hè mà vẫn phải đi học cơ chứ? -Trang nhìn tờ lịch học thêm hè mà cảm thấy cuộc đời thật bất công cho những đứa thích đi chơi như cô

-Thôi được rồi vì mục tiêu dân giàu.nước mạnh.xa hội công bằng,dân chủ văn minh chúng ta cố gắng một chút có sao đâu? -Vì Băng cũng ôn thi nên Nam thấy đi hcoj đối với cậu còn sướng hơn ở nhà như bị giam cầm vậy

-Ý mày là sao? -Trang vẫn không hiểu câu nói của Nam

-Nó muốn làm chủ tịch nước đấy,mày không hiểu sao? -Nó đứng nãy giờ biết thừa hàm ý câu nói của Nam -À sao tự nhiên mà chăm học thế Nam,không phải mày ghét học lắm sao? Sao giờ lại.... Hay là...

-Mày đừng có nghĩ linh tinh nhé,như mày nói đó tao muốn làm chủ tịch nước nên phải cố gắng học tập thôi

-Mày lại bắt đầu xàm đi,mày về nhà mà quản lý công ty nhà mày trước đã xong rồi hãy đòi làm chủ tịch nước sau nhé -Trang nghe xong câu trả lời của nó mà không nhịn được cười

- Mày đừng nhắc đến công ty nhà tao nữa,tao không muốn học kinh doanh đâu,nhìn mà đã thấy ghét rồi

-Thế mà đòi làm chính trị cơ,có mà làm -Nó nghe Nam nói quá vô lý,mặc dù nó biết là cậu chi muốn đi chơi thôi chứ có muốn làm gì đâu

-Chúng mày cứ đợi mà xem nhé

-Tao chờ ngày mày đi ăn xin nhé,cứ ngồi đó mà mơ tưởng hão huyền đi,mày tưởng tao không biết sao mày lại muốn đi học như thế này á,chẳng qua là con Băng nó đi học,mày không có đi chơi được cùng nó nên mày mới nói muốn đi học như thế chứ,giờ nó mà nghi học xem mày có còn thích đi học nữa không? -Nó tuôn ra một tràng khiến cậu xanh mặt không biết nói gì nữa

-Hóa ra là vậy,mày được lắm từ ngày mày cướp người yêu tao đến nay là mày hơi bị láo nháo đấy nha

-Bình tĩnh,chúng mày toàn suy diễn lung tung thôi -" Sao nó có thể hiểu suy nghĩ của mình đến vậy chứ " Nam nhìn nó nghi ngờ,nhưng nó đâu có dễ dàng bỏ qua cho Nam như thế

-Đừng có nhìn tao,tao đi guốc trong bụng mày đấy,từng lời nói và suy nghĩ của mày tao đều biết đó

-Thế sao mày không làm người yêu nó luôn đi,hiểu nhau vậy cơ mà

Bốn mắt chiếu sang Trang,ánh mắt "'yêu thương ",miệng mim cười với Trang,Trang cũng biết được " mình nói sai gì đâu,sao chúng nó lại nhìn mày như sắp giết mình đến nơi như thế này nhỉ? Thôi được chuồn trước rồi tính sau ở đây chi còn nước chờ Đạt đến rước xác về thôi ",Trang quay sang chỗ hai bọn nó cười trừ rồi chạy trước

-Mày giỏi thì cứ chạy đi,tao xem mày chạy được đến bao giờ

-Hôm nay tao thoát trước ngày mai tính sau

-Để xem ai nhanh hơn nhé

Trang chạy một lúc mệt không thể chạy được nữa " May quá chúng nó không còn đuổi nữa rồi " vừa nghĩ xong,Trang ngẩng đầu lên đang định bước đi tiếp thì trước mặt cô

hai " siêu nhân " " Sao chúng nó chạy nhanh thế ",cô đứng lên cười

-Hello

-Hello cái con khỉ mốc nhà mày ấy,mày nghĩ mày có thể chạy thoát được tao sao? Đừng quên tụi tao biết đường đi ngắn hơn mày đấy

" Hóa ra chạy đừng tắt,vậy nói gì đến anh hùng nữa chứ ",cô nhìn bọn nó đầy oán giận

-Thế nào bây giờ mày muốn sao?

-Tao...tao...

Đang không biết xử lý sao thì cuộc gọi cứu tinh của Trang hiện ra trên màn hình " Không phải chứ anh đúng là bùa hộ mệnh của đời em "

-Chờ tý tao nghe điện thoại đã nhé -Cô vui vẻ cầm điện thoại của mình lên nghe -Có chuyện gì thế?

-Cứ có chuyện với được gọi điện cho em à?

-Không phải nhưng tự nhiên giờ này gọi thấy lạ

-Ừ anh mới biết lịch nghỉ hè xong,tụi anh được nghỉ có hơn một tháng đang tính rủ bọn em đi chơi

-Lại còn có hơn một tháng bọn em không được nghỉ ngày nào hết đây này

-Cái gì? -Đạt nghe xong ngạc nhiên hét lên,hắn đứng đó không hiểu chuyện gì nữa,chỉ biết đứng nghe tiếp cuộc nói chuyện giữa hai người họ -Trường em đúng là ác ôn

-Biết sao giờ thôi kệ đi,học thì học em chẳng sợ,với lại em cũng không muốn đi chơi (lại chém rồi hôm trước vừa nhắc đến đi chơi là vui phải biết giờ lại nói không muốn đi chơi ai có thể tin được đây)

-Hay anh ra thăm em nhé

-Thôi khỏi,anh có ra cũng không gặp được em đâu,em học cả ngày cơ,thế nên ở nhà đi đừng có nhân lúc ở nhà không đi đâu chơi là lại lên mạng tán gái các kiểu nhé

-Chúng mày có thể bớt sến súa lại không? -Nó giật lấy điện thoại của Trang hét to làm Đạt đang trong trạng thái rất êm ả đột nhiên có một con lốc xoáy cuống trôi tất cả

-Nhiên! Mày vô duyên vậy,bọn tao đang nói chuyện mà

-Bọn mày nói chuyện nghe thấy ớn tao không chịu được

-Mày có thể đi ra chỗ khác mà hay là mày gato với bọn tao có đôi có cặp còn mày thì không? -Đạt mim cười,cậu rất ít khi có cơ hội được chọc nó -À quên không phải mày với Nam rồi sao? Tao quên mất

-Mày im đi,đợi đấy mày với tên Tùng cứ chờ rồi xem tao mà gặp hai đứa mày tao sẽ không tha cho tụi mày đâu,không phải là tao không ở đấy thích nói gì thì nói đâu nhé

Vừa đúng lúc Đạt nhìn thấy Tùng đi qua cậu vẫy tay Tùng lại chỗ mình

-Làm gì? -Tùng tiến đến chỗ Đạt,ánh mắt nghi ngờ

-Con Nhiên có chuyện muốn nói với mày

Tùng nghe thấy tên nó phải đứng cách xa Đạt 3 m,nó nghe thấy tiếng Tùng nghĩ đến nó lại thấy ức chế " Hắn ta làm ra chuyện như vậy mình nhắn tin gọi điện còn không thèm trả lời nữa,đúng là không coi ai ra gì mà "

-Hà Trung Tùng,Hoàng Công Đạt hai đứa bay cứ đợi đấy mà xem -Nó hét lên mà đứa đứng cách xa cái điện thoại 3 m cũng thấy sợ,nó nói xong tắt máy,Đạt nhìn vào điện thoại cảm thấy cuộc sống này bình thường lại rồi

-Ê mày làm gì nên tội sao mà nó lại tức giận như vậy?

-Không phải vì hắn sao? -Tùng chỉ sang hắn đang đứng ngây ngô ở bên cạnh,hắn bắt đầu cảm thấy có gì đó sai sai khi mà nghe Tùng nói vì hắn,trán hắn bắt đầu nhăn lại khuôn mặt khó hiểu của hắn hiện ra,Tùng nhìn hắn một lúc rồi nói tiếp -Không phải hắn hiểu nhầm tao với nó sao nên tao một công đôi việc thôi

-Tao hiểu lầm á? -Hắn bắt đầu cảm thấy càng ngày càng rối hơn

-Không phải sao? Nhìn thái độ mày lúc nói chuyện với tao đi không phải vì mày hiểu lầm tao với nó nên mới như thế sao?

-Từ lâu tao đã không thích mày,cũng không muốn dính líu đến mày rồi

-Tại sao? Tao với mày trước giờ không thù không oán cớ sao mày lại ghét tao? -Từng càng lúc càng tiến gần đến hắn hơn,càng lúc càng ép hắn nói ra

-Tao...tao

-Không phải vì mày thích nó sao?

-Không phải -Hắn không suy nghĩ gì trả lời luôn

-Mày vẫn muốn phủ nhận sau bao nhiêu chuyện mày đã làm vì nó sao? Tao chỉ có thể giúp mày gaiir quyết hiểu lầm giữa tao và nó thôi,còn mày tự biết mày nên làm gì rồi đấy,tao tin là mày sẽ chọn đúng

Tùng nói xong bước đi,hắn đứng đó suy nghĩ,không có cái đập vai của Đạt chắc hắn cứ đứng đó mất

-Đi về thôi đừng suy nghĩ nhiều nữa

Bây giờ hắn mới nhận ra được hành động của mình,rảo bước đi theo Đạt " Mình có thích cậu ấy không? "

Bạn đang đọc truyện *Tôi Sẽ Khiến Anh Phải Tỏ Tình Với Tôi* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 78: Tên chộm

-Học,suốt ngày học thôi,học nhiều não có thông được không? Càng học càng thấy mình ngu,tao chán lắm rồi -Trang nhìn đống bài tập trên bàn so với những điều mà cô ấy đã lên kế hoạch đi chơi nhìn vào ai mà không thấy chán chứ

-Thôi đừng kêu ca gì nữa,cố gắng lên vì mục tiêu... -Nó đứng bên cạnh đập vai an ủi Trang không may bị tên Nam tiêm nhiễm vào đầu câu nói kia

-Thôi mày đừng nói nữa lại dân giàu bala bala chứ gì,tao nghe mà thấy phát chán

-Kệ chúng mày chán tao chỉ biết là người yêu tao sắp học cùng trường với tao vậy là tao vui rồi

Nó và Trang cầm cặp đập cho Nam một trận,cái tội trêu tức tụi nó cơ

-Tốt nhất là mày đừng nói hai từ người yêu với tao không thì đừng trách tao không nương tay với mày đâu đấy

-Mày đang đe dọa tao đấy hả? -Nam bị hai đứa nó hợp sức đánh đau điếng hết cả người nhưng cậu là đàn ông nhất định không để cho phái nữ bắt nạt như thế này được

-Đây là cảnh cáo còn lần sau là hành động -Nó trả lời một cách dứt khoát khiến cậu phải " Nể tình mày là phụ nữ tao không thèm tính toán với mày,mày mà là đàn ông xem tao sẽ cho mày biết tay "

-Thôi được rồi,tối nay bố mẹ tao không có nhà mày lên ngủ với tao nhé -Trang quay sang nói với nó bằng giọng nhẹ nhàng

-Sao không phải mày xuống nhà tao,không phải mày với nhà tao cũng thân lắm hả?

-Xuống nhà mày tao thấy không được thoải mái

-Hơ hơ,hôm nay cũng biết không thoải mái cơ à,tao tưởng mày mặt dày rồi nên không sợ gì hết

-Nè mày đừng có được đà mà nói tao như thế nhé,không phải tao muốn tâm sự với máy sao? Mày chả hiểu tao gì hết -Trang tức giận quay mặt đi,nó bây giờ mới hiểu lý do nên quay sang dỗ dành nó

-Hay tao sang ngủ với hai chúng mày? -Nghe câu nói của Nam xong hai đứa nó không nhịn được cười

-Nếu mày có gan thì tối qua ngủ đi

Nó về nhà tắm rửa ăn uống xong xuôi,nó mang sách vở các thứ xin phép mẹ lên nhà Trang ngủ,mẹ nó dĩ nhiên là đồng ý luôn rồi,nó đang đi đột nhiên có người đập vai nó làm nó giật mình quay lại

-Ủa hai người về từ lúc nào đó? -Người trước mặt nó không ai khác là một cặp tình nhân

-Chị mới về nè,đang định lên em chơi nhưng có vẻ em định đi đâu à? -Chị Mai tiến đến chỗ nó,nhìn qua đống đồ trên tay nó,mỉm cười

-À em định đi lên nhà cái Trang ngủ hôm nay ba ma nó không có ở nhà

-À thế à,em đi cẩn thận mai chị em mình nói chuyện sau nhé

-Dạ em chào hai người em đi đây

Nó nói xong đi luôn,vừa lên đến nhà Trang đã thấy cửa mở nó cứ thế đi vào

-Con gái con lứa ở nhà một mình không thấy sợ sao? -Nó vào bên trong thấy Trang đang xem phim,ngồi đúng dáng vẻ của một cô tiểu thư

-Sợ gì chứ,đứa nào dám vào đây tao sẵn sang cho chúng nó chết nhé

-Không sợ sao còn gọi tao lên đây

-Ừ thì....-Cô không biết nên lấy lý do gì,thực ra cô cũng rất sợ ở một mình -Tao đã nói là tao muốn tâm sự với mày rồi lại còn

-Mày với tên Đạt xảy ra chuyện gì à? -Nó bắt đầu nghi ngờ

-Có xảy ra chuyện gì đâu,chỉ là.....

-Khoan đã tao phải ra đóng cửa chứ để cửa như thế này ngộ nhỡ có đứa nào đột nhập ăn chộm ăn cắp thì tao vẫn chưa muốn chết đâu -Tiến đến cửa ra lấy chìa khóa chạy ra ngoài kia khóa cửa lại,còn Trang vẫn vừa xem phim,vừa ăn -Xong rồi,mày vừa nói gì thế? -Nó ngây thơ như không hiểu chuyện gì đang diễn ra cũng không biết Trang đang nói đến đoạn nào nữa

-Mày muốn chết à con kia,tao nói chuyện với mày àm mày không thèm nghe là sao?

-Nè tao không nhất thiết phải nghe mấy chuyện của những đứa yêu nhau như tụi mày nhé,hay là mày muốn chọc tức tao đây?

-Tao đang định nói vậy mà mày cứ lẩn tránh là sao?

-Tao lẩn tránh? Tao chỉ lo cho tính mạng của hai đứa mình thôi

Hai đứa đang cãi nhau đột nhiên có tiếng bước chân đang tiến lại gần hơn với nhà của tụi nó

-Mày có nghe thấy tiếng gì không? -Nó dường như nghe thấy nhất cử nhất động của người bên ngoài

-Có tiếng gì đâu chắc mày nghe nhầm rồi

-Không phải,yên lặng nào

Chúng nó bắt đầu ngồi yên để nghe xem có phải có người đang vào nhà tụi nó không,Trang cũng bắt đầu cảm thấy có gì đó đang lại gần tụi nó hơn

-Không phải chứ,định giết người cướp của sao? -Trang bắt đầu lo sợ lùi về phía sau nó

-Mày xem mày có cái gì để cướp không?

-Chẳng lẽ hắn ta muốn... Rồi giết người bỏ thùng xốp như vụ lúc trước trên thời sự hả? -Trang càng nói nó càng thấy lo lắng hơn

-Bây giờ thế này nhé,bọn mình chuẩn bị vũ khí một khi hắn ta tiến lại gần chúng ta thì chúng ta sẽ cầm chổi đánh cho hắn một trận nhé,tắt đèn đi,để hắn tưởng mình ngủ rồi

Trang tiến đến chỗ ổ điện tắt đèn đi,nó đi ra góc nhà lấy hai cái chổi đưa cho Trang một cái

-Cầm lấy,nhớ kĩ nhé,chi cần hắn xuất hiện chúng ta sẽ xông vào đánh luôn không cho hắn có cơ hội chạy thoát

-Ừ nhưng tao thấy sợ

-Suỵt! Yên lặng đi hắn ta sắp đến gần chúng ta hơn rồi đấy

Cánh cửa vừa mở ra,nó đã hét lên

-Đánh cho hắn chết đi,dám đêm hôm vào nhà có hai đứa con gái à

Hai đứa ra sức mà đánh

-Dừng lại,chúng mày bị điên à?

-Còn dám nói bọn ta bị điên à,đã ăn cắp còn chửi chủ nữa,ta đánh cho người chừa cái thói quen xấu này đi,ảnh hưởng đến xã hội -Trang vừa nói vừa đánh

-Chúng mày có dừng tay lại không là tao đây

-Là tao đây,mày nghĩ hai con này dễ bị lừa lắm sao? Chi cần bọn ta không đánh ngươi nữa,ngươi được thế đánh lại bọn ta đúng không?

-Khoan đã hình như tao nghe giọng này quen quen,hình như đã nghe thấy ở đâu đó rồi -Nó bắt đầu cảm thấy nghi ngờ về người đang bị nó đánh

-Nghi ngờ cái đầu tụi mày ấy,bố mày đây Vũ Quốc Đăng Nam

-Cái gì? -Cả hai đứa nhìn nhau hét toáng lên,Trang phải chạy ngay ra mở điện lên xem có phải Nam thật không

Vừa mở điện lên chúng nó đã thấy Nam bị chúng nó đánh thê thảm giữa nhà với một đống đồ ăn,trà sữa các kiểu ở chỗ Nam bị đánh

Bạn đang đọc truyện *Tôi Sẽ Khiến Anh Phải Tỏ Tình Với Tôi* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 79: Tao sẽ tỏ tình với hắn

-Sao mày lại ở đây? -Nó và Trang nhìn Nam nằm bên dưới vội vàng hỏi

-Thì chiều tao nói với chúng mày rồi mà

-Chúng tao tưởng mày nói đùa

-Đùa gì,tao mà không sang mai chúng mày đánh tao thì sao?

-Mà sao mày không gọi bọn tao ra

-Tao muốn cho bọn mày bất ngờ,ai ngờ bị chúng mày đánh thê thảm như thế này,buồn chúng mày thật đó

-Thôi ăn đi nào tao đói lắm rồi -Trang tiến đến lấy đồ ăn lại chỗ mình ăn ngon lành

-À quên chụp ảnh đã chứ -Nam lấy từ trong máy mình ra chiếc điện thoại Iphone 6s của cậu,chúng nó tha hồ chụp ảnh up lên Facebook các thứ nhưng nó không biết rằng hắn đã nhìn thấy những bức ảnh đó

-Để tao vào lấy điện thoại ra deep phát -Trang chạy vào bên trong lấy điện thoại của cô ra,vừa mở ra đã có hơn 10 cuộc gọi nhớ của Đạt,cô định gọi lại thì Đạt gọi đến

-Nè em đang làm gì vậy? -Đạt nói mà như quát lên trong điện thoại vậy

-Ăn bánh

-Với ai?

-Bạn

-Trai hay gái?

-Cả hai

-Có phải là cái Nhiên với Nam không?

-Biết rồi còn hỏi

-Em trả lời anh như vậy hả?

-Thế anh xem anh hỏi em mà cứ gắt lên với như tra khảo vậy

Những câu hỏi và những câu trả lời rất ngắn khiến hai đứa kia cảm thấy sắp có biến xảy ra " Mày có đang nghĩ giống tao không? " nó ghé sát Nam nói nhỏ " Chắc chắn là vậy rồi,mày thừa biết tính của con này rồi còn "

-Thôi được rồi là anh sai cho anh xin lỗi được chưa -Đạt biết mình chẳng bao giờ chiến thắng được Trang cả,chi cần cô giận lên chắc chắn anh sẽ không có cách nào để giải thích hay làm lành nữa

-Biết thế thì tốt

-Mà sao tên Nam lại ở nhà em,không phải là...

-Anh hâm à,nhà có hai đứa con gái nên nó lo sang bảo vệ tụi em thôi

-À hóa ra là thế,hắn bảo vệ cái Nhiên chứ bảo vệ em làm gì,em có là gì của hắn đâu

-Vậy anh ra bảo vệ em đi

-Hình như có gì đó sai sai,Nam ơi! -Nó kéo Nam lại gần hơn chỗ mình

-Đúng rồi tao cũng cảm thấy không bình thường tý nào không lẽ tao với mày phán đoán sai sao?

-Hai đứa mày đừng đoán già đoán non nữa,tao không có tâm trạng cãi nhau với hắn thôi chứ tao mà thích cãi nhau giận hắn thì ngay câu đầu tiên tao đã chửi hắn rồi chứ đâu cần phải nói nhiều như vậy đâu

Hai đứa bị câu nói của Trang làm cho giật mình,cô đang nói chuyện với Đạt,sao có thể nhanh tắt máy như vậy chứ

-Mà tao vẫn không hiểu tại sao ngày đấy mày cho hắn cơ hội chứ có nhận hắn là người yêu luôn đâu tự nhiên hai đứa quay sang yêu nhau thế? -Đây không phải là câu hỏi của một mình Nam mà của rất nhiều người trong đó có nó,nó không muốn can thiệp quá sâu vào cuộc sống của hai đứa Trang -Đạt mặc dù là bạn thân

-Lúc đầu tao cũng không đồng ý đâu nhưng mà thấy hắn ngày nào cũng quan tâm tao các đấy,tự nhiên rước của nợ vào mình nên bây giờ tao mới khổ như thế này đây

-Công nhận mày khổ thật,tao cũng muốn khổ như mày -Nó ngồi nghe Trang nói đúng là dân ngôn tình có khác nói ra cứ như đang chuẩn bị viết một câu chuyện vậy

-Thế còn mày thì sao Nhiên? -Trang quay sang hỏi nó,trong khi nó chẳng biết Trang đang hỏi nó chuyện gì,nó vẫn ngu ngơ không hiểu gì hết -Mày không định nói cho hắn biết sao?

Không gian bắt đầu yên tĩnh hẳn đi " Có lẽ đã đến lúc nói cho bọn này nghe rồi "

-Tao sẽ nói

Chỉ ba từ đó thôi làm hai đứa kia tý nữa thì ngã xuống đất

-Mày vừa nói gì cơ? -Nam vẫn không tin vào tai mình,lời nó vừa nói

-Tao nói là " Tao sẽ tỏ tình với hắn "

-Cái gì? -Lại một câu nói nữa của nó khiến hai đứa kia bắt đầu cảm thấy hoang mang

-Mày bị cảm sao? -Nam đưa tay lên trán nó -Đầu đâu có nóng

Nó hất tay Nam ra -Không phải chúng mày cũng muốn tao nói cho hắn biết tình cảm của tao sao?

-Những lần trước mày đều lẩn tránh đi nhưng sao lần này mày lại muốn như thế

-Có lẽ tao đã xác nhận được rõ tình cảm của mình dành cho hắn rồi nên đã đến lúc tao nói ra tâm tư của tao cho hắn biết rồi

-Tao sẽ luôn ủng hộ mày -Trang đi lại gần ôm lấy nó,Nam cũng thế ôm lấy hai đứa nó luôn (Anh Đạt mà nhìn thấy chắc anh Nam xác định rồi)

-Nhưng tao sợ hắn không thích tao

-Theo quan sát của tao những lần tao tiếp xúc và để ý hắn thì có lẽ hắn cũng thích mày đấy,không thích sao trước đây cậu ta lại cứu mày -Trang buông nó ra,đứng lên vừa đi,vừa nói như nhà tâm lý vậy

-Tao nghĩ chẳng ai thích một đứa như tao đâu,vừa điên điên,khùng khùng,lại còn hay gây chuyện để người ta ức chế nữa chứ

-Ai bảo không có người thích chứ,đó là tính cách riêng của mỗi người mà,không phải Tùng cũng từng thích mày sao?

-Nhưng giờ cậu ta đâu có thích tao nữa,chắc tại không chịu được tính điên điên của tao nữa nên tìm đối tượng khác tốt hơn tao

-Cái đó thì càng sai,không phải Tùng không chịu được tính điên của mày nữa,,mà cậu ấy đã tìm được người thật sự cậu ấy thích là ai,người đó quan tâm cậu ấy hơn mày đúng không? Con trai luôn cần một người con gái quan tâm mình chứ không phải thương hại mình,mày hiểu chứ?

-Hay hôm nay Trang nói quá hay -Nam đứng lên vỗ tay cổ vũ tinh thần cho Trang -Nói tiếp đi tao sẽ nghe hết rồi mới lên tiếng

-Không phải tao thương hại cậu ấy

-Còn nói không phải,mày định đồng ý cho cậu ta một cơ hội không phải vì mày nghĩ cậu ta cứu mày sao? Nhưng người cứu mày thật sự là ai thì mày cũng biết rồi đấy,đó không phải thương hại thì là gì?

-Tao...tao

- Thực ra ai cũng nhìn thấy mày thích hắn và hắn cũng thích mày nhưng cả hai bên đều không nói cho nhau biết thôi và Tùng cũng biết mày thích hắn nhưng cậu ấy vẫn cứ theo đuổi mày thậm chí nhiều lần tý còn ẩu đả với hắn vì mày đấy,cái này tao nghe Đạt nói

-Có chuyện đó nữa sao? -Nó bắt đầu cảm thấy có lỗi với Tùng nhiều lắm luôn,vậy mà nó còn trách Tùng nữa

-Ừ còn nhiều chuyện lắm,ví dụ như chuyện hôm trước Tùng lôi mày vào đứng giữa sân trường tuyên bố từng thích mày ấy,đó là vì cậu ta không muốn hắn hiểu lầm mối quan hệ giữa mày và Tùng

" Hóa ra là như vậy,thế mà mình còn đi trách cậu ta nữa ",càng lúc nó càng cảm thấy có lỗi rất nhiều với Tùng

Trang ngưng một chút rồi nói tiếp

-Tao nói cho mày biết điều này không phải để mày cảm thấy có lỗi với Tùng mà tao chỉ muốn cho mày biết bây giờ cậu ấy cũng có người bên cạnh rồi,mày cũng nên có hạnh phúc cho riêng mình đi,tao nghĩ là mày nên nói cho hắn biết,để càng lâu tình cảm càng phai nhạt đi đó

-Nếu hắn không thích tao thì sao?

-Ây da,nếu hắn không thích mày thì cũng chẳng sao,mày biết được tình cảm của hắn vậy là tốt rồi,không thích thì mày có thể tìm một mối quan hệ mới,lớp mình cũng nhiều trai đẹp mà

-Ví dụ như tao nè -Nam ngồi nãy giờ,giờ mới lên tiếng nói được một câu

-Tao chưa có nói xong,nhưng chưa có chủ nhé

-Ừ tao biết rồi để lúc nào có cơ hội tao sẽ nói cho hắn biết -Nó cũng không quan tâm đến chuyện hai đứa kia đang tự sướng

-Ok lúc nào định nói cứ bảo tao,tao sẽ giúp đỡ -Trang hí hửng vì sau một hồi nói chuyện nó cũng đã quyết định nói ra

-Tao có ý kiến -Bây giờ Nam mới giơ tay lên,từ nãy đến giờ hai đứa nó nói chuyện không ngồi yên nghe -Tao đồng ý với ý kiến của con Trang,còn bây giờ đi ngủ đi,tao cũng sẽ ủng hộ mày,mặc dù tao không thích hắn lắm

-Hai đứa mày đi vào ngủ trước đi,tao gọi điện thoại một chút

Nó đi ra ngoài lấy máy ra ấn số gọi cho Tùng,Tùng đang nằm chơi trò chơi thấy tên nó hiện trên màn hình,cậu vứt luôn cái điện thoại xuống giường " Không lẽ nó định chửi mình cái gì sao? Có nên nghe hay không? Thôi kệ chuyện này cũng do lỗi của mình không nghe có lẽ sẽ mất tình bạn "

Bạn đang đọc truyện *Tôi Sẽ Khiến Anh Phải Tỏ Tình Với Tôi* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 80: Sự xuất hiện bất ngờ của hắn

-Nè tao biết chuyện lần trước là lỗi của tao,không nghe điện thoại,không nhắn tin cũng là lỗi của tao,tao sợ mày chửi tao nên tao không dám nghe,tao không muốn tao với mày bất hòa,tao không muốn mất đi tình bạn giữa chúng ta -Tùng tuôn ra một tràng,sợ nó sẽ chửi cậu nên cậu phải thanh minh trước

Nghe những lời nói của Tùng mà nó càng cảm thấy cố lỗi hơn,những giọt nước mắt của nó bắt đầu rơi nhưng nó biết rằng mình không được làm cho Tùng lo lắng nên đã tươi cười,lấy hơi trả lời Tùng

-Mày đang nghĩ tao vẫn còn chấp vặt mấy chuyện đó sao?

-Không phải nhưng mà....

-Cảm ơn mày vì tất cả,cũng xin lỗi mày vì những chuyện tao đã làm tổn thương mày

Tùng như không tin vào những gì mình vừa nghe thấy nhưng điều này càng khiến cậu lo lắng hơn

-Mày không bị sao đó chứ? Cách nói chuyện của mày khác lắm

-Tao biết hết mọi chuyện rồi,tao cũng đã có quyết định riêng cho mày nên mày không cần phải lo cho tao đâu hãy chăm sóc tốt cho Hạnh là được rồi

-Mày thực sự không sao chứ? -Càng lúc Tùng càng cảm thấy lo cho nó

-Tao nói thật tao không sao,tao chỉ thấy có lỗi với mày thôi

-Ừ nhớ có chuyện gì phải nói cho tao biết nhé

-Biết rồi,lúc đó đừng kêu tao phiền phức,hơn nữa.... -Nó đang định nói cho Tùng biết sẽ nói ra tình cảm của mình với hắn nhưng không hiểu sao nó lại dừng lại và không nói thêm được gì nữa

-Hơn nữa cái gì?

-À không có gì,chúng ta sẽ vẫn mãi là bạn tốt của nhau chứ

-Mày lại nói thừa rồi

Bọn nó nói chuyện với nhau một chút thôi đã hơn 11 giờ nó đành phải tắt điện thoại đi vào đi ngủ mai còn dậy đi học nữa

---

Cuối cùng cũng đến ngày kết thúc học hè bước sang một năm học mới,tới gần với cánh cửa Đại học hơn,Băng và Huy cũng đã thi đỗ vào trường chuyên của nó

-Bây giờ mày là đứa sướng nhất nhé -Trang mặt buồn rười rượi,lẽ ra cô với Đạt cũng sẽ hạnh phúc hơn khi mà học cạnh nhau nhưng chỉ tại hắn mà cô phải học một mình

-Ai kêu thằng Đạt nó coi thằng Phong quan trọng hơn mày

Nó đứng đó nghe thấy Nam nhắc hắn lại còn nói xấu hắn nữa chứ,nó nhìn Nam rồi tiến đến chỗ Nam.đột nhiên có người đập vai,nó quay lại hóa ra là Huy

-Em thực hiện được lời em nói với chị rồi nhé

-Thế em không sợ Hoa sẽ đi với đứa khác à? -Trang đi đến chỗ Huy để tay lên vai cậu

-Em tin tưởng cô ấy mà cũng yêu nhau 4 năm rồi chứ ít gì đâu chị

-À hóa ra là thế,chị bắt đầu cảm thấy lo lắng cho Hoa khi để một soái ca như em học ở đây không sợ sao? -Trang hình như tức Nam vì cậu chọc tức cô hay sao mà nói toàn câu làm cho tình cảm của những cặp đôi đi xuống ấy

-Thôi mày đừng cố chia rẽ tình cảm nữa -Nó đứng nãy giờ,bây giờ mới lên tiếng

-Tao quan tâm nó thôi mà,phải không người yêu -Trang biết là ba đứa kia sẽ chẳng bênh cô chỉ có Băng,người mà cô luôn tin tưởng sẽ bên cạnh mình suốt đời này nhưng ai ngờ Băng trả lời khiến cô thất vọng tràn trề

-Người yêu cũng thấy mọi người nói đúng mà,thôi không sao người yêu có gắng yêu xa đi nhé,bọn em sẽ hạnh phúc để người yêu khỏi phải lo lắng cho người yêu nữa

-Người yêu được lắm,có đứa mới quan trọng hơn con này rồi thôi bỏ đi

-Em thật sự không sao đấy chứ? -Bây giờ nó mới quay sang hỏi Huy

-Sao với không sao gì chị,em là được sự đồng ý của Hoa rồi,với lại em cũng không muốn thất hứa đặc biệt nhất là với chị -Huy nở nụ cười tươi với nó càng làm cho nó cảm thấy có lỗi hơn -Thôi chị đừng nghĩ nữa,nếu chị thấy có lỗi thì vào năm học được 2 tuần thì trường sẽ cho nghỉ,chị đi cắm trại với bọn em là được

-Ê hai đứa kia định đi mảnh hả? -Lúc nào Trang cũng là đứa lanh chanh nhất,mỗi lần nghe thấy đi chơi là cô lại đòi đi theo

-Em đâu có nói là không cho mọi người đi cùng đâu

-Thế thì tốt

-Ủa sao em biết hai tuần sau khi nhập học trường cho nghỉ? -Nó vẫn chưa biết gì về chuyện này,nếu được nghỉ nó sẽ là người biết đầu tiên chứ nhỉ

-À hôm trước em đi qua văn phòng thấy thầy cô nói

-Thế thì vui quá đi

-Nhưng nếu đi là phải có 10 người đi thì mới đủ được nếu không thì.....-Huy nói câu này khác gì nói hủy luôn đi khỏi cần phải đi nữa

-Như thế lấy đâu ra người để mà đi -Nam hỏi một câu rất ngây thơ

-Không sao cái này còn xem khả năng của mọi người -Nó thản nhiên nói như có sự chuẩn bị trước vậy

-Há? Chị /mày có cách gì sao? -Mọi người quay hết về nó

-Dĩ nhiên là có rồi,bây giờ thế này nhé: Trang mày tìm cách nào đó bắt Đạt đi,Huy chắc sẽ rủ được Hoa rồi,còn tao sẽ rủ Tùng với Hạnh,với thêm tụi mình nữa là đủ

-Khoan mới có 9 đứa mà -Nam lấy hẳn tay ra đếm từng ngón một

-Không sao,em sẽ rủ thêm Hương thế là đủ -Băng đứng cạnh Nam mỉm cười với cậu,hai đứa này làm bọn ở đây ngứa mắt thế

-Vậy chốt nhé,hai tuần khi nhập học nhé -Trang rất háo hức để đi

-À mà chúng ta sẽ đi cắm trại ở đâu? -Nó muốn biết rõ lịch trình trước rồi mới chuẩn bị các thứ sau

-À cái này lúc đấy chị sẽ biết nhé,em muốn cho chị một sự bất ngờ

Cuối cùng cũng đến ngày bọn nó đi chơi,qua nhiều lần dùng mĩ nhân kế,các thứ thì Trang đã rủ được Đạt và nó đã rủ được cặp đôi Tùng -Hạnh,giờ chỉ chờ mấy người kia đến là đi được thôi,ngồi đợi mấy người đó mà khiến bọn nó bực tức

-Sao lâu thế nhỉ mãi mà chưa thấy đến -Trang đứng lên ngóng lên ngóng xuống mà chẳng thấy ma nòa xuất hiện -Có phải bọn họ không đi không?

-Hâm à chắc chắn là Tùng với Hạnh sẽ đi mà tụi nó không thất hứa với tao đâu -Nó đứng lên nói cho mấy người kia đỡ lo lắng

-Tao thì không thể tin tưởng được tên Đạt,hắn ta đã thất hứa với tao một lần rồi,khó có thể tin lần nữa

-Đúng rồi thôi người yêu bỏ hắn đi quay về với người yêu nè -Băng không muốn làm cho Trang rối lên nên chọc Trang cho không khí vui vẻ lên một chút

-Thế thì người yêu cũng bỏ cái thằng đứng bên cạnh người yêu đi rồi hãy tính tiếp nhé -Trang nói rồi quay mặt đi

-Thôi được rồi đừng cãi nhau nữa chắc tắc đường gì đó thôi -Nam ngồi nãy giờ cũng thấy bực mình nhưng không muốn đổ thêm dầu vào lửa

-Ừ mọi người đừng lo nữa

-Tên Đạt mà dám không đến thử xem tao thề là tao sẽ bỏ hắn cho mà xem -Trang đứng lên tuyên bố trước mặt bọn nó

-Tao chờ xem mày bỏ được hắn không -Nó lại gần Trang,ghé sát tai cô

-Lê Minh Trang này xin thề nếu tên Hoàng Công Đạt mà không ra thì tao sẽ không bao giờ thèm nhìn mặt hắn nữa,không bao giờ thả thứ cho hắn một lần nào nữa,tao sẽ hận hắn suốt đời,tên đáng ghét -Trang nói ra một tràng,quay lại định nói tiếp thì nhìn thấy Đạt đứng ngay bên cạnh

-Em đang chửi ai thế? -Đạt lại gần Trang hơn

-Em có chửi ai đâu? Đang nói lính tinh thôi mà sao anh giờ mới đến làm em tuoừng anh không đến cơ -Giọng Trang nhẹ nhàng xuống hơn rất nhiều so với lúc nãy cô nói

-À tại anh bị tắc đường,xin lỗi đã để mọi người chờ lâu -Đạt quay sang mỉm cười xin lỗi mọi người -À có thể thêm một người được không? Chắc không ảnh hưởng gì chứ?

Mọi người bắt đầu tò mò,thì một người con trai cao tầm mét 8 bước vào rất lịch lãm đúng như một người đàn ông thực sự vậy

-Chắc không cần giới thiệu nữa chứ

Bạn đang đọc truyện *Tôi Sẽ Khiến Anh Phải Tỏ Tình Với Tôi* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 81: Tối nay tôi có chuyện muốn nói với cậu

-Nè sao cậu ta lại ở đây? -Trang kéo Đạt ra một góc hỏi nhỏ cậu

-Anh rủ cậu ta đấy -Đạt vô tư trả lời cô

-Không phải chứ,sao cậu ta lại có thể đồng ý được nhỉ? -Cô làm vẻ mặt nghi ngờ nhìn Đạt,rồi lại nhìn hắn

-Anh thuyết phục mãi cậu ta mới đi đấy

-À à hóa ra là như vậy

-Mọi người chuẩn bị xong hết chưa chúng ta bắt đầu đi thôi -Huy lên tiếng giục mọi người lên xe

-Nè em định đưa chị đi đâu đấy? -Từ hôm qua đến giờ nó nó luôn tự mình hỏi câu hỏi đó

-Chị cứ đi đi rồi biết,em sẽ không làm chị thất vọng đâu

-Được rồi chị đợi

Vì có thêm hắn nên nó phải ngồi chung với Băng và Nam

-Ê ngồi lui vào cho tao ngồi với -Nó tiến đến gần đẩy Nam vào bên trong

-Nè sao mày cứ làm khó tao thế? -Nam rất bực mình tưởng sẽ có được không gian riêng tư với Băng ai ngờ nó xen vào

-Tao thích

-Hai người này ghê thật nha,thế mà kêu không có gì? -Hạnh nhìn nó và Nam không thể không nghĩ hai đứa nó đang yêu nhau được

-Ơ không phải như thế đâu -Nam lên tiếng giải thích nhưng bị Huy cắt ngang

-Thôi mọi người đừng nói chuyện nữa,chúng ta bắt đầu chơi trò chơi thôi nào

Ngồi trên xe chúng nó tạo ra rất nhiều trò chơi các kiểu,thỉnh thoảng nghỉ lại dọc đường ăn uống linh tinh các thứ rồi tiếp tục đi

-Trời ơi! Huy ơi bao giờ mới tới vậy em? -Nó suốt ruột nhìn đồng hồ đã quá chưa rồi mà giờ vẫn chưa đến đến nơi nữa

-Chắc đến chiều tối là đến nơi á chị

-Cái gì? -Chúng nó bắt đầu hét ầm ĩ lên khiến cho bọn con trai phải bịt tai lại

-Nơi này đẹp lắm và ý nghĩa nữa,em đảm bảo chị sẽ thích cho mà xem,tin em đi

-Nó tin em nhưng bọn chị không tin em -Trang vẻ mặt tức giận nhìn Huy

-Thôi mà tý nữa đến đảm bảo mọi người sẽ thích cho mà xem,không phải riêng chị Nhiên đâu

-Rốt cuộc em là người yêu anh hay nó là người yêu anh vậy? -Từ nãy đến giờ Nam toàn nói những điều mà nó thích cậu làm,báo sao người yêu cậu không ghen chứ

-Ừ thì...Cái này khác mà em là người yêu còn chị Nhiên là chị anh -Cậu không biết trả lời như thế nào cho vừa ý cả hai hết

-Thế nếu bây giờ anh phải chọn lựa anh sẽ chọn ai

Bây giờ nó mà không lên tiếng chắc chắn làm khó Huy hơn,Huy là đứa em mà nó yêu quý nó không thể để cậu phải khó xử vì nó được

-Mày bớt đọc ngôn tình đi nói toàn những câu chẳng đâu vào đâu,nếu yêu nhau đừng bao giờ bắt mình phải chọn lựa giữa mình và người khác

-Thôi thôi mọi người tiếp tục chơi nào,không nói đến mấy chuyện này nữa -Lần này là Tùng đứng lên nói để giải vây cho tất cả

-Anh Tùng hát đi -Hương ngồi nãy giờ,giờ mới lên tiếng

-Anh đâu có biết hát

-Thôi anh đừng dấu nữa,chị Hạnh bảo anh Tùng hát đi -Hương quay sang Hạnh đang ngồi nhìn Tùng

-Ơ sao lại là chị? -Hạnh ngu ngơ không biết gì luôn,cô đang mải nhìn Tùng mà

-Thì chị là bạn gái của anh ấy mà,chắc chắn anh ấy sẽ nghe

-Chị không có sức công kích mạnh như vậy đâu,em nhờ chị Nhiên của em bảo đi

-Nè nè bà lại bắt đầu rồi đấy -Nó đang đứng nô đùa nghe thấy Hạnh nhắc tên mình nên quay lại

-Ai kêu ngày trước có người tình sâu nghĩa đậm,quyết tâm tán bà nên chắc giờ bà nói người ta chả đồng ý luôn

-Anh muốn nghe em bảo cơ -Tùng tiến lại chỗ Hạnh,giơ micro lên nói to

-Anh làm cái trò gì vậy? -Cô giận dỗi quay mặt đi,Tùng phải dỗ dành cô không thì cậu là người bị thiệt nhiều nhất

-Ê Nam lên thể hiện tài năng của mày cho mọi người biết đi,nhanh lên

Nó đi xuống kéo Nam lên,cậu không có cách nào từ chối đành phải hát thôi.Đây là lần đầu tiên Nam hát nên Băng nghe rất say sưa,ánh mắt của cậu vẫn luôn hướng về phía Băng,nụ cười của cậu cũng cười vì Băng

Chúng nó hát hò đủ kiểu xong,cuối cùng cũng đã đến nơi

-Mọi người ơi! Đến nơi rồi,bất ngờ chứ chị

-Đây không phải là đảo Phú Quốc sao? -Nó nhìn xung quanh giống như những cảnh trong MV " Có được không em của Chi Dân "

-Đúng vậy? Em đã phải cố gắng lắm mới nghĩ ra nơi này đó

-Cảm ơn em nhiều lắm -Nó chạy lại ôm chầm lấy Huy

-Em biết chị sẽ thích mà,em phải tìm hiểu mãi đó

-Hihi chị biết chỉ có mỗi mình em tốt với chị mà,yêu thương quá đi

-Hai chị em mày có thôi đi không,nhìn mà thấy ghét ghê gớm -Hoa lúc nào cũng vậy động tý là giận dỗi

-Nếu như không phải mày gặp Huy trước thì chắc giờ này Huy đã là của tao rồi nhé -Nó chỉ muốn chọc tức Hoa không ngờ lại khiến Huy khó xử hơn nữa

-Mày... Huy anh chọn đi

-Thôi được rồi Huy là của mày đấy,giữ lấy đi mà dùng,đừng để mất -Nó đẩy Huy về phía Hoa rồi tiến lại chỗ mọi người

-Bây giờ chúng ta dựng lều nhé,có 11 người thì chắc cần 3 cái lều thôi -Đạt như chủ trì mọi thứ vậy -Ở đây có 5 đứa con trai thì tôi sẽ làm một mình,Huy với Phong làm 1 cái,hai người kia làm cái còn lại nhé

-Thế bọn con gái làm gì? Sao hôm nay mày ga lăng vậy Đạt -Tùng hơi bất ngờ vì sự ga lăng làm khổ hội hotboy tụi cậu thế này

-Chứ sao? Chẳng nhẽ để bọn con gái làm mấy chuyện này

-Nè hôm nay ông muốn chết đúng không? -Nó tiến gần đến chỗ Tùng đang đứng,cổ tay cổ chân nó đã vặn sẵn chi chờ ra tay nữa thôi đảm bảo cậu sống không yên

-Không... Không chi là thấy mọi người không có việc gì làm thôi -Tùng nói lắp ba lắp bắp sợ nó

-Ai bảo tụi tôi không có gì để làm,ngắm cảnh này,đi dọa này,tâm sự này..... Bao nhiêu việc như thế mà ông kêu không có việc gì để làm -Nó kể ra một loạt các hoạt động vui chơi giải trí có lợi cho bọn nó trong khi bọn con trai thì khổ sở dựng lều

-Thôi được rồi mọi người làm mấy cái đó đi,tụi em đi kiếm củi chứ đêm hôm như này không có lửa thì sao mà chịu được -Hương tiến lại gần chỗ nó nhẹ nhàng nói với mọi người rồi kéo nó đi

-Trời sao lại lôi bọn chị vào đây? -Trang thắc mắc nhìn Hương

-Em nghĩ trong này có củi nên mới kéo mọi người vào đây

-Mọi người có thể đi kiếm củi giúp tôi với Trang được không? Tôi có chuyện muốn nói với Trang

Mọi người đi hết rồi Trang quay sang hỏi nó

-Có chuyện gì muốn nói riêng với tao thế? -Trong đầu Trang bắt đầu có rất nhiều những câu hỏi

-Tao muốn tối nay tỏ tình với hắn

-Được tao sẽ giúp mày,tao nói rồi mà,mày muốn tao giúp chuyện gì cứ nói đi

-Tao muốn tối nay dù tao với Phong có thành một đôi hay không mày cũng không được nói cho mọi người biết chuyện tối nay được chứ?

-Sao lại phải vậy? -Trang bắt đầu khó hiểu về lời nói của nó

-Nếu thành công thì không sao nhưng nếu thất bại tao không muốn mọi người ghét hắn và vì tao mà bọn hắn trở mặt

-Tao hiểu rồi yên tâm đi,tao sẽ giúp mày mà

Bọn nó ngồi đó nói chuyện một lúc cuối cùng mấy người kia cũng đã đi về rồi,chúng nó mang củi về đến nơi lều cũng đã dựng xong,nó nhìn xung quanh xem hắn đâu thì ra hắn đang một mình ở chỗ lều,nó tiến lại chỗ hắn,vui vẻ nói

-Tối nay mình có chuyện muốn nói với cậu

Bạn đang đọc truyện *Tôi Sẽ Khiến Anh Phải Tỏ Tình Với Tôi* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 82: Tớ thích cậu

Nó nói xong chạy đến chỗ mọi người đang đứng mim cười vui vẻ với bọn họ.Hắn đứng đó nhìn nó khó hiểu " Rốt cuộc cậu còn định làm gì nữa? "

Đạt tiến lại chỗ hắn đang đứng,nhìn theo ánh mắt của hắn

-Mày đang làm gì ở đây,sao không ra chỗ mọi người ở đây,đứng đây mà nhìn người ta thế này là mất lịch sự đấy

-Tao đang định đi ra mà,với lại tao có nhìn ai đâu mày lại suy đoán lung tung rồi

-Ừ chắc tao suy đoán lung tung

Hắn cũng không quan tâm Đạt đang nói gì,đi thẳng đến chỗ mọi người " Mày tưởng tao không biết mày nghĩ gì sao? ",Đạt nhìn hắn đi còn mình thì đứng ngây ra đó

-Anh không ra còn đứng đây làm gì? -Đạt đang cười thì nghe thấy tiếng nói ở phía sau,cậu quay lại thì ra là Trang

-À à -Bị hỏi bất ngờ quá cậu không biết trả lời như thế nào nữa

-Hay anh có ý đồ gì với tên Phong nãy giờ em toàn thấy anh nhìn hắn ta thôi

-Em xem nhiều phim Đam Mỹ à,sao em có thể suy đoán được như thế nhỉ,anh thẳng chứ không có cong nhé

-Anh thẳng nhưng ai biết được Phong có thẳng hay không? -Cô đứng khoanh tay như muốn dồn Đạt vậy

-Em đúng thật là hết nói nổi

-Em nghi ngờ lắm nha,chứ không sao anh toàn bỏ em vì hắn chứ

-Đó là vì....

-Vì anh thích hắn đúng không? -Cô cười rồi dạo bước đến chỗ mọi người

-Không phải

-Vậy chứ sao hết lần này đến lần khác anh bỏ em vì hắn? Em đang nghĩ sau này nếu em với hắn ghét nhau liệu anh có bỏ em không?

-Anh sẽ không bỏ ai hết,vì anh biết hai người chẳng bao giờ ghét nhau đâu

-Anh chắc vậy sao? Nếu chuyện đó xảy ra thì sao?

-Thì....

-Hai người đang nói chuyện gì mà vui vẻ thế? -Đúng là nó lúc nào cũng là vị cứu tinh cho Đạt trong những lúc khó khăn mà

-À không đang nói linh tinh thôi,trời sắp tối rồi chúng ta đi đến đó nhóm lửa với mọi người đi -Đạt kéo tay hai đứa nó đi,nó chỉ nhìn Trang cười thôi

Cuối cùng sau một hồi vật vã với đống củi bọn nó cũng đã đốt lửa xong

-Bây giờ chúng ta sẽ đi ăn nhé -Nam lên tiếng nói với mọi người

-Ok mà thức ăn ở đâu -Nó đang định đi lấy thì phát hiện ra hình như chưa chuẩn bị đồ ăn sẵn,cũng không biết ăn cái gì

-Rủ mọi người đi thì em sao có thể quên chuẩn bị mọi thứ chứ -Huy vừa nói,vừa tiến đến chỗ xe đang đỗ,lấy ra một đống đồ ăn

-Đúng là chỉ có em chị mới tốt với chị như thế này thôi

-Hết nói nổi -Hoa bất lực nhìn hai đứa,ghen cũng không thể ghen được,mà không ghen lại bảo cô hiền,thôi thì cô chấp nhận hiền còn hơn để mọi nghĩ cô không hiểu chuyện

Chúng nó bắt đầu chuẩn bị mọi thứ ra,món đầu tiên mà chúng nó tự làm đó là thịt nướng

-Nhiên ơi mày có biết nướng thịt không vậy? -Nó lanh chanh xung phong đòi đi nướng thịt kết quả là thịt nướng thành thịt cháy

-Thì tao trước giờ chỉ biết ăn thôi chứ có biết nấu đâu

-Cái gì? -Bọn nó hét ầm lên,chỉ có nó mới có thể khiến cho bọn nó hận đồ ăn thôi

-Hihi thôi không sao tao đi nướng thịt lại cho mọi người còn nhiều mà

-Đợi đã -Nghĩ đến cảnh một lần nữa đống thịt cháy như thế này nữa,xác định là tối nay để bụng đói đi ngủ,ai mà chịu được

-Cái gì nữa vậy? -Nó quay lại nhìn mọi người

-Ở đây ai biết nướng thịt không? -Trang lên tiếng hỏi

Bọn con trai đồng loạt giơ tay,Trang tiến đến chỗ Đạt nở nụ cười,Đạt tưởng Trang khen cậu giỏi ai ngờ Trang đi đến đấm cho Đạt một phát vào bụng

-Sao em đấm anh? -Đạt ôm bụng như sắp khóc đến nơi rồi ấy

-Không phải tất cả mọi người đều biết làm sao? Sao lại để một con ngu si như nó làm chứ,mấy người đúng thật là...

-Tại nó bảo sẽ làm mà -Bốn ngón tay cùng chỉ về phía nó còn hắn đứng yên không nói gì hết

-Nó bảo mà mấy người cũng tin sao?

-Thì...thôi được rồi để bọn anh đi nướng là được chứ gì,em đúng thật là ác ôn -Đạt nói xong chạy đi đến chỗ để đồ ăn lấy thịt ra nướng

Nó biết mình có lỗi rất nhiều với mọi người nên muốn tiến lại giúp mấy người này ai ngờ toàn bị đuổi ra " Mấy người không cho tôi giúp thì tôi ăn vậy ",nó tiến dần đến chỗ Nam

-Nam ơi! -Giọng ngọt hơn đường

-Có chuyện gì? -Nam tỏ ra là một đứa con trai lạnh lùng

-Miếng thịt kia được chưa? -Nó chỉ vào miếng thịt trước mặt Nam

-Miếng này á? -Cậu đưa lên trước mặt nó khiến nó thèm kinh khủng

-Ừ,cho tao ăn miếng đó đi

-Muốn ăn à? -Cậu càng lúc càng muốn chọc tức nó

-Ừ Nam tốt với Nhiên đúng không?

-Ừ đĩ nhiên tao tốt với mày rồi,nên là mày cũng phải báo đáp tao cái gì đi chứ

-Thì mày tốt sẽ cho tao ăn miếng thịt này đúng không? -Nó nói mà bọn nó đứng cạnh không nhịn được cười

-Ừ thì cho nhưng là cho vào miệng tao -Nam vừa nói,vừa cho tiếng thịt vào miệng mình khiến nó ức chế,đuổi nhau với Nam vòng quanh cái trại

-Mày giỏi mày đứng lại cho tao

Hắn vừa nướng nhưng ánh mắt với dõi theo nó,bây giờ hắn biết với nó hắn không có chút cảm giác gì nữa rồi

Đuổi nhau một lúc mệt,mọi người cũng đã nướng xong chỗ thịt đó,chúng nó tiến lại bắt đầu chiến đấu để chống bụng đói

-Ôi trời thịt ngon quá đi -Nó nhìn thịt trên bàn,kích thích vị giác của nó

-Đồ con heo suốt ngày chỉ biết ăn thôi

-Kệ tao ăn thì tao mới sống được chứ

Hai đứa nó lúc nào gặp nhau hay ở gần nhau cũng cãi nhau nên Băng cũng quen rồi,cô cũng không ghen với hai tụi nó,cô chỉ biết ăn thôi

-Băng ăn cái này đi không con heo này ăn hết của em đấy -Băng đang đơ người tự nhiên Nam nói làm cô giật mình

-Cảm ơn anh nhé

-Ê Nam,mày lấy giúp tao tờ giấy với -Nó ăn nhiều quá nên bị đồ ăn bám vào miệng,giấy lại để ngay cạnh Nam,tay nó thì đang gắp thịt không bỏ được

-Lắm chuyện -Nam đưa giấy cho nó nhưng nó lại không cầm -Sao không cầm lấy không phải mày muốn lấy giấy sao,hay còn muốn tao lau cho mày nữa

-Đúng rồi ấy,sao mày hiểu tao thế

Nam bực mình nhìn nó,cậu quay sang bảo Băng

-Băng em qua lau giúp nó hộ anh với,anh sợ nó nôn ra đây hông hết mọi chuyện,nhớ lôi nó đi xa chút nhé

-Mày được lắm,tao không cần nữa tự tao lau là được rồi

Bọn nó ăn uống no nê,chơi trò chơi xong xuôi đứa nào đứa nấy đều về lều của mình còn mỗi mình nó phải dọn đống đồ này vì lúc nãy làm cháy thịt

-Bọn khốn nạn cứ đợi đấy mà xem tao sẽ không để yên đâu,cái đống này bao giờ mới dọn xong

-Lúc chiều cậu bảo có chuyện gì muốn nói với tôi sao? -Nghe tiếng hắn nói,nó quay lại nhìn,hắn hỏi quá bất ngờ nên nó cũng chẳng biết trả lời như thế nào nữa

Thấy nó đứng đơ người ra đó,hắn lên tiếng nói tiếp

-Nếu không có chuyện gì tôi về lều ngủ đây

-Tớ thích cậu

Bạn đang đọc truyện *Tôi Sẽ Khiến Anh Phải Tỏ Tình Với Tôi* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 83: Tôi sẽ khiến anh phải tỏ tình với tôi

Giọng nói của nó không to nhưng đủ để cho hắn nghe thấy,bước chân hắn chợt khựng lại,hắn quay đầu về phía nó

-Đây là chuyện cậu định nói với tôi sao? -Hắn lạnh lùng đi lại phía nó

-Đúng vậy

Hắn kéo nó đi một đoạn rất xa

-Cậu làm gì vậy? Tại sao lại kéo tôi ra đây? -Nó bị hắn kéo ra đi bất ngờ,vẫn chưa hiểu tại sao hắn lại làm thế

-Không phải cậu bảo có chuyện muốn nói với tôi sao? Bây giờ nói đi những lời lúc nãy của cậu tôi coi như chưa nghe thấy gì hết

-Cậu chưa nghe thấy hay giả vờ không nghe thấy hay còn một lý do nào khác nữa

-Cậu gọi tôi ra đây để nói chuyện hay tra tấn tôi vậy

-Được tôi sẽ nói lại cho cậu biết NGUYỄN NHẬT PHONG TÔI THÍCH CẬU

-Cậu tưởng cậu nói vậy tôi sẽ tin cậu sao?

Nó thật sự bất ngờ về câu hỏi của hắn

-Tôi không cần cậu tin tôi chỉ cần tôi biết mình đã thích cậu từ lâu lắm rồi từ khi bước chân vào lớp người đầu tiên tôi ấn tượng đó là cậu,lúc cậu trả bức thư đó lại cho tôi,tôi không biết cảm xúc lúc đó của tôi như thế nào nữa,những lần ngồi cạnh cậu hay những lần va chạm với cậu trong những lúc trả bài trái tim tôi đập loạn nhịp không hiểu lý do tại sao.Chắc cậu còn nhớ chuyện của Nhiên B chứ lúc đó tôi biết đó không phải là sự thật những không hiểu sao tôi bực mình lắm,hay lúc gọi cậu đi học chỉ là một trò đùa của tôi thôi nhưng không hiểu sao trước mặt cậu tôi không dám trêu cậu như thế.Nhiên yêu Phong cậu còn nhớ dòng chữ này chứ lúc đó tôi rất ghét bị trêu với cậu mặc dù tôi cũng không biết mình có thích cậu hay không.Cậu không học trường chuyên tôi rất buồn nhưng tôi muốn trong thời gian không học cùng cậu có thể xác định tình cảm này với cậu và tôi phát hiện ra người mà tôi trước nay để ý vẫn luôn chỉ có cậu mà thôi -Nó nói hết tình cảm của mình với hắn,bây giờ nó chỉ chờ câu trả lời của hắn mà thôi

-Cậu nghĩ tôi nghe những lời này của cậu tôi sẽ chạy đến ôm cậu sao? Cậu nhầm rồi tôi trước nay rất ghét cậu ngay từ khi cậu bước chân vào lớp tôi đã ghét cậu rồi,cậu xem lại cậu đi tính thì điên điên ai mà chịu nổi cậu.Từ trước đến nay chưa ai có thể thắng nổi tôi nhưng từ khi cậu xuất hiện làm đảo lộn hết cuộc sống của tôi,chính cậu đã biến tôi thành một con người như ngày hôm nay,ngay từ lúc cậu viết về tôi không ra gì thì giây phút đấy tôi không thể ghét cậu hơn nữa Không phải mọi người nói cậu thích tôi cậu đã phủ nhận và nói ghét tôi sao,sao bây giờ lại nói ra những lời này.? -Nó hơi bất ngờ về câu trả lời của hắn,nó hoàn toàn sụp đổ khi nghe những lời nói này

-Những chuyện đó chỉ là hiểu lầm thôi

-Hiểu lầm sao? Chắc cậu hay làm người khác hiểu lầm lắm nhỉ nên giờ mới không còn ai chơi với nữa đúng không?

-Cậu đừng có quá đáng nữa

-Tôi quá đáng? Cậu xem lại mình đi,cậu không xứng với những gì mà tôi đã làm cho cậu

Từng lời nói của hắn như nghìn mũi dao đâm vào trong tim của nó vậy,nước mắt nó cứ thế chảy ra không thể nào ngăn lại được,nó không muốn giải thích về mấy người đó nữa

-Hóa ra từ trước đến nay cậu coi tôi là con người như vậy

-Đúng vậy,trong mắt tôi chưa từng có chút gì tốt về cậu

-Được! Vậy tại sao cậu còn cứu tôi trong vụ của Huy

-Cứu cậu? Thật nực cười -Hắn nhếch mép lên cười một cái rồi tiếp tục nói -Tại sao tôi phải cứu cậu

-Cậu đừng có cãi nữa tôi biết hết mọi chuyện rồi -Nó gạt nước mắt đi tiến lại chỗ hắn

Bây giờ hắn thật sự rất lúng túng trước câu nói vừa rồi của nó,hắn không biết phải trả lời hay nói thêm bất cứ điều gì nữa

-Cậu còn định muốn giấu tôi đến bao giờ nữa,cậu coi tôi là con người vô tâm như thế này đến bao giờ

-Bây giờ cậu cũng đã biết rồi còn hỏi tôi làm gì nữa,bạn bè giúp nhau thôi mà,tôi không muốn người khác nói mình không ra gì

-Chỉ có vậy thôi sao?

-Cậu còn muốn tôi nói sao nữa,hóa ra vì cậu biết chuyện này nên mới nói thích tôi đúng không? Càng ngày tôi cảm thấy ghê sợ con người của cậu đấy,tôi không ngờ con người cậu nó lại đều giả đến như thế này

Một lần nữa,một câu nói nữa của hắn khiến con tim nó đau nhói,nó không hiểu tại sao khoảng cách của nó và hắn ngày càng xa như vậy

-Cậu có thôi đi không? -Nó càng ngày càng bực tức về những lời hắn nói ra

-Tôi khuyên cậu nên sống đúng với con người của mình đi,đừng có vì một chút chuyện mà thay đổi như chong chóng như vậy,tôi thấy Nam cũng tốt mà trân trọng cậu ấy chút đi,đừng có để mất cậu ấy

-Cậu nghĩ tôi với Nam là một cặp?

-Chuyện đó cũng không phải là chuyện của tôi,mà tôi nghĩ người như cậu chắc không có được hạnh phúc thực sự cho riêng mình đâu,sống tốt một chút đi đừng sống lỗi như bây giờ nữa

-Cậu càng lúc càng quá đáng rồi đấy

-Nếu không còn chuyện gì nữa tôi đi về ngủ đây mai còn phải về sớm nữa

Hắn quay đầu bước đi,nước mắt hắn bắt đầu rơi,hắn cũng không biết tại sao mình lại khóc vì một đứa không ra gì như nó nữa nhưng khi nói ra những lời đấy hắn đã phải cố gắng rất nhiều,,hắn chưa bao giờ nghĩ sẽ làm tổn thương nó nhưng ngày hôm nay chính hắn đã đâm một vết dao vào trái tim nó,một vết thương rất khó để lành lại

Nó đứng đó nghĩ lại những việc trước đây mà nó đã làm,những chuyện nó đã cố gắng tìm hiểu lý do tại sao những nó không ngờ,hắn lại có thể nói ra những lời như thế,ngay lúc này nó đã hiểu được tình cảm của hắn với nó chỉ là do nó ngộ nhận mà thôi,nhưng tất cả mọi chuyện hắn đã làm cho nó thì không thể phủ nhận được,nó bước nhanh đến chỗ hắn kéo người hắn lại

-Nếu như cậu không thích tôi,cậu có dám nhìn thẳng vào mắt tôi mà nói " Tôi không thích cậu " được không?

-Cậu muốn nghe đúng không? Được tôi nói cho cậu nghe rõ " TÔI KHÔNG THÍCH CẬU " NGUYỄN NHẬT PHONG NÀY SẼ KHÔNG BAO GIỜ THÍCH MỘT ĐỨA CON GÁI XẤU XA NHƯ TRẦN HOÀNG BẢO NHIÊN CẬU,cậu nghe thấy rõ chưa

Nó buông tay hắn ra để cho hắn bước đi,còn mình buông thả mọi thứ " Không nếu như mày buông thả mọi thứ như thế này thì mày đâu còn là Trần Hoàng Bảo Nhiên nữa,không thể như thế được ",lý trí đã chiến thắng con tim,nó đứng lên nói to

-NGUYỄN NHẬT PHONG, TÔI SẼ KHIẾN ANH PHẢI TỎ TÌNH VỚI TÔI

Bạn đang đọc truyện *Tôi Sẽ Khiến Anh Phải Tỏ Tình Với Tôi* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 84: Bạn mới

Sáng hôm sau mọi người lên xe chuẩn bị đi về,nó lững thững từ trong lều đi ra,Trang lo lắng đến hỏi thăm

-Mày không sao chứ?

-Không sao,tại hôm qua dọn dẹp nhiều quá nên hơi mệt thôi

-Vậy thôi mày lên xe đi -Trang nhìn hai mắt nó xưng lên là cô đã hiểu tối hôm qua có chuyện xảy ra rồi

Nó đi qua hắn lướt nhẹ như chưa hề quen biết hắn vậy,hắn đã nhìn nó từ lúc nó bước chân từ trong lều đi ra,hắn nhìn vẻ mặt nó tiều tụy đi nhiều,không còn khuôn mặt vui vẻ sáng hôm qua lúc mới lên xe nữa

-Gì mà mày đứng ngây người ra thế không định lên xe à? -Đạt thấy hắn cứ đứng ngây ra với đống đồ,thấy khó hiểu nên tiến lại hỏi

-Không -Hắn nói mỗi một từ rồi bước lên xe

-Cuối cùng cũng được về rồi,mệt chết đi được -Tùng bắt đầu ngồi than vãn các kiểu

-Đi chơi vui vậy mà kêu mệt -Hạnh ngồi cạnh nói một câu chen ngang làm mất hết cảm xúc của cậu

-Mọi người có muốn chơi trò chơi không? -Huy lại bày trò tổ chức trò chơi cho mọi người

-Có dĩ nhiên rồi sao lại không muốn được chứ,chơi đi không có lại buồn ngủ -Trang hễ nhắc đến chơi y như rằng là cô tham gia nhiệt tình luôn

-Vậy được chúng ta bắt đầu chơi nhé

Mọi người bắt đầu trò chơi nhưng thấy thiếu nó mọi người rất ngạc nhiên,Huy lên tiếng gọi

-Chị Nhiên

Nó đang ngồi ngắm cảnh ngoài đường,từ nãy đến giờ nó cũng chẳng để ý xem mọi người đang nói gì nữa bây giờ đột nhiên Huy gọi làm nó giật mình

-Gì thế?

-Hôm nay chị sao vậy? Em thấy chị lạ lắm,có chuyện gì thế

Nó nhìn sang hắn thấy hắn quay mặt đi không thèm nhìn nó,nó mỉm cười cho mọi người yên tâm

-Hôm nay chị hơi mệt thôi,mọi người cứ chơi đi

-Tao nhìn mày như con thất tình ấy

Câu nói của Đạt vô tình chạm đến trái tim của nó,nó nhìn hắn nhưng hắn lại không hề nhìn nó một giây nào cả

-Nó không làm người ta thất thôi chứ ai làm được nó thất -Nam nói chen một câu vào chỉ định trêu đùa thôi

-Mày có làm gì nó không Nam? -Tùng quay sang dùng ánh mắt nghi ngờ nhìn Nam

-Mày nghĩ tao có thể làm gì nó,nó không làm gì tao,tao cảm ơn ông trời lắm rồi

-Nam mày nói cái gì vậy? -Trang cảm thấy bực mình hắn nhưng Trang đã hứa sẽ không nói ra cho ai biết nên đành lấy Nam ra làm bia vậy

-Tao nói có gì sai đâu

-Thôi được rồi mọi người đừng cãi nhau nữa,mọi người chơi đi,tôi mệt nên nằm nghỉ chút

Nó bắt đầu chìm vào giấc ngủ lúc nào không biết,đến lúc nó tỉnh dậy thì đã ở nhà rồi

-Về đến nhà rồi sao? -Nó ngước lên nhìn thì phát hiện ra đây là phòng nó

-Đúng rồi má ơi,má ngủ lâu quá trời -Nam nhìn nó không khỏi bực mình

-Vậy à,chắc mệt quá nên tao mới ngủ lâu như vậy

-Heo như mày thì ở đâu mà chẳng ngủ được -Nam muốn làm cho nó cười,ngày hôm nay thiếu vắng nụ cười của nó không ai cảm thấy vui hết

-Tao biết rồi,bây giờ tao khỏe rồi nè,sẽ không thành heo nữa -Nó biết Nam làm vậy vì muốn thấy nó cười,nó nhìn mọi người xung quanh nó đang lo lắng cho nó,còn hắn thì nó không thấy đâu hết,nó cũng hiểu rằng hắn đâu phải của nó,với lại những lời nói hôm qua của hắn thì hắn không cần thiết phải có mặt ở đây,nó quay lại nhìn mọi người rồi cười tươi -Bây giờ cười rồi nhé

Hắn đứng ngoài thấy nó cười được với mọi người hắn cũng cảm thấy vui nhưng Trang lại cảm thấy nụ cười của nó giả tạo biết bao " Thà mày không cười tao còn thấy không lo bây giờ mày cười tao thấy lo hơn,Nguyễn Nhật Phong tôi sẽ làm cậu hối hận vì đã bỏ nó "

Nó tỉnh đi lại vui vẻ với mọi người,ăn uống mọi thứ xong xuôi,nó xin phép ma ma nó đi ra ngoài kia mua chút đồ

-Ma ma con đi mua chút đồ nhé

Trang nghe thấy nó bảo đi mua đồ,cô đang ăn đành bỏ xuống lên tiếng đòi đi theo

-Cho tao đi với

-Thôi mày ở nhà ăn cơm tiếp đi,tao đi mua tý rồi về

-Không sao,tao ăn xong rồi mà ư

Nó biết Trang muốn đi theo để hỏi chuyện ngày hôm qua,dù sao nó cũng phải kể cho Trang biết nên đồng ý cho Trang đi theo

Vừa ra đến cổng Trang đã nhìn nó với ánh mắt tức giận

-Mày gì mà nhìn tao thế? -Nó đóng cửa quay lại thì thấy Trang đang nhìn mình

-Mày định giấu tao đúng không?

-Chuyện gì? -Nó vừa nói vừa bước đi

-Chuyện hôm qua ấy,mày định không kể cho tao nghe à?

-Tao biết cho mày đi sẽ thế này mà

-Vậy còn không mau kể -Trang ra lệnh cho nó như hoàng hậu ra lệnh cho nô tỳ ấy

Nó bắt đầu kể lại cho Trang nghe chuyện tối hôm qua,Trang nghe xong tức giận chỉ muốn quay ngay về nhà giết chết hắn thôi

-Vậy mà mày để yên sao? Tao không ngờ hắn lại là con người như vậy đấy

-Thôi dù sao tao cũng biết hắn không thích tao rồi nên là từ nay tao sẽ khiến cho hắn phải tỏ tình với tao

-Cái gì? Mày có bị khùng không? Mày nghĩ sao hắn tỏ tình với mày?

-Vậy mới nói tao sẽ khiến hắn tỏ tình với tao

-Mày tính làm gì? -Trang bắt đầu cảm thấy lo cho hắn hơn là con bạn mình

-Cái này chưa biết nhưng cứ để mà xem,tao đâu có dễ dàng bỏ qua như vậy chứ,mày biết tao là ai rồi đấy?

-Ừ tao biết mày là con Nhiên khùng chứ là ai

-Mày được lắm,biết thế tao không cho mày đi còn hơn

Chúng nó vừa đi,vừa nói chuyện rất vui vẻ như chuyện hôm qua chưa hề tồn tại vậy

-Ê mày đi hóng gió chút đi -Nó quay sang Trang nói vì nó khong muốn về nhà sớm,nó sợ sẽ lại gặp hắn

-Được rồi đi thôi

Chuông điện thoại của Trang rung lên cắt ngang cuộc nói chuyện giữa hai đứa,bước chân Trang dừng lại lấy điện thoại ra nghe

-Chuyện gì thế?

-Em sắp về chưa,bọn anh sắp về nhà rồi này

Câu nói của Đạt làm cô rơi luôn đồ trên tay xuống

-Cái gì? Sao về sớm vậy?

-Ừ mai bọn anh phải qua trường,em về chưa?

Trang quay sang nhìn nó

-Mày về đi tao đi dạo một mình cũng được

Trang nghe xong liền đi về nhà luôn,nó một mình bước đi trên khu phố quen thuộc hít thở bầu không khí trong lành

Nó đang đi thì đột nhiên có một bạn nữ đang ngồi bên ghế đá ngồi khóc,nó tiến lại gần hỏi thăm

-Cậu ơi! Cậu có sao không vậy?

Không hiểu sao câu hỏi của nó lại khiến cho bạn nữ đó ôm chầm lấy nó,nó rất bất ngờ về hành động của bạn nữ này nhưng hiện tại nó không thể đẩy bạn nữ ấy ra được,nó đành phải để yên cho bạn nữ này ôm

Bạn đang đọc truyện *Tôi Sẽ Khiến Anh Phải Tỏ Tình Với Tôi* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 85: Nguyễn Nhật Phong ! Để xem tôi sẽ khiến cậu phải tỏ tình với tôi như thế nào

-Nè cậu ơi,cậu bị sao vậy? -Nó để cho người bạn này ôm nó một lúc rồi mới lên tiếng hỏi han

-À à,xin lỗi cậu nhé,lúc nãy tại tôi gặp bọn người xấu nên sợ quá -Cậu ấy vừa rụt rè,vừa nói

-Thế á,không sao rồi,mà sao đêm hôm cậu lại ra đây?

-À tớ đi chơi trong lúc đợi ba tớ đến đón thì đi dạo một chút không ngờ lại gặp mấy người xấu kia,may sao mà tôi chạy thoát

-Thế à? Vậy tôi ở đây đợi ba cậu đến đón với cậu nhé

-Thật không? Cảm ơn cậu nhiều nhé

-À không có gì,tôi cũng không muốn về nhà lúc này nên ngồi đây với cậu cho đỡ chán

-Ủa sao vậy? -Giọng bạn ấy dễ thương như kẹo vậy

-Tôi không muốn gặp một người thôi cậu

-À hóa ra là thế,à quên chưa giới thiệu: tôi là Nguyễn Khánh Linh học ở trường King

-Trường King? -Nó hơi bất ngờ với cái tên này " Đây không phải là trường hắn sao? "

-Ừ sao thế? -Nó giật mình khi nghe thấy tên trường ấy,nó hét lên làm cô tưởng có chuyện gì

-À không tớ có một số người bạn học ở trường này

-Thế á,bạn cậu học lớp nào thế?

-11A... -Nó chưa kịp nói xong thì ở phía xa có một người đàn ông gọi tên Linh,cô đứng lên chào tạm biệt nó rồi lên xe

Nó một mình bước trên con đường về nhà " Bây giờ chắc hắn cũng về rồi ",nó đang đi đột nhiên có một chiếc xe đỗ trước mặt nó " Đây không phải là chiếc xe lúc nãy Linh bước lên sao? "

-Nè cho cậu số điện thoại của tôi,nhớ gọi cho tôi đó nhé -Cô đưa cho nó một mẩu giấy rồi lên xe đi về

Hắn đứng đó đợi nó rất lâu nhưng không hề thấy nó xuất hiện,Đạt cũng đợi Trang,đang định bước lên xe đi thì Trang từ phía sau hét lên

-Khoan đã -Cô vừa thở,vừa nói,mặt toát hết cả mồ hôi

Hắn nhìn phía sau Trang không hề thấy nó đâu hết,hắn bước lên xe không quay đầu nhìn lại " Có lẽ chúng ta kết thúc ở đây,tôi sẽ không bao giờ thích cậu nữa như thế sẽ tốt hơn " Vậy là cuối cùng hắn cùng mọi người cũng đã lên xe đi về,nó lúc này cũng đã ở nhà và nghe những câu hỏi của Huy,Nam,Băng

-Sao lúc nãy mọi người về mày không tiễn bọn họ -Nam là đứa mà nó thấy ghét nhất,mọi chuyện qua rồi cậu còn hỏi gì nữa

-Thì tao đi mua đồ không về kịp thôi

-Là chị không về kịp thật hay có lý do gì khác nữa? -Huy hôm nay cũng theo phe của bọn nó hỏi nó toàn câu đáng ghét

-Thì có....

-Chuyện gì? -Ba cái đầu chụm lại một chỗ để nghe nó kể

-Gặp sự cố trên đường,chị gặp 1 người bạn bị kẻ xấu đuổi theo

-Thật không? -Bọn này vẫn chwua tin vào lời nói của nó,nó đành phải lấy mẩu giấy lúc nãy ra đưa cho bọn này xem

-Nhìn thấy chưa đây là số điện thoại của bạn ấy,tý nữa tao gọi hỏi thăm xem sao?

-Tạm thời tin

-Mà sao giờ này chúng mày còn đóng đô ở nhà tao chưa chịu về

-Thì.... Giờ về -Nam chẳng muốn về nhà tý nào,về nhà cậu lại nhớ Băng

-Mà con Trang đâu rồi? -Nó thấy từ lúc nãy đến giờ không thấy Trang đâu -Ủa sao mày ngồi yên ở đây không ra nói chuyện với mọi người

-Có gì để nói đâu,tao đang chán đây

-Mọi người đang vui mày kêu chán

-Tao phải xa người yêu tao chứ sao

-Trời ơi! -Bọn nó nghe xong câu của Trang tưởng cô bị làm sao ai ngờ cô chán vì phải xa người yêu

-Chị nói vậy em cũng thấy chán nè

-Hai đứa mày có thôi ngay đi không? -Nam nghe bọn nó kêu chán mà thấy thương cho chúng nó,nhưng cũng đâu phải mấy năm không gặp chứ

-Mày im đi,mày đừng tưởng tao không biết mày đang chọc tức tao nhé

Nó nghe bọn này cãi nhau mà nó cũng cảm thấy nhức hết cả đầu thôi thì muốn được yên tĩnh chỉ có về phòng thôi

Nó ngồi lấy điện thoại ra nghịch,nó lại vào nick của hắn như một thói quen,nó muốn nhắn tin với hắn nhưng bàn tay chợt dừng lại ở chữ gửi,nó định tắt máy đi ngủ thì chợt nhận ra mẩu giấy mà cô bạn lúc tối nó gặp,nó cầm mẩu giấy trên tay " Gọi hay không gọi,rốt cuộc mình có nên gọi hay không? Trời ơi dù sao cậu ấy cũng là người mới quen không nhất thiết phải gọi cũng được mà cậu ấy bảo mình gọi cho cậu ấy rồi mà giờ không gọi thấy kì kì sao ấy.Nên gọi hay không đây rắc rối quá.Nó bắt đầu ấn số và để đấy để xem có nên gọi hay không,nó cầm điện thoại xoay đi xoay lại đang không biết nên gọi hay không thì đầu giây bên kia,một người con gái giọng nói ngọt ngào, đúng là giọng của cô bạn lúc tối nó gặp rồi

-Tớ biết cậu sẽ gọi cho tớ mà

Nó cũng chả hiểu sao điện thoại của nó tự động gọi lúc nào không biết nữa " Thôi đã gọi rồi thì phải nói chuyện thôi chứ biết sao giờ,tắt đi cũng không được nữa,như vậy quá bất lịch sự ".Nó nở nụ cười rồi trả lời cô bạn ấy

-Hi cậu nói vậy thì sao tớ lại có thể không gọi cho cậu được chứ

-Vậy hả? Tớ còn tưởng cậu coi tớ là người mới quen nên không việc gì phải mất công gọi cho nhau làm gì mệt người ra

-Trời sao cậu lại nghĩ thế chứ? -" Sao cậu ấy có thể đọc được suy nghĩ của mình cơ chứ " nó nói thế thôi chứ lúc đầu nó cũng nghĩ giống cô mà

-Vậy chúng ta làm bạn nhé

-Ok một người dễ thương như cậu sao có thể không làm bạn được chứ

-Cảm ơn cậu nhé

-Mà cậu về đến nhà chưa? -Nó mới chợt nhận ra cô bạn này lúc nãy có bảo với nó đi chơi,lúc ấy mới bắt đầu về đến nhà

-Tớ về đến nhà rồi đang chuẩn bị đi tắm rồi đi ngủ

-Thế à, vậy cậu đi tắm đi rồi ngủ sớm đi nhé

-Tý nữa cũng được mà,tớ đang nói chuyện với cậu vui nên làm biếng chút

-Trời đất hết cách

-Ê Nhiên tụi tao đi về đây -Tiếng bọn Nam,Huy,Trang chào nó để đi về

-Ừ về đi,từ nay đừng qua đây nữa là được -Nó vừa nghe điện thoại,vừa nói vọng ra -Xin lỗi cậu nhé bọn bạn tớ đến chơi giờ mới chịu về

-À không sao,mà cậu tên là Nhiên à?

-Ủa sao cậu biết? -Nó- chưa nói cho cô bạn này nghe nên hơi thắc mắc

-Bạn cậu vừa gọi cậu như thế

-À à,tớ là Trần Hoàng Bảo Nhiên

-Ôi tên cậu hay thế,Nhiên trong hồn nhiên,vô tư,lúc nào cũng cười đó hả?

-Trời có mà Nhiên nghe giống con điên vậy đó

-Cậu lại nói thế,mà chiều cậu bảo bạn cậu cũng học trường King lớp nào thế?

-11A1

-Cái gì? 11A1?

Nghe cô bạn này phản ứng dữ dội quá nó bắt đầu không hiểu lý do tại sao

-Sao vậy?

-Tớ cũng học lớp đó nè,tớ mới chuyển đến trường này và được nhận vào lớp này

-Thế chắc cậu biết bạn tớ: Hoàng Công Đạt,Hà Trung Tùng và...

-Nguyễn Nhật Phong đúng không? Bộ ba siêu hot lớp tớ mà -Nó chưa nói xong Linh đã nói xen vào

-Ừ đúng rồi,thôi cậu tắm rồi đi ngủ đi nhé,tớ đi ngủ đây

Nó tắt máy và chợt nở nụ cười ""Nguyễn Nhật Phong! Để xem tôi khiến cậu phải tỏ tình với tôi như nào

Bạn đang đọc truyện *Tôi Sẽ Khiến Anh Phải Tỏ Tình Với Tôi* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 86: Kế hoạch kiến hắn tỏ tình (1)

-Sao hôm nay tao thấy tâm trạng mày tốt thế? Không lẽ hắn xin lỗi và đồng ý với mày rồi sao? -Trang đi ngay bên cạnh nó ghé sát tai nó nói vì sợ Nam và Băng nghe thấy

-À không tối hôm qua tao quen được một người bạn,cũng có vẻ tốt

-Tưởng hắn đồng ý mày mới vui như thế này chứ

-Yên tâm đi tao sẽ làm cho hắn phải tỏ tình với tao cơ mà,lúc đó ấy hả tao sẽ cho hắn biết tay vì đã dám không chấp nhận lời tỏ tình của tao

-Tao bắt đầu thấy sợ mày rồi đấy

-Hihi chờ đó mà xem,mà thằng Nam đâu? -Nó cười nham hiểm rồi nhìn xung quanh chỗ mình đứng không thấy Nam đâu cả

-Mày nhìn kia kìa -Trang chỉ về chỗ Nam với Băng đang nói chuyện vui vẻ với nhau -Từ khi hai đứa nó là một cặp rồi học cùng trường đến giờ khoảng cách tao và người yêu tao xa hơn bao nhiêu

-Thôi chấp nhận đi ai kêu mày không phải là con trai

-Ừ tao mà là con trai tao sẽ không để tên Nam cướp người yêu tao trắng trợn như thế kia đâu,nhìn mà thấy ghét

-Thôi đi nhanh lên không muộn bây giờ,bọn kia có nhanh lên không hay là muốn vào muộn hả? -Nó quay về phía sau nhìn bọn kia giục các kiểu

Kết thúc một ngày học mệt mỏi,nó về nhà lấy điện thoại ra nghịch,nhắn tin các kiểu đột nhiên nó thấy tin nhắn của Linh gửi đến

-Cậu đi học về chưa? Tớ mới về nè

-Tớ vừa về nãy,nay cậu không đi học thêm à?

-À tớ không,tớ ở nhà chơi sướng hơn

-Chịu cậu luôn đấy

-À mà tớ kể cho cậu nghe chuyện này nhé,hình như một trong 3 hot boy lớp tớ có người yêu rồi ấy,hôm nay tớ thấy Tùng đi cùng với một bạn nữ lớp khác

-Hihi cậu mới về nên không biết là đúng rồi,có hai người có gấu rồi nhé nhưng mọi người chỉ biết gấu của Tùng thôi còn gấu của Đạt thì chỉ có tụi tớ mới biết thôi

-Thế á,tớ thích hai cậu ấy hơn là Phong,hai người này có vẻ thân thiện hơn,còn Phong tớ thấy cậu ấy cứ lạnh lùng sao sao ấy nên tớ không thích cho lắm

-Ừ cậu ấy lạnh lùng mà,nhìn thấy ghét rồi

-Tớ không ghét cậu ấy nhưng cũng không hẳn thích,để tớ nhắn tin xem cậu ấy có trả lời hay không?

Nó đang chờ một câu trả lời từ Linh là hắn không trả lời nhưng cô vừa gửi tin nhắn cho nó xong nó chưa kịp suy nghĩ thì đã thấy Linh trả lời cô

-Ôi cậu ấy cũng dễ gần đó chứ,tớ nhắn tin cậu ấy trả lời luôn này

Vậy là nó đã hiểu " Hóa ra hắn chỉ ghét mỗi mình mình thôi còn ai cũng đều thân thiện hết,là nó ảo tưởng rồi ",nó cũng không biết nói gì với Linh nữa,đành tạm biệt Linh rồi đi tắm và ăn cơm

Từ ngày hôm đó ngày nào nó và Linh cũng nói chuyện hết,bây giờ hai đứa cứ về đến nhà là lại lên nhắn tin với nhau,nó không đi chơi đâu hết vì nó đã có Linh để nói chuyện hay tâm sự mọi chuyện rồi

-Chúng ta cũng nói chuyện đã lâu rồi liệu tớ có thể làm bạn thân của cậu được không? -Đây là một lời đề nghị mà trước nay nó chưa bao giờ từng nghe ai nói hết,nước mắt nó bắt đầu roi

-Tại sao lại không chứ,nhưng bạn thân với tớ thì thường xưng là mày tao chứ không xưng cậu tớ như thế này,nghe thấy sao sao ấy

-Vậy được xưng mày tao đi,tao cảm thấy thoải mái hơn đấy

-Mày đúng thật là...hết nói nổi

-Hihi chứ sao,tao mà lại

Nó cảm thấy nói chuyện với Linh rất thoải mái,có thể nói bất cứ chuyện gì

-À quên mày từng thích ai chưa? -Câu hỏi của Linh làm nó chợt buồn,nó định trả lời là không nhưng tay nó lại viết khác

-Đã từng

-Đã từng tức là mày đã có mối tình đầu,vậy là mày hơn tao

-Không phải chỉ là tao đơn phương nó thôi

-Eo ghê ha,tao không thích cái kiểu đơn phương này,thấy nó khổ khổ sao sao ấy

-Tao thấy bình thường á,tao đã thích nó được 5 năm rồi

-Cái gì 5 năm -Nó đoán chắc là nếu Linh đang ngồi trên một chiếc ghế chắc chắn cô sẽ ngã khi nghe câu trả lời vừa rồi của nó

-Ừ có gì sao? -Nó vẫn ngây thơ hỏi

-Tao không ngờ mày lại có thể chung tình được như vậy đấy

-Ừ thì chắc tại yêu sâu đậm quá nên vậy

-Mà sao mày không nói cho hắn biết? -Lại một câu hỏi nữa,nó bắt đầu lúng túng về những câu hỏi mà Linh đưa ra với nó,nhưng nó đã coi Linh là bạn thân,bạn thân thì phải kể cho nhau nghe mọi chuyện nên là nó quyết định kể cho Linh nghe về mối tình đơn phương này

-Tao có nói nhưng bị từ chối

-Cái gì? Từ chối sao? Mày tốt như thế này mà bị từ chối đúng thật là đời người mà

-Người ta không thích thì có quyền từ chối thôi

-Hắn nói sao với mày? -Linh bắt đầu hỏi nó những câu hỏi hết sức riêng tư

-Hắn nói " Cậu nghĩ tôi nghe những lời này của cậu tôi sẽ chạy đến ôm cậu sao? Cậu nhầm rồi tôi trước nay rất ghét cậu ngay từ khi cậu bước chân vào lớp tôi đã ghét cậu rồi,cậu xem lại cậu đi tính thì điên điên ai mà chịu nổi cậu.Từ trước đến nay chưa ai có thể thắng nổi tôi nhưng từ khi cậu xuất hiện làm đảo lộn hết cuộc sống của tôi,chính cậu đã biến tôi thành một con người như ngày hôm nay,ngay từ lúc cậu viết về tôi không ra gì thì giây phút đấy tôi không thể ghét cậu hơn nữa Không phải mọi người nói cậu thích tôi cậu đã phủ nhận và nói ghét tôi sao,sao bây giờ lại nói ra những lời này "

-Ôi trời tao không hiểu cái thằng này nó nghĩ gì nữa

-Hắn nói ghét tao mà nên tao chấp nhận để cho hắn ghét

-Mà sao trước đây mày lại ghét hắn? -Linh đọc dòng tin nhắn nó gửi cho cô vẫn khó hiểu

Nó bắt đầu kể cho Linh nghe mọi chuyện vì sao nó lại ghét hắn

-Xong rồi,chuyện chỉ có vậy thôi

-Tao không ngờ trên đời này lại có một thằng đàn ông nhỏ nhen như thằng này đấy,có vậy cũng ghét người ta

-Biết sao được,người ta còn nói ghét tao ngay từ đầu cơ mà

-Thế mày tính làm gì,chẳng nhẽ để yên như vậy sao?

-Mày nghĩ sao tao để yên cho một người đã từng làm tổn thương tao chứ

-Vậy mày muốn làm gì? Tao sẽ luôn có mặt giúp đỡ mày

-Mày nói đấy nhé,lúc đấy mà mày không giúp tao đừng trách

-Yên tâm tao với mày là bạn bè tốt của nhau mà

Nó không biết nói thêm gì nữa chỉ biết là cuộc đời này đã cho nó một người bạn tốt như Linh thế là quá đủ với nó rồi

-À thế mày định làm gì? -Linh vẫn không biết nó tính làm gì với hắn

-Tao đã tuyên bố sẽ khiến hắn phải tỏ tình với tao

-Cái gì? Mày điên rồi à? Sao hắn có thể....

-Vậy mới nói,càng khó tao càng thích

-Cho tao hỏi chút không phải,người này tao có biết không? -Lại một câu hỏi ngây thơ nữa của Linh dành cho nó

-Dĩ nhiên là có rồi

-Tao có biết tức là ở trong lớp tao,không lẽ là...

-Nguyễn Nhật Phong -Linh chưa kịp trả lời nó đã lên tiếng trả lời rồi

Bạn đang đọc truyện *Tôi Sẽ Khiến Anh Phải Tỏ Tình Với Tôi* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 87: Kế hoạch kiến hắn tỏ tình (2)

-Há? Người mà mày đơn phương 5 năm là Nguyễn Nhật Phong á?-Linh như không tin vào lời nó vừa nói

-Thật chứ sao? Mày thấy hắn thế nào?

-Tao không tin hắn là con người như vậy,tao đã từng nói chuyện qua với hắn rất vui vẻ,hòa đồng không như những gì hắn đã nói với mày

-Ôi lần đầu tiên tao thấy có người nói hắn như thế đấy,mày đúng là có mắt nhìn người không vậy?

-Mày không tin tao gửi tin nhắn qua cho mày xem

Nó bắt đầu đọi những tin nhắn của Linh gửi qua cho nó,đúng thật là khác hoàn toàn với vẻ ngoài lạnh lùng của hắn,nó chưa bao giờ thấy hắn ngọt ngào với nó như thế này

-Mày đúng là rất may mắn đó

-May mắn gì,tao thấy hắn cũng bình thường thôi tiếp xúc thì biết ấy mà

-Tao đã tiếp xúc với hắn 5 năm rồi có thấy hắn bao giờ thế này đâu,toàn lạnh lùng thôi

-Chắc tại tao đặc biệt quá

-Ừ chắc là vậy

Nó nhắn tin cho Linh có phần không vui biểu lộ ngay ở dòng tin nhắn,Linh chi gửi cho nó hình cười cùng với dòng chữ

-Yên tâm đi tao sẽ giúp mày trả thù hắn

-Ý mày là sao? -Nó càng lúc càng thấy khó hiểu về con người Linh

-Thì sẽ khiến cho hắn phải tỏ tình với mày đó thôi

-Bằng cách nào?

-Nhưng mà hơi mất thời gian đó

-Không sao,tao chịu được mà

-Lúc nào có kế hoạch cụ thể tao sẽ gửi cho mày nhé

-Mày định làm gì nhớ nói tao trước nhé

-Tao sẽ không làm ảnh hưởng đến mày đâu,tin tao đi

-Ok tao tin mày

Vậy là từ ngày hôm ấy mọi hoạt động của hắn nó đều biết,nó luôn nhắn tin cho hắn mỗi ngày khiến hắn cảm thấy rất khó chịu về những tin nhắn của nó

-Ê Đạt! Mày trở thành con chó của cái Nhiên bao giờ vậy? -Hắn nghĩ là Đạt đã theo dõi hắn và gửi cho nó biết những việc hắn làm

-Thằng kia mày nói cái gì vậy? Ai là con chó của con Nhiên? -Đạt nghe xong câu nói của hắn rất bực mình,cậu không hề biết chuyện gì vậy mà bây giờ hắn nói thế

-Không phải mày nói cho con Nhiên biết tao làm gì thì còn ai vào đây nữa -Hắn ngày càng lớn giọng hơn

-Được thôi nếu mày nghĩ là tao thì cứ cho là vậy đi -Đạt nói xong bỏ đi không thèm nhìn hắn một giây,một phút nào nữa

-Bạn bè nên tin tưởng nhau đi,đừng vì chút chuyện nhỏ như thế mà chúng mày cãi nhau,tao nghĩ không phải Đạt nói đâu -Tùng đứng trong lớp nghe thấy hết cuộc nói chuyện giữa hai người,cậu tin tưởng Đạt không bán đứng bạn bè

-Không phải Đạt thì là mày à? -Hắn quay sang nhìn Tùng

Tùng cũng bỏ đi không có lý do gì hết,Tùng chẳng muốn giải thích bất cứ một cái gì vô nghĩa cả,cậu không cần phải giải thích mấy chuyện vớ vẩn này

Cứ thế từng người một bỏ đi chỉ còn lại mình hắn đứng ở đó,Linh nghe thấy hết toàn bộ câu chuyện,cô liền nhắn tin cho nó

-Có biến rồi

Nó đang trên đường đi học về chợt nhận được tin nhắn của Linh,nó vui mừng mở ra nhưng dòng chữ của cô làm nó lo lắng,khuôn mặt xám xịt lại

-Có chuyện gì vậy?

-Hắn cảm thấy bực mình về những tin nhắn mày gửi cho hắn tưởng Đạt với Tùng nói cho mày biết những việc hắn làm nên cãi nhau với hai người đấy

-Có chuyện đó nữa hả? Tao thấy càng ngày hắn càng quá đáng rồi đấy

-Bây giờ phải làm sao? -Linh bắt đầu cảm thấy bất lực trong chuyện này

-Không sao tối tao về sẽ giải thích vưới hắn sau,còn mày vẫn ẩn danh đi nhé

-Ok tao biết rồi

Linh cất máy đi tiến dần đến chỗ hắn đang đứng lên tiếng hỏi

-Có chuyện gì mà khiến cho ba soái ca lớp chúng ta cãi nhau thế vậy?

-Cậu làm gì ở đâu? Sao còn chưa về nữa? -Hắn quay lại phía sau thì nhìn thấy Linh

-À tớ có chút việc nên giờ mới về đây,cậu với hai người họ không có chuyện gì chứ? Thấy nãy ba người lớn tiếng với nhau

-À không một số chuyện nhỏ thôi,tớ về trước đây

Linh thấy hắn bước đi,cô nở nụ cười " Cậu tưởng tôi không biết sao "

Nó vừa về đến nhà đã tức giận vứt cặp xuống,lấy điện thoại gọi cho hắn,hắn không bất ngờ khi mà nó gọi điện thoại cho mình,hắn cầm điện thoại lên nghe,vừa ấn nút nghe xong nó đã chửi hắn liên hồi

-Cậu càng ngày càng quá đáng rồi đấy,cậu tưởng ai cũng như cậu à? Tôi nói cho cậu biết chuyện của tôi với cậu tôi không hề kể cho Tùng với Đạt biết,Đạt cũng không có nói cho tôi biết những việc làm gần đây của cậu,cậu tưởng muốn biết những việc của cậu làm tôi phải nhờ đến hai người bọn họ sao,cậu nhầm rồi,tôi có rất nhiều người có thể nhờ được,người mấy tuần nay nói cho tôi biết những việc cậu làm là một người khác,cậu sẽ không đoán được người đó là ai đâu

-Đây là cách cậu khiến tôi tỏ tình với cậu sao? Thật nhạt nhẽo tôi chẳng có hứng thú với mấy cách trẻ con này của cậu

-Tôi có cách làm cậu phải tỏ tình với tôi và sẽ không nói cho mấy người kia biết ok chứ

-Tôi chờ cậu

Nó tức quá tắt máy luôn không thèm nói thêm gì nữa.Từ sau lần ấy,nó không nhắn tin với hắn nữa

-Kế hoạch mới này

Mấy tuần sau,nó nhận được tin nhắn từ Linh khiến nó rất hứng thú

-Kế hoạch gì thế

-Tao thấy hắn dạo này thân với tao lắm nên định rủ hắn đi uống nước,rồi cho mày với hắn gặp nhau

-Gặp nhau rồi để làm gì?

-Ngu thế tiếp cận chứ làm gì,bây giờ thế này nhé.....xong rồi -Linh tua một lèo kế hoạch đi uống nước của cô,phải gọi là quá hoàn hảo

-Được rồi mỳ gọi hắn đến quán HCL Waiting nhé,tao sẽ có cách

Chủ nhật hôm đó,Linh rủ được hắn đi chơi,vì chưa làm lành với Đạt nên hắn đi một mình,nó cũng ở quán từ trước và đã thông đồng với chị Huyền -chủ quán rồi

-Vào quán này đi thấy mọi người bảo quán này ngon lắm -Linh đưa tay mở cửa kéo hắn vào bên trong

Từ khi bước vào cánh cửa này bao nhiêu kỉ niệm chợt ùa về trong hắn

-Cậu uống gì để tớ gọi? -Linh quay sang hỏi hắn đang ngồi nhìn khung cảnh xung quanh

-Cafe đi cậu

-Chị ơi cho em một ly trà sữa vị socola và 1 cốc cafe

Từ trong quầy nước nó bưng ra chỗ hai người đó ngồi

-Trà sữa của bạn đây,còn cafe của bạn

Nghe thấy giọng quen quen hắn ngẩng đầu lên là nó,nó nhân cơ hội hắn không để ý đổ cốc cafe lên người hắn rồi rối rít lấy khăn giấy lau cho hắn

-Xin lỗi cậu nhé,tớ vô ý quá

-Là cậu cố tình đúng không? -Hắn ghé sát tai nó nói nhỏ

-Ừ là tôi cố tình đó cậu làm gì được tôi -Nó cũng quay sang đáp lại lời hắn

Tưởng hắn sẽ chịu thua ai ngờ hắn đứng dậy kéo nó đi

-Cậu làm gì vậy? Bỏ tôi ra

-Cậu làm thế này đủ chưa,cậu còn muốn quấy rầy cuộc sống của tôi đến bao giờ nữa

-Đến bao giờ cậu tỏ tình với tôi

-Cậu đừng có ảo tưởng nữa,tôi ghét cậu.sẽ không bao giờ thích một đứa con gái như cậu,cậu làm ơn thông minh một chút đi

-Hai người đừng cãi nhau nữa,đây là quán của người ta đấy -Linh từ trong quán bước ra,cô không muốn hai người họ càng ngày càng hiểu lầm hơn

-Hóa ra người nói cho cậu ta biết về tôi mấy ngày nay là cậu à

Hắn nhìn Linh với ánh mắt giận dữ rồi bỏ đi,Linh định đuổi theo hắn giải thích nhưng bước chân cô dừng lại khi nó cất tiếng nói

-Cảm ơn mày rất nhiều vì tao mà mày bị như này

Linh quay lại nhìn nó cười,đi đến an ủi nó

-Không sao đâu,mọi chuyện qua rồi

Từ sau lần đó chúng nó bày ra rất nhiều kế hoạch nhưng đều thất bại hết,nó vẫn không làm cho hắn thích nó,cho đến một ngày

Bạn đang đọc truyện *Tôi Sẽ Khiến Anh Phải Tỏ Tình Với Tôi* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 88: Từ bỏ

Nhiên mày biết chuyện gì chưa? -Trang cầm theo chiếc điện thoại trên tay,hớt ha hớt hải chạy đến chỗ nó

-Chuyện gì? Có người chết hay sao mà mày chạy kinh quá vậy? -Nó nhìn thấy Trang chạy như người mất hồn đến chỗ nó

-Thằng Phong nó mới công khai người yêu nè -Trang đưa ra trước mặt nó một cái ảnh mà Đạt mới gửi cho Trang lúc nãy

Nó nhìn vào ảnh không tin vào mắt mình,người trong ảnh là Linh không khác tý nào,nó giật mình và thấy thất vọng về Linh lắm " Tao nhìn nhầm mày sao Linh ",nó đứng đơ người ra đó,Trang tiến đến đập vai

-Mày không sao chứ?

-Mà sao Đạt lại gửi cho mày cái này,không phải mày nói cho hắn ta biết chuyện tao tỏ tình với tên Phong đó chứ? -Nó nhìn Trang với ánh mắt nghi ngờ

-Mày điên à,tao đã hứa với mày sẽ không nói nhất định tao sẽ không nói,chỉ là lúc nãy nhắn tin tao hỏi Đạt với hắn làm lành chưa thì Đạt nói rồi và gửi cho tao xem chuyện này thôi chứ điên à mà tao lại nói

-Ừ vậy thì tốt,bức ảnh này đừng để cho Nam biết nhé

-Tại sao? -Trang vẫn không biết từ trước đến giờ nó coi Nam là bạn tại sao chỉ nói cho mình cô biết chuyện này còn Nam thì lại dấu đi

-Vì tao sợ thằng Nam nó làm bừa thôi

-À à tao hiểu rồi,chuyện này tao nghĩ Tùng cũng biết tại công khai thế này rồi cơ mà,liệu Tùng có...

Nghe câu nói của Trang nó bắt đầu cảm thấy lo lắng,nó lấy điện thoại ra gọi luôn cho Tùng.Tùng cũng đang tính gọi cho nó để nói về chuyện này,vừa thấy số trên màn hình,Tùng nghe máy luôn

-Tôi cũng đang định gọi cho bà nè

-Ông định nói chuyện của Phong đúng không?

-Ừ bà biết rồi à,tôi nói rồi bà không tỏ tình đi để giờ xảy ra chuyện như thế này

-À tôi đã không còn thích hắn nữa rồi nên là tôi cũng không quan tâm đến hắn cho lắm -Nó kìm chế hết cảm xúc của mình,nói ra những lời không phải từ đáy lòng

-Bà đang nói dối đúng không? Tôi biết bà thích hắn mà

-Không,trước đây tôi cảm nắng hắn thôi giờ tôi thấy mình chưa thực sự thích hắn

-Vậy tại sao bà còn gọi điện cho tôi làm gì,không phải là bà sợ tôi sẽ tìm hắn tính sổ sao?

-Thì đấy,tôi sợ ông hiểu lầm mối quan hệ giữa tôi và hắn nên là mới gọi cho ông nè,tôi sợ mọi người hiểu lầm thôi,cả người yêu của hắn nữa,nên là đừng có tìm hắn làm gì cho mệt nhé

-Bà đúng thật là..

Nó tắt máy ngồi sụp xuống đất,lần thứ hai nó bị nghìn mũi dao đâm thẳng vào tim nó như vậy,Trang tiến đến chỗ nó

-Mày đừng có lúc nào cũng tỏ ra mạnh mẽ như thế này có được không?

-Xin lỗi mày nhưng tao không biết làm gì khác nữa

-Bây giờ cũng đã sắp hết lớp 11 rồi,mày đừng nghĩ đến hắn nữa,tập trung học tập đi,hắn không đáng để mày hi sinh nhiều như vậy

-Hãy cho tao thời gian để tao quên hắn đi được không?

-Tao sẽ cho mày 1 năm để quên hắn,hứa với tao có được không? -Trang ôm nó vào lòng an ủi nó như nó đã từng an ủi cô vậy

-Tao biết rồi,tao sẽ cố gắng

Đạt đi trên sân trường nhìn thấy cảnh hắn và Linh đi cùng nhau,nói chuyện vui vẻ các kiểu mà cậu thấy bực mình,cậu hiểu hắn nhưng cậu không biết lần này tại sao hắn lại làm như thế,cậu tiến đến chỗ hắn kéo hắn ra chỗ khác

-Mày làm cái gì vậy? -Hắn bị kéo đi bất ngờ

-Câu này tao phải hỏi mày mới đúng chứ?-Đạt đang quay mặt đi chỗ khác liền quay về mặt tức giận về phía hắn

-Tao liên quan gì?

-Mày với con Linh là quan hệ gì? Mày có cần công khai như vậy không? Mày thích cái Nhiên cơ mà tại sao lại...

-Tại sao ai cũng nghĩ là tao thích cô ta chứ,cô ta đáng ghét như thế sao tao có thể thích được,cô ta có bao giờ chịu hiểu cho ai đâu cứ coi mình là nhất thôi

-Mày đừng có cãi nữa,tao thật sự càng ngày càng thấy khó hiểu về mày rồi đấy

-Tao không cần mày hiểu tao,tao có cảm giác mầy cũng thích cô ta thì phải? -Lời hắn nói ra khiến cho Đạt tức mà không thể làm gì được

-Mày im đi,mày có biết mày đang nói cái gì không?

-À quên cô ta cũng có người yêu rồi cơ mà thật nực cười

Hắn nói xong bỏ đi để lại Đạt đứng đấy tức giận

-Tốt nhất chuyện của tụi nó để tụi nó giải quyết đi mình cũng chỉ giúp được đến vậy thôi

-Nó nói tao thích cái Nhiên mày nghĩ tao có nên tức không? -Nghe thấy tiếng của Tùng,Đạt quay lại đằng sau

-Ừ thì tại mày cũng tình cảm với nó nhiều quá chứ sao

-Bạn bè thôi mà,với lại mày nghĩ con Nhiên với thằng Nam là sao?

-Thì còn là sao nữa,hai đứa nó là bạn thân mà

-Chứ không phải người yêu sao? -Đạt thấy nó với Nam suốt ngày nô đùa các kiểu ai mà không nghĩ bọn nó là người yêu chứ

-Nam là người yêu của Băng

-Cái gì? Sao không đứa nào nói tao biết? -Đạt như người ngoài hành tinh vừa roi xuống trái đất ấy,chuyện gì cũng không biết

-Mày đúng thật là...

Hai người vừa đi vừa nói chuyện rất vui vẻ,hắn cũng đi về với Linh luôn,nó và Linh từ đấy cũng không còn nói chuyện với nhau nữa,chuyện nó tỏ tình với hắn cũng chỉ có Trang,nó và hắn biết,nó và Linh làm bạn thân,từng nói chuyện với nhau nó cũng không để cho cả hội biết

-Yeah sắp được ra khỏi cái trường này rồi -Hôm nay là ngày bắt đầu năm học mới cuối cùng trong cuộc đời học sinh của tụi nó,nhiều người vui nhưng cũng nhiều người buồn đặc biệt là những người có gấu học cùng trường như Nam

-Mày có thể bớt nói giùm tao được không? -Nam thấy sự vui mừng của Trang khiến cho cậu đã buồn còn buồn hơn nữa

-Mắc mớ gì tao phải nghe mày,tao thích thì tao nói thôi

-Mày cứ đợi đấy mà xem thế nào mày với tên Đạt cũng không học cùng trường Đại học đâu? Ngồi đấy mà cười tao

-Tao với hắn đã nói với nhau hết cả rồi nên yên tâm kế hoạch của mày cũng sẽ thất bại thôi

-Mày chắc vậy sao lúc trước còn để tên Phong dụ dỗ hắn

Trang nghe thấy Nam nhắc đến tên hắn liền đi tới đá cho cậu ta một phát

-Mày làm cái gì vậy? -Nam bị đá bất ngờ nên rất đau,cậu quay sang ánh mắt tức giận nhìn cô

-Không có,tao thích thì tao đá thôi

-À mà Nhiên mày định thi trường gì? -Nam chợt nhận ra chưa thấy nó nói dự định của nó trong tương lại

Nó đang định lên tiếng trả lời thì thầy hiệu trưởng bước ra

-Bắt đầu năm học mới rồi,các em phải cố gắng lên nhất là các em khối 12 ấy sắp kết thúc thời học sinh đến nơi rồi,tập trung học tập để lấy kết quả cao nhất nhé.Nhân tiện đây thầy cũng có một chuyện muốn nói với các em,các em chắc chưa quên Phạm Hữu Tân đúng không? Tân chuẩn bị về nước sau ba năm học ở bên nước ngoài,Tân sẽ có một buổi giao lưu với các em và trường ta sẽ dành 1 suất học bổng cho em nào có điểm cao nhất để có thể sang Mĩ học,các em hãy cố lên nhé

-Tao định đi du học -Nó quay sang nhìn Nam và Trang nói rất nhẹ nhàng nhưng lại khiến cho hai đứa kia không tin vào những lời mình vừa nghe thấy

-Mày muốn đi thật sao?-Trang biết tại sao nó muốn đi

-Ừ đi du học sẽ tốt hơn mà có nhiều cơ hội chọn nghề nghiệp hơn

-Vậy mày phải cố lên nhé,tụi tao luôn ủng hộ mày

Bạn đang đọc truyện *Tôi Sẽ Khiến Anh Phải Tỏ Tình Với Tôi* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 89: Anh chưa có bạn gái ,anh đang chờ em

Anh về đến đâu rồi,có cần em ra đón không? -Tiếng hắn nói chuyện với một người con trai mà đã 3 năm rồi hắn chưa được gặp,hắn đang rất háo hức chờ người ấy

-Anh sắp về đến nơi rồi,em không cần đi đón anh đâu -Anh háo hức không kém anh thật sự rất nhớ mọi người,đặc biệt là nó

Cầm điện thoại trên tay anh luôn để hình một người con gái cười rất tươi làm hình nền,anh rất muốn được gặp lại người con gái này " Đã lâu rồi liệu bây giờ em đã có người yêu chưa? "

Ba năm xa quê hương cuối cùng anh cũng đã về được đến nhà nơi đầu tiên mà anh đặt chân đến là ngôi nhà thân yêu anh đã bỏ nó 3 năm để đi rồi

-Anh Tân! Cuối cùng anh cũng về rồi -Hắn từ trong nhà đi ra miệng nở nụ cười với anh,giống như trước đây hắn từng làm nũng với anh vậy

-Trời lớn vậy rồi mà còn trẻ con thế này

-Em chỉ trẻ con với mỗi mình anh thôi

Anh hắn chỉ cười rồi bước vào bên trong mọi người cũng đã ở đây hết rồi,anh hắn đi vào để cho hắn phải kéo va li đồ đạc của anh vào

-Nặng chết đi được,không biết anh có mua gì cho em không nữa?

Hắn xách vào để giữa nhà rồi bắt đầu quay sang đòi quà anh hắn

-Biết ngay mà không có gì tốt đẹp cả,anh có mua cho em mấy đĩa để tập làm bác sĩ đó với lại một ít tài liệu anh siêu tập được đó,tý qua phòng anh lấy nha

-Đúng là chỉ có anh hiểu em mà

Tối hôm đó hắn sang phòng anh hắn để lấy sách tiện thể hỏi anh hắn một số việc

-Anh định bao giờ đi? -Hắn tiến lại gần chỗ bàn của anh hắn,hỏi thăm anh hắn một chút

-Anh chắc mai qua trường một chút rồi ngày kia anh bay luôn để còn kịp vào học -Giọng anh hắn nhẹ xuống,có một chút gì đó buồn

-Sao mà đi sớm vậy chứ,em còn chưa nói chuyện và nhờ anh chỉ giáo được bao lâu mà

-Thế em dạo này sao rồi,học hành thì anh không nói còn bạn gái thì sao?

-Bạn gái á? -Hắn nghe hai từ này chợt nhớ đến nó -Em chưa có

-Nhìn phản ứng của em là anh biết rồi,có phải em có rồi không?

-Không phải ạ,chỉ là dạo gần đây có một đứa rất hay làm phiền em,nó còn dám tỏ tình với em trong khi vui vẻ với hết thằng này đến thằng khác,nhận lời cầu hôn của đứa kia rồi tự nhiên quay sang nói thích em

Anh hắn nhìn hắn kể mà không nhịn được cười

-Có phải em thích người ta rồi đúng không?

-Em còn lâu mới thích một người mà toàn làm ra những chuyện quái quỷ khiến người ta ghét,lại còn lăng nhăng nữa chứ

-Anh chưa thấy em như này bao giờ cả -Anh hắn bắt đầu nhìn hắn trầm tư suy nghĩ

-Thật mà,nó còn nói ghét em nữa chứ,lúc nó tỏ tình em cảm thấy như mình là vật thay thế cho những đứa mà nó thích ấy

-Chắc em ấn tượng với cô bé này lắm hả? -Anh hắn vừa cười vừa nhìn hắn

-Quá ấn tượng luôn,cô ta là đứa em ghét

-Đúng là lần đầu anh thấy em trẻ con như này đấy,con gái tỏ tình em còn không đồng ý thì thật là uổng phí mà

-Anh đang nghĩ em không biết chân trọng cô ta á? Anh nhầm rồi nhé cô ta còn dám tuyên bố với em là sẽ khiến em phải tỏ tình cơ mà,rồi làm bao nhiêu là chuyện đến nỗi mà em phải bảo bạn cô ta đóng giả làm người yêu em cơ mà

-Tại sao em phải làm như vậy? -Anh hắn bắt đầu vẻ mặt nghiêm nghị hơn

-Vì em... -Đến bây giờ hắn không biết nói làm sao nữa

-Vì em sợ một ngày nào đó sẽ thích cô ấy đúng không?

-Không phải -Hắn nghe xong câu nói của anh hắn liền trả lời luôn

-Sẽ có một lúc nào đó em sẽ nhận ra cô ấy là một người đáng để em chân trọng,có thể bây giờ em vẫn chưa hối hận đâu nhưng sau này em sẽ hối hận về nó

Hắn nghe xong câu nói của anh liền đứng lên cầm chỗ sách và đi về phòng mình luôn

-Tại sao anh lại bênh cô ta chứ? -Hắn bực tức để sách lên trên kệ của mình,bỗng nhiên chiếc cặp của nó từ trong quyển sách rơi ra,hắn nhìn chiếc cặp đó hồi lâu " Mày thật sự không thích cô ta sao Nguyễn Nhật Phong? Nếu vậy mày còn giữa mấy đồ đó làm gì?" hắn liền cầm chiếc cặp đi đến chỗ ngăn kéo nơi mà có hộp quà trước đây hắn định tặng cho nó,hắn bỏ chiếc cặp vào đấy rồi mang ra ngoài định vứt đi nhưng hắn lại không nỡ làm như thế đành mang vào bên trong cất vào chỗ cũ

Sáng hôm sau anh hắn phải lên trường từ rất sớm để chuẩn bị mọi thứ cho cuộc nói chuyện ngày hôm nay,nó thì lại không muốn nghe mấy cái lời nói mà nó coi là vớ vẩn đó nhưng mới sáng sớm nó đã bị bọn ác ôn gọi dậy rồi

-Sao chúng mày cứ bắt tao đi xem mấy cái này chứ,chả có gì vui

-Ai nói không vui,anh Tân mấy khi mới về nước và tham gia vào buổi nói chuyện đấy

-Kệ xác hắn tao có quan tâm hắn là ai đâu? -Nó kéo chăn lại ngủ tiếp

-Mày đừng có giả vờ trước tao thấy mày với anh ấy quen biết mà -Trang nhớ lại cái hồi mà cô mới thi vào lớp 10 chính Tân là người đã lên tiếng giùm nó,ấn tượng về anh có lẽ cô không quên được tại anh ấy quá đẹp trai

-Kệ chúng mày muốn đi thì đi đi -Nó vẫn quyết tâm ở nhà ngủ trọn giấc bình yên này

-Thế mày có định đi du học không? Đến đấy nghe anh ấy nói

Nó nghe thấy 2 từ " du học " nó liền dậy luôn và không cần ai nói thêm gì nữa

Nó lê cái xác đến trường,mọi người đã đứng đông đủ ở đấy chỉ chờ mỗi anh đến thôi,những tiếng reo hò bắt đầu nổi lên khi xuất hiện một chiếc xe gần cổng trường

-Có cần cuồng vậy không trời -Nó nhìn bọn họ rồi đi sang chỗ khác đứng -Chỉ cần nghe xong là được về

Từ trên xe bước xuống một người con trai phải nói là 100 người thì đến 99 người đổ trước vẻ đẹp trai lăng tử của anh và người cuối cùng không đổ chính là nó,thầy cô dẫn anh vào bên trong,mọi thứ đã chuẩn bị xong hết rồi,anh bắt đầu đứng lên bục nói không quên đảo mắt xung quanh xem nó đâu.Nó chọn một chỗ gần gốc cây để cho có nắng nó cũng không bị làm sao hết,nó nhìn về phía người đang đứng trên bục cao kia " Lâu rồi không gặp nhìn anh ấy khác quá,có vẻ đẹp trai hơn nhiều nhưng chắc tính thích làm phiền người khác vẫn không thể bỏ được "

Anh nói xong tất cả mọi người vỗ tay,nó đi về lớp của nó ngồi nghe nhạc

-Thấy sao? Anh ấy nói hay chứ? -Trang đi vào bên trong bắt đầu khen anh ấy các kiểu

-Tao có nghe gì đâu -Mặc dù đeo tai nghe nhưng nó vẫn có thể nghe được những lời mà Trang nói,giọng của cô quá to

-Hả thế mày đứng đấy làm gì

-Hóng gió

-Mày được lắm,thôi đi về đi -Trang kéo tay nó đi,còn nó thì lê cái xác như không có hồn,mệt nhọc đi theo Trang

-Được rồi mày bỏ ra đi,tao có thể tự đi được mà,Huy,Băng,Nam đâu rồi -Nó quay lại không thấy ba người kia đâu hết,quay sang Trang gặng hỏi

-Tụi nó ra quán ăn ngoài kia lâu rồi,giờ mày còn tìm tụi nó nữa,chắc giờ tụi nó uống hết một cốc trà sữa rồi

-Sao mày không nói sớm,đi thôi -Nó đang định kéo Trang đi thì một bàn tay khác kéo nó lại,nó ngạc nhiên quay lại

-Đã lâu không gặp em rồi,chúng ta có thể nói chuyện được không? -Trước mặt nó bây giờ không ai khác là anh Tân

-Tao đi trước nhé,mày với anh ấy cứ nói chuyện đi -Trang nhìn nó cười rồi đi luôn

-Anh có chuyện gì nói luôn đi được không? Em không có nhiều thời gian

-Bây giờ em đã chịu gọi anh là anh và xưng em rồi à

Nó nghe xong chỉ muốn cho anh ăn đấm nhưng đây là trường học và anh là khách mời nên là nó không thể hành động thô lỗ với anh được

-Nếu anh chỉ hỏi vậy thì xin phép em đi trước

Nó định bước đi thì anh đã nhanh tay kéo nó lại

-Khoan đã,dạo này em sống tốt không? -Một câu hỏi nếu là người khác được anh hỏi sẽ cảm thấy rất vui,còn nó thì cười,nhìn anh

-Anh thấy rồi đấy,em vẫn sống tốt ngày ăn ba bữa,sáng đi học,tối về nhà,còn gì nữa không anh?

-Em không có gì để hỏi anh sao? -Anh nhăn mày lại nhìn nó hỏi

-Anh sống có tốt không? Có ăn uống đầy đủ không? Đi học đúng giờ không? Anh về đây có việc gì không? Hay là anh có bạn gái chưa?

-Anh chưa có bạn gái,anh đang chờ em

Câu nói của anh làm nó không biết nói gì nữa,nó cứ thế chạy đi,nó không hiểu cảm xúc của nó hiện tại nữa.Anh chỉ mỉm cười và nhìn theo nó " Em vẫn không thay đổi chút nào hết,vẫn thích chọc người khác như vậy "

----------Như đã hứa với mọi người mình đã cho ra một tác phẩm hoàn toàn mới mang tên " Không thể từ bỏ anh ",hi vọng sẽ nhận được sự góp ý của mọi người,truyện đó mình viết gấp nên chap không được dài lắm.Mình vẫn sẽ tiếp tục nghĩ ý tưởng cho truyện này tiếp nhé,sẽ up vào chủ nhật này nhé,hôm nay là khuyến mại cho mọi người 1 chap đó nha vì tui ra truyện mới chứ tui là tui nói chủ nhật cơ

Bạn đang đọc truyện *Tôi Sẽ Khiến Anh Phải Tỏ Tình Với Tôi* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 90: Sự thật (1)

Kết thúc cái thời học sinh ngây ngô và trong sáng bây giờ tụi nó cũng đã bước chân vào cánh cửa Đại học,nó cũng đã nhận được học bổng đi du học ở Mĩ,sợ vốn tiếng Anh của mình qua đó không đủ nó đành phải ở lại thêm một năm nữa để luyện lại vốn kiến thức của mình,Trang và Đạt cũng đã được học chung trường với nhau,chúng nó học về du lịch để sau này có thể đi nhiều nơi,Nam ghét học kinh doanh nhưng vì cậu là con một trong nhà và Băng cũng thích học kinh doanh nữa nên cậu đã đăng kí thi vào trường đấy để sau này hai người còn học cùng nhau,Tùng và Hạnh cũng đi theo con đường cảnh sát mà hai người muốn từ rất lâu rồi,còn hắn từ lâu nó cũng đã không còn để ý hắn như trước đây nữa nhưng không có nghĩa là nó không nhớ hắn, ước mơ làm bác sĩ của hắn không bao giờ thay đổi được

-May mà mày không đi năm nay đó,tao còn tưởng sẽ phải xa mày sớm cơ -Trang nghe quyết định của nó mà cô vui vẻ hơn mấy ngày chờ kết quả

-Tao không phải vì tụi mày đâu nên đừng có tưởng bở nhé -Nó nhìn vẻ mặt hớn hở của Trang mà thấy hài ghê

-Tao cũng không nghĩ như thế nhưng mày đã nói như thế thì là như thế đi,tao hiểu mày quá mà -Nam đi đến khoác tay lên cổ nó như một thói quen trước đây

-Thôi được rồi,hai đứa mày đúng thật là thế có định đi ăn không đây? -Nhóm lúc nào cũng vậy chỉ có ba đứa là bạn thân với nhau nhưng khi cần tụi nó luôn bên cạnh,lúc vui hay buồn đều cùng nhau sẻ chia,kỉ niệm đẹp,tình bạn đẹp thế này sao nó có thể nói đi là đi luôn được

Tụi nó kéo nhau đi ăn uống no nê rồi mới chịu về nhà,ở ngoài chúng nó vui như vậy đấy nhưng khi về đến nhà đứa nào đứa nấy đều vào phòng của mình ngồi khóc " Một năm ơi trôi chậm thôi nhé để tao còn có thể ở bên bọn này lâu một chút "

Cứ như thế,mỗi người có một môi trường học khác nhau,theo đuổi niềm đam mê của mình,chúng nó càng lúc càng bận cho việc học không có thời gian đi chơi đâu xa hết,nó cũng lao đầu vào học để có thể vững chắc kiến thức ở nơi đất khách quê người

Vậy là thấm thoát đã qua một năm kỉ niệm không nhiều như thời còn học sinh nhưng nó đủ để cho những đứa bạn thân thật sự hiểu nhau hơn,một năm có rất nhiều thay đổi trong cuộc đời tụi nó,Băng và Hương cũng đã thi đỗ vào Đại học,Huy cũng đã chọn cho mình con đường ca hát,mặc dù biết là khó khăn nhưng cậu vẫn quyết tâm theo đuổi nó và nhất là có Hoa ủng hộ nữa,cậu càng tin là mình sẽ làm được

-Mày chuẩn bị được gì chưa? -Trang gọi điện hỏi nó,vừa lo cho nó nhưng vui vì quyết định này của nó

-Ừ tao đang chuẩn bị nè,cũng sắp xong rồi

-Nhớ mang đầy đủ đồ đi nhé -Trang nói mà cô phải kiềm chế cảm xúc rất nhiều,những tiếng nấc nghẹn ở cổ không phải nó không nhận ra

-Đừng có khóc tao đi mày phải vui vì không có đứa nào cằn nhằn chứ,phải luôn cười thế nó mới xinh

-Mày còn cười được nữa,nhớ mang con gấu bé nhỏ tao tặng mầy đi nhé

-Chết rồi mày không nói tý nữa thì tao quên đấy

-Mày đúng thật là tìm rồi mang nó đi,nhìn nó như nhìn thấy tao vậy nghe rõ chưa?

Nó leo xuống giường đi xuống chỗ đựng đồ lưu niệm của nó lấy ra con gấu rồi cười nói chuyện tiếp với Trang

-Tao thấy rồi nè,tao sẽ mang nó đi theo yên tâm đi nhé

Nó bỏ con gấu vào ba lì để mai mang đi và định gấp tủ đồ lại thì nhìn thấy quyển sách của hắn,nó chợt khựng lại

-Sao thế? Đang nói chuyện sao mày im vậy? -Trang thấy nó không nói chuyện gì nữa có chút lo lắng

Nghe câu hỏi của Trang nó mới chợt nhận ra nó đang không chú ý

-À à,mai mày không đi tiễn tao đúng không?

-Tao xin lỗi nhưng tao sợ không đủ can đảm để tiễn mày

-Vậy mai mày có đi chơi đâu không? Tao có đồ muốn đưa cho mày -Nó nhìn vào quyển sách ở trong hộp lên tiếng nói

-Mày đi sớm hớn so với dự định một ngày lại còn không nói cho bọn tên Đạt biết nữa cả thằng Nam nữa mày còn nhờ con Băng hẹn hắn đi chơi để không biết mày đi nên tao với Đạt hẹn nhau sáng mai đi ăn sáng

-Cho tao địa chỉ đi

-Bàn số XX,quán XX,đường XXX

-Ok mai tao sẽ gửi cho mày nhé

Nó tắt máy ngồi thẫn thờ trước quyển sách ở trong cái hộp đã lâu rồi nó không lôi ra,bao nhiêu cảm xúc lại tràn về trong nó "Trần Hoàng Bảo Nhiên mày phải quên hắn đi thôi,tất cả chỉ là quá khứ "

Sáng sớm hôm sau nó nhờ chuyển phát nhanh gửi đồ đến chỗ Trang

-Em đi vệ sinh chút nhé -Trang đứng lên đi vào nhà vệ sinh thì cũng là lúc anh gửi đồ đến

-Xin hỏi có phải cô Lê Minh Trang ngồi bàn này không ạ? -Anh nghe thấy có người hỏi mình nên quay lại

-Đúng rồi,có chuyện gì vậy ạ?

-Có người gửi cho cô ấy món đồ này,anh làm ơn nhận và kí giúp với ạ

Đạt cầm món đồ trên tay cậu tò mò mở ra xem thì ra là một quyển sách " Tại sao lại là Nguyễn Nhật Phong đây không phải là quyển sách trước nó kêu mất sao? Không lẽ là.."

Như có suy nghĩ gì đó bất thường cậu mở quyển sách ra,từ trong quyển sách có một bức thư,cậu đọc rất nhanh rồi chạy đi luôn,cậu lấy điện thoại gọi cho hắn

-Mày đang ở đâu,tao có chuyện muốn nói với mày?

Hắn đang đi mua đồ trong siêu thị để chuẩn bị về nấu đồ ăn sáng nhận được điện thoại của Đạt và câu hỏi đấy nữa hắn vẫn thản nhiên mỉm cười trả lời cậu

-Tao đang ở siêu thị mua đồ

-Mày đến luôn sân bay đi,con Nhiên nó sắp bay rồi

-Chuyện của nó thì liên quan gì đến tao? -Hắn mặc dù rất bất ngờ vì theo như hắn biết nó mai mới bay nhưng hắn vẫn tỏ ra không quan tâm đến nó

-Đến bây giờ không còn thời gian nữa đâu,nếu mày không đi mày sẽ phải hối hận đấy

-Mày bị sao vậy? Tự nhiên nói nhưng câu đấy,tao chẳng có gì phải hối hận cả

-Cái Nhiên nó tỏ tình với mày và mày từ chối nó đúng không? Tại sao mày không nói cho tao biết?

- Đây là chuyện mày định nói với tao há? Nếu vậy tao tắt máy đây

-Tao đang hỏi mày sao không nói cho tao biết cơ mà -Đạt hét lên trong điện thoại

-Nói cho mày biết giải quyết được gì không? Tao biết là nó sẽ nói cho tụi mày biết chuyện này mà

-Bây giờ thì tao hiểu rồi,nó không nói gì cho bọn tao biết về chuyện này hết,là tao vừa nhận được đồ nó nhờ Trang gửi cho mày nên tao mới biết,trước nay tao không biết tại sao cái Nhiên nó không tham gia mấy hoạt động của bọn mình vì nó sợ mày khó xử và nó không muốn tao với mày cãi nhau nên đã không nói ra chuyện này,một mình nó chấp nhận vì không muốn mọi người nghĩ xấu về mày

Từng lời nói của Đạt khiến cho hắn thấy có lỗi khi đã nghĩ sai về nó

-Tao không muốn nghe mày nói gì nữa,tao tắt máy đây

-Mày không dám nhận hay mày nghĩ nó thích Tùng,thích Nam và có khi nó thích cả tao nữa,mày đừng có nhìn mấy hành động thân mật giúp đỡ nhau,trêu đùa nhau mà nói là bọn tao thích nhau có được không? Lúc trước Tùng giúp nó rất nhiều việc,tao đã tưởng nó sẽ thích Tùng,ngay cả tao cũng giúp đỡ nó nhưng mày nghĩ đi sao tao có thể thích nó được,mày có thể đừng hẹp hòi như thế được không?

-Bây giờ rốt cuộc mày là bạn tao hay là bạn nó

-Tao là bạn của hai đứa chúng mày và tao muốn hai đứa được hạnh phúc chứ không phải xa cách vẫn bị hiểu lầm

-Chuyện của bọn tao để bọn tao tự quyết đi

-Mày hãy làm theo con tim mày mách bảo đi,tao biết mày thích nó mà nếu không sao mày lại hi sinh vì nó nhiều như thế,nếu bây giờ mày mà không nghe tao thì sẽ không còn kịp nữa đâu

Những lời nói vừa rồi của Đạt khiến cho hắn không hiểu nổi con tim mình đang nghĩ gì nữa,hắn bỏ giỏ xuống và định chạy đi,lúc ngẩng đầu lên hắn đã thấy được cảnh tượng lẽ ra hắn nên thấy từ lâu rồi

Bạn đang đọc truyện *Tôi Sẽ Khiến Anh Phải Tỏ Tình Với Tôi* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 91: Sự thật (2)

Trước mặt hắn bây giờ là hình ảnh Nam và Băng đang nắm tay nhau

-Tại sao mày lại đi cùng với em cái Nhiên? -Hắn đi gần đến chỗ Nam hơn

-Tao với Băng là người yêu của nhau,chuyện này mày không biết sao? -Hắn từ trước đến giờ không quan tâm Nam thích Băng cũng không để ý hai người họ vì lúc nào hắn cũng để ý mỗi mình nó với Nam vui vẻ

-Vậy mày với Nhiên là sao? Không phải hai đứa mày yêu nhau sao?

Nam nhìn hắn rồi cười

-Tao với nó yêu nhau,mày có nhầm không vậy? Người tao yêu là Băng và người nó yêu là mày sao có thể tao với nó được,tao với nó mãi mãi chỉ dừng ở mức tình bạn thôi

-Hôm Tết năm đấy sao mày lại tỏ tình với nó

-Mày nghe thấy tao tỏ tình với nó không? Tao chỉ tập tỏ tình thôi,mày nên biết nó thích mày lâu lắm rồi và nó đã từng có ý định tỏ tình với mày

-Nó tỏ tình rồi nhưng tao không đồng ý vì nghĩ nó với mày yêu nhau

Một cú đấm vào thẳng khuôn mặt đẹp trai của hắn

-Mày có não không vậy? Người mày thích tỏ tình với mày mà mày lại từ chối

-Anh đúng thật là làm tôi quá thất vọng đấy -Băng tiến gần hơn đến chỗ anh,nhìn thẳng vào khuôn mặt vừa bị Nam đánh

-Tôi không có gì để nói với hai người nữa nhưng sao hai người còn ở đây? Không phải con Nhiên nó đang ở sân bay sao? Không lẽ hai người không ra tiễn nó

-Mày nói cái gì cơ? Nói lại lần nữa,không phải nó nói mai mới bay sao? -Câu nói của hắn làm Nam không tin nổi -Tại sao không nói cho anh biết? -Nam quay sang người đứng bên cạnh mình,người mà tối hôm qua đã hẹn anh đi chơi ,anh đã rất vui nhưng không ngờ lại như vầy

-Em....Em

-Không còn nhiều thời gian nữa đâu,đừng cãi nhau nữa

Hắn nói xong chạy đi luôn,Nam cũng kéo theo Băng đi

-Lên xe đi -Vừa chạy ra đến cửa tụi nó đã gặp phải Đạt đang chuẩn bị xuống xe

Cả 3 người nhanh chóng lên chiếc xe của Đạt,Đạt đi hết tốc độ có thể

-Chị đi đây,hai đứa ở lại nhé,có việc gì thì cứ gọi cho chị nhé,đừng có cãi nhau sống chín chắn lên một chút

-Chị cũng phải nhớ sống thật tốt đó nhé

-Chị biết rồi mà,thôi chị vào đây cũng sắp đến giờ bay rồi

-Mày định đi mà không nói lời nào với bọn tao sao? -Tùng và Hạnh cùng chạy đến,nó rất bất ngờ về sự xuất hiện của hai người này

-Sao....sao tụi mày biết tao bay mà đến đây? -Nước mắt nó không cầm được khi nhìn thấy hai đứa bọn này

-Trang đã gọi điện cho tao nói mày bay sớm

-À tao xin lỗi,tao sợ gặp tụi mày rồi tao sẽ không nỡ đi

-Vậy mày cứ thế đi có nghĩ đến cảm nhận của tụi tao không?

-Tao xin lỗi

-Tao không muốn nghe lời xin lỗi của mày,hứa với bọn tao sang đấy phải sống tốt nhé

-Tao biết rồi,cảm ơn chúng mày nhiều lắm,tao phải vào rồi -Nó chạy đến ôm hai người đó rồi vào bên trong

Bọn hắn đến đến nơi mỗi đứa một hướng chạy đi hết nơi này đến nói khác nhưng không thể tìm thấy được nó nữa

-Tụi mình đi về thôi -Huy nắm lấy tay Hoa đi về thì mấy người kia chạy đến

-Nhiên đâu? -Nam nhìn Huy hỏi

-Chị ấy vừa vào nãy rồi,chị ấy gửi lời xin lỗi đến mọi người vì đi không nói lời nào

-Trần Hoàng Bảo Nhiên,tao sẽ không bao giờ tha thứ cho mày ngày hôm nay -Nam quay lưng bước đi,Băng biết cảm xúc hiện giờ của cậu nhưng cô không biết mình nên làm gì nữa,cô chỉ biết đi phía sau cậu mà thôi

Hắn hận bản thân mình nhiều lắm,hận tại sao lúc đấy lại làm như thế,tại sao lại lừa dối bản thân mình như vậy,hắn cứ đi mà không biết mình đi đâu,suốt cả một ngày Đạt tìm hắn không thấy đâu hết

-Cuối cùng mày cũng chịu về rồi -Vừa về đến nhà hắn đã nhìn thấy Đạt đang ngồi ở đấy rồi,hắn như người mất hồn cứ thế đi lên phòng

Đạt cũng đi theo hắn lên trên đó nhưng hắn tự nhốt mình trong phòng

-Mở cửa ra đi tao có chuyện muốn nói

-Để sau đi,tao mệt lắm,tao muốn ngủ

-Nếu mày không muốn ba ma mày biết thì mở cửa ra đi

Hắn không muốn ba ma biết chuyện này đành phải mở cửa cho Đạt vào

-Này! -Đạt đưa túi đồ nó gửi cho hắn -Cái này cái Nhiên nó bảo đưa cho mày

-Cái gì đây? -Hắn nhìn vào hộp quà trên tay Đạt thấy khó hiểu

-Mày tự xem đi,tao nghĩ lúc này mày cần yên tĩnh tao về trước đây

Đạt bước ra khỏi phòng,hắn nhìn hộp quà trên tay,hắn nhanh chóng mở ra " Đây không phải là quyển sách của mình sao? Tại sao lại ở trong tay nó ",hắn nhìn thấy một bước thư ở bên trong,hắn lấy ra và bắt đầu đọc nó

" Có lẽ giờ này cậu và tôi đã ở khoảng cách rất xa rồi,lúc cậu đọc nó tôi đã sang Mĩ.Chắc cậu đang hỏi sao tôi có quyển sách này đúng không? Tôi cũng không biết vì sao có nó chỉ biết rằng nó đã ở trong cặp tôi từ hồi lớp 8,tôi không đủ can đảm để đưa lại nó cho cậu,tôi cũng không biết tại sao nữa. Thời gian qua đã xảy ra rất nhiều chuyện,kể từ lúc tôi tỏ tình với cậu đến giờ,tôi không biết mình đang làm gì nữa,có lẽ tình yêu đơn phương của tôi dành cho cậu chỉ đến đây mà thôi,cậu cũng đã có người cậu thích,tôi cũng sẽ tìm thấy được người thực sự cần tôi,chúc cậu sẽ luôn vui vẻ bên Linh và hạnh phúc nhé.Tôi thất bại rồi,tôi không thể khiến cậu tỏ tình với tôi được nữa,bây giờ cậu đã thắng tôi rồi đấy,chúc mừng cậu nhé,trả lại những thứ mà nó vốn thuộc về.Cảm ơn cậu vì đã cho tôi một tuổi thanh xuân đẹp như này "

Nước mắt của một người con trai không phải lúc nào cũng có thể rơi được nhưng một khi đã rơi thì nó phải rất đau lòng và người khiến cho người con trai đó phải khóc chắc chắn là rất quan trọng với họ.Hắn đã khóc khi đọc bức thư này,hắn không ngăn nổi con tim đang rỉ máu của mình,hắn hận bản thân tại sao lúc đó lại làm thế với nó.Hắn gọi rất nhiều cuộc điện thoại nhưng nó không hề bắt máy,hắn như muốn đập tung tất cả mọi thứ,hắn đi đến chỗ kệ sách nơi mà hắn đã cất vật kỉ niệm của nó " Cậu nghĩ cậu đi như thế là xong sao? Tôi sẽ làm cho cậu thích tôi thêm một lần nữa "

Từ hôm đó nó cắt đứt liên lạc với mọi người,nó chỉ liên lạc với mỗi mình Trang nhưng Trang sẽ không bao giờ phản bội nó mà nói cho mấy người bọn họ biết,nó chỉ gửi cho mọi người một đoạn ghi âm và rồi biến mất

-Con Nhiên nó định bỏ bọn mình thật sao? -Nam gọi cho nó mấy ngày nay đều không được

-Tao nghĩ bọn mày nên hiểu cho nó đến một lúc nào đó nó sẽ liên lạc lại với bọn mình thôi -Tùng hiểu nó mà làm gì cũng có lý do riêng của mình

-Vậy tụi mình không đứa nào được thay sim cho đến khi nó về sẽ có một lúc nào đó nó sẽ gọi điện cho chúng ta thôi -Đạt hôm nay mới được câu nói hay

-Xin chào mọi người -Từ ngoài cửa hắn và Linh bước vào

-Hai người còn đến đây làm gì? Không phải vì hai người thì tôi đã được gặp cái Nhiên rồi -Nam nhìn thấy hắn đã tức rồi lại còn đi cùng với Linh nữa khiến cho cậu không kiềm chế được cảm xúc như muốn đánh người đến nơi ấy

-Nam mày bình tĩnh đi,mày không nghe cái Nhiên nó bảo sao?

Nghe thấy mọi người nói tên nó và nó liên lạc với mọi người hắn hốt hoảng đến chỗ Nam

-Cho tao cách liên lạc với Nhiên,tao có chuyện muốn nói với cô ấy

-Nó khóa máy rồi chỉ là một đoạn ghi âm xin lỗi bọn tao và... -Đạt đang nói thì dừng lại

-Và gì nữa,mày nói tiếp đi -Hắn quay người về phía Đạt

-Nó bảo là tất cả mọi người đừng vì chuyện của nó mà tụi tao ẩu đả với mày cũng hi vọng mọi người sống vui vẻ như trước đây,là nó sai khi đã thích mày

Đến cuối cùng nó vẫn nghĩ cho hắn,nó vẫn quan tâm hắn vậy mà hắn lúc nào cũng vô tâm như thế,không bao giờ nghĩ đến cảm nhận của người khác,hắn đúng thật là ích kỉ

-Nhưng đến bây giờ tao vẫn không hiểu tại sao mày thích nó mà lại đi quen Linh -Tùng nhìn hắn rồi quay sang Linh

-Chuyện này... -Hắn cũng không biết nói sao cho mọi người hiểu nữa

-Dễ thôi mà,có gì mà không hiểu chứ -Linh quay sang thản nhiên nói như không hề có chuyện gì xảy ra

Bạn đang đọc truyện *Tôi Sẽ Khiến Anh Phải Tỏ Tình Với Tôi* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 92: Sự thật (3)

-Không lẽ đây chỉ là một màn kịch thôi sao? -Trang nhìn Linh ánh mắt nghi ngờ

-Đúng rồi đấy,cái này không phải do tui nha,tui bị hắn dụ dỗ

-Nhưng sao mày không nhờ người khác mà lại nhờ cái Linh -Đạt quay sang nhìn hắn khó hiểu về con người hắn quá

-Vì nó đã từng là bạn thân tôi -Linh nói như chưa có chuyện gì xảy ra

-What the? Tại sao mày lại làm thế? -Tùng đứng lên đi đến chỗ hắn

-Mọi người cũng đừng trách hắn nữa,hắn muốn nó quên hắn đi mà,bây giờ cậu vui rồi chứ? -Trang đứng dậy nói rồi đi ra ngoài,cô không ngờ hắn lại làm như thế

Bọn nó cũng dần dần bỏ về hết chỉ còn hắn và Linh ngồi đó

-Mày đừng cảm thấy có lỗi nữa,ngay từ đầu chúng mày đã hiểu lầm nhau rồi,mày cũng chỉ muốn tốt cho nó thôi mà

-Tao thấy hối hận lắm rồi

-Tao hiểu được cảm giác bây giờ của mày nhưng mày không thể mãi như thế này được,tao cũng có lỗi mà

-Là tao lôi mày vào mấy chuyện này còn làm mày và nó mất đi tình bạn nữa

-Không sao,đó là lựa chọn của tao,mọi chuyện cũng qua rồi,mày hãy như trước đây đi đó là điều mà nó muốn nhất

-Tao sẽ chờ nó trở về

-Nếu nó không về thì sao?

-Tao sẽ chờ,sẽ chờ nó dù nó không về tao vẫn sẽ chờ

-Nếu nó có người khác rồi thì sao?

-Chỉ cần nó còn thích tao,một chút hi vọng tao cũng sẽ làm cho nó thích tao lại một lần nữa còn nếu nó không thích tao nữa,tao sẽ buông tay

-Tao tin mày sẽ làm được

Nó đã sang đây được một tháng rồi cũng không liên hệ với bất cứ ai ngoài ba mẹ và Trang ngay cả Băng nó cũng không liên lạc,nó sợ Nam biết.Hôm nay nó định đi siêu thị mua đồ để đi chơi cùng những người bạn trong phòng.Đang đi vòng quanh siêu thị,chuông điện thoại nó rung lên

-Sao lại gọi cho tao giờ này? Sao còn chưa ngủ nữa?

-Tao có chuyện không biết có nên nói với mày không nữa? -Trang ngập ngừng không biết khi nó biết sự thật sẽ sao nữa

-Chuyện gì thế mà không biết có nói được hay không?

-Chuyện về Nguyễn Nhật Phong.....

Không để Trang nói tiếp nó ngắt lời Trang luôn

-Vậy thôi đừng nói nữa,tao quyết định quên hắn rồi,tao không muốn biết một chút gì về hắn nữa nên từ nay những chuyện liên quan đến hắn đừng nói với tao nhé

-Ừ tao hiểu rồi sẽ không nói đâu,mày đang ở đâu đấy?

-Ngoài siêu thị mai đi chơi nên mua ít đồ

-Có gì hay hay không mua gửi về cho tao nữa

-Nằm đó mà mơ -Nó vừa lựa đồ,vừa nói chuyện điện thoại -Á -Nó va phải một người nên ngã xuống đất

-Sao thế? -Trang nghe thấy tiếng kêu của nó cô bắt đầu lo lắng

-Không sao đâu,tao gọi lại cho mày sau nhé

Nó tắt máy rồi đứng dậy xem kẻ nào vừa làm mình ngã,vừa ngẩng mặt lên nó đã nhìn thấy nhân vật rất đặc biệt

-Sao lại là anh?

-Câu này anh phải hỏi em mới đúng chứ? Sao lần nào gặp em cũng đụng trúng anh thế vậy?

-Có anh đụng trúng tôi ấy

-Vô lý,em lần nào cũng vậy không khác trước đây tý nào -Anh nhìn nó ánh mắt trìu mến yêu thương,đã lâu lắm rồi anh mới được đứng gần nó như thế này

-Kệ anh -Nó nói xong bỏ đi

-Nè chờ chút -Nó mặc kệ anh đứng đó nói,anh đành phải đi theo nó

-Anh đừng đi theo tôi có được không? Thật là phiền phức

-Anh phiền phức? Rõ ràng em đụng anh chưa xin lỗi rồi bỏ đi giờ còn kêu anh phiền phức nữa

-Vậy anh muốn gì? -Nó là người không thích lằng nhằng đặc biệt với những người lúc nào cũng bám theo nó như anh

-Em đi ăn cùng anh

Hôm nay tâm trạng nó không tốt kể lúc Trang nói đến hắn,nó đã cảm thấy khó chịu rồi,nên quay sang đồng ý với anh luôn

-Được thôi là anh nói đấy nhé,lúc đấy đừng có hối hận

-Em trả tiền chứ không phải anh,em đụng trúng anh mà

-Em là sinh viên mới sang đây làm gì có tiền chứ,anh đẹp trai thế này chẳng lẽ không đãi em một bữa -Nó nghe câu nói của anh xong chỉ muốn cho anh một trận nhưng vì mục tiêu trả thù nên nó đành phải nhẹ giọng xuống

-Em đang dùng mĩ nhân kế sao? -Anh nhìn nó cũng có thể đoán được mà

-Đâu có đó là lời từ đấy lòng em mà,sao anh nỡ lòng nào coi thường nó đến vậy

-Được rồi em bớt deep đi nhé

-Vậy anh tính thế nào? -Nó không quen với mấy cái kiểu nịnh nọt người khác thế này

-Đi thôi,đứng đây đợi anh đi lấy xe

Nó được anh đưa đến một nhà hàng sang trọng " Lần này anh chết với tôi ai kêu dám đối xử không tốt với tôi ngay từ đầu,hôm nay tôi sẽ cho anh cháy túi thì thôi "

-Em muốn ăn gì cứ gọi

-Là anh nói đấy nhé -Nó chờ mãi câu này của anh,quay sang chị nhân viên đang đứng gần đó -Chị cho em tất cả các món trong nhà hàng này với ạ

Chị đó rất bất ngờ,còn anh thì cứ ngồi bình thường như không có chuyện gì xảy ra " Anh biết là em có âm mưu mà "

-Được rồi cô cứ làm theo cô ấy nói đi

-Anh liệu có đủ tiền trả không đấy "? -Nó quay sang hỏi anh

-Em yên tâm anh không phải trả tiền

-Vậy ai trả? -Nó ngớ người ra

-Em -Câu trả lời của anh làm nó ngồi không vững nữa

-Anh có phải đàn ông không thế? Anh rủ một người đi ăn mà kêu họ trả tiền

-Ở bên cạnh em anh không cần làm đàn ông

Câu nói của anh làm nó ức nghẹn đến tận cổ,nó định đứng lên đi

-Thôi được rồi anh đùa em thôi đây là nhà hàng của anh

Một lần nữa nó lại bị sốc bởi câu nói của anh

-Của anh?

-Em nghĩ sao?

-Anh.... Anh... Em muốn uống rượu -Nó nhìn thấy anh mà như nhìn thấy hắn vậy,nó biết hai người là anh em họ của nhau

-Em có bị sao không vậy,tự nhiên đòi uống rượu

-Kệ em đi hay anh lại tiếc tiền,thôi bỏ đi

-Em thế nào cũng có thể nghĩ được

Anh đành gọi rượu cho nó uống,nó uống rất nhiều,anh không hề biết nhà nó đành đưa nó về nhà mình

-Đồ khốn! Tại sao đi đâu tôi cũng nhìn thấy hình của cậu,cậu là một tên thối tha,người mà cả đời này tôi không bao giờ tha thứ.Cậu biết tôi thích cậu từ lúc nào không từ lớp 7 tôi mới bước vào lớp ấy tôi đã thích cậu rồi vậy mà khi tôi tỏ tình cậu lại từ chối.Cậu là một tên khốn xấu xa nhất mà tôi từng gặp,cậu có biết là giờ tôi đang rất nhớ cậu không? Cậu ghét tôi được rồi tôi cũng chẳng thèm thích cậu nữa,cậu cút ra khỏi trí nhớ của tôi đi,cả thanh xuân của tôi đều dành cho tên khốn như cậu rồi đấy

Nó uống rất nhiều,nó rất nhiều điều anh nghe thấy mà đau lòng " Anh sẽ không để em tổn thương như tên đó đâu,ngủ ngon "

Sáng hôm sau nó tỉnh dậy,nó đang ở trong một căn phòng rất xa lạ " Mình đang ở đâu đây? ",nó bước xuống giường thấy quần áo của mình đã bị thay bằng bộ đồ khác

-AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAA

Bạn đang đọc truyện *Tôi Sẽ Khiến Anh Phải Tỏ Tình Với Tôi* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 93: Em lại muốn anh gặp em rồi

-Sao em hét ầm ĩ lên vậy? -Anh nghe thấy nó hét lên dưới nhà tưởng có chuyện gì nên chạy lên ai ngờ nó tuôn ra một tràng câu hỏi

-Tại sao em lại ở đây? Quần áo em đâu? Anh đúng là xấu xa tại sao anh có thể lợi dụng lúc em ngủ mà giở trò đồ bại thế này hả? Anh có còn là đàn ông nữa không? Hai người đúng là xấu xa giống nhau

-Nè em không cảm ơn anh thề thôi lại còn nói anh như thế

-Sao em phải cám ơn anh chứ trong khi anh đã làm ra những chuyện này

-Anh làm sao em? Em tự nhiên tuôn ra một tràng như thế

-Thế sao em lại ở đây? -Nó tiến gần đến chỗ anh,ánh mắt nhìn thẳng vào anh như chuẩn bị đánh nhau với anh vậy

-Hôm qua em uống say,anh không biết nhà em ở đâu đành đưa em về nhà anh

-Vậy à? Thế sao em lại mặc đồ này,đồ của em đâu? -Nó chỉ vào bộ đồ mình đang mặc ngẩng lên nhìn anh

-Em uống xong nôn hết ra người chả nhẽ anh lại để em như thế nên đã...

-Anh thay quần áo cho em -Nó hét ầm lên

-Là dì thay quần áo cho con -Một người phụ nữ trung tuổi bước vào cùng với quần áo của nó -Quần áo của con này

-Dạ vậy con cảm ơn dì nhé -Nó biết mình đã nói hơi quá với anh không biết nhìn mặt anh như nào nữa đành phải cúi mặt xuống

-Hai đứa nói chuyện đi,dì xuống nhà dọn dẹp chút,tý hai đứa xuống ăn cơm nhé

-Em đang nghĩ cái gì vậy Nhiên? -Anh tiến lại gõ đầu nó làm cho nó càng bối rối hơn

-Tại anh nói mập mờ em mới nghĩ như thế chứ

-Thế bây giờ em sai rồi đúng chứ,anh không phải đàn ông xấu xa như em nói đúng không ngược lại còn rất tốt bụng nữa

-Anh đừng có tự sướng nữa,xuống nhà cho em còn thay đồ,mà bây giờ là mấy giờ rồi? -Nó chợt nhớ ra hôm nay nó đi chơi với bạn nó

-Giờ là 9 h rồi cô nương

-Thôi chết rồi vậy là em lỡ chuyến đi chơi với bọn bạn rồi,tất cả là tại anh -Nó buồn rầu nghĩ đến việc không được đi chơi với mấy người bạn mới quen,quay sang anh trách luôn

-Là do em mà,do em thích ngủ giống heo thôi

-Anh được lắm

-Anh dĩ nhiên là phải được rồi,mà hôm qua là lần đầu tiên em uống rượu sao? -Anh cố tình nói câu đấy để troll nó

-Lần đầu

-Cảm giác thế nào?

-Em cũng không biết,mà người ta nói uống rượu xong sẽ nói linh tinh,hôm qua em có nói gì không?

-Em nghĩ mình nói gì không? -Câu trả lời của anh là câu hỏi lại nó khiến nó ức chế đuổi anh ra ngoài ",trước khi ra anh vẫn troll nó -Hôm nay em đã xưng em với anh rồi nhé

-Đi ra nhanh lên

Nó thay quần áo xong xuống nhà,cơm nước đã chuẩn bị xong,nó nhìn căn nhà thiết kế rất đẹp,nó đi đến chỗ dì

-Dì ơi! Có cần con giúp gì không ạ?

-Thôi không sao,con cứ ra ngoài kia ngồi đi,con là vị khách đặc biệt mà

-Sao dì lại nói thế,con không hiểu lắm ạ

-Từ trước đến nay dì chưa thấy Tân nó dẫn theo người bạn nào là con gái về nhà,cũng chưa từng thấy nó chăm sóc ai cẩn thận như con và hơn nữa...

-Dì ơi con đói rồi,dì lấy cơm giúp con nhé -Anh đang ngồi ghế thấy dì và nó nói chuyện sợ dì sẽ nói ra chuyện trong phòng anh nên phải chạy vào ngăn cản việc đó xảy ra

Nó ăn xong,giúp dì dọn dẹp định đi về thì anh tiến lại gần hỏi

-Em định đi đâu đấy?

-Đi về

-Em biết đường? -Anh lại troll nó một lần nữa,anh biết nó mới sang nên chắc chắn không biết đường

-Anh...

-Chờ anh chút anh đưa em về

Anh đi lên nhà thay đồ,dì ở dưới bếp chỉ cười nhìn hai người

-Đi thôi

Anh đưa nó về nhà mọi người đã đi hết rồi chỉ để lại cho nó một mẩu giấy với dòng chữ " Về muộn nên chấp nhận ở nhà đi nhé,tụi tao gọi điện cho mày mà không được "

Nó chợt nhớ ra điện thoại,nó lục tung đồ lên không thấy đâu cả " Hazz lại để đồ nhà anh ta rồi không biết bao giờ mới gặp lại để lấy điện thoại đây,thôi bỏ tiền ra mua điện thoại mới vậy "

Anh đưa nó về rồi đi đến công ty của anh,đây là lần đầu tiên anh xuất hiện ở công ty vào giờ muộn như thế này

-Anh ơi! Thư kí Kim xin nghỉ phép ạ,có nên tuyển thư kí khác không ạ? -Anh đang định đi về phòng mình thì một chị gọi anh lại

-Ừ cũng được để tôi tự tuyển chọn nhé

-Dạ vậy em đi thông báo ạ

Nó ở nhà chán quá nên đi chơi thì nhìn thấy thông báo " Công ty HT,đây không phải công ty rất nổi tiếng về thiết kế sao? Thấy báo giám đốc ở đây rất đẹp trai và thân thiện,hay mình đi đăng kí nhỉ dù sao thì cũng chỉ có gần 1 tháng thôi mà thời gian này mình cũng không bạn gì cần thận còn học hỏi được kinh nghiệm?". Nó cầm tờ thông báo đó về và viết hồ sơ xin việc

Anh đi làm về nhà không quên vào phòng hôm qua của nó,đang định bước ra thì nhìn thấy điện thoại của nó " Em lại muốn anh gặp em rồi ",anh đóng cửa phòng lại và đi về phòng mình

Sáng hôm sau nó dậy sớm chuẩn bị mọi thứ để đi đến phỏng vấn,vừa mở cửa ra đã nhìn thấy anh ở trước cửa

-Anh đến đây làm gì? -Nó nhìn thấy anh là biết nay mình đen đủi rồi

-Em không cần thì thôi -Anh giơ điện thoại trước mặt nó

-Anh... Anh

-Anh làm sao? Anh tốt quá đúng không?

-Trả cho em

-Đây là thái độ của người đã mang điện thoại của em đến đây đó hả?

-Vậy anh muốn sao mới trả điện thoại cho em? -Nó nhẹ giọng xuống vì bên trong có rất nhiều ảnh của nó và tụi bạn

-Tối đến nhà anh ăn tối,dì cũng thích em đến

-Được rồi em đồng ý giờ đưa cho em được chưa? Anh có mở ra xem không đấy

-Em nghĩ anh là loại người gì vậy? Điện thoại em hết pin rồi đấy,anh sợ em hiểu lầm nên anh cũng không sạc nó luôn

-Anh tốt thật đấy,vậy anh có thể đưa em đến nơi này được không? -Nó nhẹ giọng xuống cười với anh

-Được rồi,chiều theo em đó,ai kêu anh tốt quá mà

Vậy là nó được anh trở đi " May quá có taxi miễn phí thế này,đỡ tốn tiền xe ",nó cười và leo lên xe anh luôn

-Trời ơi sao lại tắc đường thế này,nhanh lên em sắp muộn rồi

-Đường tắc em bảo anh đi nhanh kiểu gì? -Anh nhìn đồng hồ thấy mình cũng đang bị muộn rồi nhưng vẫn phải cố gắng đưa nó đến chỗ nó muốn rồi mới quay lại công ty anh được,bây giờ anh mới chợt nhớ ra không biết là nó định đi đâu -Nè,em định đi đâu thế?

-Đi phỏng vấn

-Há? Sao có thể trùng hợp như vậy chứ? -Anh nghe thấy hai từ " phỏng vấn " bắt đầu thấy nghi ngờ -Ở công ty nào thế?

-HT -công ty thiết kế lớn,anh biết chỗ đó không?

-Anh biết và anh cũng đang đi tới đó đây?

-Không lẽ anh cũng đến xin vào làm thư kí giám đốc sao? -Nó nhìn anh cười

-Đến lúc đó rồi em sẽ biết -Anh bất ngờ về câu hỏi quá ngay thơ của nó " Em nghĩ sao mà anh phải đi làm thư kí chứ,trí tưởng tượng của em phong phú ghê "

Vừa đến công ty,anh xuống xe mở cửa xe cho nó rồi đưa xe của mình cho nhân viên cất xe,anh vừa bước vào mọi người đều cúi chào

-Chào tổng giám đốc

" TỔNG GIÁM ĐỐC " ba từ đó làm nó đứng không yên,tý nữa thì ngã

-Muộn rồi anh qua phòng phỏng vẫn đi ạ,mọi người đang ở đấy ạ

-Không cần đâu,tôi tìm được thư kí cho tôi rồi

Bạn đang đọc truyện *Tôi Sẽ Khiến Anh Phải Tỏ Tình Với Tôi* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 94: Em đồng ý

Nè nói cho em biết đây không phải là sự thật đi -Nó quay sang chỗ anh đang đứng nói chuyện với cô nhân viên kia

-Em hi vọng nó không phải sự thật

-Đúng rồi vì anh đâu có đẹp trai,tài giỏi như mọi người vẫn nói về Tổng giám đốc tập đoàn này đâu

-Em không muốn chuốc họa vào thân thì đừng có nói thế,anh lắm Fan lắm đó -Anh ghé sát tai nó nói nhỏ

-Anh...-Nó tức mà không làm gì được,định quay đi bỏ về thì anh kéo lại

-Em không định vào phỏng vấn nữa sao?

-Không phải lúc nãy anh nói tìm được người rồi sao? Em ở đây làm gì nữa

-Ừ đúng rồi và người đó là em

Câu nói của anh làm tất cả mọi người trong chỗ nó và anh đang đứng bàn tán sôi nổi

-Em làm thư kí cho anh á? -Nó hỏi lại một lần nữa xem đó có phải sự thật không hay nó đang nằm mơ?

-Chứ sao? Em nhìn đi có rất nhiều người phải qua tuyển chọn mới được vào vị trí đó đấy

-Em không làm

Anh càng tiến gần hơn đến chỗ nó,mọi người càng thấy nghi ngờ hơn về mối quan hệ giữa hai người này

-Em mà không nhận lời anh thì em đừng trách anh nói chuyện hôm trước em ở nhà anh đấy nhé -Anh ghé sát tai nó

-Anh...anh...-Từ trước đến giờ chưa ai có thể đe dọa được nó nhưng lần này nó lại bị anh đe dọa không có đường lui

-Anh cho em suy nghĩ trong 2 phút,quyết định phụ thuộc ở em

-Được rồi em đồng ý -Nó bất đắc dĩ đồng ý anh

-Em về trước đi mai chúng ta bắt đầu công việc mới -Anh biết thế nào nó cũng đồng ý mà,anh định quay đi nhưng chợt nhận ra quên chưa nhắc nhở nó anh cúi thấp người xuống nói chỉ để đủ cho hai người nghe -Và đừng quên tối nay chúng ta có hẹn đấy nhé

Nó tức quá bỏ đi luôn không thèm quan tâm đến lời anh nói nữa

Vậy là gần một tháng nó làm thư kí cho anh cũng là hết thời gian nó chơi bời quậy phá linh tinh các kiểu,nó bắt đầu vào học.Một năm sau Hương cũng sang Mĩ và ở cùng nó,hai người đi đâu cũng dính lấy nhau và không thể không có mặt anh trong đó.Ba năm học đại học bên này nó luôn được anh giúp đỡ,quan tâm nó rất nhiều,nó cũng đã không còn cãi anh như trước đây nữa,ngoan ngoãn nghe lời anh như một đứa em gái vậy

-Ra trường rồi có định vào công ty anh làm việc không đấy? -Anh đến đón nó sau buổi lễ tốt nghiệp

-Em đang nghĩ xem có nên vào làm hay không? Em sợ bị bắt nạt lắm

-Ai dám bắt nạt em,anh xử cho

-Anh đấy,nghĩ lại cái lúc mà làm thư kí cho anh,em khổ sở kinh khủng luôn ấy

-Anh có làm gì em đâu mà em kêu khổ sở?

-Anh làm gì tự anh biết nhé,em không bao giờ quên đâu

-Tối nay về nhà anh ăn cơm đi,dì bảo đó mừng em ra trường

-Được thôi,cảm ơn Sếp

-Vậy là em nhận lời vào làm công ty anh rồi đúng không?

-Cái này còn xem tối nay anh thế nào đã

Anh chỉ cười và lái xe đi về nhà.Vừa vào đến nơi,nó đã chạy đến ôm lấy dì rồi

-Dì ơi! Con được tự do rồi,không phải học nữa rồi

-Chúc mừng con nhé,thôi vào ăn cơm đi dì chuẩn bị những món mà con thích ăn nhất đó

-Con cảm ơn dì

-Xin lỗi dì có lẽ con không ăn cơm ở nhà được,công ty có chút việc cần con xử lý,con phải đến công ty ngay đây ạ,dì với Nhiên cứ ăn cơm trước đi

-Có chuyện gì thế? -Nó thấy vẻ mặt luông cuống của anh,nó thấy lo lắng

-Không sao đâu,em với dì cứ ăn cơm trước đi,anh sẽ về sớm thôi

-Anh đi đường cẩn thận nhé -Nó nhìn thấy vẻ mặt lo lắng của dì,tiến lại chỗ dì -Ôi nhiều món ngon quá,ăn thôi dì ơi,kệ anh ấy đi

Hai người vừa ăn,vừa nói chuyện với nhau rất vui vẻ nhưng nó vẫn rất lo lắng cho anh,ăn cơm xong nó định giúp dì rửa bát,dọn dẹp nhưng trước giờ dì không muốn ai làm những việc này nên nó đành phải đi ra phòng khách ngồi,chán quá nó đi xem mọi thứ trong căn nhà.Nó dừng lại ở trước cửa một phòng,nó mở cửa ra và bật điện lên xem phòng của ai thì đập vào mắt nó toàn là hình ảnh của nó,rất nhiều,rất nhiều ảnh trong những lần nó đi chơi,một bức ảnh to được treo trên tường là hình ảnh nó cười anh chụp được lúc anh sắp đi

-Em làm gì trong đây thế? -Nước mắt nó rơi khi nhìn thấy những tấm ảnh này,nó quay lại nhìn anh

-Tại sao những ảnh này của em lại ở trong phòng anh?

-Em không hiểu sao? Vậy để anh nói cho em biết nhé " Ngay từ lần đầu tiên gặp em anh đã thích em rồi,lúc đó em rất đanh đá rõ ràng là em đụng trúng anh vậy mà đứng lên chửi anh như anh là người có lỗi vậy và trong quán ăn em đã bắt anh trả tiền hết cả một cái quán và rồi anh gặp lại em ở trường chuyên lúc đó anh đã hỏi em có người yêu chưa,câu trả lời của em cho anh rất nhiều hi vọng và bức ảnh đầu tiên anh chụp được,anh luôn đem nó bên mình.Đến khi em sang đây anh cũng không nghĩ là anh có thể gặp lại em nhưng từ khi gặp lại em anh đã hứa với bản thân mình sẽ theo đuổi em. Anh thích em,Trần Hoàng Bảo Nhiên

Từng lời nói của anh làm cho nó nhớ lại những kỉ niệm trước đây của anh và nó nhưng nó không thể đồng ý với anh được,nó không thể ích kỉ thế được,trong trái tim nó vẫn còn có hình bóng của hắn

-Xin lỗi nhưng em không thể thích anh được

-Vì cậu ấy sao?

Nó ngớ người trước câu hỏi của anh " Không lẽ anh đã biết người mình thích trước đây là hắn sao? "

-Không phải em chưa quên được cậu ta sao? Cách đây 3 năm em đã uống say và nói cậu ta là tên khốn,em đã tỏ tình với cậu ta và bị từ chối,bao nhiêu vậy chưa đủ sao,em còn muốn chờ cậu ta đến bao giờ nữa

-Em xin lỗi

-Em không cần xin lỗi anh,anh biết mà nhưng anh sẽ chờ đến khi em chấp nhận tình cảm của anh

Kể từ hôm đó nó và anh vẫn nói chuyện với nhau như chưa có chuyện gì hết,Hương bây giờ đã là thư kí đặc biệt của nó được một năm rồi.Nó đang ngồi xem mẫu thiết kế mới của mọi người,tự nhiên Hương chạy vào

-Chị Nhiên! Em có chuyện quan trọng muốn nói với chị

-Chuyện gì mà em chạy như chết người đến nơi vậy

-Anh Tân...Anh Tân... -Hương vừa chạy xong bị mệt nên không nói được tiếp

-Anh Tân làm sao? Bình tĩnh lại nói chị nghe xem

-Anh ấy bị tai nạn đang cấp cứu ở bệnh viện

-Há? -Nó như người mất hồn không tin vào những lời Hương vừa nói

-Nhanh lên chị oi,để em lái xe cho -Hương kéo nó lên xe rồi bắt đầu lái xe đi,nó nghe tin xong không biết trời đất như thế nào nữa,nó đang rất lo cho Tân,chiếc xe rừng lại ở một nhà hàng sang trọng

-Sao lại đưa chị đến đây? -Nó nhìn Hương thắc mắc

-Chị cứ đi vào bên trong đi sẽ biết liền

Nó bước xuống xe đi vào bên trong,Hương nhìn nó bước vào " Hạnh phúc nhé anh,người em từng yêu ",cô lái xe đi.Nó bước vào bên trong một khung cảnh đẹp mỹ lệ,với rất nhiều nến hai bên,cô cứ thế tiến vào bên trong,anh từ bên trong bước ra

-Cuối cùng em cũng đến rồi

-Anh đang làm cái gì ở đây? -Nó nhìn khung cảnh không biết chuyện gì đang diễn ra nữa

-Này em đừng bảo em nhìn như này em không hiểu nhé

-Anh đang tạo khung cảnh lãng mạn thôi mà,có gì đâu

-Anh đi chết đây,sao anh lại có thể yêu một đứa ngốc như em chứ

-Anh đừng có nói là...

-Đúng anh muốn tỏ tình với em,em đồng ý làm người yêu của anh nhé

Nó rất bất ngờ trước câu nói vừa rồi của anh,nó biết là mình đã có tình cảm với anh,nó sợ nếu như lúc nãy là sự thật,nó sẽ cảm thấy rất có lỗi với anh,bao nhiêu năm như vậy anh vẫn luôn bên nó,quan tâm nó từng ngày

-Em đồng ý

Vậy là cuối cùng nó cũng quyết định đồng ý anh sau bao nhiêu chuyện đã xảy ra,nó và anh ở bên nhau vui vẻ khiến cho ai trong công ty cũng ngưỡng mộ tình cảm của hai người

-

Bạn đang đọc truyện *Tôi Sẽ Khiến Anh Phải Tỏ Tình Với Tôi* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 95: Về nước

Nè sắp cưới tao rồi đấy mày có về không? -Nó đang làm việc thấy điện thoại của Trang,nó biết thế nào cũng có chuyện mà nhưng nó không ngờ lại nhanh như vậy

-Mày cưới? -Nó vẫn cảm thấy bất ngờ về câu nói vừa rồi của Trang

-Ừ tao cưới,mày có về không? Mày nhớ là mày là con bạn thân nhất của tao và Đạt đấy nhé

-Tao chỉ là bạn tốt của mày thôi chứ Đạt thì còn lâu nhé

-Mày nhớ đấy nhé -Một giọng nam chen vào,nó hơi bất ngờ -Năm năm đi không thèm gọi điện cho tụi này

-Thôi mà tao có lý do riêng của tao mà,lần này về tao sẽ bù cho mày sau nhé

-Vậy là mày đồng ý về rồi à

-Mày nên đối diện với sự thật đi,thực ra năm năm qua....-Đạt chưa nói xong nó đã lên tiếng chen ngang

-Ừ có những chuyện nên quên đi,năm năm rồi mà,tao cũng nhớ tụi mày lắm rồi

-Nhiên! Tý nữa về anh đợi em nhé anh đi họp đã -Anh đi ngang không quên nhắc nhở nó

Nó đang nói chuyện điện thoại nghe thấy anh bảo vậy chỉ cười thôi

-Chết nhé,anh nào đấy? -Hai đứa bạn nó nghe thấy anh nói vậy nhìn nhau cười

-Sếp của tao đấy

-Sếp mà lại nói kiểu thế à " Tý nữa về anh đợi em nhé " -Trang cố tình nhắc lại lời anh nói lúc nãy để chọc tức nó cũng như bắt nó khai nhận đã có người yêu rồi

-Ừ thì...Hôm đó để rủ anh ấy xem có về với tao không,nếu về thì tao sẽ giới thiệu cho chúng mày biết

-Được rồi nhớ về đấy nhé,còn giúp tao chuẩn bị nữa chứ,à mà quên Hạnh với Tùng cũng cưới chung ngày với tụi tao đấy

-Chúng mày rủ nhau cưới chung à,sao đứa nào cũng cưới chồng hết vậy? -Không ngờ năm năm nhiều thứ thay đổi như vậy,ai cũng có hạnh phúc riêng của mình hết rồi và nó cũng đã tìm được một người tốt như anh,nó mỉm cười hạnh phúc

-Mày cũng nhanh nhanh dẫn anh ấy về đây cho bọn tao xem mặt đấy nhé

-Biết rồi thôi tao làm việc tiếp đây

Trang nhìn Đạt vẻ mặt buồn bã khi nghĩ năm năm qua hắn vì nó mà làm rất nhiều việc,hắn luôn đợi nó quay về,liệu bây giờ hắn biết nó đã có người trong lòng rồi thì hắn sẽ thế nào đây.Đạt ôm Trang vào lòng,cậu biết Trang đang nghĩ gì mà

-Đừng lo,anh nghĩ mọi chuyện sẽ tốt đẹp thôi,tất cả chỉ chờ vào sự lựa chọn của nó,chúng ta giúp được đến đây thì giúp thôi

-Nhưng năm năm qua hắn cũng đã vì nó mà không chấp nhận thêm một tình cảm nào hết

-Đừng nghĩ thế,hắn muốn không ai cấm được hắn đâu,mà sao em không nói cho mọi người biết em vẫn liên lạc với nó trong nhiều năm qua

-Chuyện này kể ra dài lắm,dù sao thì lúc đấy nó cũng vì hắn mà không cho em nói với mọi người số nó thôi

-Em đúng là còn dám lừa anh nữa,đáng chết -Đạt gõ nhẹ vào đầu cô

Anh và nó đi về nhà ăn tối,ngồi trên xe nó không quên hỏi anh

-Tháng sau bạn em cưới,em muốn về Việt Nam cũng lâu lắm rồi em chưa về đó

-Được rồi anh sẽ cho em nghỉ phép hai tháng

-Thật không? Cảm ơn sếp -Nó ôm choàng lấy anh -Vậy anh có về với em không? -Nó quay sang nhìn anh chờ câu trả lời

-Anh sẽ về nhưng mà anh phải xử lý một số việc đã rồi anh mới cùng anh Tony về đó được,em cứ về trước đi

-Vậy em sẽ cùng Hương về Việt Nam trước đợi anh nhé

-Anh biết rồi,hai người cứ về vui vẻ trước đi

Ngày hôm sau nó chuẩn bị hành lý cùng Hương ra sân bay

-Trời em nhớ Việt Nam thân yêu quá

-Cảm ơn em nhiều lắm,em đã giúp chị giữ bí mật không cho ai biết về chị

-Em hiểu mà không cần cảm ơn em đâu,chi cần chị sống tốt là được rồi

-Á.... Á... Á

Nó đang đứng nói chuyện với Hương tự nhiên thấy đau đầu

-Chị! Chị! Chị bị sao thế?

-Chị không biết tự nhiên chị thấy đau đầu thôi

-Để em dìu chị ra ghế ngồi nhé

Nó ngồi ở hàng ghế một chút rồi thấy ổn hơn,hai người cùng nhau đi vào bên trong.Ngồi máy bay một thời gian dài cuối cùng nó cũng đã đặt chân đến được mảnh đất Việt Nam thân yêu rồi,nó kéo balo đi.Vừa ra đến cửa nó đã thấy mọi người đứng ở đó

-Sao mọi người biết mà ra đây đón

-Là tao bảo đây -Trang tiến đến ôm chầm lấy nó -Tao nhớ mày quá đi mất

Nó nhìn xung quanh không thấy hắn đâu,nó cười hạnh phúc cuối cùng hắn cũng đã không coi nó là bạn nữa rồi

-Mày được lắm dám không cho bọn này biết một chút thông tin gì -Nam tức giận nhìn nó,cậu đã nhờ rất nhiều người tìm nó nhưng đều vô ích

Nó đi về nhà thay đồ rồi đi ra,nó định bước ra thì cảm thấy chóng mặt,nó đứng không vững nữa,mẹ nó nhìn thấy nó như thế tiến lại lo lắng

-Con bị sao thế? Không khỏe ở đâu à?

-Con không sao chỉ là dạo này hơi bị chóng mặt thôi

-Vậy mai con vào bệnh viện chỗ bác Anh khám xem

-Dạ để mai con vào lâu rồi con cũng chưa được gặp bác ấy nghe nói bác ấy cũng đã lên làm viện trưởng rồi

-Ừ ngày trước bảo con đi theo ngành Y thì không thích cơ

-Hihi thôi con chắc phải đi ngủ một chút đây ạ,mai con sẽ nói chuyện với mọi người sau

Nó lên giường đi ngủ một giấc,thói quen đi làm sớm đã in vào trong con người nó,nó dậy từ rất sớm,nấu cơm cho mọi người,bây giờ trình độ nấu cơm của nó cũng đã được cải thiện không còn như trước đây nữa

-Con dậy sớm thế? Đúng la cuộc sống tự lập có khác biết nấu cơm rồi

-Mẹ này cứ chọc quê con

-Mà ở bên đấy kiếm được con rể cho mẹ chưa? -Mẹ nó nhìn nó ánh mắt gian tà hỏi nó

-Mẹ này -Nó thẹn thùng không dám nhìn mẹ,mặt nó đỏ ửng lên

-Có rồi đúng không? Định bao giờ cho mẹ biết mặt đây?

-Cũng sắp rồi tại dạo này anh ấy bận quá nên không về với con được

-Vậy hả? Con đúng là giống mẹ mà

Nó lắc đầu nhìn mẹ nó,rồi đi lên nhà lấy túi sách đi đến bệnh viên.Nó bước vào bên trọng bệnh viện của bác nó,đi đến hỏi nhân viên xem phòng bác nó ở đâu.Nó lấy được địa chỉ,tiến thẳng đến chỗ thang máy,cánh cửa thang máy vừa đóng vào thì hắn cũng bước chân vào bệnh viện.Nó tìm được phòng ghi chữ Viện trưởng,nó gõ cửa rồi bước vào bên trong

-Bác! Cháu nhớ bác quá trời

-Cái con bé này chịu về rồi đấy à? Năm năm đi không thèm về thăm bác lấy một lần

-Tại cháu bận quá mà

-Thế nay sao lại qua đây?

-Cháu nhớ bác mà,bác nỡ nói cháu như thế

-Nhớ tôi sao? Buồn cười thật,nói đi có chuyện gì?

-Mấy nay cháu toàn cảm thấy chóng mặt,đứng nhiều lúc không vững nữa nên qua đây cho bác kiểm tra thử xem cháu bị làm sao

-Bệnh này hả? Chờ bác chút,có một bác sĩ mới vào làm việc ở chỗ bác được 1 năm nhưng rất giỏi chữa mấy bệnh này,mới vào mà đã được rất nhiều thành tích đó,bác đã cho cậu ấy làm trưởng khoa để bác gọi cậu ấy lên đây

Bác nó ấn máy gọi xuống phòng y tá của bệnh viện

-Gọi hộ tôi trưởng khoa Tim mạch lên phòng tôi nhé

-Dạ anh ấy chưa đến ạ

-Lúc nào cậu ấy đến bảo lên phòng tôi nhé

Bác nó vừa tắt máy cũng chính là lúc cửa tháng máy mở ra,hắn định bước vào phòng thì cô nhân viên chạy đến bảo anh

-Anh ơi! Viện trưởng có việc tìm anh

Hắn nghe thấy hai chữ " viện trưởng " liền đi lên phòng bác nó luôn.Nó ngồi đó đợi cũng chán nên quay sang bác nó

-Bác ơi,chi cháu đến phòng của trưởng khoa đó đi,chắc anh ta bận gì đó,để tự cháu đi xuống cũng được mất công ngồi đây đợi

Bác nó ngồi chỉ cho nó xong,nó lấy túi xách tạm biệt bác và đi xuống khoa của hắn

Cánh cửa thang máy bên này mở ra,cánh cửa bên kia đóng vào hai người lướt qua nhau như chưa hề quen biết nhau

-Viện trưởng,ông tìm tôi ạ? -hắn tiến nhanh đến phòng viện trưởng

-Cậu đến chậm một chút rồi,tôi có một bệnh nhân muốn cậu chữa trị,nó đi xuống phòng cậu rồi đấy

-Dạ vậy tôi xuống liền đây ạ,tạm biệt viện trưởng -Vì là bệnh nhân lại được đích thân viện trưởng giới thiệu nên hắn không thể chậm chạp được

Bác nó nhìn hắn rồi thở dài " Đúng là tuổi trẻ mà,có duyên nhất định sẽ gặp lại nhau còn đến được với nhau hay không đó là do tình cảm của mỗi người,ta chỉ giúp được hai đứa đến đây thôi ",bác đã được nghe Băng kể về chuyện của nó và hắn khi cô đến bệnh viện và tình cờ gặp hắn lúc đó bác cũng có mặt ở đó cô đã xin bác đừng nói chuyện này cho ai biết

Nó đi xuống phía dưới lại chỗ cô ý tá nhẹ nhàng hỏi

-Cho hỏi trưởng khoa có ở đây không ạ?

-Anh ấy vừa đi lên phòng viện trưởng rồi ạ,cô ngồi kia đợi một chút được không?

Nó tiến lại chỗ hàng ghế ngồi đó đợi hắn,hắn từ thang máy ra bước thẳng đến phòng làm việc,đi ngang qua chỗ cô y tá không quên dừng lại hỏi

-Có ai đến tìm tôi không ạ?

-Có một cô gái vừa tìm anh

-Cô ấy đâu rồi?

-Cô ấy ở đằng kia ạ

Theo hướng chỉ tay của cô ý tá anh quay lại,bốn mắt nhìn nhau không chớp

Bạn đang đọc truyện *Tôi Sẽ Khiến Anh Phải Tỏ Tình Với Tôi* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 96: Nguyễn Nhật Phong ! Cậu là tên xấu xa

Nó quay mặt đi chỗ khác,hắn thấy nó cũng hơi bất ngờ đã rất lâu rồi hắn chưa được gặp nó rồi " Cuối cùng cậu cũng chịu trở về rồi sao? Lần này tôi sẽ không để cậu đi nữa đâu ".Nó đứng lên định bước đi thì hắn đã nhanh tay kéo nó lại

-Không lẽ không chào nhau một tiếng được hay sao?

-Xin chào -Nó quay lại nhìn hắn cười nói quay sang nhìn hắn -Cậu có thể bỏ tay tôi ra được rồi chứ

-Cậu vẫn thế không khác chút nào

Hắn kéo nó vào trong phòng mình,nó vẫn thế còn hắn bây giờ đã táo bạo hơn rồi

-Cậu làm cái gì vậy? Bỏ tay tôi ra

-Không phải cậu đến tìm tôi sao? -Nó bất ngờ về câu hỏi của hắn -Tôi là trưởng khoa ở đây được rồi chứ

-Sao cậu biết tôi đến tìm trưởng khoa mà sao cậu lại là trưởng khoa? -Bao nhiêu câu hỏi trong đầu nó hiện ra rất bất ngờ bởi câu nói vừa rồi của hắn

-Tại sao tôi không thể?

-Được vậy cậu hãy làm tròn trách nhiệm của một vị bác sĩ đi -Nó không muốn cãi nhau với hắn nên đành im lặng đi theo hắn vào phòng

Hắn buông tay nó ra quay người lại ôm lấy nó,khẽ nói vào tai nó

-Tôi nhớ cậu nhiều lắm

Nó đẩy mạnh người hắn ra

-Xin lỗi tôi đến đây để khám bệnh chứ không phải đến để nghe những lời này

-Cậu có cần tuyệt tình vậy không? -Hắn nghe những lời nói của nó mà đau lòng không biết nên làm gì với nó nữa

-Tôi tuyệt tình? Cậu làm ơn khám bệnh giúp tôi đi,tôi không muốn ở noi mà có người không muốn nhìn thấy mặt mình

-Cậu... Cậu

-Cậu kiểm tra giúp tôi đi,tôi không muốn làm phiền đến một người bận như cậu

-Cậu...Cậu...

Hắn đứng đơ người ra đấy không biết trả lời nó như thế nào nữa

-Nếu cậu không thể kiểm tra được cho tôi thì xin phép không làm ảnh hưởng đến công việc của cậu nữa

Lần này hắn không giữ nó lại nữa,nó bước ra khỏi phòng thở phào nhẹ nhõm " Sao hắn cứ bám lấy mình thế nhỉ? ".Hắn đi về ghế làm việc của mình kéo ngăn khóa của mình ra bên trong vẫn còn chiếc cặp của nó " Cậu nghĩ cậu có thể thoát khỏi tôi lần nữa sao? "

Nó về nhà tâm trạng không tốt thấy rõ trên mặt nó,mẹ nó lo lắng đi đến hỏi

-Con đi khám bệnh sao rồi? Sao mặt mày thế này?

-À con không sao chỉ hơi mệt tý thôi,con về phòng nghỉ ngơi trước là khỏe ngay ấy mà

Nó vừa về đến phòng thì chuông điện thoại của nó rung lên,nó nhìn vào màn hình điện thoại nghe luôn

-Anh nghe Hương nói hôm qua ở sân bay em bị chóng mặt hả?

-Có hơi chút thôi bây giờ em cảm thấy ổn rồi ạ,anh đừng có lo lắng

-Biết ngay em sẽ nói thế mà,nhớ ăn uống vào đó

-Em biết rồi,mà bao giờ anh về Việt Nam?

-Công việc nhiều quá chắc phải tháng nữa anh mới về được

-Không sao em sẽ chờ anh về

Sáng hôm sau nó đang ngủ mẹ nó vào phòng khua nó dậy,nó ức chế quá nhưng vẫn phải ngồi dậy

-Có chuyện gì vậy mẹ?

-Bác Anh gọi điện thoại cho con này

Nó với lấy điện thoại của mẹ nó nhẹ nhàng nghe máy

-Dạ con nghe nè bác

-Hôm qua sao con lại bỏ về thế,Phong nói với bác là con không tiếp nhận cho cậu ấy điều trị

-Không phải tại hắn....-Nó định lên tiếng thanh minh thì bác nó đã nói tiếp

-Hôm nay con phải đến để cậu ấy điều trị đi,cậu ấy nói bệnh của con nặng lắm rồi đấy

-Con không muốn cậu ấy điều trị đâu?Cậu ta có khám cái gì đâu mà kêu bệnh cháu nặng

-Con bị sao vậy?,cậu ta là một bác sĩ giỏi chỉ cần nhìn thôi cũng biết được bệnh, có cậu ấy điều trị cho con bác mới yên tâm thôi,con ngoan ngoãn đến đi

Nói xong bác nó tắt máy để lại mình nó bực tức trên giường

" Nguyễn Nhật Phong cậu muốn tôi giết cậu đúng không? " tức thì vẫn tức nhưng đến bệnh viện thì vẫn phải đến

Nó đến đi thẳng đến phòng của hắn,không thèm gõ cửa nó đẩy mạnh cửa đi vào

-Cậu đi du học vậy mà một chút lịch sự cũng không có sao? -Hắn mắt vẫn nhìn vào máy tính,tay vẫn gõ nhưng vẫn biết là nó đến

Nó tức mình đi ra ngoài đóng cửa lại nhẹ nhàng gõ cửa

-Mời vào

Nó bước vào bên trong,tiến thẳng đến bàn hắn đập tay xuống bàn

-Rốt cuộc cậu muốn làm gì?

Hắn vẫn ngồi yên không ngẩng lên nhìn nó

-Đây là thái độ cậu đối với bác sĩ điều trị của mình sao?

-Cậu...cậu

-Cậu...cậu cái gì,cậu đi ra ghế ngồi chờ tôi một chút,tôi xử lý xong chỗ việc này sẽ ra nói chuyện với cậu

Nó ngồi ở đấy cả buổi sáng,hắn không thèm nhìn nó lấy một giây phút nào cả,hắn chỉ nhìn vào màn hình máy tính,nó tức quá tiến đến chỗ hắn

-Rốt cuộc cậu muốn sao đây?

-Tôi đói rồi chúng ta đi ăn cơm đi,lúc đói tôi không thể làm việc được

-Được vậy tôi ngồi đây chờ cậu,cậu đi ăn nhanh dùm tôi,tôi không có thời gian đâu

Hắn đi ra ngoài một chút rồi quay về phòng luôn,một lúc sau có một cô y tá mang hai hộp cơm vào cho hắn

-Cậu có muốn ăn chút cơm không?

-Không cần,tôi đến đây để khám bệnh chứ không phải ăn cơm

-Vậy được cậu cứ ngồi đó đi,tôi ăn cơm trước đây

Nó cứ thế ngồi đó chờ hắn ăn cơm,rồi lại làm việc mãi nó tức giận đứng lên

-Cậu đang giở trò gì vậy?

-Tôi có làm gì đâu

-Tôi nghi ngờ chuyên môn của cậu đấy

-Mọi người đều công nhận,cậu nghi ngờ cũng không sao

Nó tức mình đứng lên đi về,nó đi qua nhà Trang liền vào đó xem cô chuẩn bị được những gì rồi,vừa nhìn thấy nó ở cửa cô đã hét lên

-Trần Hoàng Bảo Nhiên,tao bảo mày về giúp tao chứ không phải bảo mày đi chơi nhé

-Cái này mày sai,tao đi khám bệnh gặp một tên chó điên

-Đứa nào mà có thể chọc tức mày vậy,chắc cao thủ lắm

-Người mà mày cũng biết đấy

-Không lẽ....-Người mà cô biết chỉ có mỗi một người là bác sĩ

-Đúng chính là tên Nguyễn Nhật Phong khốn khiếp,hắn bắt tao đợi từ sáng đến tối không thèm kiểm tra bệnh cho tao

-Mày bị bệnh sao? -Trang nghe thấy nó bảo thế bắt đầu cảm thấy lo lắng

-Không sao,tao còn chưa biết tao bị bệnh gì nữa,hắn đã khám cho tao đâu

-Trời thôi kệ đi,một tháng này mày phải chuẩn bị đám cưới cho tao đấy nhé

-Biết rồi,cần tao giúp gì cho mày không?

Nó đang định giúp Trang dọn dẹp thì một số lạ hiện trên điện thoại của nó,nó nhấc máy lên nghe

-Con làm cái gì vậy? Con có nể mặt bác hay không? Phong có gì không tốt mà con không chịu điều trị nó hả?

-Con không điều trị hay cậu ta không khám cho con

-Con đúng là làm bác mất mặt quá,từ mai hãy ngoan ngoãn đến bệnh viện để cậu ấy điều trị tiếp đi

Nói xong bác nó tắt máy luôn chỉ để cho nó một cơn tức trong người " Nguyễn Nhật Phong, cậu là tên xấu xa "

Bạn đang đọc truyện *Tôi Sẽ Khiến Anh Phải Tỏ Tình Với Tôi* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 97: Anh Tân nghe thấy sự thật

Cứ như thế ngày nào nó cũng phải đến phòng hắn,hắn thì vui còn nó sắp thành con điên đến nơi rồi nhưng nó không thể rời khỏi đây vì bác nó đã có lệnh nên nó không dám chống cái lệnh đó

-Nè Nguyễn Nhật Phong rốt cuộc cậu muốn thế nào đây,tôi đã ngồi trong cái phòng ngột ngạt nầy mấy tuần nay rồi đấy

-Tôi đang giúp cậu thôi với tư cách là một người bạn và hơn hết tôi là một bác sĩ có tâm với nghề

-Cậu là bác sĩ có tâm sao,ngày ngày kêu bệnh nhân của mình đến bệnh viện chả để làm gì chỉ có ngồi không như thế này mà cũng gọi là chữa bệnh hả?

-Cậu đừng coi thường chuyên môn của tôi

-Tôi chính là đang coi thường chuyên môn của cậu và hơn nữa đang coi thường cậu nữa đấy,tôi không ngờ cậu lại làm như thế này,cậu không sợ người yêu cậu ghen sao?

-Tôi chưa có người yêu

-Mặc kệ cậu có hay chưa tôi cũng muốn nhanh chóng rời khỏi đây

-Đây là Trần Hoàng Bảo Nhiên không chịu từ bỏ,quyết dành lấy thành công trước đây sao? Tôi thấy bây giờ cậu không là con người mạnh mẽ trước đây nữa rồi

Nó không nói gì cả cứ thế bước đi ra khỏi phòng hắn " Chỉ có một chuyện cậu không thể thay đổi được là cậu vẫn còn tình cảm với tôi "

Hắn mệt mỏi về ghế của mình thì chuông điện thoại của hắn rung lên,hắn nhìn tên trên màn hình nghe máy luôn

-Anh! Anh sắp về chưa?

-Anh về đến nhà rồi,bao giờ em về?

Hắn nhìn vào màn hình điện thoại -Tầm 5 giờ hơn em về đến nhà,em nhớ anh quá trời

-Ừ anh chờ em về nhé

Hắn tắt máy bắt đầu làm cho xong nhanh công việc để con về nhà.Tối hôm đó hai anh em rủ nhau ra ngoài chơi

-Dạo này em thế nào rồi?

-Em vẫn thế,vẫn làm tốt công việc của mình

-Vậy định bao giờ cho anh xem mặt em dâu đây?

-Em vẫn đang chờ cô ấy

-Sao lại thế,kể anh nghe được không?

-Trước đây em đã từng làm tổn thương cô ấy,người ta nói hãy yêu một cô gái mà họ tỏ tình trước nhưng em lại từ bỏ cơ hội đó mặc dù em cũng thích cô ấy vì em nghĩ cô ấy đang lợi dụng em,mặc dù cô ấy có làm rất nhiều cách tiếp theo đó để em thích cô ấy,em đã nhờ bạn thân của cô ấy làm người yêu em để cô ấy có thể buông tay nhưng đến lúc cô ấy rời xa em lúc đó em mới biết sự thật cô ấy yêu em rất nhiều thì đã quá muộn rồi,cô ấy đã không còn bên em nữa

-Em vẫn chờ cô ấy sao,liệu cô ấy có quay về không?

-Em đã gặp lại cô ấy,em cũng đang điều trị bệnh cho cô ấy

-Vậy thì tốt quá rồi,em có thể vẫn còn cơ hội đó

-Em đang cố gắng,hi vọng là có thể khiến cô ấy yêu em thêm một lần nữa

-Anh tin em sẽ làm được

-Vậy còn anh thì sao? Bao giờ cho em xem mặt chị dâu đây

-Chắc cũng sắp rồi

-Thật sao? Hai người gặp nhau thế nào vậy,kể em nghe với

-Anh gặp cô ấy và thích cô ấy rất lâu rồi nhưng mãi đến lúc anh ở bên Mĩ với có thể tiếp xúc với cô ấy nhiều hơn,mới có thể quan tâm cô ấy,gần bên cô ấy, anh và cô ấy bên nhau 3 năm,anh tỏ tình với cô ấy nhưng cô ấy không đồng ý mãi đến đầu năm anh tỏ tình tiếp cô ấy mới chịu đồng ý anh,hiện tại cô ấy cũng đang ở Việt Nam sẽ để cho em gặp cô ấy sớm thôi

-Em hóng lắm luôn đó

Mấy ngày hôm sau anh cũng không liên lạc gì với nó,nó rất lo lắng,họi điện cho anh Tony thì không được,ngày nào nó cũng phải đến bệnh viện ""khám bệnh "

-Rốt cuộc bao giờ cậu mới chịu khám cho tôi đây

-Bệnh của cậu nặng lắm đó,tôi phải nghiên cứu ra cách trị nó mới có thể giúp cậu được

Nó ngồi đó chán quá ngủ lúc nào không biết,hắn tiến đến cầm chăn đắp lên cho nó rồi rời khỏi phòng đến phòng họp.Nó ngủ một giấc dậy không thấy hắn đâu,nó lượn quanh phòng xem có gì hay hay nghịch không,nó tìm mãi chẳng thấy cái gì cả,nó nhìn thấy ngăn khóa còn đang mở,nó tiến đến mở ngăn khóa ra,nó rất bất ngờ khi chiếc cặp tóc của nó ở trong ngăn khóa của hắn đúng lúc đó hắn bước vào

-Cậu đang làm gì vậy?

-Câu này tôi hỏi cậu mới đúng,tại sao chiếc cặp của tôi lại ở trong ngăn khóa của cậu?

-Cậu trả nó lại cho tôi -Hắn tiến đến chỗ nó lấy lại chiếc cặp

-Hôm nay cậu mà không nói rõ cho tôi biết thì không xong với tôi đâu

-Được cậu muốn biết chuyện gì,tôi sẽ nói cho cậu biết

-Tôi hỏi lại lần nữa tại sao cậu lại cầm cái này?

-Đã nhiều lần tôi định vứt nó đi rồi nhưng tôi không đủ can đảm để làm chuyện đó,khi tôi nhìn thấy nó như nhìn thấy cậu vậy

-Cậu từng nói không bao giờ muốn nhìn thấy tôi,không bao giờ thích một đứa con gái như tôi,bây giờ cậu nói những lời này,cậu có thấy buồn cười không?

-Chuyện trước đây là tôi có lỗi với cậu,tôi xin lỗi

-Cậu làm tổn thương người khác chỉ một câu xin lỗi là xong sao?

-Từ nay tôi sẽ không làm tổn thương cậu nữa,chuyện ngay trước chỉ tại tôi hiểu lầm cậu với Nam nên mới thế

-Cậu chưa bao giờ tin tưởng tôi đúng không?

-Không phải như vậy

-Cậu không cần nói nữa đâu,tôi sẽ không nghe những lời nói dối của cậu nữa

-Cậu có thể coi những lời nói của tôi là nói dối nhưng những lời sau đây của tôi nói ra là sự thật " Nguyễn Nhật Phong tôi,từ trước đến giờ chỉ yêu mỗi một mình Trần Hoàng Bảo Nhiên cậu,tôi nói sẽ không bao giờ thích cậu vì tôi đã yêu cậu từ lâu rồi,tôi nói không muốn gặp cậu để tôi biết xem mình cần cậu đến mức nào,Trần Hoàng Bảo Nhiên,tôi yêu cậu "

Nó nghe những lời nói này của hắn,nó không kìm được nước mắt,nó không đủ mạnh mẽ để quên hắn đi những bây giờ nó không thể cùng một lúc làm tổn thương cả hai người được,nó gạt nước mắt đi nhìn thẳng vào hắn nói lại những lời trước đây hắn đã từng nói làm tổn thương nó

-Cậu nghĩ tôi nghe những lời này của cậu tôi sẽ chạy đến ôm cậu sao? Cậu nhầm rồi tôi trước nay rất ghét cậu,từ khi cậu nói với tôi câu này tôi đã biết mình không nên thích cậu nữa,cậu nghe cho rõ nhé " Tôi trước nay chỉ cảm nắng cậu thôi,chưa từng thích cậu "

-Bây giờ cậu có phủ nhận thế nào tôi cũng sẽ không bao giờ tin cậu,dù cậu không thích tôi,tôi sẽ làm cho cậu phải yêu tôi,dù cậu đã từng thích tôi nhưng giờ không thích nữa tôi sẽ làm cho cậu thích tôi một lần nữa

-Cậu đang ảo tưởng đó à? Cậu nghĩ tôi sẽ thích cậu sao?

-Tôi muốn thấy Trần Hoàng Bảo Nhiên của trước đây dám tuyên bố khiến tôi phải tỏ tình với cô ấy chứ không phải Trần Hoàng Bảo Nhiên bây giờ lừa dối bản thân mình như thế này

-Nguyễn Nhật Phong,cậu hãy tỉnh lại đi,cậu sẽ không bao giờ được như ý đâu

-Cậu có dám cá cược với tôi không?

-Tôi không đem chuyện tình cảm ra cá cược

Hắn không nói gì hết,đi đến ghế của mình,còn nó cũng chẳng nói gì cả đi đến lấy túi định đi ra thì hắn đã ngăn lại

-Cậu vẫn đang trong thời gian điều trị đó

Nó đành quay lại ghế ngồi

-Anh đã nghe thấy hết rồi sao?

Bạn đang đọc truyện *Tôi Sẽ Khiến Anh Phải Tỏ Tình Với Tôi* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 98: Phù dâu ,phù rể

Anh định đến tìm hắn có chút việc không ngờ lại nghe được cuộc nói chuyện giữa hắn và nó,anh quay đi,Hương cũng ở đấy cũng đã nghe thấy toàn bộ câu chuyện của hai người,cô liền đuổi theo anh

-Mọi chuyện không như anh nghĩ đâu,chị Nhiên không phải là người như vậy đâu

Cô hiểu bây giờ anh nghĩ nó chấp nhận tình cảm của anh là để trả thù hắn,anh nghĩ cô lợi dụng anh,cô chỉ coi anh là người thay thế

-Anh nghe em nói có được không?

Anh cứ thế đi không quan tâm gì đến những lời cô nói,cô tiến đến trước mặt anh,kéo anh lại nhìn thẳng vào mắt anh

-Anh dừng lại đi có được không?

-Em cũng đã biết mối quan hệ giữa hai người họ đúng không? Em cũng biết anh là anh họ Phong đúng không?

-Em...em...em

-Anh không muốn nghe thêm bất cứ lời nói nào hết

Anh cứ thế bỏ mặc cô lại mà đi về phía trước,tiếng còi xe làm một người con gái đang đứng ngây người ra đó phải chú ý,cô nhìn chiếc xe đang lao về phía anh,cô không suy nghĩ gì hết cứ thế lao ra đẩy anh về phía bên đường,còn mình thì chiếu thẳng vào đèn xe,cô tưởng mình không còn được nhìn thấy anh nữa nhưng khi cô mở mắt ra thấy anh đang ở trước mặt mình chiếc xe đã phanh kịp

-Bây giờ anh có thể nghe em nói được rồi chứ?

Anh đỡ cô ngồi dậy,cõng cô trên vai mình cứ thế bước đi trên con phố

-Thật ra trước đây hai người họ đã từng thích nhau,chị Nhiên đã rất rất yêu anh Phong nhưng đến lúc chị ấy tỏ tình thì anh ấy lại không đồng ý vì anh ấy nghĩ chị ấy không yêu anh Phong chỉ lợi dụng anh ấy thôi,thậm chí anh ấy còn công khai người yêu là một người khác,em nghe mọi người nói là người yêu của anh Phong là bạn từng thân của chị ấy.Nhưng đến lúc chị Nhiên đi du học mọi chuyện mới vỡ lở ra thì ra anh Phong và chị đó đang diễn một màn kịch để cho chị Nhiên từ bỏ không theo đuổi anh Phong nữa.Cho đến sau này anh Phong cứ thế chờ chị Nhiên quay về.Anh có biết vì sao hai năm trước chị Nhiên không chấp nhận tình cảm của anh không? Vì chị ấy sợ anh bị tổn thương khi biết sự thật chị ấy và anh Phong đã từng thích nhau,chị ấy sợ anh sẽ nghĩ chị ấy lợi dụng anh để trả thù anh Phong và lúc đó chị ấy vẫn chưa thể quên được anh Phong.Đến đầu năm chị ấy chấp nhận tình cảm của anh là thật chứ không có bất cứ một chút nào là lợi dụng anh cả,còn chuyện từ lúc chị ấy gặp lại anh Phong và hai người họ như bây giờ thì đó chỉ là do chị ấy bị bệnh và anh Phong là người chữa trị cho chị ấy thôi chứ không phải là chị ấy đang lừa dối anh đâu

-Anh xin lỗi vì lúc nãy đã làm như thế với em,anh đã nghe chuyện của hai người này rồi,Nhiên cũng đã từng uống say và nói ra những chuyện này,Phong cũng kể cho anh nghe chuyện này cách đây mấy hôm nhưng anh không ngờ lại là hai người mà anh quen biết và không thể làm tổn thương

-Thực ra chị Nhiên cũng định nói cho anh biết từ lâu rồi nhưng mà không biết nên nói như thế nào hết

-Vậy còn em sao em lại không nói cho anh biết?

-Anh nghĩ sao em có thể nói được khi mà anh đã dành rất nhiều tình cảm cho chị ấy,anh đã cho em biết thế nào là yêu không từ bỏ,nhìn thấy hai người hạnh phúc thì em sao có thể phá cái hạnh phúc đó được

-Anh biết Nhiên vẫn còn rất nhiều tình cảm với Phong và Phong thì cũng còn rất nhiều tình cảm với Nhiên,anh biết là dù mình có là người thay thế hay không thì tình cảm của Nhiên dành cho anh cũng không lớn bằng tình cảm của cô ấy dành cho Phong,anh không muốn hai đứa nó vì một chút hiểu lầm mà phải xa cách như vậy

-Anh định buông tay chị Nhiên ra sao? Chị ấy đã định giới thiệu anh với tất cả mọi người,chị ấy đã gọi cho anh rất nhiều lần nhưng không được

-Anh muốn tạo cho cô ấy một sự bất ngờ nên đã tắt máy và Tony anh ấy cũng muốn cho nó bất ngờ nên tắt máy theo anh

-Hai người đúng thật là làm cho tụi em lo lắng

-Anh đã quyết định rồi sẽ không để những người bên anh bị tổn thương đâu

-Anh lúc nào cũng vậy bảo sao em lại không yêu anh được

Cô định chỉ nghĩ trong đầu nhưng không hiểu sao lại nói ra,anh không hỏi lại cô vì hành động lúc nãy của cô và rất nhiều lần cô để ý anh nhưng anh đã không quan tâm đến cô vì lúc đó trong mắt của anh chỉ có một mình nó còn bây giờ trong mắt của anh chỉ có một mình cô mà thôi,anh cười cõng cô trên vai cứ thế bước đi

-Rốt cuộc cậu muốn sao mới chịu buông tha cho tôi đây?-Nó ngày nào cũng phải ngồi trong căn phòng ngột ngạt không thoải mái như thế này nó khó chịu lắm

-Đến bao giờ cậu hết bệnh thì thôi

-Làm ơn đi tôi chỉ chóng mặt chút thôi chứ tôi có bị sao đâu

Hai đứa đang cãi nhau chuông điện thoại của nó rung lên cắt ngang cuộc nói chuyện

-Chuyện gì thế? -Nó nhìn vào màn hình thấy số của Trang gọi

-Mày có đang ở cùng Phong không?

Câu hỏi của Trang làm nó tức điện lên chỉ muốn đập luôn điện thoại ra nó nhìn sang hắn còn hắn chỉ cười với nó càng làm nó tức hơn

-Mày đang muốn chọc tức tao phải không? Tao không muốn ở cùng nhưng cũng vẫn phải ở cùng đây

-Vậy mày mở loa ngoài lên tao đỡ phải gọi cho hắn -Đạt chẳng biết từ đâu nói chen vào

Nó vừa mở loa ngoài lên Đạt đã lên tiếng

-Tao muốn làm hai đứa chúng mày làm phù dâu và phù rể cho bọn tao

Nó nghe xong không biết hai đứa bạn của mình nó đang nghĩ cái gì nữa

-Chúng mày có vấn đề về thần kinh à,bao nhiêu người sao không nhờ đi nhờ tao lại còn có cả hắn nữa

-Hết cách rồi Tùng với Hạnh đã nhờ Nam với Băng trước rồi,Huy và Hoa thì không thể được Huy bây giờ là ngôi sao nổi tiếng rồi không thể xuất hiện như thế được,chỉ còn có hai đứa tụi mày đang rảnh thôi,giúp bọn tao đi

-Được tao đồng ý -Không suy nghĩ gì hắn liền đồng ý luôn,nó quay sang hắn ánh mắt tức giận

-Vậy tao coi như hai đứa chúng mày đồng ý rồi đấy nhé

-Tao phản đối -Nó hét lên

-Phản đối không chấp nhận-Nói xong Đạt tắt máy luôn không cho nó nói thêm một câu nào nữa

Ngày hôm nay có lẽ là ngày mà nó cảm thấy hạnh phúc nhất,bốn đứa bạn thân của nó đã trở thành hai cặp đôi nhìn giống như tiên đồng ngọc nữ vậy

Nó và hắn cũng có mặt từ rất sớm,chuẩn bị giúp bọn bạn những việc cần thiết,cuối cùng cũng là lúc bọn họ bước lên lễ đường,là giây phút mà nó chắc chắn bọn họ đã đợi từ rất lâu rồi,chúng nó trao cho nhau những nụ hôn nồng thắm

Đến phần ném hoa nó không muốn tham gia vào mấy cái trò này nhưng bị mọi người kéo vào nó đành phải đi phải,hai bó hoa được tung ra,hai người bắt được là nó và Băng

-Hai chị em mày có định tổ chức lễ cưới chung không đấy? -Tùng tiến đến chỗ bọn nó đang đứng

-Chắc có lúc đấy mày nhớ chuẩn bị quà to một chút nhé

Nó ở trong buổi lễ chán quá đi kiếm đồ ăn thì không biết nên ăn món gì,nó đành cầm ly rượu trên tay đi ra ngoài hóng gió.Một cánh tay đập vào vai nó

-Đã lâu không gặp

Nó ngẩng đầu lên thì nhìn thấy người trước mặt nó không ai khác lại là Linh,nó không bối rối khi nhìn thấy Linh,nó mim cười

-Đúng là đã rất lâu rồi,BẠN THÂN CŨ À

Nó cố nhấn mạnh bốn từ cũ,Linh hiểu chi nhìn nó cười

-Mày có cần phải như thế không?

-Tao làm sao nào,mà sao mày lại ở đây? -Nó hỏi Linh xong rồi tự mình trả lời câu hỏi của mình luôn -À người yêu mày đang ở đây mà,xin lỗi

-Đúng là người yêu của tao đang ở đây nhưng không phải là Nguyễn Nhật Phong

-Tao cũng không quan tâm đến người yêu mày là ai tao bận rồi đi trước đây

-Khoan đã thực ra chuyện ngày trước chỉ là một màn kịch diễn cho mày xem mà từ bỏ Phong mà thôi.còn người yêu tao là người cũ mà tao đã từng kể với mày ấy

-Tao chỉ đáng để chúng mày đưa ra làm trò cười vậy sao?

-Không phải như vậy,chuyện là như thế này

" Hôm đấy tao đang đi học về,hắn chẳng biết từ đâu chạy đến

-Linh! Tao có chuyện muốn nhờ mày được không?

-Chuyện gì thế?

-Tao có thể nhờ mày đóng giả làm bạn gái của tao được không?Tao biết mày là bạn của Nhiên,tao cũng biết mày có lẽ đã nghe nó kể về chuyện của nó với tao nên mày mới giúp nó như thế nhưng tao không thể chấp nhận tình cảm của nó được,tao biết người nó thích là Nam chứ không phải là tao,tao không biết giữa hai đứa nó xảy ra chuyện gì nó mới tỏ tình với tao như thế

-Nhưng nó nói là nó thích mày mà

-Không phải tao đã nhìn thấy Nam tỏ tình với nó và nó cũng đã đồng ý,tao không muốn chấp nhận tình cảm này xong được một thời gian lại bỏ nhau,tao cũng không muốn làm tổn thương nó nữa khi mấy nay nó luôn tìm cách để tao tỏ tình với nó,mày giúp tao có được không coi như vì tao và vì nó nữa "

Vậy là tao không muốn mày theo đuổi tình yêu không có kết quả nên đã chấp nhận lời đề nghị của hắn và chỉ diễn cho bọn Đạt chụp được gửi cho mày và tao không biết gì hết

-Thế sao mày không nói cho tao biết?

-Mày thử xem tao còn mặt mũi nào để nhìn mày khi đã làm ra chuyện đấy không? Nếu tao nói ra sự thật đó sẽ làm mày khổ hơn

-Thế sao giờ mày còn nói cho tao biết làm gì?

-Tao sợ không nói sau này tao sẽ hối hận,tao thấy năm năm qua hắn khổ vì mày nhiều lắm rồi,hắn đã chờ đợi mày rất lâu rồi,tao nghĩ đừng vì chút chuyện hiểu lầm như thế mà chúng mày không đến được với nhau

-Đã quá muộn rồi

Đúng lúc đấy chuông điện thoại của nó rung lên

-Tạm biệt,tao không muốn thấy mày nữa

Nó cứ thế bước đi ra ngoài nghe điện thoại

Bạn đang đọc truyện *Tôi Sẽ Khiến Anh Phải Tỏ Tình Với Tôi* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 99: Chúng ta kết hôn đi

Hiện tại tác giả đang tham gia một cuộc thi do trường tác giả tổ chức tác giả muốn nhờ những người đã luôn yêu mến và ủng hộ tác giả có thể vào like và tag bạn bè (nếu họ không thấy phiền nhé) vào like giúp tác giả nếu bài viết đó được 1000 like trong ngày mai tác giả sẽ up

-Hết chuyện " Tôi sẽ khiến anh phải tỏ tình với tôi "

-5 chap " Đừng để ý chồng chưa cưới của em "

-10 chap " Không thể từ bỏ anh "

Lần đầu tiên tác giả tham gia cuộc thi hi vọng mọi người giúp đỡ,mọi người đừng hack like nhé,cảm ơn mọi người nhiều lắm

Còn bây giờ là món quà tác giả dành cho các bạn Fan hôm nay đã cmt rất nhiều giúp tác giả

-Anh đã đi đâu mấy ngày nay mà em gọi không được vậy? -Nó nhìn vào màn hình liền nghe máy luôn

-Anh về Việt Nam rồi,chúng ta đính hôn đi

Câu nói của anh làm cô tý nữa rơi máy,cô hạnh phúc lắm

-Anh nói thật sao?

-Ừ cuối tuần chúng ta đính hôn đi

-Được em đồng ý

Nó nghĩ đã đến lúc nên kết thúc chuyện tình cảm rác rối này rồi,nó cũng không muốn ở bên hắn nữa,nó cũng biết anh là một người đàn ông tốt nó không thể để con tim mình đập vì hắn một lần nữa

-Em đang ở đâu đấy,anh bảo anh Tony đến đón em,anh nhớ em

-Em đang ở đám cưới bạn đường XX

-Được rồi,em chờ chút nhé

Nó đi ra ngoài đứng chờ anh Tony đến đón mình,hắn đi tìm nó mãi không thấy nó đâu thì gặp Linh,Linh kéo tay hắn lại

-Tao nói cho nó biết sự thật rồi đấy,tao chỉ có thể giúp mày đến đây được thôi

-Cảm ơn mày nhiều lắm,tao sẽ không để nó rời xa tao một lần nữa đâu

Hắn tiếp tục đi tìm nó,cuối cùng hắn cũng tìm thấy nó đang đứng ngoài

-Sao cậu lại ở đây? Không vào bên trong đi

-Tôi đứng đợi bạn đến đón

-Cậu định rời đi sớm vậy sao? Cậu còn chưa chúc tụi nó mà

-Cậu thôi đi có được không,tôi đã nói là tôi có việc phải đi sao cậu cứ làm phiền tôi vậy?

-Tôi muốn theo đuổi cậu có được không? -Giọng hắn nhẹ xuống

-Quá muộn rồi,tôi đã có người mình yêu rồi

-Chỉ là người yêu thôi mà đã thành vợ chồng đâu,chỉ cần cậu cho tôi một cơ hội tôi sẽ không để tuột mất cậu một lần nữa

-Cậu nghe câu có không giữa mất đừng tìm chưa? Cậu đã bỏ tôi một lần rồi,bây giờ tôi không thể cho cậu thêm một cơ hội nào nữa,tôi cũng sắp đính hôn rồi,cuối tuần này hi vọng cậu sẽ đến góp vui vì người này cậu cũng biết

-Tôi biết sao? -Hắn bất ngờ câu nói của nó lắm,hắn thật sự không ngờ người nó thích lại là người cậu biết

-Đúng chính là Phạm Hữu Tân anh họ cậu

Một lần nữa câu nói của nó như đang nghiến nát tim gan hắn,hắn không đủ can đảm để đối mặt với anh hắn nữa,càng không ngờ người nó thích lại là người anh mà hắn yêu quý nhất,hắn bắt đầu nhớ lại những lời anh đã nói về người con gái anh yêu,nhìn ánh mắt của anh khi kể về nó,hắn biết anh yêu nó nhiều lắm,nó quay sang nhìn nó

-Đây là cách cậu trả thù tôi đúng không?

-Tôi nói rồi tôi không đem tình cảm của tôi ra đánh đổi như vậy,còn nếu cậu nghĩ thế thì cứ cho là thế đi

Xe của anh Tony cũng đã đến đón nó,nó tiến lại gần chiếc xe đang định bước lên xe thì hắn kéo lại

-Có thể hứa với tôi,nếu cậu chọn anh ấy rồi đối xử tốt với anh ấy có được không và chuyện của chúng ta cậu có thể không nói cho anh ấy biết được không?

-Tôi cũng đã không muốn cho anh ấy biết chuyện tình cảm của tôi và cậu,nó đã là quá khứ rồi,tôi hi vọng cậu sẽ tìm được một người tốt với mình

-Chúc cậu và anh ấy hạnh phúc

Nó bước thật nhanh lên xe để hắn không thấy được những giọt nước mắt của nó,hắn quay vào bên trong thì thấy bọn bạn đứng trước mặt mình

-Tao không sao đừng nhìn tao như thế

Bọn hắn chạy đến ôm chầm lấy hắn

-Cố lên có bọn tao luôn ở bên cạnh mày

Nó lên xe khóc như mưa vậy

-Đó là người mà trước đây em kể với anh đúng không?

Nó coi anh Tony là anh trai của mình nên chuyện gì nó cũng kể với anh hết,mỗi lần nói ra nó lại nhận được một lời khuyên rất chân thành từ anh,anh giúp nó hiểu ra rất nhiều điều

-Vâng ạ,sao lúc nào em từ bỏ thì lại biết được sự thật thế ạ

-Trong tình yêu chúng ta cần tin tưởng nhau chứ không phải nhìn bên ngoài mà hiểu lầm nhau để rồi lạc mất nhau mãi mãi

-Anh cũng đã từng đánh mất một thứ quan trọng đúng không ạ? -Mỗi lần nghe anh khuyên,nó đều thấy ánh mắt anh thoáng chút buồn,giống như một người từng trải vậy

-Trước đây anh đã từng đánh mất người con gái anh yêu chỉ vì không tin tưởng cô ấy,để rồi cô ấy bỏ đi anh mới biết sự thật nhưng đã quá muộn rồi,anh đã đi rất nhiều nơi tìm cô ấy nhưng đều không thấy cô ấy đâu hết.Anh ra nước ngoài cũng chỉ mong xây dựng sự nghiệp có thể dễ dàng tìm cô ấy hơn nhưng đến bây giờ đã mười mấy năm rồi anh vẫn không tìm ra cô ấy,anh không biết bây giờ cô ấy có còn đang chờ anh nữa hay đã có được hạnh phúc riêng cho mình rồi,dù sao anh cũng mong cô ấy được hạnh phúc

-Đúng là trong tình yêu thứ cần nhất chính là sự tin tưởng

Cuối cùng nó cũng được anh đưa đến chỗ của anh Tân,nó lau nước mắt của mình đi,cười tươi rồi tiến lên trên

-Anh! Anh dám không nghe điện thoại của em hả? -Nó tiến gần đến chỗ anh,giả bộ làm nũng

Anh ôm nó vào lòng,nó bất ngờ vì hành động này của anh lắm,nó cũng choàng tay ôm lấy anh

-Anh nhớ em nhiều lắm

-Em cũng thế

Giây phút này có lẽ là giây phút hạnh phúc cuối cùng anh dành cho nó " Sống thật hạnh phúc bên Phong nhé!"

Ngày hôm nay là ngày mà nó chính thức tuyên bố với mọi người về người yêu mình,cũng là ngày nó chính thức tiến lên một bước trong cuộc đời nó

-Mày phải hạnh phúc về sự lựa chọn này của mày đó nhé -Trang tiến đến gần chỗ nó

-Ừ mày cũng phải hạnh phúc bên Đạt đó nghe chưa?

-Cái này mày không cần phải lo lắng,tao sẽ chăm sóc tốt cho vợ tao,yên tâm đi

Cuối cùng bọn nó cũng kéo hết đến phòng nó,chụp hình các kiểu,nó nhìn mãi không thấy hắn đâu

-Đừng nhìn nữa,hắn không đến đâu,hắn nhắn tin cho tao bảo ở bệnh viện có cấp cứu gấp không thể qua được -Trang thấy nó hồn phách cứ để ở đâu ấy

-Ai nói là tao đang đợi hắn chứ

-Tao chỉ hỏi mày tại sao mày lại chọn anh Tân vậy? Tao nghĩ mày vì muốn trả thù hắn nên mới làm như vậy

-Trước giờ tao chưa từng đem tình cảm của mình ra để đùa hay là trả thù ai hết cả

-Tụi tao sẽ luôn tin tưởng mày,anh Tân là người tốt nên là đừng có để mất anh ấy nhé

-Tao biết rồi mà,tao sẽ yêu anh ấy nhiều thật nhiều hơn nữa

Bọn nó chỉ biết nhìn nó ngồi cười hạnh phúc,nụ cười đã lâu lắm rồi bọn nó chưa hề nhìn thấy,nó vui bọn nó cũng vui nhưng bọn nó lại buồn cho hắn

Hắn một mình suy nghĩ về rất nhiều chuyện,hắn biết mình không nên ích kỉ nữa nhưng hình ảnh của nó vẫn trong hắn không thể nào quên được,hắn bước đến quan HCL Waiting nơi mà có rất nhiều kỉ niệm của hai đứa bọn hắn

Anh từ phía ngoài cửa bước vào

-Em chuẩn bị xong chưa?

Nó tươi cười đi đến chỗ anh

-Chúng ta có thể bắt đầu được rồi

-Anh có chuyện muốn nói với em trước khi bắt đầu

Tất cả mọi người đều nhìn anh,không hiểu chuyện gì đang diễn ra nữa,mọi người đi hết ra ngoài chỉ còn lại mình anh và nó

Bạn đang đọc truyện *Tôi Sẽ Khiến Anh Phải Tỏ Tình Với Tôi* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 100: The end

Có chuyện gì vậy anh? -Nó nhìn anh vẻ mặt khó hiểu

-Anh biết tình cảm của em dành cho anh không đủ lớn bằng tình cảm mà em dành cho Phong và anh cũng nhận ra rằng tình cảm của hai người bọn anh khác quá xa nhau,Phong yêu em rất nhiều,nó lúc nào cũng đợi em hết,mấy năm qua anh nghe mọi người nói hết rồi,nó luôn chờ một mình em quay về,chả nhẽ em không cho nó một cơ hội hay sao?

-Anh biết mọi chuyện rồi sao? -Từng lời nói của anh làm nó bất ngờ

-Anh đã biết cách đấy mấy hôm rồi,anh đã nghe cuộc nói chuyện giữa em và Phong,anh cũng đã biết được tình cảm của hai đứa dành cho nhau

-Vậy tại sao anh còn đính hôn với em? -Nó cảm thấy mình như bị đưa ra làm con đối vậy

-Anh đính hôn với em không phải để em lừa dối bản thân mình chấp nhận anh để không làm tổn thương anh nhưng anh biết trong trái tim em vẫn luôn có hình bóng của Phong,anh cảm nhận được em đối với anh là thật lòng,anh cũng biết rằng nó chỉ dừng lại ở mức độ anh em thôi,chỉ là anh quan tâm chăm sóc em nên em mới cảm động trước tình cảm của anh mà đồng ý,còn từ trước đến nay em chưa bao giờ quên hình bóng của Phong đúng không?

-Em xin lỗi anh nhiều lắm,xin lỗi vì đã lừa dối anh,xin lỗi vì khiến anh tổn thương nhưng em chưa bao giờ nghĩ sẽ lợi dụng anh để trả thù hắn cả

-Em biết lúc mới nghe cuộc nói chuyện giữa em và Phong anh cảm thấy thế nào không? Anh nghĩ mình ngu ngốc lắm,ngu ngốc vì đã để em lấy tình cảm của anh ra để trả thù nhưng chính Hương đã giúp anh hiểu ra rất nhiều điều và anh biết được rằng trước nay những tình cảm của em dành cho anh đều là thật lòng,anh chưa bao giờ trách,anh chỉ trách bản thân mình đang là rào cản để hai đứa không đến được với nhau thôi.Mấy ngày nay nhìn Phong như thế anh cũng rất buồn,anh cũng không biết làm như thế nào nữa,anh cũng biết là nó sẽ không cho anh biết chuyện này để anh cảm thấy không bị tổn thương,anh hiểu hết chứ,anh hơn bọn em cơ mà

-Em phải làm gì để có thể khiến anh không bị tổn thương bây giờ?

-Em phải sống thật hạnh phúc,thật vui vẻ bên cạnh người mà em yêu,có lẽ anh không nhắc tên người ấy em cũng đã biết rồi,hãy chân trọng giây phút này khi hai người còn có thể đến được với nhau

-Nếu như em nói em chọn anh thì sao? Em và hắn đã là quá khứ rồi anh ạ

-Em không muốn anh tổn thương nhưng em lại đến với người mà em không yêu chỉ là sự biết ơn như thế anh sẽ cảm thấy thế nào đây? Quá khứ nhưng vẫn không thể quên được nhau,vẫn yêu nhau tại sao không thể đến được với nhau?

-Em xin lỗi

-Tình yêu không hề có lỗi chỉ là anh quá tự tin khi mà nghĩ sẽ thắng được người mà em yêu trước đây thôi

-Vậy còn anh thì sao?

-Bây giờ anh đã có người mới rồi nè

-Ôi trời ơi chắc em chết mấthóa ra anh lấy lý do này để bỏ em à

Anh chỉ cười nhìn nó,nó không biết nói lời nào hết,nó tiến lại ôm anh

-Cảm ơn anh nhiều lắm,em sẽ không quên anh đâu

-Hãy đi tìm Phong đi,hai đứa phải thật hạnh phúc nhé

Anh nói xong nó mở cửa chạy đi,mọi người đứng ngoài lo lắng không biết đã xảy ra chuyện gì mà nó lại chạy đi như thế

-Anh Tân xảy ra chuyện gì vậy? Sao cái Nhiên nó lại chạy đi thế này? -Đạt nhìn anh lo lắng hỏi,tất cả mọi người đang trả lời câu trả lời từ anh

-Anh nghĩ nó nên sống đúng với tình cảm của mình rồi,anh không muốn sau này nó và anh phải hối hận

-Vậy còn buổi lễ này thì sao ạ? Chả nhẽ hủy sao?

-Em nghĩ anh làm việc thiếu khoa học vậy sao?

Từ phía xa một người mặc một chiếc váy rất đẹp bước vào

-Không lẽ đây mới là người anh muốn đính hôn sao? -Bọn Đạt nhìn Hương hét lên

-Chắc mấy đứa cũng biết Hương rồi đúng không? Anh đã nhận ra tình cảm của Hương dành cho anh và anh không muốn đánh mất nó

-Đây mới đúng là anh của em mà -Đạt nhìn anh cười

Nó chạy đi ra ngoài thì gặp anh Tony

-Em chạy đi đâu đấy? Buổi lễ sắp bắt đầu rồi

-Em nghĩ mình nên đi tìm tình yêu đích thực của mình,em không muốn sau này mình phải hối hận nữa,anh cũng đã từng khuyên em hãy sống thật với tình cảm của mình đúng không? Bây giờ chính là lúc em tìm lại nó

-Vậy còn Tân thì sao?

Nó cười với anh,không phải là khóc hay tiếc nuối hay đang làm tổn thương anh mà đó là nụ cười hạnh phúc

-Anh ấy cũng đã tìm được tình yêu đích thực của mình rồi

-Vậy anh chở em đi tìm chàng trai ấy

Anh lấy xe chở nó đi rất nhiều nơi tìm hắn,đến bệnh viện,về nhà hắn,đến những nơi mà hắn có thể đến nhưng tất cả chỉ là con số không mà thôi

-Em có nhớ hai đứa có kỉ niệm ở đâu là nhiều nhất không? Anh nghĩ là cậu ấy hiện đang ở nơi đó

Nó nghĩ một lúc rồi bảo anh đi đến quán HCL Waiting,anh đi cất xe còn nó chạy vào bên trong tìm hắn,nó nhìn thấy hắn ngồi ở chỗ nó vẫn ngồi,nó bước nhanh đến chỗ hắn ôm hắn từ phía sau.Hắn bất ngờ lắm,hắn quay lại nhìn nó lau những giọt nước mắt còn đang chảy trên má nó

-Tại sao cậu lại ở đây? Không phải bây giờ đang diễn ra lễ đính hôn của cậu và anh Tân sao?

-Không phải tại cậu cả sao? Hình ảnh cậu lúc nào cũng ở trong đầu tôi làm sao tôi có thể lấy người mà tôi chỉ coi là một người anh thôi chứ,bao giờ cậu mới thoát khỏi đầu tôi đây? -Nó vừa nói,vừa khóc lại vừa cảm thấy thương cho anh hắn

-Vậy còn anh Tân thì sao? Cậu bỏ anh ấy ở lại mà chạy đến đấy sao? Cậu hứa với tôi sẽ không nói chuyện của chúng ta rồi cơ mà

-Là anh ấy giúp tôi hiểu thế nào là tình yêu đích thực,hiểu thế nào là chân trọng những thứ mà mình đang có,cậu yên tâm đi anh Tân anh ấy bỏ tôi đi theo người khác rồi,không ai cần tôi hết

-Ai nói không ai cầm cậu chứ,Anh yêu em -Không phải là Tớ cần cậu hay Tôi cần cậu,hay tớ thích cậu mà anh yêu em chỉ ba từ đó thôi nó cũng không thể bỏ hắn được nữa rồi.Bọn nó đang ngồi nói chuyện với nhau đột nhiên nó nghe thấy tiếng đĩa vỡ trong quán,nó và hắn quay lại nhìn thì thấy chị Huyền với anh Tony nhìn nhau " Không lẽ người mà anh Tony vẫn nhắc đó là chị Huyền sao? "

Nó tiến đến chỗ hai người họ,chị Huyền thấy vậy liền chạy đi ra khỏi quán thấy thế anh Tony đuổi theo kéo chị lại

-Anh tìm em rất lâu rồi,anh không thể quên được em

-Xin lỗi chúng ta có quen nhau không?

-Anh xin lỗi chuyện trước đây vì đã hiểu lầm em nhưng khi nhìn thấy cảnh đó anh không thể không hiểu lầm được

-Ngay cả một chút niềm tin anh cũng không tin tôi,tôi đã giải thích với anh rất nhiều lần rồi nhưng anh không nghe giờ chỉ cần một câu xin lỗi của anh là xong sao?

-Em đừng như thế có được không?

-Anh đã đi rồi đừng bao giờ xuất hiện trước mặt tôi nữa,tôi không bao giờ muốn nhìn thấy anh,anh đi đi -Chị vừa khóc vừa đẩy anh ra

-Chị Huyền,em không biết hai người đã có chuyện gì hiểu lầm nhưng em nghĩ là tình cảm của hai người vẫn chưa hề phai nhòa đi đúng không? Em đã nghe anh Tony kể về người con gái anh ấy yêu,anh ấy hạnh phúc khi kể về chị lắm,anh ấy lúc nào cũng đi tìm kiếm chị hết chưa một giây phút nào anh ấy ngừng tìm kiếm cả còn chị em biết chị lúc nào cũng đợi anh ấy về nên mới để tên chị và tên anh ấy cùng với dòng chữ Waiting này đúng không? Em biết Tony chỉ là một biệt danh thôi còn tên thật của anh có phải bắt đầu bằng chữ C không? Hai người đã lạc nhau lâu như thế rồi còn muốn để mất nhau một lần nữa sao?

Hai người nhìn nó,nghe những lời nó nói,cả hai đều đứng đó,nó quay sang anh Tony

-Em nghĩ hai người nên ngồi lại nói chuyện với nhau để giải quyết chuyện này,còn giờ cho em mượn chìa khóa xe với

Nó nói xong lấy xe cùng hắn đi đến những nơi mà hai người đã từng có những ki niệm

-Nhiên! Mày có thể đi đến đây với tao một chút được không? -Mới sang sớm nó đã bị tiếng gọi của Linh khua rồi

-Mới sáng sớm mày qua khua tao làm gì? -Mối quan hệ của Linh và nó sau hôm đấy được cải thiện rõ rệt,bây giờ đi đâu cả hai đứa đều dính lấy nhau

-Bây giờ còn sớm à,sắp 12 giờ rồi,dậy đi tao dẫn mày đến nơi này

-Đi đâu? -Nó nhìn Linh nghi ngờ

-Mày sẽ được ăn nhiều thứ nhanh lên,ăn mặc đẹp vào một chút

Nó nghe đến ăn dậy luôn không cần gọi thêm một câu nào nữa.Ngồi trên chỉ thấy Linh cười thôi,nó không hiểu chuyện gì nữa

-Rốt cuộc mày đưa tao đi đâu,lại còn bắt tao mặc đồ kì cục như thế này nữa

-Sắp đến nơi rồi,nhưng trước khi đến nơi tao phải bịt mắt mày lại đã

Cô với cái bịt mắt đã được chuẩn bị sẵn ở phía sau xe đưa cho nó

-Rốt cuộc mày định giở trò gì?

-Tao không làm hại mày đâu,thôi bịt vào đi

Nó đành nghe lời liền bịt mắt vào luôn.Xuống xe cô phải đỡ nó rồi đưa nó vào bên trong

-Rốt cuộc mày định làm gì tao hả? Mày mà không nói là tao cởi ra đó

Nó tức mình cởi ra thì thấy mình đang ở trong một khung cảnh lung linh,có nên xung quanh,được trang trí rất đẹp,hắn từ phía xa bước lại,mặc một bộ vest thật lịch lãm trên tay cầm theo một bó hoa đúng là loài hoa nó thích.Hắn tiến đến chỗ nó nhẹ nhàng khuỵu gối xuống

-Làm vợ anh nhé

Mấy người kia cũng có mặt đầy đủ hết ở đấy

-Đồng ý đi,đồng ý đi

Tiếng mấy người họ nói khiến nó ù hết cả tai.Nó xúc động lắm khi mà cuối cùng hắn cũng đã tỏ tình với mình,một cái tỏ tình mà có lẽ nó sẽ không bao giờ quên,nó tiến đến chỗ hắn cầm lấy bó hoa và hét to

-EM ĐỒNG Ý LÀM VỢ CỦA NGUYỄN NHẬT PHONG ANH

Cuối cùng ai cũng đã tìm được hạnh phúc riêng cho mình,cuối cúng sau bao nhiêu năm chờ đợi hắn cũng đã về bên cạnh nó,bao nhiêu đau khổ mà nó phải chịu đựng cuối cùng cũng được đáp lại bằng một câu tỏ tình của hắn,hắn tiến lại gần ôm hắn,nó không quên ghé tai hắn nói nhỏ

-Em đã khiến anh phải tỏ tình với em rồi

Hạnh phúc đơn giản chỉ có vậy nhưng nếu không giữ được cái đơn giản ấy nó sẽ trở nên phức tạp,chúng ta mất nhiều thời gian để có thể gặp và quen biết nhau nhưng thời gian chúng ta có thể yêu lại nhau nó còn tốn nhiều thời gian hơn và có khi chúng ta sẽ lạc mất nhau lúc nào không hay.Trong tình yêu điều cần nhất là tin tưởng,nếu bạn yêu nhau thì hãy nhớ rằng đừng bao giờ nghi ngờ nhau nhé

Bạn đang đọc truyện *Tôi Sẽ Khiến Anh Phải Tỏ Tình Với Tôi* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.